

ARCHIWUM PAŃSTWOWE W LUBLINIE
INSTYTUT HISTORII UNIwersYTETU MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ

KSIEGA SĄDOWA
MIASTA KAMIONKI
W ZIEMI LUBELSKIEJ

1481-1559

FONTES LUBLINENSES
II

KSIEGA SĄDOWA
MIASTA KAMIONKI
W ZIEMI LUBELSKIEJ

1481-1559

Redaktor serii
PIOTR DYMMEL

ARCHIWUM PAŃSTWOWE W LUBLINIE
INSTYTUT HISTORII UNIwersYTETU MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ

KSIEGA SĄDOWA MIASTA KAMIONKI W ZIEMI LUBELSKIEJ

1481-1559

Opracowanie
ANNA SOCHACKA i GRZEGORZ JAWOR

WYDAWNICTWO UNIwersYTETU MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ
LUBLIN 2009

WSTĘP

Dzieje księgi

Kamionka to obecnie wieś – siedziba gminy w powiecie lubartowskim, w odległości około 24 km na północ od Lublina, położona przy lokalnej drodze Lublin–Kock. Tradycje zasiedlenia tego terenu sięgają wczesnego średniowiecza, czego dowodzą dwie wzmianki o znajdującym się w jej XVI-wiecznych granicach grodzisku.¹ W zachowanych źródłach Kamionka pojawia się w roku 1415 i do 1450 notowana jest konsekwentnie jako wieś wchodząca w skład klucza dóbr z centrum w nieistniejących obecnie Dłotlicach. Lokacja miejska nastąpiła między 1450 a 1458 rokiem, w czasach gdy była własnością Anny z Tęczyńskich, żony Jana Oleśnickiego wojewody sandomierskiego. Miasto do końca XVI w. rozwijało się pomyślnie, stając się znaczącym ośrodkiem rzemieślniczym.² Zapewne w okresie lokacji miasta wybudowano tutaj świątynię, w XVI wieku zaś ratusz. W 1549 roku przeprowadzono wytyczenie układu przestrzennego i rozmierzono teren nowego miasta (Nowy Rynek), później funkcjonującego razem ze starym.³

Dzieje staropolskiego zasobu aktowego Kamionki znane są przede wszystkim dzięki badaniom J. Łosowskiego. Księgi przechowywane były w specjalnej drewnianej skrzyni, najpierw przez radę, a następnie urząd miejski.⁴ W 1812 roku ministerium spraw wewnętrznych Księstwa Warszawskiego nakazało przekazanie przez magistraty wszystkich akt staropolskich, a także akt sądów i kancelarii miejskich oraz dominialnych z okresu 1796–1810 do sądów pokoju, znajdujących się w każdym powiecie. W wyniku tego zarządzenia księgi kamioneckie trafiły do lubartowskiego Sądu Pokoju.⁵ Następnie przemieszczono je do Sądu Pokoju w Chełmie. Ich przejęcia dokonał w lutym 1825 roku tamtejszy notariusz i konserwator hipoteki Jan Koczurzyński.

Dla naszych dalszych rozważań istotna jest informacja, że ich ówczesny stan zachowania nie był zadowalający, skoro uznano, że cztery z nich wymagają naprawy, a stan trzech innych określono jednoznacznie jako zły.⁶ Umieszczona wówczas zapiska na ostatniej stronie księgi informuje o nadaniu jej paginacji: *Niniejszo*

¹ W 1532 r. sprzedano m.in. *pratum vero in sarepta, alias na grodzyskv* (nr 243), zaś w 1555 r. zastawiono *pratum in Grodzysko* (nr 355).

² F. K i r y k, *Z badań nad urbanizacją Lubelszczyzny w dobie jagiellońskiej*, „Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP w Krakowie”. Prace historyczne, t. VI, Kraków 1972, s. 132 i n.

³ R. S z c z y g i e ł, *Lokacje miast w Polsce XVI wieku*, Lublin 1989, s. 328.

⁴ *Inwentarz zespołu (zbioru) akt Akta Miasta Kamionki*. Nr zespołu 36, wstęp oprac. J. Łosowski, mpis w Archiwum Państwowym w Lublinie, s. 10.

⁵ T. M e n c e l, *Archiwum Akt Dawnych w Lublinie*, „Rocznik Lubelski” 1958, r. 1, s. 9 i n.

⁶ *Inwentarz zespołu (zbioru) akt Akta Miasta Kamionki*, s. 11.

Recenzent

Prof. dr hab. Zdzisław Noga

Opracowanie redakcyjne

Elżbieta Muszyńska

Projekt okładki i stron tytułowych

Marta i Zdzisław Kwiatkowscy

Skład

„Bez Erraty” Joanna Dyszczyk

© Archiwum Państwowe w Lublinie

Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej 2009

ISBN 978-83-227-2924-3

Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej

20-031 Lublin, pl. Marii Curie-Skłodowskiej 5

tel. (0-81) 537-53-04

www.wydawnictwo.umcs.eu

Dział Handlowy: tel./faks (0-81) 537-53-02

e-mail: wydawnictwo@umcs.eu

Drukarnia „Petit” s.k. w Lublinie

księgę z kart sto dziewięćdziesiąt jedna na koncu poderilowanych złożoną podpisujemy D. 28 Maja 1827. Po niej następują podpisy: Koczurzynski [...], Jan Kuczkowski podsedek, M. Grabionka pisarz. Numeracja ta zachowała się niemal w całości. Brak jej jedynie na kilku ostatnich kartach księgi, zapewne na skutek zbutwienia lub wykruszenia ich górnych fragmentów. Numerację sporządzono starannie, jedynie dwie kolejne karty oznaczono tą samą liczbą 124. W efekcie uzyskujemy niemal pewność, że zarówno współczesny, niżej szczegółowo omówiony, układ chronologiczny księgi, jak i jej objętość (192 karty to 384 strony) od 1827 roku nie uległy zmianom. Istnieje przesłanka sugerująca, że w okresie pobytu księgi w Chełmie nie ograniczono się tylko do ponumerowania kart. Treść krótkich, częściowo tylko zachowanych dopisek na marginesie strony 1, poczynionych tą samą ręką co wyżej: *Dla czego ty tey odedartej?*, oraz: [...] *do szpichlerza* dobrze komponuje się z nieuzasadnionym chronologicznie umieszczeniem dwóch pierwszych kart przed zapiską o założeniu księgi (strona 5, dawniej karta 3). Być może więc doszyto wtedy do księgi luźne, pochodzące z jakiegoś rozsypu, karty lub fragmenty składek.

19 listopada 1842 roku Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych nakazała przekazanie akt miejskich z okresu Rzeczypospolitej do archiwów akt dawnych. W przypadku ksiąg kamioneckich zarządzenie to wykonano z dużym opóźnieniem, bo dopiero po 1864 roku znalazły się w zasobie Archiwum Akt Dawnych w Lublinie.⁷ Pozostawały tam do 1887 roku. Wówczas to wskutek zabiegów wpływowego kierownika Archiwum Centralnego w Wilnie Iwana Sprogisa materiały z archiwum lubelskiego jako „dotyczące ziem ruskich” przekazano do Wilna. Ich los w okresie I wojny światowej nie jest dobrze rozpoznany. Do Lublina powróciły po jej zakończeniu, w 1919 roku⁸, i obecnie stanowią niewielki, ale cenny zespół w zasobie Archiwum Państwowego.

Układ chronologiczny i zawartość księgi

Publikowana księga jest typową dutką o wymiarach 33 na 11,5 cm. Oprawiona w skórę z trzema związami i resztkami trzech pasów skórzanych liczy 384 strony. Najstarsze zawarte w edycji zapiski pochodzą z 1481 roku. Jak wynika z treści wyróżnionej ozdobnym duktem pisma zapiski nr 5, w tym to właśnie czasie z woli właścicieli miasta rozpoczęto prowadzenie księgi sądowej: *Dla wspomozienia pamięci wiernych Chrystusowi mieszczan z Kamionki rozpoczynamy księgę miejską podobnie jak w innych miastach*, zaś podanymi tam skutkami tej decyzji miało być: *powiększenie przychodu i pożytku we wspomnianym mieście*. W ten sposób zrealizowano w Kamionce pojawiający się nawet w dokumentach lokacyjnych miast postulat starannego prowadzenia ksiąg miejskich jako warunku sprawnego funkcjonowania samorządowego sądownictwa gminy miejskiej.⁹ Zasadniczy zrąb księgi sięga roku

⁷ T. Mencil, *Archiwum...*, s. 33; *Inwentarz zespołu (zbioru) akt Akta Miasta Kamionki*, s. 11.

⁸ T. Mencil, *Archiwum...*, s. 31–35; *Inwentarz zespołu (zbioru) akt Akta Miasta Kamionki*, s. 11.

⁹ R. Szczygieł, *Lokacje...*, s. 140.

1557. Rok następny reprezentowany jest przez jedną zapiskę (nr 371, s. 338–339) i dopisek do informacji z 1555 roku (nr 351), podobnie jak z 1559 (nr 340). Umieszczono ją w dolnej części strony 307, zawierającej informacje z 1554 roku. W sumie więc edycja obejmuje okres 78 lat dziejów tego miasta. Liczba zachowanych zapisów odzwierciedlających aktywność kancelarii miejskiej w poszczególnych latach jest różna. Ilustruje to poniższa tabela:

Tabela nr 1. Liczba zapisów w poszczególnych latach

Rok	1481	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	1500	Razem
Liczba zapisów	12	17	10	12	9	2	4	3	1	2	10	2	2	3	2	3	7			1	102
Rok	1501	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	1520	95
Liczba zapisów	1	4	1	9	7	15	9	10	3	1	4	3	6	3	3	8		1	6		
Rok	1521	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	1540	124
Liczba zapisów	2	7	4	2	7	6	3	7	12	7	3	12	10	4	7	12	4	4	4	7	
Rok	1541	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	1560	111
Liczba zapisów	3	9	8	10	7	3	2	4	2	6	5	2	2	11	17	8	9	2	1		
Razem zapisów																					432

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że data roczna niektórych zapisów nie jest pewna, a dla 12 w ogóle niemożliwa do określenia. Stąd w wydawnictwie poprzesztano na określeniach typu: *koniec XV, początek XVI w.; l. 20. lub 30. XVI w.; lata 30.–40. XVI w.* Z lat 1498–1499, 1517, 1520 nie zachowały się żadne wpisy. Wiele innych reprezentowanych jest niemal symbolicznie. Nie istnieją żadne przesłanki sugerujące mniejszą aktywność kancelarii miejskiej w tych latach, a najbardziej prawdopodobnym wytłumaczeniem opisywanego stanu rzeczy są zniszczenia pierwotnego zasobu aktowego, powstałe przed momentem nadania księdze obecnej formy. Nawet w przypadku lat, z których zachowało się więcej wpisów, trudno uznać, że odzwierciedlają one w pełnym stopniu aktotwórczą działalność kancelarii miejskiej, skoro ich datacja mieści się w kilku miesiącach poszczególnych lat. Na przykład umieszczone kolejno (nr 44–53) zapiski z 1484 roku obejmują okres od stycznia do lipca, a z 1491 roku (nr 77–86) od kwietnia do czerwca. Taki stan rzeczy widoczny jest w całej publikowanej księdze. Potwierdza to jedynie tezę o dużej skali zniszczenia pierwotnego zasobu aktowego kancelarii Kamionki.

Niniejsza edycja w pełni oddaje bardzo niekonsekwentny, a w wielu miejscach zburzony układ chronologiczny księgi. Problem ten ilustruje tabela nr 2.

Tabela nr 2. Układ chronologiczny księgi

Numery stron	Numery zapisów	Data roczna	Numery stron	Numery zapisów	Data roczna
1	1,2	Okolo 1497	5–11	5–16	1481
	3	1497			
2			11–17	17–33	1482
3	4	Lata 20. – 30. XVI w.	17–23	34–43	1483
4			23–28	44–53	1484

Numer stron	Numer zapisek	Data roczna
29-33	54-60	1485
33	61	1484
33-34	62	1484 ?
34	63-64	1485
35-36	65-66	1486
37	67	1487
	68	1488
38-40	69-71	1487
40	72	1488
41	73	1488
	74	1489
42-43	75-76	1490
43-47	77-86	1491
47-48	87-88	1492
48-49	89	1493
49-50	90	1495
50-51	91-92	1496
52	93	1493
53	94	1497
54-55	95	1496
55-57	96-98	1497
58	99	1500
	100	1502
59-60	101	1501
61	102	1503
62-64	103-105	1502
64-72	106-112	1504
72-76	113-119	1505
77-82	120-130	1506
82-88	131-138	1507
88-89	139	1508
89	140	1507
89-95	141-147	1508
96	148	1508 lub 1509
	149	1509
97	150	1511
	151	1509
98-99	152-153	1511
99-102	154-156	1512
102-105	157-160	1513
105	161	1529
106-107	162-163	1514
108	164	1515
	165	1515 lub 1516
109-110	166-168	1516
111-113	169-172	1516 lub następne lata
114-115	173-174	1522
116-117	175-176	1518

Numer stron	Numer zapisek	Data roczna
117-123	177-182	1519
123	183	1522
124	184-185	1521
125	186	1523
	187	1524
126	188	1522
127	189	1523
128	190	1522
129	191	1523
	192	1525
130	193	Przełom l. 20. i 30.
	194	1531
	195	1535
131		
132-133	196	1522
133	197	1523
134	198	1524
135-139	199-201	1525
140	202	1529
141		
142-143	203-205	1525
144-149	206-211	1526
149-152	212-214	1527
153-154	215-218	1528
155-165	219-226	1529
166-173	227-233	1530
174-175	234-235	1531
175-187	236-245	1532
187-199	246-252	1533
199-201	253-254	1534
202-205	255-257	1535
205	258	1551
206	259	1536 i 1537
207-215	260-267	1536
215-219	268-270	1537
219-220	271	1536
221-224	272-274	1538
224-225	275	1539
225	276	1550
226	277	1539
226-233	278-282	1540
234-236	283-285	1541
236-249	286-294	1542
250-251	295-296	1543

Numer stron	Numer zapisek	Data roczna
251-256	297-300	1544
257-261	301-305	1545
261-262	306	1544
263-265	307-308	1545
265-267	309-310	1546
267	311	1547
268-272	312-315	1548
273-280	316-317	1549
280-283	318-319	1549 lub 1550
284-287	320-321	1550
287-290	322-323	1551
291-293	324-325	1552
293-296	326-327	1553
296	328	1557
297-299	329-331	1554
299	332	1557
300-307	333-339	1554
307	340	1559
308-309	341	1554
309-321	342-350	1555
321	351	1555 i dopisek z 1558
322-325	352-355	1555
325-332	356-363	1556
332-338	364-370	1557
338-339	371	1558
340	372	1555
341	373	1551
342-344	374	1550
344	375	1547
345	376	1546
346-347	377	1551
348	378	1555
349	379	zapewne l. 40

Numer stron	Numer zapisek	Data roczna
350-352	380-383	1544
352	384	1555
353	385-386	1540
354-356	387-390	1543
356	391	1544
357	392-393	1543
358-359	394-395	1539
359	396	Schyłek l. 30.
360	397	1508
	398	1534
	399	Lata 30. lub 40.
361	400	1538
362	401	1534
362-363	402	1537
364-365	403-405	1535
365	406	1536
366	407	1532
366-367	408-410	1533
368-369	411	1532
370	412	1528
	413	1532?
371	414	1528
	415	1528 lub 1529
372	416	1522
	417	między 1522 a 1529 r.
	418	1529
373	419	1518
	420	1529
	421	1536
374	422	1511
	423-424	1513
375	425	1515
	426	początek XVI w.
376	427	1495
376-377	428	początek XVI w.
377	429	1510
	430	1514
378	431	1494
	432-433a	1506
379	433	1506 lub 1508
	434	1508
380	435-436	1494 lub wcześniej
	437	1494
381	438	Przełom XV i XVI w.
	439	1504
382	440-441	1506
	442	Przełom XV i XVI w.
383	443	1504
384	444	Przełom XV i XVI w.

Dane zestawione wyżej świadczą o zachwianiu ładu chronologicznego księgi. Stan ten to zapewne skutek nie tylko błędów popełnionych przez archiwistów, którzy nadali jej współczesny kształt, ale też pewnych praktyk stosowanych w kancelarii kamioneckiej w okresie jej funkcjonowania. Księga jest indukta (czystopisem), do której wpisywano poszczególne sprawy jakiś czas po ich rozpatrzeniu przez sąd. Tak jak to było w przypadku innych kancelarii, czyniono to zapewne na podstawie zwięzłych, luźnych notatek albo jedynie na podstawie zeznań świadków działającej czynności prawnej. Skutkiem takiego postępowania było nie tylko błędne uszeregowanie chronologiczne w ramach poszczególnych lat¹⁰, ale nawet pomylenie dat rocznych.¹¹ Być może ograniczanie datacji zapisek do podania roku działającej czynności, widoczne zwłaszcza w najstarszych partiach księgi, było zabiegiem ułatwiającym pracę pisarzowi przy sporządzaniu czystopisu, chociaż nie można wykluczyć, że nie było ich w koncepcji.¹² Powszechnie stosowaną praktyką w kancelarii Kamionki było dopisywanie młodszych chronologicznie zapisek pod lub obok starszych, na niezapisanych dotąd fragmentach stron. Nie zawsze są one kontynuacją sprawy, często dopiski nie łączą się pod względem treści z umieszczonymi wcześniej. To niekomfortowe z punktu widzenia wydawców postępowanie wynikało ze względów oszczędnościowych, być może też wymuszane było okresowymi brakami papieru.

W tym miejscu powiedzieć warto o pewnej praktyce kancelaryjnej, która takie postępowanie bardzo ułatwiała. Otóż najstarszą zapiskę umieszczano w górnej części strony, zaś jej pozostałą część, a nawet kolejne strony powstałe przy nadawaniu karcie formatu dutki pozostawiano niezapisane. Przyczyny takiego postępowania nie są czytelne, być może chodziło o zapewnienie miejsca na kolejne wpisy dotyczące tej samej materii. Oto kilka przykładów: w górnej części strony 376 umieszczono zapiskę z marca 1495 roku (nr 427), pod nią znajduje się kolejna, datowana tylko ogólnie na początek XVI wieku, której treść przechodzi na stronę 377. Tam też umieszczono kolejną, z datą 1510 (nr 429) i 1514 (nr 430). Stronę 378 rozpoczyna znowu zapiska z 1494 roku (nr 431), a pod nią umieszczono dwie z roku 1506 (nr 432 i 433). Tak samo datowane są kolejne, znajdujące się na następnej stronie (433a i 434). I znowu zapis z około 1494 roku pojawia się na nowej stronie (nr 435, s. 380). Jeszcze bardziej skomplikowane ułożenie chronologiczne tekstu, będące

¹⁰ Zapiska nr 58 (s. 31–32) datowana jest na kwiecień, następna (nr 59, s. 32) na maj 1485 r. Z kolei nr 60 (s. 33) ma znowu datę kwietniową z tego samego roku, a niespodziewanie umieszczona na tej samej stronie zapiska 61 pochodzi z czerwca 1484 r. Data roczna kolejnej (nr 62, s. 33–34) nie jest pewna, zaś rozpoczynająca się na s. 34 zapiska nr 63 znowu ma datę z lipca 1485 r. Księga obfituje w tego typu niekonsekwencje.

¹¹ Zapiski od numeru 44 do 48 pochodzą kolejno ze stycznia, lutego i marca 1484 r., kolejne dwie (nr 50–51, s. 26–27) datowane są na maj 1483 r., zaś następujące dalej nr 52–53 (s. 27–280) powróciły do lipca 1484 r. W tym przypadku domyślamy się prostej pomyłki w dacie rocznej zapisek 50–51, popełnionej przez osobę sporządzającą czystopis.

¹² Jedynie pięć spośród 30 zapisek zawartych na początku publikacji (nr 130) posiada datę dzienną.

skutkiem omawianego zwyczaju kancelaryjnego, można zaobserwować na stronach 342–344. Na dwóch pierwszych umieszczono zapiskę z 1550 roku. Niespodziewanie przerywa ją następna umieszczona w górnej części strony 344 z datą wcześniejszą (nr 375 z 1547 roku), a po niej kontynuowana jest poprzednia, o trzy lata młodsza.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że we współczesnym kształcie księgi wyróżniają się trzy jej zasadnicze człony:

1. Dwie pierwsze, w znacznym stopniu zbutwiałe karty (s. 1–4), pochodzą z rozsypu publikowanej lub innej księgi Kamionki. Umieszczono je tam być może w XIX wieku przy nadawaniu księdze współczesnego kształtu. Pośrednio poświadczają to zapiski dorsalne umieszczone na marginesie strony 1, już wyżej cytowane.

2. Zasadniczy zrąb księgi stanowią strony 5–339 (nr zapisek 5–371), obejmujące okres od 1481 do 1558 roku. Zachowane w dobrym stanie utrzymują, mimo licznych, wzmiankowanych wyżej odstępstw, kolejność chronologiczną zapisów. Przypuszczalnie taki kształt nadano im wcześniej, jeszcze w okresie staropolskim.

3. Strony 340–384 (zapiski nr 372–444) charakteryzują się poważnie naruszonym porządkiem datowania z generalną tendencją do umieszczania zapisek późniejszych przed wcześniejszymi. Z tej przyczyny zapis nr 373 pochodzi z 1555 roku, a ostatni zawarty w księdze (nr 444) z przełomu XV i XVI wieku. Nieładu chronologicznego dopełnia jeszcze omówiony wyżej zwyczaj kancelaryjny, polegający na wpisywaniu spraw późniejszych na pustych fragmentach stron z zapisami starszymi. Przypuszczalnie znowu, tak jak na początku księgi, do jej właściwego trzonu doszyto luźne karty lub fragmenty składek pochodzące z rozsypu. Mogło to nastąpić w latach 20. XIX wieku i być dziełem archiwistów chełmskich.

Począwszy od s. 358 na kolejnych kartach widoczny jest postępujący proces ich zniszczenia (butwienia), obejmujący zrazu jedynie ich dolne fragmenty, następnie stopniowo narastający tak, że końcowe zapisy zachowały się jedynie w niewielkich fragmentach. Z tej przyczyny ich dokładne datowanie czy pełne odtworzenie treści nie było możliwe.

Treść odnotowanych zapisów jest w zasadzie typowa dla ksiąg miejskich pochodzących z przełomu XV i XVI wieku. Stała się też ona przedmiotem szczegółowych badań J. Łosowskiego.¹³ Wśród opublikowanych 444 zapisek zdecydowanie dominują te, których materią są sprawy sporne i niesporne załatwiane przed ławą i radą miejską (tzw. sądami łączonymi), a dotyczące obrotu nieruchomościami i pożyczkami. Wśród nich należy wymienić transakcje kupna–sprzedaży, pożyczki pod zastaw i za poręczeniem, skwitowania z załatwionych zobowiązań, pożyczki ze skrzynki miejskiej będącej w gestii rady miejskiej, gdzie deponowano pieniądze osieroconych dzieci. Dobrze reprezentowane są też sprawy majątkowe dotyczące rodzin mieszczan i przedmieszczan z Siedlisk, zwłaszcza testamenty, darowizny i podziały dóbr, oświadczenia i spory związane ze stosowaniem prawa bliższości.

¹³ J. Łosowski, *Kancelarie miast szlacheckich w województwie lubelskim od XV do XVIII wieku*, Lublin 1997, zwłaszcza s. 27 i 87.

Pojedyncze zapiski odnotowują sprawy związane z urządzaniem tego nowego miasta. Zaliczamy do nich nadania i sprzedaż przez właścicieli lub reprezentujących ich pełnomocników opustoszałych, często zadłużonych działek miejskich, nowe rozmierzenia przestrzeni miejskiej czy założenie księgi miejskiej. Nieliczne zapisy odnotowują sprawy typowo kryminalne, a ściślej rozliczenia głównoszczyzny i nawiązki, zeznania w sprawach o kradzież, naruszenie czci poprzez zniewagę i fałszywe oskarżenie, wreszcie sprawy o charakterze obyczajowym.

Metoda edycji

Tekst zapisek opublikowaliśmy zgodnie z zaleceniami zawartymi w aktualnej, mimo upływu półwiecza, pracy A. Wolffa.¹⁴ Przydatne były też doświadczenia nagromadzone przy okazji edycji najstarszych fragmentów ksiąg sądowych miasta Wąwolnicy.¹⁵ Ponieważ wydawcy mają nadzieję, że do publikacji sięgną nie tylko doświadczeni historycy, więc zasadne wydaje się przedstawienie w tym miejscu podstawowych zasad jej publikacji. Tekst źródłowy oddajemy antykwą. Księga, za wyjątkiem wskazanych wyżej fragmentów, zachowała się w dobrym stanie. Próby odtworzenia tekstu w partiach zbutwiałych lub wyblakłych podjęliśmy tylko w przypadku, gdy prawdopodobieństwo zgodności rekonstrukcji z pierwowzorem uznaliśmy za znaczne. Zwroty formularzowe uzupełniono, opierając się na zachowanych sąsiednich wpisach. Wielość rąk pisarskich, czasami różne datowanie sąsiednich zapisów powodują, że mimo znacznej stabilności stosowanych w kancelarii kamioneckiej formuł kancelaryjnych bardzo często występują na ogół drobne ich odmiany, będące świadectwami indywidualnej inwencji ich twórców. Z kolei informacje dotyczące konkretnych osób lub istoty załatwianych spraw odtworzyliśmy tylko wtedy, gdy powtórzono je w zachowanych fragmentach zapiski. Każda taka decyzja była wynikiem szczegółowej analizy przeprowadzonej przez wydawców.

Uszkodzone fragmenty tekstu sygnalizowane są przy pomocy nawiasów prostokątnych:

[^a] – fragment uszkodzony, nieodtworzony. Przypis tekstowy informuje o wielkości i przyczynach braku.

[vendit] – fragment odtworzony. W razie wątpliwości przypis tekstowy podaje inną możliwość lekcji.

[...vendit^a] lub [vendit...^a], lub [vendit... laneum^a] – fragment uszkodzony, częściowo odtworzony. Trzy kropki oznaczają fragment niezrekonstruowany i lokalizują go względem tekstu odtworzonego. W odpowiednim przypisie tekstowym zawsze określono przybliżoną wielkość ubytku.

¹⁴ A. Wolff, *Projekt instrukcji wydawniczej dla pisanych źródeł historycznych do połowy XVI wieku*, „*Studia Źródłoznawcze*”, t. I, 1957, s. 155–181.

¹⁵ *Księgi sądowe miasta Wąwolnicy z lat 1476–1500*, oprac. G. Jawor i A. Sochacka, red. R. Szczygieł, Lublin 1998, ss. 281.

Inne znaki edytorskie, najczęściej występujące w tekście:

< ^a > – dopiska należące do tekstu. Przypis określa miejsce jej umieszczenia względem właściwego tekstu. Tym samym symbolem oznaczyliśmy dopiski do fragmentu źródła sporządzane zwykle przy okazji skasowania zapiski, wywiązania się w całości lub części z zawartych w niej zobowiązań, zmiany warunków transakcji itd. Z pozostałego tekstu wyróżnia je mniejszy krój czcionki. Przypis tekstowy informuje nie tylko o miejscu jego umieszczenia, ale też o czasie powstania, czasem też o ręce pisarskiej;

| – | – wykreślenie w źródle fragmentu tekstu;

| = | – przekreślenie całej zapiski lub znacznego jej fragmentu;

[s] – potwierdzenie formy zapisu słowa w źródle. W miarę konieczności dodano przypis objaśniający zaistniałą wątpliwość;

[ss] – stosowany analogicznie jak wyżej, ale w przypadku większego fragmentu w podstawie publikacji;

[?] – wątpliwość co do znaczenia lub prawidłowego odczytu. Zwykle przypis tekstowy informuje o istocie problemu lub zawiera inną propozycję lekcji, zazwyczaj pojedynczego słowa.

Odtwarzając w druku tekst oryginału, zarówno łaciński, jak i polski, staraliśmy się zachować wszelkie jego właściwości, stosując się do zasad określonych w przywoływanej już pracy A. Wolffa. Przemienność pisowni małą i wielką literą określać zawodowych, podobnie jak w przypadku publikacji fragmentów ksiąg wąwolnickich, wynika z wątpliwości, czy dana osoba rzeczywiście trudniła się wykonywaniem na przykład zawodu szewca (*sutor*), czy nosiła jedynie taki przydomek (*Sutor*).

Fragmenty tekstu pisane pismem wyróżniającym się oddaliśmy pogrubionym drukiem.

Każdej zapisce nadano kolejny numer, umieszczony nad tekstem, po jego lewej stronie. Obok niego podajemy stronę (lub strony), na której się ona znajduje. Z kolei po stronie prawej umieściliśmy datację zapisu. W wypadku jej braku w tekście źródła lub zniszczenia zawierającego ją fragmentu staraliśmy się ją mniej lub bardziej dokładnie określić. Podstawą takiego zabiegu była analiza chronologii zapisów sąsiednich i cech formalnych pisma.

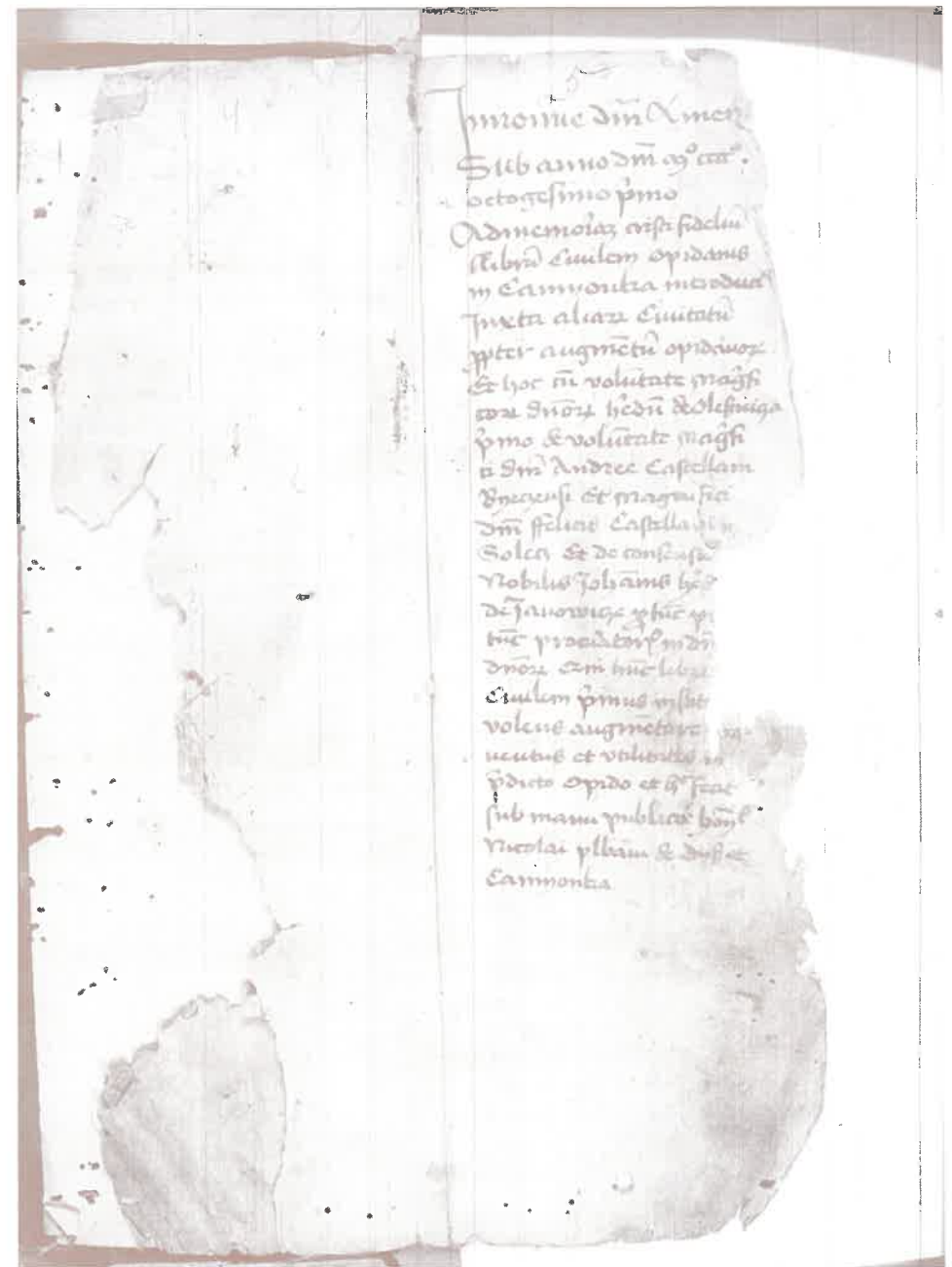
Każdą zapiskę łacińską poprzedza jej streszczenie w języku polskim. W ten sposób pragniemy rozszerzyć grono potencjalnych odbiorców edycji o osoby zainteresowane historią regionalną, jednak nie zawsze posiadające odpowiednie przygotowanie filologiczne. Staraliśmy się zawrzeć w nim jak najwięcej informacji pozaformularzowych. Szczególnie ważne zapisy, jak na przykład dotyczący założenia księgi miejskiej (nr 5 z 1481 roku) przetłumaczyliśmy w całości lub ukazaliśmy w obszernych streszczeniach. Pragniemy jednak podkreślić, że w żaden sposób nie powinny one zastąpić analizy oryginalnego tekstu edycji. W przypadkach, gdy zapis sporządzony został przez pisarza o skromnych umiejętnościach, czego efektem są teksty pełne błędów gramatycznych, ortograficznych i logicznych, owe streszczenia mają charakter jedynie hipotetyczny, niekoniecznie oddający rzeczywiste intencje ich twórcy. Tekst streszczenia oddaliśmy kursywą, tak samo jak zamiesz-

czony w nim, w razie konieczności, znaki edytorskie. Szczególne kłopoty sprawiło też oddanie brzmienia przydomków osób występujących w księdze ze względu na ich nieustabilizowaną i niekonsekwentną pisownię.

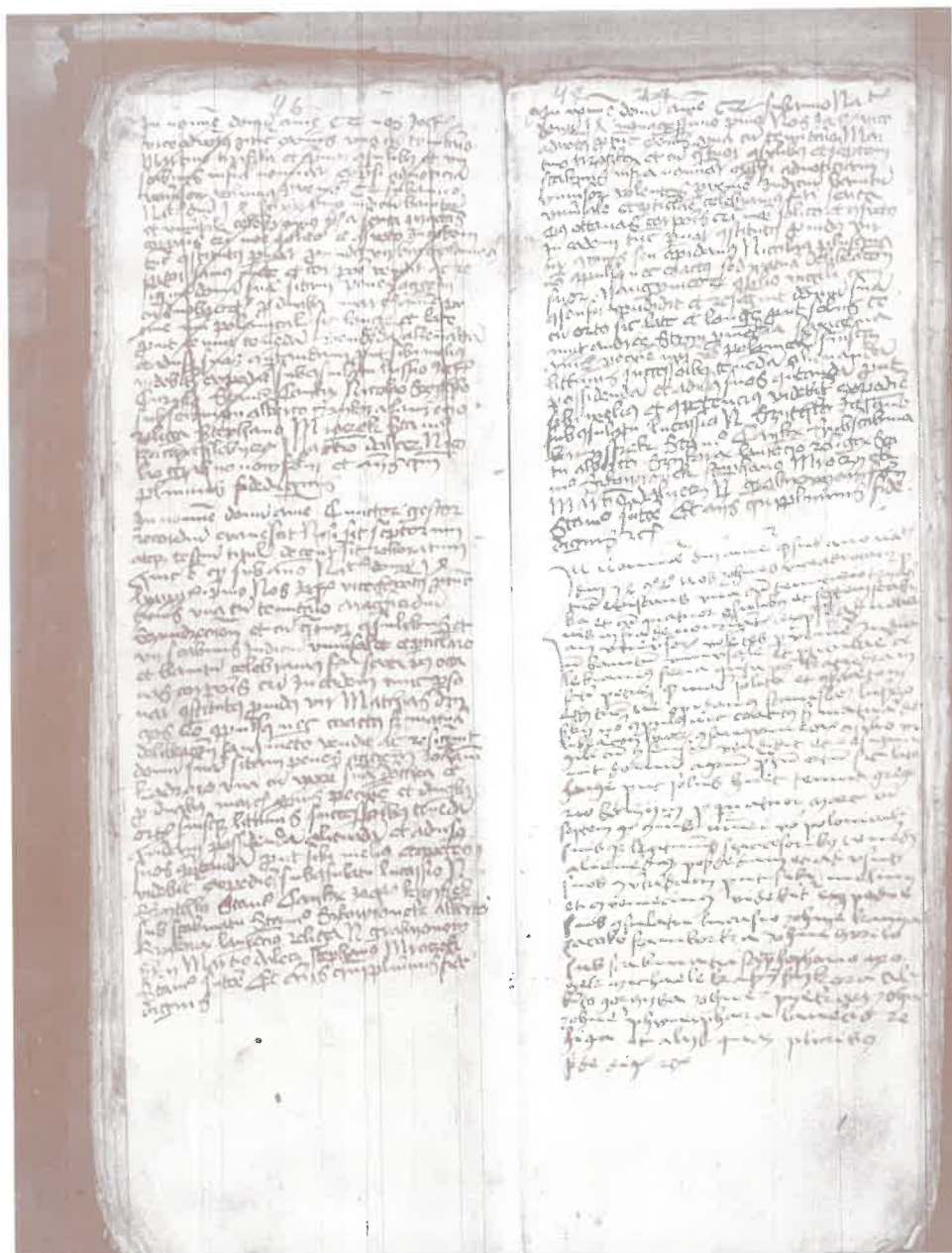
Tekst źródłowy zaopatrzyliśmy w przypisy rzeczowe. Uwzględniają one nazwy miejscowe, również te z zakresu mikrotoponimii. Zawsze staraliśmy się zlokalizować je w przestrzeni geograficznej, przy czym punktem odniesienia z oczywistych względów jest Kamionka. Nie zamieściliśmy objaśnień do pojawiających się notorycznie takich miejscowości jak Kamionka czy jej przedmieście – Siedliska oraz dużych ośrodków miejskich (Lublin, Sandomierz). Przypisy rzeczowe umieszczono również przy pojawiających się w zapiskach osobach pochodzących spoza Kamionki czy Siedlisk.

Uzupełnieniem edycji jest opracowany w języku źródła indeks osób i nazw miejscowych. W zaokrąglonych nawiasach uwzględniono rzadsze ich odmiany. Przy każdej osobie podajemy, o ile uprawnia do tego źródło, dane dotyczące miejsca pochodzenia, statusu społecznego i zawodowego, koligacji rodzinnych, urzędów i różnych funkcji pełnionych w Kamionce i poza nią. Skorowidz podaje również określenia z zakresu mikrotoponimii. Czytelnik znajdzie też w nim odesłania do informacji o elementach tworzących przestrzeń miejską. Publikację kończy indeks słów polskich dość licznie występujących w źródle.

Zapiski sądowe z lat 1481–1559

Zapiska nr 5 z 1481 roku informująca o założeniu księgi sądowej

Zapiski nr 84, 85, 86, 87 z lat 1491-1492

1. s. 1

Okolo 1497 r.¹

Zapis zobowiązania NN do spłaty długu.

Item [a] consulibus, procuratoris [b] quem assessorum pro [b]tor una cum presentibus [b] obligavit se sibi solvere [b] a festo Nativitatis Domini futuro [b] totalem solutionem facere, s[i] vero non] solveret, extunc perdet [b] huius pecunie etc.

2. s. 1

Okolo 1497 r.¹

W sprawie między kowalem Szytko a Małgorzatą, jego macochą (lub pasierbicą), o pozostałe (po kimś?, do spłacenia?) grzywny powołano arbitrow spośród mieszczan: Andrzeja [...], (Jana) Preczka, Jana Krzyszka, którzy (nakazali?) kowalowi złożyć przysięgę, że zadośćuczyni (roszczeniom) Małgorzaty i zachowa z nią pokój.

Coram nobis advocato Johannis protunc existen[tis et] duobus scabinis: Johannis Crzyszyek, Petro [Kelbasa ...^a] et quatuor consulibus: Stanislaio Cayka, [a] Johannis Kwycz, N[icolao] Mnych venientes [a] ad nostram presenciam postulaverunt [a] complementum ac satisfaccionem, que ad iudi[caverunt ar]bitri inter ipsos, videlicet inter [Szythko] fabrum et inter Margaretam [b] pro relictis marcis predicte Mar[garethe...^b] due persone locavit [b] nostros eciam opidanos Andrea [...^b Johannem] Preczek, Johannem Krz[yszek ...^b] qui invenerunt in [b]t arbitrum, videlicet [b] qui corporalis iura[mentum ...^b] faber Szythko sa[tisfecit ...^b] Margarete privigne sue [a] faber detinuisse pacifice [a] omni impedimento.

3. s. 1

1497 r.¹

Poreczyciele: Leonard, szewc Stanisław, Mikołaj, Stanisław Lugni[...], Jan (przysięgają, że NN zapłaci NN) główuszczynę za (zabicie) jego brata.

Item sub anno Nativitatis Domini [14 nona]gessimo 7. Quomodo co[ram nobis Johannis] viceadvocato protunc ex[istentem...proconsu^a]le et con-

1. ^a Pierwszy wiersz nieczytelny z powodu zniszczenia górnego brzegu karty. ^b Brak ok. 2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.

1. ¹ Zapiska datowana na podstawie zachowanego fragmentu daty w zap. nr 3, sporządzonej tą samą ręką.

2. ^a Brak 2-3 słów z powodu zniszczenia brzegu karty. ^b Brak 3-4 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.

2. ¹ Zapiska datowana na podstawie zachowanego fragmentu daty w zap. nr 3, sporządzonej tą samą ręką.

3. ¹ Data niepewna ze względu na zachowany jedynie fragment datacji.

sulibus infra [nominati] et scabinis protunc ^[b] [fide]iussores: primus ^[b] Leonardus, secundus [Stanislaus su]tor, tercius N[icolaus ... quartus^{b]} Stanislaus Lugni[... quin^{b]}tus Johannes ^[b] fideiussores ^[b] octo marcas ad ^[b] duas marcas pro festo sancti ^[b] et ^[c] et ^[d] pro mar^[e] pro capite fratris sui. Et hoc f[ideiusserunt] coniuncta manu [...^f sub consu]latu Johanne Krzyszyek, Stanislae Cayk, Petro Kelbasa et ^[g] et sub scabinatu Alberto Szykor[a] et Leonardo ac omnes presentis fidedignis.

4. s. 3^a

Lata 20. lub 30. XVI w.¹

Stanisław Grabionowski zastawił Marcinowi Lojkowi pole za dwie kopy (groszy).

Toti communitati notum ^[b] Stanislaus Grabyonowski fassus [est, quia] invadiavit agrum alias pola ^[b] Martino Lojek in duabus [sexa]genis, quod est inter domo ^[c]thinski et factori eius. Et ^[b] peccunia ^[d] quis sit ^[b] proximus hunc reponat vel ^[b] que in domo sedebet [in quis^e] proximus [exutabitur^e]².

5. s. 5^a

1481 r.

W imię Pańskie amen. W roku Pańskim 1481.

Dla wspomnienia pamięci wiernych Chrystusowi mieszczan z Kamionki rozpoczynamy księgę miejską podobnie jak w innych miastach, a to z woli wielmożnych panów dziedziców z Oleśnicy: po pierwsze z woli wielmożnego Pana Andrzeja kasztelana bieckiego i wielmożnego pana Feliksa kasztelana w Solcu, i za zgodą szlachetnego Jana dziedzica z Janowic, wówczas rządcy u wspomnianych panów, którzy tę księgę miejską po raz pierwszy ustanowili, chcąc powiększyć przychód i pożytek we

3. ^a Brak 2–3 słów z powodu zniszczenia brzegu karty. ^b Brak 3–4 słów z powodu zniszczenia brzegu karty. ^c Słowo zatarte, nieczytelne. ^d Słowo nieczytelne. ^e Brak 1–2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty. ^f Nieodczytane 2–3 słowa z powodu zbitwienia karty. ^g Brak prawdopodobnie 1 słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.

4. ^a Stronę nr 2 pozostawiono niezapisaną. ^b Brak 1–2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty. ^c Brak fragmentu słowa wskutek zniszczenia brzegu karty. ^d 2 słowa nieodczytane. ^e Lekcja niepewna wskutek niestarannego zapisu.

4. ¹ Datacja niepewna, ustalona na podstawie duktu pisma. ² Pod tekstem zapisu nr 4, na wolnej części strony napisano ręką z przełomu XVIII i XIX w.: In nomine Domini [amen]. Omnia incipiamus. W imię Troycy [Przenajświę]tszey, Boga Oyca ^[b] Syna Boga, Duc[ha] nayswiętszego amen. Qui modica spern^[b] paulatim decid^[b]. Ne credas und^[b] esse profu^[b].

5. ^a Stronę nr 4 pozostawiono niezapisaną. ^b Brak kilku liter wskutek zniszczenia brzegu karty.

wspomnianym mieście, a to (prowadzenie księgi) oddał (rządca?) „pod ręką publiczną” czcigodnego Mikołaja plebana z Dysa i Kamionki.

In nomine Domini amen. Sub anno Domini M^oCCCC^o octogesimo primo. Ad memoriam Cristi fidelium librum civilem opidanis in Camyonka introducimus iuxta aliarum civitatum propter augmentum opidanorum et hoc cum voluntate magnificorum dominorum heredum de Olesznicza¹: primo de voluntate magnifici domini Andree castellani Byeczensi² et magnifici domini Felicis castellani in Solecz³, et de consensu nobilis Johannis hered[is] de Janowicze⁴ protunc p[ro]tunc [s] procuratoris in dñ^[b] dominorum, qui hunc librum civilem primus insti[tuerunt] volens augmentare [pro]ventus et utilitates in predicto opido, et hoc fecit sub manu publicae honorabili Nicolai plebani de Dysz⁵ et Camyonka.

6. s. 6

1481 r.

W sądzie zasiadali: wójt Jan Mroczek, ławnik Walenty, Jan Walasek, Jan Świąszkowicz, Mikołaj Szytko, Jan Dalecz, Jakub Pepek, Jan Kania.

Anno Domini M^oCCCC octogesimo primo. Veniens ad nostram presenciam ad banitum iudicium cum sedebat advocatus Johannes Mroczek, iuratus Valentinus, Johannes Valasek, Johannes Swanskowicz, Nicolaus Sythco, Johannes Dalecz, Jacobus Panpek, Johannes Kanya.^a

5. ¹ Oleśnica w dawnym pow. wiślickim. ² Andrzej z Oleśnicy i Pińczowa h. Dębno, syn Jana Głowacza marszałka Królestwa Polskiego i wojewody sandomierskiego, bratanek biskupa krakowskiego Zbigniewa, kasztelan biecki (1479–1483), kasztelan sądecki (1484–1496), starosta lwowski (1496), zm. między 8 a 18 VIII 1496 r. (Urz. młp. nr 19, 1037; Urz. rus., nr 1171; PSB XXIII, s. 761–762). ³ Feliks z Oleśnicy, brat Andrzeja, starosta lubowski, nazywany Solecim (tu błędnie kasztelanem) jako tenutariusz klucza dóbr królewskich wokół Solca nad Wisłą w pow. radomskim (Z. Górczak, Podstawy gospodarcze działalności Zbigniewa Oleśnickiego, Kraków 1999, s. 186–187; J. Wroniszewski, Szlachta ziemi sandomierskiej w średniowieczu. Zagadnienia społeczne i gospodarcze, Poznań–Wrocław 2001, s. 105–106). ⁴ Jan z Janowic (Janowski), bliżej nieznanego rządcy Oleśnickich, zob. też nr 53. ⁵ Dys, wieś położona ok. 6 km N od Lublina. Kościół w Kamionce w tym czasie miał status świątyni filialnej parafii w Dysie (Słownik historyczno-geograficzny województwa lubelskiego w średniowieczu, oprac. S. Kuraś, [w:] Dzieje Lubelszczyzny, t. III, Warszawa 1983, s. 69, 94 – dalej cyt. SHG).

6. ^a Tekst zapisu łączy się najpewniej z nr. 7; w księdze pozostawiono między nimi odstęp na ok. 2 wiersze.

Mikołaj Sulowski sprzedał Stanisławowi zwanemu Mazur dom z ogrodem, który trzymał (w zastawie) Grzegorz Jeż.

Venientes ad nostrum iudicium existentes sani Nicolaus Sulowsky recognoverunt [ss], quia vendidit domum cum omni iure cum unam suo orto, quam domum [t]enuit Gregorius Jesz. [I]tem idem Nicolaus Sulowski [v]endidit Stanislao [d]icto Masur domum, [q]ui Stanislaus Masur potens eandem domum vendere, dare, donare cui placebit, et hoc actum fuit in die sancti Urbani [25 V] sub anno Domini M^oCCCC octogesimo primo.

Anna Kowalikowa odstąpiła od swego prawa do domu przy ulicy, którego swoją część sprzedaje Jakubowi Kowalikowi, wyjąwszy część dziecka. Jan Dalecz jako wuj i opiekun Agnieszki, córki Anny, zeznał, że sprzedał dom i 1,5 ogrodu z rolą i pretem ziemi, i łąką, a 1 grzywnę i 4 grosze (zapłaty) zabrał do siebie, dodając je do wszystkich dóbr (podopiecznych). Jakub ma dać pieniądze w ciągu 2 tygodni, inaczej straci 18 groszy (zadatku?).

< Już uczynił zadość >.

Item veniens Anna Cowalicowa recessit a suo iure, que ius habuit super sua domo, ad iudicium veniens existens sana in corpore et mente, non compulsa domum vendit [s. 7] in platea Jacubo Cowolik suam porcionem, excepto puero. Veniens awś tamquam tutor dictus Johannes Dalecz existens sanus recognovit Agneti filie Anne tamquam tutor recognovit, quod vendidit domum cum dimidio secundo orto et cum agro, et cum virga <et pratis^a>, et idem Dalecz recepit ad se marcam cum quatuor grossis subdans se super omnia bona, et idem Dalecz debet tueri ipsum Jacobum a qualibet persona in perpetuum. Sub anno Domini M^oCCCC octogesimo pri[mo]. Et idem Jacobus s[i non] daret infra duas septimanas pecunias, extunc omnia perdat, videlicet decem et octo grossis. <Iam satis fecit^b>.

Jan Mroczek (sprzedał) Janowi Walaskowi pół ogrodu przy ulicy (wiodącej do) ogrodu Jana zwanego Kania za pół grzywny.

8. ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Dopisano tą samą ręką pod zapisem.

Item veniens Mroczek Joh[annes] existens sanus, non compulsus, ad iudicium banitum cum sedebant septem iurati, recognovit medium ortum Johann[i] Wallasek in platea ortum Johannis dicti Kanya <pro 1/2 marca^a>, et idem Johannes Valassek potens eundem ortum donare, dare, et idem Mroczek debet tueri eundem per annum et diem. Sub anno Domini M^oCCCC octo[gesimo primo].

Jan Ślisz Przetocki jako stryj i opiekun dzieci Mikołaja i Wawrzyńca, synów Stefana, sprzedał kołodziejowi Walentynowi (ich) dom przy rynku koło Symosendowej i Wróbla, z rolami i łąkami, za 1,5 grzywny: 3 wiardunki Walek ma zapłacić na Zielone Świątki (10 VI 1481 lub 26 V 1482¹) i 3 wiardunki płatne na następne Zielone Świątki (26 V 1482 lub 18 V 1483).

Item veniens ad nostrum iudicium banitum, cum sedebant septem iurati cum advocato, veniens Johannes Słysz Przetoczsky, existens sanus in corpore et mente, tamquam tutor vendidit Valentino rotifici domum in circulo circa Symose[n]dowa et inter Wrobl, recognovit domum sicut solus tenuit cum agris et pratis s [s], et idem Valek potens est vendere, dare in perpetuum, et patruus puerorum debet eum tueri a qualibet persona ad annum et unum diem, et idem Valek debet solvere dimidiam secundam marcam [et tre]s fertones debet solvere pro festo Pentecostes, et tres fertones ad aliud festum Pentecostes, et idem Valek quia non solveret ad predicta tempora, extunc tutor potens est se intromittere et cum pueris, filiis suis Nicolao et Laurencio, qui fuerunt filii Stephani. Sub anno Domini M^oCCCC octogesimo primo.

Stanisław Kościan (sprzedał) dom przy rynku między Jelitkową a Wyżłem (?) z 1,5 ogrodu, browarem, łąkami i rolami za 12 grzywien.

Item sub anno Domini M^oCCCC octogesimo primo. Veniens ad iudicium banitum Stanislaus Cosczan, existens sanus in corpore et mente, [s. 9] recognovit domum in circulo inter Jelithcowa et Virze[l^a] pro du-

9. ^a Dopisano na końcu zapiski.

10. ¹ Brak daty dziennej zapiski nie pozwala określić, czy najbliższe Zielone Świątki przypadły w tym samym roku, czy też dopiero w roku następnym.

11. ^a Odczyt ostatniej litery niepewny z powodu zniszczenia brzegu karty. Może być to litera l lub k.

odecim marcis cum omni iure, cum 1½ orto et braxatorio, et cum pratis et agris, et idem Cosczan debet eum tuere a qualibet persona, et idem Mroczek potens est domum suam dare, donare cui wlt in perpetuum.

12. s. 9

1481 r.

Bernard sprzedał Janowi zwanemu Wnyk dom przy ulicy koło Łysego, z ogrodem, za 1 grzywnę i 6 groszy. Wnyk do święta św. Mateusza Ewangelisty (21 IX) ma zapłacić 13 i pół grosza.

Item sub anno Domini M^oCCCC octogesimo primo. Veniens Bernardus, existens sanus mente et corpore, recognovit se vendere domum in platea inter Lysszi, cum orto, cum tali iure, prout solus tenuit, Johanni dicto Wnik pro marca et sex grossos, et idem Johannes potens est eandem domum vendere, dare, donare. Et idem Wnik debet solvere dimidium quartum decem grossum ad festis sancti Mathee Ewangeliste [21 IX], et si non solveret, extunc Bernardus potens est se intromittere in eandem domum etc.

13. s. 9–10

1481 r.

*Rybka (odstąpił) Stanisławowi Beskatowi dom zwany Rybczyński przy ulicy za pół kopy (groszy do spłaty) do święta Świętej Trójcy (17 VI 1481 lub 2 VI 1483¹).
<Baskat już uiscił całą zapłatę, tj. 18 groszy>.*

Item anno Domini M^oCCCC octogesimo primo. Veniens ad nostrum banitum iudicium, cum sedebant septem iurati cum advocato, Rybca existens sanus mente et corpore, recognovit Stanislao Beskat domum in platea Rybczynsky domum pro media sexagena, cum tali iure prout tenuit Rybca, peccunias ad festis Sancte Trinitatis |–et quam non solveret ad predictum festum, extunc potens est se intromittere ad eandem...^a–|.

<Quomodo idem Baskat iam fecit totalem solucionem, videlicet decem grosos octo^b>.

14. s. 10

4 lipca 1481 r.

Iwan Kostrewa z Siedlisk sprzedał swój łan dziedziczny w Siedliskach między Cheduszem a Pietriką Janowi Wyciskowi (Wyciskiemu), który dał mu 2 grzywny bez

13. ¹ Brak daty dziennej zapiski nie pozwala określić, czy najbliższe święto Świętej Trójcy przypadało w tym samym roku, czy dopiero w następnym.

13. ^a Nie odczytano jednego słowa z powodu zamazania fragmentu tekstu. ^b Dopisano później pod tekstem zapisu.

7 groszy i winien mu zostać 1 grzywnę na Oczyszczenie (NPM, tj. 2 II) i po roku 3 wiardunki bez 1 grosza na Oczyszczenie.

| = Iudicium banninszatum [s] feria quarta post Petri et Pauli Apostolorum [4 VII]. Quomodo venientes Kostrewa Iwan de Sedlyszka ad iuratos et vocatum [s] sannus mente et corpore, et non compulsus, et nec coactus, recognovit seu fassus est, quod vendidit hereditatem suam laneum in Szsyedliską Johanni Vyczyskowy cum omni iure, ita longe, late, ut solus tenuit tenuit [s] ex parte Chedusz et ex altera Pyetrika, cum pratis et nywa, et idem Kostrewa habet ipsum protegere ab omni persona in diem ad unum annum, et idem Johannes Wyczyszki potest donare, delere cui wlt, aut vendere cui placet. Sub anno Domini Millesimo CCCC^o 8° primo = |.

Quomodo veniens Johannes <Vyczszky^a> dedit [s] sibi prima pecuniam duas marcas minus septem grossorum, et hunc debet sibi marcam ad Purificacionis venturam [2 II] hoc Petro et Paulo Apostolorum, et aliam pecuniam etiam per annum ad festum Purificacionis tres fertones minus uno grossi, et si non dedederit [s], tunc idem Johannes Vyczs[ki...^b]c Kostrewa habet contra recipere suam hereditatem.

15. s. 10

1481 r.

Wawrzyniec Król sprzedał Jakubowi Pępkowi łan roli w środku nawsia, z łakami, za 3 grzywny bez 1 wiardunku. Jakub zapłacił 2 grzywny bez 1 wiardunku i winien mu zapłacić 1 grzywnę i 2 szerokie grosze do święta św. Jakuba (25 VII), w przeciwnym razie Wawrzyniec może wwiązać się (do łanu), a pierwsze pieniądze (Jakubowi) przepadną.

Iudicium banninszatum [s] est feria quarta coram nobis viceadvocato et septem iuratis. Quomodo veniens Laurencius Krol non compulsus, nec coactus, sed bone racionis, recognovit, quod vendidit agrum laneum Jacobo Papek pro tribus marcis minus fertone, in medio vilici et inter onacz [s] ita longe, late, ut solus tenuit, cum pratis, idem Krol habet ipsum protegere ad annum et diem, idem Jacobus post [s] donare, vendere cui wlt perpetualiter. Anno Domini M^oCCCC^o 8° primo.

14. ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Nie odczytano fragmentu jednego słowa z powodu zamazania tekstu.

15. ^a Dopisano pod tekstem zapisu, wskazując specjalnym symbolem miejsce umieszczenia tego fragmentu.

Et idem Jacobus fecitolucionem duas marcas minus fertono [s] et ad hanc debet sibi solvere marcam cum duabus grossis < ad festum sanctum Jacobum^a > latis, sui secus fecerit, extunc quia non donaret eandem marca et duos grossos, tunc idem Laurencius Krol se potest introducere et illam prima pecunia habet deperiri.

16. s. 11

1481 r.

Jan Koszka sprzedał Jakubowi Bylbelowi pół łanu w Siedliskach i zeznał, że otrzymał całą zapłatę.

| = Iudicium banniszatum [s] feria quarta coram nobis viceadvocato et septem iuratis. Quomodo venientes Johannes Koszka vendidit Jacobo Bylbe medium laneum in Szyedlyszka, veniens recognovit | – quod vendidit – |, et idem Koszka non compulsus, nec coactus, recognovit sane mentis, quod iam facta est tol [s] totalis solucio | – et idem se sexagenam – | et idem Jacobus Bylbel potest dare, donare cui vlt, habet ipsum protegere per annum et unum diem. Anno Domini M CCCC^o 8° primo = |.

17. s. 11

1482 r.

Wawrzyniec Dobiesław sprzedał Piotrowi kołodziejowi za 3 grzywny (bliżej nieokreśloną nieruchomość).

| = In nomine Domini amen. Quomodo coram nobis J[ohannis] advocato Laurencius Dobe[slaus^a] non compulsus, nec coactus, sed matura deliberatione, quod vendidit et resignavit Petro Co[lodzey] pro III marcis communis pecunie, nu[meri] vero Polonialis, monete currentis. Ipse vero potens vendere, donare. Sub anno Domini M^o CCCC LXXX secundo. = |

18. s. 11

1482 r.

Ludzka pamięć jest niewspółmierna wieczności, wypada więc, aby to, co uczyniono na potrzeby ludzi, zostało uwiecznione na piśmie. Piotr kołodziej sprzedał Mikołajowi mistrzowi szkoły dom wśród (innych) domów i 2 ogrody, i łąkę, za 3 grzywny, które mistrz ma zapłacić do Zielonych Świątek (26 V).

Humana enim memoria eternitati non commensuaretur. Expedit igitur, ut ea, que fiunt in humanis negociis, ut [scriptum (?)^a] perpetuitatis ratiudinem decantur. Quomodo coram nobis advocato et septem scabinis

17. ^a Lekcja domyślna, tekst zamazany i słabo czytelny.

18. ^a Nieczytelne fragmenty jednego lub dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.

infra nominaliter expressis, banito in iudicio inse[dentes in ^a] terminis, veniens Petrus Colodzey et fassus vendisse domum iacentam in medio domorum, cum omni iure, cum duobus ortis et cum prato sic late et longe. Idem Nicolaus magister scholarum potens vendere, donare. Anno Domini M^o CCCC LXXXII vendidit pro III marcis, numeri vero Polonialis, monete perpetue currentis.

Item si autem non magister idem scholarum non solvit pro festo Penthecosten [26 V] mediam sexagenam sine III grossis, extunc ipse Petrus rotifex introduceret in domum.

19. s. 11–12

1482 r.

Stanisław Luchyna sprzedał Andrzejowi Kon(iowi?) dom przy rynku za 4 grzywny.

Coram nobis Johannis advocato in banito iudicio veniens Luchyna Stanislaus et septem scabinis, resignavit domum suam sitam in platea < circulo^a > pro quatuor marcis, non compulsus, nec coactus, sed deliberacioni matura, Andree Kon, nostro [s. 12] civi, solucio est facta etc.

20. s. 12

Po 25 stycznia 1482 r.

Mikołaj Jarosz i Andrzej Kon oświadczyli, że (Andrzej) zapłacił 18 groszy Mikołajowi Jaroszowi, który winien pozostać (?) 4 tygodnie^a.

Sub anno Nativitatis Domini M^o CCCC LXXXII post Conversionem sancti Pauli [25 I], venientes Nicolaus Yarosch ad nostram presenciam cum provido viro Andrea Kon in banito iudicio fassi sunt coram nobis advocato Johannis et septem scabinis persolvit XVIII grossos nostro vicino Nicolao supra nominato Nicolao Yarosch, et idem nominatus debet manere quatuor ebdomadas.

21. s. 12

1482 r.

Przed wójtem Janem i siedmiu ławnikami Marcin z siostrami przekazał Mikołajowi Szytko dom swój przy ulicy idącej do mostu, za pół kopy w monecie powszechnej.

Nicolai Szythko

Sub anno Nativitatis Domini M^o CCCC LXXXII. Banitum iudicium celebramus Johannes advocatus cum septem iuratis: Johannes Walasszek,

19. ^a Dopisano powyżej wiersza.

20. ^a Streszczenie zapisu niepewne ze względu na ułomność stylistyczną i gramatyczną oryginalnego tekstu.

Johannis Swasszkowycz, Leonardo, Nicolao Szythko, Johannis Wrobl et aliis quamplurimis fidedignis. In eodem tunc personaliter constitutus Martinus una cum sororibus in banitum iudicium non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, resignavit Nicolao <Szythko^a> dicto, suis legitimis succesoribus, domum suam in platea eundo ad pontum pro media sexagena communis pecunie, numeri vero Polonialis, tenendam, possidendam et ad usus convertendam. Et solucio totalis facta est etc.

22. s. 12

1482 r.

Siostry Katarzyna i Agnieszka z bratem Marcinem wzięły ze skrzyneczki (miejskiej) 18 groszy, (zatem) zapłata uczyniona im jest w całości.

Venientes due sorores Katherina cum Agneta et cum fratre suo germano Martino receperunt pecuniam de cistricula XVIII grossos, et solucio facta est eis totalis etc.

23. s. 12

1482 r.

Osanna z synem Tomaszem przekazał(a?) Jakubowi Gorskiemu dom położony (przy drodze) do kościoła, między Smolcem a S. Gielcem, z rolą, łąką i ogrodem, za 1 grzywnę i 6 groszy, a jeśli Jakub nie spłaci pół grzywny bez 2 groszy, Osanna będzie (nadal) posiadał(a?) dom.

Sub anno Nativitatis Domini amen. Coram nobis Johannis advocato et septem iuratis Johanne Walasszek, Johanne Wrobl, Nicolao Szulosszky veniens Ossanna cum filio Thoma indiviso non compulsus, nec coactus, in banitum iudicium resignavit domum suam eundo ad ecclesiam, iacentem inter Szmołecz et S. Gyelec, pro marcis et VI grossis, tenendam, habendam, possidendam et ad usus suos commutandam cum uno agro et prato, et orto. Si autem non daret idem^a.

Si autem idem Jacobus Gorszky non daret finale pecunie predictae Ossanne mediam marcis sine II grossis, tunc idem Osanna possidebit domus.

24. s. 13

1482 r.

Jakub Gorski sprzedał Marcinowi Nieczkowiczowi dom, który miał (w zastawie?) od Flakowej za 1 grzywnę i 6 groszy, a jeśli Marcin nie da pół grzywny bez 2 groszy na Zielone Świątki (26 V), wtedy wszystko straci wspomniany Jakub Gorski¹.

21. ^a Dopisano powyżej wiersza.

23. ^a Zdanie niedokończone.

24. ¹ Treść zapiski niejasna z powodu ułomnej stylistyki.

Sub anno Nativitatis Domini M^oCCCC LXXXII. Coram nobis Johannis advocato et septem iuratis: Johannem Valasszek, Nicolao Szulosszky, Nicolao Szythko et aliis quamplurimis veniens Jacobus Gorszky sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione vendidit domum suam, quam solus habuit a Flakowya, pro marcis [s] et VI grossis numeri Polonialis monete perpetue Martino Nyeczkwycz tenendam, habendam, possidendam, alienandam et ad usus suos convertendam.

Si autem non daret prefatus Martinus Nyeczkwycz pro festo Pentecosten mediam marcis sine duobus grossis, tunc omnia perdat prenominatus Jacobus Gorszky etc.

25. s. 13

1482 r.

Andrzej Kon sprzedał Stanisławowi Czajce dom wśród domów przyległych do rynku, między (domami) Macieja Ethmana i Wirzchoniowskiego, za 4,5 (?) grzywny. Czajka ma zapłacić 7 wiardunków do Zielonych Świątek (26 V), 1 grzywnę do Oczyszczenia (2 II) i 1 wiardunek znów na Zielone Świątki (18 V 1483), a gdyby Kon zmarł, Czajka ma zapłacić jego żonie.

In nomine Domini amen etc. Quomodo coram nobis J[ohanne] advocato et septem iuratis infra nominaliter expressi ad noticiam universorum volumus pervenire, sub anno Domini M^oCCCC LXXXII banitum iudicium celebramus more solito et consveto. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Andreas Kon non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorumque amicorum consilio fretus vendit et resignavit Stanislao dicto Cayką domum suam sitam in medio domorum, iacentem in circulo ex una parte sagacis viri Mathia Ethman et ex alt[er]a parte Vyrzchonowszky, suisque le[g]ittimis succesoribus, pro media altera quinta marcis numeri vero Polonialis monete perpetue, et idem Stanislaus tenebit, possidebit quiete et pacifice. Si autem predictus Cayką non soluit ad festum Pentecosten [26 V] VII fertones et pro festo Purificacionis [2 II] marcis et fertone pro festo iterum Pentecosten [18 V 1483], si autem contingerit Andream Kon migrasse de hoc seculo, extunc prefatus Stanislaus Cayką tenetur sue uxore solvere, coram his testibus, sub scabinatu Johannis Wyłasszek, Johannis Swasszkowycz.

<|-Item veniens Czayka recognovit-|^a>

<Item veniens Kon recognovit q[uod] satis fecit Stanislao Czaycze^a>.

25. ^a Dopisano tą samą ręką pod tekstem zapisu.

26. s. 14

29 stycznia 1482 r.

Jakub Ozimek sprzedał wspomnianemu (?) Jakubowi obywatelowi (Kamionki) swój dom przy ulicy za 1 grzywnę.

Quomodo coram nobis J[ohanne] advocato et septem iuratis: Johanne Wrobl, Johanne Valasszek et Falyek, et Johanne Svasszkowycz ad noticiam universorum volumus pervenire, quomodo sub anno Nativitatis Domini M° CCCC LXXXII° feria tertia post Conversionem sancti Pauli [29 I] iudicium banitum celebramus more solito et consveto. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Jacobus Oszymek non compulsus, nec coactus, vendidit et resignavit dicto Jacobo, nostro concivi, domum suam in platea, suisque legitimis succesoribus, pro marcis [s] communis pecunie, qui Jacobus tenebit et possidebit pacifice et quiete, et eviterne etc.

27. s. 14

2 maja 1482 r.

Jakub Gorski z matką Gerką dom na rogu, który mieli (w zastawie?) od Mikołaja Kani i 2 ogrody przyznali Mikołajowi zwanemu Michon za 2 grzywny. Mają wraz z poręczycielami bronić Michona przez rok i dzień (przed roszczeniami innych osób).

Anno Domini M° CCCC LXXXII. Iudicium banitum celebratum fuit ipso die sancti Sigismundi [2 V]. Veniens Jacobus Gorsky cum matre Gerka recognoverunt, existentes sani in corpore, ad iudicium banitum, ubi tunc sedebat advocatus cum septem iuratis, videlicet Ambrosius, recognovit domum in acie, quam domum habuerunt a Nicolao Kanya, recognoverunt Nicolao dicto Michon domum cum tali iure sicut soli habuerunt, pro duabus <marcis^a>, et duobus ortis, nichil sibi remanentes eviterne, et idem Jacobus cum matre Gerka debet tueri cum fideiussoribus ad annum et diem, et comisit virgam et cathenam.

28. s. 15

1482 r.

Stanisław Czajka przyznał Janowi Preczowi dom przy rynku, między Andrzejem Wirzchoniowskim a Maciejem Ethmanem, który miał (w zastawie?) od Andrzeja Kona, 2 ogrody i role za 5 grzywien.

Anno Domini 1482. Johannes Ambrosius cum septem iuratis, videlicet: Valasek, Falek, Johannes Swanskowycz, N[icolaus] Sythco, Sulowsky,

27. ^a Dopisano powyżej wiersza.

Pampek, Johannes Wrobl. Veniens Stanislaus Czayka, existens sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, benivole ad iudicium banitum recognovit Johanni Precz domum in circulo cum omni iure, prout solus habuit ab Andrea dicto Kon, que domus iacet inter Andream Wirzchowsky et M[athiam] Hethman, pro quinque marcis, eternaliter, et comisit autem iudicium virgam, cathenam, et duobus ortis et agris. Et si predictus Stanislaus haberet aliquie ius, ipsum mortificat.

29. s. 15

1482 r.

Maciej Smalec przyznał Stanisławowi Wróblowi dom przy ulicy, między Flakiem a Borzeckim, i pół ogrodu, łąkę i rolę, za kopę (groszy).

Anno Domini 1482. Veniens ad iudicium banitum M[athias] Szmalecz benivole, non compulsus, nec coactus et aliquo dolo seductus, recognovit domum cum medio orto et prato, et agro, pro sexagena Stanislao dicto Wrobl, in platea iacentem inter Flak et inter Borzeczsky, eviterne, et idem M[athias] Szmalecz debet tueri |–M[athiam] Smalec–| <Stanislaum Wrobl^a> ad annum et diem.

30. s. 15

1482 r.

Maciej Rzeźnik z synem Stanisławem przyznał Jakubowi Grzywaczowi dom przy rynku z rolami, łąkami i ogrodem za kopę i 4 grosze. Jeśli Jakub do święta św. Macieja nie zapłaci 14 groszy, poniesie stratę.

Anno Domini 1482° veniens ad iudicium banitum Mathias Rzesznyk cum Stanislao filio, existens sanus mente et corpore, recognovit domum in circulo Jacobo dicto Grziwacz cum omni iure, prout solus habuit, cum agris, pratis et uno orto, pro sexagena et quatuor grossis, eternaliter, et idem Jacobus eandem domum potens est dare, donare. Et idem Jacobus si non daret decem et quatuor grossos ad festis sancti Mathie, extunc perdat.

31. s. 16

2 maja 1482 r.

Mikołaj Kania przyznał Piotrowi Grzywaczowi dom przy rynku, inaczej Sikorowski, z łąkami i rolami, i ogrodem za 2 kopy (groszy).

Anno Domini 1482 in die sancti Sigismundi [2 V] veniens ad iudicium banitum Nicolaus Kanya, existens sanus mente et corpore, non compul-

29. ^a Dopisano powyżej wiersza, nad skreślonym fragmentem tekstu.

sus, nec coactus, solum ad consilium, seu iudicium recognovit Petro dicto Grziwacz domum in circulo, alias Sydorowsky, eviterne, pro duabus sexagenis, cum pratis et agris, et uno orto, et idem Petrus Grziwacz potens est suam domum dare, vendere cui placet.

32. s. 16

1482 r.

Stanisław Mazur sprzedał Stanisławowi Czajce dom przy ulicy koło stawu za 2 grzywny monety polskiej zapłacone w całości przy świadkach: wójcie Janie, ławnikach Mikołaju Sulowskim, Walentym, Janie Świąszkowiczu itd.

Anno Domini 1482. Veniens ad iudicium banitum circumspetus vir Stanislaus Masur non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, vendidit et resignavit honesto viro, nostro concivi Stanislao, nominato Cayką, domum suam sitam in platea penes piscinam, pro duabus marcis communis pecunie, numero vero Polonialis, monete perpetue currentis, tenendam, alienandam, possidendam et ad usus suos commutandam, prout melius sibi videre expedire, suosque legitimis succesoribus, coram his testibus fidedignis: Johanne avvocato, scabinis Nicolao Szuloszky, Valentino, Johanne Szwyaszkowycz etc.

Solucio totalis facta est predicto Stanislao Cayką coram his testibus supra nominatis.

33. s. 17

4 października 1482 r.

Walenty sprzedał szlachcicowi Janowi Snopkowskiemu dom położony między domami Jana Wróbla i Symosendowej, z łąkami i rolami oraz 2 ogrodami za 2 kopy pieniędzy polskich, a końcową spłatę 3 wiardunków winien (uczynić) do Zielonych Świątek (18 V 1483).

Iudicium banitum fuit celebratum feria sexta in die sancti Francisci [4 X] per advocatum et septem scabinos, in eodem tunc veniens Valentinus noster concivis, non compulsus, non coactus, sed matura deliberacione, suorum consanguineis consilio fretus, vendidit et resignavit domum suam sitam in medio domorum, ex una parte providi Johannis Wrobl et ab altera parte Szymostradową, nobili Johanni Sznopkowszky¹ cum omni iure, sic

33. ¹ Zapewne dziedzic ze Snopkowa, wsi położonej 8 km NW od Lublina, gdzie w l. 80. XV w. występują: Jan, Mikołaj i Stanisław synowie Rafała Ożarowskiego h. Rawa, oraz Jan Jastkowski, brat Jakuba, ojciec Marcina i Jakuba (Archiwum Państwowe w Lublinie, Księgi Ziemskie Lubelskie – dalej cyt. KzL, sygn. 5, k. 126; sygn. 9, k. 390, 451v, 459v, 604; sygn. 10, k. 25;

late et longe, prout solus tenuit, cum pratis et agris, cum duobus ortis, quiquidem nobilis tenebit pacifice et quiete pro duabus sexagenis communis pecunie, numero vero Polonialis, et finale pecunie debet solvere tres fertones pro festo Pentecosten [18 V 1483] coram his fidedignis: Johannis Pachlerz, Valasszek, Jacobus Pampek etc.

34. s. 17–18

1483 r.

Grzegorz sprzedał Janowi Pachlerzowi dom na przecznicy naprzeciw kościoła za 4 grzywny.

In nomine Domini amen. Humana enim memoria eternitati non comensuratur, expedire igitur, ut ea, que fiunt in humanis negociis, ut ad perpetuitatis, ratitadinum vero deducantur proborum testimonio ac sigillorum munimento. Quod coram nobis avvocato Johanne, septem scabinis: Johanne Śwączkowicz, Valentino, Nicolao Suloszky et aliis quam plurimis in banito iudicio existentibus. In eodem existentibus in eodem due [s/] personaliter constitutus providus vir Gregorius, nostre civitatis concivis, non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorum consanguineorum consilio fretus, vendidit ac resignavit domum suam in contracta ex oppositio eclesie, Johanni nostro concivi Pachlerz pro quatuor marcis communis pecunie, numeri vero Polonialis, monete vero currentis. Quamquidem prenomatus Johannes Pachlerz tenebit pacifice et quiete tenendam, habendam, possidendam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius et utilius videbitur expedire, et suis legitimis successoribus. |–coram–| Sub anno Domini 1483, coram is [s/] testibus: [s. 18] provido Stanislao Jaworek, Nicolao fabro et aliis quamplurimis fidedignis etc.

35. s. 18

10 lutego 1483 r.

Bernard Krzyszkowicz kmieć z Przytoczna, syn Marcina, sprzedał Mikołajowi Sulowskiemu dom położony pomiędzy domami Pączka i Walentyna za 2 grzywny.

Item banitum iudicium fuit celebratum feria 2ª post die sancti Blasii [10 III], igitur coram nobis avvocato Johanne et septem scabinis: Johanne Śwączkowicz, Valentino, Nicolao Sithko, Johanne Wrobl et aliis in banito iudicio existentibus in eodem due [s/] personaliter constitutus laboriosus vir

por. A. Sochacka, *Własność ziemska w województwie lubelskim w średniowieczu*, Lublin 1987, s. 78–79, 93, 184, 198; J. Wroniszewski, *Ród Rawiczów. Warszowice i Grotowice*, Toruń 1992, s. 55–56).

Bernardus de Przethoczno¹ Crzyszkowicz, Martini filius, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sed matura deliberacione, suorumque consanguineorum [s] consilio fretus, vendidit ac resignavit domum suam sitam in medio domorum ex parte | -Drze- | Paczek, ab altera parte Valentini, pro duobus marcis, provido Nicolao Sulosky, nostro concivi tenendam, habendam, possidendam et ad usus suos convertendam, prout sibi suisque successoribus melius et competencius videbitur expedire. Anno Domini 1483, coram is [s] testibus: Stanislao Jaworek, Nicolao fabro, Johanne Pachlerz, Gregorio Chocholec et aliis quamplurimis fidedignis etc.

36. s. 18-19

10 lub 11 marca 1483 r.

Łukasz i Jakub, synowie Łuszczowskiej, sprzedali krawcowi Bartłomiejowi, synowi ojczyma, Stanisławowi ojczymowi i swojej matce Małgorzacie dom przy ulicy wiodącej do młyna z jednej strony i (przy domu) mistrza Mikołaja z drugiej strony, z ogrodem, za 4 grzywny, a Stanisław Łuszczowski z żoną dał pół ogrodu swemu pasierbowi Łukaszowi.

| = In nomine Domini amen. Humana enim memoria eternitati non commensurate, expedit igitur, ut ea, que fuit in humanis negociis, ut ad perpetuitatis ratitudinem deducant, quod nos Johannes advocatus una cum septem iuratis: Jacobus Pampyek, Valentinus, Johannes Walasszyek, Johannes Wrobl banitum iudicium celebramus post Letare ante festum Gregorii [10 lub 11 III]. In eodem tunc personaliter constituti duo filii Lucas cum Jacobo Łuszczowszką non compulsi, nec coacti, sed matura deliberacione, vendiderunt domum suam sitam in platea eundo ad molendinum ex una parte, Nicolai magistri ab altera parte, sartoris Bartolomei, vitrici filio, cum matre Margarethe et vi[trici] suo Stanislao, pro quatuor marcis communis pecunie cum orto, sed ex consensu eorum bene voluntatis idem Stanislaus Łuszczowszky dedit ac contulit una uxore sua medium ortum privigno suo Luca, quam quidem domum idem pacifice et quietate [s. 19] eviterne et perpetualiter tenendam, habendam, possidendam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius et competencium videbitur expedi-

35. ¹ Przytoczno, wieś na prawym brzegu Wieprza, w dawnej ziemi stężyckiej, ok. 20 km na NW od Kamionki.

36. ¹ Brak w datacji dnia tygodnia po niedzieli Letare (9 III) a przed świętem św. Grzegorza (12 III) nie pozwala uściślić daty dziennej.

re, sub anno Nativitatis Domini hec gesta sunt M CCCC LXXXI[III etc.] = |.

37. s. 19

Po 6 kwietnia 1483 r.

Leonard sprzedał mieszczaninowi (z Kamionki) Janowi Pranczkowi pół ogrodu położonego między ogrodami Mrocza i Mirka za 14 groszy.

In nomine Domini amen. Iudicium banitum celebramus post Conductum Pasche [po 6 IV]. Nos advocatus Johannes Pachlerz una cum septem scabinis: Valentino, Johanne Walyasszek, in eodem tunc personaliter constitutus providus vir Leonardus non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorumque consanguineorum consilio fretus, vendidit ac resignavit nostro opidano Johanni Pranczek medium ortum iacentem in medio ortorum, ex una parte parte Mroczyek, ab altera parte Myrek, pro XIII grossis, suisque legitimis successoribus, tenendum, habendum et ad usus suos convertendum pacifice tenebit et possidebit. Coram his testibus: Johanne Dalyec, Johanne Canya et aliis quamplurimis fidedignis. Sub anno Nativitatis Domini Millesimo CCCC 8mo III etc.

38. s. 19-20

25 kwietnia 1483 r.

Stanisław Gomolka sprzedał Jakubowi Dzeszko dom położony między dwoma domami: Mikołaja i (innego?) Mikołaja kowala za 4 grzywny.

In nomine Domini amen. Banitum iudicium celebratum fuit ipso die sancti Marci Ewangeliste [25 IV] per advocatum Johanne Pachlerz et septem scabinos: Johanne Walasszyek, Johanne Wrobl et Jacobum Pampek. In eodem tunc constitutus personaliter providus vir Stanislaus Gomolka non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorum consanguineorum consilio fretus, vendidit ac resignavit domum suam sitam in medio domorum, ex una parte Nicolai, ab altera parte eciam Nicolai fabri, Jacobo Dzeszko pro quatuor marcis communis pecunie, numeri vero Polonica-lis, monete [s. 20] perpetue currentis, suisque legitimis successoribus, tenendam, habendam, possidendam, alienandam et ad usus suos convertendam tenebit pacifice et quiete, et perpetue, et eviterne. Coram his testibus: Andrea Wyrchonowszky, Gywłasszyo et aliis quamplurimis fidedignis.

Hec gesta sunt in habitatione advocati Johannis protunc esistenti. Sub anno Nativitatis Domini M^o CCCC LXXXIII.

Mikołaj kołodziej, obywatel Kamionki, sprzedał Stanisławowi Gomolce dom na rogu przy drodze publicznej wiodącej do Serocka.

In nomine Sancte Trinitatis et Individue Unitatis amen. Humana enim memoria eternitati non comensuratur, n[isi]^a proborum testimonio ac sigillorum munimento, expedit igitur, ut ea que fiunt in humanis negociis, ut ad perpetuitatis ratiitudinem deducant. Nos advocatus Johannes Pachlerz protunc existens una cum septem scabinis: Johanne Walasszek, Johanne Wrobl, Jacobo Pampek banitum iudicium celebramus ipso die sancti Marci Ewangeliste feria sexta [25 IV]. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Nicolaus rotifex, noster concivis, non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorumque sanguineorum consilio fretus, vendidit ac resignavit domum suam sitam in acie, eundo in Szyroczszko¹, penes stratam viam, Stanislaw Gomolką suisque legitimis successoribus, tenebit pacifice et quiete converte[s] ad [s. 21] usus melius et competencius sibi videbitur expedire. Hec gesta in habitacione Johannis advocati protunc existenti et aliis quamplurimis fidedignis. Sub anno Nativitatis M° CCCC LXXXIII° etc.

Dorota Pytczyna sprzedała Stanisławowi szewcowi z Rudna dom przy rynku koło uliczki wiodącej do stawu, z drugiej strony przy (domu) Macieja Ethmana, z ogrodami, z rolą i łakami, za 6 grzywien.

Anno Domini 148 III banitum iudicium fuit celebratum post festum sancti Andree [po 30 XI] per nos Johannem advocatum necnon septem scabinos: Valentinum, Nicolaum Szythko, Johannem Valasszyek, Nicolaum Szullosszky, Jacobum Pampek, Johannem Szwałszkowycz. In eodem tunc personaliter constituta [–providus vir–] honesta Dorothea Pythczyną non compulsa, nec coacta, sed matura deliberacione, suorum consanguineorum consilio freta, vendidit ac resignavit domum suam sitam in circulo, penes vicum, eundo ad piscinam, ab altera providi viri Mathie Ethman, Stanislaw sutori de Ruddno¹, pro sex marcis communis pecunie, numeri

39. ^a Lekcja niepewna, w tekście niejasny skrót ñ.

39. ¹ Serock, wieś w parafii Kock, położona ok. 9 km SE od Kocka. W 1466 r. wzmiankowane granice tej wsi z Kamionką i Szczekarkowem – SHG, s. 209.

40. ¹ Rudno, wieś położona 10 km NW od Kamionki. W 1462 r. wzmiankowane są granice tej wsi z Kamionką i Dąbrówką (SHG, s. 203).

vero Polonicalis, monete vero currentis, iuxta ritum Polonicalem, cum ortis, cum agro et pratis, sic late et longe, quemadmodum ipse possidebat. Idem Stanislaus pacifice tenebit, possidebit et ad usus convertet, prout sibi melius et competencius videbitur expedire et suis leittimis [s] successoribus. Hec gesta sunt in habitacione advocati coram his testibus: Andrea protoconsulo, Luca consule et aliis quamplurimis fidedignis etc.

Jan Ślisz i kołodziej Falek zobowiązali się bronić szlachcica Jana Snopkowskiego przed roszczeniami swoich krewnych i czyimikolwiek, a szkody, jakich doznałby tenże pan Jan, biorą na siebie.

Actum est feria quinta proxima post festum sancti Michaelis proximum anno Domini millesimo quadragentesimo octuagesimo tercio [3 X]. Quomodo veniens nobilis Johannes Sznopkowszky¹ cum Johanne Slyszy et rotifice Falek recognoverunt, quia debent tuere eundem dominum Johannem [–a qua–] Sznopkowszky a suis proximioribus et a qualibet persona, ad quam personam prescripti spectant et attinerit, et que dampnum debeat eiusdem domini Johannis prefati, tunc dampnum erit illarum, videlicet Valentini et Johannis Slyszy, ut est inscriptis resignacionis. Presentibus his nobili Bernardo procuratore de Dłotylcze² et scabinis, advocato Pachlarz, scabino Valaszek et aliis protunc in banito iudicio sedentibus.

Na zgromadzeniu w obecności pana Andrzeja kasztelana bieckiego i innych szlachciców: pana Brzechwy, pana Stanisława Sługockiego oraz wójta miasta (Kamionki) Jana, 7 ławników i 4 rajców, i za zgodą obu stron, uczyniony jest dział między Stanisławem Śmietanką a jego córką, dotyczący dóbr pozostałych po śmierci Ambrożego, tj. domu i jego przynależności w rolach, łakach, ogrodach. Ponadto rozjemcy pozwalają pieniądze, tj. 4 grzywny (za) kolczyki (może klejnoty?) mniejsze, (dobra) ruchome i nieruchome, złożyć za 4 tygodnie pod karą 20 grzywien.

41. ¹ Por. nr 33, przyp. 1. ² Dłotlice, wieś dziś nieistniejąca, położona ok. 7 km N od Lublina, wchłonięta w XVII w. przez parafialną wieś Dys (SHG, s. 64; Osady zaginione i o zmienionych nazwach historycznego województwa lubelskiego, oprac. S. Wojciechowski, A. Sochacka, R. Szczygiel, [w:] *Dzieje Lubelszczyzny*, t. IV, Warszawa 1986, s. 48). Rządca Bernard skądinąd nieznan.

In nomine Domini amen. Qualiter facta est divisio in opido domini magnifici Andree castellani in Byecz¹: iudicium iuris cum consensu utrisque partis, convencione per bonos homines pertenutam [s/]: domini nostri A[ndree] et alios nobiles, qui interfuerunt huic divisioni: nobilem dominum Brzechchwa², dominum Stanislaum Slugoczky³ et circumspectos viros huius opidi: advocatum Johannem et septem scabinis, et per quatuor consulis facta divisio inter Stanislaum Smyothanka cum nate sue <pro domo^a> ac ipsius bona relictas post mortem pie memorie Ambrosii. Hii homines boni, qui residebant in hoc quemadmodum conscripti sunt conspicientes [raci]onibus [?] suis facerunt divisionem ambabus partibus: pro domo et que pertinent super hanc domum in agris, in pratis, ortis divisuerunt Stanislaum cum nate sua, insuper in inauribus minoribus, mobilibus et immobilibus, interposuimus inter eos in quatuor ebdomadis |–quatuor–| quatuor marcas reponere |–super–| sub pena viginti marcis invitorum, propter nec esset incordia inter eos, propterea induximus inscriptionem.

43. s. 23

2 października 1483 r.

Stanisław Śmietanka poświadcza, że Jadwiga niegdyś żona zm. Ambrożego, wójta Kamionki, (obecnie) żona Macieja, zadośćuczyniła mu za połowę majątku należnego po śmierci brata jego Ambrożego wraz z częścią sprzętów domowych. Jadwiga złożyła w sądzie 4 grzywny, a Stanisław winien bronić ją od (roszczeń) swoich krewnych z tytułu bliskości.

Anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo tercio. Banitum iudicium fuit celebratum feria quinta proxima post festum sancti Micha-

42. ¹ Por. nr 5, przyp. 2. ² Szlachcic bliżej nieznan; w 1. poł. XV w. Brzechwowie mieli majątki w Rokitnie nad Wieprzem, ok. 16 km SE od Kamionki (skąd wyparli ich Konińscy h. Rawa) oraz w Boguchwałowicach (dziś Buchałowice) koło Wąwolnicy (SHG, s. 34, 201), skąd pisał się Mikołaj Brzechwa, w 1508 r. mąż Małgorzaty c. Mikołaja Zajączka h. Świnka z Wrzącej w ziemi sieradzkiej (A. S z y m c z a k o w a, *Szlachta sieradzka w XV wieku. Magnifici et generosi*, Łódź 1998, s. 221, 224–225). W l. 1464–1466 wzmiankowany był Mikołaj Brzechwa mąż Elżbiety wdowy po Janie z Ziółkowa, tenutariusz jej oprawy w Nowogrodzie (Archiwum Archidiecezjalne w Lublinie, Acta Officialia, sygn. 2, k. 343v; KzL 5, k. 432). ³ Stanisław Sługocki, zapewne jeden z dziedziców w drobnoszlacheckiej wsi Sługocin nad rz. Ciemięgą, ok. 15 km NW od Lublina; w l. 80. XV w. wzmiankowany był tam Stanisław Czyrniowski (zapewne soltys w Czyrniowie – dziś Czerniejowie – wsi klasztoru brygidek z Lublina – por. SHG, s. 60), dziedzic także w Piotrowicach nad rz. Bystrzycą (KzL 5, k. 26v, 30v, 130v, 139v; SHG, s. 180).

42. ^a Dopisano powyżej między wierszami.

elis Archangeli [2 X] per nos Johannem advocatum necnon septem scabinis: Valentinum, Johannem Valaszek, Nicolaum Sythko, Nicolaum Swloszky, Nicolaum, Jacobum Pampek, Johannem Szwaszkowycz; in eademque iudicio banito constitutus discretus Stanislaus Szmothanka non compulsus, nec coactus, neque aliquo dolo seductus, sanus mente et corpore existens, recognovit et fassus est, quia circumspecta Hedvys consors olim discreti Ambrosii, advocati in Kamyonka pye memorie, fecit sibi pro parte sua, seu medietate, que cessit super eum post mortem fratris sui olim Ambrosii et resignavit omnia superlettilia [s/] domus partis sue, que spectabat et attinent ad eundam domum, nichil excipiendo, prout super eundem cecidit post fratrum suum. Et ibidem in banito iudicio posuit pecuniam, videlicet quatuor marcas, prefata Hedvys, et debet eandem tuere ipse prefatus Stanislaus Smyothanka a qualibet persona suorum amicorum et consanguinearum, super quam propinquitas attineret et spectaret. Et quod esset dampnum istius prefati Hedvys, tunc debet fratri Stanislai Szmyothanka. Qui Hedvys eundem domum debet tenere, possidere, vendere et ad usus suos convertere, |–et ad–| prout sibi melius videbitur, una cum marito suo Mathia. Anno ut supra.

44. s. 23–24

16 stycznia 1484 r.

Maciej z żoną Jadwigą sprzedali Jakubowi Zachoszczowi dom zwany Amdursiński (może miało być Andrusiński?), położony przy domu mistrza, naprzeciw domu wójta Jana, z rolami, łąkami, ogrodami i wszystkimi sprzętami domowymi, za 16 grzywien. Jeśli ktoś z krewnych (Macieja) złoży 16 grzywien, on winien ustąpić bliskości. Jeśli Jakub nie zapłaci 3 grzywien i wiardunku (ostatniej raty), straci pieniądze, które już dał.

| = In nomine Domini amen. Anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto. Banitum iudicium fuit celebratum feria sexta proxima ante festum sancte Prisce [16 I] per nos Johannem Pachlerz necnon septem scabinis: Valentinum, Johannem Valaszek, Nicolaum Sythko, Nicolaum Swloszky, Jacobum Pampek, Johannem Szwaszcowycz. In eodemque iudicio banito constitutus discretus Mathias una cum consorte sua Hedvys non compulsus, nec coactus, neque aliquo dolo seductus, sed sani mente et corpore existentes, recognoverunt et fassi sunt, quia vendiderunt domum situatam penes domum magistri et ex optosito [s/] domus Johannis advocate, qui domus vocatur Amdursinszky, pro sedecim marcis pecunie communis, in qualibet marcam quadraginta VIII grossos com-

putando, discreto Jacobo Zachoscz, qui Jacobus debet tenere, possidere eundam = | [s. 24] domum eviterne et ad usus suos convertere, prout sibi melius videbatur. Et eundem domum ipse prefatus Mathias cum consorte sua Hedvi [s], seu ipsa Hedvys vendiderunt cum agris, pratis, ortis et omnibus superlectilibus domus, seu que spectant ad eundem, prout solus et sola tenuerint nihil excipiendo. Et debet ipsum tuere et intercedere a qualibet persona, super quam propinquitas pertineret iuxta iuris formam, eundem prefatum Jacobum ipse prefatus Mathias cum consorte sua. Et si aliquis propinquus [s] seu consanguineus veniens ponent, seu daret peccuniam, lueret ipsam summam sedecim marcas prefatos, tunc ipse Nicolaus [s] debet cedere propinquitati. Actum et datum ut supra.

| = Et si ipse prefatus Jacobus non solveret sepe fati [?] istius peccunie, videlicet tres marcis cum fertone, tunc pecuniam s[^a]a, quam dedit ipse Mathie, eviterne perdet, neque ipsum debet impedire pro eadem peccunia = |.

45. s. 24

25 lutego 1484 r.

Stanisław Gomolka sprzedał Janowi [...] dom w Kamionce przy ulicy wiodącej do Serocka, położony koło domu Deszka, za 6 grzywien.

In nomine Domini Amen. Anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto feria quinta ipso die sancti Mathei Apostoli [25 II] in <domo^a> domini Johannis advocati Pachlerz actum fuit et datum coram nobis residentibus Johanne avvocato Pachlerz et | -septem s- | quatuor consulibus: Andrea Vyrszchonowszky, Johanne Valaszek, Nicolao Szythko, Falcone. Quomodo veniens ingeniosus Stanislaus Gomolka non compulsus, nec coactus, neque aliquo dolo seductus, sed sanus mente et corpore existens, suorum amicorum consilio fretus est, quia recognovit et resignavit spontanea voluntate, quia vendidit <Johanni [b]> domum suam, quem habuit in Kamyonka in vico equitando in Szyroczk¹, qui domus iacet penes domum Deszkonis, pro sex marcis communis peccunie monete et numeri Polonialis, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos com-

44. ^a Nie odczytano kilku liter z powodu zamazania fragmentu tekstu.

45. ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Dopisano powyżej wiersza dwa słowa, z których drugie jest nieczytelne.

45. ¹ Por. nr 39, przyp. 1.

putando, et ipsum tuere et intercedere a qualibet persona, super quam propinquitas pertineret iuxta iuris formam. Actum et datum ut supradictum.

46. s. 25

25 lutego 1484 r.

Kmieć Piotr Grzywacz sprzedał Stanisławowi Gomolce dom w Kamionce przy rynku, między Walaszkiem a Czajką, za 6 grzywien.

In nomine Domini amen. Anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto <feria^a> quarta ipso die sancti Mathei Apostoli [25 II] in domo Johannis advocati Pachlerz actum fuit et datum coram nos residentibus: Johanne avvocato Pachlerz cum quatuor consulibus: Andrea Vyrszchonowszky, Johanne Valaszek, Nicolao Szwloszky, Johanne Szwszkowycz et septem scabinis: Nicolao Szythko, Valentino Falek etc. Quomodo veniens laboriosus [s] Petrus Grywacz non compulsus, nec coactus, neque aliquo dolo seductus, sed sanus mente et corpore existens, recognovit et fassus est, quia vendidit et resignavit eviterne ingenioso Stanislaw Gomolka domum suam, quem habuit hic in Kamyonka in circulo, inter Valaszek et inter Czayka, pro VI marcis communis peccunie, numeri Polonialis, in quamlibet marcam quadraginta <VIII^a> grossos computando, et debet ipsum tuere et intercedere a qualibet persona, super quam propinquitas pertineret et spectaret iuxta iuris formam. Actum et datum ut supra.

47. s. 25

17 marca 1484 r.

Maciej sprzedał Stanisławowi Śmietance dom przy rynku i ogród za 3 grzywiny.

In nomine Domini amen etc. Quomodo coram nobis J[ohanne] avvocato protunc existenti una cum protoconsule A[ndrea] Vyrschonyowszky et VII scabinis: Valentino, N[icolao] Szythko, N[icolao] Niclasio banitum iudicium celebramus feria quarta ipso die sancte Gertrudis [17 III]. In eodem personaliter constitutus providus vir, seu circumspectus, noster vicinus Mathias recognovit et fassus domum vendidisse ac resignasse Stanislaw Smotanka nostro concivi in circulo iacentem in medio domorum cum uno orto pro tribus marcis, suisque veris legitimis successoribus. Et si aliquis consanguineorum voluerit retinere propinquitatem, extunc reponat

46. ^a Dopisano powyżej wiersza.

VI marcis. Idem tenebit, possidebit, donabit et ad usus suos convertet, prout sibi melius et competencius videbitur expedire. Coram his testibus: Johannes Valasszek et aliis quam plurimos fidedignis. Sub anno Nativitatis Domini 14 LXXXIII. Hoc acta sunt in habitacione protoconsuli protunc existenti etc.

48. s. 26

17 marca 1484 r.

Andrzej Chudzisztruszczy sprzedał Janowi Pranczkowi ogród między ogrodami: od strony Martynissy, a także od zarośli sosnowych, za pół kopy pieniędzy powszechnych.

In nomine amen Domini [s]. Quomodo coram nobis J[ohanne] advocato Pachlerz protunc existenti et protoconsule, et consulibus, et VII iuratis: Niclasio, Valentino, N[icolao] Szythko, J. [s] banitum iudicium celebramus ipso die sancte Gertrudis [17 III]. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir A[ndreas] Chudzisztruszczy, noster concivis, vendidit ac resignavit ortum suum iacentem inter ortos ex parte Martinissa a rubeto pinus eciam, provido viro J[ohanne] Pranczek, nostro concivi, pro media sexagena communis pecunie, tenendum, commutandum, possidendum et ad usus suos convertandum. Sub anno Domini 14 LXXXIII°. Hec acta sunt et gesta in habitacione protoconsuli.

49. s. 26

(1484 r.¹)

Jakub Zachoszcz spłacił całą należność Maciejowi kołodziejowi, obywatelowi Lublina.

Item veniens ad nostram presenciam nostrorumque assessorum prefatus Jacobus Szachoszcz persolvit, totalemque solucionem fecit Mathie rotifici de Lublin civi, prenominatam recepit coram nobis consulibus unacum iuratis.

50. s. 26

20 maja 1483 r. [raczej 18 V 1484 r.¹]

Jan Biesz sprzedał dom między domami Koszczana i Dalecza Andrzejowi Pączkowi za 1 grzywnę.

49. ¹ Datacja na podstawie daty zapiski poprzedniej, wpisanej na tej samej stronie i tą samą ręką, choć drobniejszym pismem.

50. ¹ Datacja nasuwa przypuszczenie, że w zapisce tej i następnej podano błędnie rok 1483 zamiast 1484, gdyż wtorek po święcie św. Zofii (15 V) w 1483 r. przypadał tuż po Zielonych Świąt-

In nomine Domini amen etc. Quomodo coram nobis advocato Johanne Pachlerz protunc existenti una cum consuli A[ndrea] Wyrzchonowszky cum consulibus et septem scabinis N[icolao], V[alentino], N[icolao] Szythko, Stanisłao Szmotanką banitum iudicium celebramus feria tertia post Zophie [20 V 1483 lub 18 V 1894 ¹]. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Johannes Byesz non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione suorum consanguineorum consilio fretus vendidit ac resignavit domum suam sita in medio domorum ex parte Coszczan et parte altera Dalecz Andree Pączyek pro marcis communis pecunie, numeri vero Polonicalis tenendam, habendam, possidendam, donandam et ad usus suos convertandam prout sibi melius et competencius videbitur expedire. Hec acta sunt anno Domini M CCCC LXXXIII.

51. s. 27

30 maja 1483 r. [raczej 28 V 1484 r. ¹]

J. Wyczka sprzedał Jakubowi Myczkowi z Rudna i jego synowi Janowi dom i 3 półłanki z łakami, za 3 kopy pieniędzy powszechnych.

In nomine Domini amen. Quomodo coram nobis advocato J[ohanne] Pachlerz protunc existenti cum proconsule et consulibus J[^a] et A[ndrea^a], necnon septem scabinis: Niclasio, Valentino, N[icolao^a] banitum iudicium celebramus post festum sancti Urbani feria sexta [30 V 1483 lub 28 V 1484 ¹]. In eodem iudicio personaliter constitutus providus vir J[^a] Wyczką non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorumque consanguineorum consilio fretus, vendidit ac resignavit domum unacum tribus mediis laneis et cum pratis, cum omnibus, que pertinent ad predictum locum situm vn[iter] locorum, Jacobo Myczek de Rudnyo², suis legitimis successoribus et filio Johanni, pro tribus sexagenis communis pecunie, numeri vero Polonicalis, monete currentis, perpetue tenendam, possidendam, vendendam, alienandam, donandam et ad usus suos convertandam, prout sibi melius et competencius suisque legitimis successoribus videbitur expedire. Hec gesta sunt in habitacione proconsulis, sub anno Nativitatis Domini Millesimo CCCC LXXXIII° etc.

kach, zatem w formule datacyjnej winno wystąpić to święto jako ważniejszy moment kalendarrza kościelnego. Przyjęcie roku 1484 jako właściwego dla zapisek nr 50 i 51 byłoby w zgodzie z datowaniem sąsiadujących z nimi zapisek 44–48 i 52–53.

51. ¹ Por. nr 50, przyp. 1. ² Por. nr 40, przyp. 1.

51. ^a W tekście wpisano tylko pierwszą literę imienia.

Jan Ślisz, stryj Mikołaja i Wawrzyńca, brat zmarłego Stefana mieszczanina z Kamionki, jako opiekun chłopów, zgodnie z wyrokiem i rozstrzygnięciem sądu gajonego złożył 15 groszy Michałowi Kąszyczowi, mającemu po śmierci brata Mikołaja Kąszycza prawo bliższości (do opieki nad chłopcami). Mikołaj i Wawrzyniec po osiągnięciu pełnoletności wykupią dobra po swym ojcu od Michała Kąszycza, do których stryj Jan Ślisz nie będzie miał żadnego prawa.

In nomine Domini amen. Anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto feria sexta post Cyelyani proxima [9 VII]. In eodem iudicio banito coram nobis Stanislao procuratore de Dlothlycze¹, advocato Pachlerz et quatuor consulibus cum septem scabinis: Picz^[a], Andrea Vyrszhonowszky, Johanne Valaszek, Johanne Szwszkowycz, Nicolao Szwłoszky, Valentino scabino, Nicolao Sythko, Stanislao Smyothanka etc. et aliis residentibus. Constituti personaliter Michael Koszyecz et Johannes Slysz, patruus Nicolai et Laurencii, frater olim Stephani opidani de ibidem, tamquam circumspector et tutor eorundem puerorum, posuit pecunia coram iure ex decreto ipsius iuris et decernencia iuris Maiberyen[si]/[?] baniti quindecim grossos provido Michaeli prefato Koszyecz pro parte ipsius, que cessit propinquitatem sibi post mortem fratris sui olim Kaszycz Nicolai, qui pueri sunt etiam propinqui et proximi ita bene, ut et ipse prefatus Michael, cum omni iure nichil pro se reservando, neque suis successoribus. [s. 28] Et debet ipsos tuere eundem [s.] Johannes Slysz ab omnibus personis, super quas propinquitatem spectat et pertinet, et iuxta iuris formam, et eodem pueros, videlicet eundem Nicolaum et Laurencium, qui pueri venientes ad discrecionem annorum tenebunt bona paterna sua et eandem partem, quam emerunt | –que– | aput prefatum Michaellem Kaszycz, ad quam partem eorum patruus nichil habebit. Actum et datum ut supra, presentibus superioribus testibus etc.

Jan Jostek 29 czerwca 1481 r. otrzymał dom i ogród z wolnizną na 5 lat w obecności szlachetnego Jana Janowskiego. Rajcy widząc jego lęk i niepewność co do wolnizny,

52. ^a Nie odczytano kilku liter z powodu zamazania fragmentu tekstu.

52. ¹ Por. nr 41, przyp. 2; Stanisław Giżycki rządcą z Dłotlic (por. nr 53), może z Giżyc k. Kocka, wsi drobnoszlacheckiej, w l. 60. i 70. XV w. wykupionej przez Ożarówskich (SHG, s. 74–75), albo jeden z licznych dziedziców w drobnoszlacheckiej wsi Giżyce (Iżyce) ok. 15 km. S od Lublina (SHG, s. 83–84).

postanowili zapisać mu w księdze poświadczenie tej sprawy, aby nie doszło do jakiegokolwiek podstępu w wymierzaniu sprawiedliwości.

In nomine Domini amen. In perpetua rei memoria. Nos in librum hunc inscribimus hanc rem: quomodo Johannes Jiyosththek stans sanus mente et corpore existens non compulsus, nec coactus, suscepit domum et ortum in libertatem per quinque annos elapses, coram nobili Johanne Janowszky¹ ipso die sancti Pauli Appostoli de anno Domini millesimo quadringentesimo <octuagesimo^a> primo [29 VI 1481 r.]. Nos autem videntes consules, quod ipse habuit timorem et fragillitatem in ipsa libertate, istius domus inscribimus ei in librum nostrum atestantes hanc rem, ne aliqua proelitutio [s] super eundem deveniret et aliquibus dolus iusticie. Presentibus his nobilis: Stanislao Gyszyczky procuratore de Dlothlycze², advocato Johanne Pachlerz, Nicolao Szwszkowycz et aliis quampluribus consulibus et scabinis etc.

Actum et datum feria sexta proxima ante festum sancte Margarete anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto [9 VII].

Wdowa Gertruda sprzedała swoją połowę domu po zmarłym mężu Marcinie, (a) pasierbowi Stanisławowi jako jego część spadku spłaciła 20 groszy i dała dożywotnio komorę.

In nomine Domini Amen. Quomodo coram nobis advocato N[icolao] et VII scabinis: Valentino, N[icolao] Szythko etc. et quatuor consulibus: J[ohanne] Valaszek, A[ndrea] Vyrszhon[owszky] honesta Gertrudis parata [s] in sede viduali, vendidit ac resignavit medietatem domus sue relictam pye memorie Martini, viri sui, Stanislao privigno suo XX grossos exsolvit partem ipsius et cameram sibi dedit super colacio ad mortem ipsius. Idem Stanislaus tenebit pacifice et quiete, et absque omni impedimento possidebit patrimonium suum relictum post patrem suum. Sub anno Nativitatis Domini 14 LXXX 5 etc.

Mikołaj Mnich z Wielkiego za zgodą syna zapisuje dom swój w Kurowie przy ulicy między Głowaczową a Łysąpatką, przy drodze, swej małżonce Dorocie Jelitkowej

53. ^a Dopisano na marginesie karty, przy wierszu zawierającym datację.

53. ¹ Por. nr 5, przyp. 4. ² Por. nr 52, przyp. 1.

i jej dzieciom, zaś Dorota zapisuje mu połowę domu w Kamionce i to co do tej połowy przynależy. Jeśli Mikołaj Mnich wcześniej umrze, wtedy Dorota z jej synami, a jego pasierbami, będzie posiadać ów dom z browarem, a jeśli (wcześniej) umrze Dorota, wtedy wspomniana część przypadnie Mikołajowi Mnichowi.

In nomine Domini amen etc. Quomodo coram nobis N[icolao] advocato protunc existenti et septem scabinis: Valentino, N[icolao] Szythko etc. nec non protoconsule et consulibus: Johanne Valasszek, Andrea Wyrzchon /s/ etc. in banito iudicio residentibus. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Nicolaus Mnych de Wyelkye¹ non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sed matura deliberacione fretus, ac filio suo, legavit ac commendavit domum suam in Curow² iacentem in platea inter medio domorum ex parte Głowaczową et penes vicum ab altera parte Lysszopalką, Dorothee Gelythkowa, suisque legitimis liberis, conthorali sue, predicta vero Dorothea consors sua legat ac commendavit prenominato N[icolao] Mnych medietatem domus in Camonka et eciam quod /pertinet/ ad eam. Et hec fecerunt inter se ex bona voluntate et spontanea. Et si Deus Omnipotens separavit eos, extunc si prius migravit prenominatus N[icolaus] Mnych, extunc prenominata Dorothea possidebit et retinebit predictam domum cum braxatorio cum suis filiis et privignis illius. Et si eciam contegerit /s/ prenominatam Dorotheam migrasse ex hoc seculo, extunc predicta porcio iacebit super prenominatum N[icolaum] Mnych. Et hoc gesta coram his fidedignis: J[ohanne] et S[zythko] et A[ndrea]. Sub anno Nativitatis Domini millesimo CCCC LXXX quinto.

56. s. 30

1485 r.

Jakub Zachoszcz rudnik z Wojcieszkowa, obecnie (zamieszkały) w Samokleskach, sprzedał Janowi Sz[...]rkowi dom przy drodze do młyna, za 11 grzywien. Jeśli (Jan) nie zapłaci 4 grzywien do Bożego Narodzenia, straci pierwsze pieniądze.

| = In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini millesimo CCCC LXXX quinto. Quomodo coram nobis advocato Niclasio protunc existente et septem scabinis: Valentino, N[icolao] Szythko etc. necnon protoconsule Andrea Vyrzchon, M[athie] Ethman, Johanne Szwyaszeyk, Luca. In eodem tunc personaliter constitutus circumspectus | - Jacobus Szą-

55. ¹ Wielkie, wieś ok. 12 km W od Kamionki (SHG, s. 255). ² Kurow, ok. 20 km SW od Kamionki, miasto lokowane w 1442 r. na prawie niemieckim, dziś wieś (SHG, s. 121).

choszcz minerator de Woyczieszkow¹, nunc in Szowoklasky² - | non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sed matura deliberacione fretus, vendidit ac resignavit | - domum suam sitam penes stratam viam eundem ad molendinum, pro undecim marcis, Johanni cognomine Sz[^b]ryk [^a], suisque legitimis | successoribus | - pro [^a] - | marcis communis pecunie, monete vero currentis, Polonicali numeri pronunc | - quinque marcis solvit [^c] huius quatuor marcas in festo - | Nativitatis Domini iterum venturis. Et si non solverit predictas | - quatuor marcas prefatus [^c] dedit - | et sic perdet totum principium pecunie, tenendam, habendam, possidendam, alienandam et ad usus suos convertendam, prout melius sibi videtur expedire. Hec gesta fuerunt in habitacione eiusdem domus, in banito iudicio, coram his testibus: M[athie] carnifice, M[athie] Ethman et aliis quampluribus fidedignis etc. | - [Solucio totalem facta est prefato Jacobo r u d n y k etc.^d] - | = |

57. s. 31

14 kwietnia 1485 r.

Kmieć Piotr Łyczko (lub Liczko vel Ryczko?) wziął działkę od 19 lat opuszczoną i przez to niedającą czynszu, położoną między działkami Kowalewską i Pirzyńską, i ma w ciągu 2 lat odbudować izbę, budynek gospodarczy i stajnię, podobne na wysokość do innych domów przy rynku, pod karą 1 kopy; zobowiązał się też trzymać 2 role z ogrodem i łąką. Pan dał mu na poczet tej budowy (zwolnienie z czynszu) od domu i warzenia piwa przez rok.

| - Sub anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto feria V^{ta} post Conductum Pasce, alias ipso die sanctorum Tiburcii et Valeriani Martyrum [14 IV] in oppido Kamyonka laboriosus Petrus Lyczko^a aream eam a decem novem annis desertam et ita ne censibus ad dominum devolutam et spectantam suscepit, inter areis Kowalewska et Pirzinska iacentem, ubi dictam debitam videlicet stubam, pallacium et stabulum, aliis domibus in altitudine ibidem in circulo dicti oppidi conformem, sub pena unius sexagene restaurare et reedificare < infra hinc per duorum

56. ^a Nie odczytano jednego słowa z powodu zamazania tekstu. ^b Nie odczytano kilku liter z powodu zamazania tekstu. ^c Nie odczytano 2 słów z powodu zamazania tekstu. ^d Ostatnie zdanie pisarz zamazał, tekst słabo czytelny.

56. ¹ Wojcieszków, wieś ok. 35 km N od Kamionki, na granicy dawnych ziem łukowskiej i stężyckiej. ² Sowoklęski, dziś Samoklęski, wieś sąsiadująca z Kamionką od zachodu (SHG, s. 219-220).

57. ^a Możliwa jest też lekcja tego słowa jako Ryczko. ^b Dopisano na marginesie obok trzech kolejnych wierszy.

annorum detencionem^b > obligatus est, et se | -suas- | sumisit [s] teneri [?] duobus agris cum orto et pratum. Cui dominus a domo et braxatura cervisie ad unius anni duntaxat decursum dedit et concessit in vim istius edificacionis. = |

58. s. 31–32

14 kwietnia 1485 r.

Kmieć Michał Oduj wziął w Kamionce przy rynku działkę między [K]rzaszdzińską a [Łyc]zkiem, gdzie ma odbudować izbę i budynek gospodarczy pod karą 1 kopy. Pan dał mu na poczet tej budowy wolniznę (od czynszu) na 2 lata.

Sub anno Domini Millesimo quadrigentesimo octuagesimo V^{to} feria V^{ta} post Conductum Pasce proxima [14 IV], laboriosus Michael Oduy in opido Kamyonka in circulo aream inter [K]rzaschdzinska et inter [Lyc]zko iacentem suscepit, [s. 32] ubi stubam et pallacium idem uno restaurare et reedificare tenebit et debebit sub pena unius sexagene. Cui dominus in vim huiusmodi edificacionis infra hinc per duorum annorum decursum duntaxat dedit libertatem et concessio.

59. s. 32

6 maja 1485 r.

Jakub Zachoszcz rudnik z Wojcieszkowa, obecnie (mieszkający) w Sowoklęskach, sprzedał Janowi Krzyszkowi z Przytoczna oraz jego żonie Małgorzacie dom przy drodze w kierunku młyna za 9 grzywien. Jan zapłacił już 5 grzywien, a pozostałe 4 grzywiny (ma dać) do Bożego Narodzenia, inaczej utraci i pierwsze pieniądze. Cała spłata Jakubowi rudnikowi została uczyniona.

In nomine Domini amen. Quomodo sub anno Nativitatis Domini millesimo 4 LXXX quinto coram nobis viceadvocato Niclasio protunc esistenti et septem scabinis: Valentino, Nicolao Szythko etc., necnon coram consulibus et protoconsule Andrea Wyrzchonowszky, Mathia Ethman, Johanne Szwyasszkowycz, Lucasio banitum iudicium celebramus feria sexta post Pfilippi et Jacobi [6 V] more solito et consveto, in eodem tunc personaliter constitutus providus vir Jacobus Szachoszcz minerator de Woyczieszkow¹, nunc autem in Szowocłaszky², non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sed matura deliberacione fretus, vendit [s] ac resignavit domum suam sitam penes stratam viam, eundo ad molendinum, provido viro Johanni cognomine Krzyszek de Przethocz-

59. ^a Dopisano tą samą ręką pod zapiską.

59. ¹ Por. nr 56, przyp. 1. ² Por. nr 56, przyp. 2. ³ Por. nr 35, przyp. 1.

no³ una cum uxore sua Margaretha, eorumque legitimis successoribus, si contingerit eos migrasse de hoc seculo, pro novem marcis communis pecunie, monete vero currentis, Polonicalis numeri, pronunc quinque marcas solvit, finale vero pecunie huius quatuor marcas pro festo Nativitatis Domini iterum venture, et si non solveret predictas quatuor marcas, prefatus Johannes Krzyszyk perdet et principium peccunie, qui quidam Johannes una cum uxore sua Margaretha et suique posteri tenebant, possidebant, vendent, commutant et ad usus suos convertant pacifice et quiete obtinebunt prout ipsius melius videbitur expedire. Hec gesta sunt in habitatione eiusdem domus coram his testibus supra nominatis et aliis quamplurimis fidedignis.

< Solucio totalis facta est prefato Jacobo r u d n y k^a > .

60. s. 33

29 kwietnia 1485 r.

Jan Pachlerz stawiał poręczycieli z Kocka: Marka, Stanisława Czapłę, Stefana Banuchę, Wawrzyńca Króla, że pod karą 15 grzywien we wszystkich miejscach albo będzie mógł mieć świadków, albo będą przeszukane w ł o ś c i. Owi poręczyciele winni zapisać w księdze miejskiej w Kocku to samo co w Kamionce. Czynią to za zgodą rządcy i miasta Kocka.

Świadkowie Pachlerza mieszczanie z Kamionki: Piotr Banucha, Stefan syn Mrocza, Stanisław Karlaski (Charłeski?), Mikołaj Wieprzek kowal (poręczyli, że) albo ktoś może dowieść (swoich racji), albo będą przeszukane w ł o ś c i każdego krewnego, starego i młodego, nikogo nie wyłączając, pod karą 15 grzywien.

Anno Domini M^o CCCC 85 feria sexta ante festum sanctorum Philipi et Jacobi [29 IV] veniens Johannes dictus Pachlerz posuit fideiussores de Koczsko¹: primus fideiussor Marcus, Stanislaus Czapala, Stephanus Banucha, Laurencius dictus Krol et hec sub penam quindecim marcarum in omnibus locis si posset habere testes, si minaretur v l a s c i, et isti debent se inscribere in Cocsko ad librum civile sicut et in Camyonka, et hoc cum voluntate procuratoris eiusdem et civitatis Cocsko.

Item testes pro eodem Pachlerz opidani de Kamyonka: primus Petrus dictus Banucha, secundus Stephanus Mroczkonis, tercius Stanislaus Karlasky, quartus Nicolaus Wyepzek faber. Similiter, si quis posset probare, si quis minaretur v l a s c i quelibet consangwineus, antiquus et iuvenis, nullum excipiando, extunc pena quindecim marcarum.

60. ¹ Kock, dawniej Kocko, miasto u ujścia Tyśmienicy do Wieprza, ok. 20 km. N od Kamionki (SHG, s. 103–105).

W roku 1484 w poniedziałek 7 czerwca to zostało zapisane dla pamięci chrześcijan: Wprowadzamy księgę miejską tak jak w innych miastach dla wspomnienia mieszczan w Kamionce i z woli wielmożnego Andrzeja kasztelana. Andrzej Paczko sprzedał Piotrowi Banusze dom z łąką i ogrodem między domami Drzewca i Sulowskiego.

In nomine Domini amen. Sub anno Domini Millesimo CCCC^o quarto istum scriptio est feria secunda post Pantecostes ad memoriam Cristi Fidelium: librum civilem opidanis in Camyonka introducimus iuxta aliarum civitatum¹ propter augmentum opidanorum et hoc cum voluntate magnifici Andree castellani², veniens ad nostram presenciam ad banitum iudicium, cum sedebat |-advocatus Nicolaus-| coram Nicolao advocatione et coram consulibus, et coram scabinis Nicolaum Szythko, coram Stanislaio Charlaszky et Bartolomeo sartoris et sic de aliis, veniens Andreas Paczko recognovit domum <Petro Banucho^a>, quia vendidit cum prato, cum uno orto, inter domos Drzewyecz et Sulowszky.

Piotr Banucha przepisał swoją połowę domu swej żonie.

| -In nomine Domini amen. Petrus Banucha describeret suam medietatem domo [s. 34] uxori sue p^a-|

Stanisław Gomolka sprzedał Bernardowi z Sowokłesk dom z rolami i łąkami, między domami Jana Walaska i Stanisława Czajki (?), za 2 grzywny bez 8 groszy, a jeśli ktoś bliższy (jego) ojcu czy rodzicom zechce (ten dom), będzie mieć (go) dla siebie złożywszy 10 grzywien wobec rajców i podwójciego, i w obecności Stanisława Gomolki. Gomolka zobowiązał się w tym roku zapłacić czynsz.

Cunctaorum [s] perit me[mo]ria nisi vocadicis [?] publicis scriptum sunt roborata. Anno Domini M CCCC 8 V coram nobis consulibus, protoconsule [s] Johanne Preczek, Mathia Hathina, Johanne Szeszkowycz, Johanne Walaszek, necnon viceadvocato Nicolao et septem iuratis: Nicolao Szythyko, Stanislaio Charleszky, Stanislaus Lwszczowsky et aliis fidedig-

61. ^a Dopisano nad tekstem i symbolem krzyża zaznaczono umiejscowienie dopisanego fragmentu.

61. ¹ Por. nr 5. ² Por. nr 5, przyp. 2.

62. ^a Zapis niedokończony i przekreślony.

nis. Quomodo veniens Stanislaus Gomoka in iudicio baniszato [s] feria sexta proxima post festum sancti Johannis Baptiste [1 VII] recognovit coram <nobis^a> omnibus consulibus et iuratis, non compulsus, nec coactus, sed maturo deliberacione, quia vendidit domum predicto Bernardo de Szowokszky¹ [s], domum cum agris, pratis et ortis, ita longe, ita late, ut solus tenenat [s] hereditas inter domum Johanne Valaszek et Stanislaum Cyaka, pro duabus marcis minus 8 grosis, et si aliquis velet propinquior patri vel parentis, ponendo decem marcis habeat suam, ubi veniens Stanislaus dictus Gomolka coram nobis consulibus et viceadvocato et omnia dedat, dedit, alias szdal, extunc idem Gomolka anno eadem |-pro-| recognovit coram consulibus censum solvere.

Bernard Riga (?) daruje po swej śmierci dziedzictwo, które kupił, żonie swej Annie Szwekowe(j) i jej dzieciom: Janowi, Marcinowi i Dorocie oraz synowi swemu Mikołajowi i tym, którym to dziedzictwo i wcześniej orac polecił.

Anno eadem 5 in iudicio |-banisato-| <et scabinis etc.^a> Coram nobis consulibus: protoconsule Johanne Preczk, Mathia Hathman, Johanne Szwezkowycz, Johanne Valaszek, quomodo veniens idem Bernardus Riga [f^b] recognovit, dat, donat de hereditate, quam solus emit, uxori sue Anne Szwekowen post mortem suam, Anne pueris: filis videlicet Johanne, Martino et filie Dorothee, et idem Bernardus ecciam filio suo dicto Nicolao, et his, qui |-so-| sicut et super hoc arari posuit post mortem eandem hereditatem.

Mikołaj Porczek sprzedał dom między Stanisławem Szotanką (Śmietanką?) a Stanisławem Czajką, który trzyma wieczystie Jan Precz, 2 ogrody, rolę i łąkę za 1,5 grzywny. Przyjął różgę przed sądem gajonym i umorzył jakiekolwiek swoje prawo (do tego domu).

| =In nomine Domini amen. Anno Domini Milesimo CCCC^o quadringentesimo [s] sexto. Dominus Martinus Ossztrowzky¹, Nicolaus advoca-

63. ^a Dopisano nad tekstem.

63. ¹ Por. nr 56, przyp. 2.

64. ^a Dopisano nad tekstem. ^b Odczyt niepewny.

65. ¹ Marcin Trzaska, jeden z dziedziców Ostrowa, wsi ok. 27 km E od Kamionki (dziś miasto

tus, Johannes Przecz protunc proconsule existentes. Quomodo septem iuratis, videlicet Valaszek, Johannes Damszak [?], Mathias Hetman, Johannes Prezthoczky [s], Nicolaus Szytko, Petrus Bonucha, Stanislaus Charlaszky, Bartholomeus sartor, Stanislaus Luszczowky [s]. Quomodo veniens Nicolaus non coactus, non compulsus, sed sane mente existens, recognovit, quia vendidit pro ½ altera marcis, que domus iacet inter Stanisla Szotanka et inter Stanisla Czayka, quem domus tenuit Johannes dictus Precz perpetualiter et comisit virgam ante iudicium banitum, et duobus ortis, agrum et pratum; et si dictus Nicolaus Porczek haberet alique ius, ipsum mortificat. = |

66. s. 36

5 maja lub 18 sierpnia 1486 r.

Dzieci zmarłej Rzeszotkowej: syn starszy Teofil, Jan i (ich) siostra Katarzyna sprzedali dom i 2 półtąki z łąką i 4 ogrodami za 3 grzywny (wzięli 1,5 grzywny, a 1,5 ma zapłacić do przyszłych Zielonych Świątek) rudnikowi Jakubowi Zachoszczowi, który odtąd ma się troszczyć o konstrukcję tego domu. Bojąc się, aby nie pojawiły się jakieś przeszkody ze strony krewnych wspomnianych dzieci, ma otrzymać 16 grzywien (?). Od tego domu ma być płacone pół kopy czynszu.

| = In nomine Domini amen. Cunctorum recordacione evenescat gestorum, nisi sit scriptorum atque testium titulo decenter roboratum. Quomodo sub anno Nativitatis Domini Millesimo CCCC LXXX sexto. Quemodo nos viceadvocatus protunc existens, consules et scabini more solito et consveto iudicium banitum universale, seu particulare celebramus post Assensionem feria sexta [5 V lub 18 VIII]. In eodem tunc personaliter constituti pueri pie memorie Rzeszothkową: filius senior Theofilus et Johannes, et soror Katherina, non compulsi, nec coacti, sed suorum consangwineorum consilio freti ac matura deliberacione resignaverunt ac vendiderunt domum suam cum duabus mediis laneis, cum prato et cum quatuor ortis, pro tribus marcis; mediam alteram marcis receperunt, alteram mediam marcam pro Pentecosten in futuro tenetur solvere preno-

Ostrów Lubelski), rządcą i tenutariusz w Dłotlicach – por. nr 69, 74 i 84; KzL 10, k. 29 – tu w 1487 r. jako nieposesjonat; Archiwum Archidiecezjalne w Lublinie, Acta Officialia, sygn. 6, k. 182v; A. Sochaćka, Mikroregion ostrowski w średniowieczu – powstanie osady i parafii, [w:] Dzieje Ostrowa Lubelskiego, red. R. Szczygieł, Lublin 1998, s. 44–49.

65. ^a Odczyt niepewny.

66. ¹ W datacji nie sprecyzowano, czy chodzi o Wniebowstąpienie Pańskie (w 1486 r. 4 V), czy o Wniebowzięcie NMP (15 VIII).

66. ^a Nie odczytano jednego, krótkiego słowa.

minato Jacobo mineratori, vendiderunt sic late et longe, prout soli tenuerunt, numeri Polonicalis, monete currentis, suisque legitimis successoribus seu propinquieribus. Et prefatus Jacobus minerator Szachszcz et posuit ac apondo [?] adhuc curare pro construccione eiusdem domum timens, ne aliqua impedimentacionem post orientur, vel [a] a consanguineis predicti puerorum sedecim marcis repputando prefato Jacobo Szachoszcz obtinebunt. Et eadem domo censum tenetur solvere mediam sexagenam; sub consolatu [s] Nicolao Szythko, Andrea Kon, Lucas, Johannes Przecz, sub scabinatu Johanne Cvvyecz, Jacobo Szamborka, N[icolao] Mnych, Stanisla Charlaszky, Jacobo Cyelb et aliis quamplurimis fidedignis exsistentibus etc. = |

67. s. 37

[148]7 r.

Szlachcic Jakub Bedzrychowski z polecenia wielmożnego pana Andrzeja z Oleśnicy, kasztelana sądeckiego, wybrał burmistrza Mikołaja Micha. Wszyscy obywatele winni wybrać burmistrza za pozwoleniem wielmożnego pana. Burmistrzowi Mikołajowi rajcy dali skrzynkę z kluczem i złożone w skrzynce pieniądze w liczbie 2 grzywien i 3 groszy.

Anno Domini 7°. Quomodo veniens nobilis Jacobus Bedzrychowszky¹ ad mandatum magnifici domini Andree de Ollessznychca, castellani Sandecensis², elegit protoconsulem Nicolaum dictum Mych per mersuram, et sic omnes cives debent eligere protoconsulem de licencia magnifici domini. Item Nicolao protoconsuli dederunt consiliarii in manus cistam cum clave et in cista possitam pecuniam in numero duas marcis et III grosis.

68. s. 37

2 sierpnia 1488 r.

Jakub mieszczanin z Kamionki zwolnił zagrodę (i) działkę w Sowoklęskach na ręce pana swego Jana, obiecując nie czynić o nią żadnych trudności komukolwiek (kto) na niej osiadzie.

Sub anno Domini M° octogesimo octavo die Saturni 2^a Augusti in crastino ad vincula sancti Petri [2 VIII] veniens providus Jacobus opidanus de Kamyonka protunc in presencja domini sui publice recognovit, quia dimisit libere ortulanium, aream in manus domini sui Johannis, in Sovoclaszky¹, promittens nullum impedimentum facere pro eadem, neque aliquas conmiraciones quicumque in ea consedebit.

67. ¹ Szlachcic skądinąd nieznany. ² Por. nr 5, przyp. 2.

68. ¹ Por. nr 56, przyp. 2. Wł. 80. XV w. w Samoklęskach notowani byli dziedzice z rodu Rawa:

Łukasz Łuszczowski, głosząc łaskawość wielmożnego pana Andrzeja kasztelana sądeckiego, zeznał, że wspomógł go on i dał dom i rolę w ogrodach, i propinację, co Marcin dziedzic z Ostrowa i Stanisław dziedzic ze Sługocina oznajmili, a burmistrz, wójt i inni (poświadczyli).

Sub anno Domini M^o CCCC^o 8° 7° die Veneris XVIII mensis maii [18 V]. Qui iudicium banitum fuit celebratum, quomodo veniens Lucas dictus Łuszczowky, circumspectus vir predictus Lucassius gracias acciarum referando magnifico domino castellano Sandecensis. Sane mente et corpore existans recognovit, quia magnificus dominus Andreas castellanus¹ dota- vit eundem Lucassium et ego Martinus heres de Oszthrow² notum facio et Stanislaus heres Szługoczyn³. Et nos Johannes Preczek proconsul etc. et aliis: Nicolaus Szythko, Andreas Kon et Nicolao viceadvocato cum septem scabinis, quia magnificus dominus ipsum dedit domum et in ortos agrum et propinacionem.

W sprawie (zaległych długów?) ogłoszono: jeśli ktoś ma lub coś miał zapłacić i nie był po obliczeniu, daję (aby) złożył 8 grzywien, na dziś dam rachunek, że sąd wszystko umorzył (?).

Super resta facta sunt proclamaciones, si quis habet, vel aliquit habuit aliquid respondere, et non fuit post ratione, dedo [s. 39] ponat VIII mar- cis, pronunc rationi debo, quia iudicium omnia mortificavit.

Szlachcic Jan Szofkowski (Szompkowski?)¹ całe swe dziedzictwo: dom, rolę, ogrody i łąki za dług daje wielmożnemu panu kasztelanowi sądeckiemu.

In nomine Domini amen. Sub anno M CCCC^o 8° 7°. Quomodo veniens nobilis Johannes Szophkowszko¹ recognovit, quia totam chereditatem [s] in debito, prout retinuit m[agnifico] domino castellano Sandecensi², desi-

Jan Ożarowski i Jan Mikułowski (Pruszyński) – KzL 9, k. 341v, 561; *Archiwum książąt Lubar- towiczów Sanguszków w Sławucie*, wyd. Z. L. Radziwiński, P. Skobielski, B. Gorczak, t. V, nr 25; por. A. Sochacka, *Własność ziemska...*, s. 78, 94; J. Wróński, *Ród Rawi- czów. Warszowice i Grotowice...*, s. 62–65.

69. ¹ Por. nr 5, przyp. 2. ² Por. nr 65, przyp. 1. ³ Por. nr 42, przyp. 3.

70. ¹ Data na podstawie datacji sąsiednich zapisek sporządzonych tą samą ręką.

71. ¹ Zapewne Jan Snopkowski – por. nr 33, przyp. 1. ² Por. nr 5, przyp. 2.

gnavit deliberande, vendere, donare, prout voluntas domini erit, et hoc fecit venies [s] non coactus, sed sane mente et corpore existens coram bani- to iudicio, nichil sibi reservando, quia publice recognovit |-[^a]-| die mensis iulii sabato ante Kiliani [7 VII], et nos Johannes Preczek protoconsul et Nicolaus Szythko, et Andreas Koyn, et Lucasius cum septem scabinis notum facimus, quia nobilis Johannes Szompkowszky in banito iudicio omnia sibi et suis posteribus mortificavit, quia domum, agros, ortos, prata et alia retinencia m[agnifico] domino in debito resig[s. 40]navit, et si aliquis aliquid dixerit prius ponat XXX marcis, prout se obligavit sub vadio.

Andrzej Kon sprzedał Janowi synowi Fumfy dom w środku rynku między domami Stanisława Czajki i Barbary Walaszkowej, z ogrodem, łąką i półłankiem, za 2 grzyw- ny i 8 groszy.

In nomine Domini amen. Cunctorum recordium evenescit gestorum, nisi sit scriptorum atque testium titulo decentur roboratum hinc est. Quomo- do nos Johannes Szwałkowycz, protunc viceadvocatus existens, consu- les et scabini infra nominater expressi ad noticiam universorum villicium pervenimus. Quomodo sub anno Nativitatis Domini M^o CCCC^o LXXX° octavo ante Adventum Domini feria sexta [28 XI] more solito et consveto iudicium banitum et particulare celebramus. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Andreas Kon, noster vicinus, seu concivis sanus mente, proutque corpore, non compulsus, nec coactus, sed matura delibe- ratione, suorumque amicorum vigili cum consensu consilio fretus, vendi- dit et resignavit dicto Johanni Phumpham filio, suisque legitimis suc- cessoribus, domum suam sitam in medio circuli, iacentem inter domos providi Stanislai Cayka ex una parte, et honeste Barbare Walaszkową par- te ab altera, cum orto et prato, medio laneo, sic longe late, prout solus tenuit a longiori tempore et possidebat, pro duabus marcis et VIII grosis communis pecunie, numeri vero Polonici, monete currentis, tenendam, vendendam, possidendam et ad usus suos covertandam, prout sibi melius et competencius videbitur expedire. Sub consulatu Johanne Kvvycz, An- drea Kon, Stanislao Cayka, Lucassio, sub scabinatu Johanne Przetoczsz- ky, Jacobo Szamborką, Leonardo, J[ohanne] Curilo etc. et aliis quamplu- rimis fidedignis etc.

71. ^a Nie odczytano jednego, przekreślonego słowa.

Jan Jajostek sprzedał dom przy ulicy wiodącej do Serocka z ogrodem i 2 półłankami za pół grzywny.

Item sub anno Domini M° CCCC° LXXX° VIII°. Humana enim memoria eternitati non comensuratur, expedit ut igitur ea, que fiunt in humanis negociis, ut ad perpetuitatis latitudinem deducantur, proborum testimonio ac sigillorum munimento. Quomodo coram nobis Johanne viceadvocato protunc existenti una cum VII scabinis: Leonardo, J[ohanne] Krzyszek, S[tanislao] Luszczowszky, J[ohanne] Przetocszky et aliis presentibus quamplurimis fidedignis, tenutario domini magnifici et consulibus: J[ohanne] Kvyycz, Stanislao Cayką, A[ndrea] Kon, Lucassio. In eodem iudicium banitum celebramus ad ante Adventum Domini feria sexta [28 XI], in eodem tunc personaliter constitutus providus vir J[ohannes] Jayostek, noster concivis, fassus est vendidisse et resignasse domum suam sitam in platea eundo in Szyrocyszko¹, cum orto et cum duobus mediis laneis, suisque legitimis successoribus, pro media marca totaliter persolvit, sic longe et late, prout solus tenuit et possidebat, tenendam, tenendam [s], possidendam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius et competencius videbitur expedire.

Katarzyna Banuszyna dla wymierzenia sprawiedliwości pozywa (sąd?) przed wielmożnego pana, który polecił zapisać jej dom przy rynku, wieczyście, (z prawem) sprzedania, posiadania, darowania i obracania (nim) na swoją korzyść. Ten zapis został uczyniony za zgodą i w obecności pana Pawła plebana.

| = Item sub anno Nativitatis M 4 LXXX 9. Nos Johannes viceadvocatus protunc existens, una cum procuratore Martino de Ostrow¹ et VII scabinis: Alberto fabro, Stanislao Szykorą sutore, Alberto Szykorą, Johanne Lysszowycz etc. et quatuor consulibus: Johanne Krzyszek, Leonardo, N[icolao] Szythko et aliis quampluribus. Veniens Katherina Banusszyna ad presenciam magnifici domini postulat iusticie complementum, qui demandavit sibi ea scribi domum sitam in circulo, perpetualiter, vendendi, possidendi, donandi et ad usus suos convertendi. Et hoc inscriptio facta est cum consensu domini Pauli plebani protunc etiam existenti. = |

73. ¹ Por. nr 39, przyp. 1.

74. ¹ Por. nr 65, przyp. 1.

Katarzyna Banuszyna sprzedała rudnikowi Jakubowi działkę siedliskową między działkami Łukasza i Mikołaja Sulowskiego z łąką i ogrodem za kopę [groszy] i zobowiązała się bronić Jakuba przed roszczeniami krewnych. Jeśli Piotr Banucha, lub jego krewni, zechce posiąść prawo bliższości, złoży 15 grzywien i wtedy uzyska to dziedzictwo, czyli dom.

Item nos viceadvocatus Johannes una cum procuratore Martino de Ostrow¹ protunc existenti et VII scabinis: Stanislao sutore, Alberto fabro, Martino Nyeczko, Martino Dalczowycz, Nicolao Grabyonowszky ect. et quatuor consulibus: Johanne Krzyszek, Lucassio, N[icolao] Szythko, Leonardo protoconsule banitum iudicium celebramus feria sexta post octavas Corporis Christi sub anno Nativitatis 14 LXXX 10° [s]/[18 VI]. In eodem tunc personaliter constituta honesta Katherina Banusszyna non compulsa, non coacta, et nec aliquo dolo seducta et econventa, sed sponte et benivole vendidit ac resignavit aream suam sitam inter areas: ex una parte Lucassio, ab altera parte Nicolao Szulosszky, honesto viro Jacobo mineratori, cum prato et orto, pro sexagena communis pecunie, sic late et longe, prout sola tenuit a tempore longiori, suisque legitimis successoribus, tenendam, possidendam, vendendam, alienandam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius et competentius videbitur expedire. Et prefata Katherina | –cognomine– | Banusszyną tenetur ipsum tueri a qualibet persona, seu propinquitates et consangwineitate, sed prefatus Jacobus minerator debet possidere quiete ac pacifice, sine omni impedimento, coram his testibus supra nominatis et aliis quamplurimis testibus fidedignis. Hec gesta sunt in habitatione feria VI domum Czloczuynszky. Et si venit vir famosus Petrus Banucha, volens propinquitatem possidere, vel sui consanguinei, reponat quindecim marcis, extunc consequetur predictum dominium seu domum.

Stanisław Baszkat szewc sprzedał wielmożnemu panu Andrzejowi dziedzicowi z Oleśnicy, kasztelanowi sądeckiemu, dom przy szkole za 3 wiardunki.

In nomine Domini amen. Quomodo nos Johannes viceadvocatus protunc existens etc. et quatuor consulibus, et proconsuli, et cum VII scabinis infra nominanter expressis, ad noticiam universorum volumus pervenire, quomodo sub anno Nativitatis Domini 14 LXXX° 10 [s] banitum

75. ¹ Por. nr 65, przyp. 1.

iudicium celebramus feria sexta prima post Ephiphanie [8 I], in eodem tunc personaliter constitutus providus vir Stanislaus Basszkath sutor non compulsus, non coactus, nec aliquo dolo circumventus, sed maturo consilio fretus, vendidit et resignavit domum suam sitam penes scolam, magnifico domino Andrea, heredi de Olesznyczą, necnon domino castellano Szandeciensi¹, domino nostro, strenuo militi, pro tribus fertionibus communis pecunie, numeri vero Polonialis, monete vero consvete currentis pariter cum [s] pecunia totaliter persoluta, tenendam, possidendam, vendendam, donandam et quouis commutandam, coram his testibus: consulibus Johanne Krzyszek, Nicolao Szythko, Leonardo Kkolkasszą [?], Lucassio sub consulatu [s. 43] et sub scabinatu Stanislao sutore, Martino Dallyecz et coram aliis quamplurimis hominibus fidedignis etc.

77. s. 43

18 kwietnia 1491 r.

Stanisław Kotkowicz z Małego Rudna uzyskał ojcowiznę i odbierze od Jana Precza, który trzymał ją od dłuższego czasu. Jan Precz przyjął od niego pieniądze.

In nomine Domini amen. Quomodo nos viceadvocatus Johannes Szwałkowycz protunc existens una cum VII scabinis: Alberto Szykora, Nicolao Gorczycą, Stanislao sutore, Jacobo Szamborką, Laurencio Religą, Martino Dalczowycz, Bartholomeo sartore, Martino Nyeczko, cum quatuor consulibus: Johanne protoconsule, Lucassio, Nicolao Szythko, Leonardo banitum iudicium celebramus feria secunda post dominicam, que decantatur Misericordia Domini [18 IV], constitutus personaliter providus vir Stanislaus Kothkowycz de |-Maiori-| Rudno Minori¹ consecutus est patrimonium suum, ac receperit a Johanne dicto Precz, qui tenebat a longiorum tempore, sub anno Domini 14 nonagesimo primo, et satis facit sibi et pecuniam ab ipso recepit dictus Johannes Procz.

78. s. 43

18 kwietnia 1491 r.

Jan Świąszkowicz podwójci zamienił z wielmożnym panem Andrzejem dziedzicem z Oleśnicy, kasztelanem sądeckim, dom pod miastem na działkę w środku rynku, między działkami Piotra Luiny i Grabionowską, z 3 ogrodami, łąką i półtąnką.

Item sub anno Domini 14 nonagesimo primo. Nos Johannes Szwałkowycz viceadvocatus protunc existens cum VII scabinis et quatuor consuli-

76. ¹ Por. nr 5, przyp. 2.

77. ¹ Rudno Małe, dziś Rudzienko, wieś ok. 11 km NW od Kamionki (SHG, s. 203).

bus: protoconsule Johanne Krzyszek, Lucassio, Nicolao Szythko, Leonardo, scabinis: Alberto Szykora, Nicolao Gorczycą, Jacobo Szamborką, Laurencio Religą, Stanislao sutore, Martino Dalczowycz, Bartolomeo |-sat-| sartore, Martino Nyeczko banitum iudicium celebramus feria secunda ante festum sancti Alberti [18 IV]. In eadem tunc personaliter constitutus providus vir Johannes viceadvocatus, dictus Szwałkowycz, qui commutationem fecit cum magnifico domino Andrea, herede de Ollessznyczą necnon castellano Szandeciensi¹, dedit, contulit dictus J[ohannes] S[zwałkowycz^a] domum suam sitam penes civitatem, magnifico domino. Et magnificus dominus dicto Johanni Szwałkowycz dedit dicto Johanni, aream sibi dedit in medio circuli iacentem inter areas: ex una parte Petri Luhyną, et ab altera parte Grabyanyowską, cum III ortis et una [s] prato, et cum medio laneo. Et nunc magnificus dominus dedit sibi dicto domo, medium laneum, tenendam, habendam, possidendam et alienandam, et ad usus suos convertendam, et suis legitimis successoribus, ac veris liberis, tenendam pacifice et quiete. Coram his testibus supra nominatis, sub consulatu et scabinatu, et aliis quamplurimis fidedignis etc.

79. s. 44

19 kwietnia 1491 r.

Wielmożny pan Andrzej, dziedzic z Oleśnicy, kasztelan sądecki, darował pani Grabionowskiej, jej mężowi Mikołajowi i ich dzieciom dom z rolami i łąkami, który od wielu lat był opuszczony i nie dawał mu żadnego przychodu ani czynszu. Daje też ogród, który był Jana Dzaniszka, położony między ogrodami Soczwińskiego i Wróblów. Pani Grabionowska poleciła mężowi jej część domu po jej śmierci sprzedać nikomu innemu, jak tylko jej dzieciom. Jeśli zaś umrze Mikołaj, to jej dzieci są zobowiązane dać pieniądze jego braciom.

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam, quot nos Johannes viceadvocatus protunc existens cum septem scabinis, videlicet: Martinus Dal|-czowycz-| <Gorczyca^a>, Stanislaus sutor, Nicolaus |-Ny-|kla-|vycz, Barthossius sartor, Martinus Neczko, Laurencius Religą, Albertus Szykora et Johannes, seu Czuryło protoconsul, et Nicolaus Szytko, Leonardus Kyelbassa et Lucas Luszczowszky protunc consules, quando iudicium banitum celebramus. Magnificus dominus Andreas, heres de Ollessznycza et castellanus Sandecensis¹ in presencia nostra dedit et

78. ^a W tekście sygle: Ja S.

78. ¹ Por. nr 5, przyp. 2.

79. ^a Dopisano nad zapiską. ^b Inny możliwy odczyt to magnificus lub noster.

79. ¹ Por. nr 5, przyp. 2. ² Może wdowa po Janie Grabianowskim, dziedzicu z Grabianowic,

donavit, et tradidit domine Grabyonowszka² domum cum agris et pratis, que domus per multos annos desertus fuit, et dominus [Andreas ?^b] nullum proventum, nec censum in sua hereditate habuit, volens igitur magnificus dominus usum recipere et meliorem utilitatem, donavit eidem domine Grabionowszka una cum viro suo Nicolao, et cum liberis suis, et etiam dedit eidem ortum, qui ortus fuit Johannis dicti Dzanisszek, qui ortus iacet inter ortis: ex una parte ortus Szoczphynszyk [s], ex alia parte ortus Wroblow. Et domina Grabyonowszka suam partem domum comisit post mortem suam viro suo vendere non aliterius, nisi ipsius liberis; si autem contingerit mori Nicolao, tunc ipsius cesit, autem pueri sui obligati sunt dare pecuniam, aut fratribus ipsius Nicolai. Hec acta sunt feria III ante sancti Alberti sub anno Domini 149°1 [19 IV] coram testibus prenomminatis.

80. s. 45

1491 r.

Soczwiński i Jakub Zachoszcz zobowiązali się zachować pokój pod wadium 15 grzywien, jeśli zaś któryś będzie czynił przeszkody, bez upomnienia winien zapłacić 15 grzywien.

Sub anno domini 149°1. Quomodo venientes Szoczphynszyk et Jacobus Szachosz obligationem facerunt, inscripserunt sub vadio XV marcis in omnibus pacem habere, si autem aliquis impedierit, tunc sine monicione debet solvere XV marcis.

81. s. 45

1491 r.

Rudnik Jakub za zgodą swych krewnych sprzedał Mikołajowi Słotwińskiemu dom przy drodze z 4 ogrodami i 2 półłankami, za 9 grzywien.

In nomine Domini amen. Cunctorum recordium gestorum evanescit, nisi scriptorum atque testium titulum decentur sit roboratum. Hinc enim, quia nos Johannes Szwyąszkowycz protunc existens una cum consulibus et scabinis infra nominatis existentis ad noticiam universorum volumus pervenire. Quomodo sub anno Nativitatis Domini 14 nonagesimo primo iudicium banitum universale, seu particulare calebramus. In eodem

wsł nad Bystrzycą ok. 25 km SE od Kamionki, którego brat Leonard, pleban z Ostrowa, w 1487 r. opiekę nad małoletnim bratankiem Mikołajem przekazał dziedzicowi Kamionki Andrzejowi Oleśnickiemu i zastawił mu swoje dobra w Grabianowicach, Łucce i Chałęży za 100 grzywien (KzL 9, k. 461, 472, 487).

tunc personaliter constitutus providus vir Jacobus minerator non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sed maturo consilio fretus vigili, cum consensu suorum amicorum valde claro, vendidit ac resignavit domum suam sitam penes stratam viam, cum quatuor ortis et II mediis laneis, Nicolao Szlothwynszyk pro novem marcis communis pecunie, numeri vero Polonialis, monete currentis, sic late et longe, prout solus tenuit a longiori tempore, suisque legitimis successoribus, una cum uxore sua nomine |–Agneta–| pacifice ac quiete tenere absque nullo impedimento, tenendam, possidendam, vendendam, alienandam et ad usus contverandam, prout sibi et suis legitimis successoribus videbitur expedire. Sub consulatu Lucassio, Johanne Krzyszek, Nicolao Szythka, Leonardo Kelbyaszą, sub scabinatu Jacobo, Bartolomeo sartore, Stanisłao suto-re, Martino Dalczowycz, Alberto Szykorą, N[icolao] Grabyonowszky, Laurencio Religa, Martino Nyeczko et aliis quamplurimis fidedignis, et cum prato, quod pratum iacet ante Szedlyską sic late et longe.

82. s. 45

(1491 r.¹)

Kupujemy pół ogrodu od Stanisława Wirzchonia.

Item medium ortum emimus pro una marca apud providum Stanislaum Virzhon.

83. s. 45

(1491 r.¹)

Mikołaj Słotwiński przekazał żonie Katarzynie i jej chłopcom to, co wyżej jest zapisane.

Item providus vir Nicolaus Slothvynszyk resignavit sue mulieri Katherine cum pueris suis, prout supra scriptum est, sic late, sic longe, prout solus, existens sane mentis, tenuit.

84. s. 46

10 czerwca 1491 r.

Szewc Bartłomiej sprzedał dom przy grobli z 2 ogrodami za 2 grzywny.

| = In nomine Domini amen. Quomodo nos Johannes viceadvocatus protunc existens una cum tenutario Martino Traszka¹ et quatuor consulibus,

82. ¹ Data domniemana na podstawie datacji sąsiednich zapisek nr 81 i 84.

83. ¹ Data domniemana na podstawie datacji sąsiednich zapisek nr 81 i 84.

84. ¹ Por. nr 65, przyp. 1.

et VII scabinis infra nominanter expressi, ad noticiam universorum volumus pervenire. Quomodo sub anno Nativitatis Domini 14 LXXX primo [s] iudicium banitum et universale celebramus feria sexta post octavas Corporis Cristi [10 VI] more solito et consveto, in eodem tunc constitutus personaliter providus vir Bartholomeus sutor, sanus mente et corpore, vendit ac resignavit domum suam, sitam penes aggerem, cum duobus ortis, pro duabus marcis communis pecunie, numeri Polonialis, sic longe et late, prout tenuit, tenendam, vendendam, alienandam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius videbitur expedire, sub consulatu Lucassio, Johanne Curylo, Stanislao Cayką, Nicolao Szythko, sub scabinatu: Alberto Szykora, Laurencio Religa, Stephano Mroczek, Stanislao Szuchachlebiczą, Martino Dalecz, Nicolao Grabyonowszky et aliis quamplurimis fidedignis. = |

85. s. 46

10 czerwca 1491 r.

Maciej Dzygosz sprzedał Janowi Kądzorowi i jego żonie Dorocie dom koło grobli za 2 grzywny.

In nomine Domini amen. Cunctorum gestorum recordium evanescit nisi sit scriptorum atque testium titulo decenter sit roboratum huic enimque sub anno Nativitatis Domini 14 LXXXX° primo. Nos Johannes viceadvocatus protunc existens una cum tenutario magnifici domini Szandze-cyensi¹, et cum quatuor consulibus, et VII scabinis iudicium universale et particulare, et banitum celebramus feria sexta post octavas Corporis Cristi [10 VI]. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Mathias Dzygos non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, sanus mento [s] vendit ac resignavit domum suam, sitam penes aggerem Johanni Kądzoro, una cum uxore sua Dorothea, et pro duabus marcis communis pecunie, et duobus ortis, suisque legitimis successoribus, tenendam, habendam, possidendam, alienandam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius et competentius videbitur expedire. Sub consulatu Lucassio, N[icolao] Szythko, Stanislao Cayką, Johanne Krzyszek, sub scabinatu Stanislao Szkowronek, Alberto Szykora, Laurencio Religa, N[icolao] Grabyonowszky, Martino Dalecz, Stephano Mroczek, Stanislao sutore et aliis quamplurimis fidedignis.

85. ¹ Zapewne Marcin Trzaska – por. nr 65, przyp. 1.

86. s. 47

10 czerwca 1491 r.

Mikołaj Pluskwa sprzedał dom z ogrodem Andrzejowi Stryjowi za pół kopy.

In nomine Domini amen. Quomodo sub anno Nativitatis Domini 14 nagesimo primo. Nos Johannes viceadvocatus protunc existens, una cum tenutario Martino Trząską¹, et cum quatuor consulibus et septem scabinis, infra nominanter expressi, ad noticiam universorum volentes pervenire, iudicium banitum universale et particulare celebramus feria sexta post octavas Corporis Cristi [10 VI], more solito et consveto, in eadem tunc personaliter constitutus providus vir, noster concivis seu oppidanus Nicolaus Plusqua non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorum consangvineorum consilio vigili cum consensu, vendidit et resignavit domum suam cum orto, sic late et longe, prout solus tenuit, Andree Stryy pro media sexagena communis pecunie, numeri vero Polonica-lis, suisque legitimis successoribus, tenendam, alienandam, possidendam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius et competencius videbitur expedire. Sub consulatu Lucassio, N[icolao] Szythko, Johanne Krzyszek, Stanislao Cayką, sub scabinatu Alberto Szykora, Laurencio Religa, Stanislao Szkowronek, Stephano Mroczek, Martino Dalecz, N[icolao] Grabyonowszky, Stanislao sutore et aliis quamplurimis fidedignis etc.

87. s. 47

23 lutego 1492 r.

Stanisław Łuszczowski sprzedał Grzegorzowi Borzymowi dom, rolę, łąkę i ogród za 4 grzywny i 7 groszy.

In nomine Domini amen. Quomodo sub anno Nativitatis Domini 149° 2°. Nos Johannes viceadvocatus protunc existans, una cum tenutario Tryszka¹, et cum quatuor consulibus et septem scabinis, infra denominatis expresse, ad noticiam universorum volentes pervenire, iudicium banitum universale et particulare celebramus feria quinta post Kathedram sancti Petri [23 II], quia more solito et consveto, in eodem tunc noster opidanus Stanislaus Łuszczoszy non compulsus, nec coactus, sed matura deliberacione, suorum consangwineorum consilio vigili cum consensu, vendidit et resignavit domum, agrum, pratum, ortum, sic late, longe, prout solus habuit, tenuit, Gregorio Borzym, pro quatuor marcis cum septem grosis commu-

86. ¹ Por. nr 65, przyp. 1.

87. ¹ Por. nr 65, przyp. 1.

nis, numeri vero Polonialis, suisque legitimis succesoribus, tenendam, alienandam, possidendam et ad usus suos convertendam, prout sibi melius et coveniencius videbitur expedire. Sub consulatu Lucasio, Johanne Kanya, Jacobo Szamborka, Johanne Czvrilo, sub scabinatu Stephaphano [s/] Mroczek, Michaele Kaszyszykoza, Alberto Gorczyca, Johanne Pyetracz, Johanne, Johanne Phwmphara, Laurencio Religa et aliis quampluribus fide dignis etc.

88. s. 48

Po 22 lutego 1492 r.

Bracia rodzeni Andrzej Hunko i Maciej Fedorowicz sprzedali Maciejowi Piekarzowi 1 1/2 łan z 3 łakami za 3 grzywny bez 6 groszy.

| = In nomine Domini amen. Sub anno Domini 1492°. Quomodo celebramus iudicium banitum post Kathedram sancti Petri [po 22 II]. Quomodo venientes duo fratres germani Andreas Hunko et Mathias, ipsius frater dictus Phedorovycz, re < co^a > gnoverunt, quia vendiderunt et resignaverunt laneum cum tribus pratis pro tribus marcis sine VI grosis, vendidimus et resignavimus Matheo Pyekarz et succesoribus suis. = |

89. s. 48-49

11 stycznia 1493 r.

Bernard sprzedał Piotrowi szewcowi urodzonemu w Ulanie, synowi szewca Grzegorza, dom wśród domów Jana piekarza i Mikołaja Łuszczowskiego za 1 grzywnę i 5 groszy już zapłaconych.

In nomine Domini amen. Quomodo nos Johannes viceadvocatus protunc existens, una cum consulibus et septem scabinis, infra nominaliter expreis, ad noticiam universorum volumus pervenire, quod sub anno Domini milesimo CCCC nonagesimo tercio, more solito et consveto iudicium universale, seu particulare celebravimus feria sexta infra octavas Epifaniarum [11 I], in eodem tunc personaliter constitutus providus vir Bernardus, noster hopidanus [s/], seu vicinus, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sanus mente pariter et corpore, matura deliberacione, suorum consangwineorum consilio fretus, vendidit et resignavit domum suam sitam in medio domorum, iacentem ex una parte Johannis pistoris, ab altera parte Nicolai Lwszczowszcy, provido Petro sutori nacione de Ulan¹, Gregory filio eciam sutoris, pro marca et qu-

88. ^a Dopisano nad tekstem.

89. ¹ Ulan, wieś w ziemi łukowskiej, ok. 50 km N od Kamionki (SHG, s. 249).

inque grosis pecunia iam persoluta, numeri vero Polonialis, currentis monete, tam late et longe, prout solus tenuit a longiori tempore, idem Petrus tenebit quiete et pacifice, et sui legitimi succesores, tenendam, vendendam, possidendam, [s. 49] alienandam, ad usus suos convertendam, prout sibi et suis succesoribus videbatur expedire. Sub consulatu Stanislao Czayka, Johanne Kanyą, Jacobo Zahorka, Johanne Crzyszek, sub scabinatu Alberto Szykora, Laurencio Religa, Stephano Mroczek, Nicolao Gorczyca, Johanne pistore et aliis quamplurimis fidedignis. Hec acta sunt in abitacio [s/] Johannis Crzyzek.

90. s. 49-50

19 listopada 1495 r.

Szlachcic Jan Trębaczowski, rządcą wielmożnego pana Feliksa, sprzedał młynarzowi Janowi Włoszczewowi, synowi Wojciecha także młynarza, dom, który kupił od Stryja, i drugi, zwany Zdziechowski, który dał mu wielmożny pan sądecki, naprzeciw Kędziory, blisko stawu, za 4,5 grzywny już zapłacone.

In nomine Domini amen. Nos Johannes viceadvocatus protunc existens, una cum consulibus et septem scabinis, infra nominaliter expreis, ad noticiam universorum volumus pervenire, quomodo sub anno Domini milesimo CCCC nonagesimo quinto more solito et consveto, iudicium universale, seu particulare celebravimus feria quinta ipso die Elizabet [19 XI], in eodem tunc personaliter constitutus nobilis dominus Johannes Trambaczowszky¹ procurator m[agnifici] domini Felicis² | -opidanus, seu vicinus- |, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo dolo [s/] circumventus, sanus mente pariter et corpore, consilio fretus, vendidit ac resignavit domum suam, quam emit apud Sztrij, et aliam penes, quam sibi dedit m[agnificus] dominus | -Felicis- | < Sandzeky^a >, qua vocatur Szdziechowszky, adversus Kandzoro, penes piscinam, provido Johanni molendinatori Włoszczey natione de Traczaką [?], Alberti filio etiam molendinatoris, pro media quinta marca iam persoluta, tam late et longe, prout solus tenuit tempore eadem, Johannes tenebit quiete et pacifice et sui legitimi succesores, tenendam, vendendam, prout sibi et suis succesoribus vide-

90. ^a Dopisano nad tekstem.

90. ¹ Zapewne z Trębaczowa, wsi koło Łęcznej, ok. 35 km SE od Kamionki; może tożsamy z Janem Soszycem (Soszą) wzmiankowanym w Trębaczowie w l. 1453-1471, należącym do drobnej, deklasującej się szlachty - jego brat Jakub utracił dziedzictwo i przeniósł się do miasta Łęczna (SHG, s. 243; KzL 1, s. 344, 353; KzL 4, k. 196v, 256; KzL 8, k. 83v; KzL 9, k. 318). ² Por. nr 5, przyp. 3. ³ Nie zidentyfikowano.

bitur expedire. Sub consulatu Johanne Crzyzek, Johanne Phampara, Stanislao Czayka, Johanne Przeczek. Sub scabinatu Alberto Szykora, [s. 50] Petro Colodzel, Stanislao sutore, Stanislao Szlachetką, Stanislao Wirzchon, Leonardo Nyeszczor et aliis quamplurimus [s] fidedignis. In habitacione Czyzek.

91. s. 50-51

26 kwietnia 1496 r.

Młynarz Wojciech Niećko z młyna Rudno sprzedał Jakubowi Kościelowi z Przytoczna dom, który kupił od Mikołaja Religi, położony na końcu (miasta) idąc do Siedlisk, za 16 grzywien do spłacenia w ciągu 3 lat.

In nomine Domini amen. Sub anno millesimo 496. Nos Johannes viceadvocatus protunc existens, una cum consulibus et septem scabinis infra nominaliter expreis, ad noticiam universorum volumus pervenire more solito et quieto iudicium universale, seu particulare celebravimus feria 3a proxima post festum sancti Marci [26 IV], in eodem tunc personaliter constitutus molendinator Albertus Nyczko de molendino Ruddno¹ non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sanus mente et corpore, consilio fretus, vendidit et resignavit domum suam sitam, quam emit apud Nicolaum Religa, que iacet in fine eundo in Szedlyszka, provido Jacobo Coszszel nacione de Przethoczno² [a] pro sedecim marcis communis pecunie, monete Polonicali, tam late et longe, prout solus tenuit, que pecunia nondum persoluta in tribus annis, tamen persolvi tenetur tempore idem Jacobus Coszel, tenebit quiete et pacifice et suis legitimis successoribus videbitur tenendam, vendendam, possidendam, prout ipsis videbitur expedire. Sub consulatu Johanne Preczek, Johanne Phamphara, Johanne Crzyzek, Stanislao Czayka et generoso domino Mathie imperatore [s] protunc existente et viceadvocato, et septem scabinis: Alberto Szykora, Stanislao sutore, Stanislao Szlachetka, Leonardo Nyeszczor, rotifice Petro, Stanislao [s. 51] Vyrzchon, Jacobo Papek et aliis quamplurimis fidedignis. Hec gesta sunt in habitacione Nicolai Szlotphinszky.

92. s. 51

1496 r.

Jan Krzyzek dał żonie Małgorzacie pół domu ze wszystkim, co do niego przynależy: łąkami, rolami, ogrodami i browarem.

91. ^a Z tekstu usunięto, poprzez zatarcie, dwa słowa.

91. ¹ Por. nr 40, przyp. 1. ² Por. nr 32, przyp. 1.

In nomine Domini amen. Sub anno domini M 496. Nos Johannes viceadvocatus protunc existens, una cum consulibus et septem iuratis scabinis infra nominaliter expressis, Johannes Krzyzek protoconsul una tribus: Petro rotifex, Lucasio, Stanislao Czyaka, scabini: Albertus Szykora, Stanislao Vyrzchonek, cum aliis presentibus. Nos recognoscimus, quomodo Johannes Krzyzek, existens bene sanus, non coactus, nec compulsus, inscribit dat medium domus cum omnibus, que pertinent: pratis, agris, ortis, et braxario, hoc totum benivoliter dat uxori nomine Margarethe, ipsa M[argaretha] potest dare, vendere, comdonare potest, quo vlt recenti (?^a) actis.

93. s. 52

13 maja 1493 r.

Jakub syn Bartłomieja z matką i młodszym bratem oświadczył, że sprzedał Markowi z Sobieszyna dom, który trzymał po śmierci ojca, położony przy Janie Krzyszkowi i Oblonskich, za 6,5 grzywien. | -Jeśli zapłata nie zostanie dokonana w terminie, tj. w ciągu półtora roku, Jakub utrzyma (dom) tak jak trzymał wcześniej. -| Już zostało spłacone.

In nomine Domini amen. Sub anno Domini millesimo quadricenteagesimo [s] nonagesimo tercio. Coram nobis Johanne viceadvocato protunc existente, una cum consulibus et g[eneroso] domino procuratore protunc existente, et septem scabinis infra nominaliter expreis, ad noticiam universorum volumus pervenire more solito et quieto, iudicium banitum universale et particulare celebravimus feria secunda infra octavas sancti Stanislai [13 V], in eodem tunc personaliter constitutus Jacobus Bartolomei filius una iuniori fratre et matre, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, sanus mente pariter et corpore, consilio fretus, vendidit ac resignavit domum suam sitam et quietam, quam tenuit post obitum patris sui, que iacet penes Johannem Krzyzek et Oblowszkije, Marco de Sobieszyn¹ pro media | -quar- | ta <septem^a> marcis | -sine sex grosos- | communis pecunie, monete Polonicali, tam late et longe, prout solus tenuit, que pecunia iam | -non dum- | persoluta | -solvit marca est data- | tempore, idem Marcus tenebit quiete et pacifice, et sui legitimi successores tenendam, vendendam, possidendam, prout sibi et suis legitimis videbitur. Sub consulatu Johanne Krzyzek, Johanne Phamphara,

92. ^a Odczyt niepewny.

93. ^a Dopisano nad skreślonym słowem.

93. ¹ Sobieszyn, wieś na prawym brzegu Wieprza, w ziemi stężyckiej, ok. 24 km NW od Kamionki.

Johanne Preczek, Stanislao Czajka, Johanne viceadvocato et septem scabinis: Alberto Szykora, Jacobo Pampek, Leonardo Nyeszczor, Stanislao Vyrzchon, Petro rotifice, Stanislao Szlachethką, Stanislao sutore et aliis quamplurimis fidedignis. Hec gesta sunt in habitacione Szlophynszky.

|-Sub eodem si solucio non preficientur pro tempore, hoc est per medium secundum annum, ipse Jacobus tenebit, prout et prius tenuit.-|

Sub eodem anno et testimonio: Iam persolutum est.

94. s. 53

30 maja 1497 r.

Marcin z braćmi i siostrą sprzedali za 6 grzywien dom (zwany) Pachlerzowski i drogę między Jelitkową a Krzyskiem Stanisławowi Markowiczowi, swemu szwagrowi, którego żona będzie posiadać połowę tego dziedzictwa.

In nomine Domini <amen^a>. Sub anno Domini millesimo 49 septimo, coram nobis Johanne viceadvocato protunc existente, una cum consulibus et generoso [s] domino Matia protunc existente, et septem scabinis iuratis, infra nominaliter expressis, ad noticiam universorum volumus pervenire, more consveto et quieto iudicium banitum vniversale et particulare celebravimus feria 3a proxima infra octavas Corporis Christi [30 V], in eodem tunc personaliter constituti providus Martinus una cum fratribus suis et germana sua, non compulsus, nec coactus, et aliquo dolo circumventus, tamen sani mente et corpore, consilio freti, vendiderunt ac resignaverunt domum suam <Pachleszowszkye^a>, stratamque, [q]uot iacet ex una parte Yelthkowa, ab altera vero adversum Crzyszek, Stanislao generi suo dicto Markowicz monete Polonicali communis pecunie sex marcis, tam late et quiete, et pacifice predictus ostensor tenebit, obtinebit, et sui legitimi successores, prout sibi et illis videbitur, ceterum legitima uxor sua tenebit medietatem huius hereditatis tam quiete et pacifice. Sub consulatu: Johanne Czijszek, Johanne Famfara, Johanne Preczk, Stanislao Czayka, sub scabinatu: Alberto Szykora, Petro rotifice, sutore Stanislao, Stanislao Wyrzchon, Stanislao Szlachetka, Jacobo Papek, Leonardo Nyeszczor et aliis quamplurimis fidedignis. Hec gesta sunt in habitacione Johannis Szweszek viceadvocati protunc esistenti.

94. ^a Dopisano nad tekstem.

95. s. 54-55

8 lipca 1496 r.

Została wniesiona zapłata z tej racji, że Jakub Dupka sprzedał za 3 grzywny Mikołajowi Łuszczowskiemu dom Mitowski (?) z ogrodem, przy ulicy idącej do kościoła, z tyłu domu Zawozka, a z drugiej strony (przy) Miczkowej.

In nomine domini amen. Sub anno Nativitatis Domini |-149-| anno Domini 1496. Coram nobis Johanne viceadvocato protunc existente, una cum consulibus et generoso domino procuratore Mathia protunc existente, et septem scabinis, infra nominaliter expressis, ad noticiam universorum volumus pervenire, more solito et quieto iudicium banitum universale et particulare celebravimus feria sexta in die sancti Kyelyani Martiris [8 VII]. Coram nobis protoconsule et consulibus: Stanislao Czayka, Johanne Crzyszek, Johanne Phampara, Johanne Preczek, Johanne viceadvocato et septem scabinis: Petro rotifice, Stanislao Szlachetką, Leonardo Nieszczor, Stanislao sutor, Alberto Szijkora, Stanislao Vijrszczon, Jacobo Papek et aliis plurimis fidedignis. Hec gesta sunt in habitacione Crzyszek, hec facta est solucio, qua veniens Jacobus Duppka vendidit Nicolao Łuszczowszkij, tam late et quiete, et pacifice, et longe, prout solus tenuit [s. 55] pro tribus marcis, domum <et cum ortum^a> suam in platea transiendo ad eclesiam |-penes-| domum Mijtowszkij in postico Zawozek, et ex alia parte Miczkowa.

96. s. 55

13 lutego 1497 r.

Jadwiga Relizanka sprzedała Pawłowi Koziejowi dziedzictwo swe we wsi Siedliska, tj. dom, rolę z łąkami, ogrodami i innymi przynależnościami, za 1 kopę.

Sub anno Domini M CCCC^o 9° VII. Coram nobis Johanne viceadvocato protunc existanti [s], una cum septem scabinis, et cum consulibus et g[eneroso] Zavisio protunc procuratore existanti. Qui iudicium banitum celebravimus feria secunda post Dominicam, que decantatur Invocavit [13 II], quomodo veniens Edvigis dicta Relizanka recognovit coram nobis, quia vendidit hereditatem, hoc est domum, agrum cum pratis, ortis et cum aliis atinenciis, nichil sibi retinens, pro sexagena, Paulo dicto Koziey, in villa Szetlyszka, in cuius rei testimonium testes ducimus, viros supra denominatis.

95. ^a Dopisano nad tekstem.

Juchna (lub Luchna) sprzedana Andrzejowi z Dębowicy (zapewne Dębicy) dom koło Andrzeja Stawinogi i Wróblewskich, przed ogrodem położonym koło Jaruzela i Wączorka, za 2 kopy; (nabywca) zapłacił jej połowę i zapisał 6 grzywien (długu?).

Sub anno Nativitatis Domini milesimo quadringentesimo nonagesimo 7°. Coram nobis Mathie avvocato una pariter cum viceadvocato Johanne Swanthoslao et quatuor consulibus | –pro^a– | coram Luca prothoconsuli et | –Andrea– | <S[tanislao]^b> Pachlerz, Johanne Kądzoro et Petro rotifice et eciam coram septem scabinis: primo coram Johanne Wączorek, Petro Saczek, Rog de Szedyłyszka, Stanisłao Wyrzchony, Martino Czyeczerszky, Leonardo Nyeszczyor, Michaela et aliis quamplurimis. Hec gesta sunt in habitacione apud Kądzoro medietas solucionis. Quomodo veniens Juchna^c coram alias Vrzath non compulsa nec coacta sed sponta voluntate resignavit et vendidit domum, que domus iacet penes Andream Stawynoga parte ab una et penes domum Wroblowszkye parte ab altera, coram orto, qui ortus iacet penes Jarusel et penes Wączorek, <[s. 57] Andree de Dąbowycza¹ pro duobus sexagenis^d>, et eadem Andreas inscripsit sibi in sex marcis.

Andrzej Kwiecz sprzedał Zygmuntowi z Kamionki dom na rogu koło Kotkowskich i naprzeciw Słotwińskiego, z rolą koło Mrocza „na Skrobowie” i inną rolę „na Ostrowie” koło Rotowskich, wraz z łąkami i obejściami, za 80 groszy.

| = Sub anno Nativitatis Domini 1497, coram nobis Mathie avvocato una pariter cum viceadvocato Johanne Swanthoslao et quatuor consulibus: primo coram prothoconsuli Luca, Stanisłao Pachlerz, Johanne Kądzoro et Petro rotifice, et eciam coram septem scabinis: primo coram Johanne Wączorek, Petro, Jacek Rog, Stanisłao Wyrzchone, Martino Czyeczerszky, Leonardo Nyeszczyor, Michaela et aliis quamplurimis in banito iudicio. Quomodo veniens providus Andreas Kwyyecz, civis de Kamionka, veniens coram banito iudicio non compulsus, nec coactus, sed sponta voluntate resignavit ac vendidit domum, alias y m i e n y e, provido Sigi-

97. ^a Skreślenie niepewne, choć logicznie uzasadnione. ^b Dopisano nad tekstem. ^c Lekcja niepewna, może być Luchna? ^d Dopisano na końcu zapiski i znakiem krzyża zaznaczono odpowiednie miejsce w tekście.

97. ¹ Zapewne Dębica, zwana też Dębowicą, wieś ok. 20 km NE od Kamionki (SHG, s. 64).

smundi de Kamyonka pro octoginta grosis, cum agris, cum pratis, cum prediis, tam late, tam longe, prout solus tenuit, et hec domus iacet penes Kothkowszkye et verso Slothphinszky, alias n a r o g u, et agrum iacet penes Mroczek n a s z k r o b o w y e¹, et aliud agrum N a o s t h r o w y e², penes Rothowszkye. = |

(Zapiska niedokończona, skreślona.)

| = Sub anno Domini M 5 00 Nativitatum ducata sunt. Nos consules opidi Kamionka: protoconsuli Lucas et Johannes Kandzyoro, Stanislaus Puchlyerzsz, Stanisłao Virzchon iure banito etc., ut supra, presentis advocatum Mathia alias Maczieya una cum iuratis Saczko, Petro, Rogo Adalberto, Andrea Stawynoga, Jacobo Craycz, Nicolao Krwpa, Michaela Kąszycz presentibus = |.

| = Annus eiusdem^a = |

Kmieć Ryn Chomicz sprzedał Wincentemu Czeszowi dziedzictwo w Siedliskach.

Sub anno Domini 5.2 [s]. Quemadmodum veniens laboriosus Ryn Chomicz vendedit [s] suam hereditatem in Szedyłyszko Vencenti homini cognomine Czesch, non coactus, nec compulsus, nisi libere et perpetua vero [a]nutarie sua, sub testibus, qui fuerunt dominus advocatus Michael, Martinus Cyeczerszk, Martinus Bąk et cetera.

Idem veniens vendidit et vendita recognovit coram iudicio banito inducere. Item qui inducit eundem [a]ire, debent penam quindecim marcarum pro eadem hereditate.

Tomasz niegdyś obywatel Kocka, obecnie z Kamionki, w obawie śmierci oświadczył, że sprzedał dziedzictwo w Kocku za 10 grzywien, z których wziął 5 grzywien

98. ¹ Skrobów, wieś ok. 6 km E od Kamionki (Atlas historyczny Polski. Województwo lubelskie w drugiej połowie XVI wieku, oprac. S. Wojciechowski, Warszawa 1966, s. 41, mapa), w 1. połowie XVI w. teren przynależny do Kamionki (por. nr 177 i nn. wg indeksu). ² Ostrów, wzniesienie na prawym brzegu Mieniny, w zachodniej części gruntów Kamionki (zob. mapy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, wyd. 1979 r., woj. lubelskie, 125.44 Michów).

99. ^a Bardzo niestaranny początek jakiejś zapiski, inną ręką niż nr 99 i 100.

100. ^a Nie odczytano kilku liter.

w 1500 r., a drugie 5 grzywien w roku mającym nadejść ma zapłacić nabywca Maciej Leniek pod groźbą unieważnienia zakupu tego dziedzictwa, za które wpłacił zadatek, jak (jest zapisane) w księgach Kamionki i kockich; sprzedawca zastrzega sobie u nabywcy prawo do obsiania 7 stajów na swój użytek. Tomasz z długu 5 grzywien u Leńka przeznacza pół grzywiny na rzecz kościoła w Kamionce, a pozostałe pieniądze dla żony Katarzyny z Wojcieszkowa, córki Jernulta, i dzieci, którym daruje też wszystkie nieruchomości i ruchomości w Kamionce.

Kamyonka

Coram nobis advocato <nobili> Mathia et consulibus: primo |-Luca-| viceadvocato Johanne Szwyassek et consulibus: Luca, Johannes Kączyora et duobus iuratis Petro Szaczko et Andrea Szthawynoga aliisque presentibus unitatis, Johanne Sząborka et Gregorio Jerusel, quibus notum et memoriam sitam, et quem in memoriam et testamentaliter presentibus supradictis sit notum. Quomodo presentibus supradictis Thomas, civis quondam in Koczko¹, protunc in Kamyonka, timens mortem, procuraturam recognovit et fassus est vendidisse hereditatem suam in prefata Koczsko pro decem marcis, in quibus me decem marcis nunc recognosco recepisse quinque marcis sub anno Domini 1500, ceterum secundum quinque marcas ad annum alium venturum a die Nativitatis ad diem Nativitatis solvat cui vendidit, hoc est Mathie Lyeniek, que Mathias Lyeniek emitior obligatus est solvere sub amissionem emissionis dictem hereditatis, super quam solvit quinque marcas, cedat hereditatem predictam in prefata Koczsko alias z a d a t h k w, ut in libris suprascriptis et obligatis in libris Koczyensis, in que hereditati prefate Koczsko ego venditor circa dictum emisorem in foro vendicionis dedixi ad seminandum septem iuiera [s] alias s z t h a y e pro usu meo. [s. 60] Ego Thomas, timens mortem, succesum mortis ex eisdem debitis supradictis circa dictum Lyenyek in dicta Koczsko lego pro utinendo mediam marcam ad fabricam ecclesie in Kamyonka ex quinque supradictis circa dictum Lyenyek in prefata Koczsko, residuum vero uxoris Katherine de Voyczyeszkow², filie Jernulth una cum pueris meis, et in Kamyonka omnia et immobilia, et mobilia, quas tenuit et habuit, prout dat et legat. Anno Domini 150 primo. Presente domino Laurencio arendario protunc in Kamyonka cum presentibus dictis.

101. ^a Dopisano powyżej wiersza.

101. ¹ Por. nr 60, przyp. 1. ² Por. nr 56, przyp. 1.

102. s. 61

1503 r.

Kmieć Stanisław Czychra z Samoklęsk z żoną sprzedali Tomaszowi Proczowi z Kocka dom w Kamionce między domami Bąka i Kołodziejowskim, z rolami, ogrodami i łakami za 3 grzywiny.

Stanisław Czychra jest winien jemu 3 wiardunki.

In nomine Domini amen. Sub anno Domini milesimo 59 [s] 3. Coram nobis Mathie no[bili] advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyassek et quatuor consulibus: Stanislao Vyrzchonii prothoconsulo, Petro Szaczek, Andrea Stawynoga, Mathia Adman et coram septem iuratis: Bąk, Stanislao Grabyonowszky, Michaela Czyerczyerzszky, Nicolaus Kozek, Szak Stephanus et aliis quamplurimis. In banito iudicio veniens laboris Stanislaus Czychra de Szowocłaszky¹, una cum consorte sua, recognovit, quia vendidit domum in Kamyonka, iacentem inter domos Bąk et Kołodzyeyowszkye, cum agris, cum ortis, cum pratis, tam longe, quam late, sicut solus tenuit, vendidit pro sex marcis Thome Procz de Koczko², non compulsus, nec coactus, sed sponte resignavit coram banito iudicio et coram presentibus supra scriptis. Ipse Stanislaus Czychra obligat se defendere in omnibus vexacionibus Thomam Procz loco fideiusores.

< Stanislaus Czychra tenetur ei tres fertones^a >.

103. s. 62

1502 r.

Jan Precz z żoną Katarzyną daruje wszystkie role i łaki, ogrody z wszystkimi przynależnościami Janowi Puli, który zobowiązał się służyć (im) wraz z żoną do śmierci, po której wszystko należeć ma do Jana Puli z oddaleniem (praw) krewnych.

| = In nomine Domini M^o 52 [s]. Coram nos nobili advocato Mathia et coram viceadvocato, et cum scabinis: Michael Karzek, Martinus Bąk, Martinus Bąk [s], Nicolaus Koszyl, Stanislaus Grabyonowszky, Stephanus de Syedzelyszka. = |

| = I^aiorimus du^am. Coram nobis, ut supradictis testibus, veniens circumspectus Johannes dictus Przecz una cum consorte sua Katherine, donat, tradit cum omnibus agris et pratis, ortis et cum omnibus aliis atinenciis, et i^{ps}e Johannes veniens Pula obligatus est servare una cum consorte sua. Si autem pervenerint mores illos predictos cum consorte sua nomine supradicte, pertinebunt illa Johanni Pula, ab a propinquieribus omnia

102. ^a Dopisano na dolnym krańcu karty, pod zapiską.

102. ¹ Por. nr 56, przyp. 2. ² Por. nr 60, przyp. 1.

103. ^a Nie odczytano kilku liter. ^b Nie odczytano 1-2 słów.

elongando. Et quod voluit propinquioris de[be]nt quodcuod [s] axire [b]
Item veniens Johannes Proczk cum consorte sua, ut s[upra]scriptam est,
dedit Johanni Pula debet obligari et obligatus sub decem a^[a] et idem Pula
sub totidem damno et pondere, si fuerit iniuria, vel discurrencia inter
illos sub undeuber [s] suprascriptus debet | -scribere- | solve. = |

104. s. 63

1502 r.

NN z Kamionki zapisał żonie Jadwidze pół domu z ogrodem.

| = **In nomine Domini amen.** Sub anno Nativitatis milesimo 5 secundo
[ss]. Coram nobis nobili Mathie avvocato una cum viceadvocato Johanne
Szwyaszek et quatuor consulibus: Stanislao Vyrzchony, Pachlerz Stani-
slaus, A[ndrea] Stawynoga, P[etrus] Szczek, et coram septem iuratis:
Michaele Czyeczyerszky, Nicolaus Kozek, Szak, Bąk, Grabyonowszky,
Stephanus et aliis quampluribus, in banito iudicio. Veniens [a]dominus
nomine [a] de Kamyonka cum uxore sua recognovit, quia sue <Hedvigis
[b] scripserat^c> uxori | -vendidit- | medietatem domum [a] cum ortis et
cum a[gris, nec] compulsus, nec coactus, [sed] sponte resignavit coram
[banito] iudicio et coram presentibus suprascriptis et | -ad nostre cantene-
tur fertu.]- | = |

105. s. 63-64

1502 r.

Kmieć Stanisław Czychra z Samokłesk z żoną sprzedali kowalowi Wojciechowi dom
przy ulicy koło Stefana rybaka, z ogrodem, za 40 groszy.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini milesimo 5 se-
cundo [ss]. Coram nobis nobili avvocato Mathia una cum viceadvocato
Johanne Szwyaszek et quatuor consulibus: Stanislao Wyrzchony, Pachlerz,
Stawynoga, Szczek et coram septem iuratis: Michaele Czyeczyerszky,
Nicolaus Koszel, Szak, Bąk, Grabyonowszky, Stephanus et aliis quam-
pluribus, in banito iudicio veniens [s. 64] laboriosus <Stanislaus^a> Czy-
chra de Szowocłasky¹ una cum uxore sua, vendidit domum suam pro
quadraginta grosis <provido^a> fabri Alberto in platea penes Stephanum
piscatorem, cum ortu, non compulsus, nec coactus, sed sponte resignavit
coram banito iudicio et coram hiis supra scriptis etc.

104. ^a Nie odczytano jednego słowa ze względu na wyblakły fragment tekstu. ^b Nie odczytano
jednego słowa ze względu na zamazany fragment tekstu. ^c Dopisano powyżej wiersza.

105. ^a Dopisano powyżej wiersza.

105. ¹ Por. nr 56, przyp. 2.

106. s. 64-65

26 lub 28 stycznia 1504 r.¹

Kmieć Stanisław Nagorny, inaczej Smolicz, sprzedał synowi Mrocza (?) dom w rynku
między domami Wirzchonia i Jelitkowej, z rolami, łąkami i ogrodami, za 2 kopy,
komu zaś przysługiwałaby bliższosc, po roku, 7 tygodniach i 7 dniach złoży (opłatę
zwaną) dziesięć i będzie bliższy. Chłopiec mający 15 lat nie ma czynić żadnych prze-
szkód.

In nomine Domini amen [a]. Sub anno Nativitatis Domini milesimo
quinguesimo quarto. Coram nobis nobili Mathia <advocato^b> una
cum viceadvocato Johanne Szwyaszek et coram quatuor consulibus: pri-
mo Stanislao Vyrzchony, et coram Stanislao Pachlerz, Stanislao Graby-
onowszky, et coram Johanne Kądyoro, et coram septem iuratis, videli-
cet Martinus Delec, Michal Kąszy, Bąk Martinus, Johannes Jarzabek,
Martinus Damian, Stanislaus Jarzyna, Johannes Chyla et aliis quampluri-
bus, in banito iudicio veniens laboriosus Stanislaus Na/s. 65/gorny, alias
Szmolycz <i t e s z s z M r o c z k o w e m s z y n e m^c> s z w e m, ve-
niens coram banito iudicio resignavit [s] in banito iudicio, quia ipse vendi-
dit domum in circulo inter domos, alias penes Vyrzchony et inter Jelith-
kowa, vendidit pro duobus sexagenis, qui autem venerit propinquior post
annum et post septem ebdomadas, et post septem dies ponat decem, iste
propinquior erit. Item vendidit sibi cum agris, cum pratis, cum ortis, non
compulsus, nec coactus, sed sponte resignat coram banito iudicio et co-
ram presentibus supra scriptis, et iste puer est in quindecim annis, quod
nullum impedimentum habuerit facere. Post Conversione sancti Pauli
prima dies anno 4 [26 lub 28 I].

107. s. 65-66

26 lub 28 stycznia 1504 r.¹

Maciej Lojek wójt z Leszkowic sprzedał Stanisławowi Puli dziedzictwo swe z rola-
mi, łąkami i ogrodami za 1 grzywnę bez 4 groszy.

< Stanisław dał na wpis 2 i 7 groszy: 7 groszy wdawnego, za otwarcie księgi 1 grosz,
pisarzowi 1 grosz. >

106. ¹ Prima dies post Conversione Sancti Pauli może oznaczać pierwszy dzień lub niedzielę
po święcie Nawrócenia św. Pawła, tj. po 25 I.

106. ^a Nie odczytano jednego słowa. ^b Dopisano na marginesie karty, obok wiersza, którego
treść powinna zostać uzupełniona. ^c Napisano w tekście zapisu dwa wiersze niżej i zaznaczono
miejsce, gdzie ten fragment ma się znaleźć.

107. ¹ Por. nr 106, przyp. 1. ² Leszkowice, wieś nad Wieprzem, ok. 14 km NE od Kamionki
(SHG, s. 123).

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini Milesimo 5 4 [s]. Coram nobis: primo coram nobili Mathie avvocato [s. 66] una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus: primo Stanislao Vyrchony, Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyonowszky, et coram Johanne Kądyoro, et coram septem iuratis, videlicet Martinus Delec, Michal Kąszycz, Martinus Bąk, Johannes Jarąbek, Martinus Damian, Stanislaus Jarzyna, Johannes Chyla et aliis quampluribus, in banito iudicio veniens <Mathias^a> Loyek advocatus de Leszkowycze¹ recognovit in banito iudicio hereditatem [s] suam Stanislao Pula pro marca sine 4 grosis resignavit et inscripsit, cum agris, cum pratis, cum ortis, tam longe, quam late, ut solus tenuit, non compulsus, nec coactus, sed sponte resignavit in banito iudicio, et est scriptum prima dies post festum sancti Pauli [26 lub 28 I].

<Et idem Stanislaus dedit ad inscripcione <duo cum^a> septem grosos, alias wdawnego dedit septem grosos |–quod–| et ab apercionem libri 1 grossus, et scriptori 1 grossus.^b>

108. s. 67

26 lub 28 stycznia 1504 r.¹

Stanisław Szochal sprzedał Tomaszowi Flakowi dom z 2 ogrodami na końcu ulicy, koło domu Mikołaja Zduna, za pół grzywny.

| = **In nomine Domini amen.** Sub anno Nativitatis Domini milesimo 5 4 [s]. Coram nobis nobili Mathie avvocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus: primo Stanislao Vyrchony, Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyonowszky, coram Johanne Kądyoro et coram septem iuratis, videlicet Martinus Delec, Michal Kąszycz, Martinus Bąk, Johannes Jarąbek, Martinus Damyan, Stanislaus Jarzyna, Johannes Chyla et aliis quampluribus, in banito iudicio veniens providus Stanislaus Szochal recognovit coram banito iudicio et coram consulibus, et vendidit |– Stanislao–| <Thomas Phlak^a> pro media marca domum cum duobus ortis in fine platee, penes domum Nicolai szdvn, et adne inscribit sibi, si aliquis veniens propinquior impediret illum pro domo ista, ponet [^b] domum recognovit sibi in banito iudicio, non compulsus, nec coactus, sed sponte, et est post festum sancti Pauli prima dies [26 lub 28 I].–|

107 ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Dopisano inną ręką na końcu zapiski.

108. ¹ Por. nr 106, przyp. 1.

108. ^a Napisano nad skreślonym fragmentem tekstu. ^b Nie odczytano 2–3 słów z powodu zamazania tekstu.

109. s. 68

1504 r.

Piotr Jaworek przekazał swym synowiętom łąkę, którą ma z (innymi) łakami, ogrodami i rolami.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis millesimo 5 4 [s]. Coram nobis nobili Mathie avvocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus: primo protoconsule Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyonowszky, S[tanislao] Wyrchonyowszky, Johanne Kądyoro, et coram septem iuratis, videlicet Michal Kąszycz, Martinus Bąk, Martinus Czyeczyerszky, Martinus Damian, Johannes Jarąbek, Jarzyna, Johannes Chyla. Veniens providus Petrus Jaworek resignavit pratum suam totam, quam tenuit cum pratis, cum ortis, cum agris, tam late, quam longe |–vidua Jaworkowa–| non compulsus, <inscripsit pratum^a> nec coactus resignavit in banito iudicio. Scriptam est in domo proconsuli Stanislao Pachlerz.

<alias S z w y e m S z y n o w y a t o m ^b>.

110. s. 69

1504 r.

Anna Jaworkowa przekazała synowi Maciejowi swoją połowę (majątku) z łakami, rolami i ogrodami.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis milesimo 4 [s]. Coram nobili Mathie avvocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus: primo proconsulo Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyonowszky, Stanislao Wyrchony, Johanne Kądyoro, et coram septem iuratis, videlicet Michal Kąszycz, Martinus Bąk, Martinus Czyeczyerszky, Martinus Damian, Johannes Jazunbek, Jarzyna, Johannes Chyla et quampluribus, in banito iudicio veniens Jauorkowa Anna resignavit filio suo Mathie medietatem suam cum pratis, cum agris, cum ortis, tam longe, quam late, non compulsus, nec coactus [ss], sed sponte resignavit in banito iudicio, et est scriptum circa protoconsule Pachlerz.

111. s. 70

1504 r.

Jan Wyaszko z Siedlisk sprzedał Janowi Chyle dom z rolami, łakami, ogrodami i z barcią za 10 grzywien i 1 wiardunek. Jeśli zjawi się ktoś bliższy, po roku i 7 niedzielach złoży 12 grzywien i będzie bliższy.

109. ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Dopisano na końcu zapiski jako uzupełnienie tekstu, ale nie wskazano miejsca właściwego umieszczenia tego fragmentu.

| = In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini millesimo 54 [s]. Coram nobili Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus: primo protoconsule Stanislao Pachlerz, Stanislao Wyrzchony, Johanne Kączyro, et coram Stanislao Grabyonowszky, et coram septem iuratis, videlicet Michal Kączyrz, Martinus Bąk, Martinus Czyeczyerszky, Martinus Damian, Johannes Jarzabek, Stanislaus Jarzyna, Johannes Chyla. Veniens providus Johannes Wyaszko de Szyedlyszka resignavit et vendidit domum suam Johanni Chyla, resignavit in banito iudicio, quia iam dedit, tam cum agris, cum pratis, cum ortis et alias sz barczyą vendidit pro decim marcis et pro fertone. Item si aliquis venerit propinquior et post inpediverit Johannem Chylo, post unum annum et septem dominicas ponat duodecim marcas et propinquior erit, et coram presentibus supra scriptis, et scriptum < prima dies^a > post festum sancti^b

< | -et solus- | tam late, quam longe, ut solus tenuit, non compulsus, nec coactus, sed sponte.^c > = |

112. s. 71-72

1504 r.

Łukasz z Kamionki z synem Stanisławem sprzedali Piotrowi Gorczycy i jego żonie Dorocie dom z rolami, łąkami i ogrodami za 2 grzywny. Gorczyca ma trzymać dom przez 6 lat, a po 6 latach dołożyć 1,5 grzywny dzieciom (Łukasza?). Ma on dać (jako) zadatek po najbliższym (Bożym) Narodzeniu: pół grzywny na Zielone Świątki i drugie pół grzywny na święto św. Stefana.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini millesimo 5 quarto [s]. Coram nobili Mathie advocato una preter cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus: primo contusule [s] Stanislao Pachlerz, Stanislao Wyrzchony, Johanne Kączyro, Stanislao Grabyonowszky, et coram septem iuratis, videlicet Michael Kączyrz, Martinus Bąk, Martinus Czyeczyerszky, Martinus Damian, Johannes Jarzabek, Stanislaus Jarzyna, Johannes Chyla, quomodo veniens providus nomine Lucas de Kamyonka cum filio suo nomine Stanislao vendidit domum suam iacentem in circulo inter domos: inter Kothkowszkye et inter Maszthalerz, vendidit in banito iudicio, resignavit et vendidit domum suam pro duobus marcis, videlicet Petro < Gorczyca^a > cum uxore sua < nomine

111. ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Brak końcowego fragmentu datacji może być spowodowany zaginięciem następnej karty księgi. ^c Dopisano tą samą ręką pod tekstem, na dole strony.

112. ^a Dopisano powyżej wiersza.

Dorothea^a > cum agris, cum pratis, cum ortis, tam longe, quam late, non compulsus, nec coactus, sed sponte resignavit in banito iudicio. Ibidem Petrus Gorczyca debet tenere domum istam 6 annos, et post 6 annis reponat mediam secundum alteram marcam pueris, et si non reponat pecuniam, domo super autem [?] < pueros^a > devenienti. Quidem Petrus Gorczyczycza habet dare mediam marcam pro Pentecosten [11 V 1505] et aliam mediam marcam pro festo sancti Stephani [26 XII ?] [s. 72] prodedit, alias z a d a d e k post Nativitatis Christi.

113. s. 72

1505 r.

Wojciech, syn Stanisława Szochala, odkupił ojcowiznę swą i dał pół kopy i 4 grosze. Uczynił to z tego powodu, aby ojcowizna więcej nie była zajęta (?).

Mortificacio presentis inscriptionis

In nomine Domini amen. | -Sub anno Nativitatis Domini 159 [s] 5. Coram nobile Mathie advocato- | una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek et coram quatuor consulibus, item primus protoconsul Johannes Kączyro, Michael Kączyrz, Stanislaus Wyrzchony, Martinus Bąk | -et coram septem iuratis- | . Quomodo veniens < providus^a > Albertus nomine, filius Stanislai Szochal, coram consulibus, alias o t h k u p y l | -domum suam- | patriam suam et dedit mediam sexagenam et 4 grossos. Ideo propter hoc feci, ut nostra patria ultra alas^b n y e z a g y n t a.

114. s. 72

8 kwietnia 1505 r.

Kmieć Jan Szytko z Siedlisk sprzedał Wawrzyńcowi Puli z Brzeźnicy dom między Kudzinowskim a Pietrykowskim, z rolami, łąkami i ogrodami, za 4 grzywny i 1 wiardunek.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini 159 [s] quinto. Coram nobili domino Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus, videlicet primus protoconsul Johannes Kączyro, secundus Michal Kączyrz, tercius Stanislaus Wyrzchony, quartus Martinus Bak, et coram septem iuratis, videlicet Martinus Czyeczyerszky, s[ecundus] Bak, tercius Koszek, quartus Zych, quintus Johannes Jarzabek, sextus Stephanus Krupa, septimus Stanislaus Pwla.

113. ^a Dopisano na marginesie karty, obok wiersza, którego treść powinna zostać uzupełniona.

^b Zapewne miało być alias.

Quomodo veniens laboriosus Johannes Szythko de Szyedlyszka vendidit domum suam suam [ss] inter Kwdzynowszkye et inter Pyetrykowszkye, vendidit in banito iudicio Laurency Pula de Brzeznyczya¹ pro quatuor marcis et pro fertone, cum agris, cum pratis, cum ortis, tam longe, quam late, ut solus tenebat, non compulsus, nec coactus, sed sponte resignavit in banito iudicio, et <est^a> scriptum circa domum Johannem Kądyoro protoconsule tercia feria ante Julii [8 IV].

115. s. 73

14 czerwca 1505 r.

*Miroszyna Grzegorzowa za swym zięciem (lub szwagrem) sprzedała Michałowi Kąszy-
czowi z Kamionki dom między Gugałą a Wojtowskim, z 2 ogrodami, za 2 grzywny.*

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis 159 [s] 5. Coram nobili domino Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus, videlicet primus protoconsul Johannes Kądyoro, secundus Michal Kąszycz, tercius Martinus Bąk, quartus Stanislaus Wyrzchony et coram septem iuratis, videlicet primus Martinus Czyeczyerszky, secundus Rok, tercius Koszel, quartus Zych, quintus Johannes Jarzabek, sextus Stephanus Krwpa, septimus Stanislaus Pwla. Quomodo veniens honesta Myroszyna Grzegorzowa cum jenerem [s] suo vendidit domum suam pro duobus marcis, et domus est inter Gwgała et inter Wyoythowszkye, vendidit in iudicio banito Mychalowy Kąszycz de Kamyonka, resignavit et vendidit cum duobus ortis, tam late, quam longe, non compulsus, nec coactus, sed sponte, ut sola tenuit, et est scriptum in vigilia sancti Viti [14 VI], circa domum |–nomine–| Johanne Kądyoro in domo, sabbatina die ante d[ominica].

116. s. 73–74

1505 r.

Czcigodny pan Jan Czołnowski wraz z Zychem sprzedali Marusi Litwinowej dom z ogrodem przy ulicy, obok kościoła i Zduna, za 3 grzywny.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis 159 [s] quinto, coram nobili domino Mathie una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus, videlicet primus protoconsul Johannes Kądyoro, secundus Michal Kąszycz, tercius Stanislaus Wyrzchony, quartus

114. ¹ Brzeźnica Bychawska, wieś ok. 22 km NE od Kamionki (SHG, s. 40).

114. ^a Dopisano powyżej wiersza.

Martinus Bąk, et coram septem [s. 74] iuratis, videlicet primus Martinus Czyeczyerszky, secundus Rok, tercius Koszel, quartus Zych, quintus Johannes Jarzabek, sextus Stephanus Krwpa, septimus Stanislaus. Quomodo veniens honorabilis dominus Johannes Czołnowszky¹ una pariter cum Zych venderunt domum suam <et cum ortum^a>, videlicet Marwsza Lythwynowa, in platea, penes eclesiam et inter Szdwn, vendiderunt et resignaverunt in banito iudicio pro tribus marcis, non compulsus, nec coactus, sed sponte, ut soli tenebant.

117. s. 74–75

16 czerwca 1505 r.

*Kmieć Wojciech Baran z Dębownicy sprzedał szlachcicowi Stanisławowi z Przytocz-
na dom w rynku, między Stawinogą a Wroblowskim, za 6 grzywien.*

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis 159 [s] 5. Coram nobili domino Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus, videlicet primus protoconsul Johannes Kądyoro, secundus Michal Kąszycz, tercius Stanislaus Wyrzchony, quartus Martinus Bąk et coram septem iuratis, videlicet primus Martinus Czyeczyerszky, secundus Rok, tercius Koszel, quartus Zych, quintus Johannes Jarzabek, sextus Stephanus Krwpa, septimus Stanislaus Pwla. [s. 75] Quomodo veniens laboriosus Albertus Baran de Dąbowyczya¹ vendidit [s] domum suam in circulo, inter Stauinoga et inter Wrablowszkye, pro sex marcis nobili Stanisłao de Przethoczno², vendidit et resignavit in banito iudicio, et scriptum feria secunda post Viti Martiris [16 VI].

118. s. 75–76

15 lipca 1505 r.

*Andrzej Szczniech z żoną Anną Kudzinówną, dziedzic z Siedlisk, sprzedał kmiecio-
wi Stefanowi Krupie z Siedlisk dom między Kokoszyńskim a Szytkowskim, z rola-
mi, łąkami i ogrodami, za 4 kopy (groszy).*

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis 159 [s] 5. Primo coram nobili Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus, videlicet primus protoconsul Johannes Kądyoro, secundus Michal Kąszycz, tercius Stanislaus Wyrzchony, quartus Martinus Bąk, et coram septem iuratis, videlicet primus Martinus Czy-

116. ¹ Zapewne z Czołny, wsi w parafii Drążgów, ok. 23 km NW od Kamionki (SGH, s. 62).

116. ^a Dopisano powyżej wiersza.

117. ¹ Por. nr 97, przyp. 1. ² Por. nr 32, przyp. 1.

czyerszky, secundus Albertus Rok, tercius Koszel, quartus Zych, quintus Johannes Jarzabek, sextus Stephanus, septimus Stanislaus Pwla. Quomodo veniens providus Andreas Szczniech cum uxore sua Anna Kwdzynowna, heres de Szydlyszka, resignavit et vendidit domum suam inter Koko-szynszkye et inter Szythkowszkye, vendidit et resignavit laborioso Stephani Krwpa de Szyedlyszka pro quatuor sexagenis [s. 76] cum agris, cum pratis, cum ortis, non compulsus, nec coactus, sed sponte, ut solus tenuit, et scriptum feria tertia in Divisione Apostolorum [15 VII] circa Jelythkowa in domo.

119. s. 76

1505 r.

Kmieć Jan Chyła sprzedał Stanisławowi Jarzynie i jego żonie, i dzieciom dom z rolami, ogrodami i łąkami, między Pulą a Kloskiem, za 10 grzywien i 1 wiardunek monety polskiej. (Jarzyna?) winien zapłacić 2,5 grzywny w ciągu 2 lat, a jeśli nie zapłaci, straci zadatek.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Cristi 1505. Primo coram nobili advocato Mathie una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, et coram quatuor consulibus, videlicet primo Michal Kąszycz, secundus Martinus Bak, tercius Stanislaus Wyrzchon, quartus Johannes Kądyoro, et coram septem iuratis: primo Sych, secundo Johannes Yarzabek, tercius Martinus Czyeczersky, quartus Nicolaus Koszel, quintus Albertus Rok, sextus Stanislaus Pula, septimus Sthephanus Crupa tenore presencium, quibus expedit, universis et singulis, quomodo coram nobis banito iudicio constitutus honestus ac providus vir Johannes, sanus corpore et boni sana utens rationi non prehensum, nec coactus, sed bona deliberacione fretus et amicorum consilio salubri potitus, domum suam cum ortis, cum agris, cum pratis, inter Pula ex una parte et Klosek ex alia, secundum longitudinem et latitudinem, prout ipsemet eandem possidebat, vendidit et resignavit prudenti viro Stanislao Jarzyna et uxore sue legitime, et pueris suis, et suisque legitimis successoribus et heredibus pro decem marcis et fertone communis pecunie, numeri Polonicalis, 48 grosis in qualibet computando, ad habendum, utifruendum et perpetuis temporis pacifice possidendam, commutandam, alienandam, donandam et in usus suos, quos venerit meliores convertendam. In cuius rei testimonium est scriptum in domo nobilis domino Mathie, feria quarta in octava sancti Martini [19 XI] etc. Iste enim laboriosus Johannes Chyła remansit sibi ob lucra, qui non vendidit eis, solucionem pecunie mediam terciam marcam tenetur solve-re in duabus annis, si non solverit alias zadathek perdat.

120. s. 77

1506 r.

Jan Nieckowicz sprzedał dom swego dziadka w rynku między domami Kani i Szczepanowskim Stanisławowi Ćwikle za 2 grzywny.

Sub anno Nativitatis Domini 1506. Coram nobis advocato Mathie unacum viceadvocato Johanne Szwyaszek, quatuor consulibus videlicet: Stanislaus Wyrzchon, Johannes Kądyoro, Martinus Bąk, Michael Kaszycz, septemque iuratis: Martinus Cyeczerszky, Nicolaus Koszel, Johannes Wyrzchonyek, Sigismundus, Albertus Rok, Stanislaus Pula, Stephanum Krupą veniens discretus Johannes Nyeczkwycz recognovit ac manifestavit coram omnibus resistentibus banito in iudicio, quia <Stanislao Czwykła^a> vendidit domum avi sui s [s] in circulo sitam, ex una parte domus Kania, ex altera vero domus Szczepanowszkye, pro duabus mar-cis, tam late, tam profunde, cum pratis, agris, ortis, ita ut antecessores eis tenuerunt. Ipse idem predictus Johannes Nyeczkwycz obligavit se Stanislau Czwykła ex omnibus casibus eruere, hoc est a consangvineis suis.

121. s. 77

10 stycznia 1506 r.

Jan Przetocki sprzedał dom między Ciecierskim a Koszelem z łąkami, rolami i ogro-dami Andrzejowi Markowiczowi za 6 grzywien.

Sub anno Nativitatis Domini 1506. Coram nobis nobili Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, quatuor consulibus: primo Stanislaus Wyrzchon, Johannes Kądyoro, Martinus Bąk, Mychal Kąszycz septemque iuratis: Martinus Czyeczersky, Nicolaus Koszel, Johannes Wyrzchon, Sych, Albertus Rok, Stanislaus Pula, Stephanus Krupa. Veniens discretus Johannes [-Czyeczersky-] <Przethoczky^a> <una cum muliere, alias y s w n u c z a t h y, cum pueris suis^b> recognovit ac manifestavit coram omnibus resistentibus banito in iudicio, quia vendidit domum Andre Markowycz inter Czyeczersky ex una parte, et Koszel ex alia, pro sex marcis, tam late, tam profunde, cum pratis, agris, ortis, ita ut antecessores eius tenuerunt [-ipse idem-] et est scriptum in domo habita-cionis nobilis domino Mathie, sabbato in octava Epiphanie [10 I].

120. ^a Dopisano powyżej wiersza.

121. ^a Dopisano powyżej wiersza nad skreśleniem. ^b Dopisano nad pierwszym wierszem za-piski, znakiem x wskazując właściwe miejsce w tekście.

Tomasz z córką Kani Katarzyną sprzedał Stanisławowi Przybyłko dom między Stanisławem Ćwikłą a Marcinem Bakiem, z łąkami, rolami i ogrodami, za 5 grzywien.

|–Sub anno Nativitatis Domini 1506. Coram nobis nobili Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, quatuor consulibus: primo Stanislao Wyrzchon, Johannes Kyądyoro, Martino Bąk, Michal Kąszycz, septemque iuratis: Martinus Czyeczersky, Nicolaus Koszel, Johannes Wyrzchon, Sych, Albertus Rok, Stanislaus Pula, Stephanus Crupa veniens discretus Thomas cum filia Kanyina Katherina recognovit ac manifestavit coram omnibus resistentibus banito in iudicio, quia vendidit domum Stanislao Przybyłko inter Stanislao Czwykla ex una parte et inter Martino Bąk ex alia parte [s. 78] pro quinque marcis, tam late, tam profunde, |–prout comparues–| cum pratis, agris, ortis, ut eius antecessores tenuerunt, et est scriptum sabbato in octava Epiphanie [10 I] in domo habitationis nobilis domino Mathie etc. = |

Stanisław Bujak sprzedał Maciejowi Cieślczowi dom między Duszka a Krzyskiem, z łąkami, rolami i ogrodami, za 6 grzywien.

| =Sub anno Nativitatis 1506. Coram nobis nobili Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, quatuor consulibus: primo Johanne Kądyoro, Stanislao Wyrzchon, Martinus Bak, Michal Kąszycz, septemque iuratis: Martinus Czyeczyersky, Nicolaus Koszel, Johannes Wyrzchon, Sych, Albertus Rok, Stanislaus Pula, Sthephanus Krupa. Veniens discretus Stanislaus Buyak recognovit ac manifestavit coram omnibus resistentibus banito in iudicio, quia vendidit domum Mathie Czyeszlycz inter Duska ex una parte et ex alia Krzyszek, pro sex marcis, tam late, tam profunde, cum pratis, agris, ortis, ut eius antecessores tenuerunt, et est scriptum feria quinta post Septuasima [s] [12 II] in domo Jacobi Yelythkowycz. = |

Kmieć Maciej Mantyl sprzedał dom w Siedliskach między Skowronkiem a Podlesnym, z ogrodami, rolami i łąkami, za 7 grzywien.

Sub anno Nativitatis 15.6 [s]. Coram nobis nobili Mathie advocato una cum viceadvocato Johanne Szwyaszek, quatuor consulibus: primo Stanislao Grabyonowszky, Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlerz, Johanne Kadzyora, septemque iuratis: Johannes Yarzembek, Sych, Rok Albertus, Martinus Czecherszky, Nicolao Koszel, Stanislaus Skowronek, Leonardus Pothleszny. Veniens laboriosus Mathias Mantul vendidit domum in Szyedlyszka inter Skowronek et Pothleszny, cum ortis, cum agris, cum pratis, nichil sibi residuum, pro septem marcis communis pecunie, et hec facta sunt in domo Stanislai Wyrzchon, in quatuor tempora ante Dominicam feria sexta Reminiscere [6 III].

Maciej cieśla z ojcem i braćmi sprzedał Stanisławowi Nowkowi dom między Duszka a Krzyskiem, z łąkami, rolami i ogrodami, za 8 grzywien.

| =Sub anno Nativitatis Domini 1506. Coram nobis nobili Mathie advocato <de Kammyonka^a> cum Johanne Szwyaszek viceadvocato, quatuor consulibus: primo Grabyanowsky, Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlerz, Johanne Kądyoro, septemque iuratis: primus Czyeczyersky, Rok, Yązabek, Koszel, Sych, Podlyeszny, Skowronek. Veniens discretus Mathias c z y e s z l ą cum patre et cum fratribus recognovit ac manifestavit coram nobis omnibus resistentibus banito in iudicio, quia vendidit domum Stanislao Nowek inter Duszka ex una parte et ex alia Krzyszek, pro octo marcis, tam late, tam longe, tam profunde, cum pratis, agris, ortis, ut eius antecessores tenuerunt. Et est scriptum in Divisionem Apostolorum [15 VII] in domo ipsius Nowek. = |

Stanisław Nowek sprzedał Janowi Kolano dom między Duszka a Krzyskiem, z 2 ogrodami: jednym (w pobliżu?) tego domu i drugim między Jaruzelem a Wączorkiem, za 4 grzywien.

Sub anno Nativitatis Domini 1506. Coram nobis nobili Mathie advocato de Kąmyonka cum Johanne Szwyaszek viceadvocato, quatuor consulibus: primo Grabyanowsky, Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlerz, Johanne Kądyoro, septemque iuratis: primo Czyeczyersky, Rok, Yarzą-

125. ^a Dopisano nad pierwszym wierszem zapiski.

bek, Koszel, Sych, Podlieszny, Skowronek. Veniens discretus Stanislaus Nowek recognovit ac manifestavit coram nobis omnibus resistantibus banito in iudicio, quia vendidit domum Johanne Kolano una pariter cum uxore propria, pro 4 marcis, in medium inter Duszka ex una parte et eciam ex alia Krzyszek, tam late, tam longe, ut decem [?], cum duobus ortis, cum uno orto istius domui, et cum alio inter Yerusel ex una parte et ex alia inter Wyńczyorek, et est scriptum feria quinta in crastino post Divisionem Apostolorum [16 VII].

127. s. 79–80

24 października 1506 r.

Agnieszka Litewka sprzedała Janowi wikaremu w Kamionce dom przypadły jej po matce, (położony) koło cmentarza, od bramki przy domu Człapki do drugiej otwartej, z ogrodem z tyłu jej domu, za 8 grzywien.

Johannis vicarii materia

Sub anno Domini 1506. Coram nobis Mathia advocato, viceque advocato Swyaszek, prothoconsule Stanislao Grabyonowski, necnon consulibus: Stanislao Vyrzchon, Johanne Kączyoro, Stanislao Pachlerz, in banito iudicio personaliter constituta honesta Agnes dicta Lythewka clara voce stans recognovit, quia domum suam post matrem suam, post manum sue mortuam super ipsam devolutam, pro octo marcis communis pecunie in Regno currentis discreto domino Johanni, protunc vicario in Camyonka, sitam penes cimiterium, a porte, que una penes domum Człapka, ab altera libera, vendidit et omnino resignavit cum omni iure et dominio, nichil excipiendo, ac cum omnium proprietate ad eiusdem domum spectancia, prout sola tenuit et habuit, cum orto in dorso domus prefate, ab eademque [s. 80] ab suum posteritate sua legitima et a pueris legitimis alienando, ipsique domino et suis successoribus appropriando, diebus eviternis vendere, commutare, donare et ad usus suos convertare, atque ipsius dominum Johannis post mortem suam successoribus devolui non perpediendo. Acta sunt hec in domo domini advocati, die sabbata ante Simonis et Jude [24 X] anno, loco coram supra scriptis et quamplurimis fidedignis circa premissa.

128. s. 80

25 listopada, 1506 r.

Grzegorz Jaruzelowicz sprzedał kmieciowi Stanisławowi Dominikowiczowi z Osowińskiej Woli dom po ojcu, położony z tyłu rynku od strony Wączyorka, z ogrodami, rolami i łakami, za 4 grzywny.

Stanislai Dominovicz de Osovyenska Volya¹

Anno Domini 1506. Coram nobis Mathia advocato et Johanne Swyaschek viceadvocato, necnon Stanislao Vyrzchon protunc protoconsule et consulibus: Stanislao Pachlyerz, Stanislao Grabyonowski et Johanne Kączyoro, et septem iuratis personaliter constitutus providus Gregorius dictus Jaruselovycz coram iure banito non coactus, neque aliaqua fraude seductus, sed deliberato amico, recognovit, quia domum suam paternam sitam in dorso circuli, a parte domus Voncyorek una, laborioso Stanislao dicto Dominkovycz de Osovyenska Volya vendidit <pro quatuor marcis^a> et omnino resignavit cum omni iure et dominio, ortis, agris, pratis ac cum omnibus proprietatibus ad predictam domum spectantibus, ita late, longe, prout solus tenuit, nichil pro se, aut suis successoribus, proprietatis penitus reservando, ipsique dicto Stanislao et suis successoribus sine omni impedimento apropiando, diebus eviternis donandum, commutandum, vendendum et ad usus suos, prout melius videbitur, convertendum. Acta sunt hec feria quarta in festo sancte Katherine [25 XI] in domo Stanislai Vyrzchon, coram quibus supra et aliis quamplurimis fidedignis circa premissa.

129. s. 81

1 grudnia 1506 r.

Bracia Wawryło i Paweł Kokoszczewięta z Jawidza sprzedali Mikołajowi Stawinogę z Talczyzna ojcowiznę, tj. dom zwany Kokoszczyński w Siedliskach, położony między domami Waszkowskim i Krupczyńskim, z rolami, ogrodami i łakami, za 5 grzywien. Bracia przyrzekli obronę przed roszczeniami ze strony ich brata Macieja i stratami poniesionymi (z tego tytułu), (na co dali) poręczycieli: Saka Włosa i włodarza Pępka z Siedlisk.

| =Materia Nicolai dicti Stavynoga de Thalczyn¹

Anno Domini 1506. Coram nobis Mathia advocato, Johanne Swyaszczek viceadvocato et prothoconsule Stanislao Vyrzchon, et consulibus: Stanislao Pachlyerz, Johanne Kączyoro, Stanislao Grabyonowski, et septem scabinis et iuratis, in banito iudicio personaliter constituti sana mente, nullo dolo seducti, sed deliberato anime, fratres germani una voce nominati Wawryło et Paulus dicitur Kokoszczyatha de Javycz² recognoverunt,

128. ^a Dopisano na marginesie karty.

128. ¹ Wola Osowińska, wieś ok. 30 km N od Kamionki (SHG, s. 271).

129. ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Dopisano tą samą ręką bezpośrednio pod zapisem.

129. ¹ Talczyn, wieś ok. 25 km N od Kamionki (SHG, s. 238). ² Jawidz, wieś nad Wieprzem, ok. 22 km SE od Kamionki (SHG, s. 91–92).

quia vendiderunt hereditatem suam paternalem, videlicet domum suam dictam Kokoszczyński <in Syedlyska^a>, sitam inter domos Vaszkowski et Krupczyński partibus ab altera, cum omni iure et toto dominio, agris, ortis, pratis et omnibus spectanciis ad predictam hereditatem, longe, late prout solus tenuit et habuit, nichil penitus pro se et pro suis legitimis successoribus ibidem reservando, pro quinque marcis pecuniarum monete currentis in Regno, eandem hereditatem dicto Nicolao et suis veris et legitimis successoribus appropriaverunt, resignando diebus eviternis tenendum, habendum, possidendum et ad usus suos, prout melius pacifice et quiete convertendum. Acta sunt hec feria 3^a in crastino sancti Andree Appostoli [1 XII], in domo domino Mathie advocate, coram quibus supra et aliis quamplurimis circa premissa. = |

<Ibidemque mortificavit suam primam inscriptionem.^b>

<Circa hec acta idem duo fratres supra nominati fideiusserunt pacem a fratre suo germano Mathia, ipsum intercedere ad sua damna, si ipsum impediret, his fideiussoribus: Sakone Vlos et villico Papek de Syedlyska sub data fide.^b>

130. s. 82

22 grudnia 1506 r.

Chweda Chomina z córką Anną Chochotową z Siedlisk sprzedały kmieciowi Maciejowi Opali dom po ojcu zwany Kostrzewski w Siedliskach, między domami Pępka i Drzyszkowskim, z rolami, ogrodami i łąkami, za 8 grzywien.

Materia Mathie Opalya

Anno Domini millesimo quingentesimo sexto. Coram nobis Mathia advocate et Johanne viceadvocato necnon proconsule et consulibus: Stanisław Vyrzchonyowski, Stanisław Grabyonowski, Stanisław Pachlyerz et Johanne Kączyoro et septem iuratis. In banito iudicio personaliter constitute honesta Chwyeda dicta Chomyna cum sua filia legitima Anna Chocholkowa, ambe de Syedlyska, una voce, non coacte, nec compulse, sed de deliberato animo recognoverunt, quia domum suam paternam dictam Kostrzevynski in Syedlyska, sitam inter domos Papek ex una et Drzyszcowskye partibus ab altera, cum omni iure et proprietate, videlicet ortis, agris, pratis ac toto dominio, nichil pro se ac pro sua posteritate legitima reservando, prout sole tenuerunt et habuerunt, pro <octo^a> marcis sumulando [s] ipsius liberis, iuxta antiquum forum, vendiderunt ac

130. ^a Dopisano powyżej wiersza.

resignaverunt laborioso Mathie Opalya et ipsius posteritate legitime tenendum, habendum, commutandum, alienandum, donandum ac utifruendum diebus eviternis sine quovis impedimento predictae partis. Acta sunt hec feria tertia in crastino sancti Thome Apostoli [22 XII], in domo providi Stanisłai Vyrzchon protunc protoconsule, consulibus, iuratis, advocato, viceadvocato supra descriptis et quamplurimis fidedignis circa premissa etc.

|–ipse valuendo usus [?]-|

131. s. 82–83

19 stycznia 1507 r.

Łukasz sprzedał Stanisławowi Pachlerzowi ogród między ogrodami Pluskwy i Kolanów za 8 groszy.

Materia Stanisłai Pachlyerz pro orto

Coram nobis nobili Mathia advocate necnon Johanne viceadvocato dicto Swyasek, et quatuordecim [s] iuratis ac protoconsule Stanisłao Pachlyerz, et consulibus: Johanne Kączyoro, Stanisłao Grabyonowski et Stanisłao Vyrzchon, [s. 83] et aliis quator antiquis consulibus in magno iure, in banitoque iudicio protunc sedentibus anno Domini 1507. Providus Lucas personaliter constitutus, non coactus, neque aliqua vi fraude seductus, sed suo deliberato animo, stans recognovit, quia ortum suum situm inter ortos: Plusquam ex una et Kolyanow partibus ex altera, vendidit provido Stanisłao Pachlyerz pro XVIII grosis cum omni iure et toto dominio, nichil proprietatis pro se et pro suis successoribus reservando, et iam sibi resignavit tenendum, habendum, commutandum, et ad suos usus prout melius, et ipsius successoribus convertendum, diebus eviternis, pacifice ac quiete. Acta sunt hec feria tertia proxima post octavas Epifaniarum [19 I] in domo providi Jacobi maształyerz, coram quibus supra et quamplurimis fidedignis circa premissa.

132. s. 83–84

16 marca 1507 r.

Kmieć Piotr Kokoszka z Białobrzegów oświadczył, że uzyskał prawnie bliźszość do domu (położonego) między domami Jakuba Dupnego i Stanisława Grabianowskiego, z rolami, ogrodami i łąkami, z wyroku pana Dunina przystanego przez wielmożnego pana Jana z Oleśnicy, kasztelana małogojskiego i starostę chełmskiego, dla wymierzenia sprawiedliwości ze stroną przeciwną, to znaczy z Janem Świążkiem mieszczaninem i podwójcem w Kamionce, gdy za swą bliźszość żądał zapłaty, i z wyroku wyżej wymienionego pana i arbitrow ustanowionych między stronami (przy-

jął) taki warunek, że skoro uzyskał (Kokoszka) bliższść, zgodzi się, by Świeszek był mu winien za tę bliższść 4 grzywny, wypłacane w ratach: pierwszą grzywnę przy wwiązaniu do domu, drugą około święta Zielonych Świątek, następną do Oczyszczenia Marii, czwartą na drugie Zielone Świątki. Gdy przyszedł pierwszy termin, Świeszek ten wyrok wypowiedział, nie chcąc płacić 4 grzywien, zatem sąd postanowił, że Piotr Kokoszka zapłaci 4 grzywny Świeszkowi, wykupując swą bliższść, i ten już złożył grzywnę jako pierwszą ratę, pozostałe zaś zapłaci w wyżej wymienionych terminach. Także inni bracia Jan i Jan Jagiełkowie z Bodzyniowic bliżsi do tego domu, sądownie przekażą swą bliższść Piotrowi Kokoszce. Sąd pozwolił wwiązać (Kokoszkę?) do tych dóbr w ciągu miesiąca.

Materia Petri Kokoschka

Coram nobis nobili Mathia avvocato, necnon protoconsule Andrea Stawinoga, ac consulibus: Stanisław Pachlyerz, Stanisław Vyrzchon et Stanisław Grabyonowski, necnon septem iuratis protunc in banito iudicio residentibus, laboriosus Petrus Kokoschka personaliter constitutus de Byalebrzegy¹ et est iuri protestatus, quia prout adquisierat iure et etiam ex decreto generosi domini, domini Dvny² ad hanc ministracionem iusticie per magnificum dominum Johannem de Olyeszchnyca, castellanum Malogostensem et capitaneum Chelmens³ missum cum parte adversa Johanne Swyaszek opidano ac viceadvocato in Camyonka pro sua propinquitate, postulabat sibi solucionem circa etiam decretum domini supradicti necnon arbitratorum inter partes dictas locutorum, tali condicionem, quia prout acquisivit dictus Kokoschka suam proprietate, composuerit, quod dictus Swyaszek debuit ipsi Kokoszka quatuor marcis pro eadem ipsius propinquitate iure aquisita solvere debuit ad tempora [s. 84] deputata, videlicet pro prima rata marcam, protunc circa intromissionem huius

132. ¹ Zapewne Białobrzegi, wieś na prawym brzegu Wieprza, ok. 17 km N od Kamionki.

² Zapewne jeden z braci żony Jana z Oleśnicy (por. przyp. 3) Anny, c. Piotra Dunina z Prawkowic, wojewody kujawskiego: Jan, Hieronim, Andrzej, Jakub lub Piotr (K. Górski, *Starostowie malborscy w latach 1457–1510. Pierwsze półwiecze polskiego Malborka*, Toruń 1960, s. 44–47; A. Boniecki, *Herbarz polski*, t. V, Warszawa 1902, s. 98). ³ Jan z Oleśnicy zwany Bochońskim, bratanek Andrzeja Oleśnickiego (por. nr 5, przyp. 2), kasztelan małogoski (1506–1512), sądecki (1512–1515), wiślicki (1515–1519), wojewoda lubelski (1520–1532), starosta chełmski (1506–1510) – F. Sikora, *Oleśnicki Jan (właściwie Jan Bochoński) h. Dębno*, [w:] PSB XXIII, s. 766–767; *Urzednicy województwa krakowskiego XVI–XVIII wieku. Spisy*, oprac. S. Cynarski, A. Falniowska-Gradowska, Kórnik 1999, nr 478; *Urzednicy województwa sandomierskiego XVI–XVIII wieku. Spisy*, oprac. K. Chłapowski, A. Falniowska-Gradowska, Kórnik 1993, nr 144, 1206; *Urzednicy województwa bełskiego i ziemi chełmskiej XIV–XVIII wieku. Spisy*, oprac. H. Gmiterek, R. Szczygieł, Kórnik 1992, nr 1420. ⁴ Może Bożniewice, wieś nad Wieprzem koło Białobrzegów, ok. 17 km N od Kamionki.

domus ipsius proprietatis, aliam circa festum Pentechostes, aliam marcam pro festo Purificationis Marie, quartam autem pro alio festo Pentecostes ad tempora immediate se sequencia. Cum prime rate venit tempus, ipse Swyaszek decretum domini dicti Dunyn ac etiam arbitratorum renuit [s], nolens dictas quatuor marcas solvere, extunc nos, ut alii decrevimus confirmantes, que dictus Petrus Kokoschka dictas quatuor marcas solvat dicto Swyaschek, exemendo ipsum de sua propinquitate, et iam posuit primam marcam iuxta primam ratam, ceteras autem solvet ad tempora supra scripta, et iam sibi Petro Kokoschka, alii fratres propinqui eandem domum, suamque propinquitatem Johannes et Johannes Yegelkovye de Bodzynyovycze⁴, resignaverunt coram iure occasione propinquitatis. Que domus iacet inter domos Jacobum Dupny ab una et Stanisław Grabyonowski partibus ab altera, cum agris, ortis, pratis ac omnibus spectantiis. Acta sunt hec feria tertia post Dominicam Letare [16 III], in domo providi Johannis Kolyano. Loco, die, coram quibus supra, anno Domini 1507. Circa hanc inscriptionem iam nos intromissionem admissimus, prout ut [s] intromittimus in predicta bona per decursum unius mensis a data ut supra.

133. s. 85

2 marca 1507 r.

Kmiecie Stanisław Przybyło oraz Jan i Wojciech (bracia) rodzeni ze Szczekarkowa zamienili dobra w ten sposób, że Stanisław Przybyło dom swój między domami Bąka i Łyczka (Liczka?) w Kamionce z rolami, ogrodami i łąkami zamienił na połowę dziedzictwa po ojcu Jana i Wojciecha Klosków w Szczekarkowie.

Johannis et Alberti Kloskovyczow Materia

Coram nobis nobili Mathia avvocato et protoconsule Andrea Stawinoga, necnon consulibus: Stanisław Vyrzchon, Stanisław Grabyonoski, Stanisław Pachlyerz, necnon septem iuratis in banito iudicio personaliter constituti laboriosi Stanislaus Przybyło, necnon Johannes et Albertus germani de Szczekarkow¹ recognoverunt, quia comutationem fecerunt bonis suis tali condicione, quia Stanislaus Przybyło domum suam sitam inter domos, videlicet Bak ex una et Lyczecho partibus ab altera, hic in Camyonka, cum agris, ortis, pratis et cum omnibus spectantiis ad eandem domum, nichil pro se et pro suis successoribus reservando, comutavit et resignavit habendum, tenendum pacifice et quiete, ipsi etiam predicti

133. ¹ Szczekarków, wieś ok. 11 km E od Kamionki (SHG, s. 231).

Johannes et Albertus Kłoskovye pro dicte domo suam medietatem hereditatis paterne, quam habuerunt in Szczekarkow, resignaverunt et haberi eviterne condescenderunt, etiam pacifice et quiete sine omni impedimento. Acta sunt hec feria tertia post Dominicam Reminiscere [2 III], in domo providi Johannis Kolyano. Loco, hora, coram quibus supra. Anno Domini 1507. Et idem Stanislaus Przybyło primam suam inscriptionem mortificat.

134. s. 86

30 czerwca 1507 r.

Kmiecie Iwan z Pliszczyna i Maciej (bracia) rodzeni sprzedali Stefanowi Stopie pół łanu między drogą a Michałem, z połową ogrodu i łąki, za 4 grzywny.

Matheria Sthephani Sthopa 1507

Coram nobis nobili Mathia avvocato et viceadvocato Luca, et prothoconsule Stanislao Grabyanowsky, necnon consulibus: Andrea Stawynoga, Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlerz, necnon septem iuratis in banito iudicio, quia personaliter accedentes laboriosi Iwan s P l y s z c z y n a ¹ necnon Mathias germani recognoverunt et vendiderunt deliberato animo, non coactori [s] vendiderunt provido Sthephano Sthopa medium lanei ex una parte vie et ex alia | - p o d l y a s z n y e [a] - | < parte Michaeli, cum medium orti et medium prati ^b >, eius succesoris tenuerunt pro 4 marcis cum omni iure et toto dominio, nichil proprietatis pro se et pro suis successoribus reservando, et iam sibi resignavit tenendum, habendum, commutandum et ad suos usus, prout melius et ipsius successoribus convertendum, eviternis, pacifice ac quiete. Acta sunt hec feria quarta in Comemoracionem sancti Pauli [30 VI], in domo providi Alberti Krzyszek. Anno Domini 1507.

135. s. 86-87

26 lipca 1507 r.

Kmieć Grzegorz Chochołek z żoną Anną sprzedali Wojciechowi stelmachowi^a pół łanu między drogą a Chominą za 4 kopy (groszy).

134. ^a Nie odczytano ok. trzech słów z powodu ich zamazania. ^b Dopisano pod zapiską i wskazano przy pomocy krzyżyka miejsce umieszczenia tego fragmentu w tekście.

134. ¹ Pliszczyn, wieś ok. 20 km SE od Kamionki (SHG, s. 182-183).

135. ^a Słowo carpentarius może też oznaczać cieślę lub woźnicę. ^b Dopisano pod zapiską i wskazano przy pomocy krzyżyka miejsce umieszczenia tego fragmentu w tekście.

Matheria | -Adal- | Alberti karpetenarii [s] etc.

Coram nobis nobili Mathia avvocato et viceadvocato Luca, et protoconsule Andrea Stavynoga, necnon consulibus: Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyanowsky, necnon septem iuratis in banito iudicio, quia personaliter accedens laboriosus Gregorius Chocholek < cum uxore suą Anna^b > recognovit et vendidit provido non coactus provido [ss] Alberto karpetenario [s] medium lanei ex una parte vie et ex alia Chomina, prout eius succesoris tenuerunt, pro 4 sexagenis cum omni iure te toto dominio, nichil proprietatis pro se et pro suis succesoribus tenendum, habendum, commutandum et ad suos usus, prout melius et ipsius succesoribus convertendum, ewiternis pacifice pacifice [s] ac quiete. Acta sunt hec [s. 87] feria secunda in festo sancte Anne [26 VII], in domo nobili domino Mathie. Anno Domini 1507.

136. s. 87

26 lipca 1507 r.

Młynarz Stanisław Luina sprzedał Janowi Jajostowi dom i 1,5 ogrodu między drogą a Michałem Piotrkowiczem za 2 grzywny.

Matheria Johannis Jaiosth

Coram nobis nobili Mathia avvocato et viceadvocato Luca, et protoconsule Andrea Stavynoga, necnon consulibus: Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyanowsky, necnon septem iuratis in banito iudicio, quia personaliter accedens molendinator Stanislaus < Luina^a > recognovit et vendidit non compulsus, nec coactus, provido Johanni Jaiosth domum cum medio secundi orti ex una parte vie, ex alia parte Michaeli alias Pyothrkowycz, prout eius succesoris tenuerunt, pro 2 marcis cum omni iure. Acta sunt hec feria secunda in festo sancte Anne [26 VII], in domo nobili domino Mathie. Anno Domini 1507.

137. s. 87-88

5 sierpnia 1507 r.

Kmieć Marcin z bratem Wawrzyńcem ze Starej Wsi sprzedali kmieciowi Mikołajowi Mikule dom między Stawinogą a Ostrowskim [i dom?] między Mikułą a Ostrowskim za 6 grzywien.

136. ^a Dopisano pod zapiską i wskazano przy pomocy krzyżyka miejsce umieszczenia tego fragmentu w tekście.

**Materia Laurencij de Antiqua Villa¹ feria quinta Marie Nivis
anno Domini 1507**

Coram nobis nobili Mathia avvocato et viceadvocato Luca, et protoconsule Andrea Stawynoga, necnon consulibus: Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyonowsky, necnon septem iuratis in banito iudicio, quia personaliter accedens laboriosus Martinus cum fratre suo Laurencio recognovit et vendidit non compulsus, nec coactus, laborioso Nicolao Micula pro domo, que iacet ex parte Stawynoga, ex alia parte Oszthrowsky, que recognovit et vendidit ex una parte Micula, ex alia Osztrowsky, prout eius successores tenuerunt, pro sex marcis cum omni iure. Acta sunt hec [s. 88] feria quinta in Marie Nivis [5 VIII], in domo Mathie avvocato. Anno Domini 1507.

138. s. 88

28 kwietnia 1507 r.

Kmieć Maciej Mantul sprzedał Jakubowi Duszce i jego żonie Annie dom na końcu (miasta) przy moście, z rolami, łąkami i ogrodami, za 6 grzywien.

Materia Jacobi Duszka

In nomine Domini. Anno Domini 1507. Coram nobis nobilibus iurato [s] Rikowsky, Mathia avvocato, Luca viceadvocato et protoconsulibus Stanislao Pachlerz, Stanislao Wyrzchon, Andree Stauinoga, Stanislao Grabyanowski, necnon septem iuratis: primo Nicolao [-Johanne-] Koszyel, Johanne Wyrzchon, Johanne Kozywonth, Jacobo Gelithko etc. Quomodo accedentes laboriosi in banito iudicio Mathias Manthul recognovit et vendidit provido Jacobo Duszka <et uxore sua Anna^a> domum in fine, penes pontem, cum agris, pratis, ortis, prout solus tenuit, pro sex marcis Polonicali pecunie, nichil proprietatis pro se et suis succesoribus, tenendum, habendum, commutandum et ad suos usus, prout melius est, et ipsius succesoribus. Acta sunt hec in feria quarta in octava Dedicacionis [28 IV], in domo protoconsuli Pachlerz etc.

139. s. 88-89

1508 r.

Barbara Walaszkowa z dziećmi sprzedała Janowi Puli dom przy ulicy obok Masztalera, rolę, łąkę i 2 ogrody za 3 grzywny.

137. ¹ Stara Wieś niezidentyfikowana, może część Kamionki zachowująca status wsi po lokacji miasta?

138. ^a Dopisano pod tekstem, zaznaczając trzema kreskami umiejscowienie w zapisie.

Materia Johannis Pula

Coram nobis nobili Mathia avvocato, Luca viceadvocato et protoconsulibus: Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlyerz, Stanislao Grabyanowski, Andrea Stauinoga, necnon septem iuratis in banito iudicio. Quomodo accedens Barbara Walaszkowa personaliter cum suis pueris recognovit et vendidit provido Johanni Pulą domum, agrum, pratum, duos ortos, domum penes plateam ex una parte, et alia Maszthalyerz, tam longe, late, prout eius successores tenuerunt, pro tribus marcis Polonicali pecunie, nichil proprietatis pro se et suis successoribus, tenendum, habendum, commutandum et ad suos usus convertendum, prout melius est, et suis succesoribus. Hec acta sunt facta [s. 89] in domo Nowek, feria secunda sub anno Domini 1508.

140. s. 89

8 lub 9 grudnia 1507 r.

Anna zapisała mężowi Andrzejowi połowę swego mienia, drugą połowę zatrzymując dla siebie i swoich dzieci.

Materia Andre Stavinoga sub anno Domini 1507

[= Coram nobis nobili Mathia advocata [s], Luca viceadvocato et protoconsulibus: Andrea Stavinoga, Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlyerz, Stanislao Grabyanowski, necnon septem iuratis: Nicolao Koszel, Johanne Jarzabek, Kozywoyth, Gyelythko, Czyeczyerski, Stopą, Zych. In banito iudicio accedens Anna personaliter sua legitima [ss] recognovit et inscripsit suo viro Andre <perpetue et in ewm^a> medium sui domini alias g y m y e m i i a, non compulsa, nec coacta, prout sola tenuit, tam longe, late potest vendere, dare, commutationem facere et in suum melius vertere, et aliam medietatem pro se et pro suis pueris reservavit, et pro suis succesoribus. Acta sunt hec feria quinta in octava sancti Andre [8 lub 9 XII], in domo protoconsulis eiusdem. =]

141. s. 89

1508 r.

Piotr Kokoszka kmieć z Białobrzegów sprzedał Jakubowi Kleszczowi dom, rolę, łąkę, 3 ogrody i łąkę za 8 grzywien.

Materia Jacobi Szvyaszek

Coram nobis nobili Mathia avvocato, Luca viceadvocato et protoconsulibus: Stanislao Wyrzchon, Stanislao Pachlyerz, Stanislao Grabyanowski,

140 ^a Dopisano pod zapisem. Umiejscowienie w tekście jest hipotetyczne.

Andrea Stawinogą, necnon septem iuratis: Nicolao Koszel, Stopą, Johanne Kozyvoyth, Johanne Yarzabek, Jacobo Yelythko etc. Martino Czyeczyerski. Quomodo accedens Petrus Kokoszką laboriosus de Byalye Brzegy¹ recognovit et vendidit non coactus, nec compulsus, provido Jacobo Klyeszcz domum, agrum, laneum, tres ortos, pratum, pro octo marcis Polonicalis pecunie, tam longe, late, prout eius successores tenuerunt, nichil proprietatis pro se et suis succesoribus tenendum, habendum, comutandum et ad suos usus convertendum, prout melius est, et eius successoribus. Hec acta facta sunt in domo Nowek, sub anno Domini 1508.

142. s. 90

21 stycznia 1508 r.

Anna zapisała swój majątek mężowi Bąkowi po jej śmierci.

Materia Bąk

Coram nobis nobili Mathia advocato et Luca viceadvocato, et protoconsulibus: primo Stanislao Pachlyerz, Stanislao Grabyanowski, Andrea Stawinogą, Stanislao Wyrzchon et septem iuratis: primo Gyelithko Jacobo, Nicolao Koszel, Johanne Yarzabek, Johanne Koszywoyth, Alberto Rok, Martino Czyeczyerski, Stephano Stapą in banito iudicio. Quomodo accedens Anna personaliter sua legitima, boni utens sanitate recognovit et inscripsit, non compulsus, nec coactus [s], suo viro Bąk suum dominium, prout sola tenuit, et eius successores post mortem suam, et per consequens, si autem Deus permiserit illum decedi, ipsa econverso teneat suum dominium, prout ante tenuit.

Hec acta facta sunt in domo nobilis domini Mathie advocato, feria sexta in festo sancte Agnetis [21 I] sub anno Domini 1508.

143. s. 91

16 marca 1508 r.

Andrzej Chech zapisał Wawrzyńcowi Krupie dom, rolę, łąki, ogrody za 14 grzywien.

| = Materia Laurencio Krupe

Coram nobis nobili Mathia advocato et Martino viceadvocato, et protoconsulibus: primo Michachele [s] Kaszycz, Stanislao Wyrzchon, Jacobus Gyelythko, Stanislao Grabyanowski et septem iuratis: primo Johanne Jarzabek [s], secundus Charlyaszky, 3us Stanislaus Nowek, quartus Al-

141. ¹ Por. nr 132, przyp. 1.

bertus Rok, 5us Nicolaus Koszyel, 6us Johannes Kozyvoyth, 7us Albertus Czyeszlyą in banito iudicio personaliter constituti, quia accedens Andreas Chyech^a, personaliter accedens, boni utens sanitate, recognovit et inscripsit [s] non compulsus, nec coactus, provido Laurencio Krupą domum, agrum, prata, ortos | -1° pro quatuor marcas- | pro 4 decim marcis Polonicalis pecunie, tam longe, late, prout eius successores tenuerunt, nichil proprietatis pro se et suis successoribus tenendum, habendum, comutandum et ad suos usus convertendum, prout melius est, et eius successoribus.

< Hic destruitur ista inscriptio, inferius alia.^b >

Hec acta facta sunt in domo Stanislai Pachlyerz, post Dominicam Invocavit feria V^a infra quatuor temporum [16 III] sub anno Nativitatis Domini 1508. = |

144. s. 91-92

29 marca 1508 r.

Andrzej Stawinoga i Jakub Duszka zamienili role: Stawinoga dał półłanek między wójtem Maciejem i Ciecierskim, a Duszka półłanek w nowinach na 2 staje na północ. Jeśli ktoś (z sukcesorów) zechce wykupić (te półłanki), złoży im po 4 grzywny.

Materia Andree Stawinogą cum Jacobo Duszka sub anno 1508.

Coram nobis nobili Mathia advocato et Martino Czyeczyersky viceadvocato, et protoconsulibus: primo Michael Kaszycz, Stanislao Wyrzchon, Jacobo Gyelythko, Stanislao Grabyanowsky et septem iuratis: primo Johanne Jarzabek, 2o Charlyasky, 3o Nowek, 4o Rok, 5 Koszyel, 6o Kozywoyth, 7 Czyeszlyą in banito iudicio constituto, quia accedentes personaliter Andreas Stawinogą cum Jacobo Duską, boni utentes sanitate, non compulsi, et nec coacti [s. 92], commutationem fecerunt agris. Primo Andreas Stawinogą medium laneum inter nobilem Mathia advocatum et inter Czyeczyerszki, et Jacobus Duską similio et econverso medium laneum < sibi dedit^a > cum duobus alias n o w i n y s t h a y s, usque ad boream, tam longe, late, prout ipsorum succesores tenuerunt, et si aliquis velit exemere, reponat ipsis per quatuor marcas.

Hec acta sunt in domo Stanislao Grabyanowski, feria quarta post Dominicam Oculi [29 III] sub anno Domini 1508.

143. ^a Możliwa jest też lekcja tego słowa jako Czlyech. ^b Dopisano pod zapisem tą samą ręką.

144. ^a Dopisano nad tekstem, zaznaczając dwiema kreskami umiejscowienie w zapisie.

Stanisław Wierzchon i Jakub Duszka zamienili swe mienie: Wierzchon dał dom między Preczem a Jarząbkem i zabudowania gospodarcze, z rolami i ogrodami, a Duszka dom na końcu (miasta), przy moście wiodącym do Siedlisk, rolę, którą miał od Mantula, i drugą Kądziorowską oraz łąkę, którą już sprzedał (?). Jeśli ktoś z ich sukcesorów zechciałby wykupić (to mienie), złoży po 20 grzywien.

Materia Stanislao Wyrzchon cum Jacobo Duszka

Coram nobis nobili Mathia avvocato et Martino Czyeczyerski viceadvocato, et coram quatuor consulibus: primo Michaeli Kąszycz, Stanislao Wyrzchon, Jacobo Gyelythko, Stanislao Grabyanowszky et septem iuratis: primo Johanne Jarząbek, 2o Charlyasky, 3o Nowek, 4o Rok, 5o Koszel, 6o Koszyvoyth, 7o Czyeszlyą. In banito iudicio constituto, quia accedentes personaliter Stanislaus Wyrzchon cum Jacobo Duszka, boni utentes sanitate, non compulsi et nec coacti commutationem fecerunt cum dominio suo alias gymyenyem szwoym. Primo et principaliter Stanislaus Wyrzchon gymyenyem dedit Jacobo Duszka: primo domum ex una parte Precz et ex alia Jarząbek, et predium cum agris et ortis, prout solus tenuit et eius succesor, nichil sibi apropiando, tam protunq [s] istius domus, ut prius tenuit. [s. 93] Simili modo Duszka sibi Stanislao Wyrzchon dedit sibi comutationem factam. Primo et principaliter dedit sibi domum in fine, penes pontem, eundo ad Szyedlyszka, primum agrum, quem habuit ipse idem Jacobus Duszka a Manthul, alium agrum Kądziorowszkye, prout solus tenuit et eius succesor, nichil sibi apropiando, et suis successoribus. Item pratum, quem iam vendiderat ad hoc tempus, et quicumque ex illorum successoribus et ex alienis eorum legitimis, si autem <ex^a illorum manibus velit aliquis exemere, quicumque [s] fuerit, reponat cuilibet illorum pro se per viginti marcas, sub anno Domini 1508. Hec <acta^a> facta sunt in domo Stanislai Grabyanowski, in capite ieiunii feria quarta post Dominicam Oculi [29 III] etc.

Andrzej Czech sprzedał Wawrzyńcowi Krupie dobra dziedziczne w Siedliskach, tj. łąk z wszystkimi przynależnościami za 10 grzywien.

| = Andreas Czyech et Laurencius Crupa anno Domini 1508

In nomine Domini amen. Iudicio sedente pro tribunali una cum nobili avvocato Mathia opidi in Camyonka, personaliter constituti Andreas

145. ^a Dopisano nad wierszem.

Czyech et Laurencius emitto apud eiusdem Andream <Czyech^a> bona hereditaria in Szyedliszka, hoc est laneum cum omnibus suis pertinenciis, prout antecessores eiusdem Andree Czyech tenuerunt et vendiderunt. Veniens Andreas Czyech personaliter sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, sed de libera voluntate vendidit et resignavit Laurencio Crupa pro decem marcis pecunie communis, numeri Polonialis consueti, tenendum, posidendum, habendum et ad suos usus convertendum, prout eidem Laurencio placuerit, et idem Andreas Czyech primam inscriptionem, quam habuit, mortificat et in nichilum convertit et casat, neque sibi, vel suis legitimis quisquam reservat, sed cum toto effectu, prout solus habuit et tenuit, eidem Laurencio Crupa resignavit et resignat perpetue tenendum et habendum.

Actum et factum est in domo Johannis Kądyoro, <feria sexta^a> post festum Ascensionis Domini [2 VI]. Presentibus dominis consulibus prout supra. = |

Dorota Jelitkowa przekazała swoje dobra synowi Jakubowi, który kupił też (skreślone: od Duszki między Andrzejem a Koszywojtem za ćwierć grzywny), będąc rajcą pół ogrodu między Swoszowskim a Szychową od Jana Samborki za kopę (groszy).

Anno Domini 1508

In nomine Domini amen. Iudicio sedente pro tribunali una cum nobili domino Mathia avvocato opidi in Camyonka personaliter constitutus Jacobus Yelithkovicz, et veniens mater sua nomina [s] Dorothea Gelythkova non compulsus, nec coactus, existens bene sana, resignavit omnia bona, que tenuit, nulli alio, preter filio suo Jacobo, omnes propinquos^a consanguineos nichil remanende. Actum et factum est in domo Grabyonoszky, post festum |–sancte Hedwygis–| Undecim Milia Virginis [po 21 X]. Presentibus dominis et consulibus, hoc est primus dominus Stanislaus Grabyonoszky, et coram Stanislao Vyrszkomoszky, et et [s] coram Michale, et et [s] septem scabinis: Martino Czeczerszky, Mathie Charleyszky, Stanislao Nowek, Nicolao Koszel, Johanne Yarzebek et Alberto Rok, et Alberto Czeszla, et aliis omnibus, qui ibi fuerunt. Insuper veniens isto tem-

146. ^a Dopisano na marginesie, obok właściwego wiersza.

147. ^a Inna możliwość odczytu tego słowa to priuignos. ^b Nie odczytano dwóch słów z powodu skreślenia tekstu. ^c Nie odczytano jednego słowa z powodu skreślenia tekstu.

pore providus Jacobus emit alias Gelythko circa Duszka |^[b], que iacet inter ^[c] duos domos, videlicet inter Andree et Koszywoyth, pro quartanam [?] marcis, et suis successoribus—|, et ibidem dominus Gelyko existens consul emit medium ortum circa Johannem Semborkye pro sexagena, qui medius ortus est inter Szwoczowszkye et Szychowa.

148. s. 96

1508 lub 1509 r.

Maciej Charłęski kupił od Wojciecha z Siedlisk (?) dom i rolę za 4 grzywny.

| = **Matheria Charleyszky**

Coram nobis banito iudicio, nobilis dominis Mathie advocato, et protoconsule [Stanislao] Virzchonyowszky, et consulibus: Jacobus [G]elythko ^[a] Michal ^[a] Johannes ^[a] Koszel dictis Klimek ^[a]lit ^[b] C z e s z l a, veniens [fam]osus Albertus de Se[dliska ?] vendidit et resignavit domum et ^[c] et aream, que pertinet, quem s[olu]s tenuit, provido Mathie Charleyszky et suis successoribus emit pro quatuor marcis, et solvit prout eum [?] Antipho. = |

149. s. 96

27 lub 28 maja 1509 r.¹

Dorota sprzedała mężowi Stefanowi Czwikle dom między domami wójta Macieja i Jakuba Dupnego, z rolami, łąkami, za 14 grzywien. Zapis ten obowiązywać będzie po jej śmierci („po dniu ostatnim”).

| = **Materia Stephani Czwikla**

Anno Domini 1509. Coram nobis nobili domino advocato et viceadvocato Martino, necnon protoconsule Stanislao Grabyonowski et consulibus: Michael Kąszycz, Jacobo Gelithkovic, Stanislao Vierzchon, ac septem scabinis in banito iudicio [personaliter] constituta honesta Dorotea post diem [extremum] sui mariti provido Stefano [Czwikla] vendidisse ex parte sui ^[a] domum cum agris, pratis ^[a] sua pertinencia, iacen[tem inter dom]os domini Mathie advocati e[x una] et Jacobi dicto Dupny partibus a[b alte-

148. ^a Nie odczytano ok. 4 kolejnych słów z powodu zamazania tekstu. ^b Nie odczytano 2 kolejnych słów z powodu zamazania tekstu. ^c Nie odczytano 1 słowa z powodu zamazania tekstu.

149. ¹ W 1509 r. dies Solis, czyli niedziela przypadała 27, a nie 28 V.

149. ^a Nie odczytano 2–3 kolejnych słów z powodu zamazania tekstu. ^b Nie odczytano 1 słowa z powodu zamazania tekstu.

ra, pro quatuordecim] marcis, se ibi eidem resignavit tenendum, habendum, comutandum, vendendum et [ad usus], prout melius videbitur convertendum ^[a], suis successoribus alienandam ^[b] Stefani ipsi et suis successoribus apropiando diebus eviternis, pacifice et quiete. [Acta] sunt hec coram nobis, ut supra, die vero Solis XXVIII maii [27 lub 28 V] anno ut supra. = |

150. s. 97

Po 27 kwietnia 1511 r.

Damianowa z synem Grzegorzem sprzedała dom przy ulicy, między Szramem a Kursą, rolę i łąkę oraz 2 ogrody Maciejowi, który zapłacił 4 grzywny.

| – **Materia Anunciacionis Virginis Marie [25 III] anno Domini millesimo–|**

Materia post Conductum Pasce [po 27 IV] anno Domini millesimo 5 11
Coram nobis nobili domino Mathie advocato et coram pretoconsule [s] et consulibus: pretoconsuli [s] Yarzabek et Stanislao Pachlyszrz, et coram Stanislao Grabyanowszky, et coram Jacobo Gyelythko, et coram septem iuratis: Nicolaus Koszel, Albertus Rok, Nicolaus Kurszą, Andreas Markowycz, Mathias Charlyaszky, Johannes Kolyano, Leonardus Podlyeszny. Veniens Damyyanowa cum filio suo Gregorio vendidit et resignavit hereditatem suam: domum, agrum et pratum, et duos ortos, cum omnibus pertinentiis, nil remanendo consanguineis suis. Facta sunt in domo nobili domino Mathie advocato in Kamynka. Iste homo Mathias civis persolvat quatuor marcas; et ista domus iacet in platea, inter Szram et Kurszą.

151. s. 97

27 lub 28 maja 1509 r.¹

Dorota przyznała swemu mężowi Stefanowi Czwikle dom między domami wójta Macieja i Jakuba Dupnego, z rolami, łąkami, ogrodami, po swej śmierci, za 14 grzywien.²

Matheria Stephani Czwyczkla

Anno Domini 1509. Coram nobis nobili domino advocato et viceadvocato Martino, necnon protoconsule Stanislao Grabyanowsky et consulibus: Michael Kąszycz, Jacobo Yelythko, Stanislao Vyrzchon, et septem scabinis. In banito iudicio personaliter constituta honesta Dorothea post diem

151. ¹ Por. nr 149, przyp. 1. ² Por. zapis nr 149.

extremum sui mariti recognovit domus cum agris, pratis, ortis, prout consistit in sua provincia [s/], iacentem inter domos: domum Mathie advocati ex una et Jacobi Dupny partibus ab altera, pro quatuordecim marcis ibi eidem resignavit, tenendum, habendum, comutandum, vendendum et ad suos, prout melius videtur convertendum, a suis successoribus apropiando diebus eviternis, pacifice et quiete. Acta sunt hec coram nobis, ut supra, die vero Solis XXVIII maii [27 lub 28 V] anno, ut supra.

152. s. 98

(1511 r.¹)

Stanisław Nowek sprzedał kmieciowi Maciejowi Jaworkowi dom koło Stawinogi i Lieszocha, z ogrodem, za 6 grzywien².

| = **Materia laboriosi Mathie Yavorek**

Anno nove legis gracie. Coram nobis nobili domino Mathie advocato, et coram preconsole Stanislao Pachlerz, et coram consulibus: Stanislao Grabyonowszky, Johanne Yarzabek, Jacobo Yelythko, et coram septem scabinis: Nicolaus Koszel, Albertus Rok, Andreas Markowycz, Nicolaus Kursza, Johannes Kolano, Mathias Karlyaszky, Leonardus Pothlyeszne. Veniens Stanislaus Novek coram banito iudicio vendidit et resignavit < domum^a > cum orto, que domus iacet penes Stawynoga et Lyeszoch, que est venditus pro sex marcis. Qui laboriosus Novek = |

153. s. 98–99

2 maja 1511 r.

Stanisław Nowek sprzedał Maciejowi Jaworkowi dom między Stawinogą a Liasochem, z ogrodem, za 6 grzywien.

| = **Materia discreti et providi Mathie Yavorek.**

Coram nobis nobili domino Mathie advocato, et coram preconsole Stanislao Pachlerz, et coram consulibus: Stanislao Grabyonowszky, Johanne Yarzabek, Jacobo Yelythko, et coram septem scabinis: Nicolaus Koszel, Albertus Rok, Andreas Markowycz, Nicolaus Kursza, Johannes Kolano, Mathias Karlyaszky, Leonardus Pothlyeszne. Veniens providus Stanislaus Novek non compulsus, nec coactus, nec aliquo errore devio seductus, sed santus mente et corpore existens usus, suorum amicorum salubri consilio, maturaque deliberacione pre abita [s/] resignavit, vendidit domum cum

152. ¹ Na takie datowanie roczne zapiski pozwala ten sam skład rady i ławy oraz identyczna jak w zap. nr 153 materia sprawy. ² Por. zap. 153.

152. ^a Dopisano na marginesie.

orto pro sex marcis, que domus iacet ex una parte [s. 99] Stavinoga et ex alia Lyasoch, et eidem resignavit et vendidit ad tenendum, ad habendum et in usus beneplacitos convertendum. Ista facta sunt in domo proconsuli, sexta feria post festum divi Philipi et Jacobi [2 V] anno Virginalis partus milesimo quingentesimo undecimo. Et nam quidem resignacionem more solito et nostri ex officio civili ratam atque gratam suscepimus. = |

154. s. 99–100

5 marca 1512 r.

Stachna Damianowa sprzedała Stanisławowi Domienikowi swoje miejsce (siedli-sko?) koło Bujaka za pół grzywiny.

| = **In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini milesimo 5 12**

Coram nobis nobili domino Mathie advocato unacum viceadvocato Martino Czyeczyerszky, et coram quatuor consulibus, videlicet: primus |–protoconsul Stanislaus Grabyanowszky–| protoconsul Johannes Wyrzchony, secundus Jacobus Yelythko, tercius Stanislarius [s/] Pachlerz, quartus Stanislaus Grabyonowszky, et coram septem iuratis: Szwyaszek Jacobus, Mathias Charlaszky, Rok Jacobus, Johannes Kolano, Marek, Andreas Kursza, Nicolaus Byszko Jano. Quomodo veniens < honesta^a > Damyanowa Staszchna vendidit locum suum penes Bwyak, tam late, quam longe, ut sola tenuit, vendidit in banito iudicio pro media marca Stanislao Domyenyk, non compulsus, nec coactus, sed sponte, ut sola tenuit, [s. 100] non remanens filio suo; et hoc factum est coram Zych in domo eius in banito iudicio, vendidit et resignavit coram presentibus, ut supra scriptis, et est inscripcio feria VI ante Reminiscere [5 III] et quampluribus, qui fuerunt. = |

155. s. 100–101

7 lipca 1512 r.

Bracia Maciej i Wojciech z niewiastką Barbarą sprzedają Janowi Krupce dziedzictwo swe z łąkami i domem, między Kyczow a Bąkiem, za 6 grzywien.

In nomine Domini amen. Matheria dicti Johannis Krwpka sub anno Nativitatis Domini 1512

Et primo coram nobili domino Mathie < advocato^a >, et coram quatuor consulibus: et primo protoconsule Johanne Wyrzchony, et coram sep-

154. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

tem iuratis, videlicet: primus Kolyano, Szwyaszek, Charlyaszky, Rok, Andreas Marek, Kwrsza, Byszko. Quomodo venientes duo fratres, primus Mathias, Albertus | -novite- | nyewyaszthka Barbara alias nyewyaszthka, quomodo resignaverunt coram banito iudicio, venientes venderunt in sanitate hereditatem suam et resignaverunt in banito iudicio <eviterne^b>, pro sex marcis, tam late, quam longe, ut soli tenuerunt, et cum pratis et domus, que est inter Kyczow et Bąk, venderunt et quampluribus, ut supra fuerunt; et fuit in domo protoconsule domino Johanne Wyrzchony, in octava patro[s. 101]cinii sancti Petri¹ [7 VII].

156. s. 101-102

9 lipca 1512 r.

Kmiecie z Siedlisk: Małgorzata mająca 7 (sztuk) bydła i 2 grzywny własne i Wojciech mający swoje dobra, a od tego (czasu) nazywany jej mężem, uzgodnili, że Wojciech ma troszczyć się o chłopca żony jak o swego własnego i dać Małgorzacie i jej chłopcu 1,5 grzywny. Wojciech kupił dom w Siedliskach za 6 grzywien, (z których) także Małgorzata dała dwie. Oboje wzajemnie zapisują sobie 6 grzywien.

| = In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini 152 [s].

Materia laboriosi Alberti et Margarete

Primo coram nobili Mathie avvocato, et coram quatuor consulibus: et primo protoconsule Johanne Yarzabek, Jacobo Yelythko, Stanislao Pachlerz, Stanislao Grabyonowszky, et coram septem iuratis: primo Kolyano Jacobo, Jacobo Szwyaszek, Mathia Charlyaszky, Albertus Rok, Andreas Markowycz, Nicolaus Kwrsza, Johannes Byszko. Quomodo venientes <benivole^a> laboriosus Albertus de Szyedlyszka una cum uxore sua Margaretha, ambo resignaverunt et narraverunt in banito iudicio non compulsi, nec quoacti [s], et compositi fuerunt in unum, ipsa idem Margaretha habens septem peccora et duas marcas suas proprias, ipse idem eciam Albertus habens sua bona et ex isto ederens vir eius. [s. 102] Idem Albertus habet providere puerum, ut suum, eidem uxori sue Margarethe, eidem pueri habet dare 1/2 alteram marcā. Quomodo veniens idem Albertus de

155. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

^b Dopisano na marginesie, obok właściwego wiersza.

155. ¹ Najpewniej chodzi o oktawę święta św. św. Piotra i Pawła, takie bowiem wezwanie miał kościół w Kamionce (P. Szafrań, *Rozwój średniowiecznej sieci parafialnej w Lubelskiem*, Lublin 1958, s. 143).

156. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

^b Dopisano na marginesie, obok właściwego wiersza.

Szyedlyszka emit domum pro VI marcis ibidem in Szyedyszka. Ecciam Margaretha et iam duas dedit. Idem Albertus, ambo pariter una cum <uxore^b> sua inscribunt inter se sex marcas, ut supra, et hoc factum fuit in domo Johanni protoconsuli Wyrzchonyek, feria sexta in octava Visitationis Marie [9 VII]. = |

157. s. 102-103

1513 r.

Katarzyna wdowa Bąkowa sprzedała Maciejowi Karaskowi mieszkającemu w Kamionce dom między domami Procza i Krupy, z łakami i ogrodami, za 7 grzywien.

Materia Mathie Karaysz. In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini 1513

Coram nobili Mathie avvocato et coram quatuor consulibus, et primo protoconsule Johannes Jarzabek, et septem iuratis, videlicet Charlyasky, Rok, Andreas Markowycz, Nicolaus Kwrsza, Johannes Byszko, Johannes Kolyano. [s. 103] Quomodo veniens honesta | -Margaretha- | <Katherina^a> vidua Bąkova, sano corpore, in banito iudicio, non compulsa, et nec coacta, | -protoconsule- | et primo proto[consule] et quatuor consulibus quando veniens, resignavit domum suam et vendidit prefato Mathie moranti in Kamyonka pro septem marcis, iacentem domum inter domos Procz et Krupa, et vendit cum pratis, ortis ut sola tenuit.

158. s. 103-104

Ok. 29 września 1513 r.¹

Jan Jaworek sprzedał Marcinowi Lojkowi mieszkającemu w Kamionce dom, całą rolę i stodołę za 7 grzywien do zapłacenia po roku na świętego Michała.²

<[^a] Jaworek Johannes^b>.

Coram domino Mthye [s] domini nobilli avvocato

P[resentib^c]us ea quoram [s] consulibus: primo Buk, Cursze, Kadoro, Jelitko, Yarzabek, Viaszchon, Pachesz, septem iurales [ss]. Quomodo venie[n]s honestus Johan[n]es, sano corpore, in banito iudicio, non copussatus [s] et venie[n]s resignav[i]t domum suam et vend[i]dit [s] Martino Lo-

157. ^a Dopisano pod skreślonym słowem.

158. ¹ Datacja domyslna na podstawie terminu spłaty długu po roku. ² Zapis inną niż sąsiednie ręką, przez pisarza o słabych umiejętnościach, mało zrozumiały, w kwestii warunków zapłaty.

158. ^a Nie odczytano 3-4 słów ze względu na zamazanie tekstu. ^b Dopisano później między zapiskami. ^c W tej zapisce obserwujemy skracanie słów w sposób odmienny niż w innych, często bez sygnalizowania tych abreviacji.

gek, mora[n]thi in Kam[i]onka, pro septem marcas mettat [s] et totum agrum, et oreum ot thego domum do yenego preczwik o[s] Kadorowy, ut ne Pachl[er]za persolvit omnia. [s. 104] In die Sancti Michaelis festo [29 IX] by przisel rok pone [s] septem marcas blysz po roku.

159. s. 104

1513 r.

Wielmożny pan Bochotnicki dał swój dom, który był opuszczony, kmieciowi Domienikowi pod warunkiem, że jeśli komuś bliższemu ten dom przypadnie i zostanie pozwany, wtedy Domienik winien zapłacić i kupić (dom ten) od tego bliższego. I tak dziedzic i bliższy Wojciech Kotek z Rudna sprzedał (Domienikowi?) dom przy Charleńskiej i Gorzycy, z rolami i ogrodami, za 4 grzywny.

<Materia Domyenyk 1513^a>

Anno dictum. In Nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. In librum civilem <inscribimus^b> hanc rem. Itaque magnificus dominus Bochothnyczky¹ dedit et concessit domum suo kmethoni Domyenyk, que domus iam intuit [s] domino in censu, quia erat deserta. Ideo volens idem dominus Bochothnyczky ad maiorem utilitatem hanc domum utilitatem <reducere^a>, dedit et concessit domum hanc, alias o s z a d z y l tali modo iureque: si aliquis proximus huius domus evenerit et evocaretur, tunc Domyenyk debet solvere et emere ad hunc proximum. Itaque heres et proximis evenit et evocatus est Cothek de Rvthno². Igitur coram Mathia advocato et coram quatuor consulibus, et primo coram prothoconsule Johanne Yarzyabek, Jacobi Yelythko, Stanisłao Pachlyerz et Joanne Kadzyoro, et coram septem iuratis: primo Johanne Colyano, Charlyanszky, tercio Jacobo Szwyaszek, quarto Rok, quinto Cursa Nicolao, sexto Andrea Marcowycz, septimo Joanne Byszko. Quomodo veniens Cothek Albertus concessit et vendidit domum suam cum agris et cum ortis, tam longe et late, ut spectat ad domum, pro quatuor marcis, et hec facta fuit in domo providi Sigismundi. Que domus iacet penes Charlyanszka et prece Gorzyczza.

159. ^a Dopisano później, inną ręką, pomiędzy zapiskami 158 i 159. ^b Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

159. ¹ Por. nr 132, przyp. 3. ² Por. nr 40, przyp. 1.

160. s. 105

1513 r.

Chodor z Wojławic za zgodą wielmożnego pana Bochotnickiego wwiązał się do domu Jana Jaworka, położonego między Krzyszką i Deką, oraz do ogrodu między wdową Jaworkową a Janem Pulą, za 3 grzywny.

Materia Chodor

| = In nomine Domini amen. Anno Domini 1513. Coram nobis advocato Mathia et coram quatuor consulibus et septem iuratis, et primo prothoconsule Joanne Yarzyabek, secundo Jacobo Yelythko, tercio Stanisłao Pachlyerz, quarto Johanne Kadzyoro et septem iuratis protunc existentibus etc. Quomodo veniens Chodor de Wosławycze¹ subintromissit se in domum Johannis Yaworek | -in quinque- | <in tribus^a> marcis Polonicali peccuniis, et hoc fecit ex consensu et precepto magnifici domini Bochothnyczky², que domus iacet inter Krzysek et inter Deką, et ortus, qui spectat ad hanc domum, est inter Yaworkowa vidua et inter Pola Johanne. Volens gyer [s] perfectus et robustus inscripset hanc subintromissionem huis domus in librum civilem et fecit iuste; et hec factum est in domo providi Sigismundi. = |

161^a. s. 105

1529 r.

Domienik daje synowi Maciejowi dom między Zychem a Ruskiem, z rolą i całym dobytkiem, a syn ślubuje ojcu opiekę do śmierci.

Matheria Mathie Domyeniszek sub anno Domini 1529

Ya Domyenyk podavam szwamu szynovy Maczeyevy dom sz rolam y sze wszyszthkyemy dobythky domovemy przeth radam wszyszthką Kamyenszką, a then dom yeszth myedzy Zychem a myedzy Ruskyem, a then tho szyn Maczeyen szlvbvy swego oycza chovac do yego szmyerczy.

160. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

160. ¹ Zapewne Wojławice, miasto (dziś wieś) w ziemi chełmskiej, ok. 23 km S od Chełma. ² Por. nr 132, przyp. 3.

161. ^a Ten późniejszy zapis umieszczono w dolnej, niewykorzystanej do tego czasu, części strony.

Mikołaj Szram sprzedał Janowi Preczerzowi pół ogrodu między ogrodem Domini-ka i połową ogrodu Kolaski, i od domu, który kupił od Kursy, między Strzałką a Duszką, za pół grzywny.

In nomine Domini amen. Materia dicti Johannis Preczerz anno Domini 1514

Primo coram nobili domino advocato Mathia et coram proconsule Johanne Kączyoro, et coram quatuor consulibus: Johannes Wyrzchonek, et coram Jacobo Lelythko, et coram Stanislao Pachlerz, |—Quomodo veniens providus Nicolaus—| et coram septem scabinis: Johanne Colano, et coram Szwyaszek Jacobo, et Mathia Charlaszky, et coram Alberto Rok, et coram Andrea Marco, et coram Nicolao Cursa, et coram Johanne Byszko. Quomodo veniens providus Nicolaus Szram vendidit et resignavit medium ortum inter ortum Dominici et alia parte medii orti Kolaszka, provido Johanni Preczerz pro media marca numeri Polonialis pecunie late vendidit, resignavit et dedit, prout solus tenuit, ita late et longe < ab ista domus, quem domum emit ad Cursa inter Sztralka una parte, et ex alia parte Duszka etc.^a > quem quidem medium ortum dictus Johannes Preczesz istum medium ortum [ss] potest in suos usus converti, vendidi, mutandi, condonandi et in suos usus, quos melius noverit, convertendi, et suis successoribus. Hec facta acta sunt in domo circa Albertum Stawinoga, anno Domini 1514.

Kowal Mikołaj Nabdzywangl sprzedał Janowi Preczerzowi za 3 wiardunki ogród między Charłeskim a Paszkiem, od (strony) domu, który kupił od Pakrzyka.

In nomine Domini Amen. Eodem anno

Primo coram nobili domino advocato Mathia et coram proconsule Johanne Kączyoro, et coram quatuor consulibus: Johanne Wyrzchonyek, et coram Jacobo Lelythko, et coram Stanislao Pachlerz, et coram septem scabinis: Johanne Colano, et coram Jacobo Szwyaszek, et coram Mathia Charlaszky, et coram Alberto Rok, et coram Marco Andrea, et coram Nicolao Cursa, et coram Johanne Byszko. Quomodo veniens providus

162. ^a Dopisano pod tekstem zapiski i przy pomocy krzyżyka zaznaczono właściwe miejsce tego fragmentu w tekście.

Nicolas faber Nabdzywangl non compulsus, nec coactus, sed bona deliberatione, vendidit, resignavit ortum ex una parte Charlaszky et ex alia parte Paszech provido Johanni Preczcz pro tribus fertonis, ab ista domo, quem solus emerat apud Pakrzyk, dictus Johannes Preczk istum ortum potest in suos usus, quas melius noverit, convertendi, vendendi, commutandi, condonandi et in suos usus, quos melius noverit, convertendi, et suis successoribus. Hec facta sunt in domo circa Albertum Stavinoga, anno Domini millesimo quingentesimo quatuor decimo. Testes idem ipsi sunt consules et iuratis etc.

Zygmunt sprzedał Mikołajowi Sepiotko z Zakalewa dom przy rynku, na końcu między domami Słotwińskim a Charłeskim, i rolę z 2 ogrodami: jednym między Klawdusem (Kulawym?) a Karaskiem, i drugim między Rosikiem a Krzyszkem, za 10 grzywien.

Materia Sepyotko

Materia |—Andree—| < Nicolao^a > Szepyothko de Zakalow¹. In nomine Domini amen. Sub anno Domini 1515. Coram quatuor consulibus: primus Johannes Kolyano, Stanislaus Pachlyerz, Johannes Jarzvbek, Jacobus Gyelythko, advocato Martinus Czyeczerszky et septem iuratis: primus Andreas Pachlyerz, Albertus Rok, Nicolaus Kursy, Jacobus Szvyaszek, Stanislaus Chlebek, Martinus Loyek, Johannes Beyszko. Recognoscimus tenore presencium, quibus expedit, universis et singulis, quot coram banito iudicio veniens personaliter Sisvmundus [s] non compulsus, neque coactus, sed de bona voluntate, sanus corpore, pervendit domum in circulo, in fine ex una parte domi Czloczvyszky, ex altera parte Charlyaszky, agrum cum duobus ortis: < unus^b > inter Claudus et Caraszek, alter inter Roszyk et Krzyczek, latitudinem et longitudinem istius domi, pro decim marcis discreto viro Nicolao Szepyothko, perpetue, ipse iam solvit, et resignaverunt ipse, ut proprietatem suam velerat vendere. In domo facta est inscriptio Johannis Kolyano consulo.

164. ^a Dopisano nad skreślonym fragmentem tekstu. ^b Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

164. ¹ Zakalew, wieś na prawym brzegu Wieprza, ok. 12 km NW od Kamionki.

Andrzej Sepiotko, chcąc umocnić syna Mikołaja na dziedzictwie, które Mikołaj trzyma w Kamionce, wyrzeka się (praw do niego) i czyni Mikołaja z żoną i synami opiekunem starości (swojej) w tym dziedzictwie. Żaden brat nie jest mu (nic) winien ani nie będzie w tym przeszkadzał. Mikołaj dokupił do tego dziedzictwa trzecią rolę między domem Kwika i Liczo (?), na którym go ojciec umacnia, i zamienił z Michałem Piotrowiczem za inną rolę i dodatek zasiewów i 2 korcy żyta; winien ten trzeci półłanek trzymać za czynsz 16 groszy z całego dziedzictwa.

Szepyathko Andreas de Szakalew² volens confirmare filium suum Nicolaum in hereditate, quam ipse Nicolaus filius eius tenet in Kamionka, alias w y r z e k a s z y a, sed facit eum tutorem in hac hereditate, itaque ipse filius < eius^a > Nicolaus debet [senec]tute^b cum sua uxore, cum suis filiis, itaque nullus frater debet eum, neque impediret in hanc hereditate, ipse autem Nicolaus Sephotko emit sibi tercium agrum, alias trzeczą rola ad hanc hereditatem, qua eius confirmavit eius pater, et fecit commutationem in agris, ita que agrum pro agro, cum Michaele Pyotrko-vycz, itaque ipse Nicolaus Sepyothko addidit semina et duos corretos sili-ginis, et debet ipse Nicolaus Sepyethko tenere hanc agrum in eodem cen-su, alias t r z e c z y e p u ł l a n e k in eodem censu, alias sedecim grosis debet solvere de omni hereditate, quod agrum iacet inter Domyenyk et inter Liczo [?], habendum, tenendum ipse Michael Pyotrkwycz resignavit Nicolao Sepyothko coram iudicio banito, videlicet coram advocato Mathia et quatuor consulibus: Nicolao Cursa, Paulo Pyotrkwicz, Jo-hanne Krupka, Jacobo Yelytko et 7 scabinis: Gregorio Szczesnyk, Nico-lao Sepyothko, Alberto Rok, Jacobo Polak, Duszka, Loyek, Włos; et hec acta sunt coram iste banito iudicio, et coram eodem iudicio resignavit < Sepyothko filio suo Nicolao^a > suam hereditatem et confirmavit eum, excipiendo videlicet alios suis [c]lior, itaque nullus eum debet impedire in hac hereditate.

Anna Jaworkowa dała swemu zięciowi Szymonowi C(z)irniemu, synowi Jadwigi, połowę domu z wszystkimi ruchomymi i nieruchomymi przynależnościami, a Szy-mon przyrzekł – w razie śmierci Anny Jaworkowej – dwie jej córki wyposażyć z dru-

165. ¹ Datacja domyślna na podstawie dat zapisek sąsiednich. ² Por. nr 164, przyp. 1.

165. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^b Odczyt tego słowa jest niepewny.

^c Nie odczytano kilku liter z powodu wyblaknięcia tekstu.

giej połowy wspomnianego domu. Szymon i wszystkie dzieci, do których należy ten dom, winni płacić pół grzywny staruszce Jadwidze.

Yaworkowa Anna

In nomine Domini amen. Quoniam omnia humana eternitati non co-mensurantur, expedit igitur, ut < ea^a >, que sunt in humanis negociis ex scriptis ad perpetuitatis ratitudinem deducantur, sub anno Domini 1516. Coram nobis advocato Mathia et quatuor consulibus, videlicet: Jacobo Lyelithko, Stanislae Vyerszchon, Johanne Kolano, Michal Kaszyc. Veniens honesta Anna Jaworkowa non coacta, nec compulsa, sed existens sane men-tis et corpore, et ex arbitrie bone voluntatis dedit et resignavit | – in omni-bus attinencis – | < suo generi Simoni Cirni, filii Hedvigi^b > medietatem domus cum omnibus attinenciis et spectanciis, mobilibus et immobilibus, ad medietatem prefati domus et hi, que ad eternitate ipsius vite. Insuper prefatus gener dictus nomine Simon aspopondit et obligavit duas filias prefate Anne Jaworkowa ex altera medietate predicti domus dotari, secun-dum equalitatem dotalicii, et hec ipsa prefata Anna existente defuncta. In cuius rei testimonium et iuratos inscribimus, videlicet primus Jacobus Szwyeszek, secundus Stanislaus Chlebek, tercius Albertus Rok, quartus Andreas Markovycz, quintus Cursa Nicolaus, sextus Byszko Stanek, sep-timus Loyek Martinus.

< Et iste | – Szymuss – | Simon, et istis omnibus [ss], que pertinent ad istam domum, debent isti pueri solvere anule sue Hethvys media marca y a t h - w i s z y e m. ^c >

Jan Kądzioro sprzedał Stanisławowi Nagoniczemu dom przy ulicy Lubelskiej, na rogu [...] między domami Kolano i Ciecierskim, z ogrodem i łąką, za 6 grzywien, które Kądzioro już otrzymał i dał Stanisławowi wwiązanie.

| = Materia circumspecti Stanislai Nagonyczy sub anno Domini 1516

In nomine Domini amen. Quia omnia humana eternitati non comensu-rantur, expedit igitur, ut ea, que sunt in humanis negociis ex scriptis ad perpetuitatis [s] ratitudinem deducatur. Veniens coram nobis advocato < Mathia^a >, protoconsule una cum < Michaele, Jacobo Lyelythko, Jo-

166. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^b Dopisano nad skreślonym fragmentem tekstu. ^c Dopisano pod tekstem zapiski i na marginesie karty.

167. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^b Dopisano pod tekstem zapisu, na dole s. 109.

hanne Kolano, Stanislao Vyerszchon consulibus, nec non iuratis: Martino Loyek, Jacobo Szwyeszek, Stanislao Chlebek, Alberto Rok, [s. 110] Andrea Marek, Cursza, Bysko Johanne^b > consulibus ac iuratis, protunc residentibus in iudicio civili in Kamyonka, providus Johannes Kadzyoro recognovit se vendidisse bona sua libera, que habuit, videlicet domum iacentem in platea Lublinensi, ab acie lercia [s] inter domos Kolano ex una et Czyeczyerszky ex altera partibus, cum horto et prato, prout solus ex antiquo habuit et tenuit paciffice et libere, videlicet pro sex marcis peccunie comunis, numeri Polonicalis consveti, famato domino Stanislao dicto Nagonyczy, quem prefatus Johannes dictus Kądzyora circa predictam vendicionem prefatorum bonorum recognovit se recepisce totalem et plenariam solucionem prefate summe sex marcarum et dedit ei realem et aeternalem intromissionem, perpetue et in ewm possidendum, habendum, utifruendum et ad usus suos convertendum, prout ei melius videbitur. Insuper idem providus Johannes Kądzyoro obligat se et inscripsit presenti inscripcionem eundem prefatum Stanislau dictum Nagonyczy tuere et deffendere ab omni impedimento cuiuslibet persone sexus utriusque, [s. 110] nulli prescripcioni iuris ipsum Stanislau dictum Nagonieczy et suos legitimos successores evadendo. Presentem generoso domino Feliciano Ozarowsky¹, Jacobo Papek, Johanne ministeriali dicto Ruszek. Actum feria V post Tiburcii et Valeriani Martirum [17 IV]. Anno quo supra. = |

168. s. 110

1516 r.

Mikołaj Koszel niegdyś obywatel w Kamionce sprzedał Maciejowi Kloszkowi dom przy ulicy wiodącej do Siedlisk z prawej strony, od rogu Mikołaja Kursy i Stanisława z drugiej strony, za 14 grzywien już w całości zapłaconych.

Materia circumspecti Mathie Kloszek. Sub anno Domini 1516

In nomine Domini amen. Quoniam omnia humana eternitati non comensurantur, expedit igitur in ea, que sunt in humanis negociis ex scriptis

167. ¹ Felician Ozarowski h. Rawa, syn Jana dziedzica Samoklesk (zob. nr 56, przyp. 2) notowany od 1491 r. (KzL 9, k. 627v; KzL 11, k. 84, 142; Lubelska księga podkomorska XV wieku, wyd. L. Białkowski, Lublin 1934, s. 116–119; Archiwum Państwowe w Lublinie, Księgi Sądu Kasztelana i Wojewody Lubelskiego w Wąwolnicy, sygn. 2, k. 78, 102; Księgi Grodzkie Lubelskie, sygn. 1, k. 111v, 140v, 144v), w 1519 r. nazwany podkomorzym królewskim i tenutariuszem w Miłkowie i Żminnem, choć inne źródła na urzędzie podkomorzego notują w tym czasie Sylwestra Ozarowskiego (por. Urzędnicy centralni i nadworni Polski XIV–XVIII wieku. Spisy, oprac. K. Chłapowski i in., Kórnik 1992, nr 698).

ad perpetuitatis ratitudinem deducatur. Veniens coram nobis avvocato Mathia, prothoconsule una cum consulibus ac iuratis protunc resistentibus in iudicio, videlicet Jacobo Lelythko, Stanislao Vyerszchon, Michaele Kaszy, Johanne Kolano, nec non et iuratis, videlicet Jacobo Szwyeszek, Stanislao Chlebek, Alberto Rok, Andrea Markovycz, Nicolao Kursza, Joanne Bysko. Veniens providus Nicolaus Koszel, quondam existens civilis in Kamyonka, recognovit se vendidisse sua bona libera, videlicet domum iacentem in platea, <que^a> ducit ad Szyedlyska in parte sinistra, secunda ab acie ex^bria Nicolao Kursza et altera Stanislao partibus, cum omnibus attinenciis ad prefatam domum, prout solus habuit et ex antiquo tenuit paciffice et libere, videlicet taxam permissam pro XIII marcis prefatam domum provido Mathia Kloszek, quem prefatus Nicolaus Koszel circa predictam vendicionem prefatorum bonorum recognovit se recepisce totalem et plenariam solucionem prefate summe XIII marcarum et dedit ei realem et actualet intromissionem perpetue et in ewm possidendum, habendum, et utifruendum et ad suos usus convertendum, prout ei melius videbitur, insuper quicumque voluerit se intromitti causa propinquitatis geneloyis [s] in prefata bona vendenda dicto Mathia |–Koszel–| Kloszek pro providum Nicolaum Koszel, extunc alius intromitturus reponat dictam taxam peccunie XIII marcarum, sua ta[men] tencionis.

169. s. 111

(1516 ?¹)

Marcin Piekarczowicz darował swemu zięciowi (raczej szwagrowi) Markowi z Siedlisk i siostrze swej, żonie wspomnianego Marka, i ich dzieciom (prawo do wycinania) drzew, tak jak las trzymał jego ojciec (?).

Materia circumspecti viri Marci

In nomine Domini amen. Quia omnia humana eternitati non comensurantur, expedit igitur in ea, que sunt in humanis negociis exscriptis ad perpetualiter ratitudinem deducantur. Veniens coram nobis avvocato Mathia, protoconsule una cum consulibus ac iuratis extunc residentibus in iudicio, videlicet Jacobo Lyelythko, Stanislao Vyerszchon, Michaele Kaszy, Johanne Kolano, necnon et iurati, videlicet Jacobo Szwyaszek,

168. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^b Nie odczytano kilku liter.

169. ¹ Brak datacji; data 1516 r. niepewna, przyjęta na podstawie podobnego, jak w zapisce poprzedniej, składu rady i ławy, jednak wpisanie sprawy na wolnej stronie, ręką spotykaną w 1522 r. (nr 174), nasuwa pewne wątpliwości.

Stanislao Chlebek, Alberto Rok. Veniens coram nobis discretus Martinus Pyekarzowycz recognovit se donasse ligna libertate omnibus, ut salt[us] p[ate]r suus tenuit, Marcum in Szyedlyszka manentem, suum generum alias szyacza et suorem [s] suam, uxorem predicti Marci, et pueris eorum, et dedit ei realem et actuaalem intromisionem perpetue et in ewm possidendum, habendum, et hic fecit recumpensacionis, que videlicet recumpensatus est ei predictus Marcus generorus [s].

170. s. 112

(1516 r. lub następne lata¹)

Jakub Duszka sprzedał Jakubowi Świąszkowi rolę koło wygonu i Krzyszka za 4 grzywny.

Matheria Jacobi Szwyaszek

In nomine Domini amen. Coram nobis advocato Mathia et quatuor consulibus: primo Jacobo Szwyaszek, Michaelae Kaszycz, Jacobo Gelythko, Stanislaus Chlebek, et coram septem szkabinis [s]: primo Johanne Krupka, Alberto Rok, Nicolao Cursa, Martino Loyek, Mathia Kloszek | -Nicolao Szepyothe- | Johanne Byszko, Albertus Krupą. Veniens providus Jacobus Duszka, civis in Kamionka, recognovit se vendidisse agrum domino Jacobo Szwyaszek, non compulsus, nec coactus, sed deliberato animo, pro quatuor marcas Polonicalis peccunie, quod agrum situm est penes v y g o n et penes Grzyszek.

171. s. 112-113

(1516 r. lub następne lata¹)

Tomasz Precz niegdyś obywatel Kamionki sprzedał Michałowi Kaszy półłanek między Piotrkówietami za 2 kopy. Tegoż dnia młynarz Andrzej sprzedał Michałowi Kaszy pół ogrodu koło Ćwikły za 1 kopę.

Matheria Michaelis Kaszy

| = In nomine Domini amen. Quoniam omnia humana eternitati non commensurantur, expedit igitur in ea, que sunt in humanis negociis, exscriptis ad perpetuitatis ratitudunt [s] deducantur. Veniens coram nobis advocato Mathia et Jacobo protoconsule, una cum consulibus ac iuratis in iudicio, videlicet^a Jacobo Gelythko, Mychaele, Stanislawo | -Roszek- | < Chly-

170. ¹ Brak datacji trzech kolejnych zapisów na s. 112-113 wniesionych tą samą ręką, niepowtarzającą się w innych datowanych wpisach.

171. ¹ Por. nr 170, przyp. 1.

171. ^a Między wierszami umieszczono tu datę 1532. Zapewne odnosi się ona do czasu unieważnienia zapisu. ^b Dopisano nad skreślonym słowem.

ebek^b >, Jacobo Szwyaszek, nec non iuratis, videlicet Martinus Loyek, Krupka, Alberto Rok, Nicolaus, Matias Kloszek, Johanne Byszką, Krupka Albertus. Veniens providus Thomas Procz, quondam existens civilis de Kamyonka, non compulsus, nec coactus, sed existens sane decus vendidit medium laneum Mychaele Kaszy, cive in Kamyonka, pro duabus sexagenis, quod laneum situm [s. 113] inter laneum Pyothrkowen[ty]. Eadem die | -ipse- | Andreas molendinator veniens eodemque iudicio recognovit se vendidisse eidem Michaelae Kaszy medium ortum pro sexagena, | -quod ortum- | qui ortus situs est penes Czwykla. = |

172. s. 113

(1516 r. lub następne lata¹)

Tomasz Precz sprzedał Jakubowi Jelitko ogród, czyli zagrodę, między Karaskiem a Kokoszką za 3 kopy i rolę między Zygmuntem a Grabianowską za 2 grzywny.

Matheria Jacobi Gelythko

| = In nomine Domini amen. Coram nobis advocato Mathia et proconsole, consulibusque: primo coram Jacobo Gelythko, Michaelae Kaszy, Stanislawo Chlyebek, Jacobo Szwyaszek, et coram scabinis iam dictis. Veniens providus Thomas Procz non compulsus, nec coactus, sed deliberato animo, recognovit se vendidisse ortum, sive predium, pro tribus sexagenis et agrum, alias r o l y a pro duabus marcis, non compulsus, nec coactus, sed deliberato animo. Qui ortus, sive predium, situm est inter Karaszek et Kokoszka, agrum vero situm est inter Sigismundum et Grabyonowszka. = |

173. s. 114

Po 12 marca 1522 r.

Maciej Bryk sprzedał Błażejowi Niedziałkowi cały swój majątek dziedziczny: dom między Wojciechem Krupą a Janem Byszkim, za 14 grzywien. Rajcom i pisarzowi dał 7 groszy.

Materia Blasy Nyedzyalek

In nomine Domini amen. Coram nobis advocato Martino Czyeczyersky et protoconsule < Jacobus Młodeczky tutor [?] fuit sub eodem banito^a > et consulibus: Joanne Krupa, Kursa Nicolao, Paulo Pyothrkovycz, Jacobo Yelythko, et coram < p r z y^a > scabinis predictis: Gregorio laniffice, Nicolaus Szepyothe, Albertus Rok, Joannes Loyek, Jacobus Duszka,

172. ¹ Por. nr 170, przyp. 1.

173. ^a Dopisano na marginesie strony. ^b Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

Jacobus Polak, Wlosz de Szyedlaska. Providus Mathias Bryk non compulsus, nec coactus, sed deliberato animo, recognovit se vendidisse <w s d a l^a> totalem suam substanciam totaliter, prout ipse tenebat, tam late et tam longe, more hereditario, sibi nichil usurpando, nec suis posteris omnibus, pro quatuor <10^b> marcis numeri consveti, monete Polonialis. Que stuba est sita inter Albertum Krupa et inter Bysko Joanne, amicis suis nihil usurpando.

Et dedit consulibus 7 grosos una cum notario.

Anno Domini 1522. In domo circumspecti Joannis Krupa, proxima post festum sancti Gregorii [po 12 III].

174. s. 115

23 kwietnia 1522 r.

Marcin Ciecierski podwójci sprzedał szewcowi Mikołajowi z Domaszewnicy, synowi Bartka Kawali, dom na rogu, przed stawem, koło domu kowala Macieja (?), za 3 grzywny.

Materia Nicolai sutoris

In nomine Domini amen. Anno Domini 1522. Acta sunt coram nobis Mathia avvocato et quatuor consulibus, in domo Pachlerka, videlicet protoconsule Nicolao Cursa, Paulo Pyothrkowycz, Joanne Krupka, Jacobo Yelythko et septem scabinis infrascriptis, videlicet Gregorio Szecsznyk, Nicolao Sepyothko, Albertus Rok, Joanne Loyek, Jacobo Duszka, Jacobo Polak, Wlosz. Quomodo veniens providus Martinus Czetterszky, existens protunc viceadvocatus, ad nostrum banitum iudicium, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo deceptus, sed existens sane mentis, deliberato animo et sano corpore, vendidit et resignavit suam domum, ita late, longueque, prout solus tenuit, pro tribus marcis provido sutori Nicolao de Domaszownycza¹, filio dicti Bartek Kawala, quam domum dictus Nicolaus sutor habet tenere manifeste, pacifice et cum |–suis successor–| sua uxore, que domus iacet et sita est in acie, pro piscinam, penes domum fabri Ma[th]ie [?]; et acta sunt quarta feria post Pasce [23 IV].

175. s. 116

W święto Błogostawionej i Nieulekłej Panny Marii¹ 1518 r.

Feliks sprzedał Jakubowi Krzyszkowiczowi ze Szczekarkowa dom z rolami, polami, zaroślami oraz folwarkami (raczej obejściami, budynkami gospodarczymi), między Leonardem Kokoszką a Pawłem Piotrowiczem, za 8 grzywien.

174. ¹ Domaszewnica, wieś koło Łukowa, ok. 40 km N od Kamionki (SHG, s. 66–67).

[^a] Sigismundo

In nomine Domini amen. Quomodo sub anno Domini 1518. Coram nobis nobili domino Mathie avvocato et preconsule, et consulibus: primo in presencia Jacobi Szwyaszek protoconsuli, et in presencie dominorum: coram Jacobo Yelythko, Michaeli Kaszy, |–Stanislao Chlyebek–|. Quia coram iam dictis testibus dominis veniens providus Felix vendidit et recognovit, quia in presencia dominorum predictorum iam in banito iudicio tunc celebrato, quod tunc celebratum fuit, |–ipso–| quia iam resignat et in prefate tribuit, iuxta totalem forum et concordiam more civili Jacobo Krzyskovycz |–po–| de Sczyekarkow² domum suam cum agris, campis, rubetisque, <sic^b> quemadmodum solus tenuit, eorum cum prediis et totali suo dominio, ita late, prout solus tenuit. Et hec predictus providus Felix fecerit ita existens sane mentis et mature deliberacionis, et cum consilio suorum consangwineorum omni fretus, et que domus iacet ex parte una penes vel inter Leonardum Kokoska ex una et Paulum Pyotrkovycz ex alia. Et hoc in summa peccuniarum forum predictam [s] factum est. Ideo octo marcis peccunis, peccunie currentis in Regno Polonie. Quod dominium iam tendet a more [?] in suos consangwineos, filios, filias, consangwineos predicti Jacobi Krzyskovycz. Et hec iam actum et celebratum est cum omni iure civitatis nostre cum quatuor iuratis, avvocato, preconsule et scabinis, et aliis iudicio banito assistentibus. Hec acta erant in domo domini Johanni Kadzyora, in die et festo Beate et Intimerate Virginis M[arie] anno predictae salutis nostre. Item predictum forum et concordia perpetua facta est cum totali pertinencia iuris baniti, que cum septem scabinis: primo in presencia N[icolao] Szyepyothko, Johanne Krupka, Albertus Rok, Nicolao Kurszya, Mathia Kloszek, |–Alberto–| <Johanne^c> Wlosz, Alberto Kropka.

Idem notarius corexit Martinus Klonowsky.

176. s. 117

2 lub 3 grudnia 1518 r.¹

Wdowa Barbara Andrzejowa daruje zięciowi Bartłomiejowi Przybyłe i jego żonie a swej córce Apomonii połowę swych dóbr, tj. ról i rzeczy domowych, a po swej śmierci cały swój majątek, pod warunkiem, że kupi jej 2 sukna: jedno na płaszcz za

175. ^a Nie odczytano prawdopodobnie 1 słowa z powodu zniszczenia górnego fragmentu karty.

^b Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^c Napisano nad skreślonym słowem.

175. ¹ Nie sprecyzowano, do którego z licznych świąt maryjnych odnosi się datacja. ² Por. nr 133, przyp. 1.

6 groszy i drugie na tunikę (suknię?) za 5 groszy, wyda zamaż córkę Zofię i kupi jej czapkę. Następnie winien kupić drugą tunikę sukienną za 5 groszy.

Item Materia Bartolomei Brzybyło

<Ista inscriptio mortificata est per omnia^a>

| =In | -anno- | nomine Domini amen. Quomodo sub anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo coram nobis nobili Matie advocato et protoconsule Zych, et consulibus: primo in presencia domini Jacobi Yelitek, Michaela Kaszy et Jacobi Szwyaszek, et coram septem iuratis, vel scabinis: primo in presencia domini Alberti Rok, Nicolao Cwrszya, Kłoszek Matia, Johanne Wlosz, Nicolai Szyepythko, Johanne Krupka, Albertus Krupa. Quia coram iam predictis iudicio in banito veniens provida et laboriosa Barbara Andrzejova vidua, recognovit, quia donat et dat medietatem suorum bonorum, hoc est agrorum domi et rerum domesticarum, et istas dat ad mortem suam, post mortem autem inscribit totum suum dominium generi suo provido Bartolomeo cum eius uxore Appomonia, que est ipsius filia. Istus facit tali condicione, quod ipse B[artolomeus] providus gener suus obligatur se emere pannum duam: unum pro sex grossis emendo ad palium, et pannum alium ad tunicam pro quinque grossis, cum hec expedire ad statum, vel post virum filiam concubent [?] Zophiam, et eidem mitram emere tenebitur. Ceterum idem gener tenebitur emere alium tunicam, panum emendo pro quinque grosis. Quod dominium donat cum agris, campis, vbetis [s], pratis et pecoribus, et omnia in manu habebit predictus B[artolomeus] post mortem predictae laboriose Barbare iuxta totalem donacionem et inscripcionem, cum iure videlicet iurisdicione satisfactio facta est. Et hec iam actum et celebratum est cum omni iure civitatis nostre Kamyonka. Hec est coram quatuor | -iuratis- | et consulibus, advocato et septem iuratis per fideiussores inscriptis supra. Acta erant in domo domini Zych anno, quo supra, die Veneris secunda decembris [2 lub 3 XII]. = |

177. s. 117-119

27 grudnia 1518 lub 26 grudnia 1519 r.¹

Wójt Maciej zastawił Maciejowi Kłoskowi trzy półwółczki, czyli półtłanki należące do wójtostwa w Kamionce: pierwszy pod Skrobowem, wzdłuż między Wierzchonia,

176. ¹ Musiała zająć pomyłka co do dnia tygodnia lub miesiąca, gdyż 2 XII w 1518 r. był we czwartek, a nie w piątek, jak w zapisie.

176. ^a Dopisano bezpośrednio po wyróżnionym poprzez pogrubienie początkowym fragmencie zapisu, przed tekstem.

(drugi) w polach od strony Lublina, przy miedzy ról pllanatus (pallatinatus?) i miejsca pewnych (innych) półtłanków, (trzecią) rolę w Gradzy na szerokość łanu, a na długość od drogi lubelskiej aż do brodu na bagnie, za 5 grzywien.

Obligacio Mathie domini advocati in Camyonka anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono

| =Quomodo veniens nobilis Mathias advocatus [s. 118] in Kamyanka coram nobis proconsule et consulibus: Michaelle, Sigismundo, Jacobo Yelythko, Jacobo Szwyassek consulibus et aliis fidedignis protunc sedentibus in domo providi Gregorii Rzesznyk, die vero secunda post festum Nativitatis Domini [27 XII 1518 lub 26 XII 1519] personaliter recognovit et fassus est, quia ipse dominus Mathias advocatus obligavit et obligat tres medios mansos sue advocacie, iuxta privilegia [s] sue advocacionis, sue advocacie in Camyonka provido Mathie Klossek in Camyonka: primum medium laneum ne campane sub Scrobow², iuxta meta Vyrzchon, et medium laneum in campos | -sub Lublin- | ad Lublin equitando, penes metam agri pllanatus [s?], et locus certi medii mansi, seu lanei in Gradza³ debet sibi dare et dat agrum, ita lata, prout laneus se extendit ad longitudinem a via Lublinensi equitanda de Camyonka in Lublin, usque ad lutum alias d o b r o d v, in summa quinque marcis Polonicis, numeri Polonica, quos tres medios mansos idem dominus Mathias advocatus sibi invadiat [s. 119] et obligavit, et obligat ad annum, a data presencium ad annum libere et tenere ultra ad exemcionem [s] et solucionem dicta summa quinque marcarum, et iam sibi ex nunc sibi dat realem possessionem, tenendi dictos agros ab hunc et usque ad solucionem dicte summe, excipiendo seminata, si quam habuit dominus advocatus in predictis agris et [a] grossis parti, videlicet Mathie Klussek. Actum est ut supra anno. = |

178. s. 119-120

1519 r.

Piotr Kokoszka sprzedał czcigodnemu panu Marcinowi Regowskiemu plebanowi w Kamionce łakę na końcu roli plebańskiej na polu pod Lublinem, w miejscu zwanym Gatka, za 2 grzywny. Tę sprzedaż podwójci na trzy strony donośnie i zrozumiale oznajmił i ogłosił: jeśli ktoś byłby bliższy czy to z racji pokrewieństwa, czy z innego powodu, niech powie i złoży pieniądze plebanowi; i po raz czwarty ogłosił nad obowiązek prawny, ale nikt się nie sprzeciwił.

177. ^a Nie odczytano 3-4 słów.

177. ¹ Możliwe, że zastosowano styl a Nativitate, tj. rozpoczęto nowy rok 1519 od Bożego Narodzenia 1518 r. ² Por. nr 98, przyp. 1. ³ Niezidentyfikowana nazwa terenowa.

Anno Domini 1519

Actum coram nobis Mathia advocato unacum viceadvocato Martino Czyczyerszky, protoconsule Sygismundo et consulibus protunc in iudicio nostro banito residentibus, videlicet Jacobo Gelithko, Jacobo Szwyaszek, Stanislaw Chlebek et coram septem iuratis, videlicet Gregorio Rzeszyk, Johanne Krupka, |–Martino–| Alberto Rogo, Mathia |–Kursza–| Kloszek, Nicolao Kursa, Jacobo Duszka, Albertho Krupa, Leonardo Podleszny Anno, quo supra, videlicet millesimo quingentesimo decimo nono etc. Veniens providus Petrus Kokoszka dictus, non compulsus, nec coactus, neque aliquo denuo^a errore seductus, sed se salubri consilio

[s. 120] materia plebani

fretus sanus mente et corpore, personaliter stans coram iure, seu iudicio nostro banito, publice recognovit et realiter cum effectu resignavit pratum iacentem in fine agri plebanalis medii lanei, iacentis in campo sub Lublin, |–in loc–| quod pratum iacet in loco dicto g a t h k a¹, pro que pro [ss] honorabili domino Martino Regowszky, plebano in Camonka, quod pratum supranominatus Petrus Kokoszka vendidit eidem domino plebano pro duabus marcis peccunie numeri et monete in Regno currentis consveterum, et iam sibi dedit realem, actualement intromissionem, tenendum, possidendum, utifruendum perpetue et in ewm, necnon ad suos usus convertendum, quam vendicionem |–que–| dicti Petri eiusdem prati |–ad–| viceadvocatus protunc in iudicio residens, prout de iure tribus vicibus propter publice alta et inteligibile voce manifestavit et proclamavit, quia si quis esset propinquior, aut sit propinqws sanguineitate, aut quocumque modo ad dictum pratum sit, aliquid habet dicere dicat et |–per–| peccuniam honorabili domino plebano reponat, presentibus providis supra dictis et quarto proclamavit ultra ius, et nullus contradixit.

179. s. 120–121

(1519 r.¹)

Agnieszka Litwinkowa oznajmiła, że pozostałe pieniądze z sumy należnej za dom, który sprzedała panu Janowi, niegdyś wikaremu, tj. pół grzywny, zostały spłacone w całości przez szewca Pawła, któremu ten dom darował wielmożny pan jako dziedzic.

178. ^a Albo denuncio.

178. ¹ Niezidentyfikowana nazwa terenowa.

179. ¹ Datacja przypuszczalna na podstawie daty zapiski poprzedniej wniesionej tą samą ręką.

Recognicio Agnetis Lithphinkowa

Veniens constitutaque coram nobis provida Agnes Lithphinkowa recognovit, quia residuitatem peccunis sume, quam habuit retentam super domo, quam domum vendiderat [^a] domino Johanni olim vicario, videlicet mediam marcam per eundem eidem retentem, iam recognovit publice, quod sibi est [s. 121] solucio plenaria facta est per Paulum sutorem, cui dominus hanc domum contulit ex potestate sua, prout ad suam magnificencia hec |–pro–| domus provenit iure hereditario.

180. s. 121

(1519 r.¹)

Wielmożny pan Jan Bochotnicki, pragnąc pomnożyć swe dobra i zwielokrotnić w nich liczbę ludzi, a zwłaszcza rzemiosł, przysłał swego posła szlachetnego Macieja wójta Kamionki, który oznajmił, że jego wielmożność sprzedał niejakiemu Pawłowi szewcowi zwanemu Okuniewicz dom z ogrodem i sadem za 2 grzywny bez wiar-dunku, z której to sumy Paweł już dał pół grzywny niejkiej Agnieszce Litwinkowej, a kopę groszy z nakazu wielmożnego pana ma dać plebanowi na pogrzeb i za duszę zmarłego wikarego Jana, którego ten dom był (własnością) z racji zakupu za własne pieniądze.

Wszystkie pieniądze zapłacone zostały w niedzielę Letare (w 1519 r. 3 IV).

Item empcio domus per Paulum

Ex mandato magnifici [^a] domini Johannis Bochthniczky² domini nostri graciosissimi, qui volens agmentare [s] sua bona et pluralitatem homini in bonis sue magnificentie facere, et presertim artificiorum, misit sua magnificencia suum nuncium certum fidedignum, cui multa negocia ardua solit comittere, videlicet |–dominum–| nobilem dominum Mathiam, advocatum nostrum opidi Kamionka perpetuum, seu quasi hereditarium alias zakupnego. Qui veniens constitutus personaliter coram nobis <proto-consuli et consulibus^b> in iudicio simul residentibus nomine magnifici domini nostre graciosissimi recognovit, quod sua magnificencia cuidem Paulo artis sutorice dicto Okunyouicz domum cum ortulo, pomorio ita laterum [s] et longe, prout ex antiquo fuit, eidem Paulo sua magnificencia dedit, seu vendidit, volens conservare et sue magnificencie gracia provide-

179. ^a W tym miejscu znajduje się symbol przypominający cyfrę 7, którego znaczenia nie określono.

180 ¹ Datacja przypuszczalna na podstawie daty zapiski nr 178 wniesionej tą samą ręką.

² Por. nr 132, przyp. 3.

180. ^a W tym miejscu znajduje się symbol przypominający cyfrę 7, którego znaczenia nie określono. ^b Dopisano nad właściwym wierszem. ^c Dopisano nad przekreślonym fragmentem tekstu.

^d Jedno lub dwa słowa nieczytelne z powodu zniszczenia dolnego brzegu karty.

re, pro duabus marcis peccunie minus |–fertone sex grossis–| <fertone^c>, super quam summam suprascriptam idem Paulus iam dedit mediam marcam cuidam Agnete Lithphinkowa suprascripte, et aliam peccuniam, videlicet sexagenam idem Paulus ex commissione et mandato eiusdem magnificencie plebano, et aut ecclesie, debet solvere sexagenam sexaginta grosos pro administracione sepulture et pro anima ipsius olim domini Johannis vicarii, cuius hec domus propriis pro peccuniis empcie fuit, etiam sibi Paulo pro per eundem nuncium supradictum sua magnificencia dedit realem et actualetromissionem, tenendum, possidendum, utifruendum, alienandum, realem et effectum, perpetue et in ewm etc.

Et istius tocius pecunie supradicte solucie facta est Dominica Letare [w 1519 r. 3 IV], et fideiusores fuerant: Jacobus Gelythko et Stanislaus [d]

181. s. 122–123

1519 r.

Rodzeństwo Jakub, Anna, Małgorzata i Elżbieta wraz z matką Gertrudą sprzedali szewcowi Stanisławowi Chlebkowi z Czemiernik (?) dobra po zmarłym ojcu Macieju Jaworku w Kamionce, tj. dom zwany Luciński, inaczej Solna Stodoła, między domami Łazocha i Andrzeja Stawinogi, z rolami, ogrodami, łąkami za 7 grzywien. Wzięli całą zapłatę, uwalniając duszę ojca oraz poręczycieli na czele z Wawrzyńcem Włosciejem i spłacili inne liczne długi. Role, łąki i ogrody, jeśli były odłączone od tego domu, na polecenie wielmożnego pana Jana Bochotnickiego, kasztelana wiślickiego, dane przez jego faktora szlachetnego Młodockiego, rajcy przyłączają do domu Stanisława.

Empcio domus Luczynszky, seu alio cognomine szolna stodoła, per Stanislaum dictum Chlepkovycz de Szyrnyki¹ artis sutorice de mandato magnifici domini Johannis Bochothnyczki

Anno Domini 1519

In nomine Domini amen. Anno quo supra. Coram nobis nobili Mathia advocato opidi Camionka et in presencia proconsulis et consulibus: primo Jacobi Gelithko, Sigismundi, Jacobi Szwyaszchek, Mathie Kloszek, qui fuit locatus pro eo tempore loco consulis dicti Chlebek sutoris, cuius causa eo tempore vetebatur [s], necnon scabinorum, seu iuratorum pro eo tempore existencium, videlicet Gregorii Rzeszynek, Nicolai Szchepyothko, Alberti dicti Rog, Nicolai Kursa, |–Alb–| Jacobi Duszka, Alberti Krupa, Leonardi Podleszny, Johannis Krupka protunc in iudicio residen-

181. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

181. ¹ Serniki (dawniej Syrniki) wieś nad Wieprzem, ok. 14 km E od Kamionki (SHG, s. 230)

tibus. Quomodo venientes filii et filie legitimi heredes et successores, videlicet Jacobus, Anna, <Margareta^a> et Yelizabet post patrem suum legitimum, videlicet Mathiam olim dictum Jaworek succedendo in bona paternalia, unacum matre sua nomine Gertrudis personaliter constituti recognoverunt publice et manifeste, non coacti, nec seducti, sed spontanea voluntate et cum effecto, et realiter resignaverunt bona paternalia sua legitima in opido Camionka, videlicet domum dictum szolna stodoła iacentem inter domos videlicet Łazosch ex una et domum Andree Stawinoga partibus ab altera, cum agris, ortibus, pratis ex antiquo ad predictam domum pertinentibus, que bona omnia supradicta vendiderunt realiter et cum effecto provido Stanislao dicto Chlebek arcis sutoribus, protunc in consilio existenti, perpetue et in ewm, pro septem marcis peccunie parate, et iam fecit totalem solucionem realiter et cum effecto, quam peccuniam ipsi filii et filie supradicti, una cum matre sua Gertrudi, accipiendo supradictam summam peccuniarum eliberare, eliberando animam patris sui [s. 123] dicti Jaworek, necnon et fideiussores patris sui: primum caput alias głową cuiusdam Laurencii dicti Włoszczey per eorum patrem interempti alia de alia quamplurima debita solverunt, insuper ex mandato magnifici domini Johannis Bochothnyczky castellani Vyszliciensis² et per eiusdem factorem, videlicet nobilem dominum Młodoczki³, dominum nostrum graciosissimum, agros, prata, ortos, si que fuerunt alienata ac domo predicta, parendo mandatis domini nostri graciosissimi, adiunimus [s] ad predictam domum eidem Stanislaum etc.

182. s. 123

1519 r.

Maciej Charłęski z żoną Dorotą i synami sprzedali rajcy Zygmuntowi dom między Mikołajem Sepiotko i Dominikiem, z rolami, ogrodami i łąkami, za 8 grzywien już zapłaconych.

Matheria Sigismundi

| = |–Coram nobis–| Anno Domini 1519. Coram <iudicio banito^a> nobis advocato Mathia et consulibus, ac protoconsulibus protunc existentibus, videlicet Stanislao Chlebek et Jacobo Gyelithko, Jacobo Szwyeszek, et coram domino Michaeli Keszy, qui protunc fuit loco Sigismundi, et

² Por. nr 132, przyp. 3 ³ Najpewniej Jakub Młodecki wzmiankowany jako rządcą w Dłotlich w 1525 r. (nr 200, 201, 204), może z Młodocina pod Radomiem, gdzie w XV w. notowani byli właściciele h. Półkoza (J. Wroniszewski, Szlachta ziemi sandomierskiej..., s. 245).

182. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

coram iuratis: Rzesznik et Nicolao Szepyetko, Alberto Rog, Nicolao Cursa, Mathia Kloszek, Jacobo Duszka, Alberto Krupa, Leonardo Podlyszny. Quomodo veniens providus Mathias Charlyeszky cum uxore sua Dorothea et filiis suis recognoverunt publice et manifeste, non coacti, nec aliquo errore seducti, sed spontea voluntate et cum effectum, et realiter resignaverunt bona sua legitima in opido Kamyonka, videlicet domus, que domus sita est ex una parte Nicolai Szepyetko et ex alia parte Dominic, cum agris, ortibus, pratis ex antiquo ad predictam domum pertinentibus, que bona omnia supradicta vendiderunt realiter et cum effectum provido Sigismundo de Kamyonka, protunc consuli existenti, perpetue et in ewm, pro octo marcis pecunie Polonialis, que pecunie iam sunt solute ex toto. = |

183. s. 123

1522 r.

Stanisław Lis z Siedlisk kupił dom między Wojciechem Rokiem a Niedźwiadkiem od Zycha i jego brata Wojciecha za 3 grzywny, lecz ów Zych nie przekazał mu zrzeczenia sukcesorów i rajcy nie chcieli dopuścić do przekazania (własności domu, uznając), że zrzeczenie będzie prawomocne, jeśli na przekazanie zgodzą się sukcesorzy. Jeśli zaś coś zbuduje, wtedy ma mu być zapłacone; jeśli na roli lub na łąkach byłyby wykonane prace, wtedy zrekompensowaliby mu wszystko. Rajcy nie chcą, aby dom stał pusty, a minęły 4 lata, od kiedy ów Lis go kupił.

Memoria Lysz de Szyedlyszka

Acta sunt cum banito iudicio et coram nobis residentibus, videlicet coram Mathia Yelythko protoconsule et coram quatuor consulibus, videlicet Johanne Krupka, et coram Nicolao <Kursa^a>, et coram Paulo Pothrkovich veniens providus prefatus Stanislaus emit Lysz [ss] de Szyedlisszka, non compulsus, nec coactus emit propriam domum apud Szych cum fratre suo Alberto pro tribus marcis, ex parte una penes Albertum Rok et ex alia parte Myeczwyadek; ipse Szych non resignavit sibi, quo habent resignacionem a istis sucesoribus, quia consulis non voluerunt admittere, si autem isti sucesores admittent resignare, tunc fiet resignacio firma; si autem aliquid edificabit aliquid tunc fiat sibi solucie; si autem in agro vel in pratis aponetur ad laborem, tunc reponant sibi ista omnia. In istis consules noluerunt^b, ut ista domus non staret vacua, et sunt iam quatuor anni elapse, quando ipse emerat istam propriam domum. Anno 1522.

183. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^b Powinno raczej być voluerunt.

184. s. 124

1521 r.

Anna przekazała swemu mężowi Wojciechowi Mikuliczowi swoje dziedzictwo i inną część, czyli połowę dzieci [...]lixicza, którą dzierżawi.

| =Materia honesti Alberti Mykulycz

Anno Domini 1521. Coram consulibus existentibus, videlicet Jacobo Gelythko, Sigismundo, Paulo Pythrkovycz. Quomodo veniens honesta mulier, videlicet Anna recognovit non compulsa, nec quoacta [s], existens sana, deliberate animo, recognovit, quod suo mariti Alberto suam hereditatem, quam tenet, ita late, ita longe, prout sola tenuit, sepredictam hereditatem |-pro-|, que ad ipsam pertinet, et aliam partem pueris [^a]lixicz [?] bonorum, quam tenet et habet eciam medietatem. = |

185. s. 124

1521 r.

Anna Lojkowa darowała swemu mężowi Wojciechowi Mikuliczowi swoją część dziedzictwa i drugą dzieci, i wszystkie rzeczy domowe ruchome i nieruchome. Tak samo należy zatroszczyć się o barcie na połowie dziedzictwa dzieci, która została kupiona przez nią i zmarłego jej męża Marcina Lojka. Jeśli Anna umrze, Wojciech będzie trzymał wspomnianą połowę prawem dziedzicznym; podobnie jeśli umrze Wojciech, Anna wieczyście będzie trzymała te dobra.

| =In nomine Domini amen. Anno Domini 1521. Coram nobis advocato Mathia in banito iudicio et coram consulibus: preconsule Paulo; Jacobo Gelythko, Sigismundo <et Stanislao Chlebek^a> et septem scabinis: Gregorio Rzesznyk, Szepyetko, Krupka, Johanne Rok, Kursa, Duszka, Johannes Byszko. In presencia predictorum veniens honesta Anna dicta Loykowa recognovit et fassa est, quod donavit et |-dedicat-| virum suum Adalbertum, et concessit ei partem hereditatis sue, |-quam-| que ad eam pertinet, et aliam partem istius hereditatis pueris, que omnibus rebus domesticis, tam mobilibus, quam immobilibus dicte hereditatis eidem viro suo donavit et concessit, et similiter est nitendum alias et o b a r c z y medietatem pueris et aliam viro sue Adalberto, ita late, longe, prout sola tenet |-alias quartam parte-| mobilium et immobilium dicte hereditatis et mellefficii, que est emptuam [s] per illam et maritum eius dictum olim Martinum Logek, quam hereditatem dictorum bonorum ipse Alberti Mykulycz, quia si prioris permiserat mortem super Annam dictam uxorem

184. ^a Nieodczytane 3-4 litery.

185. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

ipsius, relictam olim dicti Martinum Logetek [s], extunc ipse Albertus Mykulycz post mortem uxoris [s] sue dicte Anne iure hereditarie, libere tenebit perpetue et in ewm dictam medietatem bonorum supradictorum. Similiter si contingerit predictum Albertum mori, extunc post mortis ipsius dicta Anna predicta bona habere tenebit perpetue. = |

186. s. 125

[152]3 r.

Kokoszka sprzedał dom między Jakubem Polakiem a (G)oledzistawą za 6 grzywien.

| = In nomine Patris et F[ili]i amen. [a] Domini anni ead[b]simo [te]rcio. Ad m[c] ven[d]idit ... [e]le Kokoszka non [coactus [?]] sed delibera- to [an]jimo [a] pro sex marcis pecunie Polonialis, que domus iacet inter Jacobum Polak et inter [G^d]oledzisyawa. = |.

187. s. 125

5 maja 1524 r.

Anna Jaworkowa dała swemu zięciowi Janowi Kiernozkowiczowi z Choszczowa ostatnią część, którą miała na swój użytek, a jej córka Małgorzata z mężem dała (mu) swoją połowę dziedzictwa tak w łakach, jak w rolach i wszystkich innych przy- należnych do tej ostatniej części. Trzymający obie części dziedzictwa, tj. Maciej, któ- ry zobowiązał się żywić dzieci, winien żywić (też) swą matkę, wdowę Jaworkową, podobnie i ów Jan Kiernozkowicz ma ją żywić do śmierci z tej darowanej mu ostat- niej części.

Materia honeste vidue Yaworkowa nomine Anna, anno 1524. Acta sunt coram nobis residentibus, videlicet viceadvocato Zych, Jacobo Lyelyth- ko et protoconsule protunc Nicolao Curesa [s], Johanne Krupka consuli- bus, | –iuratis– | Paulo Pyotrkowycz, 4 consulibus et septem iuratis: co- ram Gregorio Srzeszyk, Nicolao Sepyothko, Johanne Loyek de Szyed- lyszka, coram Johanne Włosz, Lysz Albertus, Stanisław Claudus, Marco fabre. Quomodo veniens Anna Yaworkowa sane mente et corppore [s] resignavit et dedit Johanni suo alias s z y a c z o w y, cognomine Kyer- noszkowycz de Choszczow¹ ultimam partem, quam tenuit pro sua utili- tate, et nunc inperpetuum resignavit et dedit; filia sua Margaretha una

186. ^a Nie odczytano 1–2 słów z powodu zamazania tekstu przy jego przekreślanii. ^b Nie odczytano 3–4 słów z powodu zamazania tekstu. ^c Nie odczytano ok. 5–6 słów. ^d Lekcja niepewna.

187. ^a Dopisano pod skreślonym fragmentem tekstu.

187. ¹ Choszczów, wieś ok. 16 km SW od Kamionki (SHG, s. 169 – hasło Ostaszów).

cum viro suo | –et fundeg– | mediam suam parte hereditatis, tam in pratis, tam in agris et omnibus aliis, que spectant ad istam ultimam partem. Et isti, qui tenebunt ambas partes hereditatis, tam Mathias, qui obligavit pueros nutrir, debet eam istam suam matrem nomine Yaworkowa vidua nutririri [s], similiter et ipse Johannes alias Kyernoszkowycz bene geni- tus et de bono taro natus debet eiam eam nutririri [s] ex ista ultima parte, quam sibi donavit et dedit, et resignavit, usque ad mortem, ac et debet habere voluntatem bonam, prout habuit cum viro suo proprio, et ista omnia acta fuerant in festo Ascensionis Domini nostri Jesu Cristi [5 V], in domo Katherina | –cum Venceneslao– | < Gaszczanka^a > anno currentis etc.

188. s. 126

22 kwietnia 1522 r.¹

Burmistrz Marcin Ciecierski sprzedał Janowi Łojkowi swe dziedzictwo między Ro- kiem a Markiem za 12 grzywien.

In nomine Domini amen

Sub anno Natalis Domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo, mense Maii, feria tertia proxima ante festum sancti Marci Evangeliste¹ [22 IV] in domo Joannis Sram. Veniens coram eodem iudicio avvocato, consulibus, protoconsule Martino Czyeczersky, coram consulibus: Nico- lao Kursa, Paulo Pyotrkwowycz, Jacobo Jelythko, Joanne Krupa, et co- ram septem scabinis: Loyek Joanne, Joanne Włosz, Jacobus Duska, Jaco- bus Polak, Gregorius Ianiffex, Nicolaus Sepyothko, Albertus Rok. Uni- versis et singulis, quibus expedit, notum facimus, quia veniens in iudi- cium circumspetus ac providus Martinus Czyeczyersky protoconsul, non coactus, nec compulsus, sed bona ratione utens recognovit, quia vendidit totam suam hereditatem, tam late, tam longe, prout ipse tenebat, cum agris et aliis, que spectant pro hac hereditate, circumspeto ac provido Joanni Loyek pro duadecim marcis communis pecunie in regno curentis, sibi et suis sucesoribus, qui predictus Loyek potest alienare, vendere, mutuare et ad suos usus revertere.

< inter Rok et inter Markum.^a >

188. ¹ Święto Marka Ewangelisty przypada 25 kwietnia. W tekście zapisu błędnie zapisano mie- siąc jako maj, co można tłumaczyć nieutrwalonym jeszcze w praktyce prowincjonalnej kancela- rii podziałem roku na względnie równe miesiące (por. *Chronologia polska*, red. B. Włodarski, Warszawa 1957, s. 74–75). Zob. też nr 313.

188. ^a Dopisano na marginesie zapisu bez wskazania umiejscowienia tego fragmentu w tekście.

Bracia Mikołaj i Stanisław Szewcowięta kupili (od pana Pawła Piotrowicza?) dom między Stefanem Krupką a Stanisławem Jarzyną z łąkami i polami, i wszystkimi rzeczami, za 16 grzywien; zapłacili 12 grzywien i odtąd są winni 2 grzywny [s].

Materia duorum fratrum Nicolai et Stanislai cognomine ex patre et ex matre Sewczowyątha

In nomine Domini amen. Anno Domini 1523. Acta sunt coram nobis residentibus feria tertia post festum sancti Andree [1 XII], videlicet coram domino Szych viceadvocato, et coram domino Jacobo protoconsule, et coram consulibus et septem scabinis: et primo coram domino Paulo, et Johanne Krupka, et Nicolao [-Crupka-] Kursza, et coram omnibus iuratis, hoc est coram domino iurato Duszka, Stanislao Claudus, Gregorio Szreszyk, Nicolao Sepyothko, coram Johanne Loyek, Lysz Alberto, Johanne Włosz. Venientes providi fratres emerunt dictam domum, ita late et profunde, cum pratis, cum campis et cum omnibus rebus, inter Stephano Krupka et inter Stanislao Jarzyna sita est, et emerunt pro sedecim marcis monete regie maiestatis pro se et suis successoribus, et solvit sibi duodecim marcas [-et ad tunc sibi tenetur duas marcas et debet sibi dare pro festo sancti Johannis Baptiste [24 VI] pecunias paratas-] et acta fuerunt fuerunt [ss] domino Pauli Pyotrkowycz v k o s z y e t k a v Y a c u - b a K u p y s z d r i y etc.

Leonard sprzedał Stanisławowi Krzyszkowi dom i ogród za 6 grzywien. Krzysek dał 4 grzywny za rolę przynależną do tego domu.

In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo, mense Maii, feria quarta in vigilia sancti Stanislai [7 VI]. Quomodo notum facimus universis et singulis, omnibus dignis, quot est et fiat notum. Quatuor consulibus, videlicet: Nicolao Cursa, Paulo Pyotrkowycz, Joanni Krupka, Jacobo [s] Jelythko et septem scabinis: Alberto Rok, Joanni Loyek, Joanni Włosz, Jacobo Duska, Jacobo Polak, Gregorio Rzeszyk, Micolao [s] Sepyothko et omnibus fidedignis notum fiat, quomodo circumspetus ac providus Leonardus vendidit et resignavit domum et ortum iuro [s] hereditario, nihil sibi usurpando, circumspeto ac provido Stanislao Krzysek, et realiter pro sex marcis communis pecunis in regno curentis. Quem domum ipse circumspetus ac providus

Stanislaus Krzysek potest vendere, mutuare, alienare et ad suos usus revertere, ut superius iam predictum est.

Et hic circumspetus ac pro[vidus] et idem predictus Krzysek dedit quatuor marcis super agrum eiusdem domus.

Maciej Wierzhoniek z matką Małgorzatą zawarli ugodę ze Stanisławem Krzyskiem, mocą której (Stanisław dał im) dom i całe mienie za wikt i 5 grzywien w ciągu 10 lat. Po śmierci majątek przeznacza dla krewnych, a gdyby ich nie miał, dla kościoła. O rolę zawarł ugodę z Jakubem Jelitko, który ma jemu albo jego krewnym w ciągu 3 lat dać 4 grzywny.

Matheria Mathie et cum matre eius Margaretha anno 1523

[-In Domini-] Concordia facta est <cum^a> Kryrzek [s] Stanislao et cum Mathia Wyerszhonyk, quem domum totam, hoc est alias w s y s z k o y m y e n y e s z a w y k t h, et ipse Mathias Wyrchonyk debet sibi solvere quinque marcas ad decem annos. Et protunc fuerunt domini, videlicet: Paulus prothoconsul, Jacobus Lyelythko, Joannes Krupa, Nicolaus Kursza coram istam concordia, dum concordati fuerant et si Deus admittet me mori, aut post obitum mortis mei do ista et resigno successoribus meos omnibus consangvineas, et [-suis-] si meos consangwineos non habuissem, tunc [-admi-] do ista ecclesie omnia bona sua, hoc quot ad cultum Divinum etc.

Concordia facta est Jacobus Lyelythko, Stanislaus Krzyrek [s] pro isto agro fuit concordati in festo sancte Margarethe [13 VII]. Ego Jacobus do redidam sibi 4 marcas ad tres annos et istas quatuor marcas resignare volo suis successoribus, aut consangwineis suis.

Stanisław oświadczył, że jego brat Mikołaj Misiega z Siedlisk spłacił go z części (dziedzictwa?) i obiecał temu bratu izbę, która to izba i „dził” byłaby w części brata i dzieci.

Matheria Nicolai Myszyaga

Notum fuit protunc domino protoconsuli Krupa, necnon Jacobo Jelythko <et Paulo Pyotrkowycz, Nicolae [s] Kurszą^a>, necnon Mathie Op-

191. ¹ Datacja odnosi się do ugody z Jelitko, a darowizna mogła być uczyniona w innym terminie.

191. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

192. ^a Dopisano nad wierszem rozpoczynającym zapis. ^b Lekcja niepewna z powodu wytarcia końcowych liter.

pala, necnon Blasio de Szyedlyska, necnon Laurencio Jarzyna. Quomodo feria quarta ante Epiphaniarum festum [4 I] anno 1525 facta est concordia inter fratris Nicolaum et Stanislaum Myszaga de Syedlyska. Veniens Stanislaus frater eius Nicola [s] recognovit, quod totalem solutionem pro parti sua a fratre recepit, eumque fratrem Nicolaum in ulle impedire spondit hi fratris stubam, que stuba et d z i i l esset in parte ipsi fratris et eorum filii[s^b].

193. s. 130

Przełom lat 20. i 30. XVI w.¹

Maciej Wierzchoń płaci Stanisławowi Krzyszkowi ze Szczekarkowa 2 grzywny i odtąd jest mu winien 3 grzywny.

| = Item solutio facta est, videlicet Matias Vyrzchony, que solvit Kryszek de Szczekarkow² duas marcas et ad nunc tenetur tres marcas Stanislao idem Krzyszek de Szczekarkow. = |

194. s. 130

26 lutego 1531 r.

Maciej Wierzchoń zapłacił Stanisławowi Krzyszkowi 4 grzywny i odtąd jest mu winien 1 grzywnę.

Anno Domini 1531

Die dominico Invocavit [26 II]. Acta sunt hec in cassam [s] et vanam faciendo hanc supra scriptam solutionis actionem providus Mathias Vyrzchon incola huius opidi persolvit et dedit quatuor marcas monete communis, curentis in regno, Polonialis numeri, Stanislao Krzyszek et ad nunc tenetur marcam unam.

195. s. 130

30 marca 1535 r.

Stanisław Krzyszek oświadczył, że otrzymał od Macieja Wierzchonia pełną spłatę 5 grzywien za dom między Jarzabkiem i Drakiem.

Anno Domini 1535

In festo tercie ferie Pasce [30 III] ego Stanislaus Krissek recognosco me recepisse plenariam solutionem, videlicet quinque marcas a Vyrzchon Matia, et satis mihi fecit pro domo inter Iarzabek et Drak sitam, quibus ipsum quito.

193. ¹ Datacja domyslna na podstawie dat sąsiednich zapissek. ² Por. nr 133, przyp. 1.

196. s. 132–133^a

13 lipca 1522 r.

Ugoda między braćmi Maciejem i Mikołą oraz Marcinem i Janem: młodszy Marcin oznajmił, że Jan dał mu 2 grzywny za 1522 r., w jesieni ma dać 1 grzywnę i na drugą jesień 1 grzywnę, a jeśli Jan nie dałby w odpowiednim czasie, ów Marcin będzie zobowiązany te pieniądze odłożyć (?). Jan dał za całą posiadłość, tak matce, jak i braciom, 22 grzywny i ma jeszcze dać 3 grzywny, a gdy zapłaci, wynagrodzi za izbę 24 grzywny i 1 grzywnę do śmierci (matki?, za jej utrzymanie?).

< Jan Podleśny zapłacił w całości dług u braci, co zostało zapisane w tym przywileju (s). >

In nomine Domini amen

Sub Virginei Partus, videlicet 1522, mense Julii, dominico die in festo sancte Margarethe [13 VII], hora quasi vesperarum etc. | –facta est concordia inter honestos et laboriosos– | fratres. In domo advocati Pauli. Coram nobis consulibus, coram consulibus, videlicet Paulo protoconsu[le], coram Jacobo Jelythko, coram Krupka Joanne, coram Joanne Kursu, necnon coram septem scabinis: Jacobo Polak, Gregorio Rzesnyk, Nicolao Sepyothko, Alberto Rok, Joanne Loyek, Jacobo Duska, Joanne Wlos. Facta est concordia inter honestos fraters, videlicet inter Mathiam et inter Nicolaum, et inter Martinum et Joannem. Item Martinus iunior existens fecit et recognovit fratri Joanni, qui Joannes dedit fratri suo Martino 2as marcas pro anno 1522, tempore autumnali debet dare marcam, pro alio tempore autumnali aliam marcam. Si autem ipse Joannes non dederit pro tempore, congrue ipse Martinus tenetur eadem pecuniam sibi reponere. Et ipse idem Joannes dedit pro omni fundo, tam matri, quam fratribus, viginti et duas marcas, et ipse tenetur aduc tres marcas [s. 133] et | –dedit– | aduc debet dare tres marcas, et cum persolvit eius stubam pensabit viginti et quatuor marcas pensabit, et marcam quousque ad obitum videlicet et tenetur observari.

< Hoc debitum, quem fecit Johannes Podlyesny, debitus fratribus suis omnis pecunie solvit, que est inscripta in hoc privilegio, et iam magis non est delutus, et debet tueri a suis sucesoribus perpetue literas [a]^b. >

196. ^a Połowę strony 130 i całą 131 pozostawiono niezapisaną.

196. ^a Nie odczytano jednego, krótkiego słowa. ^b Dopisano na końcu zapisu drobnym, słabo czytelnym pismem.

Maciej Strzałka odkupił rolę, chcąc odzyskać to, co należy do jego domu, którą to rolę kupił Jan Jarząb za 3,5 grzywny od Jakuba Duszki, przeto Maciej dał pół grzywny do skrzyneczki miejskiej i 3 grzywny winien zapłacić kolejno przez 2 lata (za rok przeszły pół grzywny ma dać Puli, drugą grzywnę na Obrzezanie Pańskie (1 I) za drugi rok, trzecią grzywnę na to samo święto za trzeci rok); ten dług winien służyć dzieciom, wychowankom i sierotom po śp. Janie Jarząbku. Ale te pieniądze utracił Strzałka na maskary (tj. nierządnicę) i rajcy dali wychowankom pół grzywny pieniędzy Kanickiej.

|-Ów Maciej Strzałka już dał grzywnę bez 4 groszy na poczet tych 2 grzywien.-|

In nomine Domini amen. Anno Domini 1523. Coram nobis protoconsule cum consulibus: primo Paulo Pyothrkowycz, qui tunc fuit proconsul, et Jacobo Yelythko, |-My-| Nicolao Cursza, Johanne Krupa consulibus, et septem scabinis tunc existentibus in banito iudicio etc. Veniens providus Mathias Szthrzalka exemit agrum, volens axpropriare sue domui, quod agrum emerat Joannes dictus Iarżap pro medio quarta marca ad Jacobum dictum Duszka, quare dictus Mathias Sztralka volens axpropriare sue domui, quot dictum agrum spectabat ad eius dominiis, dedit mediam marcam ad cistellam civilem et tres marcas debet solvere per duos annos suclessive [s]. Item medium pro preterito anno Puli debet dare, aliam solvere marcam pro festo Concumcisionis [s] Domini pro alio anno, videlicet pro eodem festo marcam, et terciam marcam pro eodem festo tercii anni, quot pecunia et debittus supradictus debet servari pueris et pupillis et orphanis pie memorie Johanni Yazrzabek, et hoc facta sunt feria quinta ante festum sancti Johannis proxima [18 VI lub 27 VIII].

<Sed ista pecunia perdidit mirios Stralka, dederunt consules pupilum C a n y c z k y e y p y a n ą d z y mediam marcam pro debito eiusdem^a. >
|-Idem Mathias Strzałka iam pecuniam ista ex duarum marcis dedit marcam sine 4 grosis.-|

Kmieć Jan Podleśny zmuszony potrzebą spłaty dziedzictwa zastawił kmieciowi Wojciechowi Krupie z Siedlisk łakę za 9 wiardunków. Jan Krupa dał mu 1 grzywnę

197.¹ W datacji nie podano, czy chodzi o czwartek przed świętem Narodzenia św. Jana (24 VI), czy jego ściecia (29 VIII).

197.ª Dopisano między wierszami tekstu.

za 4,5 staja roli. Ta grzywna bez 4 groszy wydana została na długi: pół grzywny pieniędzy Kamieńskich i 20 (groszy) za pół ogrodu Pluskwy.

Anno Nativitatis Domini, notum existerat Jacobo protoconsulo Yelythko, necnon consulibus: Joanne Krupa, Nicolaus Kursa, Paulo Pyothrkouycz. Quomodo veniens laboriosus Joannes Podleszny recognovit, quia invadiavit pratum in novem fertonis ad laboriosum Albertum Krupa de Syedlyska ad suas necessitates, et presertim urgente necessitate eius ad persolucionem hereditatem suam. Que Albertus Krupa habet uteri, falcastrique quosusque ad totalem persolucionem predictae summe, nullum res suum dando ab anno ad...^a

Item Johannes Krupa dedit marcam idem predicto Joanni Podleszny ad agrum medii quinti iugeris.

Et hec marca pecuniarum ad debita distributa sine 4 grosis: media marka [s] C a m e n y s k y p y e n y ą d z y et dwaczescze pro medio orto Plusqua.

Jakub Duszka sprzedał Maciejowi Strzałce dom z przynależnościami za 12 grzywien.

Dorota Jarząbkowa oświadczyła, że wzięła od Macieja Strzałki 4 grzywny za rolę przynależną do wspomnianego dziedzictwa, którą zastawił Janowi Jarząbkowi, jej mężowi, wspomniany Jakub Duszka i już spłacił całą sumę 16 grzywien za powyższe dobra.

Matheria Mathie Strzałka

In nomine Domini amen. Anno 1525. Coram nobis Joanne protoconsule Kursa, necnon consulibus: Jacobo Yelythko, Paulo Pyothrkouycz, Nicolao Szepythko, necnon 7 iuratis, videlicet Joanne Loyek, Joanne Sramyk, Marcus faber, Gregorius Rzesnyk, Stanislaw Claudus, Krupka Stefano, Jan Wlosz. Quomodo Jacobus Duska veniens in iudicio recognovit se vendisse domum una cum alii pertinentibus, tam late, longe, prout solus tenebat, Mathee Strzaka [s], que Mathias potest alienare, vendere, mutuare in sua usus et suis successoribus in comodum revertere pro duodecim marcis.

198.^a Zapiska najpewniej niedokończona, na uzupełnienie tekstu pozostawiono miejsce na 2 wiersze.

Hic idem stans in iudicio banito honesta Dorothea Jarzapkowa recognovit se recipere |–III marcis ab–| a predicto Matia Sthrzalka quatuor marcas pro agro, que agrum pertinebat ad predictam hereditatem, seu ad predicta bona, et hoc agrum invadiavit alias z a p r z e d a l dicti Joanni Yarżabek, viro predictae Dorothee, predictus Jacobus Duska, et iam solvit tota predicta bona supernominata, summa vero tocius XVI marcis.

200. s. 136

13 stycznia 1525 r.

Zygmunt wójt z Kamionki dał 3 grzywny i 6 groszy za izbę Wieczorkowskich, co było oznajmione przede wszystkim panu Młodeckiemu rządcy pańskiemu i 4 rajcom, na koniec całej społeczności; gdyby ktoś z dziedziców chciał go usunąć, ma złożyć wszystko i dołożyć 3 wiardunki tytułem kosztów reperacji budynku.

Anno Virginei Partus, videlicet 1525. Quomodo circumspetus Sigismundus advocatus in Kamyonka veniens recognitus et asserens est totalem solutionem dedisse in numero tres marcas et 6 grosos sub stubam Vyaczyorkowskye. Notum fuerat in primis domino Mldeczky factori domini¹, quatuor consulibus: Joanne Krupa, Jacobo Jelythko, Paulo Pyothkovycz, Nicolao Sepyothko, in post toti communitati in domo Jandula, feria sexta post festum Trium Regum [13 I], et si ex heredis aliquis vellet ipsum movere, tunc totalis reponat omnimodam impositionem eius, et ut suo utuntur. Et reparacionem quodcumque ipse reponet, resolvat sibi et quid pertinet aposuit ad reparando tres fertones.

201. s. 137–139

13 stycznia 1525 r.

Spór wniesiony przed sąd ławniczy i szlachetnego Jakuba Młodeckiego rządcę z Dłotlic między Katarzyną Kanianką, żoną Jakuba, a Janem Krupką o dobra po ojcu i matce; Katarzyna dowodziła ich przynależności do domu Kanieńskiego i swojej bliskości do tych dóbr, żądając przedłożenia przez Krupkę zapisu, skąd je ma, bowiem jej rodzice mu ich nie sprzedali. Jan Krupka wskazał zapis Wojciecha i Macieja Klosków, a wezwany Klosek zeznał, że mieli je od Przybyłki, któremu za nie dali dobra w Szczekarkowie. Sąd nakazał Katarzynie i jej sukcesorom wieczyste milczenie w tej sprawie pod wadium 10 grzywien.

In nomine Domini amen. Sub anno Virginei Partus, videlicet 1525. Feria sexta in octava Trium Regum [13 I]. Facta est controversia coram nobis in iudicio banito residentibus in domo Nicola dicto Jandula, videlicet nobili

200. ¹ Por. nr 181, przyp. 3.

Jacobo Mlodeczky procuratore protunc existente in Dlotlycze¹, necnon presente viceadvocato Sigismundo, proconsuli et consulibus oppide [s] Kamionka protunc existentibus, videlicet Joanne Krupa, Jacobo Jelythko, Paulo Pyothkovycz, Nicolao Sepyothko, necnon septem iuratis protunc existentibus, videlicet Marko k o v a l, Jan Skranyk, Stanislao Claudus, Gregorio Rzesnyk, Joanne Loyek, Stephano Krupka, Joanne Wlsz. Quedam Katherina dicta Kanyanka, uxor Jacobi sui mariti, multocies fecit controversiam contra Joannem Krupa pro bonis suis paternalis et maternalis, allegando propinquitatem dictorum bonorum domus Kanyensky cum agris, pratis [s. 138] et ortis, et aliis pertinentibus ad dictam domum, quam Katherina asscribet se fuere [s] propinquioram dictorum bonorum. Nos considerandi et atendendi fore sepius controversiam pro predictis bonis contra Joannem Krupka vale^aji iusticiam facere meliorem, ne et ipsa Katherina haberet iniuriam, aut haberet ipse Krupka, ubi ipsa Katherina cum predicto suo marito postulabat nos dicendo: domine factor et vos domini consules, volo videre et audire inscriptionem prefate Joannis Krupka undo ipsa bona habet, aut iuris sibi resignavit et vendidit, quia nec pater meus, mea mater mea [s] vendiderat sibi. Predictus Joannes Krupka ad allegacionem ipsius sin dixit: domine factor, ego habere ad vissores meos [s. 139], quia iure vendiderunt et inscriptionem fecerunt, quam inscriptionem spectans, videlicet Albertus et Mathias Kloskovye et Ondl [s] inscriptionem et resignacionem eorum Kloskowye, ubi eciam vocatus et citatus dictus eciam Klosek dixit, quod nos habemus ad Prziblk, cui dedimus paterna bona in Szczekarkow² pro predictis bonis in [|–Ke(?)^b–|]nynske. Et aprobavit dictus Klosek per inscriptionem et resignacionem dicti Przibylko, post quas aprobaciones per decretum nostrum baniti iudici inpossuimus et imponimus predictae Katherine perpetuum silencium Kanyanka et ipsius successoribus sub vadio X marcarum, quod vadium decem marcarum quocumque^c impediverit et sui successoribus etc. succumbent vlgariter d z e l i t.

202. s. 140

1529 r.

Jan Luczyc kupił od (wdowy) Nieściorowej i jej synów dom wraz z jego przynależnościami za 2 grzywny.

201. ^a Nie odczytano kilku liter. ^b Fragment słowa nieczytelny z powodu poprawiania i skreślenia. Inny możliwy odczyt to Szr. ^c Po tym słowie powinno być dampnum.

201. ¹ Por. nr 181, przyp. 3. ² Por. nr 133, przyp. 1 i nr 41, przyp. 2.

In nomine Domini amen. Sub anno Domini 1529

Iudicium banitum per advocatum Sigismundum vicissim cum prothoconsule et consulibus, et quatuor scabinis: primo prothoconsule Nicolao Cursa, Jacobus Yelythko, Marcus faber, Jacobus Szwyassek, de skabinis [s] primus Wlos Martinus, secundus Mysyaga, tercius Rzeszynek, quartus Leonardus Kokoska. Coram [s] | -his omnibus facta- | quintus Przybyło Jacobus, sextus Loyek Johannes, Szramyk. Coram his omnibus factus est contractus inter Nyesczorowa et Johannem Luczyk, quis Luczyk emit domum ad prefatam Nyesczyorowa et ad filios ipsius pro duobus marcis, qua domus erat bone posesionata et propria hereditaria ipse tenende, videns domum hereditariam illi iam emit et in librum muniti iussit.

203. s. 142^a

1525 r.

Łazarz Rok, Jan i Stanisław, bracia rodzeni, sprzedali Jakubowi Przybyłko ze Szczekarkowa dom między Jasieńskim Lisem i Janem Lojkiem za 12 grzywien.

Materia Jacobi Przybyłko de Szczekarkow¹

In nomine Domini amen. Sub anno Virginei Partus 1525. Coram nobis protoconsule Joanne Krupa, necnon consulibus: Jacobo Jelythko, Paulo Pyotrhouycz, Nicolao | -Kurse- | Szepythko, necnon 7 iuratis: Joanne Loyek, Joanne Sramyk, Stanisław Klaudus, Marcus faber, Gregorio Rzeszynek, Stephane Krupka, Joanne Wlosz. Quomodo veniens coram nobis Lazarius Rok, Joannes, Stanisław fratres germani una intencionem et admissionem, non compulsi, haud [s] coacti, sed bona deliberacionem, vendiderunt domum Jacobo Przybyłko iacentem inter Jaszensky <Lysz^b> et Joanne Loyek, tam late et longe, prout soli teneba[n]t pro | -usus- | <duodecim^c> marcis comunis pecunie, quibus factam est solutio, qui Jacobus potest vendere, alienare, donare etc. et sibi, prout sibi placebit et eius sucesoribus in commodum reddere.

204. s. 143

15 marca 1525 r.

Kmieć Stanisław Kośmider sprzedaje Janowi Zdunowi Kiernozkowiczowi dom z ogrodem na końcu (miasta?), położony za Michałem Piotrowiczem, za 1 grzywnę.

203. ^a Niemal połowę strony 140 i całą 141 pozostawiono niezapisaną. ^c Dopisano nad skreślonym słowem.

^b Dopisano w tekście

203. ¹ Por. nr 133, przyp. 1.

Materia Joanni Sdon Kyernoskowycz

In nomine Domini amen. Sub anno 1525° mense Marcii, die vero feria quarta dominicam ante Oculi [15 III]. Coram nobis factore Młodeczky¹, vicino protoconsule Paulo Pyotrhouycz, necnon consulibus: Jacobo Yelythko, Joanne Krupa, Nicolao Sepythko, necnon 7 scabinis: Joanne Loyek, Joanne Sramyk, Stanisław Klaudus, Marko faber, Gregorio Rzeszynek, Stephano Krupa, Joanne Wlosz. Quomodo veniens laboriosus Stanisław Kosmyder, non coactus, nec compulsus, sed bone deliberacionem, vendit domum et ortum iste domus ex fine et inter Michael Pyotrhouycz iacentem, tam late et tam longe, prout ipse tenebat | -quot domum ipse Joanni- | pro marca, quem domum ipse Joannes Sdon potest vendere, alienare, donare et sibi et suis sucesoribus, prout placebit in commodum reddere.

205. s. 143

1525 r.¹

Bracia Maciej i Jan (Świętzykowic?) zawarli ugodę o dom, w którym mieszkają: Maciej otrzymuje dom z połową roli, a Jan kupił (dom) od Kosmidra i będzie mieć (drugą) połowę roli i podobnie płacić czynsz, a Maciejowi nie ma zapłacić pół grzywny, a powinien trzymać połowę...

Swaczycz

Item fratres Mathias et Joannes concordati sunt de domo, in quo manserant, que Mathias tenet totam domum et medietatem agri, et Joannes sibi emit ad Kosmyder. Et ipse Joannes medium agri habet et simul censum dare mutuo coram nobis protoconsule Paulo, Jacobo Jelythko, Joanne Krupa, Nicolao Sepythko, scabinis iam supradictis, et Mathie predictus Joannes nihil debet solvere mediam marcam, et debet tenere medium omnium [^a].

206. s. 144-145

13 lutego 1526 r.

Wojciech Krupa z Siedlisk i Mikołaj Krupka, bracia rodzeni, pozostający (dotąd) w niedziale, za radą i zgodą innych braci, Pawła i Jana Krupki, zawarli ugodę w sprawie ojcowizny: Wojciech Krupa dał bratu Mikołajowi 10 grzywien za jego dział ojcowiz-

204. ¹ Por. nr 181, przyp. 3.

205. ¹ Datacja domysłna na podstawie daty i identyczności pisma zapiski poprzedniej.

205. ^a Słowo kończące zapis podano w formie skróconej. Można je czytać jako pecunie albo stubie.

ny, tj. dom z rolami, łąkami i ogrodami, a Mikołaj publicznie przyznał, że został w całości spłacony przez brata. Dziedzictwo to Wojciech szacuje na 30 grzywien.

Inscriptio Alberti Krupa de Sziedliska

In nomine Domini amen. Coram nobis protunc in iudicio banito residentibus: Sigismundo Szych viceadvocato, Stanislao Chyebyek protoconsule et tribus consulibus: Jacobo Lyelythko, Nicolao Cursa, Nicolao Sepyothko et coram septem iuratis: Joanne Loyek, Joanne Sramyk, Stanislao Claudus, Marco fabro, Gregorio Rzesnyk, Sthefano Krupka de Szyedliska, Joanne Wlosz. Venientes ad nostram presenciam Albertus Crupa et Nicolaus Crupka fratres germani indivisi, non compulsi, neque coacti, neque aliquo dolo seducti, sed libera voluntate freti, et aliorum fratrum duorum: domino Paulo et Joanne Krupka usi maturo consilio et consensu eorum, publice recognoverunt, quod concordia facta est inter eos in bonis patrimonii eorum, videlicet hec, quod prefatus Albertus Krupa dedit et solvit fratri suo Nicolao decem marcas numeri et monete Polonialis pro sorte patrimonii sui. Et ipse prefatus Nicolaus publice coram nobis fasus est et recognovit, quod sibi totalis solucio facta est per fratrem suum Albertum. Qui prefatus Albertus debet libere tenere, uti et frui cum omni posteritate sua eadem bona paterna, videlicet domum cum agris, pratis et ortis, et aliis spectantibus [s. 145] ad eandem hereditatem, prout pater eorum tenuit et habuit. Qui prefatus Albertus debet esse liber in prefatis bonis ad utendum, tenendum, habendum, possidendum et in usus suos cum omni posteritate sua, prout melius poterit convertere perpetue et in evm. Quam hereditatem prefatus Albertus pensat sibi ad triginta marcas. Acta sunt hec feria tertia Carnis Privii ante festum sancti Valentini proxima [13 II] anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto, in domo Stanislai Chyebek protunc protoconsulis. Nos, que in eodem iudicio residentes, fecimus delere et mortificare ceteras inscriptiones priores, que fuerunt.

207. s. 145–146

3 lutego 1526 r.

Kmieć Wojciech Lis oświadczył publicznie, że został w całości spłacony z dóbr dziedzicznych w Siedliskach, wspomnianych Szytkowskich, przez Mikołaja Krupę i Dorotę Szytkównę, jego żonę, dziedziczkę tych dóbr. Wojciech Lis wziął 8 grzywien za wydatki i prace, i ustąpił z tych dóbr, a Dorota Szytkówna zapisała tę macierzyzną swemu mężowi Mikołajowi Krupie.

Inscriptio Nicolai Crupa et reformacio

In nomine Domini amen. Coram nobis protunc in iudicio banito residentibus: Sigismundo Szych viceadvocato, Stanislao Chlyebek preconsole et

tribus consulibus: Jacobo Lyelythko, Nicolao Cursa, Nicolao Szepyothko, et coram septem iuratis: Joanne Loyek, Joanne Sramyk, Stanislao Claudus, Marco fabro, Gregorio Rzesnyk, Sthefano Crupka de Szyedliska, Joanne Wlosz. Veniens ad nostram presenciam laboriosus Albertus Lysz publice recognovit, quod totalis solucio facta est sibi pro bonis suis, que habuit super bonis hereditariis in Szyedliska prefatis Szythkowskye, per Nicolaum Krupa virum legitimam [s] et per Dorotheam Szythkowna uxorem, [s. 146] tanquam veram et legitimam heredem prefatorum bonorum. Que videlicet ipse Albertus Lysz accepit octo marcas pecunie pro impensis et laboribus suis, et de ipsis bonis libere condescendit Nicolao Krupa et Dorothee Szythkowna uxori sue, tanquem vere et legitime heredi. Que quidem Dorothea Szythkowna, tanquam vera et legitima heres prefatorum bonorum, non coacta, neque compulsa, nec aliquo dolo aut fraude seducta, sed libera voluntate freta, inscribit et resignat ac aprioriat prefata bona maternalia, quo [s] eam spectabant, Nicolao Krupa, viro suo legitimo, alios omnes amicos et consangwineos a totalibus bonis amovendo et repellendo. Que prefatus Nicolaus, tamquem verus heres prefatam hereditatem Szythkowskye, videlicet domum cum agris, pratis, ortis et aliis eandem hereditatem spectantibus, debet libere tenere, habere, uti et frui, et cum omni posteritate sua possidere et in usus suos beneplacitos eas vendendum, commutandum convertere perpetue et in ewm. Nos, que in eodem iudicio residentes, mortificamus inscriptionem prefati Alberti et deleri mandavimus. Acta sunt hec feria tertia Carnis Privii proxima ante festum sancti Valentini anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo sexto, in domo Stanislai Chlyebek protunc preconulis.

208. s. 147

13 lutego 1526 r.

Mikołaj Krupa zapisał żonie Dorocie Szytkównie 4 grzywny na przekazanych mu przez nią dobrach, które – jeśli on umrze bezdzietnie – będzie mieć zgodnie ze zwyczajem jako oprawę wdowią, bez sporu z jego krewnymi.

| = Item eodem die et eadem hora coram eodem iudicio supra denotato et scripto. Stans providus Nicolaus Crupa, non coactus, neque compulsus, sed libera voluntate fretus, publice recognovit et reformavit uxori sue legitime Dorothee Szythkowna quatuor marcas super prefatis bonis per uxorem suam sibi resignat[is] et inscriptis. Si Deus Omnipotens permiserit super eundem mortem sine productione prolis, quam reformationem debet pacifice habere et firmiter teneri, et nullam controversiam cum con-

sangwineis mariti sui habere non amittendo, ius suum viduale, prout moris est, et consuetudo civilis. Acta sunt hec anno, die et loco suprascripto = |.

209. s. 147-148

(1526 r.)¹

Paweł Piotrek sprzedał Wojciechowi Lisowi dom, rolę i łąki między Klaudusem a Polakiem za 10 grzywien.

| = **Inscriptio Aliberto [s] Lis et reformacio**

In nomine Domini amen. Coram nobis protunc in iudicio banito residentibus: Sigismondo Sych, Vincenti avvocato, Lyelythko precursori [s] et tribus consulibus: Jacvbo [s] Yelythko, Aliberto Lysz, Sepyothko et coram septem iuratis voythowszkem domv Pawel Pyothrek vendidit Aliberto Lysz pro decem marcis domum et agrum y ląky wszythky, y szdal mv przesz the y da wszyszką, na then casz by Lyelythko bor[s. 148]myszthry[s], Szych Woyth, Kursa Mykolaus, Mykolaus Sepyothko, Chlebek Stanislaus. = |

<Nihil valet.^a>

Finis huius ope[re].

A tho ymyenye yeszth myedczy Klawdvsem a myedczy Polakyem fine huius, tho szyą stalo v okthava Domini nostri Jesu Cristi. | - Jam nihil valet.^b - | = |

210. s. 148

1526 r.

Wójt Zygmunt Zych kupił niwkę pola u Jakuba Dupnego za 6 grzywien.

Sych

Inscriptio advocati Zysmondi cum Jacobo Dupny

Kupyl Zych u Dupnego nywką. Micolaus protokonsul [s], Szych szam voythem, Lyelythko raycza, Kurza, Chlebek, Marcus, przysasznyk Rzesznyk, Conyek Jan, Sramyk Jan, Claydus Stanislaus, Vlosz Stephanus sz Sedlysz k. Item them wszthornaszkyem yawno, yako dobrem ludzem, esz on tha nywka mv przedal y szdal zadnego przypadczenya, yeno

209. ¹ Datacja domyslna na podstawie dat sasiednich zapisek.

209. ^a Część zapisu przekreślono i na jego tekście dopisano tę formułę. ^b Dopisano w ostatnim wierszu tekstu.

z dobrej voly, a on mv za tha nywka dal ynego y sz drugym yako szesz grzywen, a czo robyl, tho nywecz. A then szyą zapysz stal v bormyszthrza w domo, anno Domini milessimo quingentesimo vigesimo sexto. Item a onczy tha ywka przeda mv, nye bylacz tha nywka zadna oyczyszna, esby za thego zadny przyyaczel nye dopiera, bocz do thego zadny przyyaczel nye ma nycz.

211. s. 149

1526 r.

Paweł Kloskowicz kupił od Drobnego Maćka dom z rolą między Ruskiem a Pulą za 8 grzywien.

| = **Inscriptio Pauli cum Mathia Drbny [s] Maczek**

A then Pavel Kloszkovycz kupyl v thego Drobnego Maczka dom y sz rola, y sz lakami, thako seroko, yako sam thrzymal, a then dom myedczy Ruszkyem y myedczy Pula. A na then czasz byl Szepyothko bormyszthrzem, Lyelythko raucza [s], S[tanislau] Chlyebek rayczą, Kurza rayczą, Marek przysasznykem, Rzesznyk, Szramyk, Klaydus, Wlosz, Krpka, Szczepan. A them wszthornaszthke szwyadomo, kyedy mv zdal przed nyemy przesz szadnego przypadczenya, yeno sz dobrej voly, a Pavel mv za tho ymyenye dal 8 marcas summi na vecznoszcz, esz szadny przyyaczel szyą thego nye ma dopyeracz. Anno Domini milessimo quingentesimo vigesimo sexto 6 [s] = |

<Iam cassata fuit ista^a>

| - a poth[em^b], yeszly czo przy rolej, thedy - |

212. s. 149-151

4 marca 1527 r.

Maciej Sraczyk (sprzedał) Marcinowi Sannikowi i jego żonie dom swój i dziedzictwo przy ulicy, między domami Klaudusa i Strzałki, za 6 grzywien.

Super vendicionem domus. In nomine Domini amen

Nos Stanislaus protoconsul cum consulibus, scabinis et iuratis civitatis nostre Camyonka recognoscimus tenore presencium, quibus expedit,

211. ^a Zapis przekreślono i na jego tekście dopisano tę formułę. ^b Odczyt końcówki wyrazu nie jest pewny ze względu na zamazanie dopiski.

universis et singulis, qui [s. 150] coram nobis banito iudicio personaliter constitutus honestus ac providus Mathias, sanus mente et corpore, et bene sua utens ratione, non compulsus, nec coactus, sed bona deliberacione frectus [s] et amicorum salubri consilio potitus, domum suam et hereditatem sitam in platea inter domum Klauidus parte una, et inter domum Szthrzalka parte ex altera, tam late, tam longe, prout solus tenuit et possidebat, et eadem domus est limitata, nihil ei propinquitatis super eadem domo relinquendo, provido Martino Sannyk una cum eius uxore legitima, suisque heredibus et legitimis succesoribus, pro sex marcis pecunie communi, numeri Polonicalis consweti, 40 grosis et octo in qualibet marcarum computando. Ita tamen, quod prefatus Mathias Szraczyk penes resignacionem sibi factam posuit ac contulit prefatas 60 [s] marcis [s. 151] ad abendum [s], tenendum |–alienandum, tenendum et in usus–| utifruendum et perpetuis temporibus pacifice possidendi, commutandi, aligendi, donandi et in usus suos, quos noverit meliores convertendi. In cuius rei testimonium ramus viridus est porectus. Sub anno Domini 1527 feria secunda post dominica Esto Michi [4 III].

213. s. 151

1527 r.

Zych i Jakub Jelitko poręczyli Pawłowi Leszcze za pana Jana wójta, że da do święta Pana naszego Jezusa Chrystusa 2 grzywny zabezpieczone na półtunku koło Wierzchnia, jeśli pan Jan nie dał (tych pieniędzy). Jeśli da, to nic do tego nie będzie miał pan Maciej Klosek.

| =Recognoscimus, quod fiduisemus [s] pro domino Johanne advocato, fideiusemus [s] duas marcas dare ad festum Domini nostri Jesu Cristi¹, fideiutores: unius Zych, alter Jacobus Lelythko, sub isto, quid medio laneo, quid est circa Wyerzhony, si dominus Johannes non daret, et si dabit, hoc non fiet de isto, nihil non haberet dominus Mathias Klosek. Thego czasv stal szapys szyą Pawlovy Leszcze, kyedy byly czy przyszszyasznyky: = | Item koval Marcus, item Rzesznyk, item Yan Loyek, item Zramyk Yan, item Klamdus Stanislaus, item Floph Szyedlyk, item Szczepan Szy[e d e m^a]. Them wszythkyem szwyądomo bylo.

213. ^a Odczyt końcówki słowa niepewny ze względu na wyblaknięcie tekstu.

213. ¹ Nie sprecyzowano, czy chodzi o Święto Narodzenia, Zmartwychwstania czy Wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa.

214. s. 152

15 maja 1527 r.

Katarzyna Preczowa, nie mogąc sama zatroszczyć się o dom i dobra (położone) między Lisem a Wierzchoniem, wartości 16 grzywien, oddała je pańskiemu słudze Pawłowi Lasce i jego żonie.

| =In nomine Domini amen. Inscriptio domoi [s] domino Paulo

Ląszką

Nosz [s] Nicolaus protocolsul cum consulibus, scabinis et iuratis civitatis nostre Kamyonka recognoscimus tenore presencium, quibus expedit, universis et singulis, quia coram nobis banito iudicio personaliter constitutus ac provida [s] Katharzina Preczova, vydacz, ysz szamą thego ymye <nya^a> nye mogacz opathrzycz, thedy podalą Pawlovy Laszcze, panyszkyemu szludze, cum eius uxore lyegitima [s] et suisque heredibus et legitimis succesoribus, thak tho ymyenye vąszy szebye, yako szesznaszczye krzyvyeny bo tho ymyenye bylo Othrane, jon tho wszyszthko opravył yako szvoye ad habendum, tenendum, utifruendum et in perpetuis temporibus pacifice possidendum, commutandi, alienandi, donandi et ad usos suos, quas noverit meliores convertendum. In cuius Regy [s] testimonium ramus viridus est porektus [s]. Sub anno Domini 1527.

In festum sancte Zophie [15 V] kdcze szyą then zapysz stal v Chlepka, a thak mą pozyvacz thego ymyenya thak daleko, thak zeroke, yako thego yest ymyenya vyelye, a tho ymyenye myedzy Lyszem a myedzy Vyerchonyem. = |

<a na then czasz supra^b>

215. ^a s. 153

5 maja 1528 r.

Et inscriptum in domini Chebek, feria tertia ante festum divi Stanislai Pontifici [5 V] anno Domini 1528.

214. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^b Dopisano tą samą ręką nad pierwszym wierszem zapisu. Ścisłe umiejscowienie tego fragmentu nie jest możliwe.

215. ^a Datacja w końcowym fragmencie niezachowanej zapiski.

Kowal Marek kupił od Jana Kądzioro i jego siostry dom przy ulicy Lubelskiej, koło Szrapki, z rolami i ogrodami, za 14 grzywien.

Materia facta Marci fabri

Sub anno Incarnacionis Domini 1528. Nosz [s] Jacobus Relythko prothoconsul civitatis in Kamyonka cum consulibus, scabinis, iuratis civitatis Kamyonka: primus consul Jelythythko [s], secundus Nicolaus Kvrsha, tercius Jacobus Szywaszyek, quartus Marcus faber; < iurati^a >: primus Gregorius, secundus Leonardus rothifex, tercius Jacobus Przybylok, |-quartus-| 4us Johannes Loyek, |-sextus-| 5us Johannes Szyramyk, sextus Johannes Wlosz, septimus Nicolaus Myszyega iuratis in banitho iudicio. Recognovimus tenore presencium, quibus expedit, universis et singulis, quod coram nobis banitto iudicio personaliter constitutati [s] honestus ac providus Marcus faber emit domum in platea, penes Szrapka, in platea Lublinensia, cum agris, ortis, que spectant ad domum, emit istum domum pro quatuor decim marcis, tam longe, tam late, prout est nunc, cum omnibus agris, ortis, ut eadem domus est limitata, isteque venediderunt [s] prius vocati Johanne Kadrzoro cum sorore sua. Iste predictus venditor, que vendiditi [s], non compulsus, nec quoactus [s], sed sua spontanea voluntate, vendiderunt et totalem solutionem sum[p]serunt. Ipse Marcus habet tenere et tenet cum suis pueris, et cum suis p o t h o m k y ad habendum, tenendum, uti fruendum, et perpetuis, et in noternum pacifice posidendi, donandi in usos suos, quos noverit. Et est actum et inscriptum in domo habitationis, feria quinta in octava Corporis Xpi [18 VI] **anno Domini 1528.**

Item dominus advocatus fuit l o n k w y t h [s] cum suo iure et cum omnibus prothconsulibus.

Pełną treść zob. nr 218.

| = Materia Borzeczky

Anno Domini 1528 15 kalendas decembris [17 XI]. Nos protoconsul Marek cum consulibus civitatis Kamyensis protunc presidentibus in iudicio banito. Quomodo laboriosus Stephanus Borzeczky personaliter constitutus coram nostro banito iudicio, non compulsus, nec coactus, sed sua deliberacione fretus. = |

216. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

Kmieć Paweł Kądzioro sprzedał kmieciowi Stefanowi Borzeckiemu i jego żonie Annie dom i dziedzictwo między domami Mikołaja Mica i Macieja Opali za 12 grzywien.

| = **Materia Borzeczky facta est anno Domini 1528**, 15 kalendas decembris [17 XI]. Nos protoconsul Marek faber cum consulibus civitatis Kamionka, videlicet Jacobo Yelytko, Nicolao Kurssa, Jacobo Swyassek, necnon scabinis, videlicet pro primo Rzesznyk, Leonardo Kokosk, Johanne Loyek, Johanne Sramyk, Jacobo Przybylek, Nicolao Myssyaga, advocato Zych recognoscimus tenore presencium, quibus expedit, universis et singulis, quomodo principaliter constitutus laboriosus Paulus Kadzyro coram nostro iudicio banito, non compulsus, nec coactus, sed bona ratione fretus et amicorum salubri consilio petitus, resignavit domum suam et inscripsit omnem hereditatem, tam longe, tam late, prout predictus Paulus habuit, tenuit, vendidit laborioso Stephano Borzeczky [et Vndza]^a cum coniuge legitima sua Anna et suis legitimis successoribus, queque domus sita est et limitata inter domum Nicolai Mica, parte ex altera Mathia Opala, nihil sibi propinquitatis super eandem domum relinquentes. Quam domum predictus Stephanus Borzeczky emit pro duodecim marcis monete comunis in^bis, in quamlibet marcam 40ta et octo grossos computando. = |

Jan z Bochotnicy wojewoda lubelski oznajmia, że zapisał Janowi Meszkowi dom zwany Luczyński z rolami, ogrodami, łąkami, położony między domami Zachoszcza i Grzegorza Rzeźnika, za czynsz i inne opłaty.

In nomine Domini amen. Materia Johannis Messek scripta est anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono, die sabati ante festum Purificacionis Beate Marie Virginis [30 I], in domo providi Johannis Pachlyerz. Acta sunt hec coram nobis residentibus, videlicet coram une protoconsule Swyassek protunc existente et coram consulibus et scabinis, consulibus prout coram Jacobo Jelytko, et coram Nicolao Sepyotko, et Joanne Krupa, et advocato Zych, et eius scabinis, videlicet Joanne Loyek et Vyerzchomyek Mathia, Joanne Pachlyerz et alis [s] in nostro banito iudicio presidentibus. Quia Jo [s] Joannes de Bochothnycza palatinus Lu-

218. ^a Odczyt niepewny. ^b Nieodczytane 2-3 litery.

blinensis¹ notum facio universis et singulis, quibus expedit, tenore presencium, quia resignavi et inscripsi domum, qui cognominatur Lvczynsky, cum omnibus pertinenciis ad domum predictum, videlicet cum agris, ortis, pratis et aliis, queque domus est sita et limitate inter domum |–Stephan–| Zachocz, et ex alia parte Gregorii Rzesnyk, tam late et longe, prout <ad> predictum domum pertinet, et que ad istam domum prove-niunt. Que domus et hereditas alias z a s s e t h l in meis censibus et aliis y w m o y y n s s y c h p o p l a t k a c h p r o d o m o q u e i s t a.

220. s. 156–157

1–3 czerwca 1529 r.

Tomasz Precz włodarz z Dłotlic sprzedał Stanisławowi Dragowi z Rudki posiadłość swą dziedziczną, tj. dom w Kamionce między Jakubem Polakiem a Wojciechem Lisem, ze sprzętami domowymi, 2 półtłankami pola i stodołą stojącą za stawem, za 10 grzywien. Sprzedaż ta wynika z prawa bliższości żony Draga, Agnieszki, jako synowicy (poprzedniego właściciela?). Dragowie zapłacili 10 grzywien gotowym pieniądzem.

Rajcom zapłacono 7 groszy i 2 ternary, a pisarzowi Pawłowi Ostrowskiemu grosz.

In nomine Domini amen.

Materia Stanislai Drag scripta est anno Domini millesimo quin-gentesimo vigesimo nono mensis iunij infra octavam Corporis Cristi [1–2 VI]. Paulus Ostrowsky scripsit.

Veniens personaliter prefatus |–Stanislaus–| Thomas Precz cognomine, wlvdarius in Dłothnicze [ss]¹, veniens ad presenciam nostram, ad nostrum ius, non compulsus, nec coactus, nec aliquo errore seductus, sanus mente et corpore existens, recognovit publice in opido Kamyonka coram nostro iure civili, in presenciam protoconsulis Johanne Krupka ac ceterum [s] consulibus huiusdem opidi, videlicet Jacobo Jelithko, Jacobo Zwyezec, Nicolao Zyepythko, ceterisque unacum viceadvocato Sigismundo Zych, Lyeszko Kokoszka, Johanne Loy, Mathias Vyerzhonek, Johanne Pachly-erz, Nicolao Krvpa, Stephanus Krvpa, Johanne Włosz, ceterisque fidedi-gnis, quis fides est adhibenda recognoscendo. Personaliter coram presen-cia nostra quia veniens Thomas Precz wlvdarius de Dłothnycze recogno-

219. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

219. ¹ Por. nr 132, przyp. 3.

220. ¹ Por. nr 41, przyp. 2. Włodarz Tomasz Precz, zapewne krewny Jana Precza (Preczka), rajcy (1482–1497) i burmistrza (1485–1487) Kamionki – zob. indeks. ² Rudka, dziś Rudka Kozłowiecka, wieś ok. 12 km SE od Kamionki (SHG, s. 202).

vit personaliter, quia pervendit possessionem suam hereditariam in bona sua deliberacione et amicorum suorum consilio, quia vendidit domum in opido Kamyonka cum totis superlectilibus domesticis, nihil excipiendo, a maioris ad minus, que domus sita est ab una parte penes Jacobum Polak et altera parte penes |–Iacobo–| Albertum Lysz, cum campis duabus me-diis laneis, cum predio, quod predium est situm post piscinam alias s t h a w, vendidit itaque ita late, longe conferencialiterque, prout solus tenebat et eius antecessores, nihil sibi, suis amicis nihil remanendo, cum toto iure hereditario et proprietate, pro summa decem marcarum numeris consve-tis Polo/s. 157/nicalis, in quamlibet marcam computando quadraginta octo grosos. Quam summam decem marcarum ipse idem Stanislaus cognomi-ne Drag de Rvthka², emptor huius possessionis hereditarie, ex propinquitate sue consortis Agnetis, que fuit propinquior alias s z i n o v i c z a alias viri Precz, qui prefatus Stanislaus cum consorte sua Agnete summam de-cem marcarum peccunie parata, quiquidem Thomas Precz wlvdarius de Dłothnycze porrexit sub viridi ramo per filium legitimum Albertum et inscriptionem admisit, cum toto iure hereditario ad utifruendum, possi-dendum cum uxore legitima et filiis suis, et pueris suis legitimis, pro me-liori memoria est manifestum omnibus presidentibus, secundum quod ius tenet et cetera.

|–Et ad hoc aposuit consulis quatuor grosos et notario grosus.–|

Et ad hoc aposuit septem grosos et duos ternarios, secundum quod ius tenet, et notario grosus.

221. s. 157–158

1 lub 2 czerwca 1529 r.¹

Jan Rusek woźny z Kamionki za radą żony Doroty sprzedał Grzegorzowi Rzeźni-kowi swe dziedzictwo, tj. dom z „zatyłkiem”, między Andrzejem Gilem a Bogusławem Matiasem, za 2 kopy (groszy).

Materia Gregorii Rzesnyk scripta est anno Domini 1529 mensis junii infra octavam Corporis Cristi [1 lub 2 VI]. Paulus Ostrowsky scripsit.

Veniens personaliter prefatus Johannes Ruszek nuncius alias voszny de Kamyonka, civis magnifici domini Joannis Olyesznyczky², veniens ad presenciam nostram ad nostrum ius, non compulsus, nec coactus, nec aliquo errore seductus, sanus mente et corpore existens, recognovit publi-

221. ¹ Nie podano dnia tygodnia; data czerwcową wskazuje, że mógł to być któryś z pierwszych dni tego miesiąca, kończących oktawę Bożego Ciała w 1529 r. ² Por. nr 132, przyp. 3.

ce in opido Kamyonka coram nostro iure civili in presencia protoconsulis Johanne Krvpa ac ceteris consulibus huiusdem opidi, videlicet Jacobo Gelithko, Jacobo Szwyaszek, Nicolao Zepyothko, ceterisque unacum <vice^a> advocato Sigissmundo Szych, Lyeszko Kokoszka, Johanne Loyek, Mathias Vyerzchon, [s. 158] Johanne Pachlyerz, Nicolao Krupa, Stephano Krvpa, Johanne Wlosz, ceterisque presentibus, quibus fides est adhibenda: recognosco personaliter coram presencia vestra, quia veniens Johannes Ruszek preco alias voszny de Kamyonka personaliter, quia vendidit suam hereditariam possessionem in bona sua deliberacione et amicorum suorum consilio, quia vendidit domum in Kamyonka periter cum alias z a t h y l e k, que domus sita est inter <Andrea^a> Gil et inter Boguslaw Matias, que domus est vendita pro duabus sexagenis cum consilio sue consortis Dorothea et suorum antecessorum et posterorum, qui quidem Johannes Ruszek preco in Kamyonka porrexerit sua propria manu virilem ramum, et admisit inscriptionem cum toto iure hereditario ad utifruendum, posidendum cum uxore legitima et filiis suis legitimis, pro meliori memoria manifestum est omnibus presidentibus, secundum quod ius tenet et cetera.

222. s. 158–159

3 czerwca 1529 r.

Jakub i Maciej, bracia pozostający w niedziale, przekazali siostrze przyrodniej i jej dzieciom oraz jej mężowi Janowi Ruskowi (bliżej nieokreśloną nieruchomość), na której ma 12 grzywien (posagu?), a Rusek wraz z żoną złożył 7 wiardunków za półtanek, inaczej Okólnik, który wykarczowali bracia jego żony, mianowicie brat rodzony Jan, który dał początek temu półtankowi.

Matheria Rusek Johannis anno Domini 1529 mensis iunii in octava Corporis Christi [3 VI].

Veniens personaliter Jacobus et Mathias fratres indivisi de Kamyonka, non compulsi, nec coacti, nec aliquo errore seducti, sani mente et corpore, nec aliquo errore seducti existentes, recognoverunt publice coram nostro iudico in opido Kamyonka in presencia |–protoconsulis Jacobi Gelithko, Stanislaus Chlebek–| [s. 159] Johanne Krupa protoconsulis ac ceteris consulibus huiusdem opidi, videlicet Jacobo Gelithko, Jacobo Szwyaszek, Nicolao Szyepyothko, ceterisque una cum viceadvocato Sigissmun-

221. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem.

222. ¹ Niezachowana nazwa pola w Kamionce.

do Szych, Lyeszko Kokoszka, Johanne Loiek, Mathia Vyerzchon, Johanne Pachlyerz, Nicolao Krvpa, Stephano Krvpa, Johanne Wlosz, ceterisque presentibus, quibus fides est adhibenda, recognoscimus personaliter coram presencia vestra admisimus alias s p u s z c z y e l y sorori p r z y r o t h n e y et cum pueris suis, et viro suo Johanne Ruszek, in quo habet duodecim marcas, et in hoc veniens Ruszek cum uxore sua legitima reposuit septem fertones pro medio laneo alias Okolnyk¹, quod fodierant fratres eius uxoris, videlicet unus frater eius germanus Johannes, in quo medio laneo principium fecit, qui quidem fratres germani alias p r z y r o t h n y Mathias, Jacobus porrexerunt propria manu virilem ramum et admisserunt inscriptionem cum toto iure hereditario, et utifruendum, possidendum cum uxore legitima et filiis suis suis [ss], pro meliori memoria manifestum est omnibus presidentibus, secundum quod ius tenet etc.

223. s. 160–161

8 lipca 1529 r.

Szlachetny Jan Piotrowski, rządcą i zastępcą wielmożnego pana Jana z Oleśnicy wojewody lubelskiego, na jego polecenie sprzedał wieczyście braciom Maciejowi i Jakubowi zwanym Gorczyce połowę domu, ról, łąk, ogrodów, którą Stanisław Grabianowski od około 20 lat posiadał, płacąc czynsz i inne przychody, i jako zastępcą wspomnianego pana wziął zapłatę 2 kop (groszy). Maciej i Jakub mogą wykupić zastawę roli, łąki i ogrodu przynależnych do wspomnianego domu, gdziekolwiek by się (o nich) dowiedzieli.

Anno Domini 1529

Acta sunt hec omnia infrascripta feria quinta in festo sancti Kielyani [8 VII] in iudicio banito residentibus proconsuli et consulibus opidi Kamyonka, videlicet Johannes proconsul, Jacobus Yelythko, Jacobus Szwassek, Nicolaus Szepyothko consulibus, necnon Nicolaus Curssa advocatus cum suis scabinis iuratis, videlicet Johanne Pachlerz, Leonardo Kokoszka, Johanne Loyek, Mathia Wyerchchon, omnibus protunc in iudicio suprascripto banito existentibus, civibus in Camyonka, insuper et aliis iuratis scabinis ad eundem iudicium iure pertinentibus de suburbio Szedlyska, videlicet Nicolao Krupka, Nicolao Myssega, Johannis Klosz, omnes iurati.

In primis in nomine Domini amen.

Constitutus generosus Johannes Pyotrowsky factor et vicesgerens¹ magnifici domini Johannis de Olesznychza pallatini Lublinensis², vigore et de

223. ¹ Rządcą Jan Piotrowski wzmiankowany też w zapiskach nr 225 i 226 z 1529 r., może krewny Piotra Piotrowskiego dziedzica z Piotrowic, notowanego w otoczeniu Jana Bochotnic-

mandato domini sui supra nominati, coram eodem iudicio banito resignavit alias wsdał et resignat perpetue et in ewm medietatem domus, necnon medietatem agrorum, pratum, ortorum, quam medietatem Stanislaus Grabyonowsky a vinti [s] annis, vel quasi tenebat, posidebat, proventus, videlicet census et alias obventiones omnes negliendo solve, neque solvit per omnes annos eidem magnifico domino supra nominato. In quibus retentis [s. 161] censuum et aliorum obventionum predicta bona iure hereditario pervenerunt et devoluta sunt ad prefatum magnificum dominum. Qui prefatus dominus tamquam heres predicta bona ad suam magnificenciam, ut prefertur devoluta, famatis videlicet Matie et Jacobo fratribus germanis, dictes Gorczycze, vendidit predictam medietatem perpetue et in ewm, et solucionem duas sexagenas recepit, et per suum vicesgerentem factoremque bonorum suorum, videlicet per prefatum dominum Johanno Pyotrowsky resignavit et resignat perpetue et in ewm. Inper [s] predicti emptores supradicti, videlicet Mathias cum Jacobo fratres ubicumque resciverint et rescinent agrum, pratum, ortum ad predictam domum spectantem in obligacionibus alias sz w a s t h a w a c h, possunt exemere.

224. s. 162

1529 r.

Dorota Deczanka sprzedała Janowi Dąbkowi dom koło Lojka z jednej i Świąszka z drugiej strony za kopę groszy w półgroszkach; wcześniej winna wykupić rolę, która jest w zastawie.

| = Materia Dabek anno Domini 1529

Veniens personaliter preffatus [s] ac honesta Dorothea Deczanka ad nostrum ius banitum, non compulsa, nec coacta, nec aliquo errore seducta, sed sua mera ac spontanea voluntate recognovit, quia vendidit domum suam propriam provido Joanne Dabek pro sexagena grossorum in ½ grossis, et cum omnibus attinenciis huius domus, videlicet agro, ortu, prato etc., solum prius debet exemere alias o k u p o v a c z, quod agrum est invadiatum. Que domus iacet ac sita est penes Loyek ex una et Swiassek parte ex altera. = |
< Cassatum est.^a >

^a kiego w 1536 r (zap. nr 261). Piotrowice nieustalone; w ziemi lubelskiej w tym czasie istniało kilka wsi o tej nazwie (zob. SHG, s. 179–182). ² Por. nr 132, przyp. 3.

224. ^a Dopisano na marginesie, obok ostatnich wierszy zapiski.

225. s. 162–164

22 grudnia 1529 r.

Ponieważ Jan Piotrowski rządcą i zastępcą wielmożnego Jana z Oleśnicy wojewody lubelskiego, na polecenie swego pana przekazał wieczyście dom między Lojkiem a Świąszkiem, kupiony przez Jana Dąbka, Dorota Deczanka oświadczyła, że sprzedała dom swój z rolą, ogrodem i łąką, jedynie wcześniej ów Dąbek winien wykupić rolę, która jest zastawiona za 6 grzywien. Ów Jan ma Dorocie, swej synowicy, obśiać 2 „grządzie” i (dać) rączkę¹ siemienia (ziarna?), i opiekować się (nią) do śmierci.

Actum in Camonka feria quarta < in crastino sancti Thome^a > [22 XII] in iudicio < banito^a > in conspectu residencium et proconsuli et consulibus: Jacobo Yelytko, Jacobo Swyassek, Nicolao Shepiotko, < Johanne Crupka^a > consulibus, necnon Nicolaus Cvrsha advocatus cum suis scabinis ac iuratis, videlicet Joanne Pachlierz, Leonardo Kokoska, Joanne Loyek, Matie Virzchony, omnibus protunc in iudicio supra[s. 163] scripto banito existentibus, civibus in Camyonka, insuper et aliis scabinis iuratis, ad eundem iudicium iure pertinentibus, de superurbio [s] Siedlyska, videlicet Nicolao Crvpka, Nicolao Myssiago, Joannes Wlos, omnes iurati. Quia generosus Joannes Piothrowsky factor et vicesgerens² magnifici Joannis de Olesnycza pallatini Lublinensis³ vigore et de mandato domini sui supra nominati coram eodem iudicio banito resignavit alias wszdał et resignat perpetue et in ewm domum | –et agro– | empcionem domus per Joannem Dabek in hunc, qui sequitur modum:

Constituta personaliter honesta Dorothea Deczanka recognovit, quia vendidit domum suam propriam cum attinenciis omnibus, agro, ortu et pratu [ss], nisi prius ipse Dabek prius debet exemere agrum, que est invadiatum, exemit pro summa inffra scripta, videlicet pro sex marcis monete et peccunis saccumregientis, in terra currentis. Que domus iacet ac sita est penes Loyek ex una et Swiassek ex altera partibus. Et ipse Joannes predictae debet adseminare ei predictae Dorothee filiastre sue duas alias grzadz i e et manuale alias si a m y a n y a, et fovere eam usque ad mortem. Anno 1529.

226. s. 164–165

1529 r.

Jan Piotrowski rządcą i zastępcą wielmożnego Jana z Oleśnicy wojewody lubelskiego z polecenia wspomnianego pana przekazał przed sądem gajonym zamianę do-

225. ¹ Rączka (łac. manuale) miara objętości równa 6–15 garncom. ² Por. nr 223, przyp. 1.

³ Por. nr 132, przyp. 3.

mów uczynioną między Janem Dąbkim i Rzepką: Dąbek dał dom z rolą między Łojkiem a Świąszkiem, a Rzepka przekazał swój dom między kowalem Markiem a końcem ról i 2 ogrody. Obaj winni (dotrzymać warunków zamiany) na sumę 6 grzywien.

Materia Dabek cum Rzepka etc.

Anno Domini 1529. Acta sunt hec infra scripta feria quarta in crastino sancti Thome [22 XII], in iudicio banito residentibus protoconsuli et consulibus Camyonka oppidi, videlicet Jacobo Yelytko, Jacobo Swiassek, Nicolao Shepiotko, Johanne Crupka, necnon Nicolao Cursha advocato cum suis scabinis iuratis, videlicet Joanne Pachlierz, Leonardo Kokoska, Joanne Loyek, Matie Virzchon, omnibus in iudicio suprascripto existentibus civibus in Camyonka, insuper et aliis iuratis scabinis ad eundem iudicium iure pertinentibus de suburbio Siedlyska, videlicet Nicolao Crupka, Nicolao Myssiaga, Joanne Wlosh, omnes iurati. Quomodo generosus Joannes Piothrowski factor et vicesgerens¹ magnifici Joannis de Olessnycza pallatini Lublinensis² vigore et de mandato domini sui supra nominati coram eodem iudicio banito resi/s. 165/gnavit alias w s z d a l et resignat perpetue et in ewm commutationem factam inter providos Joanne Dabek et Rzepka in hunc, qui sequitur modum, domibus suis propriis: predictus Joannes Dabek dedit et porigit sue domum cum agro, que domus iacet et sita est inter Loyek ex una et Sviassek ex altera partibus. Et predictus Nicolaus Rzepka dedit et porigit sue domum et medium ortus, que domus iacet et sita est penes Marcum fabrem ex una et penes finem agorum ex altera partibus. Qui Joannes Dabek debet et porigit sibi preffatum domum cum agro, cum superiore l[an^a]eo, et summa suprascripta, videlicet sex marcis. Et ipse idem Nicolaus etiam sibi debet et porigit cum superiore l[an^a]eo et summa suprascripta, videlicet sex marcis.

227. s. 166–167

28 stycznia 1530 r.

Jan Piotrowski rządca i zastępca wielmożnego Jana z Oleśnicy wojewody lubelskiego z polecenia wspomnianego pana przekazał przed sądem gajonym, że Zych sprzedał Pawłowi Smolnikowi swe dobra, tj. dom z rolami, ogrodami, łąkami i wszystkimi przynależnościami, położony między Mikołajem Sepiotko a Czekiem, za 30 grzywien w półgroszkach.

226. ¹ Por. nr 223, przyp. 1. ² Por. nr 132, przyp. 3.

226. ^a Odczyt wątpliwy. W tekście ten krótki wyraz zapisano jako le^o.

Materia Pauli Smolnyk cum Zych

Anno Domini 1530 etc. Acta sunt hec inffrascripta feria sexta proxima post festum Conversionis sancti Pauli [28 I], in iudicio banito residentibus protoconsuli et consulibus oppidi Camyonka, videlicet Jacobo Shwiassek protoconsuli, Jacobo Yelytko, Joanne Pachlierz, Marco faber consulibus, necnon Nicolao Kvrsha advocato cum suis scabinis iuratis, videlicet Joanne Loyek, Mathie Virzchony, Joanne Shram, Albertus Osshaka, Leonardus Kokoska, omnibus in iudicio suprascripto existentibus civibus in Camyonka, in et super et aliis iuratis scabinis ad eundem iudicium [s] <iure^a> pertinentibus de superurbio [s] Siedlyska, videlicet Joannes Wlosh, [-Ste-] Myssiaga, Nicolaus Krvpka, omnes iurati. Quomodo generosus Joannes Piothrowsky factor et vicesgerens¹ magnifici domini Joannis de Olleshnycza pallatini Lublinensis², vigore et de mandato domini sui supra nominati, coram eodem iudicio banito resignavit alias w s z d a l et resignat [s. 167] perpetue et in ewm. Constitutus personaliter providus Zych coram iudicio banito [-fassus-] supranominato fassus est et recognovit, non compulsus, nec coactus, nec aliquo errore seductus, sed mera ac libera ac spontanea voluntate recognovit coram eodem iudicio, quia vendidit bona sua, alias domus suam cum agris, ortis, pratis, alias s z n y v a m y <et cum pertinentiis omnibus ad hanc predicta domum^b> pro triginta marcis grosorum in ½ grosis, monete et numeri Polonialis, provido Paulo Smolnyk civi Camieniecensi. Que domus iacet et sita est inter Nicolaum Shepiotko ex una et domui Czeke parte ex altera, et iam solutionem totam ab ipso Paulo accepit [s].

228. s. 167–169

5 września 1530 r.

Jakub Kubalczyk krawiec z Sandomierza przedłożył pełnomocnictwo od rajców sandomierskich do umorzenia, zwolnienia i skwitowania pewnej sumy pieniędzy należnych panu Sebastianowi Baltyzerowiczowi z Sandomierza. Oświadczył on, że otrzymał 3 grzywny od Pawła Smolnika, obywatela Kamionki, należne Sebastianowi Baltyzerowiczowi za konia i kwituje go z długu, obiecując bronić go przed roszczeniami Sebastiana, jego żony i dzieci pod wadium 10 grzywien i nie będzie zwodzić Pawła żadnymi klauzulami.

227. ^a Dopisano w tekście nad właściwym wierszem. ^b Dopisano pod tekstem zapiski i symbolem ≠ wskazano jego miejsce w tekście.

227. ¹ Por. nr 223, przyp. 1. ² Por. nr 132, przyp. 3.

Anno quo supra, die videlicet feria secunda proxima ante festum Nativitatis Virginis Marie [5 IX] coram nobis proconsuli et consulibus opidi Camionka, videlicet Johanne Pachlerz proconsuli, Jacobo Gelithko, Jacobo Szwyaszchek, Marco fabro consulibus, Iacobo Duszka, Alberto Oszanka scabinis, seu iuratis, constitutus personaliter circumspectus Jacobus dictus Kubalczyk sartor de Sandomiria coram nostro iudicio cum suffi/s. 168/cietibus literis dominorum consulum civitatis, seu de mandato Sandomiriensi, habens plenam et sufficientem facultatem concessam, prout in literis, seu mandato supradictorum dominorum consulum Sandomiriensium vidimus et conspeximus ad tolendum, lewandum et quietandum quandam summam pecuniarum certi debiti famati domini Sebastiani Balthyzerowicz de Sandomiria. Qui Jacobus dictus Kubalczyk sartor publice recognovit et fassus est coram nobis se recepisse et levasse realiter et cum effectu tres marcas muneratas a provido Paulo concivi nostro dicto Szmolnyk, quas tres dictus Paulus Szmolnyk tenebatur et fuit debitus certi debiti pro equo eidem domino Sebastiano Balthrzerowicz, de quibus tribus marcis predictus Jacobus sartor per ipsum receptis iuxta facultatem, literam dominorum consulum Sandomiriensis sibi Iacobo concessam per ipsum dominum Sebastianum, ipsum Paulum Szmolnyk ipse Iacobus supradictus quitat et liberum facit, et promittet se obligando hic ad nostra acta pro eisdem tribus marcis a domino Sebastiano supradicto cive Sandomiriensis et ab uxore ipsius, et filiis, et filiabus, et a qualibet persona submissa tueri et intercedere sub [s. 169] vadio decem marcarum, nullis cautelis ipsum Paulum evadendo.

229. s. 169–170

11 października 1530 r.

Wojciech Lis sprzedał Mikołajowi Korzkiewce z Soboli wszystkie swe dobra w Kamionce, tj. dom między domem Preczowskim a Szewcowskim, z rolą, mianowicie z 3 półtankami: jednym w polu pod młynem, przy roli Mikołaja Kursy z jednej i Ćwikły z drugiej strony, (drugi) w polu pod Lublinem, przy roli Lazoska z jednej i Ćwikły z drugiej strony, trzeci niewykarczowany, ale wymierzony w polu Ostrów, i łąkę w Olszynach ponad stawem Piskorzówka, i 1,5 ogrodu między ogrodami Pawelków z jednej i Lazochów z drugiej strony, i folwark (zabudowania gospodarcze) koło drogi do Kocka, za 20 grzywien.

Materia Nicolai Corzkyewka cum Alberto Lissz

Anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo etc. Acta sunt hec scripta feria tertia proxima post festum sancti Dionisii [11 X], in iudicio banito

residentibus preconuli et consulibus opidi Camyonka, videlicet: Marco fabro, Jacobo Sswyassek, Jacobo Ielythko, Johannes Pachlerz consulibus, necnon scabinis, seu iuratis, videlicet advocato Nicolao dicto Curssa cum suis iuratis et scabinis: Alberto Ossaka, Johanne Loyek, Jacobo Przybylek, Mathia Wyrzchony, Johanne Szramyk, omnibus de Camyonka, necnon Johanne Wloss, Nicolao Czubka de Ssyedlyska, coram nobis supra scriptis constitutus personaliter Albertus dictus Lyss recognovit publice et fassus est, quia omnia sua bona, que habet et habuit in Camyonka, videlicet domum iacentem inter domum ex una Preczewsky et inter domum Ssewczowsky ex altera partibus, cum agro proprio, videlicet tribus mediis laneis: unum medium laneum in campo sub molendino iacentem penes agrum Nicolai Curssa ex una et agrum Czwikla partibus ab altera. In alio campo sub Lublin medium laneum iacentem penes agrum Lazossek ex una et agrum Czwikla partibus ab altera, et tertium medium laneum nondum effoditum, sed tantum demensuratum in campo Ostrow¹, quem medium laneum potest effodere ita late et longe, prout alii agri. Item pratum in Olssyny² supra piscinam Pyskorzowka. Item medium alterum ortum iacentem inter ortos Pawelkow ex una et Lazochow partibus ab altera. Item predium penes [s. 170] via, que transit ad Coczsko³. Ista omnia suprascripta bona ipse Albertus Lyss, prout solus habuit et tenuit, vendidit Nicolao Korzkyewka de Ssobole⁴ pro viginti marcis pecuniarum numeri Polonialis consveti, et totallem solucionem fecit. Item supradictus Corzkyewka [s] Nicolaus nomine et ipse Albertus dictus Lyss, iuxta vendicionem suam et satisfactionem solucionis sibi per prefatum Nicolaum factam, resignavit et resignat prefata bona ipsi Nicolao supradicto perpetue et in ewm, et proclamacio quattuor vicibus per advocatum protunc existentem Nicolaum Kurssa facta est, que si aliquis aliquam propinquitatem ad predicta bona haberet, diceret et repugnaret et pecuniam tanquam propinqws ipsi Nicolao Korzkyewka reponeret, et nullus repugnavit, neque contradixit.

229. ¹ Por. nr 98, przyp. 2. ² Niezachowana nazwa terenowa, może tożsama z Olszynami, częścią obecnej wsi Kierzkówka (Urzędowe nazwy miejscowości i obiektów fizjograficznych. 113. Powiat lubartowski, województwo lubelskie, Warszawa 1969, s. 8). ³ Por. nr 60, przyp. 1.

⁴ Może Sobole, wieś koło Łukowa, ok. 40 km N od Kamionki (SHG, s. 219).

Jan Oleśnicki wojewoda lubelski, któremu prawem dziedzicznym przypadły dobra Papkowskie po osobach zmarłych bezdzietnie i bez sukcesorów, przez swego posta czcigodnego Jakuba (Marcina) Regowskiego, plebana w Kamionce, sprzedał za 20 grzywien Janowi Bysko z Siedlisk wspomniane dobra, tj. dom w Siedliskach między domami Opali i Waskowym, na co bliscy owych Papków Maciej Kaim i Piotr Sczliej zgodzili się i prosili, aby nikt inny nie kupił wspomnianych dóbr, mianowicie 4 półłanków: pierwszy między Jarzynową a Markową, drugi między Włosowym a Błazejowym, trzeci między Włosowym a Szczepana Krupki, czwarty między Regowym a Waskowym, oraz 4 łak: dwu na Skrobowskim, trzecią między Krupczynym a Miczynym i czwartą między Mikołajem Krupką a Jarzyną.

Materia domini pallatini Lublinensis Johannis de Olesnicza¹ cum Johanne Bysko

Anno quo supra. Acta sunt hec feria tertia proxima post festum s[ancti] Dionisii [11 X], in iudicio banito residentibus preconuli et consulibus opidi Camyonka, videlicet Marco fabro, Jacob Sswyassek, Jacobo Yelythko, ut supra descripti. Magnificus dominus Johannes pallatinus Lublinensis, tanquam dominus et heres, ad quem legitime et iure hereditario bona Papkowskie pervenerunt, tanquam post personas defunctas sine prole legitimo et propinguis, et successoribus legitimis, vendidit pro viginti marcas et per suum legitimum nuncium, videlicet venerabilem dominum plebanum in Camyonka Jacobum <Martinum^a> [s. 171] Regowski predicta bona ipsorum Papkowskie ipsi Johanni Bysko de Ssyedlyska resignavit et resignat, alias w s d a l g y w s s d a y e perpetue et in ewm, videlicet domum in Syedlyska iacentem inter domum Opala et inter domum Waskowi^b, ad quam vendicionem et emcionem [s] predictorum bonorum ipsi Johanni Bysko amici et propinqui ipsorum Papkowye, videlicet Matias Caym, Sczlyey Petrus consenserunt et magnificum dominum Johannem pallatinum Lublinensem rogaverunt, ut nullus altre emeret ipsa predicta bona, videlicet quattuor mediis laneis: unum medium laneum inter Jarzynowo et inter Marcowo; secundum medium laneum inter Wlossowi et inter Błazeyowym; tertium medium laneum inter Wlossowim et inter Szczepanowim Crupka; quartum laneum inter Regowim et inter Waskowim. Item quatuor prata: due in Scrobowski² et terciam inter

230. ^a Dopisano nad tekstem, nad imieniem Jacobus. ^b Użyty nad literą i znak skrócenia wyrazu może sugerować, że w tłumaczeniu nie oddano w pełni intencji pisarza.

230. ¹ Por. nr 132, przyp. 3. ² Por. nr 98, przyp. 1 i nr 177.

Crupczynym et inter Miczynym. Et quartum inter Nicolai Crupka et inter Jarzyna. Ista predicta omnia dominus Johannes pallatinus Lublinensis predicto Bisko Johanni perpetue vendidit, et proclamacio quatuor vicibus per advocatum protunc existem [s] Nicolaum Cursa facta.

Jan Zaborek sprzedał Wojciechowi Makówce kmieciowi z Siedlisk dom za 10 grzywien.

Materia Makowka Albertus cum Johanne Zaborek

Anno, quo supra. Acta sunt hec feria tertia proxima post festum sancti Dionisii [11 X]. In iudicio banito residentibus preconuli et consulibus opidi Camyonka, videlicet Marco fabro, Jacobo Sswyassek, ut supra. Veniens ad iudicium banitum Johannes Zaborek cives de Camyonka vendidit et resignavit, et re[s. 172]signat, alias w s d a l g y w s d a y e domum cum omnibus attinenciis, que pertinent huius domui, tam late, tam longe, prout solus tenuit et habuit, pro decem marcis Alberto Makowka de Ssyedlyska kmetoni. Qui predictus in prefatis bonis existens potest salubriter frui, comutare, donare, alienare et in suum melius converti. Et ipse predictus Johannes Zaborek resignavit preffata bona Alberto Makowka perpetue et in ewm.

Zych sprzedał Andrzejowi Gilowi dom między domami Ossaki i Grzegorza Rzeźnika za 4 grzywny.

Materia Andree Gyl cum Zych

| = Anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo. Acta sunt hec sabato ipso die sancte Edwigis [15 X]. In banito iudicio residentibus preconuli et consulibus oppidi Camyonka, videlicet Marco fabro, Jacobo Sswyassek, Jacobo Yolythko, Johanne Pachlerz consulibus, necnon scabinis, seu iuratis, videlicet advocato Nicolao dicto Cursa cum suis iuratis et scabinis: Alberto Ossaka, Johanne Loyek, Jacobo Przybilek, Mathia Wyrzechony, Johanne Sramyk, omnibus de Camyonka, necnon Johanne Wloss, Nicolaus Crupka de Ssyedlyska. Coram nobis suprascriptis constitutus personaliter Zych, non compulsus, nec coactus, sed sane in mente suo deliberans, civis de prefata Camyonka vendidit et resignavit, quod resignat domum suam cum attinenciis, que pertinent huic domui, pro quattu-

ordecim marcas Andree Gyl civi de eadem. Domum predictam iacentem inter do = [s. 173]mum Ossaka et inter domum Gregorio Rzesnik tam late, tam longe, prout solus tenuit et habuit. Qui predictus Andreas Gil in preffatis bonis existens potest salubriter frui, prout in suo proprio comutare, vendere, donare, alienare et in suum melius converti. Et ipse predictus Zych resignavit preffata bona Andree Gyl perpetue et in ewm.

233. s. 173

14 listopada 1530 r.

Jakub Dupny sprzedał Mikołajowi Korzkiewce rolę: półłanek w polu pod Lublinem koło łanu Mikołaja Sepiotko pod Czystą Lużą (?) za 8 grzywien, 2 półłanki w lesie (?); z tej roli byłby zobowiązany dawać czynsz 16 groszy, jak inni sąsiedzi i współobywatele.

Materia Jacobi Dupny cum Nicolao Korszkyewką

Anno |-Domini-|, quo supra. Acta sunt hec feria secunda proxima post festum sancti Martini [14 XI]. In banito iudicio residentibus proconsuli et consulibus oppidi Kamyonka, videlicet Marco fabro, Jacobo Swyassek, Jacobo Yelythko, Johanne Pachlersz consulibus, necnon scabinis, seu iuratis, videlicet advocato Nicolao dicto Kurssa cum suis iuratis et scabinis: Alberto Ossaka, Johanne Loyek, Jacobo Przybylek, Mathia Vyerszchon, Johanne Sramyk, omnibus de Kamyonka. Coram nobis constitutus Jacobus Dupny, non coactus, nec compulsus, sed sane in mente sua deliberans, civis de prefata Kamyonka fassus est et recognovit, quod vendidit et resignavit agrum integrum: medium laneum in campo sub Lublin, penes laneum Sepyothko Nicolai, sub C z y s t h a L u z a ¹, duos medios laneos in sil[va ²], de quibus mediis laneis, seu agro toto, tenebitur dare censum sedecim grossos, ut alii vicini, necnon concives |-et in eadem [b]-| Item istum medium laneus [s], que iacet in campo sub Lublyn, penes medium laneum Nicolai Szepyothko, dictus Nicolaus Korszkyewka pro octo marcas emit etc.

234. s. 174

28 lutego 1531 r.

Stanisław Dominik sprzedał Janowi Sramikowi dom przy drodze w kierunku Sie dlisk, na rogu ulicy, koło domu Jakuba Koziółka, z działką, na której może zbudo-

233. ^a W tekście napisano sil ze znakiem skrócenia. ^b Nie odczytano 1-2 słów z powodu zamazania fragmentu tekstu.

233. ¹ Czysta Luza (Łoza?), niezachowana nazwa terenowa.

wać dom, z rolami, łąkami, ogrodami, za 16 grzywien. Jan zapłacił większą część tej sumy i odtąd w ciągu 4 lat ma spłacić (resztę), w przeciwnym razie straci pieniądze wpłacone już Stanisławowi.

<Dominik zapłacił całą należność i jeśli ktoś inny chciałby odkupić, winien dać 500 (!!!) grzywien.>

Materia Joannis Szramyk cum Stanislao Domynyk

Anno Domini millesimo quingentesimo trigessimo primo. Acta sunt hec feria tertia proxima post dominicam Invocavit [28 II]. In banito iudicio residentibus protoconsuli et consulibus oppidi Kamyonka, videlicet Jacobo Swyasszek, Jacobo Yelytko, Joanne Krupka, Nicolao Szepyothko consulibus, necnon scabinis, seu iuratis, videlicet advocato Nicolao dicto Kurssa cum suis iuratis et scabinis: Johanne Loyek, Jacobo Przybylek, Leonardus Kokoszka, Joanne Sramyk, Alberto Osseka, Joanne Wlosh, Nicolao Krupka. Coram nobis suprascriptis constitutus personaliter Stanislaus Domynyk, non compulsus, nec coactus, sed sane in mente at [s] animo suo deliberans, civis de prefata Kamyonka, et utens solubri consilio amicorum suorum, fassus est et recognovit, quia propter suum melius vendidit et resignavit domum suam iacentem penes plateam Szyedlyska versus, in acie platee, penes domum Jacobi Kozyelek vendidit et cum area, in que possit edificari domus, cum agris, pratis, ortis, tam late et longe, prout solus tenuit, nihil sibi ipsi propinquitatis remanendo, nec suis legitimis successoribus, vendidit pro sedecim marcis monete et numeri Polonialis, comonis [s] in Regno currentis. Ita tamen, quod prefatus Joannes Sramyk penes resignacionem sibi factam posuit et dedit parte pecunie maiorem huius summe, et aduc tenetur dare [^a] quartam marcam per tres actu spacio quatuor annorum et si non persolverit quarto anno a dominica Invocavit ad dominicam Invocavit, extunc perdit et amittit sumam pecunie, quam dedit Stanislao Domynyk.

<Idem Domynyk facta est plena solucionem, et si aliquis illum volueret exemere, tenetur quingenti [s¹] marcas dare^b.>

235. s. 174-175

30 czerwca 1531 r.

Zygmunt Zych niegdyś obywatel Kamionki wielmożnego pana Bochotnickiego wojewody lubelskiego, teraz zaś mieszkaniiec Woli szlachetnego pana Janusza Ożarów-

234. ^a Nie odczytano 1-2 słów z powodu zamazania fragmentu tekstu. ^b Dopisano pod tekstem zapiski bardzo drobnym pismem.

234. ¹ Przypuszczalnie pisarz pomyłkowo napisał quingenti zamiast quindecim.

skiego, sprzedał Jakubowi Strugale dom między Pawłem Smolnikiem i wójtem Kur-
są, z rolami, ogrodami i łąkami, za 12 grzywien.

Materia Zich Sigismundi cum Jacobo Strugala

Anno Domini 1531. Acta sunt hec feria sexta proxima in crastino post festum sancti Petri et Pauli Appostolorum [30 VI] ex mandato magnifici domini Joannis Bochothnyczky pallatini Lublinensis¹. In banito iudicio residentibus proconsuli et consulibus oppidi Kamyonka, videlicet Joanne Krupka, Jacobo Gelythko, Marco fabro, Nicolao Szepiothko consulibus [s. 175], necnon scabinis, seu iuratis, videlicet advocato Nicolao Kurssa cum suis iuratis et scabinis: Joanne Loyek, Jacobo Przybylek, Leonardo Kokoska, Joanne Sramyk, Alberto Ossaka, Joanne Wlosh, Nicolao Krupka. Coram nobis suprascriptis constitutus personaliter Sigismundus Zych, non compulsus, nec coactus, sed sane in mente et animo suo deliberans, civis olim et vicinus commanens in oppido Kamionka magnifici domini Bochothnyczky pallatini Lublinensis, que nunc vero commanet in Vola nobilis domini Janussii Ozarowszky² constitutus, atque eciam utens salubri consilio amicorum suorum, fassus est et recognovit, quia propter suum melius vendidit et resignavit domum suam iacentem inter Paulum Smolnyk et advocatum Kurssa cum omnibus suis agris, ortis, pratis, tam late et longe, prout solus tenuit, nihil sibi, ipsi propinguitatis remanendo, nec suis legitimis successoribus, vendidit pro duodecim marcis monete et numeri Polonialis, comunis in Regno currentis. Ita tamen, quod prefatus Jacobus Strugala penes resignacionem sibi factam posuit, dedit |—et persolvit—| summam suprascriptam complete et domum totam prefatam totaliter persolvit, existens in his bonis potens salubriter frui, vendere, comutare, alienare, donare et ad suos usus beneplacitos convertere, prout sibi unacum uxore ac suis legitimis successoribus videditur melius dispensare.

235. ^a Zapiska niedokończona i przekreślona. Być może miała dotyczyć tej samej sprawy, jak w nr. 237, chociaż terminy ich sporządzenia dzielą niemal 2 miesiące.

235. ¹ Por. nr 132, przyp. 3. ² Janusz Ozarowski h. Rawa, dziedzic z Rudna (por. nr 40, przyp. 1), łowczy chełmski (1527–1539) i podsędek chełmski (1542–1555) – zob. Urzędnicy województwa bełskiego....., nr 1134, 1298; Wola należąca do niego nieustalona; raczej nie mogła to być Wola Rudzińska, wieś koło Rudna, ok. 12 km NW od Kamionki, bowiem ta była własnością Michowskich (SHG, s. 272).

236. s. 175

25 lub 26 lutego 1532 r.¹

| = Matheria Johannis Lazosszek

Anno Domini 1532. Acta sunt hec feria secunda proxima post dominicam Reminiscere in festo sancti Mathie Apostoli [25 lub 26 II]. In iudicio banito residentibus proconsule cum consulibus oppidi Kamyonka, videlicet magnifici domini Johannis de Olessnycza pallatini Lublinensis², videlicet Ja = |

237. s. 175–176

16 kwietnia 1532 r.

Jan Lazoszek za zgodą wielmożnego pana Jana Bochothnickiego wojewody lubelskiego sprzedał dom (nabywcy nie wymieniono), który jego ojciec kupił od Jana Fiedki za 14 grzywien, położony między domami Stanisława Chlebka i Jana Krupy, z dwoma półtankami: jednym między półtankami Stanisława Chlebka i Szewcowskim, oraz drugim na Okolniku między półtankami Jaworowskim i Mikołaja Korzkwy, z ogrodem między ogrodami Mikołaja Korzkwy i Jakuba Gorzczy, i z drugim ogrodem przy ogrodzie Andrzeja Gila.

Matheria Johannis Lazosek

Anno Domini 1532. Acta sunt feria tertia post festum Tiburcii et Valeriani Martirum [16 IV], in iudicio banito residentibus proconsuli cum consulibus opidi Kamyonka magnifici Johannis de Olesnycza pallatini Lublinensis¹, videlicet Nicolao Sepyothko, Mathia Vyszchon, Jacobo Jelythko, Marco fabre, necnon scabinis, seu iuratis, videlicet Nicolao Kvrpa advocato, Johanne Loyek, Johanne Wlos, Nicolao Krvpa, Johanne Wyrzchon, Leonardo Kokoska, Joanne Sramyk, Alberto Osaka. Coram nobis suprascriptis constitutus personaliter Johannes Lyazosek, veniens cum consensu magnifici domini Johannis Bochothnyczky palatini Lublinensis, inscripsit domum, quam pater ipsius emerat apud Johanni [s. 176] Fyethko et solverat quatuordecim marcas. Que domus sita est inter domum Stanislai Chlebek parte ex una et inter domum Johannis Krvpa parte ex altera, cum duobus mediis laneis: uno videlicet inter medium laneum Stanislai Chlebek iacente ex una et in inter alia Sewczowsky partibus ex altera, et alio medio laneo in O k o l n y k ² iacente inter medium laneum

236. ¹ W roku 1532 jako przestępnym święto św. Mateusza Apostoła przypadało 25 II, czyli w niedzielę, a nie jak wskazuje datacja w poniedziałek. ² Por. nr 132, przyp. 3.

237. ^a Skreślone i zamazane słowo 5–6-literowe. ^b Dopisano nad tekstem we właściwym miejscu, nad skreślonym wyrazem.

237. ¹ Por. nr 132, przyp. 3. ² Por. nr 222, przyp. 1.

Jaworkowsky ex una et inter medium laneum Korskwa Nicolai. Et cum orto iacente inter ortum Nicolai Korzkwa ex una et ex al [-^a]-, et Jacobi Gorczyca partibus ex altera. Et alio ortu iacente [-inter-] <penes^b> ortum Andree Gyl [-^a]-. Vendidit cum omnimoda potestate ipse ptam [s] late et longe cum omnibus atinenciis domi huius, ut supra, utifruendum, donandum sue pueris ac posteris suis pacifice.

238. s. 177

20 maja 1532 r.

Jakub Duszka sprzedał Janowi Wozakowiczowi dom nad stawem, między rolą Jakuba Jelitko, z ogrodem, za 6 grzywien i wziął całą zapłatę, tak jednak, że Jan Wozakowicz zobowiązał się utrzymywać go i jego żonę Annę w domu mu sprzedanym, tj. dać mu „starość” [s] z 6 zagonami (roli). Gdy zaś z woli bożej przyjdzie mężowi odejść (z tego świata), wspomniany Jan Wozakowicz obejmie wspomnianą rzecz (tj. przedmiot transakcji).

Materia Johannis Vozakovycz cum Jacobo Duska

Anno Domini 1532. Acta sunt hec feria secunda Pentecostes [20 V], in [-domo-] palacio Nicolai Szepiotko. Coram nobis proconsuli et consulibus opidi Kamyonka, videlicet coram proconsule Nicolao Szepiotko, Jacobo Jelythko, Mathia Vyerschon, fabro Marco consulibus, necnon scabinis, seu iuratis, videlicet advocato Kurssa cum suis scabinis ac iuratis: Johanne Loyek, Jacobo Przybylek, Joanne Vyerschon, Leonardo Kokoška, Joanne Sramyk, Alberto Ossaka, Joanne Wlosh, Nicolao Krupa. Coram nobis suprascriptis ac denominatis constitutus personaliter Jacobus Duska, non compulsus, nec coactus, sed sane in mente et animo suo deliberans, civis de preffata Kamyonka, utens salubrum consilio amicorum suorum, recognovit, quia propter suum melius vendidit ac resignavit domum suam iacentem penes piscinam, alias nad stawem et inter aream Jacobi Yelytko cum horto, pro sex marcis moneti et numeri Polonialis nunc in Regno curentis. Itaque preffatus Jacobus Duska penes resignacionem sue factam accepit [s] totalem solucionem pecuniarum. Ita tamen, quod preffatus Johannes Vozakovycz obligavit se se fovere preffatum Jacobum Duska cum eius coniuge nomine Anna in domo sue per eum vendita, videlicet sibi dare caniciam cum sex sulcis, alias przedany Jacobo. Si autem rem nutum Divinum, ut est conveniret decedere viro, tenebitur dictus Johannes Vozakovycz rem suprascriptam actionem fovere.

239. s. 178

20 maja 1532 r.

Paweł Rzeźnikowicz sprzedał Mikołajowi Sepiotko dom między Jaworowskim i Mesoszkim z jednym półtąnką w polu zwanym Okolnik, między półtąnkami Makówki i Karaskowej i z drugim półtąnką w polu zwanym Kokosza, między Jakubem Przybytkiem a Mikołajem Rzepką oraz z ogrodem między Ruskowskimi i Jaworkowskimi, ze stodołą, łąką za łąką wielmożnego pana Jana z Bochothnicy wojewody lubelskiego, za 10 grzywien, które nabywca dał mu w całości.

Materia Nicolai Szepiothko cum Paulo Rzesznyk

Anno Domini millessimo quingentesimo trigessimo secundo. Acta sunt hec feria secunda Pentecostes [20 V]. In banito iudicio residentibus proconsuli et consulibus opidi Camyonka, videlicet Nicolao Szepiotko proconsule, Jacobo Jelithko, fabro Marco, Mathia Vierschon consulibus, necnon scabinis, seu iuratis [-Johanne Loyek-], Nicolao dicto Curssha cum eisdem suis scabinis: Johanne Loyek, Jacobo Przybylek, Leonardo Kokoška, Joanne Szramyk, Alberto Ossaka, Joanne Wlosh, Johanne Vyerschon, Nicolao Krupa. Coram nobis suprascriptis constitutus personaliter Paulus Rzesznykovycz heres de eadem Kamyonka, non compulsus, nec coactus, sed sane in mente in sua deliberans et utens salubri consilio amicorum suorum, fassus est et recognovit, quia propter suum melius vendidit ac resignavit domum suam iacentem inter Yavorkowskym et altera parte inter Mesoshek cum uno medio laneo in campo, qui dicitur Okolnyk¹, inter medium laneum Makowka et inter Karaskova. Alterum medium laneum in campo, que dicitur Kokossha², inter Jacobum Przybylek et Nicolaum Rzepka iacentem. Ortum inter Ruskowskye et Jaworkowskie cum predio, pratum post pratum magnifici domini Johannis de Bochothnycza pallatini Lublinensis³ etc., tam longe et late, prout solus tenuit et sui antecessores, nihil sibi propinquitatis remanendo, nec suis legitimis successoribus, vendidit pro decem marcis numeri Polonialis in Regno currentis. [-Ita que preffatus Paulus Rzesznyk penes res-] Ita quod preffatus Nicolaus Szepiotko iuxta resignacionem sibi factam posuitque et dedit totam summam pecunie decem marcarum suprascriptam. Presentibus suprascriptis.

239. ¹ Por. nr 222, przyp. 1. ² Kokosz, wzniesienie w północno-zachodniej części gruntów Kamionki (zob. mapa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, wyd. 1979 r., woj. lubelskie, 125.44 Michów. ³ Por. nr 132, przyp. 3.

Materia domini advocati de Kamyonka cum Mathia Klossek

Anno Domini 1532. Acta sunt hec die sancti Michaelis [29 IX]. Quomodo personaliter compareans generossus Joannes advocatus de Kamyonka^a.

Acta sunt hec feria sexta proxima post festum p^a

Jakub syn zmarłego Macieja Jaworka, prawny sukcesor dóbr swego stryja, zmarłego Jana Jaworka, po śmierci Jana zastawionych za 3 grzywny jego długu Marciniowi Lojkowi, który przywiódł je do lepszego pożytku, mianowicie karczując las na pola, mocą wyroku panów arbitrów, jako synowiec Jana Jaworka mający prawo bliższości, dziedziczy te dobra, tj. dom, wszystkie role, łąki i ogrody: półłanek przy miedzach za stawem Mikołaja Rzepki z jednej strony i miedzach Jana Meszka z drugiej; drugi półłanek za młynem przynależnym do Ostrowa, przy miedzach Macieja Puli i Jana Włościeja; ogród nad rzeką płynącą do młyna dolnego; drugi ogród przy ogrodach Stefana Ćwikły i Jana Czornaka; łąkę na Narcie za Siedliskami.

Annie żonie zmarłego Marcina Lojka i jego synowi Pawłowi zapłacił 3 grzywny, za które te dobra były w zastawie i 4 grzywny za wykarczowanie lasu, wtedy Paweł z matką przekazali mu te dobra, a podwójci trzykrotnie to ogłosił.

Materia Jacobi Jaworek < cum Loyek^a > 1532

Anno Domini 1532. Acta sunt infrascripta feri [s] tertia ipsa die sancte Elizabeth [19 XI]. In iudicio banito residentibus procursule et cunsulibus [ss] Camyonka opidi, videlicet Jacobo Yelythko, Nicolao Szepiothko, Mathia Wyrzchuny, necnon Marco fabro, necnon nobili domino Joannis advocati cum suo viceadvocato, videlicet Nicolao Curssa et septem schabinis [s] iuratis, videlicet Kokoska Leonardus, Alberto Ossaka, Joanne Sramyk, Joanne Loyek, Joanne Wychrzchvny, omnibus in iudicio superscriptis, existentibus civibus de Kamyonka. Insuper et aliis scabinis iuratis ad eundem iudicium pertinentibus de suburbio Szyedliska, videlicet Nicolao Crupa et Joanne Bysko, omnes iurati. Ad quod ius personaliter accedens providus Jacobus filius legitimus olim famati Mathie Yaworek

240. ^a Zapis niedokończony.

241. ^a Zapis niedokończony, po nim pozostawiono około 3/4 niezapisanej strony.

242. ^a Dopisano nad tytułem zapisu. ^b Nierozwiązany skrót wyrazu.

civi de Kamyonka, tanquam legitimus successor bonorum patris sui germani famati olim Joannis Jaworek, que bona dicta dicti Joannis Jaworek post obitum suum [s. 181] fuerunt invadiata in debito suo, videlicet trium marcarum. Que dicta bona tenuit in defectu solutionis, videlicet trium marcarum famatus Martinus Loyek civis de Camyonka, qui dictus Martinus Loyek dicta bona ut potuit in magis commodum deduxit, videlicet silvas pro campis extirpando, et cetera bona ibi exercendo, demum supradictus Jacobus [s] filius olim legitimus Mathie Yaworek, tamquam propinquior bonorum patris sui dicti Joannis Jaworek, filiaster suus legitimus, successit in bona sua patralia reponendo omnia et singula, secundum quod domini arbitri |–et–| invenerunt et statuerunt, videlicet tres marcas, in quibus tribus marcis bona dicti Joannis Jaworek fuerunt invadiata, et quatuor marcis pro extirpatione nemorum invenerunt, et in toto fient septem marcis domini arbitri statuerunt dandas Anne legitime uxori olim Martini Loyek cum suo filio dicto Paulo, et iam dictus Jacobus Jaworek dedit realem et effectualement, videlicet 7 marcas [Anne] Loykowa cum suo filio nomine Paulo. Ibi tunc coram iudicio banito resignavit dictus Paulus cum suo matre dicta Loykowa per trinam proclamationem viceadvocati, videlicet provido Jacobo Yaworek olim filio legitimo Mathie Jaworek, filiastro dicti Jo[annis]. 182/annis Jaworek, videlicet domum, omnes agros, pratos et ortos. Agri vel medium laneum iacet inter et penes metas post piscinam providi Nicolai Rzepka parte ex una et alteram penes metas providi Joannis Mesiek. Secundus medius laneus post molendinum in Ostruph¹ adiacum [s] penes metas providi Mathie Pula et parte altera penes Joannis Wloszczey. Ortus vero penes fluvium, que manat ad molendinum inferiorem. Secundus vero ortus, qui adiacet penes ortos, videlicet providi Stephani Czwykla, et altero penes Joannis Czornak. Pratum vero in Narta² post Szyedliska. Ista omnia resignavit dictus Paulus Loyek dicto Jacobo Yaworek ad habendum, possidendum, alionandum [s], vendendum et placita sua convertendum perpetue et in ewm. Xm^b Mathias.

242. ¹ Por. nr 98, przyp. 2. ² Narta, nazwa terenowa odnosząca się do łąk lub pierwotna nazwa rzeczki Parysówki (por. nr 248, 270).

Zygmunt Zych sprzedał Andrzejowi Gilowi dom między domami Osęki i Grzegorza Rzeźnika z rolami, łąkami i ogrodami, tj. półłankiem przy miedzach Jana Krupki z jednej i Stanisława Świąszka z drugiej strony (i przy) drodze idącej do Lublina, z drugim półłankiem za młynem na Ostrowie, między miedzami Jana Drąga i Jakuba Gorczyzki, łąką na pasiece (?), inaczej na grodzisku, przy łące Macieja Puli, ogrodem przy ogrodzie Pawłowej Piotrkowej z jednej i Jana Lazoska z drugiej strony, za 14 grzywien.

Materia Endree [s] Gyl cum Zych

Anno Domini 1532. Acta sunt hec infrascripta feria tertia ipsa die sancte Elizabet [19 XI]. In iudicio banito residentibus proconsuli et consulibus opidi Camyonka, videlicet Jacobo Yelytko, Marco fabro, Mathie |–Sze-pyothko–| <Wyrzchvny^a> et Nicolao Sepyothko, necnon domino Joannis advocati cum suo viceadvocato, cum septem [s. 183] scabinis iuratis, videlicet Leonardo Kokoska, Joanne Sramyk, Joanne Wyrzchvny et Alberto Ossaka <et Joanne Loyk^b>, omnibus de Camyonka, necnon Joanne Bysko et Nicolao Crupka de suburbio nostro Szyedlyska. Coram nobis suprascriptis constitutus providus Sigismundus Zych, non compulsus, nec coactus, sed sane in mente suo deliberans, vendidit et resignavit domum suam cum omnibus attinenciis, que pertinent et spectant ad prefatam domum, videlicet cum omnibus agris, pratis et ortis, agri vero, sive medium laneum, que iacet penes metas ex una providi Joannis Krupka, ex altera vero penes Stanislaum Szwyassek via, que tenditur ad Lublyn. Secundus vero medius laneus post molendinum in Ostruph¹, inter metas providi Joannis Drąg ex una, ex altera vero penes metas providi Jacubi Gorczyzka. Pratum vero in sarepta, alias na g r o d z y s k v², penes pratum Mathie Pula. Ortus vero penes ortum Pawłowa Pyotrkowa ex una, et altera penes ortum Joannis Lazossek, et ista omnia vendidit dictus Zych dicto Endree Gyl pro quatuordecem marcis, et domus predicta iacet inter domum Ossaka et inter domum Gregorii Rzesznyk, tam late, tam longie [s], prout solus habuit et tenuit. Qui predictus Andreas Gyl in prefatis bonis existens potest salubriter frui, prout in suo proprietatis comutare, vendere, alionare [s] et pro suo arbitrio convertere, et ipse predictus Zych resignavit dicto Andre Gyl perpetue et in ewm.

243. ^a Dopisano nad przekreślonym słowem. ^b Dopisano na górnym brzegu karty. Umieszczenie w tekście jest hipotetyczne i wynika z logiki formularza.

243. ¹ Por. nr 98, przyp. 2. ² Grodzisko, niezachowana nazwa terenowa (por. nr 355).

Kmieć Jakub Kozielek z Woli położonej za Siedliskami sprzedał podwójciemu Mikołajowi Kursie dom z ogródkiem na „zatytku” tego domu i rolę między miedzami Pawła Kluska z jednej i przy rzece zwanej Skrobów z drugiej strony, blisko łąk przynależnych do Siedlisk, za 18 grzywien.

Materia Nicolai Curssa cum Jacvbo Kozyelek

Acta sunt hec anno Domini 1532 et sunt scripta inferius contenta feria quinta proxima ante festum sancti Andree Apostoli [28 XI]. In iudicio banito residentibus procursuli [s] et consulibus oppidi Camyonka, videlicet Jacobo Jelythko, Marco fabro, Mathia Wyrzchvny, Nicolao Szepyothko, necnon nobili domino Joanni advocato cum septem scabinis iuratis, videlicet Leonardo Kokoska, Alberto Ossaka, Joanne Wyrzchvny, Joanne Sramyk, Joanne Loyek, omnibus de Camyonka, insuper et aliis scabinis iuratis ad eundem iudicium pertinentibus de suburbio nostro, videlicet Szyedlyska, videlicet Joanne Bysko, Nicolao Crupa. Ad quod ius personaliter <accedens^a> laboriosus Jacobus Kozyelek de Wolya¹, quod iacet in mediate <post^a> Szyedlyska recognovit sanus existens, non compulsus, nec coactus, sed sponte liber racionabiliterque fassus est, quia domum cum omnibus preffate attinenciis, videlicet cum ortulo, que iacet in mediate post prefatam domum, alias z a t h y l e k vendidit provido Nicolao Curssa, tunc existentis viceadvocato, insuper cum omnibus pratis, agris, agier [s] vero situs est inter metas providi Pauli Klussek ex una et alia penes [s. 185] fluvium dictum Skrobv², videlicet ecciam prope adiacens pratis hereditatis Szyedlyska, et ista omnia continuet summam |–se–| octodecim marcarum, nichil sibi et suis successoribus penitus reservantes. Et dictus Jacobus Kozyelek resignavit dicte Nicolao Curssa habendum, posidendum, alionandum [s], mutandum, donandum et ad ipsius usum convertendum, in perpetuum et in ewm.

Wojciech Osęka z matką Małgorzatą zwaną Mikulina sprzedali Annie niegdyś żonie Marcina Lojka, teraz żonie Wojciecha Osęki, i jej synowi Pawłowi dobra dziedziczne, tj. półłanek między miedzą Macieja Gąski z jednej i Macieja Kluski z drugiej strony, przy końcu sięgający drogi publicznej do Lublina; drugi półłanek między

244. ^a Dopisano nad właściwym wierszem tekstu.

244. ¹ Wola Siedliska, wieś notowana także w 1540 r., najpewniej wchłonięta przez Siedliska (Osady zaginione..., s.159). ² Najpewniej rzeczka wpadająca do Parysówki w rejonie Kamionki; nazwa związana z wsią Skrobów (por. nr 98, przyp. 1).

dzę miedzami Mikołaja Kursy z jednej strony i kowala Marka z drugiej; ogród z jednej strony przy rzece, która płynie do stawu, i między Jana Sramika z drugiej; łąkę koło łąk Macieja Kluska i Macieja Karaska, za 20 grzywien.

Materia Pavli Loyek cum Alberto Ossaka

Acta sunt hec anno Domini 1532 et sunt scripta inferius contenta feria sexta ipsa die sancti Nicolai [6 XII]. In iudicio banito residentibus procursuli [s] et consulibus oppidi Camyonka, videlicet Jacubo Jelythko, Marco fabro, Mathia Wyrzchvny, Nicolao Szepyothko, necnon nobili domino Joani advocato cum suo viceadvocato, et cum septem scabinis iuratis, videlicet Leonardo Kokosska, Alberto Ossaka, Joanne Wyrzchuny, Joane Sramyk, Joane Loyek, omnibus de Kamyonka, insuper et aliis scabinis iuratis ad eundem iudicium pertinentibus de suburbio nostro, videlicet Szyedlyska, videlicet Joanne Bysko, Nicolao Crupa. Ad quod ius personaliter accedentes providus Albertus Ossaka cum matre sua legitima Margareta dicta Mycvlina spontanea et deliberete et rationabiliter mutue recognoverunt, non com/s. 186/pulsi, nec coacti, neque aliquo errore seducti, mutue fassi sunt, quia bona sua hereditaria vendiderunt et resignaverunt coram iure banito cum sufficienti proclamacione, videlicet per viceadvocato dicto Nicolao Curssa, quia resignant, videlicet Albertus Ossaka cum matre sua nomine Margareta dicta Mykulyna provide Anne olim legitime uxori Martini Loyek cum suo filio dicto Paulo, nunc existens legitima uxori providi Alberti Ossaka, bona sua hereditaria, videlicet cum omni iure, dominio, nichil ibi sibi penitus resignantes, cum omnibus agris, pratis, ortis, ita late et circumferencialiter, prout soli tenuerunt et habuerunt, videlicet pro viginti marcis comunis monete in Regno curentis, videlicet in qualibet marca 48 grossis computantes. Ager, seu medius laneus situs est inter metas providi Mathie Gaska ex una, et altera providi Mathie Klussek in fine suo publica via positus dictus medius laneus, qua tendit verssus Lublin. Item secundus medius laneus situs est inter metas providi Nicolai Curssa [s. 187] ex una, et altera providi Marek fabre. Ortus vero situs est penes |–metas famati Jacubi [s] Jelythko–| <fluvium, que manat ad piscinam^a> ex una, et alia penes metas providi Joanis |–Curssa–| Sramyk. Pratum vero penes pratas, videlicet providi Mathie Klussek ex una, et altera penes Mathie Karassek. Ista omnia resignaverunt dictus Albertus cum sua matre legitima dicta Miculina ad habendum, possidendum, alionandum [s], donandum et ad suos usos, quos meliores conspexerint convertendum in perpetuum et in ewm.

245. ^a *Dopisano nad skreślonym fragmentem tekstu.*

246. s. 187–189

7 stycznia 1533 r.

Szlachetny Jan wójt z Kamionki sprzedał wielmożnemu panu Janowi z Oleśnicy wojewodzie lubelskiemu, jako panu swemu dziedzicznemu, dom swój wójtowski położony między domami Mikołaja Meszka i Stefana Ćwikły i 2 półtłanki, ogród i łąkę, za 6 grzywien. Wójt winien bronić Oleśnickiego przed przeszkodami ze strony jakichkolwiek osób, a zwłaszcza jego siostr Anny i Elżbiety, pod wadium 6 grzywien.

Materia magnifici domini Joanis de Olesznycza palatini Lublinensis¹ cum Ioane advocato

Actum est feria tertia proxima post festum Trium Regum [7 I] anno Domini millesimo quingentesimo trigessimo tercio. Comparens personalliter coram iudicio banito nobilis Johanes advocatus de Camyonka, sanus mente existens <et^a> corpore, recognovit, quia domum suam advocacie^b vendidit cum duobus mediis laneis, orto et prato ad eam domum pertinentibus et spectantibus, iacentem inter domum Nicolai Meszek parte ab una, et inter domum Sthephani Czwykla parte ab altera inter [s^c] iuris et proprietatibus et cuiusvis fructus usu pro se et suis successoribus usurpando, ita late, longe et circumferencialiter, prout solus tenuit et habuit, magnifico domino Joanni de Olesznycza pallatino Lublinensis, tanquam domino suo hereditario, pro sex marcis pecunie et monete numerique Polonialis vendidit perpetue et in ewm, ita prout solus tenuit et habuit, nullis exclusis per prefatum dominum Johanem et eius successorres, cum omni iure, dominio et proprietate perpetue et in ewm tenendum, possidendum et ad usus suos beneplacitos convertendum, et iam exnunc predictus Joannes advocatus dedit reallem et effectualement possessionem prefato magnifico domino Joanni [s. 189] in predicta bona, et debet prefatus Joanes et eius successores preffatum dominum Joanem occasione premisorum tueri ab omni impedimento, ab omnibus personis, et signanter a sororibus suis, videlicet Anna et Elizabet, tociens quociens opus fuerit, sub vadio sex marcarum pecunie, nulla exquisione prefatum dominum evadendo.

<advocacie^b>

246. ^a *Dopisano nad właściwym wierszem tekstu.* ^b *Na dole strony pod tekstem zapisu dopisano poprawnie słowo, które w tekście było poprawiane i jest pokreślone.* ^c *Z kontekstu wynika, że winno być raczej nihil.*

246. ¹ *Por. nr 132, przyp. 3.*

Stanisław Krzyszek mieszkaniec Szczekarkowa sprzedał Maciejowi Kluskowi dom między domami Macieja Karasia i Marcina Mętula, półłanek przy miedzach Macieja Strzałki i Jakuba Gorzczy, drugi półłanek na Kokoszy, między miedzami Macieja Wierzchonia i Pawła Piotrka, inny półłanek koło drogi do Lublina, przy miedzach Wojciecha Osęki i Pawła Kluska, ogród przy ogrodzie Macieja Strzałki z jednej strony i Macieja Karaska z drugiej, łąkę koło łąki Wojciecha Osęki z jednej strony i Macieja Osęki z drugiej, za 20 grzywien.

Materia Cluszek Mathia cum Crzyssek Matiam

Acta sunt hec in die sanctorum Fabiani et Sebastiani [20 I] anno Domini 1533. Et sunt inferius scripta in iudicio banito residentibus procursuli [s] et consulibus opidi Camyonka, videlicet Marco fabre, Jacubo Jelythko, Nicolao Szepythko et Mathia Wyrzchuny, necnon viceadvocato Nicolao Curssa cum suis septem scabinis iuratis, videlicet Joannes Loyek, Joanne Wyrzchvny, Jacobus Przybylek, Leonardo Kokosska, Joanne Sramyk, insuper et aliis scabinis ad eundem iudicium pertinentibus de suburbio Szyedlyska, videlicet Joanne Wlos, Nicolao Crupa. Ad quod ius personaliter accedens Stanislaus Crzysszek incola de Szczekarkvw¹ recognovit non compulsus, nec coactus, neque aliquo [s. 190] sinistro errore seductus, sed spontanee deliberate fassus est, quia domum suam adiacentem inter domos, videlicet providi Mathie Carasz ex una, et altera penes domum Martini Manthul vendidit famato Mathie Clussek opidano de Camyonka pro viginti marcis pecunie comonis [s] in Regno curentis, in qualibet marcam 48 grossos computando, cum omnibus agris, prato et orto. Agrum vero situm est, sive medium laneum, penes metas providi Mathie Strzalka ex una, et altera Jacubo Gorzczyca. Alius medius laneus situs est in Cocossza², inter metas penes Mathie Wyrzchuny ex una, et altera penes Paulum Pyotrek. Alius medius laneus situs, seu locatus est penes stratum tendentem versus Lublin, et est penes et metas Alberti Ossaka ex una, et altera penes Paulum Clussek. Ortus vero est situs penes ortum Mathie Strzalka ex una et altera penes Mathie Carasz. Pratum vero penes Alberti Ossaka ex una, et altera penes Mathie Ossaka. Hec omnia publice dictus [s. 191] Stanislaus Crzyzek resignavit dicto Mathie Clussek perpetue et in ewm habendum, possidendum, alionandum [s], vendendum et ad suos beneplacitos usus convertendum. Anno, die, quibus supra.

247. ¹ Por. nr 133, przyp. 1. ² Por. nr 239, przyp. 2.

Maciej Drobny sprzedał Pawłowi Kluskowi dom położony między domami Jana Ruska i Jana Puli, półłanek między miedzami Stanisława Tafla i Macieja Kluska koło drogi do Lublina, drugi półłanek między miedzami Mikołaja Korzkwi i Jakuba Świeszka, trzeci półłanek na Skrobowie między miedzami Mikołaja Kursy i Macieja Kluska, łąkę koło Mikołaja Wierzchonia z jednej i przy rzece Narta z drugiej strony, ogród koło Jana Ruska z jednej i Macieja Gąski z drugiej strony, i drugi ogród przy ogrodzie Macieja Ruska z jednej i Macieja Sracza z drugiej strony, za 18 grzywien.

Materia Pavli Clussek cum Matia Drobny

Acta sunt hec ipsa die sanctorum Fabiani et Sebastiani [20 I] anno 1533. Et sunt inferius scripta in iudicio banito residentibus proconsuli et consulibus opidi Camyonka, videlicet: |–Marco fabre–|, Nicolao Szepythko, consules vero sunt Jacobus [s] Jelythko, Stanislaus Chlebek, Nicolaus Curssa, necnon septem scabini, videlicet tunc existentes, videlicet Marco fabre, Gregorius Rzeszzyk, Joannes Sramyk, Stanisław Chlaudus, Joanne Wlos, Stephano Crupka. Ad quod ius personaliter accedens providus Mathias Drobny publice et per expressum recognovit, sanus existens in mente, non compulsus, nec coactus, sed deliberate fassus est, quia domum suam sitam penes domum discreti Joannis Russek ex una, et altera penes Joanne Pula, cum [s. 192] omnibus agris, pratis, ortisque. Agrum, sive medium laneum situs est inter metas providi Stanisłai Thaphel ex una, et altera penes Mathiam Clussek, circa stratum tendentem verssus Lublyn. Et secundus medius laneus situs est, positus sive penes metas Nicolai Korzkwy ex una [s], et altera penes metas Jacobi Szwyassek. Tercius est in Skrobuvph¹, penes metas providi Nicolai Curssa ex una, et altera penes Mathia Clussek. Pratum vero penes Nicolai Wyrzchuny ex una, et altera penes fluvium nucupatum Nartha². Ortus vero est penes Joanis Russek ex una, et altera penes Mathie Gąska. Secundus vero ortus situs est penes ortum penes Mathie Rusek ex una, et altera penes Mathie Sracz. Ista omnia vendidit dictus Mathias Drobny predicto Paulo Clusek pro summa decem octo marcarum, nullam propinquitatem sibi, suis legitimis successoribus penitus reservando, sed re[s. 193]signavit cum omni iure, dominio ita late circumferencialiter, prout solus tenuit et habuit vendendum, mutandum, alionandum [s] et ad suos beneplacitos usus convertendum perpetue et in ewm.

248. ¹ Por. nr 98, przyp. 1. ² Por. nr 242, przyp. 2.

Paweł Smolnik sprzedał Mikołajowi Ruskowi dom między domami Mikołaja i Macieja Domienika, półłanek na polu zwanym Kokosza, między miedzami Macieja Wierzchonia i Jakuba Strugały, drugi półłanek koło drogi do Lublina, przy miedzach Jana Włoscieja z jednej i Jana Pachlerza z drugiej strony, ogród przy ogrodzie Mikołaja Korzkwi z jednej i Macieja Bogusława z drugiej strony, drugi ogród ze stodołą przy ogrodzie Jakuba Strugały z jednej i Jana Sramika z drugiej strony, za 40 grzywien.

Materia |–Joannis–| <Nicolai^a> Rusek cum Paulo Szmolnyk

Acta sunt hec feria quarta proxima ante festum sancti Pauli Conversionis [22 I] anno 1533 et sunt inferius scripta. In iudicio banito residentibus procursuli et cursulibus [s] opidi Camyonka, videlicet: Marco fabre et Jacubo [s] Jelythko, Nicolao Szepythko, Mathia Wyrzchuny^b, necnon coram septem scabinis iuratis, videlicet Leonardo Cokoska, Joanne Sramyk, Alberto Ossaka, Joanne Loyek, Joanne Wyrzchuny, necnon et alii duo ad hoc ius spectantium de suburbio dicto^b Szyedlyska, videlicet Nicolao Crupka, Joane Wlosz. Ad quod ius personaliter accedens providus Paulus Szmolnyk, non compulsus, nec coactus, neque aliquo sinistro errore seductus, sed sponte deliberate fassus est, necnon et <nobili^c> Joanne advocato et cum suo viceadvocato. [s. 194] Que domum suam sitam inter domos providi Nicolai ex una, et altera penes domum Mathie Domyenyk vendidit et iam resignavit cum omnibus ad prefatam domum attinentiis, videlicet agris, pratis, ortis et predio, pro marcis quadraginta. Ager vero, sive medius laneus situs est penes metas providi Mathie Wyrzchuny ex una, et altera penes metam Jacubi Strugala, in campo nucupato Cokossa¹. Alius vero medius laneus, qui iacet circa stratam publicam tendentem verssus Lublin, penes metas providi Joanis Wloszczey ex una, et altera penes metam Joannis Pachlyrz. Ortus vero situs est penes ortum Nicolai Corzkwy ex una, et altera penes ortum Mathie Boguslaw. Secundus vero ortus cum predio situs est penes ortum Jacubi Strugala ex una, et altera parte penes ortum Joanis Sramyk, et hec omnia dictus Paulus Szmolnyk dicto |–Joanne–| <Nicolao^d> Rvssek coram iure banito resignavit [s. 195] et totalem intromissionem dicto admissit, nichil iuris et propinquitatis

249. ^a Dopisano nad skreślonym fragmentem tekstu. ^b Znak # nad wierszem. ^c Dopisano nad wierszem tekstu, we właściwym miejscu. ^d Dopisano na marginesie i miejsce umieszczenia dopiski w tekście zaznaczono znakiem #.

249. ¹ Por. nr 239, przyp. 2.

sibi et suis successoribus penitus reservando, sed tam late, longe circumfencialite [s], sicut solus tenuit et habuit. Et dictus Paulus Szmolnyk debeat, seu tenebit et tenebuntur sui successores a qualibet persona et a per-scriptione tuere et eliberare dictum Nicolaum Russek <et omni eius sec-cesores^c>, et iam plenariam sibi fecit, hec omnia resignavit dicto Nicolao Rvssek ad habendum, posidendum, alionandum, vendendum et suos ussus meliores convertendum perpetue et in ewvm.

Bracia pozostający w niedziale Jan, Maciej, Jakub i Mikołaj, synowie zmarłego Stanisława Wierzchonia (sprzedali) Janowi wójtowi dom między miedzami szlacheckiego pana Jana wójta i Jana Lojka, naprzeciw Gąski, z ogrodem koło stawu, za 8 grzywien, i przyrzekli uwolnić go i bronić od ewentualnych roszczeń braci z tytułu bliższości pod wadium 8 grzywien.

Materia nobilis domini Joannis advocati cum Wyrzchvny Mathia

Acta sunt hec feria quarta proxima ante festum Conversionis sancti Pauli [22 I] anno 1533 et sunt inferius scripta. In iudicio banito residentibus procursuli et cursulibus [ss] opidi Camyonka, videlicet Marco fabre, Jacubo [s] Jelythko, Nicolao Szepythko, Mathia Wyrzchvny, necnon nobili domino Joannis advocati cum suo viceadvocato Nicolao Curssa, necnon et septem scabini iurati, [s. 196] videlicet Joannes Loyek, Joannes Sramyk, Joannes Wyrzchvny, Leonardus Cokosska, Albertus Ossaka, necnon et alii duo ad hoc ius pertinentibus de suburbio nostro Szyedlyska, videlicet Joannes Wlosz, Nicolao Crupka. Ad quod ius personaliter accedentes discreti fratres germani procreati olim ex Stanisłao Wyrzchvny, non compulsi, nec coacti, sed mera et spontanea mente mutue uno ore fassi sunt, videlicet Joannes, Mathias, Jacobus [s] et Nicolaus fratres germani et non divisi fassi sunt, quia domum suam cum orto prope piscinam situs est, et domus vero est penes metas eiusdem nobilis domini Joannis advocati ex una, et altera penes metas Joanis Loyek, ex opposito Matia Gaska, pro suma octo marcarum, et tenebuntur dicti fratres dictum dominum advocatum ratione propinquitatis genealoye [s] a fratribus, si qui essent, <et a qualibet persona^a> eliberare et tuere sub vadio octo marcarum, et hanc dederunt coram iure banito totalem et efectualemente intromi-

250. ^a Dopisano na marginesie strony i znakiem # zaznaczono umiejscowienie tego fragmentu w tekście.

sionem habendum, tenendum, alionandum, vendendum et ad suos meliores ussus convertendum perpetue et in ewum 1533.

251. s. 197–198

25 kwietnia 1533 r.

Młynarz Jan Włóściej sprzedał Janowi Wierzchoniowi miejsce na budowę domu, położone za bagnem (?) Jana Pachlerza, naprzeciw kowala Marka, ogród na końcu grobli na brzegu rzeki płynącej do niższego młyna, za 4 grzywny.

Materia Joanis Wloszczey et Joanis Wyrzchuny

Acta sunt hec feria sexta proxima post festum sancti Adalberti [25 IV] anno Domini 1533 et sunt inferius scripta. In iudicio banito residentibus proconsuli et consulibus opidi Camyonka in presencia, videlicet Nicolao Szepythko existens tunc prothocunsul et cunsules [s], videlicet Jacubi Jelythko, necnon Marci fabri et Mathie Wyrzchuny, necnon nobili domino Joanis advocati cum suo viceadvocato et septem iuratis scabinis, viceadvocatum Nicolai Kurssa et scabi [s], videlicet Joannis Szramyk et Leonardi Kokosska, Alberti Ossaka, Joanis Loyek et Joanis Wyrzchuny, necnon et alii duo ad hoc ius spectantibus ex suburbio nostro, videlicet Szedlyska, videlicet Nicolai Kupa [s] et Joanis Wlos. Ad quod ius personaliter accedens providus Joanes Wloszczey molendinator tunc existens in Camyonka, opidanus noster, non compulsus, nec coactus, neque aliquo sinistro errore seductus, sed fretus salubri consilio suorum amicorum, eciam sanus existens in corpore, fassus est, quod locum aptum ad structuram domus cum horto ad eandem locum attinenti pro quatuor marcas vendidit perpetue et in ewum. Et dictus Joanes Wloszczey debet eum tueri et eliberari a qualibet persona, excludendo omnes propinquos suos. Et iste locus situs est post lerneum [?] Joanis Pach[s. 198]lyrz in ripa piscine, necnon ex opposito Marci fabri. Ortus vero in fine aggeris et in ripa fluvii manentes versus molendinum inferiorem. Et dictus Joanes Wloszczey dedit realem resignationem per trinam proclamationem viceadvocati habendum, possidendum, alionandum [s], vendendum et ad suos beneplacitos convertendum perpetue et in ewum [s].

252. s. 198–199

25 kwietnia 1533 r.

Jan Włós z przedmieścia daruje swemu bratankowi Uliaszowi połowę swych dóbr ruchomych i nieruchomych za wierną, codzienną posługę.

Materia Joannis Wlos cum suo filiastro

Acta sunt hec feria sexta proxima post festum sancti Adalberti [25 IV] anno Domini 1533. Et sunt inferius scripta in iudicio banito residentibus procunsuli [s] et consulibus opidi Camyonka. In presencia videlicet providi Nicolai Sepyotko tunc existens protocunsuli [s] et consules Jacobus Jelythko et Marcus faber, Mathias Wyrzchuny, necnon in presencia nobilis domini Joanis advocati cum suo viceadvocato, viceadvocatus providus Nicolaus Kurssa, necnon in presencia septem iuratis scabinis, videlicet Leonardi Kokosska, Joanes Loyek, Joanis Szramyk et Joanis Wyrzchuny, necnon et alii duo ad hoc ius pertinentibus ex suburbio nostro, videlicet Szedlyska, Nicolai Kupa [s] et Joanis Wlos. Ad quod ius personaliter accedens providus Joanes [s. 199] Wlosz de suburbio sanus existens, non compulsus, nec coactus, neque aliquo sinistro errore seductus, fassus est, quia medietatem bonorum suorum mobilium et immobilium filiastro suo, alias Uliassowy, donavit pro ipsius fido servicio per ipsum asidue [s] fideliter execulum perpetue et in ewum [s].

253. s. 199–200

24 kwietnia 1534 r.

Maciej Opala z Siedlisk darował swemu bratankowi Wojciechowi za jego wierną posługę połowę dziedzictwa: ról, łąk i ogrodów.

Acta sunt hec coram nobis feria sexta in festo divi Georgi [24 IV] anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quarto. Coram nostro banito iudicio in dicto nostre residence apud Ganszka Mathia protunc residentibus proconsuli unacum consulibus [s] opidi Camyonka, in presencia videlicet proconsoli [s] Nicolai Zepythko tunc existens protocunsul [s] et cum consulibus Jacobo Yelythko et Marco faber, Johanne Krupka, necnon in presencia nobilis Johannis advocati cum suo viceadvocato, videlicet Nicolao Cursza, necnon in presencia septem iuratis et scabilris [s], videlicet Leonardo Kokoszka, Johanne Loyek, Joanis Szramyk et Johannis Vyerzchony, necnon et alii duo ad hoc ius pertinentibus ex suburbio nostro, videlicet Syedlyszka, Nicolai Krupa et Johannis Wlosz, ad quod ius accedentes providus Mathias Opala de Syedlyszka, nec compulsus, nec coactus, neque aliquo sinistro errore seductus, [s. 200] sed fretus salubri consilio suorum amicorum, eciam sanus in corpore, fassus est et recognovit, quia filiastro suo Adalberto presenciam inscribit hereditatem: agrorum, pratorum, ortorum, medietatem bonorum suorum donavit et dedit et inscripsit perpetue et ewm, nichil sibi reservando, neque suis successo-

ribus, cum tali iure, prout solus tenuit et habuit pro ipsius fido servicio.
1534

254. s. 200–201

9 września 1534 r.

Stefan Borzecki sprzedał synowi Mikołajowi rolę, ogrody, łąki na przedmieściu Kamionki, tj. w Siedliskach za 20 grzywien, nie zatrzymując dla siebie ani innych synów żadnej bliższosci.

Materia providi Sthephani Borzeczkzy

Acta sunt hec feria quarta infra octavas Nativitatis Intemerate Virginis Marie [9 IX] anno Domini 1534 et sunt inferius scripta. In iudicio banito residentibus prothoconsuli et consulibus in domo Joannis Wyrzchuny in presencia prothoconsuli, videlicet Stanislao Chlebek, proconsulibus vero famatis, videlicet Jacobo Yelythko, Joanne |–Wyrzchuny–| Krupka, Marco fabre, necnon in presencia nobilis Joannis advocati cum scabinis, videlicet Joanis Wyrzchuny, Joannis Loyek, Stanislao Drag, Albertus Osszak, Joanis Szramyk, [s. 201] necnon ex suburbio eiusdem opidi Camyonka, videlicet Szedlyska ad hoc ius adiacens, videlicet Joannis Wlosz, Nicolai Krupka, omnibus is supranominatis in iudicio banito existentibus. Ad quod ius personaliter accedens providus Sthephanus Borzeczkzy unacum filio suo legitimo, videlicet Nicolao. Qui iam dictus Sthephanus Borzeczkzy sponte et deliberate recognovit, fretus suo bono et deliberato animo, quia vendidit, dedit et donavit bona sua, videlicet tam mobilia, que solus possidebat in suburbio dicti opidi Camyonka, videlicet Szyedlyska, videlicet agros, ortos, prata, tam longis, late, uti solus tenuit, ad habendum, possidendum, alionandum, vendendum et ad suos usus beneplacitos convertendum, nichil sibi et aliis filiis proprietatis penitus reservando, pro 20 marcis.

255. s. 202

8 kwietnia 1535 r.

Maciej i Katarzyna, dzieci zmarłego Kolano, sprzedali Stanisławowi Świąszkowi dom między Markiem a Krzyszkiem, rolę między drogą do Kocka i Krzyszkiem i inną między Kloskiem a Kursą, ogród między Krzyszkiem a Jaworkiem i inny między Meszkiem, oraz łąkę między Sramikiem a Krupką, za 16 grzywien.

Anno Domini 1535

Die Jovis post Conductum Pasce [8 IV]. Banitum iudicium factum est, prime advocatum Camyenski, proconsule Marek, necnon consulibus Jo-

hanne Krupka, Jacobo Jelithko ac scabinibus [s] Leonardo Kocoska, Stanislao Drak. Coram quo iudicio personaliter stans Mathias et Katerina, filius [s] olim Kolyano, vendiderunt domum cum agro et ortis, pratisque, sitam inter Marcum et Krissek. Pratum inter Sramik et Krupka. Agrum inter viam Koczko¹ et Krissek, et alium inter Klosek et Kursa. Ortum inter Krissek et Javorek, alium inter Messek. Hanc prefatam domum cum omnibus adiacenciis prefatis vendiderunt |–pro media quarta marca–| <pro sedecim marcis^a> Stanislao Swyassek. Quamquidem domum cum omnibus prefatis agris, ortibus, pratis ipse Stanislaus prefatus potest vendere, donare, comutare et ad suos usus convertere. In cuius rei evidens virgam porrexerunt, tanque legitimo heredi huius domus. Itaque nichil horum puerorum amici et consangvinei nullam atinenciam habuerint.

256. s. 203–204

16 lipca 1535 r.

Apolonia z Lublina sprzedała wielmożnemu panu Janowi z Oleśnicy wojewodzie lubelskiemu dom swój między Janem Karaskiem a Jakubem Tafiłkiem za 3 wiarunki i odstąpienie od służby (należnej mu od Apolonii?), którą to łaskę przekazał wojewoda przez sługę swego Mikołaja Mikułę. Gdyby ktoś był bliższy, da wojewodzie 20 grzywien.

Materia magnifici domini palatini Lublinensis cum Apolonia de Lublin

Actum est feria sexta post festum Divisionis Apostolorum [16 VII] anno Domini 1535. Comparens personaliter Apolonia de civitate Lublini in banito iudicio, sana mente existens et corpore, recognovit, quia domum suam iacentem inter domum Johannis Karazek, ex alia parte Jacobo Thaphylek, magnifico domino palatino Lublinensi vendidit in domo prout protoconsuli <domini^a> Marci, necnon cum consolibus [s], videlicet Marco protoconsule |–nec–| <et^b> aliis quam pluribus: Jacobo Lelythko, Johanne Krupa, Johanne Szramiyk. Ecciam advocatus cum suis scabinis, aut iuratis, simul cum sedentibus, hoc est: Johannes Loyek, Stanislaus Drank, Johannes Vyerzchony, Johannes Wlos, Nicolaus Krupka. Ipsa Apolonia vendidit magnifico domino palatino pro tribus fertonis numeri et consvete curentis, in Regno curentis. Magnificus dominus palatinus

255. ^a Dopisano nad przekreślonym fragmentem tekstu.

255. ¹ Por. nr 60, przyp. 1.

256. ^a Dopisano nad właściwym fragmentem tekstu. ^b Dopisano w wierszu, po skreślonym słowie. ^c Lekcja niepewna; można też odczytać ius lub inf[ra].

Lublinensis ex gracia sua, [s. 204] prout servicio suo concedit. Iam omnes ipsa Apolonia expetentes a iure sua, et aliendo a sua hereditate, nichil sibi, aut suis succesoribus reservando. Ita prout sola <tenuit^a>, tam late, longe, prout melius ad suum adventum et ad suum melius convertendum potuit. Item cetera magnificus dominus palatinus Johannes de Olezniycza sua potencia, prout eius magnificencia est voluntas, concedit ex dicto servo suo Nicolao Micula. Sin autem aliquis sit propinquior domine palatine, det sibi viginti marcas. Et ipsa Apolonia s[ervici]um suam ins[uper]^c dicto non debet, illium defendere coram domino et coram omnibus succesoribus eius, et est ex consessu domini, domini etc.

257. s. 205

18 października 1535 r.

Kmieć Michał, przedmieszczanin z Siedlisk osłabiony starością, wraz z żoną, sprzedał Szymonowi dom między Stapą i Radostem i wszystkie role przy miedzy Borzeckiego i koło roli Radosta, ogrody i łąki między Janem Bysko a Janem Radostem w lesie Skrobów, oraz sad, za 12 grzywien.

Materia Michaellis de Syedlyska cum Simone de eadem Syedlyska
Acta sunt hec feria secunda in die sancti Luce Evangeliste [18 X] anno Domini 1535 et sunt inferius scripta. In iudicio banito residentibus proconsuli et consulibus opidi Camyonka. In presencia Marco fabre, Johanne Krupa, Johanne Sramyk, Jacobo Jelythko existens tunc protoconsol [s], necnon viceadvocato et septem iuratis scabinis, viceadvocatus Nicolaus Kvrpa et scabini: Mathias Gaska, Albertus Osaka, Johannes Loyek, Johannes Vyrzchon, Stanislaus Drag, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro, videlicet Syedlyska, videlicet Nicolaus Krvpa, Johannes Wlosz. Ad quod ius personaliter actedens [s] laboriosus Michael supurbanus [s] noster de Syedlyska, non compulsus, nec coactus, nec aliquo errore seductus, sed salubri sanitate sanus existens, sed iam confectus senio, cum sua uxore vendidit domum et omnes suos agros, quos solus tenuit et ita illis laboravit, pro |-octo-| <duodecim^a> marcis vendidit perpetue et in ewm. Et dictus Michael debet eum tueri et eliberari a qualibet persona, excludendo omnes propinquos suos. Et iste domus situs est inter Stapa et parte altera Radosth. Et agrum situm est huius domus penes metam Borzeczky et |-Radosth-| penes agrum Radosth, ortos et pratos

257. ^a Dopisano nad skreślonym słowem. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

257. ¹ Las Skrobów, zapewne nad rzeczką i w pobliżu wsi o tej samej nazwie (Por. nr 98, przyp. 1. i nr 177, 244, przyp. 2).

et omnia, que spectant ad hunc domum. Pratum situm est inter Johannis Bysko et Johannis Radosth in silva Skrobów². Et dictus Michael dedit realem resignacionem per trinam proclamacionem viceadvocati habendum, possidendum, alionandum [s], vendendum et ad suos beneplacitos convertendum <Simoni^b> perpetue et in ewm cum pomario.

258^a. s. 205

1551 r.

Marcin Radost zapłacił Marcinowi Szymonowiczowi pół grzywny za część sadu.

Anno Domini 1551. Martinus Radost Martino Symanowicz solvit mediam marcam peccunie tantum de parte pomarii, quam huius Martinus Symonowycz apud Martinum Radosz, et hoc facta est per concordiam [^b] Andrea et Mathias Gyaska [^b].

259. s. 206

13 lutego 1536 r.

Andrzej Gil zapisał żonie Dorocie i dzieciom, które z nią ma, połowę domu, rolę, łąk, ogrodów, za opiekę do śmierci, a drugą połowę po swej śmierci. Dobra te ma Dorota posiadać bez przeszkód ze strony dzieci z pierwszej żony Andrzeja Gila.

oraz 11 listopada 1537 r.

Tenże zapisał dom i całe dziedzictwo Stanisławowi swemu synowi i (jego?) braciom za opiekę do śmierci.

Inscriptio honeste Dorothee cum viro legitimo Andrea Gyl

Acta sunt hec anno Domini 153|-6-| <7^a>. Veniens providus vir Andreas Gyl ad nostrum iudicium banitum protunc residentibus, videlicet nobili domino Johanne advocato, necnon proconsule cum |-scabinis-| consulibus, videlicet Nicolao Rvssek protunc proconsule existente, Jacobo Jelythko, Joanne Krvpa, Johanne Sranyk, necnon <Nicolao^b> viceadvocato cum scabinis, videlicet Johanne Vyrzchon, Johanne Loyek, Mathia Gaska, Stanislaw Drag, Alberto Ossaka, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro videlicet Syedlyska, videlicet Nico-

258. ^a Dopisano później na pustej dotąd, dolnej części strony. Wyblakły atrament utrudnia pełny odczyt. ^b Nie odczytano 1-2 słów.

259. ^a Cyfrę 7 napisano na cyfrze 6. ^b Dopisano nad właściwym wierszem. ^c Dopisano nad skreślonym fragmentem tekstu. ^d Dopisano pod zapiską i wskazano symbolem ≠ miejsce tego fragmentu w tekście. ^e Nie odczytano jednego słowa z powodu przekreślenia tekstu.

^f Nie odczytano 3-5 słów z powodu przekreślenia tekstu. ^g Nie odczytano 2 słów z powodu przekreślenia tekstu.

laus Krvpa, Johannes Wlosz. Banitum iudicium celebravimus | -feria secunda- | <die dominico^c> post festum sancti | -Dorothee [13 II 1536]- | <Martini^c> [11 XI 1537]. In eodem iudicio constitutus vir providus Andreas cognomine Gyl, civis de Kamyonka, unacum sua uxore Dorothea resignavit, seu inscripsit, non seductus, nec coactus, nec aliquo errore defraudatus, seu deductus, sed de sua bona voluntate fassus est resignasse coram nobis <famato Stanislao filio suo legitimo domum et totam hereditatem cum agris cum fratribus legitimis^d> | -honeste Dorothee uxore suum medietatem domus unacum mediis- | agris, necnon pratis, ortis et omnibus, que spectant ad domum prefatam, | -cum pueris- | quos habet | -cum ipsa Dorothea- | ad mortem tute tenere et suis pueris | = ad mores eorum bene servare [^e] est pueris [^f] uxore aliam medietatem [^g] post suam mortem, et predictus Andreas Gyl omnia sua bona debet tenere realiter usque ad morte suam. Et si predictus Andreas Gyl prius de hac luce decederit, tandem prefata Dorothea tenebit pacifice et quiete, et sine omni impedimento amicorum seu prioris uxori puerorum ipsius prefati Andree Gyl = | perpetue et quiete in ewm tenebit.

260. s. 207 1536 r.

Jan wójt z Kamionki oznajmia, że wielmożny pan Jan z Oleśnicy wojewoda lubelski polecił mu zapisać Maciejowi Gąsce kupno domu położonego przy domu Jana Włóścieja z jednej i placu z drugiej strony, z półtąnką na Okolniku, między miedzami Jana Lojka i Stanisława Drąga, i z drugim półtąnką na Kokoszy, między miedzami Jakuba Jelitko i Stanisława Świąszka, oraz ogrodem między ogrodami Sepiotkowej i Jakuba Jelitko, za 20 grzywien.

Matie Gąska

Acta sunt hec anno Domini 1536

Cum consensu magnifici domini Johannis palatini Lublinensis¹. Ego Johannes advocatus in Camyonka residens in banito iudicio cum septem scabinis iuratis, videlicet Jacobo Przybylek, Alberto Ossąka, Johanne Vyrzchon, Stanislao Drąg, Johanne Loyek, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro, videlicet Syedlyska, videlicet Nicolao Krvpa, Johanne Wlos, necnon proconsule cum consulibus, videlicet proconsul Nicolaus Rvssek, Jacobus Jelythko, Johannes Krvpa, Johannes Sra-

260. ¹ Por. nr 132, przyp. 3. ² Por. nr 222, przyp. 1. ³ Por. nr 239, przyp. 2.

260. ^a Dopisano powyżej wiersza. ^b Dopisano nad skreśleniem.

myk. Magnus dominus Johannes de Olesnycza palatinus Lublinensis sua potencia, prout eius magnificencie est potestas et voluntas, concedit et decrevit ad ius pertinens, ut predictum ius realem inscripcionem inscriberit provido Mathie Gąska causa eius empcionis domus iacentem penes domum situatam Johannis Wlosczy, et ex altera parte iacentem plateam, tam late, tam longe, prout ad hoc domum spectat de agro, que spectat. Primus medius laneus iacet <in Okolnyk^{2a}> inter metam Johannis Loyek, ex parte altera metam Stanislai Drąg. Alius medius laneus in | -Okolnyk- | <Kokossa^{3b}> iacet inter metam Jacobi Jacobi Jelythko [ss], parte ex altera Stanislai Swyassek, necnon ortus inter ortum Sepyothkowa, parte ex altera Jacobi Jelythko. Et si post hoc aliquis propingws vellet possidere, vel propinquitate ab ipso aligenare, ego ipsum debeo tuere et defendere. Et inscribo ei, quod illum precSAT [s] et emit pro viginti marcis Polonicalis numeri consweti pecunie. Et ipse predictus Mathias Gąska debet tenere pacifice et quiete. Et sine omni impedimento perpetue et in ewm.

261. s. 208-209

2 maja 1536 r.

Wielmożny pan Jan z Oleśnicy wojewoda lubelski, dziedzic Kamionki i Dłotlic, w obecności szlachetnych dziedziców: Marcina Regowskiego z Regowa, plebana w Kamionce i Dysie, Mikołaja Karmanowskiego z Karmanowic, Piotra Piotrowskiego z Piotrowic oznajmił, że sprzedał Markowi kowalowi zwanemu Pluskwa, swemu poddanemu, dom z półtąnką na Ostrowie, między miedzami Stefana Ćwikły i Macieja Wierzchonia, z ogrodem i łąką między domem Mikołaja Meszka i Stefana Ćwikły, za 6 grzywien.

| -Mathe [s]. Inscriptio magnifici domini Johannis de Olesnycza palatini Lublinensis¹ cum Marco fabre, cive de Camyonka.

Actum est feria tertia in maio- |

Inscriptio famati Marci fabri Plusqua civis de Camyonka, consulis da [s] eadem Camyonka

Acta sunt hec in opido Camyonka, in domo providi Mathie dicti Gąska, feria tertia in festo sancti Sigismundi Regis et Martiris [2 V] anno Domini 1536. Presentibus ibidem venerabili et nobilebus Martino Regowsky heredi de Regow², plebano de Camyonka et Dysz³, Nicolao Carmanowsky

261. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

261. ¹ Por. nr 132, przyp. 3. ² Regów, wieś na lewym brzegu Wisły w pow. kozienickim, w XV-XVI w. własność szlachty h. Awdaniec (Jan Długosz, *Liber beneficiorum dioecesis Cracoviensis*, wyd. L. Łętowski, Kraków 1863-1864, t. I, s. 444, t. III, s. 252; K. Niesiec-

de Karmanowycze⁴ et Petro Pyothrowsky de Pyothrowycze⁵ heredibus et aliis quampluribus testibus fidedignis circa premissa. Comparens personaliter coram iudicio banito magnificus dominus Johannes de Olesnycza palatinus Lublinensis etc., dominus et heres de Camyonka et Dlvthlycze⁶, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia domum suam vendidit cum uno medio laneo iacentem in Ostrow⁷, inter metas providi Stephani Czwykla ab una et providi Mathie Vyrzchon partibus ab altera, <cum^a> orto <et^a> prato ad eam domum pertinentibus et spectantibus, iacentem inter domum Nicolai Miessek parte ab una et inter domum Stephani Czwykla partibus ab altera, totaliter iuris et proprietatibus, et cuiusvis fructus usse per se et suis successoribus usurpando, ita late, longe et circumferencialiter, prout solus tenuit et habuit, famato Marco fabro dicto Plusqua, suo subdito, pro sex marcis pecunie et monete numerique Polonialis vendidit et resignavit perpetue et in [s. 209] ewm. Ita prout solus tenuit et habuit, nullie [s] exclusis pro prefatum Marcum fabrem dictum Plusqua et eius successores, cum omni iure, dominio et proprio [s], et perpetue et in ewm tenendum, posidendum et ad usus suos beneplacitos convertendum, et iam exnunc predictus magnificus Johannes de Olesnycza palatinus Lublinensis dedit realem et effectualem possessionem prefato Marco fabri in predicta bona, et debet preffatus magnificus Johannes de Olesnycza et eius succesoris prefatum Marcum fabrem occasione premissorum tueri ab omni impedimento, ab omnibus personis. Tociens, quociens opus fuerit.

262. s. 209–210

2 maja 1536 r.

Stanisław Tafilek oznajmił, że Maciej Strzałka z synami, zgodnie z orzeczeniem arbitrow przez nich powołanych, uczynił mu zadość w sprawie domu, który Strzałka sprzedał był ojcu jego, a który obecnie Maciej odkupił jako właściwy dziedzic; Stanisław Tafilek ma bronić Macieja od przeszkód (ze strony) jakichkolwiek osób pod wadium 10 grzywien.

Actum anno, die, quo supra [2 V 1536]

Veniens providus vir Stanislaus Thaffilek ad nostrum iudicium banitum protunc residentibus in domo providi Mathie Gaska, videlicet nobili do-

k i, *Herbarz polski*, Lipsk 1841, t. VIII, s. 102); *Marcin Regowski pleban w Kamionce notowany w l. 1513–1532*, zob. nry 266, 413, 425. ³ Por. nr 5, przyp. 5. ⁴ *Karmanowice, wieś koło Wąwolnicy, ok. 30 km SW od Kamionki* (SHG, s. 95); *Mikołaj Karmanowski być może tożsamy z plebanem w Ujeździe* – zob. nr 266. ⁵ Por. nr 223, przyp. 1. ⁶ Por. nr 41, przyp. 2. ⁷ Por. nr 98, przyp. 2.

mino Jahanne [s] advocato in Camyonka, necnon proconsule cum consulibus, videlicet Nicolao Rvssek protunc proconsule existente, consulibus: Jacobo Jelythko, Johanne Krvpa, Johanne Sramyk, necnon Nicolao Kvrssa viceadvocato cum scabinis: Johanne Vyrzchon, Johanne Loyek, Mathia Gaska, Stanislaio Drąg, Alberto Ossaka, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro Syedlyska, videlicet Nicolao Krvpa, Johanne Wlosz. In eodem iudicio Stanislaus Thaffilek civis de Camyonka |–cum fratribus suis–| recognovit publice et per expressum, quia providus Mathias dictus Strzalka cum filiis suis, iuxta invencionem amicabilem per certos arbitros per eosdem locatorum, satis fecit eidem Stanislaio Thaffilek occasione domus. Quam domum idem Strzalka vendiderat patri ipsius Stanislai dicti Thaffilek, hic inde ipse Stanislaus Thaffilek recog[s. 210]novit post mortem patris sui se fecisse amicabilem concordiam pro eadem domo cum dicto Mathia Strzalka et satisfaccionem. Et ex nunc predictus Stanislaus Thaffilek resignat et resignavit domum preffatum predicto Mathie Strzalka, tamquam proprio heredi domus predicti, quam nunc exemit et plenariam solucionem fecit iuxta arbitralem concordiam. Et idem preffatus Stanislaus Thaffilek submisit se et inscripsit ipsum prefatum Mathiam Strzalka et suos successores tuere et deffendere ab omni impedimento cuiuslibet persone utriusque sexus et status sub vadio decem marcarum pecunie numeri Polonialis, tociens, quociens oportunum fuerit perpetue et in ewm.

263. s. 210–211

2 maja 1536 r.

Jan Lojek sprzedał Mikołajowi Kluskowiczowi dom, który kupił był od Anny Osęczyzny, położony między domem Andrzeja Gila i ulicą, z dwoma półtąnkami: jednym na Okolniku między miedzami Macieja Gaski i Jana Kluska, drugim na Ostrowie między miedzami kowala Marka i Mikołaja Kursy, z ogrodem i łąką, za 11 grzywien.

Actum anno, die quo supra [2 V 1536]

Die Martis banitum iudicium factum est per me Johannem advocatum Camyensky, procunsule [s] Nicolao Russek protunc existente, necnon consulibus: Jacobo Jelythko, Johanne Krvpa, Johanne Sramyk, necnon Nicolao Kvrssa viceadvocato cum scabinis, videlicet Johanne Vyrzchon, Johanne Loyek, Mathia Gaska, Stanislaio Drąg, Alberto Ossaka, necnon

263. ¹ Por. nr 222, przyp. 1. ² Por. nr 98, przyp. 2.

alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro Syedlyska, videlicet Nicolao Krvpa, Johanne Wlosz. In eodem iudicio constitutus providus vir Johannes Loyek veniens recognovit, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, nec aliquo erro [s] seductus, quia his predictus Loyek vendidit domum Nicolao Klussek pro undecim marcis pecunie numeri Polonialis consveti. Quam domum predictus Johannes Loyek emerat ad honestam Annam Ossaczyna. Qua [s. 211] domus iacet inter domum Andree Gyl parte ab una, et inter platea parte ab altera, cum duobus mediis laneis. Qui unus medius laneus iacet in Okolnyk¹, inter metas Mathie Gaska parte ab una, et providi Johannis Klvsssek partibus ab altera. Alter medius laneus iacet in Ostrow², inter metas providi Marci fabri parte ab una, et providi Nicolai Kvrssa partibus ab altera, cum ortu et prato ad eam domus pertinentibus et spectantibus, nichil iuris et proprietatibus et cuiusvis fructus usu pro se et suis successoribus usurpando, ita late, longe et circumferencialiter, prout solus tenuit et habuit, provido Nicolao Kluskowycz resignavit perpetue et in ewm, ita prout solus tenuit et habuit, nullis exclusis per prefatum Nicolaum Kluskowycz et eius successores, cum omni iure et dominio, et proprietate, perpetue et in ewm tenendum, possidendum, et ad usus suos beneplacitos convertendum. Et iam ex nunc predictus Johannes Loyek dedit realem et effectualement possessionem prefato Nicolao Kluskowycz in predicta bona, et debet prefatus Johannes Loyek et eius successores prefatum Nicolaum Kluskowycz occasione permissorum tueri ab omni impedimento, ab omnibus personis, tociens, quociens opus fuerit.

264. s. 211–212

2 maja 1536 r.

Burmistrz Kamionki Mikołaj Rusek i Mikołaj Kursa podwójci oraz Maciej Wierchoń rajca oznajmili, że w ich obecności zmarły Maciej Klosek na łożu śmierci wybrał ich na egzekutorów testamentu, przeznaczając dobra swe dla żony Małgorzaty i córki Katarzyny: dom z rolami, ogrodami, łakami między domami Karaska i Mantylowej. Małgorzata nie może pozbyć się tego domu i jego przynależności, a po jej śmierci dom ten prawem ojcowizny będą posiadać jej synowie i córki.

Actum anno et die, quo supra [2 V 1536]

Venientes personaliter famati viri ad nostrum iudicium banitum, videlicet providus Nicolaus Rvssek proconsul opidi Camyonka et providus Nicolaus Kvrssa viceadvocatus protunc existens, et Mathias Vyrrzchon consul recognoverunt, quia in presenciam ipsorum olim Mathie dicti Klos-

sek in agone mortis testamentabiliter legavit et ipsos supradictos viros in executores legitimos sibi elegit ad dispensandum bona ipsius, coram quibus legavit testamentabiliter uxori sue charissime Margarethe cum filia Chathariam [s] domum cum omnibus agris, ortis, pratis, iacente inter domos, videlicet domum Karassek ab una, et inter domum Mantvlowa partibus ab altera, et dedit sibi per supradictos dominos executores realem et effectualement intromissionem et possessionem, usque ad vitam ipsius Margarethe uxoris sue legitime charissime, ita quod ipsa Margaretha uxor ipsius Mathie Klossek una cum filia Catherina predictam domum cum omnibus spectantiis debet possidere et possidebit pacifice, usque ad mortem suam sine quavis impedimento cuiuslibet persone. Ita tamen ac conditione addita, quos ipsa Margaretha ante et post mortem non potest alienare, seu inscribere predictam domum cum spectantiis alicui persone private et speciali, sed post mortuo ipsius filii et filie ipsius Margarethe debent possidere et legitimo iure paterno ad eos predicta domus debet pervenire perpetue et in ewm.

265. s. 213

1 lipca 1536 r.

Anna Piotrkowa z synem Mikołajem i innymi dziećmi sprzedali Piotrowi Węgorzowiczowi z Krasowa swoją ojcowiznę, tj. dom między domami Stefana Ćwikły i Stanisława Świąszka, z rolami: półtąnką na Okolniku między miedzami Stanisława Świąszka i Pawła Kłoska, drugim półtąnką na Kokoszy między miedzami Mikołaja Kursy i Proczowskim, ogrodami: jednym między Stanisławem Świąszkiem i Andrzejem Gilem, drugim między Janem Słotwińskim a Bartłomiejem Burkiem, oraz łakami, za 14 grzywien.

**Inscriptio Anne Pawłowa Pyotrzkowa de Camyonka
cum Petro Wągorzowycz de Krassow¹**

Acta sunt hec in vigillia Visitacionis Marie, die Saturni [1 VII], anno Domini 1536, ut sunt inferius scripta. In iudicio banito ressidentibus, videlicet nobili domino Johanne advocato de Camyonka, necnon viceadvocato Nicolao Cvrssa cum septem scabinis iuratis: primo Alberto Ossaka, Mathia Gaska, Johanne Vyrzchon, Johanne Loyek, Stanisłao Drąg, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro, videlicet Syedlyska: Nicolao Krvpa, Johanne Wlosz, necnon proconsule cum consulibus,

265. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

265. ¹ Krasów, niegdyś Krasew, gniazdowa wieś drobnoszlachecka w ziemi łukowskiej, ok. 35 km N od Kamionki (SHG, s. 113). ² Por. nr 222, przyp. 1. ³ Por. nr 239, przyp. 2.

protoconsul Johannes Sramyk, consules: Nicolaus Rvssek, Jacobus Jelythko, Johannes Krvpa. Ad quod banitum iudicium veniens honesta Anna Pyothrkowa cum filio legitimo Nicolo et aliis legitimis pueris suis recognoverunt et ressignaverunt, quod vendiderunt suum patrimonium, hoc est domum situatam inter domos Stheffani Czwykla, parte ex altera Stanislai Swyasek cum agris, ortis, pratis, que spectant ad hanc domum. Qui primus medius laneus iacet in Okolnyk², inter metas Stanislai Swyasek parte ab una, parte ab altera Pavli Klossek. <Que^a> secundus medius laneus iacet in Kokosza³, inter metas parte ab una Nicolai Kvrssa, parte ab altera Proczowszky. Primus ortus iacet parte ab una Stanislai Swyasek, parte ab altera Andree Gyl. Secundus ortus iacet parte ab una Johannis Slothfynsky, parte ab altera Bartholomei Bvrek, non compulsi, nec coacti, nec aliquo errore seducti, sed salubri sanitate sani existentes, acceperunt /s/ totalem solucionem pecunie |–provido–| Petro quatuordecim marcas Polonicalis pecunie, computando quamlibet marcam per 48 grossos quadraginta octo grossos. Que Anna Pyothrkowa cum filio Nicolao et aliis legitimis pueris debet illum tuere et deffendere a qualibet persona, et predicta Anna cum filio suo dedit realem resignacionem per trinam proclamacionem viceadvocati habendum, possidendum, alienandum, vendendum et ad usos beneplacitos convertendum perpetue et in ewm.

266. s. 214–215

12 września 1536 r.

Przed sądem i wyznaczonymi do tej sprawy przez wielmożnego pana Jana z Oleśnicy wojewodę lubelskiego czcigodnymi i szlachetnymi: Marcinem Regowskim plebanem w Dysie i Kamionce, Mikołajem Karmanowskim plebanem w Ujeździe, Jan Lojek oznajmił, że zastawił kmieciowi Mikołajowi Misiadze z Siedlisk dom między Jakubem Przybytko i Mikołajem Gwizdałką, z rolami, łąkami i ogrodami, które ma trzymać za 20 grzywien i 19 groszy aż do spłacenia długu. Lojek ma bronić nabywcę od przeszkód ze strony jakiejkolwiek osoby pod wadium podobnej sumy 20 grzywien i 19 groszy.

Obligacio Joannis Loyek de Camyonka provido Nicolao Missyaga de Syedliska

Acta sunt hec in oppido Camyonka, in domo Jacobi Jelythko, feria tertia ante festum Exaltacionis Sancte Crucis proxima [12 IX], anno Domini M^o DXXXVI^o. Coram nobis Nicolao Kvrssa viceadvocato cum iuratis: Joanne Wyrzchon, Mathia Gaska, Joanne Loyek, Nicolao Missyaga, Nicolao Crupa, Joanne Wlosh et Alberto Ossaka, necnon Joanne Sramyk procon-

sule et Jacobo Jelythko, Joanne Crvpa consulibus protunc ibidem existentem, necnon in presencia honorabilem et nobilium Martino Regowski plebano in Dysz¹ et Camyonka ac Nicolao Carmanowski plebano in Vyasd² a magnifico domino Joanne de Olyessnycza pallatino Lublinensis³ ad hec inferius scripta assignatorum et deputatorum. Constitutus personaliter coram iudicio et actis con[sulat]us providus Joannes Loyek de Camyonka publice et per expressum recognovit, quia laborioso Nicolao Missyaga de Syedliska domum suam inter Jacobum Przibylko ab una et Nicolaum Gwisdalka ex altera partibus consistentam cum agris, pratis et hortis, et qualiter cum omnibus et singulis ad eandem domum spectantiam et pertinentiam ita prout solus tenuit, habuit, inscripsit et obligavit presentibus, que inscribit et obligat in viginti marcas et decemnovem grossos pecunie in qualibet marcam per quadraginta octo grossos computando monete et numeri Polonicalis in Regno currentis. Et iam sibi prefatus Joannes Loyek prefato Nicolao dedit et dat realem intromissionem [s. 215] et efectualement possessionem in prefatam domum et sortem tenere, habere ac utifruui more obligatorio ab uno festo Nativitatis Domini ad aliud usque ad plenariam et effectulem prefatorum viginti marcarum et decemnovem grossos pecunie solucionem. Debetque ac se suis inscripcionem obligat prefatum Nicolaum tueri, intercedere ac eliberare a qualibet persona, status, sexus et condicionis utriusque, necnon ab omni impedimento sub vadio simule summe, videlicet viginti marcarum et 19 grossos pecunie tocienis, quociens opus fuerit nullo prescripcione ipsum et eiusdem successores evadendum iuxta iurisformam.

267. s. 215

12 września 1536 r.

Zapis niedokończony. Dotyczy bliżej nieokreślonej sprawy Anny Sepiotkowej i jej syna Jana oraz jej wuja podwójciego Mikołaja Kursy z NN osobą.

Anno et die, ut supra [12 IX 1536]

Constituta personaliter coram actis presentibus honesta Anna Sepyothkowa cum provido Joanne filio suo legitimo, necnon Nicolao Kvrssa viceadvocato protunc existentem awunculo suo.

266. ¹ Por. nr 5, przyp. 5 i nr 261, przyp. 2. ² Por. nr 261, przyp. 4; Ujazd, najpewniej wieś parafialna pod Opatowem, własność spotykanych w otoczeniu Jana Bochoćnickiego (zob. nr 132, przyp. 2) Duninów h. Łabędź (J. Wróński, *Szlachta ziemi sandomierskiej...*, s. 28, 104). ³ Por. nr 132, przyp. 3.

Szlachetny Wojciech Świdorski rządcą wyznaczony przez wielmożnego pana Jana z Oleśnicy wojewodę lubelskiego do wwiązania Anny, żony Benedykta ślusarza z Lublina, do wszystkich dóbr ruchomych i nieruchomych zmarłego Mikołaja Ruska przy padłych Annie po śmierci jego potomstwa jako siostrze i siostrzeńcom. Temu wwiązaniu nie sprzeciwiła się żadna strona, więc rządcą prosił, by zapisać je w aktach.

Acta sunt hec in opido Camyonka, sabato post festum Conversionis sancti Pauli proximo [27 I], anno Domini 1537. Coram nostro banito iudicio, videlicet viceadvocato Cursa Nicolao et septem scabinis et iuratis, videlicet Johanne [–Włosz–] Loyek, Johanne Lyazoch, Mathia Gaska, Johanne Vyrzchon, Stanisław Drąg, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro, videlicet Syedlyska: Nicolao Krupa, Johannes Włosz, necnon proconsule et consulibus: Marco fabre, Jacobo Jelythko, Johanne Krupa, Johanne Sramyk protunc existentibus. Nobilis Albertus Swyersky factor¹ stans personaliter protestavit, quia datus et deputatus ex brachio et vigore magnifici domini Johannis de Olesnycza palatini Lublinensis² ad intromitendum honestam Annam consortem vero famosi Benedicti seriffabri de [s. 216] Lvblin in bona omnia mobilia et immobilia: domum, agros, ortos, pratos, necnon omnibus suppellectilem domesticam providi olim Nicolai Russek post mortem eiusdem prole carentem super eandem Annam tanquam legitimam sororem cum sororinibus eius iure naturali dewoluta. Cuiquidem intromissioni nulla pars contradixit et percussit prefatus factor unacum testibus et ministeriali ad hoc de iure missis coram nobis recognovit et eandem peciit ad acta presenciam inscribi et inseri.

Małgorzata Skowronkowa z synem Maciejem Skowronkowiczem oznajmili, że Maciej za zgodą matki sprzedał kmieciowi Mikołajowi Krupie, swemu sąsiadowi z Siedlisk, czwartą część przypadłą mu po ojcu, tj. 1/4 domu przy płocie od strony Stanisława Reja, 1/4 łąki koło Jana Podlesnego i 1/4 półłanka przy miedzy Macieja Puli oraz 1/4 łąki koło Jana Podlesnego i 1/4 drugiej łąki przy łące Mikołaja Borzecznego, za 8 grzywien.

268. ¹ Wojciech Świdorski rządcą zapewne w Dłotlicach, bliżej nieznany szlachcic może ze Świdrów, gniazdowej wsi drobnoszlacheckiej koło Łukowa, ok. 45 km N od Kamionki (SHG, s. 236–237). ² Por. nr 132, przyp. 3.

Acta sunt hec in opido Camyonka feria tertia post dominicam infra octavas Ascensionis Domini [15 V] anno Domini 1537. Curam [s] nostro iudicio banito, videlicet nobili Johanne advocato, proconsule cum consulibus, proconsule Johanne Krvpa, Marco fabre, Jacobo Jelythko, Johanne Sramyk, necnon viceadvocato Nicolao Curssa cum septem scabinis iuratis: Mathia Gaska, Stanisław Drąg, Johanne Vyrzchon, Johanne Łazoch, Johanne Loyek, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro Syedlyska, videlicet Johanne Włosz, Nicolao Krupa. In eodem iudicio veniens honesta Margareta Skowronkowa cum laborioso Mathia Skowronkovycz filio suo legitimo recognoverunt: constitutus laboriosus Mathias Skowronkovycz cum consensu legitime matris sue recognovit, quia vendidit quartam partem suam, que pervenit ad ipsum <ex^a> patrimonio, vendidit <et resignavit^a> laborioso Nicolao Krupa viciono [s] suo de Syedlyska pro octo marcis, tam late et longe, prout solus habuit et tenuit, et prefatus Nicolaus Krupa debet tenere et possidere quartam partem in [–ter–] agros, ortos, pratis et domo, et eius successeurs [s] perpetue et in ewm [s. 217] tenendum, possidendum et ad usus suos beneplacitos convertendum, et iam est nunc predictus Mathias Skowronkovycz dedit realem et effectualement possessionem prefato Nicolao Krupa in predicta bona, et debet prefatus Mathias Skowronkovycz et eius successeurs prefatum Nicolaum Krupa octasione [s] premissorum tueri ab omni impedimento ab omnibus personis et suis fratribus, tociens, quociens opus fuerit.

Idem corexit in domo debet tenere quartam partem tenere prefatus Nicolaus Crupa penes sepem, seu metam, que est ex parte Stanisław Rego, in agris debet tenere partem quartam in laneo penes metam Johannis Podlyesny, et in medio laneo debet tenere quartam partem [s] penes metas Mathie Pula. In prato debet tenere quartam partem penes pratum Johannis Podlyesny. In secundo prato debet tenere quartam partem [s] penes pratum Nicolai Borzecznego.

Katarzyna z bratem Jakubem Markowiczem za zgodą innych braci zwanych Markowicze wnieśli do księgi miejskiej zapis dla Mikołaja Wierzchonia działu ich siostry Zofii, żony Wierzchonia, tj. domu między Mikołajem Gwizdatką i Maciejem Wierzchoniem, pół ogrodu za gumnem, półłanek przy miedzy Sepiotki z jednej i Jana Pachlerza z drugiej strony, półłanek, do którego liczne prawa miał Jakub Jelitko,

269. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

który już dokonał zapisu, odstępując wraz z synami od tego półtanka. W polu zwanym Skrobów Mikołaj Wierzchoń otrzymał półtanek między miedzami Jana Lojka i Macieja Wierzchoń. Łąkę ma przy Pawle Klosku, inaczej w Narcie (?)

Acta sunt hec in opido Camyonka feria |–tercia–| sexta post octavas Corporis Christi [8 VI] anno Domini 1537. Coram nostro iudicio banito, videlicet nobili Johanne avvocato, proconsule cum consulibus: primo proconsule Johanne Sramyk, consulibus: Jacobo Jelythko, Marco fabre, Johanne Krvpa, necnon viceadvocato Nicolao Kvrssa cum septem scabinis iuratis: Mathia Gaska, Stanislao Drąg, Johanne Vyrzchon, Johanne Łazoch, Johanne Loyek, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex supurbio [s] nostro Syedlyska, videlicet Johanne Włosz, Nicolao Krvpa. Ad hoc iudicium veniens honesta Katharina cum suo fratre dicto Marcowycz cum consensu eius et aliorum fratrum dicti Marcowycze <fratres^a> Jacobi, recognoverunt et admitterunt inscriptionem famato Nicolao Vyrzchon in librum civilem sortem suam, quam habuit, seu asserebat habere apud sororem suam legitimam nominem Zophiam. [s. 218]. His idem predictus Nicolaus Vyrzchon debet tenere [s] et possidere hanc hereditatem alias y m y e n y e cum legitima uxore sua Zophia ex possessione, seu ex admissione predictae Katharine legitime sororis sue, necnon admissionis predicti Jacobi Markowycz et omnium fratrum eius, nulla propinquitate abiciendo. Quia predictus Nicolaus Vyrzchon debet tute et quiete tenere domum istam. Que domus iacet inter Nicolao Gwysdalka ex parte una, et ex altera Mathie Vyrzchon. Que domus habet et tenet medium ortum in oposito alias z a g v m n e m. Et hec domus habet agros. Primum agrum habet, seu medium laneum, penes metam Sepyothko ex parte una, et ex parte altera penes metam Johannis Pachlyrz. Idem Nicolaus Vyrzchon ex propinquitate huius domus, quam tenet, debet quiete et pacifice tenere medium laneum, pro quo laneo medio in multa iura procedebat cum famato domino Jacobo Jelithko, et ipse predictus Jacobus Jelythko iam admissit totalem et realem inscriptionem in predictum medium laneum, alienando propinquitatem a filiis suis legitimis. Et in hoc campo, quod nupatur Scrobw¹, predictus Nicolaus Vyrzchon habet ad hanc domum medium laneum inter metas ex parte una Johannis Loyek, ex altera parte Mathie Vyrzchon. Et pratum habet tutte et pacifice tenere penes Paulum Klossek ex parte Camyonka alias w N a r c z y e². [s. 219]

270. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

270. ¹ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1. ² Por. nr 242, przyp. 2.

Stans honesta Katharina cum suo fratre Jacobo Markowycz et cum fratribus eius dicti Markowycz recognovit, quia „admissi partem suam, quam opinabat [s] ab me pervenisse ex hereditate mea, et resigno Nicolao predicto Vyrzchon soceri suo de Camyonka, tam late et longe, prout consuevit tenere, et nostri successores tenebant, et his predictus Nicolaus Vyrchon debet tute et pacifice tenere et possidere, et eius sucutores [s] perpetue et in ewm”.

271. s. 219–220

11 lipca 1536 r.

Mikołaj Rusek w obecności wójta, wikarego i mieszczan sporządził testament, wyznaczając na jego wykonawców Jana Łabędzia burmistrza z Lublina i Benedykta ślusarza z Lublina. Pół grzywny należnej od Jana Krówki z przedmieścia lubelskiego dał do Świętego Ducha na szpital, z czego 7 groszy za modlitwy; 2 grzywny należne od Jana Łabędzia na nabożeństwa 30-dniowe: grzywnę do kościoła parafialnego św. Michała i grzywnę do kościoła św. Stanisława; z 17,5 grzywny pieniędzy, które ma u Jana Łabędzia w sakiewce, dał na nabożeństwa 30-dniowe za swoją duszę: grzywnę braciom z kościoła św. Franciszka i grzywnę do kościoła Chwalebnej Panny Marii w Lublinie; pozostałe pieniądze przeznaczył dla żony, której dał też wszystkie należności od dłużników, dom, role, ruchomości i nieruchomości przynależne do domu; siostrze Annie Benedyktovej z Lublina dał 2 krowy i konia oraz 6 grzywien od dłużników. Szwagra Benedykta ślusarza skwitował z 24 grzywien za dom. Duchownym z kościoła w Kamionce przeznaczył 2 grzywny na modlitwy za jego duszę; bractwu przy kościele w Kamionce dał 4 grzywny z długów, a jeśli będzie jakaś potrzeba, sama pani (żona?) winna dać z (jej) części pieniędzy.

In nomine Domini amen. Anno Domini millesimo quingentesimo trigessimo sexto. Testamentum, seu ultima voluntas circumspecti ac providi Nicolai Rvssek civis in Camyonka, die dominico inffra octavas Gloriosissime Virginis Marie. Factum est in domo eius propria in palacio, presentibus honorabilibus, nobilibus, circumspectis ac providis, videlicet nobili domino Johanne avvocato in Camyonka, honorabili Mathia vicario in Camyonka, circumspectis: Joanne Crupa, Joanne Sramyk, Nicolao Kursa, Stanislao Swyassek, Thoma Sostek, Johanne Karassek, Stanislao Carsnya de Camyonka et Jacobo Jelythko, et aliis quam plurimis protunc existentibus.

Item imprimis eligo unum dominum Joannem Labacz protoconsulem Lublinensem¹ et dominum Benedictum serifabrum de Lublin executores

271. ¹ Jan Łabędź ślusarz, ławnik (1517–1522) i rajca lubelski (od 1522 r.), burmistrz w 1535 r.,

huius testamenti. Et obligo eos sub damnacione et rogo propter Deum, ut impleant istam voluntatem meam ultimam.

Item impreciens commendo animam meam pectatricem Deo Patri Omnipotenti.

Item lego et do apud dominum Johannem Krowka de suburbio Lublinensi mediam marcam ad Sanctum Spiritum ad xemodium² [s] pro votivis, et ex ista media marca septem grosis pro votivis.

Item lego et do aput dominum Johannem Labącz duas marcas pro tricesimis, unam marcam ad parochialem eclessiam sancte Micha[el]is³.

Aliam marcam ad eclesiam sancti Stanislai presbiteris⁴ pro tricessimis.

Item seorssiem [s] ex aliis pecuniis, que sunt ad eundem dominum predictum Johannem Labącz, que sunt in marsubio [s] media decima octava marca, ex istis pecuniis lego duas marcas pro tricessimis pro anima mea: unam ad eclessiam sancti Francisci fratribus⁵, et aliam marcam ad eclesiam Glorioso Virginis Marie⁶ pro anima mea in Lvblin.

Item resuduitatem [s] istarum pecuniarum, que sunt aput dominum predictum Labącz lego et do uxori mee proprie et omnia debita, que sunt, domum, agros et omnia mobilia et immobilia, que spectant ad predictam domum.

Item lego sorori mee Anne Benedictova de Lvblin duas vaccas et eqwm.

Item recognosco ego Nicolaus Rvssek de Kamyonka, quia recepit [s] totalemolucionem a domino Benedicto seriffabro, genero meo, pro domo, videlicet viginti marcas et quatuor.

Item lego et do presbiteris circa eclessiam in Kamyonka nunc existentibus duas marcas pro votivis et communi oracione pro anima mea.

zm. w 1551 r. (R. Szczygieł, *Konflikty społeczne w Lublinie w pierwszej połowie XVI wieku*. Warszawa 1977, s. wg indeksu oraz M. Chojęta, *Elita władzy lubelskiej gminy miejskiej od XIV do połowy XVI wieku*. Mps w Zakładzie Historii Polski Średniowiecznej UMCS, s. 168). ² Kościół Świętego Ducha w Lublinie, przy Krakowskim Przedmieściu, ze szpitalem dla ubogich ufundowany przez rajców lubelskich na początku XV w. (J. A. Wadowski, *Kościół lubelskie*. Kraków 1907, reprint Lublin 2004, s. 357–406). ³ Kościół parafialny św. Michała na Starym Mieście w Lublinie, dziś nieistniejący (J. Kuczyńska, *Kościół farny św. Michała w Lublinie*, Lublin 2004). ⁴ Kościół św. Stanisława przy klasztorze Dominikanów w Lublinie na Starym Mieście (J. A. Wadowski, *op. cit.*, s. 207–356). ⁵ Kościół Nawrócenia św. Pawła przy klasztorze Bernardynów (Braci Mniejszych obserwantów zakonu św. Franciszka) ufundowany za murami Lublina przez mieszczan lubelskich w połowie XV w. (*ibid.*, s. 513–578). ⁶ Kościół Wniebowzięcia NMP (Zwycięskiej) przy klasztorze Brygidek ufundowanym za murami Lublina przez króla Władysława Jagiełłę i mieszczan lubelskich (*ibid.*, s. 407–492).

Item aduc lego predictae sorori germane Anne sex marcas pecuniarum ex istis debitis, que sunt.

Item lego et do ad fraternitatem huius ecclesie in Kamyonka quatuor marcas ex debitis, et si aliquid opus fuerit, tunc sola domina tenetur dare de partis pecuniis, que sunt Nicolaus Russek civis in Camyonka.

Et facta est inscripcio huius testamenti feria tertia ante festum sancte Margarethe [11 VII] anno, ut supra.

272. s. 221–222

20 lutego 1538 r.

Dorota Jarząbkowa za zgodą wielmożnego pana Jana z Oleśnicy wojewody lubelskiego oraz brata swego Stanisława Nagoniczego wykupiła od kowala Marka Pluskwicza z racji bliskości dom na rogu koło stawu, między domami Dąbka i Stanisława Świąszka, rolę i ogrody, za 7 grzywien i 4 grosze. Dorota wiele straciła na drodze i wydatki, gdy jeździła do dworu po pisma uwierzytelniające do brata Stanisława Nagoniczego, gdyż kowal Marek nie chciał dopuścić jej do bliskości do tego domu aż przywiezie te pisma. Sąd na polecenie pani Anny z Felsztyna wojewodziny lubelskiej polecił zapisać Dorocie za te wydatki 1,5 grzywny, wyjąwszy jeśli któryś syn lub córka Stanisława Nagoniczego albo sam Stanisław Nagoniczny byliby wrócili, wtedy Dorota Jarząbkowa ma przyjąć od nich 8,5 grzywny, które to pieniądze w razie swej śmierci zapisuje swoim dzieciom: synowi Maciejowi i córkom Katarzynie i Elżbiecie.

Anno Domini 1538

Acta sunt hec feria quarta proxima ante festum Cathedra Petri [20 II], in domo Johannis Krzypa proconsuli protunc existenti. Nos proconsul cum consulibus, videlicet Jacobus Jelythko, Mathias Vyrzcony, Stanislaus Drąg, necnon viceadvocatus cum scabinis suis iuratis recognoscimus et notum facimus per presentes, quia honesta Dorothea dicta Jarząbkowa ex consensu et vigore magnifici domini Johannis de Olesnycza palatini Lublinensis¹, necnon ex consensu Stanislai Nagonyczy legitimi et germani fratris eius, exemit causa propinquitatis domum, agros, ortos ad hanc domum spectantibus aput laboriosum Marcum fabrem Pluskwycz, et hec predicta Dorothea Jarząbkowa dedit predicto Marco septem marcas Polonialis numeri, in quamlibet marcam computando per 40 grosos et octo, causa exempcionis et 4 grosos. Qui domus situata est in actie [s], penes piscinam inter domos parte ab una Dąbek, et parte ab altera Stani-

272. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

272. ¹ Por. nr 132, przyp. 3. ² Anna córka Piotra Herburta z Felsztyna, druga żona właściciela Kamionki Jana Bochońskiego wojewody lubelskiego (F. Sikora, *op. cit.*, s. 767).

slai Swyassek. Que predicta Dorothea Jarzabkova consumsit in via m[u]lta et in expenssa exposuit, quando ad villio equitabat propter creditivas literas ad fratrem suum germanum, predictum Stanislaum Nagonyczy, quia predictus Marcus faber noluit predictam Dorotheam admittere ad hanc propinquitatem domus, quousque predicta portaret creditivas literas a germano fratre suo. Nos considerantes eius defectum et detrimentum, dum reversa est a fratre suo ex villo, admissimus predictae Dorothee pro eius expensis marcam cum media <inscribi^a> ex mandato magnifice domine Anne de Phelstin pallatine [s] Lublinensis² [s. 222] excepto, si aliquis filius legitimus, vel puella, seu filia legitima predictae Stanislai Nagonyczy, vel solus Stanislaus Nagonyczy germanus frater predictae Dorothee Jarzabkova in post reversi fuerint et suam propinquitatem obtinere voluerint, tunc predicta Dorothea debet a suprascriptis succesoribus debet actipere [s] et obtinere octo marcas cum media. Et si sola predicta Dorothea solverit vitam Deo, tunc hanc pecuniam suprascriptam inscribit et legat suis legitimis pueris, principaliter Mathie legitimo filio suo, Catherine legitime filie sue, Helizabeth legitime filie sue. Qui Mathias et suprascripte ancille eius nullam habent propinquitatem in domo ista, idcirco hanc pecuniam inscribit et legat suprascriptis pueris in librum civile. Addito hec ullo alio, nisi quousque prefatus Stanislaus Nagonyczy, vel eius legitimi successores, alios anichilando et renuendo. Quia hec domus pertinet et spectat ex propinquitate nullum ad alium, nisi ad predictam Dorothea circa propinquitatis et ad eius suprascriptos legitimos pueros.

273. s. 223

1 maja 1538 r.

Bracia Mikołaj i Paweł Kloskowie oznajmili, że po śmierci ojca otrzymali od braci swoich Jana, Michała i Stanisława, pozostających z matką Małgorzatą, cały dział ojcowizny, tak w pieniądzach, jak i w rolach i bydłe, dodając, że nie odstępują od części domu na rogu rynku między domami Karaska i Puli, oraz przynależnych do niego ról i ogrodów, po śmierci matki. Bracia winni między siebie podzielić 40 grzywien (zdeponowanych?) u obywatela Lublina Jana Sapidupa, inaczej Thesarza. Mikołaj i Paweł mają zachować pokój z pozostałymi braćmi pod wadium 30 grzywien od każdego z nich.

Acta sunt hec feria quarta ipso die Philipi, Jacobi Apostolorum [[1 V] anno Domini 1538. Curam [s] nostro banito iudicio venientes famati Kloskones, videlicet Nicolaus et Paulus fratres uterque germani, recognoverunt curam [s] nobis protunc residentibus, videlicet nobilis Joanne advocato de Camyonka, necnon quatuor consulibus et septem scabinis, re-

cepisse totalem et realem partem patrimonii, seu hereditatis sue ad ipsos devenisse post mortem patris, tamquam ad legitimos filios, a germanis fratribus suis, qui in omni possessione et hereditate cum matre sua <Margareta^a> remanserunt: Johannes, Michael et Stanislaus in unum coniuncti, tam de pecunis, quam ex agris, <pecoribus^a> et de omnibus mobilibus et immobilibus, addito hoc non amitendo a parte sua domum cum agris, ortis et omnibus, que spectant ad predictam domum, post mortem matris sue. Que domus iacet in acie in circulo, inter domos Karassek et Pula, et pecuniam debemus inter se dividere <videlicet 40 marce^a>, que sunt apud civem Lublinensem, videlicet Joannem Sapydupa alias Thesarz, et hi predicti fratres uterque Nicolaus et Paulus debent dare quietam pacem fratribus suprascriptis in omnibus sub bravio [s] triginta marcarum quilibet ex sua persona.

274. s. 223-224

1 maja 1538 r.

Paweł Klosek sprzedał bratu Michałowi dział dziedzictwa przypadły mu po śmierci ojca, tj. część domu przy ulicy wiodącej do Siedlisk, koło Stanisława Karszni, i wszystkie jego przynależności, za 2 grzywny.

Actum anno et die, quo supra, die Mercuri [1 V] banitum iudicium celebratum est per nos, videlicet <nobilis^a> Joannem advocatum de Camyonka et proconsule cum consulibus, proconsul protunc existens Mathias Vyrzchon, Joanne Krvpa, Stanisłao Drąg, Jacobo Jelythko, necnon Nicolao Kurssa viceadvocato cum scabinis, videlicet Johanne Vyrzchon, Mathia Gaska, Johanne Łaczoth, Mathia et ceteris protunc existentibus. Constitutus famatus Paulus Klosek veniens ad nostrum banitum iudicium recognovit, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, sed propria [s. 224] deliberacione fassus est, quia vendidit suam partem hereditatis sue ad eum deventam post mortem patris sui, inter germanos fratres suos circa concordie et divisionis, germano fratre suo Michaeli <pro duobus marcis^a> alienando omnia [-parte-] a ista omnes fratres suos et legitimos pueros suos, necnon consanguineos et successores [s]. Que pars hereditatis deventa est super predictum Paulum de domo et omnibus attinentiis, que spectant super eandem domum. Qui domus iacet in platea, que tendit ad Syedlyska, penes domum parte ab una Stanisłao Karsnya, et his

273. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

274. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

predictus Michal Kloskowycz debet tenere hanc partem hereditatis pacifice et quiete, et eius legitimi filii et filie perpetue et in ewm, alienando fratres germanos et consanguineos suos.

275. s. 224–225

20 lutego 1539 r.

Paweł Laska sługa wielmożnego pana został wwiązany do dóbr, tj. domu, ról, ogrodów i łąk Stanisława Drąga zgodnie z wyrokiem sądu gajonego jako bliższy, i ponieważ strona przeciwna nie przybyła wyznaczonego dnia do popołudnia dla dania odpowiedzi. Paweł Laska prosił o wpisanie tego świadectwa i wwiązania do niniejszych akt.

Acta sunt hec feria quinta post Cinerum [20 II] anno Domini 1539. Curam [s] nostro banito iudicio, videlicet viceadvocato Nicolao Kvrssa et septem scabinis, necnon proconsule et consulibus, proconsule Marco fabro, Jacobo Jelythko, Johane Krvpa, Stanislao Chlebek protunc existentibus. Quomodo circumspectus Paulus dictus Laska, serws J^a m[agnifici] d[omini] est intromissus in bona omnia |–mobilia et–| immobilia: domum, agros, ortos, prata providi Stanislai Drag secundum nostri baniti iuris decretum, adiudicans tamquam propinquiore idem predicta bona suprascripta, iure naturali et propinquitatis devoluta. Quiquidem intromissioni nulla pars contradixit et reperiit. Quia pars adversa curam [s] nostro banito iudicio ad diem depositam <infra quinta post^b> post meridiem minime parere curaverant et erant missi, dati et deputati ex brachio et vigore ad hanc intromissionem cum predicto Paulo Laska nostre iudicii baniti <et hac recogn[icionem^c] suprascriptam, [necnon in et huius^d] mortificando^d> .[s. 225]/Nobilis Johannes Slothffinsky, famatus Gregorius Rzesnyk, ministerialis Johanes Łazoch, Mathias Gaska, iurati et prefati testes, unacum ministeriali ad hoc de iure missi coram nobis recognoverunt, et suprascriptus Paulus Laska eidem testimonium et intromissionem ad acta presencia inscribi et inseri petiit, et nostrum banitum iudicium illi adiudicavit, que pars adversa non comparuit ad respondendum ad quevis obicienda, necnon decretum iuris opidi Camyonka.

275. ^a Nie rozwiązano tego skrótu. ^b Dopisano nad właściwym wierszem. ^c Lekcja niepewna z powodu wytarcia tekstu u dołu karty. ^d Dopisano począwszy od tego samego wiersza na dolnym brzegu karty.

276^a. s. 225

1550 r.

Anna córka Apolonii, siostrzenica Zofii Wierzhoniowej, żony Mikołaja Wierzhonia, oznajmiła, że już otrzymała zapłatę 3 grzywien zgodnie z ugodą.

Recognicio facta est per Annam sororinam Zophie Wyerzhonyowa, consortem dicti Nicolai Wyrzhon, anno Domini 1550. Coram proconsule et consulibus: Mathia Gaska proconsule, Andrea Strzalka, Jo[hanne] Lyczo, Nicolao Krupa et coram advocato et viceadvocato, hoc est in iudicio banito et septem scabinis, seu iuratis incipiens a nobili Jo[hanne] advocato et eius viceadvocato Marco fabre, nullum scabinum excipiendo. Stans personaliter dicta Anna filia Apolonie fassa est et recognovit, quia iam facta est sibi solutio trium marcarum, quos tres marcas accepit prefata Anna sororina dicte Zophie consorti dicti Nicolai Wyrzhon, que tres marce pervenerunt super Annam et hoc per concordiam factam, qui prefatus Nicolaus se tamen est pacificus |–a quemfata–| et illius legitimi successores <veterunt^b> a dicta Anna et eius legitimis successoribus.

277. s. 226

W ratuszu, 14 listopada 1539 r.

Szlachcic Maciej Niewęglowski oświadczył, że otrzymał zadośćuczynienie za rany, zwłaszcza za skrwawienie i obcięcie ręki przez Piotra Węgorza. Niewęglowski wziął pierwszą ratę sumy 9 grzywien, tj. 4,5 grzywny, a Piotr Węgorz zobowiązał się zapłacić drugą ratę 4,5 grzywny do niedzieli Letare [7 III 1540] w Łukowie w zamku, czyli we dworze królewskim pod wadium 5 grzywien, a Niewęglowski przyrzekł pod wadium 100 grzywien zapisać Piotrowi w aktach zamku w Łukowie pokój ze strony wszystkich krewnych i sukcesorów. Marek burmistrz z Kamionki, Jan Kaleński, Mikołaj Maleska ręczą za Węgorza, że zapłaci drugą ratę.

Acta sunt hec in pretorio anno Domini 1539, feria sexta proxima post festum sancti Martini [14 XI]. Coram nostro banito iudicio, proconsule cum consulibus, advocato cum septem scabinis iuratis personaliter comparens nobilis Mathias Nyewągłowsky¹ recognovit, quod ei satisfaccio facta est pro wlnneribus, presertim pro cruentacione et cessione manus per famatum Petrum dictum Wągorz. Pro prima rata per concordiam factam totam sumam novem marcarum, pro prima rata nobilis nobilis [s] Ma-

276. ^a Tę zapiskę dopisano później na niezapisanej dotąd, dolnej części strony. ^b Lekcja niepewna, dopisano nad właściwym wierszem inną ręką.

277. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Dopisano pod właściwym wierszem.

277. ¹ Maciej Niewęglowski może tożsamy z dziedzicem Niewęgłoszy nad Tyśmienicą (drobnoszlachecka wieś gniazdowa ok. 30 km NE od Kamionki (SHG, s. 160) Maciejem synem Piotra,

thias Nyewągłowsky recognoscit se actepisse [s] quatuor marcas cum media a famato Petro Wągorz, et his predictus Petrus tenetur et obligatur pro secunda rata solvere quatuor marcas cum media pro dominica Letare [7 III 1540] in Lvcw² in arce, seu in curia Regie Magestatis sub bravio quinque marcarum, et his nobilis dominus Mathias Nyewągłowsky obligat <se^a> et tenetur sub bravio centum marcarum inscribis in arce in Lvkow in acta pro pace ab omnibus consangwineis suis <et successoribus suis^b> famato Petro Wągorz perpetue et in ewm. Fideiussores pro famato Petro Wągorz, famati: Marcus faber proconsul de Camyonka, Johanes Kalyensky, Nicolaus Maleska. Quod predictus Petrus Wągorz tenetur solvere pro dominica Letare quatuor marcas cum media nobili domino Mathia Nyewągłowsky.

278^a. s. 226

Po 9 VIII 1540 r.¹

Umorzenie zapisu dla Macieja Wszola, który miał od Anny Świdorskiej ciotki Stanisława Rusowicza.

Mortificacio inscripcionis² Mathie Wschol, quam habuit a Agnete Swyderska amite dicti Stanislai Ruskowycz cassat et anic[hilat et] mortificat et in [b] seculo.

279. s. 227

9 sierpnia 1540 r.

Stanisław Świdorski z żoną Agnieszką (albo Jadwigą?) sprzedali Maciejowi Wszolowi z Woli Kierszkowej i jego synowi Janowi dom, czyli dział między domami Macieja Dominika i Pawła Kloska, z rolami, łąkami i ogrodami, za 30 grzywien.

Acta sunt hec in domo Marci fabri protoconsulis anno Domini millesimo quingentesimo quadragessimo, feria secunda in vigilia sancti Laurencii [9 VIII]. Coram nostro banito iudicio, proconsule cum consulibus et viceadvocato cum septem scabinis, seu iuratis, proconsule protunc existente Johane Vyrzchon, Johane Krvpa, Jacobo Gorczyca, Marco fabre,

notowanym w l. 1485–1491 (KzL 9, k. 445, 481v; KzL 11, k. 622v; KzL 13, k. 91). ²Łuków miasto, od poł. XIII w. siedziba kasztelanii, ok. 50 km N od Kamionki (SHG, s. 144–146; R. Orłowski, R. Szaflik, *Dzieje miasta Łukowa*, Lublin 1962).

278. ^a Tę zapiskę dopisano później na niezapisanej dotąd, dolnej części strony. ^b Nie odczytano 1–2 słów z powodu wyblaknięcia tekstu.

278. ¹ Brak datacji; unieważnienie zapisu z 9 VIII 1540 r. musiało nastąpić po tej dacie.

² Zob. nr 279.

et viceadvocato Nicolao Kvrssa cum scabinis: Mathia Gvsska, Mathis Myssyowsky, Stanisław Swyassek, Johane Łazoch, Jacobo Przybylek et aliis duobus ex suburbio nostro Syedlyska ad hoc ius pertinentibus: Johane Wlosz, Nicolao Krupa, omnibus his supranominatis in iudicio banito existentibus. Ad quod ius personaliter accedens providus Stanislaus <Swydersky^a> cum coniuge, seu uxore sua legitima nomine Agnetis publice et per expressum recognoverunt, non compulsi, nec coacti, nec aliquo sinistro errore seducti, sed spontanee deliberate fassi sunt, quia domum, seu sortem suam adiacentem inter domos, videlicet providi Mathie Domyenyk ex una, et altera penes domum Pauli Klossek vendiderunt et donaverunt famato Mathie Wssol de Wolya Kyerszkowa¹ cum filio eius legitimo Johane et successoribus eorum, pro triginta marcis pecunie comunis in Regno curentis, in qualibet marca 48 computando, cum omnibus agris, pratis et ortis ad hanc domum, seu sortem attinentibus, que ad suprascriptam devolutam erat alienando ab omnibus pueris legitimis, consangvineis et successoribus suis, nichilominus nullius iuris propinquitatis observando. Et hec omnia bona mobilia et immobilia publice Stanislaus Swydersky et honesta Hedvys, coniunx eius resignaverunt dicto Mathie Wssol et Joanni filio eius legitimi perpetue et in ewm habendum, possidendum, alienandum, utuendum et ad suos beneplacitos usus convertendum. Anno et die, quibus supra.

280. s. 228–230

9 sierpnia 1540 r.

Wawrzyniec Strugalicz, syn zmarłego Jakuba Strugały, z matką Katarzyną sprzedał swe dobra ojcowskie i macierzyste w Kamionce burmistrzowi Markowi kowalowi i jego żonie Apolonii, tj. dom między domami Benedyktowej i Kursy, półłanek w polu Skrobow, między rolami Doroty Jarząbkowej z obu stron, drugi półłanek w polu Kokosz, między rolami Benedyktowej i Mikołaja Rzepki, łąkę na Skrobowie, między łąkami Kursy i Jana Wirzchonia, za 15 grzywien.

Anno Domini 1540. Acta sunt in domo <Marek^a> coram iudicio banito feria secunda in vigilia sancti Laurencii [9 VIII]. Facta est resignacio per Laurencium Strugalycz cum sua matre Catherina bonorum in personam procunsulis [s] Marci in Camyonka amborum existentibus tali mente et condicione, videlicet quod constitutus personaliter Laurencius Strugalycz

279. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

279. ¹ Wola Kierszkowa zapewne tożsama z Kierzkówką, wsią ok. 3 km NW od Kamionki.

280. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

filius olim Jacobi Strugala dicti unacum matre sua Catherina, ambo unanimi voluntate, videlicet Laurencius et Catherina supranominati, non seducti, neque aliquo denio <deffraudati^a> deputati computes amicio, et corpore sani mente, recognoverunt unanimi voce et voluntate, quia bona sua legitima paterna et materna in opido Camyonka vendiderunt famato, seu circumspecto Marco fabro proconsuli protunc esistenti, videlicet domum iacentem inter domos, videlicet Benedictova parte ex una, et inter [s. 229] domum Cursa parte ex altera, una pariter cum agris et pratis, et ortis, prout ipse Laurencius unacum matre sua Catherina tenuit, habuit, posidebat. Primum medium laneum iacentem in campo Skrobow¹, inter agros Dorotee Iarzopkova ex ambabus partibus. Alium medium laneum in campo dicto Cocos², iacentem inter agros, videlicet ex una Benedictova et Nicolai Rzepka parte ab altera, et cum prato iacente in Skrobow¹ inter prata ex una parte Cursa et Johannis Virzchonii prato parte ab altera. Que omnia supradicta: domum, ortum, agros, prata, prout solus solus [ss] Laurencius tenuit cum sua matre Catherina, non compulsus, nec coactus, [-neque-] sed sua spontanea <libera^a> voluntate resignaverunt ambo unanimi voce et voluntate in perpetuum et in ewm ipsi Marco fabro cum uxore sua legitima Apolonia et liberis ipsorum, possidendum, tenendum, habendum, utifruendum, vendiderunt et re[s. 230]signaverunt pro summa videlicet pro quindecim marcis pekuniarum [s] monete et numeri Polonialis, videlicet in quamlibet marcam computando per quadraginta grosos et octo grosos. Quam summam supranominatam, videlicet quindecim marcarum ipse Laurencius Strugalyecz cum matre sua, ambo unanimi voce recognoverunt coram eodem iudicio banito se recepisse et numeratam pecuniam pro bonis supradictis realiter et cum effectu a predicto Marco fabro levasse, insuper predictus Laurencius una pariter cum matre sua Catherina promiserunt et se obligaverunt predictam vendicionem et resignacionem bonorum supradictorum tenere et observare irrevocabiliter perpetue et in ewm, promittentes ipsum Marcum cum uxore Apolonia et suxesoribus [s] eius deffendere et ab omni impedimento omnium personarum utriusque status et sexus sub vadio quindecim marcarum.

280. ¹ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1. ² Por. nr 239, przyp. 2.

281. s. 231–232

9 sierpnia 1540 r.

Dorota Jarzabkova z dziećmi: Szymonem, Maciejem, Elżbietą, Reginą i Katarzyną zastawiła swój półłanek w Kamionce, między Mikołajem Krzyszkim a Wawrzyńcem Strugaliczem, Maciejowi Wierzchoniowi za 6 grzywien i dodała do tego 2 staje oraz zastawiła łąkę za 63 grosze.

Anno Domini 1540

[-Sub iudicio banito-] Coram iudicio banito prefata Dorotea Jarzopkova personaliter comparens, non coacta, nec compulsa, sed libera voluntate sua invadiavit medium laneum ex una parte Crzissek Nicolao, parte ex altera Laurencii Strugalyecz, famato Mathie Virzchony in opido Camyonka, in vigilia sancti Laurencii [9 VIII], in sex marcis monete Polonialis et numeri, videlicet computando in qualibet marca per quadraginta et octo grosos, et duos alias d w o i e s t h a y k t e m u s [s] addidit. Item preffata supradicta Dorothea Iarzapkova in opido Camyonka invadiavit eidem preffato Mathie Virzchonii pratam [s] [-iacentem-] in sexagena numeri Polonialis, computando [-sedecim grosos-] sexaginta et tres grosos. Hec predicta, predicta [ss] Dorotea Iarzopkova eidem Mathie Virzchony invadiavit cum filiis suis et filiabus, videlicet Simone et Mathia, Elizabet, Regina et Cathernia utifruendum, [s. 232] tenendum, possidendum, libere, non coacte, sane corpore et mente, prout sola tenuit cum filiis et filiabus suis, a vigilia sancti Laurencii usque ad aliam vigiliam sancti Laurencii.

282. s. 232–233

1540 r.

Jakub Dupny z synem Stanisławem Dupniczem sprzedali Piotrowi Węgorzowi rolę między miedzami Jakuba Gorczycy i granicami Pruszyńskiego Ożarowskiego, za 4 grzywny.

Anno Domini 1540

Acta sunt in domo Marci fabri et aliis fidedignis sedentibus in iudicio banito, videlicet Nicolao Cursa viceadvocato et 7 scabinis, et quatuor consulis, videlicet Nicolao Krupa, Jacobo Gorczycza, Johanne Vyrzchony etc. Comparens personaliter Jacobus Dupny cum filio suo Stanisławo Dupnycz recognovit coram presentibus, quia vendidit et resignavit preffato eidem Petro Vegorz de Krassow¹ agrum suum, alias g r ą t h, quod agrum iacet inter metas parte ex una Jacobo Gorczycza, ex alia parte alias od

282. ^a Dopisano nad właściwym wierszem i częściowo na marginesie strony.

282. ¹ Por. nr 265, przyp. 1.

g r a n y c z Prossynsky Ozarowsky; idem Petrus emit < partem agri eiusdem alias y m y e n y a ^a > pro quatuor marcis pecunie numeri Polonica-
lis, in qualibet marca computando pro quadraginta et octo grosos [s. 233],
idem Jacobus Dupny debet preffatum Petrum Vegorz deffendere et tuere
ab omni impedimento omnium personarum utriusque status et sexus. Idem
Jacobus Dupny debet preffatum Petrum et eius suctesores [s] irrevocabili-
ter admitere et ei libertatem dare perpetue et in ewm, prout solus tenuit et
habuit, tam late et longe.

283. s. 234–235

W ratuszu, 4 lutego 1541 r.

*Maciej Kolibaba sprzedał Janowi Czarnocie z Siedlisk i jego żonie Zofii dom przy
nowej ulicy, inaczej rynku, w kierunku Kocka, z ogrodem między ogrodami Korz-
kowińskim i Stanisława Gila oraz łąką, za 8 grzywien.*

Materia Johannis Czarnotha de Syedlyska

Acta sunt hec < in pretorio^a >, feria sexta proxima post festum Purifica-
cionis Marie [4 II], anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo
primo. Comparens personaliter coram nostro banito iudicio circumspec-
tus Mathias Kolybaba publice recognovit protunc residentibus proconsu-
le cum consulibus quatuor, et viceadvocato cum septem scabinis, seu
iuratis. Proconsule protunc Marcus faber, Johanne Krupa, Mathia Kocz-
kiy, Mathia Vyrzchon et viceadvocato Nicolao Kvrssa, scabinis: Stani-
slao Swyassek, Johanne Vssolek, Johanne Łazoch, Mathia Gaska, Nico-
lao Vyrzchon, necnon aliis duobus de supurbio [s] nostro Syedlyska ad
hoc ius pertinentibus: Nicolao Krupa, Johanne Wlos, publice recognovit,
quod suum domum et hereditatem suam vendidit et resignavit per ra-
mum viridum reclamacionem trinam viceadvocati, non compulsus, nec
coactus, nec aliquo dolo, seu errore seductus, et suorum consangvineorum
amicorum salubri consilio et admissione fassus est circumspecto Joanni
Czarnotha cum eius coniuge legitima Zophia pro octo marcis pecuniis
monete Polonicae, in qualibet [s] marce computando quadraginta octo
grgrossos. Qui domus iacet et situs est in platea nowa, seu circulo versus
Cozko¹, cum ortu et prato. Qui ortus situs est inter ortos Korzkovynsky
[s. 235] parte ab una, et Stanisłai Gyl parte ab altera. Quem vendicionem
suprascriptum prefatus Mathias debet tuere et eliberare ab omni impedi-

283. ^a Dopisano nad wierszem rozpoczynającym zapis.

283. ¹ Por. nr 60, przyp. 1.

mento, omnium consangvineorum suorum, nulla iuris propinquitatis sibi,
seu suis successoribus reservando. Qui suprascriptus Johannes Czarnotha
debet et possidet, possidebit hunc domum et omnia bona, que spectant ad
hunc domum, paciffice potest vendere, commutare, donare, alienare et ad
suos beneplacitos suos usus convertere iuxta suum beneplacitum perpe-
tue et in ewm.

284. s. 235

4 lutego 1541 r.

Dorota Sraczowa z dziećmi sprzedała Janowi Czarnocie łąkę za 3 grzywny.

Eadem hora et die [4 II] veniens ad nostrum banitum iudicium honesta
Dorothea Sraczowa cum suis legitimis liberis publice recognovit, quia suum
pratium vendidit et resignavit per viridum ramum et proclamacionem tri-
nam viceadvocati pro tribus marcis pecunie numeri Polonicae, nullam
propinquitatem sibi aut suis successoribus reservando. Qui Johannes su-
prascriptus Czarnotha debet et debebit tenere et tenet paciffice perpetue et
in ewm.

285. s. 236

4 lutego 1541 r.

Stanisław Klaudus sprzedał Wojciechowi Kokoszytowski łąkę za 4 grzywny.

Materia Alberti Lyeskowycz cum Stanisłao Klaudus

Acta sunt hec ipso die, que supra [4 II]. Coram nostro banito iudicio pro-
tunc residentibus proconsule cum quatuor consulibus: Marco fabro, Jo-
hanne Krupa, Mathia Vyrzchon, Mathia Koczko. Comparens personali-
ter famatus Stanislaus Claudus publice recognovit, quia suum pratium ven-
didit et resignavit coram Nicolao Kurssa viceadvocato cum septem sca-
binis suprascriptis pro quatuor marcis pecunie numeri Polonicae con-
sveti famato Alberto Kokoszyt. Qui suprascriptus Stanislaus Klaudus
debet et debebit tuere et defendere ab omnibus liberis et consanguineis
suis famatum Albertum Kokoszyt, ullam iuris propinquitatem sibi rese-
rvando et suis successoribus. Qui suprascriptus Albertus tenuit, possidet
et possidebit, potest vendere, commuta[re], donare, alienare et ad suum
placitum convertere perpetue et in ewm.

286. s. 236–238

27 stycznia 1542 r.

*Marcin Sannik przekazał swemu zięciowi Grzegorzowi Rynowi połowę swych dóbr,
tj. połowę domu, ról, łąk i ogrodów, za co ten jest zobowiązany służyć Marcinowi do*

śmierci, winien też dać wyprawę córkom Sannika. W przypadku bezpotomnej śmierci Anny, żony Grzegorza, ten winien przekazać tę część dzieciom Marcina z taką (liczbą) bydła, jaką wywiódł, wzięwszy od nich 6 grzywien.

Acta sunt feria sexta proxima post festum sancti Pauli Conversionis [27 I] anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo. Comparens personaliter coram iudicio banito circumspetus Martinus dictus Sannyk [s. 237] publice resignavit protunc residentibus proconsule et consulibus quatuor, et coram nobili |–Mathia–| Joanne avvocato cum septem scabinis, seu iuratis, proconsule protunc Marco fabre, Joanne Krupa, Joanne Wssol, Mathia Gaska, necnon Joanne nobili avvocato Kamyeniecensis et ecciam scabinis, videlicet Nicolao Krupa, Joanne Wlosz, Stanisłao Swyassek, Andrea Strzalka, Joanne Lyazoch, Petro Wągorz, Nicolao Wyerzchon. Qui prefatus Martinus dictus Sannyk publice recognovit et resignavit Gregorio dicto Ryn <generi suo^a> medietatem omni bonorum suorum, que habet, hoc est medietatem domus sue et omni bonorum ad hanc domum spectantem, hoc est medietatem agrorum, pratorum, ortorum, qui prefatus Gregorius Ryn dictus obligatus est |–hanc–| dictum Martinum Sannik servare ad mortem illius, qui dictus Gregorius Ryn tenebitur expedire, alias w y p r a w o w a c z |–secundum–| dictas puellas Martini Sannyk secundum posse illarum ex istis partibus ambuabus, quas prefatus Gregorius Ryn tenebit. Qui prefatus Martinus dictus Sannyk dicto Gregorio Ryn coram iudicio banito dedit, donavit, resignavit, ita late, longe, prout solus tenuit. Quo casu, si Deus Omnipotens permetteret super Annam uxorem dicti Gregorii mortem carente prole, extunc dictus Gregorius debet cedere partibus puerorum dicti Martini Sannyk, accepta summa sex marcarum [s. 238] ab istis legitimis successoribus dicti Martini Sannyk, et ecciam ista peccora, que adduxit, ista debent esse in simili.

287. s. 238–239

W ratuszu na środku rynku, 27 stycznia 1542 r.

Mikołaj Gwizdałka sprzedał Mikołajowi Misiadze dom między Janem Lojkiem i Mikołajem Wierzchoniem i połowę ogrodu przy Janie Sramiku i ulicy idącej do innych ogrodów, za 6 grzywien.

Acta sunt hec feria sexta proxima post festum Conversionis sancti Pauli [27 I] anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, in

286. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

pretorio in medio circuli opidi Kamyonka. Stans personaliter Nicolaus Gwyzdalka coram iudicio banito circumspetus Nicolaus Gwyzdalka publice resignavit protunc residentibus in iudicio proconsule et consulibus quatuor, necnon nobili Joanne avvocato Kamyenensi cum septem scabinis, seu iuratis: primo proconsule existente Marco fabre, Joanne Krupa, Joanne Wssol, Mathia Gaska et nobili Joanne avvocato Kamyenensis, et ecciam septem scabinis, hoc est Nicolao Krupa, Joanne Wlosz, Stanisłao Swyassek, Andrea Strzalka, Joanne Lyazoch, Petro Wągorz |–Mathia G–| Nicolao Wyerzchon. Qui prefatus Nicolaus Gwyzdalka stans personaliter coram iudicio nostro banito non compulsus, nec coactus, sed libera ductus publice recognovit, quia prefatam domum eius, medio orto vendidit et resignavit dicto Nicolao Missyago pro sex marcis pecunie. Qui domus iacet inter alios domos, hoc est ex una parte [s. 239] Joanne Loyek, et altera Nicolao Vyerzchon. Qui ecciam medius ortus iacet ex una parte penes Joannem Sramyk, et ex altera penes plateam, que platea tendit ad alios ortos. Qui prefatus Nicolaus istam domum vendidit dicto Nicolao Missyaga ita longe, late, prout solus tenuit, nihil sibi, nec suis legitimis successoribus reservando.

288. s. 239–241

1 lutego 1542 r.

Małgorzata Skowronkowa z synami Janem, Jakubem, Markiem i Maciejem sprzedała Mikołajowi Krupie z Siedlisk połowę dóbr w Siedliskach, tj. siedlisko z domem między miedzami Stanisława Reja i Skowronkowej, rolę: jedną między miedzami Mikołaja Podleśnego i Skowronkowej, drugą przy Macieju Puli i Skowronkowej, i trzecią przy Wojciechu Makówce i Skowronkowej, łkę między Janem Podleśnym i Skowronkową i drugą łkę między Mikołajem Borzeckim i Skowronkową, za 15 grzywien.

Acta sunt hec feria quarta ipso die in vigilia Purificationis Marie [1 II] anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo. Stans personaliter coram iudicio banito, hoc est coram quatuor consulibus, hoc est primo Marco fabre proconsule, secundo Joanne Krupa, Joanne Wssolek, Mathia Gaska, ceterisque septem scabinis: primo Nicolao Krupa, Nicolao Wyerzchon, Joanne Wlosz, Stanisłao Swyassek, Andrea Strzalka, Joanne Lyazoch, Petro Wągorz. Stans personaliter Margaretha dicta Skowronkowa cum filiis suis legitimis publice recognovit, quia vendiderunt medietatem bonorum suorum in villa dicta Syedlyska prefato Nicolao [s. 240] Krupa ibidem de Syedlyska, hoc est arreum alias s y e d l y s k o

cum omnibus ad prefatam syedlysko pertinenciis, hoc est cum agris, ortis, pratis. Qui domus iacet inter metas ex una parte penes Stanislaum dictum Rego et ex alia parte penes Skowronkowa. Que eciam ager iacet inter metas, hoc est penes Nicolaum Podlyesny ab una parte et penes Skowronkowa ab alia parte. Pratum eciam iacet inter |–Nicolaum–| <Joannem^a> Podlyesny et inter Skowronkowa. Aliud vero pratum iacet inter Nicolaum Borzeczky et inter Skowronkowa. Ager vero alius iacet penes Mathivm [s] Pula et penes Skowronkowa. Tercius vero ager iacet penes Alberto Makowka et penes Skowronkowa. Que prefata Margareta Skowronkowa cum filiis suis legitimis publice recognovit, quia ista omnia, hoc est medietatem hereditatis sue vendidit cum suis filiis legitimis, hoc est cum Joanne et Jacobo, et Marco, et Mathia, vendidit pro quindecim marcis pecunie numeri Polonialis, que prefata Margareta cum filiis suis iam recepit a Nicolao Krupa [s. 241] realem solucionem. Qui prefatus Johannes dictus Skowronkowycz debet pro [s] ipsum Nicolaum Krupa defendere a qualibet persona utriusque sexus. Que prefata Skowronkowa ista bona vendidit dicto Nicolao Krupa nihil pro se, nec pro suis legitimis successoribus reservando.

289. s. 241–243

1 lutego 1542 r.

Bracia Stanisław, Paweł, Michał i Mikołaj Kloskowie oznajmili, że Paweł sprzedał za 5,5 grzywny swemu bratu Janowi 1/5 część domu, ogrodu, rolę i łąki, która mu przypadła po ojcu. Role leżą: jedna między miedzami Michała Kloska i Mikołaja Kloska pod Okolnym Lasem, druga pod młynem, trzecia przy miedzy Macieja Wierzchonia z jednej i Michała Kloska z drugiej strony, łąka przy miedzy Karaska i Michała Kloska, druga łąka między Pawłem i Michałem Kloskami. Mikołaj Klosek sprzedał bratu Janowi 1/4 część domu i ogrodu, który przynależy do tego domu. Michał i Stanisław zamienili z bratem Janem swoje części domu i ogrodu między domami Podleśnego i Karaskowej na część Jana w domu między domem Karszni i łąnem wójta. Bracia winni utrzymać ten zapis i podzielone role pod wadium 15 grzywien.

Cassata mortificata^a

Acta sunt hec feria quarta ipso die in vigilia Purificationis Beate V[irginis] M[arie] [1 II] anno Domini 1542. Stantes personaliter coram iudicio nostro banito Stanislaus Klossek, Paulus Klossek, Michael et Nicolaus

288. ^a Dopisano nad skreślonym wyrazem.

289. ^a Zapis anulowano również poprzez pionowy, wyróżniony pogrubieniem napis na części tekstu: Cassatha. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

fratres germani coram preconsole et quatuor consulibus: primo preconsole Marco fabre, Joanne Krupa, Joanne Wssol, Mathia Gaska et nobili Joanne advocato Kamienensi, et coram septem scabinis, seu iuratis: primo Nicolao Krupa, Nicolao Wyerzchon, Joanne Wlosz, Joanne Lyazoch, Andrea Strzalka, Petro Wagorz, Stanislaio Swyassek, publice recognoverunt, quia provido Joanni fratri suo |–domum et ortum–| primus Paulus |–secundus–| vendidit quintam partem domus et orti, et agri, et prati fratri suo germano Joanni pro media dia [s] sexta marca. Que eciam pars venerat sibi post patrem dicto Paulo. [s. 242] Qui ager iacet inter metas: ex una parte penes metam Michaelis <Klossek^b>, et ex alia parte penes metam Nicolai Klossek, sub silva, que dicitur Okolny Lysa¹. Alius vero ager iacet v [s] sub molendino. Tercius vero ager iacet penes metam dicti Wyerzchon Mathie, ex altera vero parte penes Michaellem dictum Klossek. Pratum vero penes metam Karassek et penes aliam Michaellem Klossek. Aliud vero pratum iacet inter Paulum et Michaellem Kloskowye. Ibidem stans Nicolaus Klossek recognovit, quia vendidit fratri suo Joanni quartam partem domus et orti, qui ortus pertinet ad prefatam domum, nihil ibi sibi reservando, nec suis successoribus. Ibidem stans Michael et Stanislaus et Johannes fratres germani publice recognoverunt, quia fecerunt iam concordiam cum fratre suo Joanne et hoc ratione commutationis alias obychayem zamynonym, hoc est, quia dicti fratres Michael et Stanislaus dicto Joanni fratri suo iam miserunt et comendaverunt partes suas ad se pertinencii in prefato domo et in orto. Qui domus iacet inter domos: ab una [s. 243] parte penes Podlyesny et ex altera parte penes Karaskowa, et idem Joannes dictus Klossek iam emisit et comendavit suis fratribus Michaeli et Stanislaio suam partem in domo et orto, quam partem habuit ratione commutationis. Qui domus iacet inter domos: ex una parte penes Karsnya, et ex altera parte penes laneum advocati. Qui prefati fratres debent tenere hanc inscriptionem sub vadio quindecim marcarum. Et prefati agri inter hos fratres divisi in omnibus campis debent esse tenendi in pace sub eodem vadio quindecim marcarum.

289. ¹ Nazwa Okolny Las nie zachowała się; najpewniej był tożsamy z lasem zwanym Okolnik (por. nr 302).

Stanisław Klosek zapisał bratu Michałowi całą swoją część (dziedzictwa), tj. domu, roli, łąki i ogrodu, po swej śmierci.

Anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, feria quarta in vigilia Purificationis B[eate] V[irginis] M[arie] [1 II] in presencia omnium consulum [s]: primo fabre Marco, secundo Joanne Krupa, Joanne Wssol, Mathia Gaska et nobili Joanne advocato Kamieniecensis, ceterisque septem iuratis, seu scabinis: primo Nicolao Krupa, Nicolao Wyerzchon, Joanne Wlosz, Joanne Lyazoch, Andrea Strzalka, Stanisław Swyassek, Petro Wagorz. Stans personaliter Stanislaus dictus Klosek coram nostro banito iudicio comendavit et inscripsit, et resignavit fratri suo germano Michaeli omnem partem suam ad se spectantam, hoc est domum, agrum, pratum, ortum, non compulsus, [s. 244] nec coactus, sed sua sponte ductus, dicto fratri suo Michaeli |–qui prefatus Michael Klosek–| qui prefatus Stanislaus <Klosek^a> inscribit et reformat fratri suo Michaeli post suam mortem ad habendum, tenendum et utifruendum eundem et eius successoribus. Qui prefatus Stanislaus Klosek nihil iam vult pro se ultra reservare.

Szlachcic Feliks Słotwiński sprzedał Janowi Lazochowi (i Łukaszowi) swemu zięciowi (lub szwagrowi) 1/3 część (dóbr) przypadłych mu w Kamionce, tj. domu między miedzami Jakuba Gorzycy i Jana Czornaka, z rolami, łąkami i ogrodami, za 10 grzywien.

Anno Domini 1542.

Materia nobilis Felicis Slothphinski¹ cum Joanne Lyazoch <cum Lvce^a>

Ipsa die sabati ante dominicam Letare [18 III] facta est, est inscriptio in presencia omni consulum [s]: primo preconule Marco fabre, secundo Joanne Krupa, tercio Joanne Wssolek, quarto Mathia Gaska, ceteris septem iuratis, seu scabinis unacum viceadvocato Nicolao Cursa: primo Sta-

290. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

291. ^a Dopisano inną ręką w wierszu po słowie Lyazoch. ^b Dopisano inną ręką nad właściwym wierszem.

291. ¹ Feliks Słotwiński, zapewne ze Słotwin, wsi ok. 37 km SW od Kamionki, zamieszkaną przez szlachtę służebną zamku w Kazimierzu Dolnym (SHG, s. 215), wzmiankowany też w 1535 r. (zob. nr 404).

nisław Swyassek, secundo Petro Wagorz, tercio Nicolao Wyerzchon, quarto Andrea Strzalka, sexto Nicolao Krupa, septimo Joanne Wlosz. [s. 245] Stans personaliter coram nostro banito iudicio nobilis Felix Slothphinski¹ debite et per expressum recognovit et fassus est, quia non compulsus, nec coactus, sed sua sponte et libero arbitrio ductus vendidit terciam partem ad se spectantem in opido Kamyonka sue proprietatis domus cum agris, pratis, ortis. Que domus sita est inter metas: ab una parte penes Jacobum Gorzycza, et altera vero parte Joanne Czo[r]nak. Ista omnia bona sua hereditaria vendidit dicto Joanni generi suo Lyazoch <cum Luca^b> pro decem marcis pecunie comunis bone, qui prefatus Felix nobilis Slothphinski iam abrenunciatus est, ista omnia bona, que vendidit dicto Joanni Lyazoch <cum Luca^b>, qui prefatus Joannes Lyazoch <cum Luca^b> debet tenere, habere ita longe, late omnia ista bona, prout dictus Felix Slothphinski¹ habuit. Qui dictus Felix debet ipsum Joannem Lyazoch <et Lucam^b> defendere quovis impedimento. Qui Joannes Lyazoch debet eviterne tenere omnia ista bona et sui legitime successores legitimi in ewm.

Jan Meszek sprzedał swe dobra dziedziczne w Kamionce Janowi Byszko z Siedlisk, tj. dom między domami Marka kowala i Sepiotki, z ogrodem i półłankiem roli, za 10 grzywien.

In nomine Domini amen.

Materia Messek cum Joanne Bisko

Anno Domini 1542. Acta sunt hec in opido Kamionka, in pretorio in medio circuli, in presencia preconulis et consulibus: primo Marco fabre preconule, secundo Joanne Krupa, tercio Joanne Wscholek, quarto Mathia Gaska, ceterisque presentibus septem scabinis pariter cum viceadvocato: primo <vice^a> advocato Nicolao Cursa, secundo Petro Wagorz, tercio Stanisław Swyassek, quarto Joanne Lyazoch, quinto |–Joanne–| Andrea Strzalka, sexto Nicolao Wyerzchon, septimo Nicolao Krupa, octavo Joanne Wlosz de Syedliska. Stans personaliter coram banito iudicio Joannes Messek publice recognovit, quia bona sua hereditaria in opido Kamyonka vendidit et resignavit Joanni Bisko de Syedliska, non compulsus, nec coactus, cum omnibus ad [s. 247] prefatam domum attinenciis, hoc est

292. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

cum orto et medio laneo agri. Que domus est limitata inter domos, hoc est inter domum Marci fabri ex parte ab una, ab alia vero ex parte Sepyothko. Qui Joannes Messek vendidit pro summa pecuniarum decem marcarum numeri Polonialis. Qui prefatus Joannes Messek debet prefatum prefatum [ss] Joannem defendere dictum Biska a quavis persona utriusque sexus. Qui prefatus Joannes Bisko debet tenere eviterne et sui legitimi successores in ewm.

293. s. 248

1542 r.

Anna Pariczyna sprzedała Jakubowi Kośmiderowi dom między miedzami Macieja Niedużego i Jana Krupy, z połową ogrodu, za 60 groszy.

Materia Jacobi Kosmider cum Pariczina

Anno Domini 1542. Facta est inscriptio et resignacio coram omnibus consulibus: primo preconsole Marco fabre, secundo Joanne Krupa, tercio Joanne Wssolek, quarto Mathia Gaska, necnon coram septem scabinis, seu iuratis, pariter cum viceadvocato Nicolao Kursa: primo Joanne Wlosz, secundo Stanislao Swyassek, tercio Andre [s] Strzalka, quarto Petro Wagorz, quinto Nicolao Wyerzchon, sexto [-Joanne-] Nicolao Krupa. Stans personaliter coram banito nostro iudicio Anna Pariczyna recognovit, quia vendit suam propriam domum cum medio orto Jacobo dicto Kozmider pro sexaginta grossis monete. Que domus iacet inter metas penes Mathiam Nyedvzy ab una, ab altera penes Joanne Krupa. Qui Jacobus dictus Kozmider habebit, tenebit eviterne, et sui legitimi successores tenebunt in ewm.

294. s. 249

1542 r.

Maciej Mikula sprzedał Dorocie Borsukowej dom z przynależnościami, tj. ogrodem, za 2 grzywny.

Materia Borsukowa cum Mikvla

Anno Domini 1542. Coram proconsule Marco fabre et consulis: Joanne Krupa, Joanne Wscholek, Mathia Gaska, et coram viceadvocato Nicolao Cursa et septem scabinis: primo Joanne Wlosz, secundo Stanislao Swyassek, tercio Andrea Strzalka, quarto Petro Wagorz, quinto Nicolao Wyerzchon, sexto Nicolao Krupa. Stans personaliter Mathias Mikvla coram nostro banito iudicio vendidit et resignavit suam propriam domum cum omnibus ad prefatam domum attinenciis, hoc est cum orto, pro summa

pecuniarum duarum marcarum prefate Dorothee Borsukowa. Qui dictus Mathias Mikvla debet ipsam defendere a qualibet persona prefatam Borsukowa. Et prefata Dorothea debet habere, tenere eviterne et sui successores.

295. s. 250–251

7 lipca 1543 r.

Maciej Wierzchoń za zgodą pana Walentyna Liupsińskiego wykupił prawem bliźszości od Mikołaja Misiagi z Siedlisk za 14 grzywien i od Leszkowiąt za 60 groszy dziedzictwo, które Szymon Jarząbek sprzedał był Mikołajowi Misiadze, tj. dom, rolę, łąki i ogrody.

Memoriale Mathie Wyerzchon cum Nicolao Misyaga

Anno Domini 1543, die sabati in octava Visitacionis Beate Virginis Marie [7 VII]. Coram consulibus, advocato et viceadvocato Joanne Kamyensky, ite[m] Nicolao Kvrza et consulibus: Joanne Krvpa, Joanne Wschol, Joanne Wyerzchon. Quomodo Mathias Wyerzchon ex consensu generosi domini Valentini Lyupsynski¹ exemit et reposuit quatuordecim marcas pecuniarum Nicolao Misyaga de Syedliska et sexaginta grosos Lyeskowathum pro hereditate racione propinquitatis, quam hereditatem Simon Yazabek vendiderat dicto Nicolao Mysyaga cum omnibus utifruitibus, hoc est agris, pratis, ortis et omnibus ad prefatam domum et hereditate spectanciis, pro quibus istis omnibus dictus Mathias Wyerzchon reposuit pecuniam suam propriam presente banito iudicio.

296. s. 251

1543 r.

Bracia Jakub, Mikołaj i Maciej Wierzchoniowi(e) wydzielili bratu Janowi drzewa i barcie, i (mają przestrzegać) podziału pod wadium 15 grzywien.

Anno Domini 1543. Divisio facta est inter fratribus dictis Wyerzchonyowy, et hoc roboribus et mellificio alias barczya, quia iam hii tres fratres: Jacobus, Nicolaus, Mathias solverunt fratri suo germano dicto Joanni Vyerzchon partem ad se spectantem alias barcz, et hec divisio facta est sub vadio quindecim marcarum.

295. ¹ Walenty Liupsiński, w l. 1544–1551 notowany jako burgrabia należącego do Górków zamku w Turobinie w ziemi chełmskiej, w l. 1543–1555 był zarządcą (procurator generalis, prefect) ich dóbr (por. nr 297, 313, 316, 354, 376, 377, 380).

Urodzony Walenty Liupsiński burgrabia turobiński we wzajemnej zgodzie z burmistrzem i całą radą w sprawie między Sebastianem Jelitko a Mikołajem Wierzchoniem i żoną jego Zofią o półłanek położony między miedzami (półłanków) Pachlerzowskiego i Sepiotki nakazał Mikołajowi Wierzchoniowi i jego żonie Zofii wykonać przysięgą Jana Kotka, że Zofia wspomniany półłanek posiadałaby z racji sukcesji po ojcu. Sebastian Jelitko w terminie dzisiejszym, chcąc wiedzieć, czy uczyniła zadość wspomnianemu wyrokowi, zwrócił się do Zofii, która nie mogła stawieć świadka ani dowieść przysięgą (swoich praw). Przeto Mikołaj Zakrzowski rzadca z Dłotlic i cała rada nakazali Zofii wieczyste milczenie w sprawie półłanka, niemniej Zakrzowski wziął sprawę do dworu jasnie wielmożnego pana Andrzeja z Górki do wiadomości (dla wyjaśnienia?) i nałożył na obie strony wadium 30 grzywien.

< Wyrok umorzył Mikołaj Wierzchoń z żoną Zofią przez ugodę z Maciejem, Sebastianem Jelitko i Stanisławem, wzajemnie czyniąc zadość półłankiem położonym na Skrobowie >.

||–Actum in pretorio in presencia nobilis Nicolao Zakrzowski in Dłotlicze factoris¹. Coram providis Joanne Wyerzchon, Joanne Crvpa consilibus, Joanne Camyenski advocatum protunc pro tribunali residentibus, feria sexta ante festum sancte Margarethe proxima [11 VII] anno Domini 1544. Presentibus ibidem scabinis iuratis: Petro Wangorz, Andrea Strzałka, Stanisłao Szwyassek, Joanne Lyaschow circa premisa existentibus et residentibus. Quemadmodum generosus Valentinus Liupsynski burgrabijs Tvrobienus² [s] causam et actionem inter providos Sebastianum Jelythko ex una et Nicolaum Wyerzchon ac Zophiam consortem ipsius partibus ab altera [s. 252] habita, mutua intelligencia cum proconsule ac consilibus, totaque residencia consulatus |–decreverat–| et hoc occasione medii lanei iacentis inter metas Pachlyerzowski ex una et Zepyothka partibus ab altera, decreverat prefato Nicolo Wyerzchon, seu Zophie consorti

297. ^a Lekcja niepewna, po pierwszej literze umieszczono znak abrewiacji poprzedzający końcówkę tra. ^b Nie odczytano jednego słowa. ^c Nie odczytano 2–3 słów z powodu wyblaknięcia tekstu. ^d Dopisano u dołu s. 252 i 253.

297. ¹ Mikołaj Zakrzowski rzadca w Dłotlicach skądinąd nieznany. ² Por. nr 295, przyp. 1. ³ Andrzej z Górki h. Łódzia kasztelan kaliski (1533–1535), poznański (1535–1551), starosta generalny Wielkopolski (1536–1551), opiekun spadku po Janie Bochońskim przypadłego jego siostrzenicy Burnecie, żonie Andrzeja Lewickiego (W. D w o r z a c z e k, *Górka Andrzej h. Łódzia (ok. 1500–1551)*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. VIII, Wrocław 1959–1960, s. 401–405; *Urzednicy wielkopolscy XVI–XVIII w. Spisy*, oprac. A. Bieniaszewski, Wrocław 1987, nr 172, 748, 1181; F. S i k o r a, op. cit., s. 767). ⁴ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

ipsius cum uno teste sibi finali prestare corporale iuramentum Johane Ko[ko]tkam, quem ipsa Zophia heredissa cum Nicolao marito suo prefatum medium laneum iure hereditarie ex successione paterna ipsam remanentem per omnes prescripcionis possideret. Itaque in termino hodierno prefatus Sebastianus Jelythko alloquebuit [s] ultra^a eandem Zophiam, volens videre utrum decreto prefato satisfecisset, que quamvis presencialiter adesset, tamen ad prestandum iuramentum testem habere non potuit, neque hoc idem iuramentum prestat. Ideo vigore prefati decreti prefatus Nicolaus Zakrzowski¹ cum tota residencia consolatus [s] superius descripta decrevitque prefate Zophie silencium perpetuum pro prefato medio laneo, nichilominus eundem [s. 253] ad curiam |–magnifici–| illustris ac magni[fici] domini Andree de Gorka comitis³ domini clementissimi ad informatione sue magnificencie recepit, vadium inter prefatos partes de securitate vite ac [b] posuit marcas triginta pecunie, que ambabus partes vadium prefatum suscipiunt–||.

< Hoc totaliter decretum cassavit, mortificavit Nicolaus Wierzchon cum consorte sua Zophia eviterne, et hec per concordiam factam cum Mathia, Sebastiano Jelithko et Stanisłao mutue medii lanei in Scrobów⁴ iacentis, de quo idem Nicolaus Wierzchon satisfecit, videlicet relictici Jelithkova et medio laneo cedere [b] suum [c]^d >.

Jadwiga Jaworkowa zastawiła swoim braciom wujecznym Maciejowi i Sebastiano wi Jelitkowiczom swój dział dóbr, tj. połowę półłanka przy miedzy Jana Liezocha na polu zwanym Okolnik, (połowę) drugiego półłanka przy miedzy Macieja Dominika, za 8 grzywien, aż do całkowitej spłaty tej sumy. Wykupu tego działu Jadwiga może dokonać tylko za własne pieniądze lub swoich dzieci, a nie powinna prosić (o pożyczkę) na wykup od sąsiadów, obywateli czy innych ludzi, i nie powinna czynić braciom szkody i niesprawiedliwości innymi wybiegami.

Inscriptio Mathie et Sebastiani Jelithcovicze cum Edwii Jaworkowa Constituta personaliter coram iudicio banito, videlicet advocato et septem scabinis iuratis, necnon coram proconsule et consilibus, feria sexta in vigilia sancti Lucie [12 XII] de anno Domini 1544 honesta Edwii Jaworkowa publice et per expressum recognovit, quia sortem bonorum suorum, hoc est medietatem duorum medium laneorum iacencium penes metas Joannis Lyezoch ex una, et eiusdem medii lanei partibus ex altera, in campo dicto Okolnyk¹. Secundus vero medius laneus inter metas Ma-

tie Domyenyk ex una, et eiusdem medii lanei partibus ex altera, <idem corexit^a> <in octo^b> marcis fratribus suis avuncularibus Mathie et Sebastiano [s. 254] Jelithkowiczvm impignoravit se et omnem posteritatem suam a utifruicionie dictorum mediorum laneorum alionando. Et in dictos Mathiam et Sebastianum omnes utifruicionem infundendo, tenendum, habendum et ad usus suos meliores convertendum pariter pondum, usque ad eiusdem summe octo marcarum plenariam et integram solucionem. Hunc ad hunc addit modium, si eam in post predictam sortem exemere contingeret, extunc tamen suis pecuniis propriis, et non extraneis ad alium vicinum, vel civem, vel homine cuiscumque sit condicionis ad exemendum dictos medios laneos pecuniam mutare, vel querere non debet, et aliis colloribus ad damnum et iniuriam ipsis idem fratribus, minime facere debet, tantum suis propriis pecuniis id sibi facere licebit et in suam propriam, vel filii sui agriculturam legitimam.

<Cassata^c>

299. s. 255

W ratuszu, 12 grudnia 1544 r.

Stanisław Świąszek zastawił Maciejowi Wierzchoniowi 3 półtłanki: (jeden) przy miedzach Piotra Węgorza i Stanisława Gila, drugi półtłanek przy miedzach Makówki z obu stron (oba półtłanki z krótszej strony dotykają drogi), trzeci półtłanek między miedzami Wojciecha Kokoszki i Pawła Kluska, za 12,5 grzywny.

<16 marca 1551 r.

Stanisław Świąszek powyższy zastaw umarza, płacąc Maciejowi Wierzchoniowi 12,5 grzywny>.

Inscriptio Mathie Wyrzchony cum Stanislao Swyęsek

Constitutus personaliter coram iudicio banito, videlicet advocato et septem scabinis iuratis, necnon coram proconsule et consulibus, feria sexta in vigilia sancti Lucie [12 XII] de anno Domini 1544, in pretorio famatus Stanislaus Swyęsek publice et per expressum fasus est, quia Mathie Wyrzchony laneos tres iacentes penes metas Petri Węgrz ex una, et penes Stanislai Gil ex altera, secundus vero medius laneus penes metas Makvwka ex utrisque partibus ipsius Makvwka metarum, hos duos medios laneos non integros, tamen ad stratam viam ex |-longiori-| <breviori^a>

298. ^a Dopisano tym samym piórem na dole strony, pod tekstem. ^b Dopisano nad właściwym wierszem, nad wcześniej usuniętym (wydrapany) słowem. ^c Dopisano pod tekstem przekreślonego zapisu.

298. ¹ Por. nr 222, przyp. 1.

parte tendentes. Tercius vero medius laneus inter metas Alberti Kokoska ex una, et Pauli Clussek partibus ex altera. Hunc medium laneum totum integrum dicto Mathie Wyrzchony in marcis duodecem cum media impignoravit, tenendum, habendum, utifruendum ad plenariam et integram dicte summe duodecem marcarum <cum medio^b> solucionem.

<Anno Domini 1551, feria secunda proxima post dominicam Judica [16 III]. Hanc obligationem suprascriptam Stanislaus Swyessek cassat et mortificat, et hoc tali modo, quia Mathie Wyrzchon solvit duodecem cum media marcas peccuniis^c>.

300. s. 256

W ratuszu, 12 grudnia 1544 r.

Marcin Sannik zastawił Janowi Krupie połowę półtłanka przy miedzy Jana Sannika, dotykającą do drogi, za 2 kopy.

W l. 1546–7 lub 1550–1¹

<Jan Krupa oświadczył, że wziął 2 kopy od Grzegorza Sannika i umarza zastaw>.

<Mortificata obligacio^a>

Inscriptio Joannis Krvpa et Martini Sannyk

| = Constitutus personaliter coram iudicio banito, videlicet advocato et septem scabinis iuratis, necnon coram proconsule et consulibus, feria sexta in vigilia sancte Lucie [12 XII] de anno Domini 1544 = |, in pretorio famatus Martinus Sannyk publice et palam fassus est, quia Joanni Crupa medietatem medii lanei iacentis penes metas Joannis Sramyk ex una, et eiusdem medii lanei partibus ex altera, in duabus sexagenis impignoravit, sed tamen hanc partem istius medii lanei ad stratam viam <tendentes^b> longiorem tu[^c] ad festum Nativitatis Christi istum, vel aliud, et sic a festo Nativitatis, vel aliorum festorum Nativitatis. Racione dictarum duarum sexagenarum tenebit, habebit, donec integram sumam dictam realiter levaverit.

Mortificatio obligationis Sannyk Joanni Crupa

Veniens famatus Joannes Crupa coram consules et preconsulem, videlicet Andream Sthrzalka protunc proconsulem existentem, et consules Mathiam Gąska

299. ^a Dopisano nad przekreślonym słowem. ^b Dopisano nad właściwym wierszem. ^c Dopisano inną ręką w dolnym fragmencie strony.

300. ¹ Datacja na podstawie wzmianki o burmistrzu Andrzej Strzałce, który na tym urzędzie występował w l. 1546–1547 i 1550–1551 (por. nr 309, 311, 320, 322).

300. ^a Umieszczono nad przekreślonym zapisem. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

^c Dopisano nad skreślonym słowem. ^d Nie odczytano 2–3 słów z powodu wyblaknięcia tekstu. ^e Ten zapis dopisano później inną ręką w dolnym fragmencie strony.

recognovit, quia accepit duas sexagenas a prefato |–Martino–| <Gregorio^c> Sannyk, quam deberat ad obligationem pro medium medii laneis, quam obligationem mortificat et in nichilum acs^d] redigat^e>.

301. s. 257

13 stycznia 1545 r.

Jan wójt z Kamionki zastawił Mikołajowi Krupie i jego żonie Dorocie pół łanu od stawu na Okolniku i pół łanu na Skrobowie przy miedzy Gąsiny, za 13 grzywien. <Zadośćuczynienie>.

Obligatio Joannis advocati de Camyonka Nicolao Krupa de Syedliska
Actum feria tertia in octava Epiphaniarum Domini [13 I] et in sede Joannis Vyerzchon preconule protunc existente, anno Domini 1545. Constitutus personaliter coram iudicio banito, videlicet advocato Joanne et viceadvocato Marco fabre, et proconsule Joanne Vyerzchon et consulibus, et septem iuratis scabinis nobilis Joannes advocatus de Camyonka publice et pallam fassus est, quia Nicolao Krupa |–medietatem lanei–| et uxori eius Dorothee medietatem lanei a piscina in Okolnyk¹ et medietatem alterius lanei in Skrobow², penes metam Gąszyna, in tredecim marcis impignoravit, sed tamen has duas partes ex medium laneorum ad stratam viam tendentes longiorem, tamen ad festum Nativitatis Christi istud usque, vel ad aliud et sua a festo Nativitatis, vel aliorum festorum Nativitatis dacionis dictarum tredecim marcarum tenebit, habebit, donec integram summam dictam solverit prefatus advocatus omnia libere.

<Satisfactio^a>

<Satisfactio submitit [s]^b>.

302. s. 258–259

27 lutego 1545 r.

Bracia Mikołaj i Marcin zwani Krzyszkowie zastawili Adamowi Krupce z Siedlisk połowę półłanka na Skrobowie, położonego między Stanisławem Świąszkiem a Jarząbkową, za 2 grzywny. Marcin Krzyszek temuż Adamowi zastawił w lesie Okolnik na 9 stajów roli (z) połowy łanu, za 3,5 grzywny.

<Jan Krupa od Marcina Krzyszka wziął 2 grzywny za 4 staje roli, a trzecią grzywnę ma odtąd na ogrodzie, który niżej zapisali; z wszystkiego go kwituje i umarza niniejszy zapis>.

301. ^a Dopisano na prawym marginesie wzdłuż tekstu. ^b Dopisano pod tekstem zapiski.

301. ¹ Por. nr 222, przyp. 1. ² Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

Obligatio fratrum Krziskow Martini et Nicolai Adam Krupka de Syedliska.

Actum feria sexta apost [s] festum sancti Mathie [27 II] anno Domini 1545. Constituti personaliter fratres germani dicti Crzyskowye Nicolaus et Martinus coram iudicio banito, coram viceadvocato Marco fabro et proconsule Joanne Vyerzchon, et consulibus Joanne Wsul et Joanne Crupa, et septem scabinis iuratis: Joanne Lyozoch, Nicolao Crupa etc. Coram his prefatis idem fratres germani Nicolaus et Martinus publice fassi sunt, quia medietatem medii lanei in Skrobow¹ <Adamo Krupka^a> inpignoraverunt in duabus marcis pecunie, que medietas medii lanei iacet inter metas Stanisłai Swyessek ex una, ex Jarząbkowa partibus ab altera. Econtra Martinus Krzyzek prefato Adamo invadiavit in silva Okolnyk² pro novem stadia agrum medi <etate^b> |–lanei medietatis–| lanei in media quarta marca. Qui prefatus Adam <sibi et suis successores [s]^c> istis prefatis agris inpignoratis debet utifrui a festo Nativitatis Domini ad aliud festum Nativitatis, usque ad veram exempcionem et persolucionem integram summe prefate.

<[s. 259] |–Acta sunt–| Persolucio Martini Crzyzek Joanni Crupa
Coram his suprascriptis Joannes Crupa publice fassus est, quia et a Martino Krzyzek recepit duas marcas peccuniae, quam dederunt ad quatuor stadia agri et terciam marcam peccuniis adhuc habet in orto, quem ortum inferius inscripserunt, ex omnibus illum quietat et presente inscriptione mortificat^d>.

303. s. 259–260

27 lutego 1545 r.

Stanisław Drąg zastawił Maciejowi Puli półłanek między miedzami Wierzchoniów i Macieja Gaski za 16 grzywien. Wykupu tego półłanka może dokonać Drąg tylko za własne pieniądze, a gdyby chciał go sprzedać komuś innemu, wtedy Maciej Pula będzie miał prawo bliższości. Stanisław Drąg oświadczył, że rolę, którą trzyma w zastawie za 3 grzywny Jakub Wierzchoń, winien wykupić po 2 latach za tę sumę, i wtedy Maciej Pula ma ją dzierżyć.

Obligatio Drąg Mathiae Pula

Actum anno, die, quo supra [27 II]. Coram iudicio banito et coram his omnibus suprascriptis. Stans personaliter Stanislaus Drąg publice reco-

302. ^a Dopisano na marginesie strony, obok właściwego wiersza. ^b Dopisano nad właściwym słowem. ^c Dopisano na marginesie strony i zaznaczono miejsce w tekście. ^d Dopisano pod zapiską tym samym piórem.

302. ¹ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

gnovit, quia Mathiae Pula invadiavit medium laneum in sedecim marcis peccuniae. Qui medius laneus iacet inter metas Vyerzchonyow ex una, et Mathiae Gaska partibus ab altera. Quo prefato medio laneo ipse Mathias Pula debet uti, usque ad veram et integram sumae persolucio, nec hoc etiam adito modo, si ipso aut suis successoribus [s] contingeret exemere, extunc ipse, aut ipsius succutores [s] non possunt aliena peccunia aquisita exemere, tantum sua propria, si adhuc ipse Stanislaus Drag, aut sui succutores [s] [s. 260] voluissent eandem hereditatem suam aliquo alio vendere, extunc ipse Mathias Pula propinquior erit | -huius- | hanc totam hereditatem sibi persolvere et suis successoribus [s], <ad^a> quod ipse Stanislaus Drag fasus est, ita ut scriptam est, que etiam prefatus Stanislaus Drag agrum aliud, quem Vyerzchon Jacobus in tribus marcis tenet, debet exemere post duos annos in eadem suma suprascripta, quem agrum exemptum pro Drag, Pula Mathias post duos annos tenere debet.

304. s. 260–261

27 lutego 1545 r.

Maciej Pula mieszczanin z Kamionki zastawił Maciejowi Puli z Siedlisk połowę półtanka między miedzami Przybyłki i Krzyszków za 6 grzywien.

Obligacio Mathiae Pula civis Camyencyensis Mathie Pula de Syedlyska

Actum anno, die, quo supra [27 III]. Coram his omnibus suprascriptis constitutus personaliter Mathias Pula de Camyonka recognovit, quia Mathie Pula de Syedlyska invadiavit medietatem < medii^a > lanei | -quinque cum media- | < sex^b > marcis, que | -medius- | < medietas medii^b > lanei iacet inter metas Przybylko ex una, ex [s] Krzyskow partibus ab altera. Quam medietatem medii lanei ipse Mathias Pula debet tenere a festo Nativitatis Domini ad aliud festum, et sic deinceps et prefatus [s. 261] Pula hanc medietatem medii lanei debet tenere usque ad realem et effectuaalem persolucionem peccuniae integre, non aquisitu tantum sua propria peccunia fassus est coram iudicio.

305. s. 261

29 maja 1545 r.

Dorota Sraczowa zastawiła Tomaszowi i Wojciechowi zwanym Kokoszkowie łkę między Sepiotkową a Dominikiem za 3 grzywny.

303. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

304. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Dopisano nad przekreślonym fragmentem tekstu.

Obligacio Thome et Alberti Kokoskowye cum Dorothea Sraczowa. Acta sunt hec feria sexta proxima post festum Pentecostes [29 V] anno Domini 1545. Coram iudicio banito et coram consulibus stans personaliter Dorothea Sraczowa publice recognovit, quia obligavit, alias z a s t h a w y ł a pratum in tribus marcis prefatis fratribus Kokoskowye, qui Kokoskowye [^a] habent usque ad plenariam solucionem a prefata Dorothea Sraczowa. Quod pratum est inter Sepyothkava et inter Domyenyk.

306. s. 261–262

1544 r.

Dorota Ruskowa z mężem Janem Ruskiem zastawiła Janowi Krupie część przypadłą jej po ojcu, tj. połowę półtanka pod Okolnym Lasem, przy miedzy Macieja Gąski, inną połowę półtanka w polu Ostrów, przy miedzy Draga, trzecią połowę półtanka pod młynem, przy Dominiku, za 16,5 grzywny bez 6 groszy. Połowa domu Doroty, ogrody i łąki są wolne od roszczeń Jana Krupy; Krupa z 4 zasiewów winien do swojej stodoły zwozić (plony?); za karczowanie, jeśli Dorota będzie wykupywać zastaw, Jan Krupa ma wziąć 4-krotne zasiewy, czyli zboże z nowo wykarczowanych ról, a za straty ma być dany co najmniej ternar.

Recognicio Dorothee Rvskowa coram iudicio, quia invadiavit sortem suam agrorum apud Joannem Krupa in marcis sedecim cum media sine sex grosos:

[s. 262] In nomine Domini amen. Sub anno Domini 1544. **Obligacio.** Coram iudicio banito, videlicet coram preconsule et consulibus: primo Joanne Krupa preconsule, Joanne Wyerzchon, Joanne Wscholo, Andree Strzalka, ceteris fidedignis, videlicet ad hoc ius spectantis, hoc est primo Joanne advocato et eius viceadvocato Marco fabre, ceterisque scabinis: primo Petro Wagorz, Stanislaw Swyassek, Mathia Vagorz, Joanne Lyazoch, Nicolao Wyerzchon, Nicolao Krupa, Joanne Wlosz de Syedlyska. Stans personaliter coram iudicio Dorothea Rvskowa publice et per expressum recognovit, quia partem suam ad se spectantem post suum legitimum patrem, obligavit pariter cum suo marito legitimo Joanne Rvssek: agri medietatem medii lanei sub silva O k o l n i L y a s z ¹, penes metam Mathie Gaska. Alia medietas medii lanei in campo, quem dicitur Ostrow², penes metas Drag. Tercia medietas medii lanei sub molendino penes Domyenyk. Hanc partes agrorum invadiavit, seu modo tamen obligatorio Joanni Krupa opidani Kamyoncensi in sedecim marcis pecuniarum cum

305. ^a Nie odczytano jednego słowa.

306. ¹ Por. nr 289, przyp. 1. ² Por. nr 98, przyp. 1.

media sine sex grosos, qui prefatus Joannes Krupa prefatum agrum | –in aliquibus locis– | tenebit, habebit et utifruetur ab anno Nativitatis Domini ad aliud festum Nativitatis Domini, usque ad plenariam solucionem, [s. 263] seu exempcionem prefate summe sedecim marcarum cum media sine sex grosos a prefata Dorothea dicta Rvskowa.

Insuper domi medietas prefate Dorothee, vel pars domui, pacifica est a Joanne Krupa, ut etiam horti et etiam prata sunt pacifica a Joanne Krupa. Insuper etiam, quo ad n a w o s i si contingerit, extunc quatuor segetes, alias z nawozow debet ad oreum suum prefatus Krupa inducere.

Insuper si contingerit pro extirpacione novalium, alias n o w y a, extunc si prefata Dorothea Rvskowa exemeret, extunc prefatus Johannes Krupa debet recipere et recepiet quatuor vicibus segetes, seu frumentum de novo radice, seu novalium extirpacione suis aliquo damno solucionis, ad quod minimum ternarium daturus.

307. s. 263–264

19 czerwca 1545 r.

Jan Wierzchon oświadczył, że na polecenie pana Walentyna Liubsińskiego wziął zapłatę 2 grzywien od Marka kowala za rolę, którą Jan wykarczował przed Serwilińskimi.

Recognicio

Actum est feria sexta post festum sancti Viti [19 VI] 1545. Coram iudicio banito stans personaliter Joannes Wyerz[chon] fassus est, quia iam recepit efectualem solucionem duarum a Marco fabre marcarum a agro, quod Joannes Wyerzchon extirpaverat ante [s. 264] Servyalynskie, et hoc fecit Joannes Wyerzchon de mandato generosi domini Valentini Lyubschynsky¹.

308. s. 264–265

1545 r.

Stanisław Ruskowicz zastawił swemu wujowi Mikołajowi Krupie połowę wszystkich ról: pierwsza rola jest przy miedzy Andrzeja Ćwikły pod Okolnikiem, druga, czyli połowa półtanka, przy miedzy Jana Lazocha na Ostrowie, trzecia połowa półtanka pod młynem, za 15 grzywien. Jeśli Krupa jakieś nowizny wykarczuje, będzie je użytkował przez 4 lata i nic nie weźmie za karczunki.

< Stanisław Ruskowicz oświadczył, że od Mikołaja Krupy wziął 5 grzywien z racji owego zastawu >.

307. ¹ Por. nr 295, przyp. 1.

Obligacio Stanislai Rvskowycz Nicolao Krupa de Kamionka anno Domini 1545

Coram | –iudicio banito per– | nobis preconsule et consulibus et nobili Joanne advocato stans personaliter Stanislaus Ruskowycz presente precon-
sule Joanne Krupa, Mathia Gaska, Andrea Strzalka, Joanne Wyerzchon, ceterisque septem scabinis: Joanne Lyozoch, Nicolao Krwpa etc. Stans personaliter famatus Stanislaus Ruskowycz de Kamyonka publice fassus est et recognovit, quia famato Nicolao Krupa suo avo legitimo obligavit medietatem omni agrorum. Primus ager est penes metam Andree Czfykla sub Okolnyk¹. Secundus ager vero, seu medietas medii lanei, est penes metam Joannis Lyazoch in Ostthrow². Tercia vero pars agri < medietas^a > medii lanei sub molendino. Istas partes omnes agrorum prefatus Stanislaus Rvskowycz obligat prefato Nicolao Krupa in summa quindecim marcarum. Qui dictus [s. 265] Nicolaus Krupa prefatas partes agrorum tenebit, habebit, utifruet ab anno Natalis Domini ad alium annum Natalis Domini, usque ad veram exempcionem et posicionem quindecim marcarum a prefato Stanislao Rvskowycz, et ipse Stanislaus Rvskowycz prefato Nicolao Krupa tenebitur defendere a qualibet persona utriusque sexus. Si quidem prefatus Nicolaus Krupa aliqua novalia eradicabit, extunc prefata utetur < at summe [?] accepit^a > per quatuor annos prefatus N[icolaus] Krupa, qui prefatus | –Stanislaus Ruskowycz– | N[icolaus] Krupa iam nichil debet recipere a dicto Stanislao Rvskowycz ab hac extirpacione.

< Idem Stanislaus Ruskowycz recognovit coram suprascriptis, quia a Nicolao Crupa recepit quinque marcas peccunie ad eandem obligacionem.^b >

309. s. 265–266

1546 r.

Paweł i Wojciech Pytkowie za zgodą ojca zastawili Mikołajowi Krupie półtanek pod młynem, między miedzami Jana Liezocha i Stanisława Ruskowicza, za 8 grzywien i 1 wiardunek; jeśli Krupa na tym półtanku coś wykarczuje, wtedy po wykupie może wziąć trzykrotnie zboże z tego karczunku; Pytkowie nie mogą tego półtanka wykupić za pieniądze pożyczone, a tylko za własne.

Obligatio Pauli Pythkowycz cum fratre suo Alberto, Nicolao Crupa de Camyonka anno Domini 1546

Coram | –iudicio banito– | nobis preconsule Andrea Strzalka et consulibus, videlicet Joanne Crupa, Mathia Gaska et nobili Joanne advocato stan-

308. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Dopisano inną ręką na dole strony 264.

308. ¹ Por. nr 222, przyp. 1. ² Por. nr 98, przyp. 2.

tes personaliter <et hoc fecerunt cum consensu patris^a> Paulus et Albertus Pythkowye publice et per expressum recognoverunt, quia famato Nicolao Crupa obligaverunt unum medium laneum sub molendino, iacentem inter metas Joannis Lyezoch ab una et Stanislai Ruskowycz partibus ab altera, in octo marcis et fertone peccu[s. 266]niae numeri Polonica-
lis, adendo hunc modum, <quod^b> idem Nicolaus Crupa quicquid in eodem medio laneo sibi extirpaveret, extunc post exempcionem trinum frugum in eadem extirpacione debet sibi actipere [s], et idem Nicolaus Crupa cum recognicione et cum consensu istorum suprascriptorum addit sibi hunc modum, quod isti, videlicet Paulus et Albertus Pythkowye hunc medium laneum non debent aquisita peccunia exemere, tantum sua propria, et idem Nicolaus Crupa hunc medium laneum debet tenere a festo Nativitatis |–usque–| ad aliud festum Nativitatis, usque ad eorum veram exempcionem et persolucionem istius peccuniae.

310. s. 266–267

2 kwietnia 1546 r.

Maciej Szczyrba sprzedał Marcinowi Krzyszkowi dom między domami Jana Karszeni i Barbary Stasiowej i półtora ogrodu przy ogrodzie Macieja Dominika z jednej i Macieja Królewicza z drugiej strony, za 3,5 grzywny.

Inscriptio Martini Krzizek cum Mathia Szczyrba

Anno Domini 1546, feria sexta proxima ante dominica Letare [2 IV]. Ad nostram residenciam consularem veniens circumspetus Mathias Sczirba libere et per expressum recognovit, quia domum suam propriam iacentem inter domum Joanne Karznya ex una et honestam B[arbaram] Sthasyowa partibus ex altera circumspeto Martino Krzizek vendidit, resignavit et in perpetuam possessionem pro tribus marcis pecuniarum cum media tradidit, habendum, posidendum, tenendum et ad usus suos beneplacitos convertendum, |–nulla sibi–| cum horto uno et medio adhibito, eviternaliter hereditandum. Hortus unus est penes hortum Matiam Domyenyek, et simul iste hortus cum medio penes hortum Matie Krulyewycz partibus ex altera. [s. 267] Qui dictus Mathias Sczirba illic sibi et suis |–hereditus nullo–| successoribus nullam propinquitatem reservavit, sed sibi omnia ius, que in dictis bonis habuit, infundit et tradidit.

309. ^a Dopisano nad dwoma kolejnymi wierszami tekstu. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

311. s. 267

6 marca 1547 r.

Starzec Marcin Sannik oświadczył, że jego zięć Grzegorz odkupił za własne pieniądze połowę półtanka zastawionego Janowi Krupie za 2 grzywny i gdy będzie czyniony dział między jego synami i córkami, rolę tę ma Grzegorz użytkować aż do spłacenia mu tych 2 grzywien.

Exempcio obligati agri Gregorii Sannyk¹ a Joanne Crupa

Actum est die dominico Reminiscere [6 III], in domo Mathie Gaska, anno Domini 1547. Coram consulibus et proconsule, videlicet Andrea Strzalka protunc existente et coram consulibus: Mathia Gaska, Nicolao Crupa, Joanne Lyezoch. Veniens antiquus Sannyk Martinus publice et per expressum recognovit, quia eius gener dictus Gregorius medietatem medii lanei, |–quod obliga–| quam obligaverat in duabus |–sexagenis–| <marcis^a> Joanne Crupa predictus Martinus Sannyk, preffatus Gregorius eius <gener^b> sua propria peccunia exemit. Hunc addendo modum, quod ipse preffatus Gregorius Sannyk, si divisio contigerit inter filios et filias antiqui Martini Sannyk, ne eius peccunia perderitur, qui prefatus Gregorius gener Sannyk debet isto agro, quam exemit, uti et frui usque ad veram posolucionem [s] duarum |–sexagenum–| marcarum.

312. s. 268

6 lipca [1548 r.]

Maciej i Wawrzyniec Kursowie zastawili Michałowi Kloskowi trzecią część dóbr, tj. rolę i „umieczky” (?) za 6 grzywien.

Acta sunt hec feria sexta infra octavas Visitacionis Beate V[irginis] M[arie] [6 VII]. Coram iudicio banito stantes personaliter Mathias et Laurencius Kursowye obligaverunt tercium partem bonorum, videlicet agrorum et vmyeczky [s] in sex marcis prefato Michaeli Klossek. Qui prefatus Klossek tenebit dictam partem modo obligatorio tam diu, usque ad plenariam solutione a prefatis Kursowie sex marcarum.

313. s. 268–271

25 czerwca lub 2 lipca 1548 r.¹

Uгода między Maciejem Wszółem mieszczaninem i Anną wdową po jego synu Janie Wszółku uczyniona przez szlachetnego pana Jana Trojanowskiego na polecenie

311. ^a Dopisano nad skreślonym słowem. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

311. ¹ Pomyłka autora nagłówka, zapewne chodziło o Grzegorza Ryna (zob. nr 286).

313. ¹ W 1548 r. pierwszy poniedziałek po święcie św. Jana Chrzciciela przypadał 25 czerwca,

wielmożnego pana Walentego Liupsińskiego: Annie z dziećmi oddał czarną izbę, a Maciejowi Wszolowi białą na skarbiec (lub magazyn); Maciej ma uprawiać swoją część roli, a Anna swoją część ogrodów. Wszystko przynależne Maciejowi, tj. dom, ogrody, role, łąki ma on używać do śmierci bez prawa zbycia, darowania, zamiany, a po jego śmierci przypadnie to jego wnukom; także Anna z dziećmi ma użytkować wszystko, niczego się nie pozbywając. Dla dotrzymania tej ugody strony przyjęły poręczenie (wadium) 15 grzywien od Jana Korzkwy i Jakuba Gorzczyca za Annę oraz od Słotwińskiego i Dziecha za Macieja Wszolę.

Concordia facta est inter Mathiam opidanum Wschol et Annam relictam filii eius Joannis Wsolek, facta est in domo Mathie Gaska, feria secunda post festum Joannis Baptiste mense Julii [25 VI lub 2 VII] anno Domini 1548. Facta est concordia inter Mathiam Wschol et Annam relictam post filium dicti Wschol. Quomodo veniens nobilis dominus Joannes Throyanowski² ex mandato generosi domini Valentini Lyvpsinski³, ut ipse Throyanoski veniens ad opidum Kamyonka muttue ordina[s. 269]ret et faceret inter prefatas partes concordiam. Quiquidem nobilis Joannes Throyanowski hoc ad mandatum fecit generosi domini Valentini Lyvpsinski, mandavit consulibus: primo Joanne Lyazoch, Mathia Gaska, Andrea Strzalka, [-Joanne-] <Nicolao^a> Krupa, ceterisque aliis in hoc residentibus: Laurencio Swyercz viceadvocato, Marco fabre, Bartholomeo Burkowycz etc. Prefate relictę Anne stuba nigra cessit cum pueris. Illius Mathie vero Wschol cessit alba stuba pro repositorio. Agrum vero ipse Mathias Wschol in sua parte laborabit. Anna vero relictę in sua parte laborabit ortorum, vero similimodo laborabit et ad partis dividebant, et omnia ad hoc spectancia ad partes divisa fecit. Et hoc omnia ad Mathiam Wschol spectancia, videlicet domui, hortorum, agrorum, pratorum et omni spectan[s. 270]cium ad prefatum Mathiam Wschol tenebit, habebit, utifruetur ad mortem ipso. Autem decedente, ista omnia veniat ad illius legitimos nepotes eviterne. Et prefata Anna relictę prefata bona utifruetur cum suis pueris legitimis, nihil auferendo per Mathiam ista bona tenentem dictum Wschol. Qui prefatus Mathias Wschol non potest donare prefata bona, alienare, condonare, commutare, sed ad mortem suam utifruui in pace. Et ecciam Anna relictę ista omnia utifruetur cum pueris suis, nihil ibi auferendo.

zatem wskazany w dacie miesiąc lipiec jest pomyłką (Julii zamiast Junii) lub chodziło o następny poniedziałek, tj. 2 lipca. ² Jan Trojanowski rzadca w Dłotlicach wzmiankowany także w 1549 r. (zob. nr 316). ³ Por. nr 295, przyp. 1.

313. ^a Napisano nad przekreślonym słowem.

Que prefate partes ad tenendum prefatam concordiam admiserunt fideiussionem 15 marcarum; [s. 271] pro prefata Anna relictę fideiussit Joannes Korzqua, Jacobus Gorzcicza, pro prefato Mathia Wschol fideiussit Slothphinski, Dzyech.

314. s. 271

1548 r.

Ugoda Gertrudy Chlebkowej z córkami Anną, Elżbietą i Małgorzatą: czyniąc im zadość za część ojcowizny, wyposażyła je, dając Małgorzacie 50 małych groszy na kocioł (łóżnię?), a następnie grzywnę, krowę, wieprza, maciorę i 8 świnek, suknie, pierzynę z poduszkami i innymi sternutamentis (?), skrzynię i małą skrzynkę.

Concordia Gertrudis dicte Chlebkowa, quam fecit cum filiabus suis Anna, Elizabet et Margaretha anno Domini 1548. Tali videlicet modo stans Gertrudis Chlebkowa coram iure banito, videlicet nobili Joanne advocato et quatuor consulibus, Joanne Łazoch protunc [-consule-] preconsule existente et aliis circa ius presentibus, publice et per expressum recognovit, quia suis filiabus satisfecit ex parte patrimonii illarum exdando illas. Quod primo dedit dicte Margarethe parvi grosis quinquaginta ad calidarium^b, et postea marcam, vaccam, porcum, scropham cum octo suellis, tunicam, plumaticam cum cussinis et aliis sternutamentis^a [s], arcam et parvam arculam, et aliis omnibus satisfecit.

315. s. 272

26 sierpnia 1548 r.

Stanisław Drąg zastawił Maciejowi Puli półłanek w polu Okolnik, przy Macieju Wierzhoniu z jednej i Macieju Gąsce z drugiej strony, od granic pani Ożarowskiej aż do łąki, inaczej u miedzek koło lasu zwanego Płonie, za 19 grzywien, z których wcześniej wziął od Puli 16, a teraz trzy.

Pro parte Mathie Pula de Syedliska cum Stanislao Drąg anno Domini 1548

Acta sunt hec die dominico post festum sancti Bartholomei [26 VIII], coram nobis, videlicet proconsule Joanne Lezoch et consulibus: Andrea Strzalka, Nicolao Krupa, Mathia Gaska. Quomodo personaliter constitutus Stanislaus Drąg, non compulsus, non coactus, neque alio seductus, sed sanus mente et corpore <recognovit^a>, quia invadiavit medium laneum

314. ^a Sternumentum oznacza kichanie, lecz takie słowo jest bezsensowne w kontekście zapiski. Może miało być supellectilis, czyli sprzętów?

315. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

in campo dicto Okolnik¹, parte una penes Matiam Vierzchon, altera Mathia Gaska, a granicibus domine Ozarowska², usque ad pratum, alias u m y e d z e k penes silvam dictam Plonye³, in summa marcarum 19 numeri Polonialis in Regno curenti. Ante acceperat predictus Stanislaus Drąg a prefato Mathia Pula marcarum 16, et nunc marcarum tres, et debet tenere prefatus Mathias Pula predictum agrum usque ad exempcionem, ut patiret supra in prima inscripcione.

316. s. 273–276

20 maja 1549 r.

Ugoda Macieja Wszola z Anną Wszolową wdową po Janie Wszole w sprawie dóbr w mieście, tj. domów, ról, łąk, ogrodów, barci oraz bydła i trzody: umarza się wcześniejszą ugodę zapisaną w tych aktach; według orzeczenia arbitrów Maciej Wszół otrzymał dom biały (raczej izbę), połowę ogrodów, ról, łąk, stodołę przynależną do domu, w którym obie strony mieszkają; Annie z dziećmi oddano dom czarny (raczej izbę), połowę ogrodów, łąk, ról przynależnych do wspomnianego domu; przysądzone też Annie wszystkie role i łąki w zastawach, tj. u Jana wójta za 1,5 grzywny, od Leonarda Gila za 2 grzywny, od Macieja Łasza (?) za 9 wiardunków; Wszystkie barcie w borze Studen przekazują Maciejowi Wszolowi, a barcie w borze Kamionki Annie i jej dzieciom. Maciej i Anna zapisane dobra mają użytkować, niczego nie pozbywając się do śmierci Macieja i do pełnoletności dzieci Anny. Bydło i trzodę w całości otrzymał Maciej, który powodowany miłością wnukom swoim darował 1 jałowkę, 2 cielaki i 3 kozy.

Acta sunt hec feria secunda proxima post festum sancte Zophie [20 V] anno Domini 1549. In presencia generosi d[omini] Valentini Lyvpsynsky protunc bonorum Dluthlicze, Camyonka etc. prefecti¹, necnon nobilis Joannis Throyanowsky factoris in Dluthlicze², et in presencia advocati, viceadvocati cum septem scabinis, proconsuli et consulibus: advocati Joannis Kamyensky, viceadvocati Marci fabri, scabinis et proconsulibus, videlicet providis Nicolao Krupka proconsule et Mathia Gaska, Andree Strzalka, Joanne Lyżoch etc. consulibus. Comparentes personaliter coram officio civili ac actis presentibus famatus Mathias Wssol et honesta Anna Wssolowa relicta olim famati Joannis Wssol civis de Camyonka

315. ¹ Por. nr 222, przyp. 1. ² Ozarowscy h. Rawa byli dziedzicami sąsiadujących z Kamionką Samokłęsk i Rudna (zob. nr 167, przyp. 1, nr 235, przyp. 2). ³ Niezidentyfikowany las koło Kamionki; nazwa Plonie nie zachowała się.

316. ^a Dopisano nad skreślonym słowem.

316. ¹ Por. nr 295, przyp. 1. ² Por. nr 313, przyp. 2. ³ Niezidentyfikowany bór w rejonie Kamionki; nazwa Studen nie zachowała się.

[s. 274] recognoverunt talem inter se per certos arbitros fecisse concordiam et amicabilem compositionem. Et hoc occasione bonorum iam in oppido, hoc est domorum, agrorum, pratorum, hortorum, mellifficiorum ac pecorum et pecudum in hunc, qui sequitur modum.

Et hoc in primis mortificando et in nichilum redicum coram prefatis actis priorem actum inscripcionis prioris concordie inter eos factam.

In primis cessit ex adinvencione arbitrorum Mathie Wssol domus alba, medietas hortorum, agrorum, pratorum, horeo tamen, que spectant et pertinent ad domum prefatam, in qua prefate partes utreque resident. Anne vero consorti olim Joannis Wssol cum pueris mariti ipsius cessit domus nigra cum |–hortis–| medietate relictum hortorum, [s. 275] pratorum, agrorum spectantium et pertinentum ad prefatam domum, nichilominus prefati arbitri adiudicaverunt omnes agros, prata, quecumque sunt in obligationibus in summis pecuniariis, videlicet Joanne avvocato Camyecznensi in marcis una cum media, a Leonardo Gyl in duabus marcis, a Mathia Łasz in novem fertonibus pro prefata Anna cum pueris ad utifruendum, et cum omnibus summis, in quibus sunt obligare.

Item cesserunt mellifficia omnia, que sunt in borra Studen³ pro Mathia Wssol. Similiter etiam [s] mellefficia omnia cesserunt, que sunt in borra Camyecznensis pro prefata Anna et pueris ipsius. Quibus omnibus superius descriptis prefate partes utreque, hoc est prefatus Mathias Wssol, similiter et Anna, tamen utifruent illis, nihil auferendum, aut alienandum a prefatis pueris olim Joannis Wssol, [s. 276] videlicet prefatus Mathias utifrueret his omnibus superius descriptis ac pro parte ipsius cessis ad extrema ipsius vite tempora.

Prefata vero Anna utifruetur cum liberis suis his etiam [s] omnibus bonis superius descriptis, et eiusdem pro parte ipsorum cessis ad annos discretionis [s] bone prefatorum puerorum, preterea pecora omnia et pecudes cesserunt integre pro prefato Mathia Wssol, que ipse potens erit vendere, alionare [s] et in usus suos, quos meliores |–viderit–| <noverit^a> convertere. Nichilominus autem amore ductus puerorum olim filii sui Joannis donavit prefatos nepotes suos una vaca, sive iuvenca et duobus vittulis, et capris tribus. Quod ambe partes inter se talem concordiam amicabilem fecisse coram sessione consulate, sic fieri conseserunt.

Anna Świerczowa, będąc zdrowa na umyśle, lecz słaba na ciele, zatwierdziła ostateczny testament: Andrzejowi Gąsczykowi (Gąsce) swemu zięciowi i córce Katarzynie zapisała dom między działem Sepiotków i Macieja Dominika, ogród przy Jaworku z jednej i Andrzeju Korzkwie z drugiej strony, drugi ogród z jednej strony przy Marcinie Zychu a z drugiej przy Janie Korzkwie, sprzęty domowe, różne naczynia podręczne, kotły, czerpaki, koryta, trójnogi miedziane i inne będące w stodołni (browarze), suknię purpuriańską z aksamitem, drugą makową, trzecią zieloną, czwarte kuklik podbity futrem zajęczym, wszystką pościel, 4 jałówki, 2 cielaki, maciorę z wieprzem i prosiętami, gęsi z gęsiętami, kury z kurczętami; stodołę na przedmieściu Lublina, dom i ogród winny podzielić między siebie Katarzyna, Dorota i Regina, rolę zaś przynależną do tego domu podzielić mają między siebie Andrzej Gaska, Wojciech miecznik, Maciej Krupka; cynę mają podzielić na 4 części, tj. mniejszą dla Katarzyny, (drugą) dla Doroty, (trzecią) dla Reginy, a czwarta część dla Doroty i Reginy; miednice należą się Katarzynie; łękę podzielić między siebie na 3 części.

Acta sunt hec feria tertia proxima post festum divi Kiliani [9 VII] |–in domo circumspecti Laurencii Swyercz–| anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo nono, mensis Julii. Quomodo honesta Anna dicta Swyerczowa existens sana mente et langwens corpore, |–scilicet et est voluntas domini–|, nihil finali testamento nocendo, hoc est nihil augende iure minuende et finalem testamentum hac inscriptione confirmando.

Coram |–nobis, videlicet–| iudicio banito < **neccessario celebrato**^a > fassa est et recognovit, hoc est coram nobili Joanne advocato de Kamyonka et eius viceadvocato Marco, et septem scabinis: primo Stanislao Swyassek, Joanne Strzalka, Nicolao Wyerzchon, Mathia Wag[or], Bartholomeus Czech, Jacobo Przybilek. Presentibus preconule et consulibus, preconule protunc existente Joanne Lyazoch, Mathia Gaska, Andrea Strzalka, Nicolao Krupa consulibus et aliis quamplurimis fidedignis ad hoc ius venientis. [s. 278] Quomodo prefata Anna dicta Swyerczowa prefato Andree suo generi et sue puellae Katherine legitime filie |–legavit–| < inscripsit^a >, dedit et ad acta civilia inscribi fecit domum situatam inter partes ex una penes Sepyothkow, et ex altera penes Mathiam Domyenyk, hortus vero penes Jaworek ab una, ab altera vero penes Krzqua Andream. Secundus vero hortus ab una penes Zych Martinum, ab altera vero penes Joannem Korzqua.

317. ^a Dopisano pogrubionym pismem nad skreślonym fragmentem tekstu. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

Demum supellectilie domus, hoc est: vasa manualia, ciphos cantaros, caldearia, sentillas, alveos, tripedes urnas et alia in braxatorio existencia, ista omnia |–legavit–| < inscripsit^a > suo generi Andree cum sua legitima filia Katherine et inscribi ad acta fecit. Item tunica purpuriańska cum axamito, alia ferialis makowa, tertia virilis alias ochopyei, quartus alias kulk subductus pellisalis leporinis. [s. 279] Lectisternia omnia. Ista omnia sue legitime filie Katherine cum illius marito Andrea Gasczyk legavit et ad acta civilia inscripsit.

Primum pecorae quatuor, alias yalowycz et duo vituli |–stantes–|. Item scrophe cum porcis et porcellis, auce cum aucellis, galline cum pulis spectabunt ad prefatam Katherinam cum illius marito dicto Andrea Gaska.

Item |–hortus–| predium in Lvblin in suburbio domum et hortum Katherine, Dorothea, Regina debent inter se dividere, et ad unam quoque pars spectabit.

Ager vero, qui spectat ad prefatam domum Andreas Gaska, Albertus Myecznyk et Mathias Krupka inter se debent ad partes dividere.

Stannum vero, alias czena ad quatuor partes debet dividi. Ita quod stannum debet librare, Katherine minori partem, Dorothee partem, Regine partem. Quarta vero pars stanni debet venire super Dorotheam et super Reginam.

[s. 280] Item myednycz ad prefata Katherine spectabunt.

Pratum vero in tres partes inter < se^b > dividere debent.

Que prefata Anna |–Benedictowa–| Swyerczowa ista omnia bona infra-scripta legavit, dedit et inscripsit legitime filie sue cum suo genero dicto Andrea Gaska, qui prefatus Andreas Gaska illius gener ista omnia bona cum sua legitima uxore Katherine tenebit, habebit, possidebit et utifruit cum ipse et ipsius legitimi successores eviterne.

|–Eodem die et hora et anno et coram omnibus infrascriptis stans personaliter–|

Stanisław Drąg z synami Maciejem i Janem proszą kmiecia Macieja Pułę z Siedlisk, aby ustąpił z części roli od drogi w kierunku granic Samoklesk, którą wcześniej otrzymał od nich w zastaw za 19 grzywien, i za którą już dali mu 3 grzywiny. Maciej

318. ¹ Datacja domysłna na podstawie dat zapisek nr 317 i 320. ² Por. nr 56, przyp. 2.

³ Por. nr 315, przyp. 3.

odstąpił Drągom tę część, a za pozostałe 16 grzywien będzie trzymał rolę od drogi lubelskiej aż po Plonie.

Concessio <Pula^a> de parte agri Dragowskyey

Quomodo personaliter constituti providus Stanislaus Drąg et Mathias, Joannes quoque filii legitimi predicti Stanislai Drąg^b

[s. 281] Conce|–ssio Drąg–| <descensio^c> Pula de parte agri Drągowskyey

Quomodo personaliter constituti coram consulari residencia providi Stanislaus Drąg et Mathias, Joannes quoque filii legitimi predicti Stanislai Drąg <coram^d> hanc presenciam consularem laboriosum Mathiam Pula de Syedlyska collonem pecierunt, ut de agri parte, que ante obligatum in summa decemnovem marcis ab ipsis supranominatis Drągvw habuit et tenuit, condescenderet, videlicet de hac parte agri, quod tendit a via strata versus granicias Sowokłasky², et pro hac parte agri iam dederunt ipsi Dragowye prefato Mathie Pula tres marcas. Qui prefatus Mattias Pula acceptis [s] tribus marcis de hac parte agri superius nominati libere sine quavis controversia ipsis [s. 282] Drągom condescendit, ipsis dictam agri partem utifruendum. Et super nominatus Mathias Pula in residuitatae summis, videlicet sedecim marcarum tenebit et utifruet agro a via strata Lublensis, usque ad Plonye³, usque ad plenariam solucionem prefatorum sedecim marcarum.

319. s. 282–283

1549 lub 1550 r.¹

Z racji sporów wynikłych po śmierci Anny Benedyktowej między jej zięciami, Maciej Gaska uznał się głównym poręczycielem za Andrzeja swego syna, zięcia Benedyktowej, za 3 grzywny zapisane w testamencie dla Macieja Krupczyca (drugiego) zięcia, które Andrzej Gaska winien zapłacić do przyszłych Zielonych Świątek temuż Krupczycowi lub jego żonie Dorocie; poręczył też za syna, że zapłaci do Trzech Króli 3 wiardunki Wojciechowi miecznikowi (trzeciemu) zięciowi Benedyktowej. Jeśli Andrzej nie zapłaci im tych sum w wyznaczonych terminach, Maciej winien zapłacić pod wadium podobnej wysokości.

< Andrzej Gaska umorzył ten zapis, ponieważ uczynił zadość i zapłacił swym szwagrom >.

Acta sunt hec occasione omnium diferenciarum post mortem olim honeste Anne Benedictowa, que fuerint ex inscripcione testamento prefate Anne

318. ^a Dopisano pogrubionym pismem nad wierszem tytułowym zapisu. ^b Zapis niedokończony. Na następnej stronie pisarz umieścił jego pełną wersję. ^c Dopisano nad skreślonym fragmentem tekstu. ^d Dopisano nad właściwym wierszem.

Benedictowa inter generos ipsius Anne. Iam post omnem divisione et concordiam ex testamento et inscripcione factam ipse supranominatus Mathias Gaska se posuit principalem fideiussorem pro Andrea filio suo, genero vero ipsius Anne Benedictowa, pro tribus marcis ex inscripcione et testamento provido Mathie Krupczycz genero prefate Benedictowa cesis [s. 283], ex videlicet dictas 3 marcas ipse idem Andreas Gaska pro festo Pentecosten Domini futuro debet et tenebitur integre persolvere ipso Krupczycz, vel uxori illius Dorothee. Casu vero quo ipse idem Andreas Gasczych dictas 3 marcas Mathie Krupycz non persolverit, extunc ipse idem Mathias Gaska fideiussor debet et tenebitur persolvere sub vadio similo summa. Idem et Mathias Gaska pro eodem filio suo Andrea, provido Alberto gladiator, genero prefate Anne Benedictowa 3 fertones pro festo Epiphaniarum integre solvendam fideiussit. Ecciam si dictus Andreas dictos 3 fertones huic gladiator pro tempore dicto Epiphaniarum Domini non solverit, extunc ipse idem fide[iu]ssor Mathias Gaska tenebit persolvere sub vadio simulis [s] pene.

< Hanc inscripcionem fideiussionie [s] mortificavit et cassavit Andreas Gaska modo tali, quia iam satisfecit et persolvit suis generibus suprascriptis, vide: secunde folio inscripcioni[s]^a >.

320. s. 284–285

19 lutego 1550 r.¹

Andrzej Ćwikła zastawił szwagrowi Wawrzyńcowi swoją część roli w polu zwanym Okolnik za 3 grzywny, łąki zwane Unieczki należące do wszystkich braci Ćwikłów za 50 groszy; Jan Ćwikła zastawił mu swój dział roli za 3,5 grzywny i 8 groszy; Maciej Ćwikła zastawił mu swój dział roli za 4 grzywny bez 1 wiardunku.

In nomine Domini amen. Acta sunt hec in capite jejunii [19 II] anno Domini 1550 in domo Joannis Strzalka mense marci¹.

Inscripcio obligacionis Laurencii cum Czfiklowye

Stans personaliter coram preconsule Andrea Strzalka, ceteris consulibus: Nicolao Krupa, Mathia Gaska, Joanne Lyazoch, necnon coram nobili advocato Kamyenski et eius viceadvocato Marco fabre, et septem scabinis, seu iuratis: Bartholomeo Czech, Laurencio Kursa, Nicolao Wyerz-

319. ¹ Por. nr 318, przyp. 1.

319. ^a Dopisano na dole s. 283, bezpośrednio pod zapisem.

320. ¹ W 1550 r. Popielec przypadał 19 II, co jest sprzeczne ze wskazaniem w datacji marca (por. podobne rozbieżności w nr. 188 i 313). ² Por. nr 222, przyp. 1. ³ Niezidentyfikowane łąki w rejonie Kamionki; nazwa Unieczki (u miedzki?, u Niecki? – por. nr 312 i 315) nie zachowała się.

chon, Alberto myecznyk, Stanislao. Coram istis infrascriptis stans personaliter Andreas Czfikla fassus est, quia obligavit partem suam agri suo generi Laurencio in tribus marcis, in campo, que dicitur Okolnyk², prata vero, que dicitur Vnyeczki³ antiquus Czfikla obligavit eodem Laurencio in quinquaginta grosos, quem Vnyeczki attinent omnes fratres Czfiklo[s. 285]/we. Eodem die et hora s[tans] personaliter Joannes Cfikla fassus est, quia obligavit suam sortem agri dicto Laurencio suo generi in tribus marcis cum media et octo grosos. Eodem die et hora coram infrascriptis Mathias Czfikla fassus est, quia obligavit sortem agri suo generi Laurencio in quatuor marcis minus fertone. Qui prefatus Laurencius gener eorum tenebit, habebit, possidebit et utafuetur prefatos agros, quos obligaverunt dicti Czfiklowye, ipse prefatus Laurencius utifuetur ipse et ipsius legitimi successors, usque ad plenariam solutionem prefate summe a prefatis Czfiklowye.

321. s. 285–287

13 lipca 1550 r.

Maciej Krupka i Wojciech miecznik oznajmili, że Andrzej Gaska zapłacił im 5 grzywien, które zapisała im w testamencie Anna Świerczowa, niegdyś żona Benedykta (zięciowi Maciejowi 3 grzywny, drugiemu zięciowi Wojciechowi 2 grzywny). Andrzej kasuje i umarza zapis i poręczenie w aktach miasta Kamionki.

Forma persolucionis quinque marcarum Andrei Gaska Mathie Crupka, [a] Alberto gladiator, [a]

Actum die dominico ipso [festo] dive Margarethe [13 VII] anno Domini 1550. Coram iudicio banito, videlicet in presencia nobili avvocato, nec eius viceadvocato Marco fabre, et coram preconsule tunc existente Joanne Lezoch, et coram consulibus: Andrea Sthrzalka, Nicolao Crupa, Mathia Gaska, et coram septem scabinis iuratis: Joanne Sthrzalka, Laurencio Kurssa, Nicolao Wyerzchon, Alberto Miecznik et aliis fidedignis. Compares personaliter coram iudicio banito publice et per exprem reco-gnoverunt Mathias Crupka et Albertus Miecznik, quia satis illis fecit Andreas Gaska de persolucione peccuniarum quinque marcarum, quas quinque marcas allegaverat inter illorum in testamento dicta Anna Swy-erczowa olim uxor Benedicti, <allegaverat^b> suis generibus legitimis: uno genero suo Mathie dicto Crupka tres marcas pecunie, altero vero

321. ^a Nieczytelne 1–2 słowa z powodu wyblaknięcia tekstu.

^b Dopisano nad właściwym wierszem.

genero <Alberto miecznik^b> duas marcas. Quiquidem Andreas Gaska tercius gener illorum prefatorum generorum dedit et persolvit realem et effectuaalem persolucionem quinque marcarum. Quequidem quinque marce erant inscripte in acta oppidi Camyonka sub fideiussione. Quam inscriptionem et fideiussionem Andreas Gaska [s. 287] cassat et mortificat.

322. s. 287–289

1551 r.

Mikołaj Klosek z żoną zastawił bratu Michałowi półłanek w polu Okolnik, między miedzami Macieja Gaski i Michała Kloska, za 20 grzywien. Michał Klosek pozwolił mu pracować (uprawiać?) od „granicznika” aż do gościńca. Z wspomnianego półłanka Michał ma dawać Mikołajowi czynsz 6 groszy. Mikołaj nie może nikomu innemu zastawić tego półłanka, a gdyby chciał sprzedać wspomniany dom z jego przynależnościami, tj. łąkami, rolami, ogrodami, stodołami, wtedy Michał będzie miał prawo bliższości do zakupu za 30 grzywien, 2 korce żyta i 1 owsa. Jeśli Mikołaj odda Michałowi 10 grzywien, otrzyma (zwrot) połowy półłanka, czyli płosę.

Obligacio inter Nicolaum Klossek et fratrem illius Michaeli dictum Klossek anno Domini 1551. Coram banito iudicio, videlicet preconsule et consulibus: Andrea Strzalka proconsule protunc existente, Nicolao Krupa, Mathie Gaska, Joanne Lyazoch, necnon coram nobili avvocato Joanne de Kamyonka et eius viceadvocato Marco fabre et septem scabinis, seu iuratis suprascriptis. Stans personaliter Nicolaus Klossek <cum uxore sua^a>, sanus mente et corpore fassus est et recognovit, quia obligavit medium laneum in campo, que dicitur Okolnyk¹, inter metas Mathie Gaska ab una, ab altera vero penes Mychaelem Klossek, ita longe, lateque, prout solus tenuit et habuit, obligavit suo germano fratri Michaeli Klossek in viginti marcis pecuniarum, et prefatus Michael Klossek admisit sibi laborare a g r a n y c z n y k usque ad viam stratam, alias do g o s c z y n - c z a. [s. 288] In prefato medio laneo et prefatus Michael Klossek debet dare censum sex grosos Nicolao Klossek. Qui prefatus Michael Klossek prefatum laneum habebit, tenebit et utifuetur, ipse et ipsius legitimi successores tamdiu, usque ad prefatam solutionem viginti marcarum a fratre suo germano dicto Nicolao Klossek, et prefatus Nicolaus <Klossek non potens ullo alio obligare tantum suo fratri Michaeli Klossek^b>. Ex contingenti, si prefatus Nicolaus Klossek velleret vendere, vel venderint prefatum domum cum omnibus attinenciis, videlicet pratis, agris,

322. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

^b Dopisano pod właściwym wierszem.

322. ¹ Por. nr 222, przyp. 1.

hortis, prediis, pro quacumque summa, extunc prefatus Michael Klossek frater illius germanus propinquior erit dare, vel solvere prefatam summam, pro qua summa predictus Nicolaus iam fecerat forsacionem, alias t h a r g pro triginta marcis pecuniarum et pro tribus coris [s], duabus [s. 289] siliginis et uno coro avene, nulla prescripcione evadendo, si contingerit prefatum Nicolaum dare decem marcas prefato Michaeli Klossek fratri suo, extunc prefatus Nicolaus Klossek habebit medietatem medii lanei, alias p l o s c h a | -et dictus Michael- |.

323. s. 289-290

2 listopada 1551 r.

Wacław Dziech oświadczył, że jest winien czcigodnemu panu Jakubowi Strzałkowskiemu, plebanowi z Kamionki, 24 grzywny za stogi zboża kupione przez niego w Siedliskach. Za ten dług zastawił dom swój w rynku Nowego Miasta Kamionki przy rogu siedliska [...] z jednej strony i Jakuba Dzworaka (?) z Siedlisk z drugiej, stodółę, rolę, łąki, ogrody, do których już dał plebanowi wwiązanie zgodnie ze zwyczajem i prawem niemieckim, przyjmując warunek, że jeśli w ciągu 2 tygodni nie spłaci wspomnianej sumy, wtedy dobra te Jakub Strzałkowski przejmie na własność dziedziczną. Dziech pod wadium 24 grzywien zobowiązuje się w takim razie w ciągu roku stawić (w sądzie) żonę Elżbietę, by wyraziła zgodę na zapis dokonany przez męża w niniejszych aktach.

Obligacio Venceslai Dziech Jacobi Sthrzalkowski plebani in Kamionka, feria secunda in crastino Omnium Sanctorum [2 XI] anno Domini 1551. Coram providis preconule ac consulibus: Mathia Gaska, Joanne Lazoch, Andrea Strzalka, Nicolao Krupa, presentibus Stanislao Sfyasszek, Nicolao Wyerzchon iuratis protunc residentibus.

Constitutus personaliter providus Venceslaus Dziech coram prefatis dominis et actis presentibus, sanus mente et corpore existens, publice et per expresum recognovit, quia venerabili domino Jacobo Strzalkowski in Kamionka plebano tenetur et est debitus marcas viginti quatuor pecunie certi et liquidi debiti pro acervis frumentorum per eundem in Syedliska emptis. In quibus viginti quatuor marcis inscribit et obligat domum suam in circulo Nove Civitatis Kamionka sitam penes accie, aream [s. 290]^[a] et alteram aream Jacobi Dzworak^b de Sziedliska partibus ex altera, una cum predio, agris, pratis, ortis, cum omni iure et toto dominio, nichil pro se, nec pro suis legitimis successoribus in prefatis bonis iuris, domini et pro-

323. ^a Nie odczytano 1-2 słów z powodu wyblaknięcia tekstu. ^b Odczyt niepewny, może być też Szvorak lub Ogvorak.

prietatis reservando. Et iam sibi exnunc dat et dedit ac admisit liberam intromissionem et possessionem per officium iuxta ritum et consvetudinem iuris Teutonicis, ea condicione adiecta et interposita, quod si in duabus septimanis prefatam summam non persolverit, extunc prefata bona prefatus Jacobus Sthrzalkowski in vim perpetue lapsus tenebit et habebit, illisque utifruetur tamquam verus et legitimus heres. Honestamque Heliabeth consortem suam infra decursum unius anni in defectu persolucionis ad acta presencia stataere et adducere ad consenciendum super omne infrascriptam super presentem inscriptionem ac recognitionem mariti sui, que premissa et singula complere et facere prefatus Venceslaus Dziech sub vadio viginti quatuor marcarum per eundem succubito, tociens, quociens opus fuerit, donec presenti inscriptioni in toto satisfecerit.

324. s. 291

1552 r.

Mikołaj Wierzchoń zastawił Wojciechowi Krupie z Siedlisk połowę półtanka w polu pod Skrobowem za 8 grzywien, a jeśli będzie miał (zarzut?) naruszenia prawa, wtedy winien dać Wojciechowi zastaw połowy półtanka w innym polu pod Skrobowem, mianowicie przy Makówce.

Obligacio medietatis medii lanei per prefatum Nicolaum Wyerzchon laborioso Alberto Krupa de Siedliska, anno Domini 1552. Coram iudicio banito, videlicet coram preconule et consulibus: Nicolao Krupa | -preconule protunc existente- |, Mathia Gaska, Bartholomeo Czech, Joanne Strzalka, necnon coram nobili Joanne advocato Kamyenski et eius viceadvocato Marco fabre, et coram septem scabinis: primo Stanislao Korzqwa, Joanne Nyesczior, Valentinus Karassek, Stanislao Swyassek, Nicolaus Wyerzchon. Stans prefatus Nicolaus Wyerzchon publice fassus est, quia obligavit medietatem medii lanei in campo sub Skrobow¹ dicto Alberto Krupa de Siedliska in octo marcis peccuniarum, ab anno ad annum, quo casu, si idem prefatus Nicolaus Wyerzchon, si haberet | -^[a] Andree et Nicolao, Mathie Yelythko- | < iniuriam^b > pro prefata medietate medii lanei, extunc tenebitur dictus Wyerzchon in alio campo obligacione dicto Alberto Krupa de Syedliska, videlicet in kampo [s] sub Skrobow¹ penes Makowka. Qui predictus Albertus Krupa prefatum agrum tenebit, habebit

324. ^a Nie odczytano 1 słowa z powodu zamazania tekstu. ^b Dopisano nad skreślonym fragmentem tekstu.

324. ¹ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

et utifruetur ab anno ad annum, tamdiu, usque ad prefatam solutionem marcarum a prefato Nicolao Wyerzchon ab anno Nativitatis Domini ad annum Nativitatis Domini.

325. s. 292–293

11 lipca 1552 r.

Stanisław Rego z synem Maciejem sprzedali Mikołajowi Kozietowi dom w Siedliskach między Pawłem Krupą a Wojciechem Myszką (Miską?) z rolami, łąkami i ogrodami, za 14 grzywien.

Forma inscriptionis Nicolai Kozyel cum Stanislao Rego et cum filio eius Mathia

Acta sunt hec feria secunda a[n]te festum dive Margarete [11 VII] anno Domini 1552. Stans personaliter coram iudicio banito Stanislaus Rego cum filio suo legitimo Mathia, videlicet coram nobili Joanne advocatione et coram viceadvocatione Marco fabro, et coram proconsule Bartholomeo Chech, et coram consulibus: Mathia Gaska, Joanne Strzalka, Nicolao Krvpa, et coram septem scabinis iuratis: primo Laurencio Kursza, Nicolao Wierzychony, Joanne Nyeszczor, Stanislao |–Wyerzchon–| <Sfyaszek^a>, Valentino Karaszek, Stanislao Korzilisa, Michael Kloszek. Coram istis infrascriptis veniens Stanislaus Rego cum filio suo Mathia recognoverunt sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti, neque aliquo errore seducti, sed libera voluntate recognoverunt, quia vendiderunt domum suam in Siedliska situatam cum omnibus attinenciis, hoc est agris, pratis, hortis, Nicolao Kosziel pro summa quatuordecem marcarum, in quamlibet marcam computando per 48 grosos. Quo domus sita est in suburbio Siedliska ex una parte Paulo Krvpa, ex altera vero parte Alberto Miska. Qui ista bona infrascripta prefato Nicolao Koziel vendidit, resignavit et ad acta inscriberi fecit, ita longe, late, prout solus tenuit et habuit, nichil sibi ibi, nec suis successoribus reservando legitimis. Qui prefatus [s. 293] Stanislaus Rego dictum Nicolaum Koziel debet defendere a quavis persona utriusque sexus. Et dictus Nicolaus Kosziel prefata bona tenebit et habebit, et utifruetur ipse et ipsi sui legitimi successores in ewm; eadem bona dictus Nicolaus Koziel potest dare, commutare et alienare, et ad usus suos revertere, prout sibi melius videbitur.

325. ^a Dopisano nad skreślonym słowem.

326. s. 293–295

20 lutego 1553 r.

Jan Makówka za zgodą brata Marka sprzedał Andrzejowi Rzemieniowi swoją część ojcowizny, tj. dom po lewej stronie drogi biegnącej z Kamionki, ogród otoczony płotem ze stodołą, czyli gotowe obejście, za którym jest trochę roli: połowa niwy od między Wojciecha Myszkę (Miski?) do Marka Makówki, druga połowa przy między Zdunkowskiej z jednej strony i Marka Makówki (z drugiej), za 10 grzywien.

Forma inscriptionis Joannis Makowka Andree Rzemien

Actum est feria secunda proxima post Invocavit dominicam quadragesima [20 II] anno Domini 1553. Iudicium necessarium banitum per nobilem Joannem advocatum et Marcum fabrum viceadvocatum, et per preconsolem interim existentem Joannem Strzalka et consulis: Mathiam Gaska, Nicolaum Crupa, Joannem Lozoch, et per septem scabinos iuratos: Nicolaum Wyerzchon, Laurencium Curssa, Valentinum Carassek, Michaellem Klossek, Stanislaum Swiessek, Joannem Nyeszczior, Stanislaum Korzqua. Coram his omnibus suprascriptis comparens personaliter providus Joannes Makowka, et hoc cum consensu fratris sui germani Marci, publice et per expressum recognovit, quia domum suam cum tota parte patrimonii sui, quam habuit <et obtinuit^a> post mortem patris sui, vendidit pro decem [s. 294] marcis pecunie numeri Polonialis, realiter in quamlibet marca computando 48 grosos, Andree dicto Rzemien, qua pecunia est persoluta realiter et cum effectu per prefatum Andream Rzemien Joanni Makowka. Que domus sita est penes viam tendentem ex Camyonka in sinistra parte. Ad quam domum est hortus sepe circa eductus cum olodio, seu predio parato. Proxime post predium aliquot stagna agri: medium vero argule iacet a meta Alberti Miska et penes metam Marci Makowka. Medietas vero alia medii lanei iacet penes metam Szdunkowska ex una et metam Marci |–fabri ex al–| Makowka. Et hoc in utroque campo tali modo vendidit prefatus Joannes Makowka, prout solus tenuit, habuit et possedit, ita longe et late, et circumferencialiter prefato Andrea Rzemien. Qui prefatus Joannes nichil sibi, neque suis successoribus in eadem tota parte patrimonii sui reservavit, sed totam ius in predictum Andream Rzemien infudit. Et idem preffatus Joannes Makowka alienavit hanc partem superius scriptam ab omnibus suis amicis, consanguineis, et prefatum Andream Rzemien debet tueri, evincere, varendare [s.] ab omni impeditione iuridica et omnibus, tocies, quociens sibi opus [s. 295] fuerit, nulla re

326. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

ex suis c[ir]ca ipsum evadendo. Qui prefatus Joannes Makowka prefato Andree Rzemyien in prefata bona admisit realem intromissionem et actualem possessionem. Et predictus Andreas Rzemyen prefata bona empta per se tenebit, habebit, possidebit et utifruetur perpetue, et ad usus suos convertet, prout sibi melius videbitur. Que resignacio, seu vendicio habet perpetuum robur, quod confirmatum est de forma iuris.

327. s. 295–296

1 maja 1553 r.

Agnieszka żona zmarłego Andrzeja Ćwikły oświadczyła, że wykupiła rolę, którą trzymał Andrzej Korzkwa, i zastawiła na nowo szwagrowi Ćwikłowi Wawrzyńcowi za 2 grzywny bez 1 wiardunku. Rola ta leży między rolami Macieja Ćwikły i 1/3 roli Jana Korzkwy.

Jan Ćwikła otrzymał 5 grzywien i 16 groszy od swego szwagra Wawrzyńca pod zastaw roli, którą przedtem trzymał za 3,5 grzywny i 8 groszy.

Exempcio agri per Laurencium dictum gener Czwiklin, quam invadiaverat, seu obligaverat Andreas Czwikla Andree Korzqua. |–Coram iudicio banito, hoc est–|. Acta sunt hec in die sanctorum Philipi et Jacobi [1 V] anno Domini 1553. Coram iudicio banito, hoc est nobili Joanne advocato et preconsole Nicolao Crupa protunc existente, et consule Mathia Gaska, Joanne Strzalka, Joanne Lęzoch, et septem scabinis iuratis, Stanislaŏ Swiessek etc., coramque aliis fidedignis. Stans personaliter Agnes uxor olim Andree Czwikla publice et per expressum recognovit, [s. 296] quia agrum, quam tenuit Andreas Korzqua, exemit denuo prefata Agnes Czwiklina obligavit Laurencio generi prefatorum Czwiklow |–que ager sit–| in duabus marcis sine fertone peccunie, qui ager sittus est inter agros Mathie Czwikla et <inter^a> terciam partem agri Joannis Korzqua. Qui prefatus Laurencius gener Czwiklow tenebit, habebit, possidebit et utifruetur quomodo, ad usque ad veram exempcionem prefate summe. Eodem die, quo supra Joannes Czwikla recognovit se accepisse ad obligationem agri quinque marcas <peccunie^a> cum sedecim grosos |–ad hunc agrum quem–| ab suo genere Laurencio ad hunc agrum, quem prius tenebat in |–quatuor–| <tribus^b> marcis |–peccunie et–| cum media et octo grosos, quem agrum tenebit, possidebit prefatus Laurencius ad veram exempcionem.

327. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Dopisano nad przekreślonym słowem.

328^a. s. 296

1557 r.

Agnieszka Ćwiklina oświadczyła, że otrzymała 4 grzywny od Wawrzyńca, szwagra Ćwikłowa za płoŏ roli, którą trzymali Karaskowie. Wawrzyniec będzie trzymać tę rolę aż do wykupu przez Agnieszkę.

Anno Domini 1557 dicta Agnes Czfiklina coram consulibus fassa est et recognovit se recepisse 4 marcas a Laurencio genere Czfiklow ad agrum, que dicitur p l o s s a, quo agrum tenebant Caraskowye. Dictus Laurencius dictum agrum tenebit, usque ad exempcionem dicte Agnes Czfiklina.

329^a. s. 297–298

8 lutego 1554 r.

Tomasz Sewioro zastawił Walentemu Karaskowi półtaniek w Skrobowie, między miedzami Kmieciovską i Węgorzów, za 8 grzywien. Walenty winien płacić czynsz 5 groszy i 1 szeląga. Tomasz może wykupić kolejne części tej roli, spłacając dług w 3 ratach.

Obligacio agri per Tomam Sewioro Valentino Carassek

Acta sunt hec feria quarta Cinerum [8 III] anno Domini 1554. Coram iudicio banitum per Marcum fabrum viceadvocatum et preconsolem Joannem Strzalka et consules: Nicolaum Crupa, Joannem Lęzocz, Mathiam Gaska, et per scabinos iuratos: Stanislaum Korzqua, Stanislaum Swiessek etc. Coram his omnibus et aliis fidedignis stans personaliter Thomas Sewioro publice et per expressum recognovit, quia medium laneum |–iacent–| in Scrobow¹ iacentem invadiavit et obligavit in octo marcis peccunie numeri Polonicalis Valentino Carassek. Qui preffatus Valentinus Carassek preffato Thome dicto Sewioro dedit realem et effectuaalem persolutionem octo marcarum peccuniarum, qui preffatus medius laneus iacet inter metas Kmyecziovska ex una et metam Vegorzow ex altera. Qui preffatus Valentinus Carassek ab isto agro tenetur censum persolvere quinque grossos et solidum, talis etiam conventus inter illos est, quoniam Thomas Sewioro poterit dare <peccuniam^b> et exemere hunc agrum ad tres ratas. Pro prima rata persoluta Thomas Seviro tenebitur agrum prima parte, pro secunda rata secundam, usque ad exempcione tocius agri. [s. 298] Qui prefatus Valentinus Carassek hunc agrum tenebit, habebit,

328. ^a Tę zapiskę dopisano później w dolnej części karty.

329. ^a Pionowo na tekście napis: Satisfactio et cassacio prefatis obligacionis. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

329. ¹ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

possidebit usque ad veram et integram persolucionem prefatarum octo marcarum. Idem preffatus Thomas Sewioro hunc agrum taliter invadiavit et obligavit <ita longe, late^b>, prout solus tenuit <et^b> habuit, et possidebat.

330. s. 299

Między 8 a 14 kwietnia 1554 r.¹

Leonard Gil zastawił Adamowi Krupie z Siedlisk połowę półtanka zwaną płosa na Okolniku za 8 grzywien i 6 groszy. Krupa ma trzymać zastaw do pełnej spłaty przez Leonarda lub dopóki któryś z braci Gilów nie przybędzie, wtedy każdemu z nich będzie przypadać jego część (długu).

Obligacio Ade Krupa de Siedliska cum Leonardo Gil

Acta est feria post dominicam Misericordia Domini [po 8 IV] anno 1554. Stans personaliter Leonardus Gil coram iudicio banito, videlicet coram viceadvocato Marco fabre et septem scabinis, seu iuratis: primo Stanisław Korzqwa, Joanne Nyesczyor, Michaela Klossek, Laurencio Kursa, Valentino Karassek, necnon coram quatuor consulibus: preconsule existente Nicolao Crvpa, Mathia Gaska, Joanne Strzalka, Joanne Lyazoch. Coram istis suprascriptis stans personaliter Leonardus Gil fassus est, quia obligavit medietatem medii lanei in Okolnyk², que dicitur p l o s s a, dicto Adamo Krupa de Syedliska in octo marcis et sex grosis, a fine ad finem, ab anno ad annum. Qui prefatus Adam Krupa habebit, tenebit et utifruetur tamdiu, usque ad plenam solucionem octo marcarum et sex grosis [s. 299] a prefato Leonardo Gil. Interim quis illiorum venit de Gylyowyę fratrum, extunc quilibet illorum cessabit cuiusquisque in sua parte.

331. s. 299 Między 8 a 14 kwietnia 1554 r.¹

Wdowa Anna Gilowa zastawiła Adamowi Dąbkowi swój dział po mężu Stanisławie Gilu na polu zwanym Okolnik za 5 grzywien.

Eodem anno et die coram

Coram istis suprascriptis stans personaliter Anna Gylyowa relictā fassa est et recognovit, quia obligavit suam sortem ad se spectantem post suum maritum dictum Stanisławem Gil agri in campo, qui dicitur Okolnyk², a fine ad finem, obligavit dicto Adamo Dambek in quinque marcis pecunie.

330. ¹ W datacji nie podano dnia tygodnia po niedzieli Misericordia (w 1554 r. 7 IV), zatem możliwy jest każdy dzień do następnej niedzieli. ² Por. nr 222, przyp. 1.

331. ¹ Por. nr 330, przyp. 1. ² Por. nr 222, przyp. 1.

Qui dictus Adam Dambek habebit, tenebit, utifruetur prefatum agrum ab anno ad annum, usque ad plenam solucionem quinque marcarum a prefata Anna Gilowa.

332^a. s. 299

1557 r.

Maciej Ćwikła oświadczył, że wziął od swego szwagra Wawrzyńca 4 grzywny i 4 grosze pod (zastaw) roli na Okolniku, który ma wykupić w 1560 r.

Agnieszka Ćwiklina oświadczyła, że otrzymała 60 groszy od swego szwagra Jana.

Obligacio Mathie Czfikla Laurencio eius generi anno Domini 1557. Coram proconsule et consulibus: Joanne Sramyk, Joanne Strzalka, Nicolao Nyeschchor. [Stans] dictus Mathias Czfikla recognovit, quia recepit a Laurencio 4 marcas et grosis 4 ad agrum in Okolnyk¹. Idem Laurencius dictum agrum tenebit, habebit usque ad plenam exempcionem dicti agri per Mathiam dictum Czfikla anno 1560.

Dicta Agnes Czfiklina recognovit, quia recepit 60 grosis a generi videlicet sui Joanne.

333. s. 300–301

4 maja 1554 r.

Ugoda Stanisława i Andrzeja Byszkowiąt z Anną wdową po ich bracie Danielu Byszkowiczu z Siedlisk, obecnie zamężną za Tomasza Krupnicza, w sprawie opieki nad jej dziećmi Maciejem i Anną: Anna daje dziewczętom opiekę wraz z rolami, łąkami, ogrodami i siedliskiem na budynki, krowę z cielęciem, 2 woły, konia. Stanisław i Andrzej mają użytkować te dobra wraz z bratankami, nic nie tracąc, i zachować do pełnoletności tych dzieci.

Iudicium banitum necessarium est celebratum feria sexta post festum Ascensionis Domini nostri Jesu Christi^a [4 V] anno Domini 1554. Concordia facta est inter Biskowyatha, hoc est Stanisławem et Andreą, et inter Annam relictam post Danilo Biskowycz de Syedliska. Stantens ambe partes coram banito iudicio, videlicet coram viceadvocato Marco fabre et septem scabinis: primo Nicolao Wyerzchon, Valentino Karassek, Michaela Klossek, Laurencio Cursa, Stanisław Swyassek, necnon coram preconsule et ceteris consulibus: Nicolao Krupa, Mathia Gaska, Joanne Lyezocz, Joanne Strzalka. Coram istis suprascriptis stantes utraque partes, videlicet

332. ^a Tę zapiskę dopisano później w dolnej części karty tą samą ręką.

332. ¹ Por. nr 222, przyp. 1.

333. ^a W tekście skrót: Xpi. ^b Odczyt niepewny. Może chodziło o tres?

Anna Danilowa |–olim–| relictā, quā est nunc marita Thome Krvpycz de eodem opido, et fratres olim Danil, hoc est Andreas et Stanislaus Biskowye, sunt utreque partes concordate, quia Anna Danilowa coram iudicio banito dedit et admisit o p y e k u n s t h w a s w o y m d z i e w y e r z e m, videlicet Stanislao et Andree super suos pueros, videlicet Mathie et Anne, qui dicti Biskowyatha [s. 301] hos (?)^b pueros accipiet unacum agris, pratis, hortis et area ratione edificiū, insuper prefati Biskowyatha receperunt cum prefatis pueris unam vaccam cum vitulo, duos boves, unum equum. Ista bona dicti Biskowyatha, videlicet Stanislaus et Andreas tenebunt, habebunt, utifruentur unacum filiastris suis, nullo ibi amittendo, neque perdendo, sed omnia pro istis pueris servando, seu ad annos discretionis horum puerorum servando ex contingenti, quod absit se ex istis peccoribus ex Divina admisione, quod accident Deus Omnipotens, de isto fu[er]it ad [nostrum] iudicium honorem.

Item prefata Anna Danilowa marita Thome Krupka super hanc cessit, |–hanc–| quod ius accrevit.

334. s. 302–303

30 maja 1554 r.

Maciej Gorecki obywatel, burmistrz i pisarz turobiński, daruje braciom swoim Sebastianowi i Stanisławowi oraz trzem bratanicom swój dział ojcowizny po śmierci ojca Jakuba Jelitko, nie wyłączając półłanka i ogrodu na nowym korzeniu w Skrobowie.

[Donacio^a] Mathia Goreczky fratribus suis Stanislao, Sebastiano simul cum tribus filiastrabus [s].

Acta sunt hec feria quarta infra octavam Corporis Christi [30 V] anno Domini 1554. Coram generoso Joachim Klonowsky factore de Dłotlicze¹ et in presencia famatorum civium Camianciensium: notarii Jacobi, Mathie Gaska, Nicolai Crupa et aliis quamplurimis fidedignis. Coram his omnibus suprascriptis famatus Mathias dictus Goreczky civis, preconsul et notarius Turobinensis² publice et per expressum fassus est, quia parte sua patrimonii sui, quam habuit post mortem patris sui Jacobi dicti Jelitko, donavit fratres suos Sebastianum, Stanislaum simul cum filiastrabus tribus. Et hunc laneum medium cum horto per ipsum Mathiam supra-

334. ^a Początek zdania nieczytelny z powodu wytarcia tekstu na górnym brzegu karty.

334. ¹ Joachim Klonowski rządcą z Dłotlic (por. nr 41, przyp. 2) notowany w l. 1554–1557 (zob. nr 347, 348, 364). ² Maciej Gorecki burmistrz i pisarz z Turobina w ziemi chełmskiej skądinąd nieznany. ³ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

scriptum de novo radice in Skrobow³ iacentem ab hec donacione non abiciendo. Qui preffatus Mathias dictus Goreczky civis Turobinensis nichil sibi, neque suis successoribus in eadem tota hereditate post patrem suum habita et se ipsum possessionata resignavit, sed totum ius in preffatis fratres et preffatas filiastras inffudet. [s. 303] Item preffatus [Mathias] Goreczky fassus est co[ram] omnibus testibus superius descriptis a tota hereditate se abrenunciassē, quod solidatum est de forma iuris.

335. s. 303–304

1 czerwca 1554 r.

Uгода między Zofią Opaliną wdową po Janie Czarnocie a Stanisławem z Osowna jej dziewierzem, który od kilku lat zaskarżany był przed sądem w Kamionce i przed panem Walentym Liubsińskim, że uważa się za dziedzica dóbr w Kamionce po bracie Janie Czarnocie z Siedlisk. Pan Walenty Liubsiński nakazał mu złożyć przysięgę lub wziąć od Zofii i jej dzieci 10¹ grzywien. Czarnota przysięgi nie złożył, zatem winien wziąć od Zofii Opaliny pieniądze w oznaczonych terminach: 2 grzywny dali (już) przed sądem, 4 grzywny winni dać na Boże Narodzenie (25 XII), pozostałe 4 grzywny na przyszłe Zielone Świątki (2 VI 1555).

Iudicium necessarium est celebratum feria sexta proxima post octavas Corporis Christi^a [1 VI] 1554 <per advocatum et septem scabinos, per preconsulem et consules^b>. **Concordia** facta est inter relictam Zophia olim Joannis Czarnotha et Stanislaum illius d z y e w y e r z a de Ossowno². Idem Stanislaus Czarnotha conquestus erat ab annis aliquot coram iudicio in Camyonka, necnon coram generoso domino Valentino Lyvbsinsky³, se habere aliquod hereditatis in Camyonka post olim fratrem suum germanum Joannem Czarnotha de Syedlyska. Generosus dominus Valentinus Lvbsinski ex decreto suo, alias s k a z a l dicto Stanislao Czarnotha facere corporale iuramentum, vel accipere 9 marcas a dicta Zohia [s] et a pueris illius. Dictus Stanislaus Czarnotha de Ossowno non ausus erat facere iuramentum secundum ius, idem Stanislaus Czarnotha accipere debet a Zophia Opallina et a pueris illius decem [s] marcas pecuniarum per distincta tempora: [s. 304] duas marcis coram iudicio dederunt dicto Stanislao Czarnotha de Ossowno, aliam pecuniam quatuor marcarum dicta Zophia Opalina cum pueris suis tenebitur dare pro festo Natalis Domini

335. ^a W tekście skrót: Xpi. ^b Dopisano nad i po obu stronach słowa **Concordia**.

335. ¹ W tekście początkowo podano 9 grzywien. ² Osowno, wieś w ziemi łukowskiej, ok. 30 km N od Kamionki (SHG, s. 169). ³ Por. nr 295, przyp. 1.

futurum [25 XII], residuum vero quatuor marcarum dicta Zophia Opalina cum pueris suis tenebitur dare pro festo Pentecosten future [2 VI 1555].

336. s. 304–305

1554 r.¹

Mikołaj Wierzchoń i Jakub Jaworek zobowiązali się do poręczenia panu Maciejowi Goreckiemu, pisarzowi i burmistrzowi turobińskiemu, za Stanisława i Sebastiana Jelitków 4 grzywien, które ci bracia winni mu dać do drugiego święta św. św. Szymona i Judy (28 X), a jeśli nie dadzą, poręczyciele rozliczą się z Maciejem.

Fideiussoria famatorum Nicolai Wyerzchon et Jacobi Jaworek. Venientes personaliter ad banitum iudicium famati Nicolaus Wyerzchon et Jacobus Jaworek, non compulsi, neque coacti, se se libere interposuerunt principales fideiussores pro Stanislao et Sebastiano Yelithkowye fratribus, racione |–quinque–| <quatuor^a> marcis cum media |–racione–| famato domini Mathie Goreczky notario et protunc proconsuli Thurobinensi², quam peccuniam predicti fratres prefato domini Mathie notario tenebuntur dare pro festo sanctorum Simonis et Jude [28 X] unum carentis. Casu quo ipsi [s. 305] ipsi non solverunt, extunc prefati fideiussores tenebuntur realiter et cum effectu solvere, et |–exime–| <tunc^a> ipsi fideiussores quitacionem super persolucionem prefati debiti ab ipso Mathie debent haberae [s].

337. s. 305

1554 r.¹

Maciej, Sebastian i Stanisław, Dorota, Barbara i Anna, bracia i bratankowie, sukcesorzy Jakuba Jelitko, kwitują Jana zwanego Bździuszek z Nasutowa, swego szwagra, z dóbr ruchomych i nieruchomości pozostałych w Nasutowie po ich siostrze Annie, zmarłej żonie tego Bździuszka.

Quietacio providi Joannis dicti Bzdzyvssek de Nasutow² a fratribus germanis et a filiastris, successores olim Jacobi Jelithko, hoc est Mathie, Sebastiani et Stanislai, Dorothee, Barbare et Anne generi sui de omnibus post sororum ipsorum fratrum Anne dicte uxoris dicti Bzdzyvssek devolutis bonis post mortem predictae Anne ad predictos fratres devolutis hic et in Nasutow, per ipsam Annam quocumque modo habitis, itaque coram banito iudicio fassi sunt eis satisfactum est, de quibus omnibus

336. ¹ Datacja domysłna na podstawie dat zapisek sąsiednich (nr 335 i 338) wniesionych tą samą ręką. ² Por. nr 334, przyp. 2.

336. ^a Dopisano nad przekreślonym słowem.

337. ¹ Por. nr 336, przyp. 1. ² Nasutow, wieś ok. 13 km SE od Kamionki (SHG, s. 157).

bonis, tam mobilibus, quam immobilibus, predictum generum quietamus, qui ecciam prefatus gener eorum recognovit sibi de prefatis bonis cum uxore sua illorum fratrum satisfactum est.

338. s. 306

14 czerwca 1554 r.

Stanisław Krupicz z Siedlisk oświadczył, że otrzymał pełną spłatę za ojcowiznę od braci Wawrzyńca i Pawła Krupiczów ze wsi Siedliska.

Concordia fratrum germanorum: Laurenci, Pauli, Stanislai dictorum Crupiczowie. Acta sunt hec feria quinta ante Viti [14 VI] anno Domini 1554. Coram iudicio banito, hoc est famato Marco fabro viceadvocato et preconsole Joanne Łęzoch, et consulibus Mathia Gaska, Nicolao Crupa, Joanne Sthrzalka, et in presencia septem scabinum iuratum: Stanislai Korzqua, Nicolai Wirzchon, Laurencii Cursa, Stanislai Swiessek, Valentini Carassek, Alberti Miecznik. Coram istis suprascriptis comparens personaliter Stanislaus Crupicz origini de Syedliska publice et per expressum recognovit, quia plenariam solucionem accepit [s] <de patrimonio^a> a fratribus suis, hoc est Laurencio et Paulo dictos Crupiczowie nacione de eadem villa Syedliska, de quo patrimonio idem Stanislaus preffatos fratres et eorum successores quietavit et paccifficavit perpetue et in ewm. Quod solidatum est de forma iuris.

339. s. 307

14 czerwca 1554 r.

Paweł Krupa skwitował brata swego Wawrzyńca z wszystkich dóbr ruchomych i nieruchomości.

Concordia inter fratres Paulo et Laurencio dictos Crupowie. Acta sunt hec die, anno, iudicio banito, quo supra. Stans personaliter Paulus Crupa publice et per expressum recognovit, quia de omnibus bonis mobilibus et immobilibus quietavit et pacifficavit Laurencium fratrem suum germanum et suis successores perpetue et in ewm.

340^a. s. 307

8 maja 1559 r.

Szlachetny Stanisław wójt z Kamionki pozwolił NN pisarzowi wykupić od Wszota rolę, którą ojciec jego zastawił, od gościńca do „gatk” poza (?) „u mieczki”, na której

338. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

340. ^a Tę zapiskę dopisano później w dolnej, niezapisanej dotąd części strony. ^b Dopisano pod tekstem zapisu.

był (zastaw) 4 florenów i 9 groszy. Pisarz będzie tę rolę trzymał aż do pełnej spłaty tej sumy (przez wójta).

Acta sunt hec in festo sancti Stanislai in maio [8 V] anno Domini 1559. Coram famatis dominis preconule cum consulibus personaliter constitutus nobilis Stanislaus advocatus de Kamyonka fassus est, quia admisit exmere apud Wschol agrum, <quod agrum olim pater illum obligaverat apud Wschol^b>, a gosczynecz ad gathka krom vmyecz k v¹, in quo agro erant 4 fl. et 9 grosis, qui dictus notarius prefatum agrum a festo Natalis Domini ad festum Natalis Domini habebit, tenebit usque ad plenariam solucionem 4 fl. et XI grossis.

341. s. 308–309

(1554 lub 1555 r.¹)

Mikołaj Krupa z żoną Dorotą sprzedał Pawłowi Krupie, swemu bratankowi, całe swe dziedzictwo, tj. dom między domami Mikołaja Koziela i Adama Krupy, 3 półtąki i 3 łąki, za 20 grzywien.

Inscriptio Nicolai Crupa Paulo dicto Crupa filastro suo. Acta sunt hec die, anno, iudicio supra descripto. Comparens personaliter coram iudicio superius descripto Nicolaus Crupa |–predictus [?]^a–| cum consorte sua Dorothea publice et per expressum recognovit, quia domum suam cum tota hereditate ad eandem pertinente vendidit et iudicialiter resignavit perpetue et in ewm Paulo Crupa filastro sua [s] pro viginti marcis peccunie realiter et cum effectu persolute, que domus iacet inter domos Nicolai Koziel et domum Adam Crupa, ad quam domum spectant tres medii lanei et tres prati [s]. Super qua vendicione prefatorum bonorum preffatus Nicolaus Crupa cum consorte sua Dorothea nichil sibi, neque suas successoribus, reservavit, sed totum ius in preffatum Paulum Crupa |–ac–| <re^b> fudit. Qui prefatus Nicolaus Crupa cum consorte sua Dorothea [s] sic bona vendidit, ita longe, late, prout solus habuit et tenuit, et prefatus [s. 309] Paulus [c] bona omnia hereditaria tenebit, habebit, possidebit, comutabit, alienabit, vendit perpetue et in ewm et ad usus suos convertet, prout sibi melius videbitur.

340. ¹ Por. nr 320, przyp. 3.

341. ^a Odczyt niepewny z powodu przekreślenia słowa ^b Dopisano nad skreślonym fragmentem słowa. ^c Nie odczytano 2–3 słów z powodu wyblaknięcia tekstu.

341. ¹ Wskazanie, że zapis wniesiono die, anno iudicio supra descripto należy odnieść do datacji zapiski nr 339 na s. 307 lub na kolejnych, być może niezachowanych kartach, a nie do dopisanej później zapiski nr 340.

342. s. 309

31 stycznia 1555 r.

Stanisław Czarnota z Osowna oświadczył, że otrzymał od Andrzeja Opalki 6 grzywien przypadłych mu po zmarłym bracie Janie, tj. z działu w mieście Kamionka.

Recognicio Stanislai Czarnotha de Ossowno¹ Andree Opalka de Syedli-ska anno Domini 1555. Coram preconule et consulibus stans personaliter Stanislaus Czarnotha de Ossowno fassus est et recognovit, quia recepit sex marcas pecuniarum super se spectancium, et hoc post olim fratrem suum germanum Joannem devolutarum, et hoc de sorte, que est devoluta in opido Kamyonka super dictum Stanislaum Czarnotha, quam peccuniam recepit sex m[arcas] a Andrea Opalka, qui Andreas Opalka gratis in peccuniarum tenebitur dare pro festo Penthecosten [13 V 1554], nunc instantum. Acta sunt hec in domo Jacobi notarii, anno, quo supra et quinta feria ante festum Purificacionis B[eate] V[irginis] M[arie] [31 I].

343. s. 310–311

19 marca 1555 r.

Jakub Nieścior sprzedał swemu bratu Andrzejowi Nieściorowi z Brzostówki barcie zmarłego brata Jana w Krzczonowskiej Dąbrowie, które obecnie byłyby bratanków, za 21 grzywien, które Andrzej winien dać w ciągu 5 lat: 6 grzywien dla dziewczynki Agnieszki z jej stryjem Jakubem z Kamionki, 15 grzywien dla bratanka Macieja. Poręczyli za to Maciej Pera z Kamionki i Wojciech z Brzostówki. W pierwszym roku Andrzej ma dać 6 grzywien, w pozostałych zaś latach tyle, ile winien w całości, aż do piątego roku.

<80 groszy do tych pieniędzy [...] należało do jego zięciów (lub szwagrów (?)>

Recognicio

Anno Domini 1555, feria tertia post dominicam Oculi [19 III]. Stans personaliter Jacobus Nyesczior coram preconule et consulibus, et viceadvocato Marco fabre, sanus mente recognovit, quia vendidit mellificium, alias b a r c z olim sui fratris germanis Joannis, quo nunc erat eius filiastris, quod mellificium vendidit pro viginti marcis et una marca. Quod mellificium est in C h r c z o n o w s k a D a m b r o w a¹, vendidit suo fratri germano Andree dicto Nyesczior de Brzosthowka² ab anno nunc currenti. Peccuniam dictus Andreas Nyesczior tenebitur dare et solvere quolibet anno, usque ad quintum annum. Sex marce pervenire debet super puel-

342. ¹ Por. nr 335, przyp. 2.

343. ¹ Niezidentyfikowana. ² Brzostówka (Brzostowa Wola), wieś ok. 22 km E od Kamionki (SHG, s. 40).

lam Agnetem cum illius patruo Jacobo de Camyonka, quindecim vero marce pervenire debet super filiastrum eius Mathiam. Demum fideiussores pro istis peccuniis: primus Mathias Pera de Kamyonka, secundus Albertus de Brzasthowka. [s. 311] Idem Andreas Nyesczor de Brzosthowka primo anno tenetur dare sex marcas, ceteris vero annis quot tot solvere debet, totaliter usque ad quintum annum.

<Item |-sexaginta-| grossis octaginta [s] grossis ad hanc pecuniam [a] et spectabat ad generos suos.^b>

344. s. 311

25 lutego 1555 r.

Dorota Ruskowa oświadczyła, że otrzymała 3,5 grzywny i 6 groszy od Jana Krupy, który ma w zastawie od Rusków wszystkie pola za 20 grzywien; gdzie było trzeba kosić, będzie kosić, gdzie będzie trzeba karczować, będzie karczować Jan i czterech sąsiadów, pożytek z nowizn ma brać Jan Krupa.

Anno Domini 1555. Acta sunt hec feria secunda tempore Carnisprivii [25 II]. Coram preconsole et consulibus, videlicet Joanne Strzalka, Joanne Sramyk, Jacobo notario consule et Nicolao Wyerzchon. Stans personaliter Dorothea Ruskowa recognovit, quia recepit tres marcas cum media et sex grosis a Joanne Krupa opidano de Camyonka. Dictus Joannes Krupa habet viginti marcas in hac obligatione super Ruskowskye in omnibus campis, a fine ad finem, ubi fuit necesse falcare falcabit et ubi erit necesse erradicare erradicabit [t] per Joannem Krupa et quatuor vicibus, p o s i t h e k acceperere debet dictus Joannes Krupa de novalibus.

345^a. s. 311

1555 lub później¹

Jakub Nieścior dał panu swemu 60 groszy Cebulińskich, które (należały) do jego bratanka.

Nyesczyor

Idem dictus Jacobus Nyesczyor [s] dedit 60 grosis suo domino Czebulin-skych, que erat illius filiastrum.

343. ^a Nie odczytano jednego wyrazu z powodu wyblaknięcia tekstu. ^b Dopisano bezpośrednio pod tekstem zapisu.

345. ^a Dopisano innym charakterem pisma w dolnym fragmencie, s. 311. Jego treść łączy się z zap. nr 343.

345. ¹ Datacja domyslna na podstawie dat sąsiednich zapisek.

346. s. 312–314

1 kwietnia 1555 r.

Stanisław Węgorzowicz za zgodą małżonki Małgorzaty Laszczanki ustąpił z połowy dóbr nieruchomych, tj. gruntu i wszystkich przynależności, którą to połowę, przyległą do ojcowizny Macieja Króla, Magdalena żona tegoż Macieja Króla nabyła po zmarłej swej matce Barbarze, pierwszej jego żonie. Małżeństwo zawarte zostało po śmierci Barbary; Magdalenie najpierw przypadła połowa gruntu, na którym były zbudowane 2 izby: czarna z 2 chlewami przypada Stanisławowi Węgorzowi z żoną Małgorzatą, biała z komorą przypada Maciejowi Królowi z żoną Magdaleną; połowę sadu i połowę ogrodu między Janem Krupką a Stanisławem Węgorzowiczem podzielili między nich ławnicy Stanisław Korzkwa i Andrzej Gaska i wyznaczili między. Łąka (podległa podziałowi?) położona jest między Maciejem Wierzchoniem a Stanisławem Węgorzowiczem. Z browaru, gdziekolwiek zbudowanego przez Małgorzatę Laszczankę, Król będzie korzystać bez opłat.

Anno Domini 1555. Acta sunt hec feria secunda proxima post festum Annunciacionis B[eate] V[irginis] M[arie] [1 IV]. **Divisio facta est inter Mathiam Krolowycz et Stanislaum Wagorzowycz.** Coram proconsule et consulibus, Joanne Strzalka protoconsule protunc existente, ceteris consulibus: Joanne Sramyk, Nicolao Wyerzchon, Jacobo quondam notario Dlothlyczensis¹ et coram viceadvocato Marco fabre, et coram scabinis: Stanislaio Korzkwa, Laurencio Cursa etc. Stans personaliter Stanislaus Wagorzowycz, sanus mente, cum consensu sue marite Margarete Lyasczanka fassi sunt, quia libere decesserunt alias v s s t h a p i l i de medietate bonorum immobilium, que videlicet g r u n t h v et omnibus attinenciis, quam medietatem uxor Mathie dicti Krol dicta Magdalena adeptas est post olim matrem suam legitimam dictam Barba[s. 313]/ram primam uxorem dicti Mathis. Quod matrimonium est post olim Barbaram matremque eius devolutum supradictam Magdalenam et eius maritum Mathiam Krol: primo pervenit dicto Magdalene medietas matherie alias g r u n t h v, super qua matheria errant edificate due stube. Nigra stuba venit Stanislaio Wagorz cum eius uxore Margarete et duo alias c h l y e w y. Alba vero stuba cum camera venit Mathie Krol cum eius uxore Magdalena, demum medietas medii pomarii inter ipsi et medietas medii horti, quod divisoires dividerant et intersticium inter illis fecerunt, videlicet Stanislaus Korzkwa iuratus et Andreas Gaska iuratus. Que medietas bonorum dictorum est adiecta alias p r z y l y o g l a ad illius partem illius patrimonii dicti Mathie Krol. Medietas vero medii horti ab una penes Joannem Krupka,

346. ¹ Por. nr 41, przyp. 2.

ab altera penes Stanislaum Wagorzowycz. Pratum vero ab una penes Mathiam Wyerzchon, ab altera penes Stanislaum Wagorzowycz. Ista bona dictus Mathias Krol cum marita sua Magdalena [s. 314] tenebit, habebit et utifruetur pacifice, ipse et ipsis legitimi successores eviterne. Ad brazarium [s.] vero dictus Krol habebit interesse sua brazearie absque solucio eidem et brazeare sine solidis ubicumque esset edificatum pro Margareta Lasczanka.

347. s. 314–318

19 kwietnia 1555 r.

Stanisław Zalewa oskarżył Stanisława Tafilę, że nie chce od niego, jako legalnego syna Mikołaja Zalewy, wziąć 4,5 grzywny pieniędzy, za które ojciec Zalewy dom i całe dziedzictwo sprzedał Tafilowi i jego żonie, i że nie chce ustąpić z tych dóbr jako bliższemu do naturalnej sukcesji. Zalewa przed sądem złożył 5 florenów w złocie, a ile przewyższy (tę sumę wartość dziedzictwa) doda w tej samej monecie, prosząc o przyjęcie pieniędzy i ustąpienie z dóbr. Stanisław Tafil oświadczył, że Zalewa nie ma żadnego prawa do tych dóbr, nie było bowiem żadnej sprzedaży przez jego ojca. W ciągu roku Tafil nie dowiódł (prawdziwości) swego oświadczenia, a Stanisław Zalewa nie zaniedbał przekonać sąd o swej bliższości i prawie naturalnym, zatem sąd nakazał Tafilowi w ciągu 2 tygodni przyjąć pieniądze i ustąpić z dóbr. Tafil wyroku nie przyjął i odwołał się do rządcy, pana Joachima Klonowskiego, którą to apelację przed panem Klonowskim wyznaczono za 2 tygodnie. Ponadto panowie zasiadający w sądzie przyjęli 5 florenów do wspólnego schowka i zachowają je do rozstrzygnięcia sporu.

Anno Domini 1555, feria sexta proxima post festum Pasche [19 IV]. Acta sunt hec in domo famati Jacobi consulis in novo circulo Nove Civitatis sitte. Coram dominis preconsule et consulibus: Joanne Sthrzalka proconsule, Nicolao Wyerzchon, Joanne Sramyk, Jacobo notarie consulibus. Proposuit providus Stanislaus Zalyewa in et contra providum Stanislaum Thaphil, quia nolisset ab eodem Stanislaio Zalyewa, tanquam legitimum filio [s. 315] |–famati Nicolai Zalyewa–| succesor famati Nicolai Zalyewa, peccunias iuste eundem Thaphil concernentis marcas 4 cum media, pro quibus pater prefati Zalyewa domum ac hereditatem totam eidem cum uxore ipsius vendiderat, accipere et de prefatis bonis tanquam propinquiore naturalis succezione eidem condescendere, accepta ab eodem summa prefata, quam in effectu et realiter coram dominis prefatis reposuit quinque florenis in auro, et quicquid excreverit quatinus, eidem moneta addoret, petivit eundem compelli ad pecunias recipiendum et de bonis prefatis condescendendum. Ex adverso Stanislaus Thaphil pars allegabat se

non debere peccunias ab eodem Zalyewa actore recipere, neque de bonis prefatis condescendere ex eo, quia ipse ab eodem Zalyewa nihil iuris habet, [s. 316] |–igitur–| nullamque vendicionem verum a Nicolao Zalyewa patre ipsius et cum ab eodem nullum ius |–habet nullaue vendicionem–| habet. Igitur ab eodem peccunias recipere, neque de bonis prefatis condescendere. Prefato vero Stanislaio Zalyewa elegante propinquiorem se esse, vigore iuris naturalis et successive, tamquam filius naturalis cum nullam prescripcionem preteriit agendi. Immo infra decursum unius anni aigere cepit, iuxta iura civilia desuper canencia. Et petivit, ut supra. Ipso vero Thaphil a suis allegacionibus recedente nullo peteante, prout supra. [s. 317] Et domini protunc reperdens prefati, ut super habita inter se mutua conservancia, habito respecta, super ius naturale ac propinquitatis. Tum quo infra tempus prescripcionis prefatus Stanislaus Zalyewa agere non neglexit, decrevit et presentibus decervit prefato Thaphil peccunias ipsum legitimas concernentes recipere et de bonis prefatis per iundem [s.] tentis hinc in duobus septimanis condescendere. Qficumque [s.] ad remanendum iuxta conservacionem iuris eidem |–adigit–| addidit quod decretum prefatus Thaphil pro iure non suscepit, sed ad dominum Joachim Klonowski factorem¹ appellavit, [s. 318] cui appellacioni domini presidenti detulerunt et partibus ab hinc in duabus septimanis coram domino Klonowski prefixerunt. Nihilominus prefati domini in actu contenti peccunias, videlicet 5 florenis in auro adiustam, ad depositarium in commune receperunt et imposuerunt servandam ad decisionem littis.

348. s. 318–319

3 maja 1555 r.

Pan Joachim Klonowski rządcą w Dłotlicach zatwierdził wyżej zapisany wyrok między Stanisławem Zalewą a Stanisławem Tafilę i przywrócił Zalewie (prawo) do ojcowizny, lecz dla skutku tego wyroku przenosi (jego) wykonanie na 15 dni od Zielonych Świątek, do przybycia czcigodnego pana Jakuba Strzałkowskiego plebana do Kamionki, przed którym obie strony wyrażą zgodę.

Acta sunt hec feria sexta in festo Inventionis Sancti Crucis [3 V] anno Domini 1555. Quemadmodum in presencia tocius consulatus superius scriptis. Generosus dominus Joachim Klonowski factor in Dłotlicze¹ hunc decretum superius scriptum, quod peragebatur inter Stanislaum

347. ¹ Por. nr 334, przyp. 1.

348. ^a Nieczytelny jeden wiersz tekstu z powodu wyblaknięcia.

348. ¹ Por. nr 334, przyp. 1.

Zalewa et Stanislaum Thaphil, corroboravit et confirmavit, et preffatum Stanislaum Zalewa pones patrimonium suum reformavit, sed propter aliquod eventum hunc decretum transluit [s. 319] [... corpor^a]aliter a festo Pentecosten quindenam pro felicem adventu generosi ac venerabilis domini Jacobi Sthrzalkowsky plebani in Camyonka, super quem decretum utreque partes libero arbitrio consenserint.

349. s. 319–320

30 września 1555 r.

Jan Kopacz z Nasutowa wniósł skargę, że Elżbieta Ruskowa żona niegdyś Mikołaja Ruska, obecnie żona Macieja Jenowego, nie stawiała się na termin wyznaczony przez pana Joachima Klonowskiego rządcę w Dłotlicach. Sąd uznaje ją winną. Sprawa dotyczy długu u Mikołaja Ruska, który Jan Kopacz spłacił w całości Annie żonie Benedykta, siostrze zmarłego Mikołaja Ruska w obecności Wawrzyńca Świercza i innych wiarygodnych (świadców) i co poświadczył przed rajcami.

Acta protestacio Joannis Kopac

Acta sunt hec feria secunda proxima post festum divi Michaelis [30 IX] anno Domini 1555. Coram famatis proconsule Jacobo notario et consulibus: Nicolao Wierzchon, Joanne Sthrzalka, Joanne Sram. Veniens providus Joannes Kopacz <de Nassutow^a¹> protestatus est, quia Helizabet dicta Ruskawa consors olim Nicolai Russek, nunc vero uxor Mathie dicti Jenowy, ad terminum per generosum dominum Joachim Klonowsky prefectum in Dłotlicze² prefixum et assignatam non comparuit, nec minime comparere curavit, quod fecit in suum damnum non mediocre. Quod terminum utriusque personis per preffatum dominum Klonowsky fuit prefixum et assignatum feria secunda proxima post festum sancti Michaelis. [s. 320] Que Russkova ob non erit paricionem et <non^a> asticionem termini per nostrum ius Camieneczensi pronunciata est contumax. Que actio fuit |–ratione debite–| inter Joannem Kopacz et Helizabet dicta Ruskowa ratione debiti Nicolai Russek. Quod debitum prefatus Joannes Kopacz persolvit ex integro Anne consorti Benedicti sicut sorori olim |–Joannis–| Nicolai Russek. Circa quam solucionem presentes fuerunt Laurencius Swiercz et alii fidedigni, et quod testavit coram nostro consulu suprascripto.

349. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

349. ¹ Por. nr 337, przyp. 2. ² Por. nr 334, przyp. 1.

350. s. 320–321

21 września 1555 r.

Leonard Gil zastawił Jakubowi pisarzowi dział swój kupiony od brata Jana, tj. płosę na Okolniku przy Świeższku, który razem dzierżyli od Suchego Rogu (Roku?). Jakub dał Gilowi 4 grzywny i wiardunek i będzie płosę użytkować aż do pełnej spłaty.

Anno Domini 1555. Acta sunt hec in festo divi Mathei Apostoli et Evangeliste [21 IX]. Stans personaliter Leonardus Gyl recognovit, quia obligavit sortem suam a fratre suo germano Joannis per se emptam, videlicet |–agrum cum prato–| plosscha in Okolnyk¹, penes Swyassek, tenebant insimul videlicet Jacobus notarius cum Leonardo Gyl a Suchy Rog, ad quod dictus Jacobus notarius dicto Gyl dedit, qua in quamlibet marcam 48 grosos computando [s. 321][^a] fertonis [^b] pro quatuor marcas cum fertonem, idem notarius dictam sortem plossa tenebit, habebit, utifruetur ab anno Natalis Domini ad aliam Natalis Domini, vel ab anno ad annum, tam diu, donec ad plenam solucionem quatuor marcarum et fertonem a dicto Leonardo Gyl. Hec acta sunt in domo notarii Jacobi coram consule et consulibus et coram ceteris fidedignis.

351. s. 321

29 października 1555 r.

Jan syn Andrzeja Nieściora z Brzostówki złożył przed rajcami 6 grzywien dla braci stryjecznych, a rajcy nakazali stryjowi Jakubowi Nieściorowi z Kamionki przyjąć pieniądze i dawać (synom?) opłatę od każdej grzywny: po 2 grosze za rok 1555, po 3 grosze za 1556 r.

1558 r.

<Andrzej Nieścior z Brzostówki płaci 7 grzywien w 1558 r., jest winien 8 grzywien>.

Actum est feria tertia post Simonis Jude [29 X] anno 1555. Comparens personaliter providus Joannes filius Andrei Nyeszczyor de Brzostowka¹ coram consulibus et coram consule: Nicolao Wyeschon, Joanne Strilka, Joanne Sram, Jacobo notario, posuit peccuniam fratribus patruellis marcis sex. Consules decreverunt peccuniam recipere patruo Jacobo <Ny-

350. ^a Nie odczytano ponad jednego wiersza z powodu wyblaknięcia tekstu. ^b Nie odczytano 2–3 słów z powodu wyblaknięcia tekstu.

350. ¹ Por. nr 222, przyp. 1.

351. ^a Dopisano nad właściwym fragmentem tekstu. ^b Dopisano trzy lata później bezpośrednio pod tekstem zapisu.

351. ¹ Por. nr 343, przyp. 2.

eszcor^a > de Camionka et ex istorum peccunis ponereolucionem, alias plathu a qualibet marca ad annum 1555 per grosis 2 et ad annum 1556 per grosis 3 a qualibet marca.

<Idem | -Joannes de B- | Andreas Nyesczyor de Brzosthowka solvit 7 marcas ac anno Domini 1558. Idem tenetur octo marcas.^b >

352. s. 322-323

1555 r.

Ugoda między Jakubem Dworakiem i jego żoną Anną a Tomaszem Kobialką i jego małżonką Dorotą oraz dziećmi Doroty z pierwszego małżeństwa z Witem Markowiczem: Tomasz oznajmił, że otrzymał zapłatę 18,5 grosza od Jakuba, kwituje też 1 grzywnę (należną od) zmarłego Wita Markowicza, oddaną przez Jakuba Dworaka.

Concordia facta est inter Jacobum Dworak, vel illius uxorem et inter Thomam dictum Kobyalka, vel illius legitimam maritam anno 1555. Coram preconuli et consulibus, videlicet Nicolao Wyrzchon proconsule, Jacobo notario, Joanne Sramyk, Joanne Sthrzalka. Stans personaliter dictus Thomas Kobyalka | -fassus- | cum sua uxore Anna recognovit clara voce, quia est sibi < iam^a > satisfactumolucionis peccuniarum a Jacobo dicto Dworak et eius legitima uxore < Dorothea^a >, et uxoris pueris prioris viri dicti Vit, videlicet peccuniarum octodecim grossis cum medio. Idem dictus Dworak cum filiis suis, vel prevignis [s], et cum sua uxore Dorothea iurium est pacificus. | -Idem Thomas Kobyalka cum sua legitima uxore Anna recognovit- | [b] quietacio Jacobi Dworak. Stans personaliter dictus Thomas Kobyalka recognovit se recepisse [s. 323] marca peccuniarum cum uxore sua < Anna^a > a dicto Jacobo Dworak prefati olim dicti Marcowycz Vit, de qua marca eum quietat et liberum facit.

353. s. 323

20 listopada 1555 r.

Stanisław Świąszek sprzedał Janowi Godkowi 1/4 ogrodu położonego przy szerokiej drodze do Kocka, złączonego ze stodołą, za 7 wiardunków.

Vendicio medii ortus a Stanislao Swyassek Joanni Godek
Acta sunt hec in vigilia Presentacionis B[eate] V[irginis] [20 XI] anno Domini 1555. Coram preconule et consulibus: preconul Nicolaus Wyrzchon, ceteris consulibus: Jacobo notario, Joanne Sthrzalka, Joanne Sra-

352. ^a Dopisano nad odpowiednim wierszem. ^b Nieodczytany skrót 1 słowa.

353. ¹ Por. nr 60, przyp. 1.

myk, necnon coram viceadvocato Marco fabre et septem scabinis: primo Valentino Karassek, Andrea Gaska, Alberto myecznyk etc. Coram his suprascriptis stans personaliter Stanislaus Swyassek, sanus mente, non compulsus, sed libere recognovit, quia vendidit medietatem medii hortus Joanni Godek, aptum ad predium, pro septem fertonis. Quod medium hortum iacet penes viam latam, ducentem ad Koczko¹, qui Joannes Godek prefatum medium hortum habebit, tenebit, utifruetur eviterne, ipse et ipsius legitimi successores eviterne.

354. s. 324

21 grudnia 1555 r.

Zeznanie świadków: podwójciego Marka kowala i ławnika Stanisława Świąszka w sprawie przeciw Maciejowi Królewiczowi oskarżonemu przez Sebastiana Króla o półtanek w Skrobowie, który wielmożny pan Walenty Liupsiński na prośby wspomnianego podwójciego Marka i Katarzyny Królowej nakazał wymierzyć w lesie Skrobów, i który przynależy do starego domu.

Recognicio testium Marci fabri viceadvocati et Stanislai Swyassek iurati contra Mathiam Krolowycz, et hoc ad eo, quia Sebastianus dictus Krol conquestus est coram proconsule et consulibus, videlicet Nicolao Wyrzchon, Jacobo notario, Joanne Sthrzalka, Joanne Sramyk, pro medio laneo in Skrobów iacente, quem medium laneum generosus dominus Valentinus Lyvpsinski¹ ad petitiones prefati Marci viceadvocati et ad petitiones Katherine dicte Krolyowa | -et quod- | idem g[enerosus] d[minus] V[alentinus] Lyvpsynsky mandavit emensurare silvam, videlicet medietatem medii lanei ad antiquam domum spectantum, in silva dicta Skrobów². Acta sunt hec die sabbati in die sancti Thome [21 XII] anno Domini 1555.

355. s. 325

1555 r.

Leonard Gil zastawił pisarzowi Jakubowi łaskę na Grodzisku za 1 grzywnę od Bożego Narodzenia do innego Bożego Narodzenia w 1557 r.

Obligacio prati in Grodzysko¹ Leonardi Gylowycz, Jacobo notario. Coram preconule et consulibus viceadvocato in consulatu stans personaliter dictus Gyl recognovit, quia obligavit pratum in Grodzysko in marca dicto Jacobo notario ab anno Nativitatis Domini ad aliud festum Nativitatis Domini anno 1557.

354. ¹ Por. nr 295, przyp. 1. ² Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

355. ¹ Por. nr 243, przyp. 2.

Mikołaj Koziel sprzedał Janowi Prazmo połowę swoich dóbr w Siedliskach, tj. pół łanu koło Wojciecha Opali, część roli zwanej płosa między Skowronkiem a jego częścią, połowę łaki między nim a Dworakiem, pół siedliska między nim a Myską, za 12 grzywien.

Inscriptio Joannis [Pra]zmo cum Nicolao Kozyel ambuabus de Syedliska. Acta sunt hec die sabbati infra octavas Epiphaniarum Domini [11 I] anno Domini 1556. Coram iudicio banito, videlicet preconule et ceteris consulibus, preconule protunc existente Joanne Sramyk et consulibus ceteris: Jacobo notario, Joanne Sthrzalka, Nicolao Wyerzchon, necnon coram viceadvocato Marco fabre et septem scabinis: primo Andrea Gaska, Laurencio Kursa, Valentino Karassek, Alberto myecznyk, Stanislaw Swyassek, Stanislaw Korzqwa. Coram his suprascriptis stans personaliter Nicolaus Kozyel, sanus mente, |–fassus est–| non compulsus, sed libera sponte potitus fassus est et recognovit, quia vendidit medietatem bonorum suorum in Syedliska, videlicet medietatem areris [s], agrorum, pratorum, hortorum etc. Prima medietas lanei ab una penes Nicolaum Kozyel, ab alia penes Albertum Opalya, pars vero agri, quo dicitur p l o s s a inter Skowronek et inter Nicolaum Kozyel. Prati vero medietas inter Nicolaum Kozyel et inter Dworak. Medietas vero areris [s], alias p o l s y e d l y s k a ab una penes Nicolaum Kozyel, ab altera penes Myska. [s. 326] Ista omnia bona dictus Nicolaus Kozyel dicto Joanni Prazmo vendidit |–resignavit–| pro duodecim marcis peccuniarum, ibidem resignavit et in acta civilia inscripsit, nihil ibi, nec suis legitimis successoribus reservando. Qui dictus Joannes Prazmo iam fecit realem solucionem 12 marcarum dicto Nicolao Kozyel. Idem Joannes Prazmo istas medietates harum bonorum partes habebit, tenebit, utifruetur, ipse et ipsius legitimi successores. Item idem Nicolaus Kozyel dictum Joannem Prazmo debet tueri et defenderi a quavis persona utriusque sexus et idem dictus Joannes Prazmo prefata bona per Nicolaum Kozyel vendita potest vendere, alienare, comutare et ad usus suos convertere, prout sibi melius videbitur, sibi ipse et ipsius legitimis successoribus.

Feliks z Lublina z żoną Barbarą oświadczyli, że Sebastian Jelitko dał im 4 grzywny, które przypadły Barbarze (w podziale majątku?).

Acta sunt hec feria quarta proxima post festum sancte Agnetis [22 I] anno Domini 1556. Coram famatis dominis preconule et consulibus, preconulo tunc existente Joannis Sramyk, consulibus: Jacobo notario, Nicolao Wyerzchon, Joanne Sthrzalka, necnon coram ceteris fidedignis stans personaliter famatus Felix de Lublin cum sua coniuge Barbara recognoverunt, quia iam sibi satisfactum est a Sebastiano Yelithko de Kamyonka, qui Sebastianus Yelithko dedit quatuor marcas Felicii de Lvblin cum eius uxore Barbara. Que quatuor marce fuit devolute super Barbaram uxorem Felici.

Jan Gil z żoną Dorotą oświadczyli, że kuśnierz Stanisław Jelitko zapłacił im 4 grzywny.

Eodem die et anno, necnon coram his suprascriptis famatis dominis preconule et consulibus stans personaliter Joannes Gil cum uxore sua Dorothea recognoverunt, quia satisfactum est illis a Stanislaw Yelythko k v s n y e r z, quia dictus Stanislaus fecit realem et efectuaalem solucionem quatuor marcarum dicto Joanne Gyl cum eius uxore Dorothea.

Piotr Blioch sprzedał Stanisławowi Jarzynowiczowi z Siedlisk 1/4 ogrodu na zatylku, między miedzami pisarza Jakuba i Suli, za 66 groszy.

Vendicio medii hortui per Petrum dictum Blyoch Stanislaw Yarzyna de Syedliska anno Domini 1556. Acta sunt hec feria sexta proxima post festum sancti Mathie Apostoli [28 II]. Coram iudicio banito, videlicet coram preconule et consulibus, preconule protunc existente Joanne Sramyk, Jacobo notario, Joanne Sthrzalka, Nicolao Wyerzchon, necnon coram viceadvocato Marco fabre, et coram septem scabinis: primo Laurencio Kursa, Andrea Gaska, Stanislaw Swyassek, Stanislaw Korzqwa etc. Coram his suprascriptis stans personaliter Petrus Blyoch publice recognovit, quia vendidit medietatem medii hortus, alias na z a t h i l k v inter metis ab una penes Jacobum notarium, ab altera penes mete Sula, vendidit dicto Stanislaw Yarzynowycz de Syedliska pro sexaginta grossis et sex, que medietas medii horti adiacet k u z a t h i l k o w y dicti Yarzyna, dictus Petrus ven[s. 329]didit, resignavit et inscripsit dicto Stanislaw, nihil ibi

359. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

sibi proprietatis, nec suis successoribus relinquendo. Idem Petrus dictum <Stanislaum^a> debet tueri a quavis persona, qui dictus Stanislaus hanc empcionem, vel medietatem horti tenebit, habebit, possidebit et utifrutur ipse et ipsius legitimi successores eviterne.

360. s. 329–330

14 marca 1556 r.

Jan Wierzchoń oskarżył swego zięcia Piotra Nistalika, że przy kontrakcie małżeńskim z jego córką przysięgał spełniać wolę jej rodziców, którzy mu zapisali połowę swych dóbr, on zaś odstąpił od nich, nie chcąc przestrzegać postanowień zapisu. Jan widząc pychę i nieposłuszeństwo zięcia, z wyroku wielmożnego pana Dabnickiego, przełożonego w Dłotlicach, zapis (połowy majątku) na jego rzecz unieważnił.

Anno Domini 1556

Acta sunt hec die sabbato ante Letare [14 III] coram iudicio banito, videlicet famatis dominis preconsole et consulibus, videlicet Joanne Sthrzalka proconsule protunc existente, aliis consulibus: Jacobo notario, Joanne Sramyk, Nicolao Wyerzchon, presenteque viceadvocato Marco fabre et presentibus ceteris fidedignis. Stans personaliter Joannes Wyerzchon protestatus est super suum generem dictum Petrum dictum Nysthalyk ea ratione, quia ipse circa contractum matrimonii cum sua uxore et filia Joannis Wyerzchon spoponderat se se esse obtinerans voluntatem parentibus sue uxoris, qui parentes illius ex eodem, videlicet dicti Nysthalyk, inscripserant illi in acta civilia medietate suorum bonorum mobilium et immobilium, [s. 330] ipse autem introducta tali inscriptione sua temeritate parvipendendo, illa omnia inscripta sua voluntate temeraria, re[ce]sit a sue uxoris parentes nolens obsequens, prout in prima inscriptio sese inscripserat. Qui Joannes visa sui generi temeritate et inobediencia ex decreto et mandato generosi domini Dabny[cz]ky <prefecte in Dłothlycze^a>¹ cassavit et ad nichilum redegit eam ipsam inscriptionem, quam dictus Joannes Wyerzchon suo generi inscripserat.

361. s. 330

30 marca 1556 r.

W sprawie między czcigodnym Jakubem Strzałkowskim prepozytem kockim i plebanem w Kamionce a Anną Podleśną o siedlisko przy cmentarzu sąd nakazał Annie w ciągu 2 tygodni przedstawić prawa i zapisy (na to siedlisko).

360. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

360. ¹ Pan Dabnicki, przełożony (rządca?) w Dłotlicach (zob. nr 41, przyp. 1) skądinąd nieznany.

Anno Domini 1556

Feria secunda post Palmarum [30 III]. Iudicium banitum oportunum celebratum ex propositione et controversia inter venerabilem Jacobum Sthrzalkowski prepositum Koczenssem et in Kamyonka plebanum¹ ex una, et providam Annam Podlyesna partibus ab altera, ab hinc ad duos septines [s] causam et actionem occasione aree penes cimiterium iacente, pariter tentem et motam distulit et prorogavit ad ostendendum et reproducendum iura et inscriptiones, si quas pretendit se habere prefata Anna superdictam prefatam.

362. s. 331

25 kwietnia 1556 r.

W sprawie między Leonardem Gilem i jego siostrą przyrodną Katarzyną o część dziedziczną po zmarłym ojcu sąd powołał arbitrów: Mikołaja Krupę, Jana Wierzchoń, Jana Podleśnego ze Szczekarkowa i Mikołaja Jalacha, którzy przysądzili Katarzynie i jej mężowi Łukaszowi 12 groszy od Leonarda i po 12 groszy od pozostałych braci Gilów. Dotrzymania ugody ze strony Leonarda Gila poręczył Jakub piekarz, a ze strony Katarzyny Marcin Chudy.

Concordia facta est inter Leonardum Gyl et Katherinam sorore dicti Leonardi Gyl ipso die sabato in festo sancti Marci [25 IV] anno Domini 1556. Coram famatis dominis: preconsole Joanne Strzalka, Joanne Sramyk, Nicolao Wyerzchon, Jacobo notario consulibus. Quomodo Katherine soror alias p r z y r o d n a proposuit coram dominis consulibus pro parte hereditaria super se spectantem post suum patrem olim. Tunc domini consules audita illius propositione dicte Katherine, locaverunt arbitrios bonos ac honestos causa concordie: primus Nicolaus Krupa, secundus Joannes Wyerzchon, tercius Joannes Podlyesny de Scze <ka^a>¹, quartus Nicolaus Yalach. Hii domini assesores ex utraque sedentes statuerunt et invenerunt dicte Katherine 12 grossis cum marito eiusdem Katherine dicto Luca, qui erat personaliter cum illa, et hoc ex parte tantum dicti Leonardi Gyl, ceteri autem fratres dicti Gyłowye tenebuntur dicte Katherine solvere per 12 grossis. Fideiussores: pro Leonardo Gyl pro non devectione concordie Jacobus p y e k a r z, pro Katherine fideiussit Martinus Chudi pro non devectione concordie.

361. ¹ Jakub Strzałkowski prepozyt kocki i pleban w Kamionce skądinąd nieznany.

362. ^a Dopisano nad odpowiednim wierszem.

362. ¹ Por. nr 133, przyp. 1.

Wawrzyniec czapnik oskarżył Jana Podleśnego z Siedlisk, że poręczył za swego syna Macieja, który zabił mieczem Piotra, brata Wawrzyńca, i nie stawiał się z synem przed sądem w Kamionce. Przeciw niemu oskarżenie wnieśli ławnicy: Wojciech miecznik i Stanisław Korzkwa.

Acta sunt hec feria quarta infra octavas Ascensionis Domini [20 V] 1556. Stans personaliter famatus Laurencius czapnyk protestatus est in et contra Joannem Podlyesny de Syedly[sk], quia prestavit Mathiam filium ipsius dicti Podlyesny, debitorem suum, qui interemit gladio fratrem olim Petrum dicti Laurencii c z a p n y k, et idem Joannes Podlyesny debuit parere cum suo filio coram famatis dominis proconsule et consulibus in opido Kamyonka, et non paruit. Contra quem protestaverunt scabini, seu iurati, videlicet Albertus m y e c z n y k, Stanislaus Korzqwa.

Jakub rajca wziął 3 grzywny (od) szlachetnego pana Mikołaja Sadurskiego opiekuna sierot po zmarłym Macieju Węgorzu, i odtąd przez 6 lat, czyli do 1562 r., ma Sadurskiemu płacić corocznie 4 grosze od każdej grzywny.

Acta sunt hec feria sexta infra octavas Epiphaniarum [8 I] anno Domini 1557. Presentibus dominis generosis: domino Joachimo Klonowski factore Dlothliczensis¹, |–Joanne–| generoso domino Joanne Throyanowski² et domino Nicolao Sadursky³ et coram famatis dominis proconsule Joanne Sramyk, Joanne Sthrzalka, consulibus; famatus dominus Jacobus consul opidi Kamyonka recepit [s. 333] [tre]s marcas peccuniarum nobili domino Sadurski a tutore alias o p y e k u n a orphanorum olim dicti Mathie Wagorz. Quibus peccuniis laborabit ab anno Natalis Domini 1557 usque ad annum sextem, decursis sex annis, extunc dictus Jacobus consul opidi Kamyonka ||–tenebitur solvere a qualibet marca 12 grossis |–generoso–| <nobili^a> domino Nicolao Sadurski cum prefatis tribus marcis–|| ab hic qualibet anno ad decursum sex annorum, quando scribitur anno Domini 1562, a qualibet marca per grossis quatuor solvere debet.

364. ^a Dopisano nad skreślonym słowem.

364. ¹ Por. nr 334, przyp. 1. ² Por. nr 313, przyp. 2. ³ Mikołaj Sadurski, najpewniej z drobnoszlacheckiej wsi Sadurki ok. 25 km SW od Kamionki (SHG, s. 208–209).

Stanisław Świąszek zastawił Maciejowi Wierzchoniowi rolę na Kokoszy, inaczej Pogore (?) za 7 grzywien, i 5 stajów na Okolniku za 4 grzywny. Wierzchoń dał Świąszkowi 3 grzywny.

Obligacio Stanislai Swyassek Mathie Wyerzchon anno Domini 1557. Coram iudicio banito preconsule cum consulibus: Joanne Sthrzalka preconsule, Nicolao Wyerzchon, Joanne Sramyk, Jacobo notario, necnon coram Marco fabre et septem scabinis dictus Stanislaus Swyassek fassus est, quia obligavit agrum in Kokosa¹, alias Pogore, in septem marcis. In Okolnyk² eciam quinque stadia in quatuor marcis. Quem agrum dictus Mathias Wyerzchon tenebit, habebit, utifruetur ab anno ad annum, usque ad veram exempcionem dicti Stanislai Swyassek. Idem dictus Wyerzchon dedit Stanislao Swyassek 3 marcas.

Maciej i Jan Ćwikłowieża sprzedali swemu szwagrowi Wawrzyńcowi łakę przy Tokarczyku i przy Mieninie, za 80 groszy.

Czfiklowye Jo[annes] et [Mathias]

Anno Domini 1557. Acta sunt hec in festo sancti Gregorii [12 III^a]. Iudicium celebratum per famatos dominos proconsule Joanne Sthrzalka, Joanne Sramyk, Nicolao Wyerzchon, Jacobo notario, coram famato Marco fabre et septem scabinis: Stanislao Korzqwa, Andrea Gaska, Stanislao Swyassek, Valentino Karassek etc. Coram his suprascriptis stans personaliter Mathias et Joannes Czfiklowyatha fassi sunt et recognoverunt, quia vendiderunt pratum eternaliter dicto Laurencio generi suo pro 80 grossis. Quod pratum est penes Thokarczyk et penes Myenyna². Quod |–agrum–| <pratum^a> dicti Czfiklowye Joannes et Mathias resignaverunt et ad acta civilia inscribere admiserunt. Dictus Laurencius illorum gener dictum pratum tenebit, habebit, utifruetur eviterne, ipsi et ipsius legitimi successores in ewm.

365. ¹ Por. nr 239, przyp. 2. ² Por. nr 222, przyp. 1.

366. ¹ W pierwszej połowie roku święta dedykowane św. Grzegorzom wypadają: 11 stycznia, 9 marca, 12 marca oraz 23 kwietnia. Wszystkie odpowiadają kolejności chronologicznej, w jakiej umieszczono zapis. Za najbardziej prawdopodobną przyjęto datę 12 III z racji popularności tego święta. ² Rzeczka Mienina, lewy dopływ Wieprza.

366. ^a Dopisano między wierszami nad skreśleniem.

Andrzej Regowicz winien zapłacić swemu szwagrowi (szurzy – teściowi?) Maciejowi Liskowiczowi 5 grzywien do najbliższego święta św. Mateusza (21 IX), a gdyby nie chciał zapłacić, Maciej otrzyma wwiązanie do części, którą miał z zapisu.

Concordia facta est inter Mathiam Lyskowycz et Andream Regowycz eius alias s u r z y in anno Domini 1557, sabatio [s] die post festum dive Zophie [22 V]. Coram famatis dominis: preconsule Joanne Sthrzalka, Joanne Sramyk, Nicolao Wyerzchon, Jacobo notario consulibus, dictus Andreas Regowycz recognovit dicto Mathie Lyskowycz suo generi se debere solvere quinque marcas pecuniarum pro festo sancti Mathei proxima, vel futuro. Qui dictus Andreas Regowycz, si ad hoc festum divi Mathei dictos quinque marcas dicto Mathie Lyskowycz dare noluerit, extunc dictus Mathias Liskowycz habebit benivolenter certam intromissionem ad partem, quam habuit per inscriptionem, in qualibet marcam 4^a8 grossis computando.

Stanisław Świąszek zastawił Maciejowi Wierzchoniowi 5 stajów na Okolniku przy czterech (wcześniej zastawionych) za 10 grzywien.

Altera obligacio Swiassek Mathie Wyerzchon

Coram famatis his: notario, proconsule Andrea Gask[a], Nicolao Wyerzchon consulibus, stans personaliter Stanislaus Swyassek recognovit, quia inpignoravit quinque stadia in Okolnik¹, penes eadem quatuor, in decem marcis pecuniarum dicto Mathie Wyrzchon ab anno ad annum, usque ad veram solutionem dicte summe.

Marcin Lojek zastawił pisarzowi Jakubowi połowę połowy (s) gliny (?) na polu Kokosza z „unieczkami”, przy miedzy Słotwińskiego, drugą połowę półtanka na polu Skrobów, przy miedzy starego Gąski, za 16 grzywien.

<Pisarz Jakub dał 6 (grzywien) dla starej Lojkowej z Pawłem zwanym Piotrek (?)>

368. ¹ Por. nr 222, przyp. 1.

Acta sunt hec die sabati post festum dive Zophie [22 V] anno Domini 1557. Coram famatis dominis: preconsule Joanne Sthrzalka, Joanne Sramyk, Nicolao Wyerzchon, necnon coram ceteris fidedignis. Stans personaliter dictus Martinus Loyek, sanus mente et corpore fassus est, quia obligavit medietatem medie argile [s] in campo dicto Kokoscha¹ cum dictis u n y e c z k a m y ², penes metam dicte Slotphinsky, alteram medietatem medii lanei in campo sub Scrobów³, penes metam antiqui Gaska. Hunc dictum agrum dictus Martinus Loyek obligavit Jacobo notario in sedecim marcis pecuniarum a festo Nativitatis Domini ad festum Nativitatis Domini. Quod agrum dictus Jacobus tenebit, posidebit, utifruetur ab anno ad annum, usque a veram exempcionem a dicto Martino Loykowycz, in quamlibet marcam 4o8 [s] grossis computando. <Item dictus Jacobus notarius dedit 6 propter anti[qua] Loykowa cum Paulo dicto Piotrek [a] ad hanc agrum.^b>

Anna Wszolowa za zgodą dzieci zapisała swemu drugiemu mężowi Marcinowi połowę swego działu, tj. 1/4 część, bez naruszenia połowy Piotra i Macieja synów z pierwszego małżeństwa. Po śmierci rodziców wszyscy synowie: Piotr i Maciej na równi z synem z drugiego małżeństwa Janem będą dziedziczyć dom, rolę, łąki i ogrody.

Reformacio Anne Wscholowa marito suo Martino medietatem sorti sue

Acta sunt hec feria tertia post festum Divisionis Apostolorum [20 VII] anno Domini 1557. Iudicium banitum celebratum per famatos dominos: Jacobum preconsule, Joanne Sthrzalka, Joanne Sramyk, Nicolaum Wyerzchon consulibus, et coram Marco fabre et septem scabinis: Walentino Karassek, Laurencio Kursa, Andrea Gaska etc. Stans personaliter Anna Wscholowa, sana mente et corpore, non compulsata, nec coacta, sed libera voluntate freta, et cum consensu puerorum suorum recognovit, quia reformavit medietatem sortis sue, hoc est quartam partem, suo marito dicto Martino, secundo marito suo, non movendo, vel sine impedimento inte-

369. ^a Nie odczytano 2–3 słów z powodu wyblaknięcia fragmentu tekstu. ^b Dopisano pod zapisem, w dolnym fragmencie strony.

369. ¹ Por. nr 239, przyp. 2. ² Por. nr 320, przyp. 3. ³ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

gre medietatis priorum puerorum, videlicet Petri et Mathie. Anna vero Wscholowa in parte sua cum marito suo pacienter utifruetur, usque ad mortem suam, vel ad viduitate habebit [s. 338] cum marito suo Martino, parentibus vero decede[rint], videlicet Anne et Martini ex hac vita, extunc omnes pueri, videlicet Petrus et Mathias, secundi mariti vero pueri, videlicet Joannes, insimul post obitum illorum pariformiter habebunt in his omnibus, tam in domo, quam in agris, pratis, hortis et omnibus ad hanc domum attinenciis.

371. s. 338–339

5 stycznia 1558 r.

Ugoda między Maciejem Perą, Jakubem Nieściozem i Janem Sramikiem dotycząca świętego związku małżeńskiego Zofii córki wspomnianego Pery i Marcina syna Jana Sramika, który winni uroczyscie obchodzić: Marcin zobowiązany jest pozostać z żoną Zofią wieczyście, a jeśli z nią nie zamieszka lub od niej odejdzie, wtedy Jan Sramik jest zobowiązany zapłacić 10 grzywien żonie swego syna.

Inscriptio concordie inter Joannem Sramyk et Jacobum Niesczior |–simul cum–| et Mathiam Pera. Acta sunt hec in vilia [s] Trium Regum [5 I] anno Domini 1558. Facta est concordia inter Mathiam Pera et Jacobum Niesczyor et Joannem Sramik de sacra copula, que debetur celebrare |–inter–| <cum^a> Zophia filia dicti Pera et filium Martinum |–filium–| dicti Joannis Sramik, quod sacrum ob hanc causam acticatum nuptum, quia Martinus dictus Sramik obligatur se se commanere cum uxore sua Zophia perpetue et in ewm, sine [s. 339] omnibus iniuriis sibi sine causa illatis, aut ad oculos obiectis, quod tale contractum matrimonium pater prefatus Joannes Sramik filii sui Martini solus inscripsum [s] suscepit, si in tantum preffatus Martinus dictus Sramik cum sua uxore Zophia non commanerit, aut ab ea recessit, extunc Joannes Sramik tenetur et obligatur et inscriptus |–est–| se persolverisse decem marcas peccunie persolvere uxori sue filii et filie dicti Mathie Pera. Facta est inscriptio in presencia generosi Joachim Klonowsky prefecto bonorum in Dlothlicze et Camyonka¹ et in presencia famatorum consulum: Nicolai Wyerzchon et Joannis Sthrzalka et antiquorum consulum Mathie Gaska, Andree Sthrzalka, et nobilis Stanislaui advocati de Camyonka, et scabini iurati Stanislaui Swiessek et notarii interim existente Stanislaui Crupa.

371. ^a Dopisano nad przekreślonym słowem.

371. ¹ Por. nr 334, przyp. 1.

372.ª s. 340

19 kwietnia 1555 r.

Stanisław Zalewa przeciw Stanisławowi Tafilowi, który nie chciał przyjąć od niego, jako syna i sukcesora Mikołaja Zalewy, pieniędzy prawnie mu przyznanych, tj. 4,5 grzywny, za które ojciec Zalewy sprzedał dom i całe dziedzictwo, do którego Stanisław jako sukcesor ma prawo bliższości, złożył więc przed sądem 5 florenów w złocie i prosił go, aby to co przyrośnie (tzn. to co zostało do spłacenia, mógł?) dodać taką monetą.

Anno Domini 1555, feria sexta proxima post festum Pasce [19 IV]. Acta sunt hec in domo famati Jacobi proconsulis, in circulo Nove Civitatis sita. Coram dominis preconsole et consulibus: Joanne Sthrzalka preconsole, Nicolao Wyerzchon, Joanne Sramyk, Jacobo notario consulibus. Proposuit providus Stanislaus Zalyiewa in et contra providum Stanislaum Thaphil, quia ipse noluisse ab eodem Stanislaio Zaliyewa, tamquam filio et legitimo successore famati Nicolai Zalyewa, pecunias iuste eundem Thaphil concernentes marcas 4 cum media^b, pro quibus pater prefati Zalyewa domum ac hereditatem totam eidem cum uxore ipsius vendiderat, ancipere [s] et de prefatis bonis tanquam propinquiore naturalis successionis eidem condescendere, accepta ab eodem summam prefata, quam in effectu et realiter coram dominis prefatis reposuit quinque florenis in auro, et quemquod excreverit, quatinus eidem moneta adderet petivit eundem.

373. s. 341

6 lutego 1551 r.

Wojciech Kmiec winien zachować dla córki Jawki dobra pozostałe po zmarłej żonie Katarzynie, które dla lepszego świadectwa Jan wójt kamionecki polecił obejrzeć i wskazać przez ławnika Jana Strzałkę i służę zwanego Fraczek: suknię koloru czerwonego i drugą modrą, pierzynę z narzutą i 3 kołnierze jelenie, zwój płótna i kawałek drugiego, 5 giezi i 3 koszulki, 3 welony na głowę, rańtuch, rąbek, 3 ręczniki, loktus (?), 19 pasów, obrus, 14 czepków, szubę jagnięcą.

Anno domini 1551 ipso die sancte Dorothee [6 II]. Coram preconsole Andrea Strzalka ceterisque consulibus: Mathia Gaska, Joanne Lyazoch, Nicolao Krupa, necnon coram Joanne Kamyenski advocato et septem scabinis superius scriptis. Stans personaliter Albertus Kmyecz fassus est, quia remanserunt aliqua bona, seu aliqua indumenta post illius olim uxore Katherinam, que bona ista nobilis Joannes advocatus Kamyenski man-

372. ^a W środkowej części zapisu przekreślenie i napis: Vana.

^b Słowo: media oddano przy pomocy symbolu •\•.

davit obducere et assignare per Joannem iuratum dictum Strzalka et ser-
wum dictum Fraczek propter magius testimonium. Primo tunica rubri
coloris, alias luniska [?] ^a. Item alia tunica modra korthrisowa.
Item plumatica cum cooperta et cervicolaria tria. Item wal plotna
y drugyego kawalyecz. Item pyacz gyesl y thrzy ko-
sulki, tria vela kapitis [s], ranthwch, rabek, tria lintiamina, pyacz
lokthus [s], decem no[vem] cinteria [s], obrus, quatuordecim peplo-
rum. Ista omnia infrascripta dictus Albertus Kmyecz debet servare et ni-
chil perdere pro prefata filia dicta Yawka sua legitima filia. Item pellice-
am agnellinam.

374^a. s. 342–344

7 lipca 1550 r.

Wacław Dziech zastawił Walentemu Karaskowi płosę koło Jana Sramika za 8 grzy-
wien i drugą płosę koło Nieściora za 6,5 grzywien.

Acta sunt hec feria secunda infra octavas Visitacionis B[eate] V[irginis]
M[arie] [7 VII] anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo.
Coram iudicio banito, videlicet preconule et consulibus: Joanne Lyazoch,
Mathia Gaska, Andrea Strzalka, Nicolao Krupa, et septem scabinis, et
nobili Joanne advocato de Kamyonka, et eius viceadvocato Marco fabre,
primo Stanislao Swyassek, Bartholomeo Czech, Alberto myecznyk, Va-
lentino Karassek, Kursa Laurencio, Nicolao Wyerzchon, Joanne Strzal-
ka. Coram istis prenomatis stans personaliter dictus Venceslaus Dzy-
ech fassus est et recognovit, quia obligavit bona sua, videlicet plosa
penes [s. 343] Joannem Sramyk, ab partes vero altera ipsis, hoc obligavit
dictus Dzyech prefato Valentino dicto Karassek in octo marcis. Qui pre-
fatus Valentinus Karassek habebit, tenebit et utifruetur prefatum agrum
obligatum a prefato Venceslao Dzyech, ipse prefatus Valentinus tenebit,
habebit et utifruetur, tam dio donek [ss] prefatus Valentinus a prefato Ven-
ceslao recipiet realem et effectuaalem solucionem. Eodem die et anno pre-
fatus Venceslaus Dzyech coram istis suprascriptis publice recognovit, quia
obligavit simuli modo alias plosa dicto Valentino Karassek penes Ny-
esczor ab una, ab altera^b [s. 344] penes Niesczor, eodem modo in sex mar-

373. ^a Możliwa też lekcja: levinska.

374. ^a Na stronie rozpoczynającej zapis na tekście później dopisano: **Mortificacio vel cassacio**.

^b W tym miejscu znajduje się zapis z 1547 r. (nr 375), rozdzielący ww. na dwie części. ^c Jedno
słowo lub jego fragment nieodczytane.

carum cum media | –quo prefatus Valentinus Karassek habebit, tenebit
[reali...^c] donec a prefate Venceslao realem et effectuaalem, et realiter pre-
fatus Valentinus recipiet sex marcas cum media – | prefatus dicti Dzyech
obligavit eadem Karassek Valentino. Coram ipsis inffrascriptis, quod est
notum omnibus in hoc die seden[tis].

375^a. s. 344

1547 r.

Wójt Jan potwierdza, że Mikołaj Krupa posiada od niego rolę za 2 kopy.

Anno Domini 1547. Ego Joannes advocatus resigno me et cognosco, quod
Nicolaus Krupa a me possedit sub vadio peccunie agrum in duabus sexa-
genis ad hunc idem agrum pro peccunia, ut infra.

376. s. 345

14 września 1546 r.

W Kamionce rozmierzono siedliska i łany i z nakazu pana Walentego Liupsińskiego
go rządcy generalnego to rozmierzenie winno na zawsze zachować ważność, a jeśli
ktoś z mieszczan niegodziwie domierzyłby do swej miedzy więcej czy mniej, zapłaci
wadium 10 grzywien, z czego 5 grzywien dla pana i 5 grzywien do skrzyneczki
miejskiej, a rządcą winien ukarać go karą kopy (groszy) dla siebie.

[Fac]ta est generalis mansiones et medio in laneorum integra et vera co-
mensuracio oppidi Camyonka feria tertia Exaltacionis Sancte Crucis
[14 IX] anno Domini 1546. Et hoc ex mandato generosi domini Valentini
Lupsynsky¹ eiusdem bonorum protunc procuratoris generalis, tali qui se-
quitur modo, quia ab ipsorum mansium et medio in laneorum comensu-
racionem, qualiter hoc ipso mensuracionis die est, debet esse semper fir-
ma et integra, non maior, neque minor dictorum medio in laneorum men-
suratum sub vadio decem marcarum perpetue et in ewm permanere. Et si
quis oppidanorum audacia ad hanc mensuram, qua ipsa die mensuratam
est rabiturum v^a], vel mais [s] sive minus ausus esset ad suam metam ad-
mensurari, extunc iam dictum vadium decem marcarum, huius vadii qu-
inque marcas pro domino et quinque pro cista oppidale cedere debent. Et
hoc factor protunc existens pena sexagene pro se nonletare [s] debeat
presumpta.

375. ^a Patrz nr 374, przyp. b.

376. ^a Nie odczytano fragmentu jednego słowa.

376. ¹ Por. nr 295, przyp. 1.

Z powodu kłótni między Marcinem Symanowiczem a Marcinem Radostem o sad pan Andrzej i rajca Maciej Gaska na polecenie Walentego Liupsińskiego burgrabiego turobińskiego doprowadzili do ugody: Marcin Symanowicz odstępuje Marciniowi Radostowi za pół grzywny swoją część sadu, którą ma zapisaną w księgach, co Radost kasuje i umarza.

Concordia Martini Sima[nowycz cum Mar]tino Radosth

Acta sunt hec ipso die feria secunda proxima post Dominicam Judica [12 III] anno Domini 1551. Coram iudicio banito, videlicet Johanne avvocato et eius viceadvocato Marco fabro, et preconsule Nicolao Crupa tunc existente, et coram tribus consulibus: Andrea Sthrzalka, Joanne Lezoch, Mathia Gaska, et coram septem scabinis iuratis: Joanne Sthrzalka, Stanislawo Swyessek, Bartholomeo Czech, Nicolao Wyerzchon etc. Coram his omnibus suprascriptis facta est concordia inter Martinum dictum Symanowycz et Martinum dictum Radosth pro parte pomarii, quam partem Martinus Symanowycz habuit circa Martinum Radosth. Quam concordiam fecerunt dominus Andreas¹ cum Mathia Gaska consule Camyenczye[ns]y [s]. Et hoc ex mandato generosi Valentini Lupsynsky burgrabii Thurobinensis², que concordia tali videlicet modo facta est, quia Martinus dictus Symanowicz partem pomarii, quam habuit cum Martino dicto Radosth. Idem prefatus Martinus Symanowycz emisit et condescendit de illa parte < pomarii^a >, quam habuit cum Martino Radost, eodem Martino Radosth vendidit et resignavit pro media marca peccunie. Quam partem pomarii ipse Martinus Symanowycz habuit in inscripcione istorum librorum, et hoc [s. 347] est reponere in alio loco, s[ibi istam] Martinus Radosth cassat et mortificat perpetue. Quo Martinum Symanowycz tenetur pacificare ab omnibus personis utriusque sexus, tocies, quociens sibi opus fuerit |–omnes–| Martinum dictum Radost. Idem Martinus < Symanowicz^a > in hac partem pomarii nichil sibi, neque suis successoribus in eadem parte pomarii reservavit, sed totum in preffatum Martinum dictum Radost, u[t] s[upra], inffundit. Et prefatus Martinus Radosth et eius successores tenebunt, habebunt et possidebunt hanc partem pomarii eviternae. Que concordia admissa est habere robur perpetue firmitatis in omnibus suis punctis et clausulas, que conffirmatum est de forma iuris. Et ista concordia facta est propter controversias inter ipsos factas.

377. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

377. ¹ Por. nr 297, przyp. 3. ² Por. nr 295, przyp. 1.

Koziel z Siedlisk sprzedał Janowi Prazmo z Siedlisk połowę swoich dóbr ruchomych w Siedliskach za 12 grzywien.

Recognicio [^a] peccuniarum Joannis Prazmo dicto Kozyel ambuabus de Syedlyska. Ea ratione, quia dictus Kozyel vendidit medietatem suorum bonorum mobilium in Syedlyska dicto Joanni Prarzmo pro 12 marcis peccuniarum, residuum vero peccuniarum dictus Joannes Prarzmo dat et ponet dicto Kozyel et vicino suo in Syedlyska. Anno et die mensis aprilis feria secunda post Palmarum [8 IV] anni 1555.

[...] Wierzchoń nie wykonał wyroku sądu, tj. nie stawiał żony Zofii w celu złożenia przysięgi, ani nie ustąpił z połowy półtanka, zatem sąd nakazał mu milczenie w tej sprawie. Mikołaj Wierzchoń skierował sprawę do decyzji wielmożnego pana Andrzeja hrabiego z Górki, na co sąd zgodził się pod warunkiem, że uzyska rozstrzygnięcie do 6 I.

|–condescendere de medietate medii |–lato–| lanei, qui predictus Vyerzchon cum sua consorte legitima quamvis personaliter adisset coram iudicio predicto, sed iu[xta] decreto predictorum dominorum superius scriptorum minime satisfecit, hoc est nec persistit predicta consors sua Zophia corporale iuramentum, nec condescendere de medietate predicti medii lanei noluit. Ideo vigore prefatis iudicii ex decreto predictorum dominorum superius descriptorum silencium predicto Vyerzchon unacum consorte sua pro medio laneo perpetuum interposuunt^b. Ex adverso predictus Nicolaus Vyerzchon ad decisionem causae predictae sibi coram iudicio predicto ad illustrem ac magnificum dominum Andream comitem a Gorka² recepit. Quod iudicium admisit tali videlicet modo, quod sententiam predictam ad Epiphaniarum Domini [6 I] a predicto die iudicii suprascripti a prefato domino illustri [^c] amissione predictam [^d]–||

378. ^a Nie odczytano z powodu częściowego zatarcia tekstu jednego słowa lub jego fragmentu.

379. ^a Nie zachował się początek zapisu o trudnej do określenia objętości. ^b W tym miejscu w obramowaniu umieszczono zapis drobniejszym pismem i jaśniejszym atramentem o treści podanej niżej. ^c Nie odczytano jednego słowa z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty.

^d Nie odczytano 1–2 wierszy z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty. ^e Nie odczytano fragmentu słowa z powodu wyblaknięcia tekstu. ^f Patrz przyp. b.

379. ¹ Wspomniany w zapisie Andrzej z Górki zmarł 3 XII 1551 r., zatem sprawa musiała mieć miejsce przed tą datą, najpewniej w l. 40., podobnie jak następne zapiski. ² Por. nr 297, przyp. 3. ³ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

<Hoc totum decretum cassavit et mortificavit Nicolaus Wyerzchon cum consorte sua Zophia, et hoc per concordiam factam cum [Ma]thia, Sebastiano et Stanislao [e]kow de controversiis medii lanei sub Skrobow³ iacentis, de quis medio laneo satisfacit dictum Mathie^f>.

380. s. 350

7 listopada 1544 r.

Z wyroku panów: Jana Kijeńskiego pisarza ziemskiego lubelskiego, Aleksego Skoruty i Walentego Liupsińskiego burgrabiego turobińskiego, za zgodą stron skłóconych o półłanek, tj. Mikołaja Wierzchonia i Sebastiana Jelitko, Sebastian miał ustąpić z połowy półłanka, a jeśli (Mikołaj?) zechciałby mieć cały półłanek, powinna Wierzchoniowa z dwiema osobami złożyć przysięgę, że Zofia żona Mikołaja byłaby prawą dziedziczką po przodkach (tego półłanku...).

Actum est feria sexta |–infra esexta–| infra octavas Omnium Sanctorum [7 XI] anno Domini 1544. In presencja generosi domini Nicolai Zakrzewski¹, necnon advocati et viceadvocati cum septem scabinis iuratis. Quomadmodum ex decreto generosorum dominorum Joannis Kyensky notarii terre Lyvblynensis² et Alexii Skorutha³ et domini Valentini |–Lyvblyne–| Lyepsynsky burgrabii Thurobinensis⁴ decretum erat cum consensu parcium litigantium pro medio laneo, et hoc inter providum Nicolaum Wyerzchon et Sebastianum Jelythko, decreverant condescendere de medietate medii lanei prefato Jelythko Sebastiano, tali videlicet ratione decretum erat, quod si veleret integrum habere medium laneum di|–ctus–| <cta^a> Wyerzchon <yowa^b> mettercia feria sexta infra Omnium Sanctorum debuit prestare corporale iuramentum in hanc rotam, quod predicta Zophia consors prefati Nicolai Wyerzchon esset legitima ex antecessoribus heredissa, vel si nolet prestare decretum iuramentum ratione concessionis, quo domini Lyupsynsky [c]

381. s. 351

1544 r.

Dorota Jarząbkowa zastawiła Janowi Krupie półłanek pod Skrobowem, między miedzami Krzyszka i Marka kowala, za 8 grzywien i wiardunek.

380. ^a Dopisano nad skreślonym fragmentem słowa. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

^c Nie odczytano 1 wiersza z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty.

380. ¹ Por. nr 297, przyp. 1. ² Jan Kijański pisarz ziemski lubelski (1539–1547), sędzia ziemski lubelski (1547–1550) (Urzędnicy województwa lubelskiego XVI–XVIII wieku. Spisy, oprac. W. Kłaczewski i W. Urban, Kórnik 1991, nr 147, 269). ³ Zapewne Aleksander Skoruta, syn zm. w 1515 r. Olechny Skoruty h. Korczak z Młodatycz, podkomorzego chełmskiego (por. Urzędnicy chełmscy..., nr 1264; K. Stopka, Skoruta Aleksander (Olechno) z Młodatycz h. Korczak, [w:] Polski słownik biograficzny, t. 38, s. 290). ⁴ Por. nr 295, przyp. 1.

Anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto. Quomodo stans personaliter Dorothea dicta Yarzabkova coram preconssule et consulibus, et scabinis fassa est et recognovit, quia invadiavit medium laneum sub Skrobow¹, inter metis Krzyzek et Marci fabri dicto Joanni Krupa in |–novem–| <octo^a> marcis <et fertone^b> pecunie, a festo Nativitatis Domini usque ad aliud festum Nativitatis Domini, usque ad veram exempcionem a prefatam Dorothea. Qui prefatus |–medius laneus–| Joannes Krupa medium laneum tenebit et utifruetur usque exempcionem.

382. s. 351

16 kwietnia 1544 r.

Marcin Lazoch zastawił Janowi Krupie 4 staje ogrodu między miedzami A[...] Włocścieja i Mikołaja za 3 grzywny.

Anno Domini 1544. Quomodo stans personaliter Martinus Lazioch coram consule et preconssulibus, quia invadiavit alias z a s t a w y l quatuor stadia existencia inter metis A[lexi]us [?] Włoczyey et Nicolaum usque ad veram exempcionem Joanni Krupa |–de Syedliska–| de Kamyonka. Acta sunt hec feria quarta post festum Pasce [16 IV]. Acta sunt hec die, qua supra, in tribus marcis pecuniarum, quo casu si Deus Omnipotens ad prefatum eaqum permiserit mortem, extunc prefatum Joannem dictum Krupa admittit et dat realem et efectuallem intromisionem ad prefatum hortum, quem Joannes Krupa tenebit, habebit et utifruetur [^b]

383^a. s. 352

1544 r.

Mikołaj Klosek zastawił bratu swemu Michałowi 10 stai roli i łąki „u miedzki” za 8 grzywien.

Anno Domini 1544. Quomodo stans personaliter Nicolaus Klossek coram preconssule et consulibus publice et per expressum fassus est et recognovit, quia invadiat agrum et prata in alias v m y e d z k y ¹ in octo marcis Michaeli fratri suo germano usque ad veram exempcionem, qui pefa-

381. ^a Dopisano nad właściwym wierszem obok przekreślonego słowa. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

381. ¹ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

382. ^a Możliwa też lekcja: A[dalbert]us. ^b Nie odczytano przypuszczalnie jednego wiersza z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty.

383. ^a Na tekście zapisu narysowano późnogotycki, wysoki na ok. 8 cm symbol imienia Jezus: ihs.

383. ¹ Por. nr 320, przyp. 3.

tus Michael habebit, tenebit et utifruetur quousque exemet prefatus Nicolaus Klossek decem stadia, alias vlgariter d z y e s y a c z y o r o s t h a y.

384^a. s. 352

1555 r.

Wojciech Kokoszka zastawił pisarzowi Jakubowi połowę półtanka w polu zwanym Krzywy Dal (Dział, Dół?), pod młynem, koło Stanisława Świeszka, od płotów do góry, za 4 grzywny.

Anno Domini 1555. Coram famatis dominis proconsule protunc existente Joanne Lyazoch, Joanne Sramyk, Joanne Sthrzalka consulibus stans personaliter Albertus Kokoska recognovit, quia obligavit medietatem medii lanei in campo, qui dicitur K r z i w y D a l¹, vel sub molendinum penes Stanislaum Swyessek a sepes alias d o g o r i, obligaverat in quatuor marcis pecuniarum dicto Jacobo notario a festo Nativitatis Domini usque [ad aliud].

385. s. 353

1540 r.¹

Jan Wszol burmistrz oświadcza, że otrzymał od Mikołaja Misiagi 6 grzywien i jest zobowiązany do spłaty, a gdyby zmarł, wtedy poleca dać Janowi do (czasu) spłacenia tych 6 grzywien wwiązanie do należącej do niego części (majątku).

Obligacio inter Joannem Wschol et Nicolaum Misiag[a]

Et ego Joannes Wschol preconsul opidi Camyonka fateor et recognosco me recepisce ad Nicolaum Mysyaga sex marcas, cum et teneor ad veram solutionem. Quo casu, quod absit, si ipse Deus Omnipotens permiserit super me mortem, extunc ego ipse Joannis dare et admittere studebo realem et efectualemente intromissionem ad partem ad me spectancium, et hoc mo [s] harum sex marcarum, vel ad realem solutionem.

386. s. 353

1540 r.

Jan Wszol oznajmia, że za radą pana Walentego Liupsińskiego kupił część własną dziedzictwa zgodnie z targiem uczynionym z Dorotą Ruskową, za 12 grzywien,

384. ^a Dopisano później na dole strony.

384. ¹ Niezidentyfikowane pole w rejonie Kamionki, nazwa Krzywy Dal (Dział, Dół?) nie zachowała się.

385 ¹ Datacja domyślna na podstawie daty następnej zapiski sporządzonej tą samą ręką na tej samej stronie.

z czego Dorota wzięła 3 grzywny, a 9 pozostaje w skrzyneczce miejskiej do czasu ugody (z innymi?).

Anno Domini 1540

Et ego Joannes fateor Wschol civis in Kamionka, quia emi partem propriam hereditariam secundum forifacionem, evoco Dorotheam Rvskowa pro |-viginti-| duodecim marcis pecunie, ubi fuit macipetus [s] alias l y t h k u p, in presenciam famatorum accie conspectum: primo Marco fabre, secundo Petro Vagorz, tercio Jacobo |-Vagorz-| Yaworek, quarto Swyderski, et hoc feci ex consilio generosi domini Valentini Lyvbsynski¹, quia emi perpetue et in ewm. Que Dorothea Rvskowa accepit tres marcas, et ad hunc sunt in cista civili 9 marce usque ad concordiam effectualemente.

387. s. 354

8 listopada 1543 r.

Maciej Gaska winien jest Stanisławowi Stawinodze pieniądze, które ma złożyć w ratach: pierwszą ratę 2,5 grzywny do Zielonych Świątek w 1544 r. [1 VI].

Anno Domini 1543, ipso die feria quinta in octava Omnium Sanctorum [8 XI]. Recognicio dicti Mathie et Sthawinoga, Gaska ad reposicionem pecuniarum. Quomodo dictus Mathis Gaska ad omnem ratam debet reponere dicto Stanislaui Stavinogo, hoc est pro prima rata pro festo Pentecoste proxima duas marcas cum media, pro anno Domini 1544. Eandem pecuniam, videlicet duas marcas cum media, sub vadio earundem pecuniarum et prefatorum summarum. Acta sunt hec in opido in Kamyonka, in domo Mathie Gaska, prout supra, et iliis videbitur.

[^a]

388. s. 355

6 sierpnia 1543 r.

Mikołaj Klosek zastawił Janowi Krupie 1/5 półtanka w lesie zwanym Skrobów za 2 grzywny.

Anno Domini 1543, feria secunda post festum Marie Nivis [6 VIII].

Obligacio

Factum est vadium inter Nicolaum Klosek et inter Joannem Krvpa, utriusque opidanis in Kamyonka. Stans personaliter Nicolaus Klossek coram

386. ¹ Por. nr 295, przyp. 1.

387. ^a Nie odczytano jednego wiersza tekstu umieszczonego na dole strony z powodu zniszczenia tego fragmentu karty.

preconsule et consulibus: Marco fabre, Joanne Krvpa, Joanne Wyrzchon, Joanne Wscholek, ceterisque fidedignis publice recognovit, quia invadiavit quintam partem medii lanei sub silva, qui dicitur Skrobow¹ in duabus marcis pecunie prefato Joanni Krvpa. Qui Joannes Krvpa debet quintam partem medii lanei, debet tenere, habere et utifruī ab anno Nativitatis Domini ad festum cvrentem [s], usque ad plenariam exempcionem, qui prefatus Nicolaus Klossek debet ipsum defendere prefato Joanne Krvpa a qualibet persona.

389. s. 355

1543 r.¹

(Zapis zachowany fragmentarycznie): połowa ogrodu Macieja Kursy (położona) między Michałem Kloskiem a Jakubem Wierzchoniem [...]

Medietas horti Mathie Kursae spectantis

Supradictum Mathie Kursae inter Michaelē Klossek ab una et Jacobum Wyrzchon ab altera, et hoc quo receperit sibi ad ewm [a] et debent [b].

390. s. 356

6 sierpnia 1543 r.

Anna Włosiejowa staruszka z Kamionki zastawiła Mikołajowi Misiadze z Siedlisk półłanek pod Dąbrówką za 10 grzywien.

< Włosiey^a >

Anno Domini 1543, ipso die Transfiguracionis Domini [6 VIII]. Facum est vadium inter Włosczyeowa antiqua de Kamyonka et Mysyaga de Syedliska. Quomodo stans personaliter Anna Włosczyeyowa coram iudicio banito et coram preconsule et consulibus: primo Marco fabre, secundo Joanne Krvpa, Joanne Wschol, Joanne Wyrzchon, et coram aliis fidedignis publice recognovit, quia invadiavit medium laneum sub Dambrowka¹ in decem marcis prefato Nicolao Mysyaga a festo Natalis Domini ad festum currentum. Qui prefatus Nicolaus Mysyaga debet tenere et utifruī prefatum medium laneum usque ad exempcionem a prefata Anna Włosczyeyowa sine quovis impedimento iuridico.

388. ¹ Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

389. ¹ Datacja domyslna na podstawie dat sąsiednich zapissek.

389. ^a Nie odczytano jednego słowa z powodu zniszczenia tekstu. ^b Dalsza część zapisu, o trudnej do określenia objętości tekstu, nie zachowała się.

390. ^a Dopisano na marginesie strony. Nie ma pewności, czy jest to tytuł zapisu.

390. ¹ Dąbrówka, wieś ok. 7 km na S od Kamionki (SHG, s. 63–64).

391. s. 356

1544 r.

Stanisław Włosiej oświadczył, że wziął 9 grzywien od Mikołaja Misiagi za wspomniany (zastawiony) półłanek.

Anno Domini 1544. Quomodo veniens Stanislaus Włosczy[ey] sanus mente et corpore fassus est et recognovit coram iudicio banito se recepisse | -duabus- | marcas < novem^a > peccuniarum a Nicolao Misyaga ad prefatum medium laneum usque ad veram exempcionem a prefato Stanislawo Włosczyey. Acta sunt hec feria tertia [b]

392. s. 357

1543 r.

Szlachetny wójt Jan oświadczył, że zapłacił za rolę, którą trzymał w zastawie koło (u?) Macieja Czecha.

Anno Domini 1543. Stans personaliter coram iudicio banito nobilis Joannes advocatus Kamienensis recognovit, quia iam satisfecit et solutus est pro agro, quod agrum invadiaverat circa Mathiam Czech in presencia Marci fabri preconsulis et consulibus: Joanne Krupa, Joanne Wschol et aliis fidedignis.

393. s. 357

1543 r.

Jan Lyazoch zastawił Janowi Krupie 1/3 półłanka na Kokoszy i 1/3 innego półłanka przy młynie i między tegoż Jana Krupy, oraz 4 staje na drugim polu „pod Okolnym Lasem”, za 5 grzywien bez wiardunku.

1543

Vadium inter Joannem Lyazoch et Joannem Krvpa opidanis in Kamyonka. Quomodo stans personaliter Joannes Lyazoch fassus est coram preconsule Marco fabre et consulibus: Joanne Wschol, Joanne tunc existente consul Krvpa, Joanne Wyrzchon, quia invadiavit terciam partem agri medii lanei in Kokoscha¹ et terciam partem alteri medii lanei penes molendinum, ab hac parte penes intersticiū dicti Joannis Krvpa, et in altero campo, alias pod okolokolnym lyasse² quatuor stadia. Istā omnia infrascripta Joannes Lyazoch invadiavit Joanni Krvpa in summa quinque marcarum minus fertone. Qui Joannes Krupa debet tenere prefa-

391. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Nie odczytano ok. 1 1/2 wiersza z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty.

393. ¹ Por. nr 239, przyp. 2. ² Por. nr 289, przyp. 1.

tum agrum |–usque–| ab annum ad |–anno–| Nativitatis Domini ad annum currentem, usque ad plenariam exemptionem.

394. s. 358

1539 r.

Maciej Wierzchoń i Jan Byszko pod przysięgą zeznali, że byli z ramienia wielmożnego pana ustanowieni do ugody między kowalem Markiem i Dorotą Jarząbkową w sprawie domu na rogu przy stawie i ulicy koło drogi publicznej do Lublina, który kowal Marek kupił od Jana Kądzioro za 14 grzywien oraz (w sprawie) robocizny Marka przy oporządzaniu lasów. Dorota Jarząbkowa, jako bliższa po bracie zwanym Nagonicz, prosiła wielmożnego pana Jana Bochothnickiego, aby nie pozbawiał jej tego domu. Mediatorzy zeznali, że pani Dorota za prace winna dać Markowi 4 grzywny i za półłanek wykarczowany w lesie 3 grzywny i 3,5 grosza, czyli razem 7 grzywien i 3,5 grosza.

Acta sunt hec feria sexta proxima post festum Circumcisionis Domini anno Domini 1539. Coram nostro banito iudicio presentibus proconsule <cum^a> consulibus, proconsule protunc existente Marco fabro cum quatuor[r] consulibus: Joanne Krupa, Jacobo Jelythko, Stanislao Drąg, Mathia Vyrzchon, necnon viceadvocato nostro Nicolao Kursa cum septem scabinis iuratis: Joanne Vyrzchon, Joanne Łazoch, Jacobo Przybylek, Mathia Gąska, necnon alii duo ad hoc ius spectantibus ex suburbio nostro Syedlyska, Nicolao Krvpa, Joanne Włosz. Venientes famati viri Mathias Vyrzchon, Joannes Bysko personaliter <actedens [s]^b> coram nostro banito iudicio sub propriis iuramentis recognoverunt, quod erant ex brachio m[agnifici] d[omini] deputati ad concordiam inter partes, videlicet inter <famatum^a> Marcum fabrem civem de Camyonka et inter honestam Dorotheam Jarząbkowa pro domo et labore, quem predictus Marcus faber apposuit ad colendum silvas. Que domus situata et limitata est in acie penes piscinam, in platea penes strata, que tendit versus Lublin. Quam domum famatus Marcus faber emit apud Joannem Kądzioro pro quatuordecim marcis numeri Polonialis monete. Hec predicta Dorothea Jarząbkowa, tanquam propinquior post fratrem suum germanum dictum Nagonyczy peciit magnifici domini Joannis Bochothnyczky¹, ut illam non alienaret ab hoc domo tanquam propinquiorem. M[agnificus] d[ominus]

394. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Nie odczytano jednego słowa z powodu niewłaściwego zszycia karty. ^c Nie odczytano 2–3 słów z powodu zniszczenia fragmentu karty.

^d Nie odczytano 2–3 wierszy z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty.

394. ¹ Por. nr 132, przyp. 2.

deputavit et dedit suprascriptos. Ipse vero suprascripti [^b] seu mediatores recognoverunt, quia per domina Dorothea pro labore debuit dare <et det^a> quatuor marcas, et pro medio laneo tres marcas et 3 grosis cum medio. Que tota suma est septem marcas et <3 grosis cum medio^a> dedo [^b] nullam mencionem habuerunt circa mediacionem mediatores [^c] suprascriptis [^d].

395. s. 359

8 sierpnia 1539 r.

Szlachetny Jan Słotwiński zastawił Wojciechowi Liesko 1/3 półłanka z „umiedzykiem” na Kokoszy.

Acta sunt hec feria sexta proxima ante festum sancti Laurentii [8 VIII] anno Domini 1539. Personaliter constitutus nobilis Joannes Slothfynsky¹ coram nostro banito iudicio publice recognovit, quia invadiavit terciam partem medii lanei pariter cum umyedyek², qui medius laneus iacet in Kokossa³, et his predictus Albertus Lyesko debet tenere hanc invadiacionem ad hoc tempus, quousque suprascriptus Joannes Sloczphynsky eximet hanc invadiacionem.

396. s. 359

Piątek po 2 lutego (schyłek lat 30. XVI w.²¹)

Mikołaj Wierzchoń zastawił rajcy Janowi Krupie 1/2 półłanka naprzeciw Skrobowa za 3 grzywny od święta św. Katarzyny [25 XI] do drugiego święta św. Katarzyny, bez możliwości wykupu aż do tego terminu.

<Jan Krupa już dał czwartą grzywnę (może ćwierć grzywny?) Mikołajowi Wierzchońowi (pod zastaw) wspomnianej roli>.

Acta sunt hec feria sexta proxima post festum Purificationis Marie [po 2 II]. Veniens ad nostrum banitum iudicium famatus Nicolaus Vyrzchon civis de Camyonka publice recognovit, quia medietatem medii lanei iacentis versus Skrobow² invadiavit in tribus marcis famato Joanni Krvpa civi et consuli de Camyonka a festo sancte Katharine [25 XI] usque ad aliud festum dive Katharine, secus post elapsum festi suprascripti nulla vi, nec ullo iure potest exemere usque ad suprascriptum festum, protunc re-

395. ¹ Jan Słotwiński, zapewne krewny lub tożsamy z Feliksem (por. nr 291, przyp. 1 i nr 404).

² Por. nr 320, przyp. 3. ³ Por. nr 239, przyp. 2.

396. ¹ Data roczna przypuszczalnie zbliżona do datacji zapiski poprzedniej na tej samej stronie.

² Por. nr 98, przyp. 1, nr 177, przyp. 2, nr 244, przyp. 2, nr 257, przyp. 1.

396. ^a Dopisano bezpośrednio pod zapisem tą samą ręką.

sidentibus Marco fabro proconsule protunc, Joanne Krvpa, Mathia Koczko, Mathia Vyrzchon et viceadvocato cum septem scabinis.

< Idem Joannes Krupa iam dedit quartam marcam prefato Nicolao Wyrzchon ad prefatum agrum.^a >

397. s. 360

1508 r.

(Treść zapisu w znacznym stopniu niezrozumiała z powodu bardzo słabych umiejętności pisarza.) Wójt i rajcy poświadczili poręczenie spłaty 5 grzywien udzielone przez imiennie wymienione osoby, Honnesowi przez pana Sikacza. Określono terminy uregulowania tego zobowiązania oraz wskazano osoby w tym uczestniczące.

[Co...^a] 1508

Item dominus Mathis advocatus per atencium consulibus conventi hii < domini^b >: Kendoro, Lyelythko, Vansko, Stanislaus Ys[...]^c]bant, Johannes dictus Patyk fideiussor istius by consel [ss] Albertus faber, Johannes sutor, Javorek, Stawinoga Andreas, fideiusserunt qui czo tu raczuly za pana Sykacza 5 marcas isti Honnes. Quid invenitur dedierint czo the drugo patri dedierint puero po sene < duas^b > marcam solvere. Item quid deberent dare 5 marcas – czo rok to pul mar ma viplacza na sventhy Mathie 50 V [s] ad istas |–dictas–| < 5^d > marcas marcam posuit fideiussor prefatis, adned est debitus est 4 marcas in die s [s] tres marcas solvit.

De istis pecuniis dederunt.

398. s. 360

Przed 28 października 1534 r.¹

Jan Krupa wykupuje pół ogrodu od Bogusława Świątki: dał 5 groszy i Świdorski 5 groszy.

Item ego Joannes Krupa exemi medium ortum aput Boguslaw < Swiatek^a >, dedi quinque grosis et Swydersky 5 grosis.

399. s. 360

Lata 30. lub 40. XVI w.¹

W piątek przed św. Wawrzyńcem Benedykt współobywatel (z Kamionki) oświadczył [...]

397. ^a Po tych literach znak abrewiacji. ^b Dopisano nad właściwym wierszem. ^c Między tymi literami znak abrewiacji. ^d Dopisano nad przekreślonym słowem.

398. ¹ Zapiska niedatowana; terminus ante quem wynika z treści zapiski nr 401.

398. ^a Dopisano na marginesie strony, na wysokości właściwego wiersza.

Feria sexta proxima ante festum sancti Laurencii [przed 10 VIII] personaliter constitutus providus Benedictus concivis [...re^a]cognovit [^b]

400. s. 361

W ratuszu, 3 stycznia 1538 r.

Czcigodny pan Wawrzyniec Pachlerz wydierzał panu Maciejowi Czechowi, mężowi Ruskowej, dom po ojcu z przynależnościami, tj. ogrodami i rolami, który z jego ramienia Maciej ma wykupić od Korzkwiczów i trzymać przez 7 lat. Winien odbudować, czyli pobić i polepić izbę, później nawieźć ziemi i na zatylku naprzeciw stawu odyłować [...]

Acta sunt hec in pretorio nostre in Camyonka feria quinta post festum Circumcisionis Domini [3 I] anno Domini 1538. Coram nobis < protunc^a > residentibus, videlicet proconsule et consulibus: proconsule Jacobo Jelythko, Joanne Sramyk, Joanne Krvpa, necnon iuratis: Joanne Bysko, Stanislaw Drąg et < Nicolao^a > viceadvocato de Dysz¹. Veniens ad nos honorabilis dominus Laurencius Pachlyrz nacione de eadem Camyonka recognovit et protestavit, quia arendavit et concordiam fecit cum provide domino Mathia dicto Czech, viro dicta Ruskowa, domum suum, seu |–partem hereditatis sue–| patrimonium legitime patris sui cum omnibus attinenciis, que spectant ad hanc domum, videlicet ortis, agri, et hunc agrum predictus Mathias Czech debet et habet potestatem ex brachio honorabilis domini Laurencii Pachlyrz exemere |–integrum–|, quod pertinet ad hanc domum aput providos Korzquyczowye propter suum commodum, et his predictus debet quiete et pacifice tenere domum, ortos et agros usque ad septem annos, ut secum contractum fecerunt. Et his predictus Mathias Czech debet reedificare palacium de novo, alias y pobyecz sznow stubam, alias polyepycz y pobyecz et intream secus terra adimplere alias na wyescz et ex oposito piscine alias za thilek odyłowacz ry n [^b]os palacium debet denuo [^b] imponere et ex pa [^c].

399. ¹ Brak daty rocznej, przypuszczalnie zbliżonej do datacji sąsiednich zapisek.

399. ^a Nie odczytano ok. 2 słów z powodu zniszczenia tekstu. ^b Zniszczony dolny fragment karty obejmujący 4–5 wierszy.

400. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Nie odczytano ok. 2 słów z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty. ^c Zniszczone ok. 2 wiersze tekstu.

400. ¹ Por. nr 5, przyp. 5.

Jan Krupka, opiekun zmarłego Jana Ruska, dał na dom między Dominiczakiem a Pawłem Kloskiem 9 wiardunków, 1 grosz i ogród, na półłanek między Maciejem Gąską a Stefanem Ćwikłą 2 grzywny, na łąki dał Maciejowi Kloskowi 3 wiardunki, na inny półłanek między Maciejem Dominiczakiem a Dorotą Jaroszwą dał Pawłowi Smolnikowi 4 grzywny i 4 grosze. Z tego półłanka dał Mikołajowi Sepiotko 1,5 grzywny poręczenia.

< Smatkowi razem ze Świdorskim dał 10 groszy za ogród >.

Matheria Johannis Krupka

Anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quarto. Acta sunt coram nobis Jacobo Yelythko proconsule, Mathia Wyrzchony, Johanne Wyrzchony et Mathia Klyssa, in die Simonis et Iude Apostolorum [28 X]. Johannes Krupka civis in Camyonka, tutor olim Johannis Ruszek, civis et ministerialis in Camyonka, dedi super domum, qui iacet inter partes parti ex una Domyenyczek, ex altera Paulo Kloszek novem fertones et grossum cum orto, ad medium laneum, qui iacet penes Mathiam Gąszka, ex altera Stephano Czwylka duas marcas, ecciam Mathie Kloszek a prata dedi tres fertones. Item dedi Paulo Szmolnyk a alio medio laneo dedi quatuor marcas et quatuor grossos. Qui laneus, videlicet medius iacet inter partes ex una < Mathia^a > Domyenyczek, ab altera Dorothea Yaroszowa. Ex eodem medio laneo dedi Nicolao Sepyothko mediam secundam marcam vadimonium. < Item Smathkowy dedi cum Swydersky decem grossos tamen (?) ad ortum^b >. 153[4]. Mathias vicarius in ibidem.

Burmistrz i rajcy polecili zapisać w księdze miejskiej osoby wyznaczone do podziału między Benedyktem ślusarzem z Lublina i jego żoną Joanną a Elżbietą żoną zmarłego Mikołaja Ruska. Tegoż dnia z nakazu Jana z Oleśnicy wojewody lubelskiego nałożone zostało wadium 30 grzywien między ww. stronami; jeśli któraś z nich powyższe zaneguje, lub do jakiejś części podziału nie zastosuje się, lecz swoim zaniechaniem wadium wzruszy, przypadnie ono wielmożnemu panu Janowi z Oleśnicy wojewodzie lubelskiemu. |–Elżbieta już winna dać Benedyktowi rzeczy ruchome należące do niego, zwłaszcza długi–|. Ma ona dać spokój Benedyktowi w sprawie długów zatrzymanych po śmierci Mikołaja Ruska, które ów Benedykt ma ściągnąć i złożyć u rajcy Jana Krupy aż do przybycia wielmożnego pana.

401. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Dopisano pionowo na marginesie obok zapisu i dwiema ukośnymi kreskami wskazano miejsce umieszczenia tego fragmentu w tekście.

Ad perpetuam rei memoriam. Nos proconsul cum consulibus feria secunda infra [octa]vas Corporis Cristi [4 VI] admissimus inser[ti], seu inscribi in librum civilem, necnon divisores inter famatum [Benedi]ctum serificem [s^a] de Lublin [et inter honestam] Heliza[beth ...^b] [s. 363] magnifici domini et voluntate, vocati et deputati. Primo principalem erat divisor nobilis dominus Polykowsky¹, qui erat missus ad hanc divisionem ex brachio magnifici domini Johannis de Olesnycza palatini Lublinensis², secundus divisor, seu testis ministerialis noster, tercius Nicolaus Kurssa viceadvocatus noster, quartus Johannes Sramyk, Johannes Bysko, Johannes Wlosz, Mathias Vyrzchon, et ipsi predicti testes omnia coram nobis recognoverunt sub iuramentis suis.

Bravium inter ipsos

Eodem die ex decreto magnifici domini Johannis de Olesnycza palatini Lublinensis valatum et interpositum est bravium, necnon per testes et divisores inter partes famatum Benedictum et eius coniugem Joannam, et inter honestam Helizabeth uxorem olim Nicolai Russek civem in Camyonka, videlicet triginta marcarum. Quod si aliquis ex supranominatis partibus verbo insurgeret, vel que ex divissione per divissores ad quam partem non pertineret, sed sua preternitate bravium frangeret, dictum bravium succumbit magnifico domino Joannis de Olesnycza palatino Lublinensi. |–Et hec preffata Helizabeth iam predicto Benedicto mobilibus rebus, que spectant ad ipsum, presertim debita, debet illi dare [c^e]cem, neque illum interpellare in hec debitis, que devellata sunt ad predictum, scilicet Benedictum serifficem^a, civem de Lublin.–|

Eodem die nos proconsul Jacobus Jelythko cum consulibus, Johannes Sramyk, Johannes Krupa, Marcus faber, necnon Nicolaus viceadvocatus Kurssa recognoscimus, qu[omodo ven]iens honesta Helizabeth [... Rusko^d]va ad nostrum bani[tum iudicium ..., pres^d]entibus ministe[ri]ali [...^e] Sokul de [tⁱ] [s. 364] longo tempore manebis in h[ac do]mo, et non longo tempore mane[bis] in hac domo. Et hec predicta Helizabeth Rvskowa debet pacem dare prefato Benedicto seriffici^a Lublinensi in his debitis, que

402. ^a Powinno być serifabrum – por. nr 268. ^b Nie odczytano 3–4 wierszy z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty. ^c Nie odczytano fragmentu słowa. ^d Nie odczytano prawdopodobnie 1 słowa z powodu zniszczenia fragmentu tekstu. ^e Nie odczytano ok. 1 wiersza z powodu zniszczenia tekstu. ^f Zniszczone ok. 3 wiersze. ^g Dopisano nad właściwym wierszem.

402. ¹ Jan Polikowski bliżej nieznan. ² Por. nr 132, przyp. 3.

retenta sunt <post⁸> mortem olim Nicolai Russek et ipse Benedictus debet ista debiti extorquere et ad locum unum ponere ad providum Johannem consulem dictum Krupa civem in Camyonka usque ad adventum magnifici domini.

403. s. 364

2 stycznia (1535 r.¹)

Dorota Jarząbkowa zastawiła półłanek za 6 grzywien i łkę za 3 wiardunki Maciejowi Wierzchoniowi, który ma płacić czynsz za wspomniany półłanek i łkę.

Acta sunt <hec^a> sabato proxima post festum Circumcisionis Domini [2 I]. Veniens honesta Dorothea Jarząbkowa recognovit coram nostro banito iudicio, quia invadiavit medium laneum in sex marcis et pratum in tribus fertonis et aput famatum Mathiam Wyrzchon. Qui predictus Mathias Vyrzchon de[bet] pacifice in hoc debito medium laneum, pratum tam longe, quousque totalemolucionem habebit a suprascripta Dorothea et a filiis eius, et ipse suprascriptus tenebit et tenetur solvere censum a predicto medio laneo, a prato, ad quemlibet annum.

404. s. 364

6 sierpnia 1535 r.

Szlachetny Feliks Słotwiński zastawił Wojciechowi Liesko swoją część (dziedzictwa?) za 6 grzywien i wiardunek [...]

Inscriptio Lyesko Alberti

Acta sunt hec feria sexta proxima ante sancti Laurencii [6 VIII] anno Domini 1535. Veniens, constitutus personaliter nobilis Felix Slothphynsky concivis noster¹, coram banito iudicio, proconsule cum consulibus Marco fabro, Johanne Krvpa, Jacobo Jelythko, Mathia Vyrzchon, necnon viceadvocato cum scabinis publice recognovit, quia suam partem propriam invadiavit [a]ssione invadii providi Alberto [Lyesk]o in sex marcis et fe[r]tonem ...^a] dictus Kokoszcycz [b].

403. ¹ Data roczna na podstawie datacji następnej zapiski wniesionej tą samą ręką na tej samej stronie.

403. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

404. ^a Nie odczytano ok. 1 słowa z powodu zniszczenia fragmentu tekstu. ^b Zniszczony dolny fragment karty, obejmujący 3–4 wiersze.

404. ¹ Por. nr 291, przyp. 1.

405. s. 365

13 kwietnia 1535 r.

Wójt Jan zastawił Mikołajowi Ruskowi sołtysowi z Nasutowa 2 półłanki: pierwszy koło między Kloska i inny koło między plebana za 9 grzywien, z których ma mu dać do przyszłych świąt Wielkanocy 3 grzywny pod dzierżawę połowy „grodzy”, a jeśli nie da, Mikołaj Rusek może sobie zabrać połowę „grodzy”, zastrzec używanie i korzystanie, tj. zbierać zboża aż do pełnego wykupu przez wójta.

Materia invadiacionis advocacie Russek anno Domini 1535

Die Martis, quatuordecima mensis Aprilis, vel quasi post dominicam Misericordia tertia feria, que decanitur [s] in ecclesia. Ego Johannes advocatus in Kamyonka recognosco me invadiasse duos medios laneos situs primum inter vel circa Clossek limite alias m y e d z a et alium circa | -g r o - d z a plebani inter- | <limite^a> in | -sex- | <novem^a> marcis monete Polonialis currentis in Regno domino advocato Nicolao Russek in Nasutow¹. Ex quibus marcis tenetur sibi dare ad festum futurum Pasce festo sub tenuta <media^b> g r o d z a ista si prefatus dominus advocatus Camyenski prefatas marcas tres non dederit ex eisdem peccuniis predictis novem marcis, tunc dominus Nicolaus advocatus Rusek in Nasutow debet se intoli <in media^b> g r o d z a providere uti et ad suos commodus, videlicet frumentalia sibi ex eadem congregare quoadusque totalem exemptionem factam fuerit prefatum dominum advocatum Camyenski. Hec sunt facta coram nobis consulibus Marco fabro, Jacobo Jelithko et Drasek et aliis fidedignis.

<Advocatus Kamienski^c>

406. s. 365

1536 r.

(Zapis zachowany fragmentarycznie). Mikołaj Rusek oświadcza, że szlachetny pan Jan wójt całą spłatę długu winien [...]

Anno Domini 1536

Ego Nicolaus Russek recognosco coram [pre]sentibus, videlicet Jacobo Jelythko, Johanne Krvpa, Johanne Slothffynski, quod michi nobilis dominus Johannes advocatus in Camyonka totalem, realemolucionem michi [...^a]d debitum michi tenebit [a] [recog]nosco octo marcas [b].

405. ^a Dopisano nad przekreślonym fragmentem. ^b Dopisano nad właściwym wierszem.

^c Dopisano inną ręką wzdłuż prawego marginesu strony.

405. ¹ Por. nr 337, przyp. 2.

406. ^a Nie odczytano prawdopodobnie 1–2 słów z powodu zniszczenia fragmentu karty.

^b Zniszczony dolny fragment karty, który mógł zawierać 2–4 wiersze.

Wójt Jan oznajmił, że od Macieja Kluska pobrał 4 grzywny, za które zastawił mu 1 łan podzielony na 2 półłanki: pierwszy między miedzami plebana i inny między miedzami tegoż pana Macieja Kluska, a jeśli nie spłaci (długu) do Niedzieli Palmowej (6 IV 1533 r.), wtedy Klusek może uprawiać rolę i czynić zasiewy aż do faktycznej spłaty 4 grzywien.

Materia domini advocati de Kamyonka cum Mathia Klussek < eius sorte^a >

| = Acta sunt hec in die sancti Michaelis [29 IX] anno 1532. Quomodo personaliter compareans generosus dominus Joannes advocatus de Camyonka publice recognovit, quia a famato Mathiae Klussek supsi [s] quatuor marcas monete comunis, in Regno curentis, in qualibet marcam 48 computando, ratione obligacionis et in supradictis quatuor marcis invadiat sibi unum laneum divisum, divisos in duo medios laneos adiacentes: primum videlicet inter metas venerabili domini plebani de eadem Kamyonka et alium inter metas eiusdem domini Mathie Klussek, et hoc modo, si dictus dominus advocatus non dar[et], neque solveret in effectum, que non deret pro dominica Ramispalmarum, extunc dictus Klussek in deffectu solucionis [de]bet colere agrum et semina[re] usque ad efectualetm solucio[nem] dicto Klussek, videlicet quatuor marcas. = |

(Zachowany tylko fragment zapisu). Wojciech Ossęka z żoną zapłacił dług [...]

Matheria Ossaka cum uxore suam [s] anno Domini 1533

Ego Albertus Ossaka solvi debitum meum, quem fui debitus, requisitum acteperam [s] in mutuam ad^[a] legitimam^[b] solvi medium^[a] dictus marcas et^[c] marcas sine^[d].

Wójt Jan zastawił Mikołajowi z Kamionki, sołtysowi w Nasutowie, półłanek przy między wójtostwa zwany Mantule i inny półłanek przy między plebana, za 6 grzywien.

407. ^a Dopisano tą samą ręką nad tekstem, bez wskazania właściwego miejsca dopiski.

408. ^a Nie odczytano 1–2 słów z powodu zniszczenia dolnego brzegu karty. ^b Lekcja niepewna. ^c Zniszczony 1 wiersz. ^d Zniszczony tekst ok. 5–7 wierszy na dole s. 366 i przypuszczalnie na górnym brzegu s. 367.

Matheria domini advocati de Kamyonka cum | –das– | provido Nicolao avvocato de Nasvthow¹.

Acta sunt hec in die sancti Cristofori [25 VII] anno Domini 1533

| = Ego generosus dominus Johannes veniens recognosco, quia ego provido Nicolao de Camyonka, avvocato de Nasvthow invadiam laneum in sex marcis. Qui medius laneus iacet penes metham advocacie, qui dicitur Mantvllle, et alius medius laneus, qui iacet penes metham plebani. Item quam in condicionem tenebo usque omni debita et certa fiet solucio marcarum plena. Presentibus domino Jacobo Jelythko protoconsule et domino Nicolao Sepyothko consule. = |

Jan Krupa, opiekun domu zmarłego Ruska, stojącego w Kamionce na łanie między Michałem Kaszką a Stefanem Ćwikłą, dał 2 grzywny panu Sepiotko, 1,5 grzywny panu Pawłowi Smolnikowi, 4 grzywny i 4 grosze panu Opali Podleskiemu [...]

Anno Domini 1533

| = **Materia domini Joanni Krupa de Kamynka cum provido domino Jelythek < prothoconssule^a >** et eciam cum domino Wyrchon < Mathia^a >, et eciam cum domino presente, et alium dominus Johannes Vyrchon, et eciam cum domino Klessa in die Simonis [28 X]. Ego Krupa Joannes civis in Kamynka recognosco, quot ego tutor super domum, videlicet obiti olim Ruszok, hec existente in Kamyonka in illio laneo in medius Michaelum Kaszka et inter medius Stephani Czwykła. Ego Krupa dedi summam duas marcas domino Szyepythko, dedi mediam alteram marcam domino Paulo Szmelnyk, dedi quatuor marcas et quatuor grossos domino Opale < Pyodlesky^a > marcam dedi^[b] s z y e s z c r y a n c z o w y t r z y m a fr^[c] palatino habui t^[d] = |

W sprawie oszczerstwa rzuconego na czcigodnego pana Regowskiego plebana w Kamionce wysłuchano świadków: ze strony pozwanego – Mikołaja Borkowskiego rektora kościoła w Dysie, Marcina sługę Regowskiego i Stanisława Zdunka; ze strony

409. ¹ Por. nr 337, przyp. 2.

410. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Nie odczytano 1–2 słów z powodu zniszczenia fragmentu karty. ^c Nie odczytano 4–5 słów z powodu zniszczenia fragmentu karty. ^d Brak najpewniej 2–3 wierszy tekstu wskutek zniszczenia dolnego brzegu karty.

przeciwnej – Stanisława Klaudusa i jego córkę, ponadto (ta) służebna chciała do-
wieść gwałtu przy pomocy (zeznań) Stanisława z Kocka, niegdyś rektora kościoła w
Kamionce, którego zawiadomiła, że ma przybyć w poniedziałek zapustny dla jej
(sprawy), ów (zaś) zaprzeczył, by coś wiedział [...]

Stanisław Klaudus głosił, że jego córkę proboszcz siłą zabrał na służebną, (świadek)
odpowiedział, że nie przyjął jej na służbę.

Czcigodny pan pleban w obecności Jakuba Jelitki burmistrza w Kamionce podnie-
sionym głosem domagał się aresztowania (winnej).

Pleban oczyścił się z oszczerstwa świadectwem Stanisława Mazura.

| –Cora[m] domino advocato no– |

Materia venerabili domini plebani Regowsky etc.

| –Quomodo partes contrarie constitute coram iure: pars actorea venera-
bili domini plebani in Kamyonka, que constituta suis ratione et modo
testoris de calumnia illata in venerabilem supranominatum debite exaudi-
ti testes venerabili domini Regowsky assertum quod in nullo dominum
suum– |

1532

Quomodo partes contrarie constitute coram iure civitati Camyonka: ac-
torea pars venerabili domini plebani in Kamyonka, que constituta e[s]t
ratione et modo testoris, <per parti uteras dominum plebanum in Ka-
myonka^a>, videlicet discretus Nicolaus Borkowsky rector de Dys¹, Mar-
tinus servus eiusdem, v[idelicet] (?)^b domini Regowsky <et Stanislaus Szdu-
nek^a>. In parte contraria famati Stanislao cum filia dicto Claudus voluit
comprobare calumnia illata per supranominatos, quod ancilla dicta [c]su-
rum^d [s. 369] Insuper dicta ancilla voluissetque probare dictum factum
oppressum per discretum Stanislaum de Koczko², olim rectorem de Ka-
myonka, que ancilla refferebat pro se venturum ad dominum <feria se-
cunda Carnisbrivii [s] [11 II]^e> ad dictum actum, ipse personaliter stans
negavit et negare se unquam conscius esse, et volet expurgare dictus
Stanislaus iuramento proprio, et acusat, quod dicta ancilla dominum pro
uno tumtum vice opressionem, aduc dictus famatus Stanislaus Klaudus proc-
lamabat se vi accepturam filiam eius servam, famulamque venerab[ilis],

411. ^a Dopisano na marginesie strony obok odpowiedniego fragmentu zapisu. ^b Odczyt nie-
pewny, mogło być: v[enerabili]. ^c Nie odczytano 1–2 słów z powodu zniszczenia fragmentu
karty. ^d Brak 3–4 wierszy zapisu z powodu zniszczenia karty. ^e Dopisano nad właściwym
wierszem. ^f Odczyt niepewny. W tekście nad literami pro występuje symbol abrewiacji.

^g Nie odczytano kilku liter. ^h Zniszczone 2–3 wiersze na dole karty.

411. ¹ Por. nr 5, przyp. 5. ² Por. nr 261, przyp. 2.

asserit conscio primo^f eius ipsam sumpsit s[cilice]t in serva[cione]m. Aduc
venerabilis dominus plebanus protestatur et in presencia famati domini
Jacobi Jelythko prothoconsuli in Camyonka, quod alta voce proclamavit
et reo calumniavit, dum et quando famatus prothoconsul Jacobus Jelyth-
ko voluit eam incarcerare. Ipse tunc stans dixit ipsam calumnias, que do-
minus plebanus cum actum carnalem <exercens [g]ris^e> et oppressurus,
puellam meam aduc illam incarcerat, ipse tunc violenter sumus de manu
prothoconsulis non admissit eam incarcerare. Aduc venerabilis dominus
plebanus de Kamyonka expurgat se de cumlumelica [s] illato per ancilla
dicta Klaudusowna testem non inquisitum dictum [Stani]slaum Mazur,
qui ipse iam [h]

412. s. 370

23 listopada 1528 r.

Bracia Lojkwowie stryjowie synów zmarłego Marcina Lojka polecili zapisać pienią-
dze pozostałe po ich bracie: Anna wdowa po Marcinie, obecnie zamężna za Wojcie-
cha Osękę, oświadczyła, że dała 7 grzywien bez wiardunku mężowi Osęce jako pie-
niądze jego pasierbów.

Anno Domini 1528, feria [secunda^a] ipso die Clementis [23 XI]. Concor-
dia facta est coram nobis pretoconsule fabre Marek et consulibus: primo
coram Jacobo Yelytek et secundo Jacobo Swyassek, et Nicolao Kurssa. Et
primo die se res habet veniendo nostrum in iudicium providi fratres Loy-
kovye, patruj alias s t r y o v y e filiorum providi Martini mortui Loyek,
dederunt inscribere pecuniam relictam post fratrem suum providendo pa-
truales suos, quod veniens coram nos provida Anna relictam olim providi
Martini Loyek, et protunc existens copulata provido Alberto Ossaka, re-
cognovit personaliter coram nobis, quia dedit in comodum septem mar-
cas sine fertone viro suo Ossaka. Et ista peccunia | –fuit– | <est^b> previ-
gnorum eius alias p a s s y e r z b o w.

413^a. s. 370

1532 r. (?)¹

(Pełny sens zapisu, zawierającego zeznanie NN świadka, trudny do wyjaśnienia ze
względu na brak jego pierwszej części oraz znaczne uszkodzenie karty z zachowa-

412. ^a Brak kilku liter wskutek zniszczenia rogu karty. Dzień św. Klemensa (23 XI) w 1528 r.
przypadał w poniedziałek. ^b Dopisano nad skreślonym słowem.

413. ^a Zapis rozpoczyna się w połowie s. 370, bezpośrednio po poprzednim. Jego pierwsza, nieza-
chowana część musiała zatem być umieszczona w innym miejscu. Został sporządzony tą samą

nym fragmentem. Rzecz miała mieć miejsce w zamku (lub grodzie, gdzie NN przebywał) z gośćmi, już zamknięty dla spoczynku, (spostrzegł, że) ów Klau(dus?..) z Agnieszką miał stosunek płciowy [...] tarli (się?) na trójnogu już blisko wschodu jutrzeńki, on wtedy nawet [...] uciśniony chorobą (zdumiał się?)

Świadkowie godni wiary zeznali, że Małgorzata Kanusówna siłą złamała skoble do komory, gdzie ów czcigodny [...] swe pożytki przechowywał, liczne dobra wspomnianego czcigodnego bez jego wiedzy [...] i dla siebie i swego ojca zabrała.

[...] in castrum cum suis hospitibus iam clausus pro cubacione ipse Klau[d]us [b]nit cum Agnete sumendo carna[b] fricaverunt in tripede iam prope aurora insurgente, ego tunc licet [c]pressus infirmitate admira[b] dixi se in aurora feria ultime[c]ius [d]comedere carnes et dormivit cum dicta Agnete don[b] antiqua.

Ferunt et asserunt testes dignifide, quomodo dicta Kanvsszowna <Margareta> violenter aspes fregi ad cameram, ubi ipse venera[bilis] sua comoda ad recondenda [b]uavit ipsa multa bona dicti venerabili ibi ullo scientis s[b]set et pro se et patre suo ponet de [f]

414. s. 371

1528 r.

Mikołaj Sepiotko, Maciej Wierzchoń i Leonard Kokoszka poręczyli za Mikołaja Wierzchońka, że wraz z żoną Zofią winien dać Annie, córce Przybyłki i Anny, 3 grzywny w ciągu 3 lat. Anna córka Przybyłki oświadczyła, że zadośćuczyniono jej za podwójne sukno i inne rzeczy jej zapisane, kasuje więc i umarza wspomniane poręczenie za „pozemcyszne” (?).

Materia Przybyłk[o] pro suma trium marcarum

Anno Domini 1528. Quas tres marcas <Anne^a> filie ipsius Przybyłko tenebitur Nicolaus Wyszchonyek cum uxore sua Zophia infra tres annos dare et solvere, pro qua solucione supradictarum trium marcarum supradicte Anne filie Anne fideiusserunt: primus Nicolaus Szepythko, Mathias

ręką co nr 411, ich porównanie zaś pod względem formalnym (dukt pisma, odcień atramentu itd.) sugeruje równoczesne sporządzenie. Również treściowo ściśle się ze sobą wiążą. Być może nawet nr 413 jest kontynuacją nr. 411. ^b Nie odczytano kilku liter ze względu na niewłaściwe zszycie księgi. ^c Być może w tym miejscu znajdowało się krótkie słowo, które jest niewidoczne z powodu niewłaściwego zszycia księgi. ^d Nie odczytano jednego słowa, litery: svii, nad nimi znak abrewiacji. ^e Dopisano nad właściwym wierszem. ^f Zniszczony dolny brzeg karty, brak ok. 5 wierszy tekstu.

413. ¹ Datacja domyslna na podstawie zbieżności treści i formy zapisu z zapiską nr 411 (por. przyp. a).

414. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

Vyszchony, Leonardus Kokoszka, et ipsi supradicti fideiussores submiserunt se in manibus dominorum consolum [s] predictam fideiussoriam adimplere et solvere sub bonis suis pro predicto Nicolao Vyszchony.

Item ipsa Anna filia Przybyłko recognovit cum suis amicis satisfactionem pro duplici panno et pro aliis rebus in superiori inscripcione contentis. Quam satisfactionem recognovit fore sibi factam per supradictos fideiussores, et superiorem inscripcionem per prefeatem [s] recognicionem et fideiussorum suprascriptorum obligacionem sibi factam cassat et mortificat pro p o z e m c y s z n a.

415. s. 371

1528 lub 1529 r.¹

Zarządzeniem wielmożnego pana nałożone zostało wadium między kowalem Markiem z małżonką i Janem Włósciejem z małżonką w wysokości 15 grzywien, „jeśli któreś z nich słowem lub czynem groziłoby, tak żony jak także mężowie, pod wspomniane wadium będą podpadać, poddając kark wielmożnemu panu Janowi z Oleśnicy wojewodzie lubelskiemu”.

Bravium Zakłath

Ex decreto magnifici domini valatum et interpositum est bravium inter partes, videlicet fabrem Marcum cum sua congiunge [s] et Joannem dictum Wlosszczey cum sua congiuge [s], videlicet quindecim marcarum. Quod si aliquis ex supranominatis partibus verbo vel opere insurgeret, tam uxores vel ecciam viri, dictum bravium succumbit, pendendo collo magnifici domini Joannis de Olesznycza pallatini Lublinensium². [^a]

416^a. s. 372

1522 r.

Jakub Litwin szlachetnemu Suwale 1 grzywnę bez 4 groszy (jest winien? zapłacił?).

1522

Jacobus Lithuanus nobilis Suvala sine 4 grosis marca.

415. ¹ Datacja domyslna na podstawie daty zapiski poprzedniej wniesionej tą samą ręką na tej samej stronie. ² Por. nr 132, przyp. 3.

415. ^a Zniszczony dół karty, mogący zawierać 3–4 wiersze. Nie ma pewności, czy były częścią tego zapisu, czy też odrębnym tekstem.

416. ^a Jest to dużych rozmiarów ozdobny zapis, zajmujący około 1/3 strony 372. Nie łączy się on treściowo z pozostałymi.

417. s. 372

Przypuszczalnie między 1522 a 1529 r.¹

Czo szesznala Peczova Polakovy, czo go była wpuszczilya w szvoye ymye, a na tho Polak nye dal ny pyenyadcza, y szam szya thego szesznal. W then czasz szyasznał, kedy byl kedy byl [s] Kurcza burmyszthrzem, Chlyebek raycza, Szepyothko, Zych y panszky urzadnik. Tho them wszythkim szwyado-mo, y woyth Roszdczal byl na then czas. W then czas wżadala Pawlovy y szvemy dczevy-ermy, a Pavel szya w then lad eze ymyeyv opyeko-nem, a zvpelnye bylo pravo ni then czasz było zvpelne.

418. s. 372

1529 r.

(Zapis zachowany fragmentarycznie.) Zostało wpłacone panu wójtowi Zychowi pa-miętne 7 wiardunków bez połowy [...]

Anno Domini 1529. Memoriale factum est domini advocati Zych pec-unia [se]ptem fertorum sine medi^[a] iam peccuniam [b]

419. s. 373

5 sierpnia 1518 r.

Jan Kądziora dał 2 grzywny i 1 skojca jako pamiętne w sprawie domu Doroty Nago-niczyny, który – jeśli nie wykupi go (Dorota?) do święta św. Szymona (28 X) – przy-padnie wspomnianemu Janowi Kądziorze.

Anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo decimo octavo | -a- | ipso die [a] festo Beate Virginis Intravera Nivis [5 VIII], tunc providus Johan-nes Kadzyora in actis memoriam faciens, quod vicevadii, ut per modum vadii, dedit duas marcas et scottum ad domum unam provide ac honeste Dorothee Nagonyczna. Et hoc tamen ad festum sancti Simonis [28 X] ultra [cum] po[st] festum sancti Simonis Appostoli si non debet exemere, extunc illud cadere de se in predictum Johannem Kadzyora. Et in primis actum est predicti Johannis in do^[b]. In presencia Sigismundi precon-sulis

417. ¹ Datacja domysłna na podstawie dat sąsiednich zapisek z tej samej strony.

418. ^a Nie odczytano 2–3 słów z powodu zniszczenia karty. ^b Zniszczony fragment zapisu obejmujący 3–4 wiersze.

419. ^a Nie odczytano jednego słowa z powodu częściowego zniszczenia górnego fragmentu kar-ty. ^b Zniszczony fragment 1 słowa.

n[ostris] civitatis et Jacobi, in presencia Yelyd[ko] tunc astantibus. Me-moriales in presencia omnibus ultrascriptum est factum. Coram advoca-to, precon-suli et consulibus et scabinis. Die, anno et festo prenominato. Idem notarius.

420. s. 373

2 czerwca 1529 r.

Szlachetny Jan wójt oznajmia, że zastawił kmieciowi panu Maciejowi Kluskowi półłanek przy jego miedzy i drugi półłanek przy granicy plebana oraz 4 staje, za 6 grzywnen kary.

Feria quarta in octava Corporis Cristi [2 VI] anno Domini 1529. Per pre-sentes recognosco | -ego- |, quia laborioso domino Mathia Klussek ego nobilis | -do- | Joannes advocatus in Kamyonka, heres in ibidem, inva-diam laneum pro sex marcis et iam solvit | -totalem- | coram dominis, et peccuniam Polonicalem dedit prefatam sumam suprascriptam. Item qui medius laneus iacet penes alias m y e d z e eius, et alterius medius laneus penes limitum plebano, et quatuor alias s t h a y e, et debet teneri usque ad solucionem prefate pene sex marcarum.

421. s. 373

1536 r.

(Zapis w znacznym stopniu zniszczony). Stefan Ćwikła otrzymał 4 wiardunki i za-stawił Mikołajowi [...].

Anno Domini 1536. Acta sunt hec. Quomodo veniens providus Steffa-nus Czwykla recognovit coram nobis nobilis avvocato, necnon procon-sule cum consulibus, quia hic predictus Steffanus Czwykla accepit quatu-or fertones et invadiavit Nicolao [a] invadiacionem his predictus [a] tene-re ad hoc [b] pecunie [c]

422. s. 374

1511 r.

Burmistrz i rajcy na polecenie wielmożnego (pana) dali Przetockiej pół kopy (groszy) należących do sierot, a szlachetny pan Maciej z Michałem Kąszyczem poręczyli, że te pieniądze złoży owym sierotom, gdy będzie czas.

421. ^a Nie odczytano 2–3 słów z powodu zniszczenia dolnej części karty. ^b Nie odczytano ok. 5 słów na zniszczonym fragmencie karty. ^c Zniszczony tekst zapisu obejmujący ok. 4–5 wierszy.

Sub anno Nativitatis Domini milesimo undecimo.

Ex mandato magnifici fecimus.

Item quomodo nos consules: hoc primo protoconsule Jacobo Jelythko, Stanislao Grabyonowszky, Stanislao Pachlerz, Johanne | -veniens- | Wyrzychonyek. Demus [s] 1/2 sexagenam puerorum alias Przethoczkyey, et nobilis dominus Mathias cum Michael Kąszycz fideiusserunt, et ista pecunia habet poni eidem pueris, alias s z y e r o t h a m dum tempus fiet.

423. s. 374

1513 r.

Czcigodny pan Regowski pleban w Kamionce sprzedał dziesięcinę z bieżącego roku w Siedliskach: połowę Janowi Wierchońkowi mieszczaninowi i Wawrzyńcowi Krupie z Siedlisk z synem i drugą połowę Maciejowi Opali, którzy wspólnie zapłacili 9,5 grzywny.

In nomine Domini 15 tredecimo. Quomodo veniens dominus plebanus Regowszky in Kamyonka¹ recognovit se vendisse decimam ad annum nunc currentem in Sedellyszka providis viris Johannis Wyrzychonyek opidano et Laurencio Krwpa de Szyedlyszka unacum filio, medietatem decime, ut supradicta, videlicet Johannes Wyrzychony, et Mathias Opalya aliam medietatem. Quam decimam coniuncta manu emerunt et solverunt iuxta superiore descriptioni pro | -1/2- | < media^a > decima m[arca]. Presentibus dominis consulibus Johanne Yelythko, Stanislao Pachlyerz.

424. s. 374

31 stycznia 1513 r.

(Zapis w znacznej części zniszczony). Andrzej Strzałczycz w sprawie, której nie zasłużył doznać (?), zadośćuczynił za swą cześć przed sądem temu, który przeciw niemu [...]

Actum feria secunda post festum Conversionis sancti Pauli [31 I] anno quo supra. Iste Adreas [s] nomine Strzałczycz de illa re, quam non promeruit pati, fecit satis pro sua honore coram banito iudicio ipse, qui contra illum d[icitur]^a Mathias Gaszcz[^b]

423. ^a Dopisano nad przekreśloną liczbą.

423. ¹ Por. nr 261, przyp. 2.

424. ^a Nie odczytano 2-3 słów z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty. ^b Brak ok. 4 wierszy zapisu.

425. s. 375

1515 r.

Katarzyna oświadczyła, że 3 grzywny pieniędzy dzieci (sierot?) już zostały zapłacone w dniu (św.) Małgorzaty (13 VII).

In nomine Domini amen. Sub anno Domini 1515

Primus consul Jacobus cum consulibus Yolythky, Stanislaus Kolyana, Stanislaus Vyeszrchon et Michael Kaszy, et quatuor iuratis: primus Martinus Loyyek, Jacobus Szwyaszek, Nicolaus Kvrsza, Andreas Marek. Quot coram nobis veniens honesta Katherina recognoscit [s] istas peccunias puerorum tres marcas iam | -solverunt- | solucio facta est Margarethe Virginis die, in domo Zigismundi facta < est^a > inscripcio.

426. s. 375

Początek XVI w.¹

Jan Rusek jako poręczyciel czynszu z domu i całego dziedzictwa Wiaczorkowskiego upominany i monitowany o zapłatę za Klosa z Markuszowic, prosił o uwolnienie z tego poręczenia. Klos uwalniając go, polecił mu sprzedać dom i dziedzictwo Wiaczorkowskie i zapłacić czynsz, zatem Jan Rusek sprzedał to dziedzictwo Zygmuntowi za 1,5 grzywny, z których to pieniędzy dał Zygmuntowi 1 grzywnę za czynsz.

Memoriale Sigismundi

Quomodo Joannes | -advocatus- | Ruszek existens fideiussor census de domo et tota hereditate Wyaczorkowszky, cum fuit compulsus et monitus ad solvendum predictum censum, predictus Joannes Ruszek actedens [s] ad illum, pro quo fidei iussit alias d o y s z c z a K l o s z a de Marcuszowycze² admonit et rogavit eum, ut liberaret dictum Johannem de fideiussione. Ipse vero predictus Klos alias y s c z e [cz] liberans dictum Johannem Ruszek de hac fideiussione fecit ei vendere domum hanc et totam hereditatem Wyaczerkowszkye, et solvat censum de hac hereditate. Quod Johannes dictus Ruszek veniet ad banitum iudicium sane mentis existens, non coactus vendidit Sigismundo hanc hereditatem pro media altera marca, de quibus pecuniis dedit Sigismundi marcam pro censu et ad censum de dicta hereditate < ad hanc peccuniam^a >, et hec acta sunt coram pro-

425. ^a Dopisano nad właściwym wierszem.

426. ¹ Datacja domyślna na podstawie pisma zbliżonego do zapiski poprzedniej. ² Markuszowice, dziś Markuszów, wieś ok. 18 km SW od Kamionki (SHG, s. 147-148). ³ Rządca Białecki (zapewne w Dłotlicach) skądinąd nieznany.

426. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Nie odczytano 1-2 słów z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty. ^c Nie odczytano kilku liter. ^d Nie odczytano 3-4 słów z powodu zniszczenia fragmentu karty. ^e Zniszczone ok. 3-4 wiersze zapisu.

curatore Byaleczky³, advocato Matia, preconsole Jacobo Zelithko, [b]szek, Michael [-Ka^c]yasz-|, [b] septem scabinis Mathia [d]s Bysek [e]

427. s. 376

30 marca 1495 r.

Kościelny Mikołaj pochodzący z Opoczna oświadczył, że przekazał małżonce Annie pochodzącej z Zabiela, córce Jana, połowę domu z browarem i pół ogrodu, i połowę roli, jeśli przyjdzie mu wcześniej odejść z tego świata, „ponieważ wszyscy jesteśmy śmiertelni i nie wiemy, kto ma pierwszej umrzeć”.

In nomine Domini amen. Humana memoria eternitati non commensurat, expedit igitur, ut ea, que fuit in humanis negociis, ut ad perpetuitatem ratitudinem deducant etc. Nos igitur Johannes viceadvocatus protunc existens unacum quatuor consulibus et septem scabinis infra nominaliter expressis. Ad noticiam universorum volumus pervenire, quod sub anno Nativitatis Domini milesimo quadringentessimo nonagesimo quinto banitum iudicium celebravimus feria secunda post dominicam, que decantatur Letare [30 III]. In eodem tunc personaliter constitutus providus vir Nicolaus minister ecclesie, nacione de Opoczno¹ unacum sua contorali Anna nacione de Zabyelye², Johannis filia, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo seductus, sed de bona sua voluntate fasus est resignasse coram nobis honeste Anne medietatem domus unacum braxatorio et medio orto, et medio agro una [-cum suis liberis-], si contingerit ipsum Nicolaum prius decedere de hoc luce, quia omnes sumus mortales et nescitur quis debet prius mori. Ideo prefata Anna tenebit pacifice et quiete, et sine omni impedimento amicorum ipsius prefati Nicolai. Sub consulatu Stanislao Czayka, Johanne Kzyzek, Johanne Preczek, Johanne Phamphara, sub scabinatu Stanislao Ostrowszky, Stanislao sutore, Jacobo Pampek, Stanislao Wyrszchon, Alberto Szykora, Leonardo, Petro rotifice et aliis quamplurimis fidedignis. Hec gesta sunt in abitacione [s] Stanislai Czayka.

428. s. 376–377

22 listopada (na początku XVI w.¹)

Piotr Sochal sprzedał dom i zatylek za 2 grzywny Jakubowi Duszce, który (z kolei) sprzedał je kmieciowi Piotrowi Kokoszce z Białobrzegów za 3 grzywny. Jeśli nie da pieniędzy do Zielonych Świątek, straci wszystko i Duszka znów wszystko będzie posiadać.

427. ¹ Może Opoczno, miasto powiatowe w woj. łódzkim. ² Może Zabiele, wieś koło Radzyna Podlaskiego, ok. 35 km NE od Kamionki (SHG, s. 281).

428. ¹ Datacja domysłna na podstawie dat sąsiednich zapisek. ² Por. nr 132, przyp. 1.

Coram iudicio banito veniens providus Petrus Szochal vendidit domum et zathylek provido Jacobo Duszka pro [duas] marcas, quis voluit [a] ponat sibi duas marcas [a] nichil [b]. [s. 377] Idem Jacobus Duszka vendidit laborioso Petro Kokoszka de Byale [-per-] Brzegy² pro tribus marcis moneti Pol[onialis] in iudicio banito. Primus Michael b u g m y s t r z, Stanislaus Grabyonowszky, Stanislaus Virszchon, Jacobus Gelythko, Martinus Langwoyth, Nicolaus Koszel, Piotr Nouak, Kozyvoyth, Johannes Yarzebek, Matis Charleyszky, Albertus Czeszla. In crastino Presentacionis Marie [22 XI]. Et si non dederit pecuniarum ad festum Penthecostes, perdat omnia et Duszka omnia iterum possedit.

429. s. 377

1510 r.

Jadwiga z Zyszmondem (Zygmunt?) zawarli ugodę: pół grzywny zwróci (jej) w wigilię św. Marcina (10 XI), grzywnę winnien dać do św. Mateusza Ewangelisty (21 IX). Jadwiga w razie swej śmierci przekazała te pieniądze dla kościoła w Kamionce.

Matheria Zyszmandi

Sub anno Domini 1510. Recognoscimus, [quia^a] Ethvys cum Zyszmondo concordiam fecerunt: mediam marcam dedat in vigilia sancti Martini et retornit, adut [s] marcam debet dare ad sanctum Mathiam Ewangeliste, et si non daret ad tempus, istum alias thradu[cit], quis^b dedit ante. Hethvys sana corpore, si permittit mortem Deus ad illam, resignavit ista pecunia hic [in] Camyonka ad eclesiam.

430. s. 377

9 marca 1514 r.

(Zapis w znacznej mierze zniszczony). Pachlerzowa zapłaciła rajcom 3 grosze od 3 wiardunków [...]

Anno Domini 1514

Pachlyerzowa solvit tres grosis a <3bus^a> fertonis consulis [b] quinta feria ante Re[mini]sceris.

[c]oro tenetur [c] media ma[rca...^d]

428. ^a Nie odczytano 1 słowa z powodu wyblaknięcia tekstu ^b Zniszczone ok. 4–5 wierszy tekstu na dole s. 376 i 1–2 wiersze w górnym fragmencie następnej.

429. ^a Słowo prawdopodobnie zapisane na zniszczonym brzegu karty. ^b Lekcja tego słowa niepewna ze względu na wyblaknięcie tekstu.

430. ^a Dopisano nad wierszem we właściwym miejscu. ^b Nie odczytano 1 słowa z powodu zniszczenia fragmentu tekstu. ^c Nie odczytano ok. 3–4 słów z powodu zniszczenia fragmentu tekstu. ^d Zniszczeniu uległo ok. 3–4 wierszy tekstu.

Łukasz zamienił dwa ogrody na początku domów, czyli za rynkiem, na ogród Jakuba rudnika przy kłoece, także na rogu (brzegu?) ogrodów, i dodatek 3 grzywien.

In nomine Domini amen. Qu[omodo] Johannes viceadvocatus protunc existens unacum consulibus et septem scabinis infra nominanter per omnis iudicium banitum, seu particulare et magnum celebramus feria sexta ante festum sancti Valentini [7 II]. In eadem tunc personaliter constitutus providus vir Lucassius noster vicinus, non compulsus, nec coactus, sed maturatione deliberacioni fretus amicarum consilio fretus, veniens ad nostram presentiam fassus est coram nobis mutuasse ortis cum Jacobo mineratore nostro, etiam homo Lucassius dedit duos ortos iacentes in occipite domorum, seu post circulum. Et Jacobus minerator dedit sibi ortum, qui iacet penes sentinam etiam in acie ortorum. Cui tamen prefatus Jacobus minerator addidit tres marcis, quas ortas tenebit pacifice et quiete, et sui posteriori. Sub consulatu Johanne Krzyszek, Johanne Phupha, Stanislao Cąyką, Johanne Preczek etc. Sub scabinatu Stanislao sutore, Alberto Szykorą, Petro rotifice, Leonardo, Stanislao Wyrzchonyowszky. Sub anno 14 notagessimo IIII.

Jakub Pępek z Siedlisk z Wojciechem Rokiem z Kamionki zobowiązali się przed burmistrzem i rajcami, że od 1 grzywny i 6 groszy (pożyczki?) winni płacić rocznie po 4 grosze, i już zapłacili za przeszły rok.

In nomine Domini, anni sub Nativitatis Cristi 1506. Veniens Jacobus Pępek de Szyedliska cum Alberto Rok de civitate coram protoconsule Stanislao Vyrzchonyowski cum consulibus Johanne Kączyoro, Michaeli Kąszycz, Martino Bąk, fideiusserunt marcam cum sex grossis a festo Circumcisionis Domini usque ad aliud festum per integrum annum, et ab ista pecunia tenentur solvere per quatuor grossos et iam solverunt preterito anno.
< Et ab ista pecunia solvit duos grossos^a. >

Stanisław Grabianowski otrzymał ze skrzyneczki miejskiej pół grzywny na rok.

432. ^a Dopisano pod tekstem zapisu tą samą ręką.

In nomine domini amen. Sub anno Nativitatis Cristi 1506 veniens Stanislaus Grabyanowsky mutue accepit peccuniam mediam marcam de civitathycula [s] civitatis per totum annum [ab festum...^a] cacionis ad aliud [festum ...^a] onis et pro ista pecc[unia ...^b] nt primus Czecz[...^b] pek etc.[^c]

Jan Wierzchoń wziął grzywnę i zobowiązał się, że da 4 grosze (rocznie).
Pachlerz wziął kopę (groszy) i jest zobowiązany płacić (dziesięć groszy?) < Od tych pieniędzy zapłacił 7 groszy. > < Zapłacił wszystko. >
Stanisław Grabianowski wziął wiardunek i od tego dał 1 grosz.
Stanisław Wierzchoniowski wziął wiardunek, od którego jest winien 1 grosz; zapłacił wszystko.
Na wyżywienie dzieci Przetockiej rajcy dali 18 groszy z pieniędzy wspomnianych dzieci.
Stawinodze dali 10 groszy za rolę, którą zastawił mu stryj za te pieniądze.
Łukasz wziął 6 groszy z pieniędzy dzieci za poręczycieli Jarzabka i Zycha, które ma zapłacić do Bożego Narodzenia.
Rajcy postanowili, że gdy te pieniądze zostaną złożone, wziąć winni z tej sumy 1/2 grzywny i 1 grosz na potrzeby miasta, tj. na zapłatę od nich „płatu”.

[Item eodem ann]o Jo[hannes Vy]erzchon recepit marcam et [b] ipsius [fide]iussit pro ista peccunia dat quatuor grossos < ut Johannes^c >

Item eodem | -anno Pachlyerz a festo [Nativitatis] Marie ad aliud recepit sexagenam et obligatus est sub suo dominio solvere de [b]

< Ab ista peccunia solvit 7 grosis^d >

< Ante est ferto[nis] decem [b]^d >

< [b] grosis- |^d >

< Solvit totum.^d >

Item eodem tempore Stanislaus Grabyonowski recepit fertonem et ab ipso dedit grossum.

Item | -Stanislaus Vyrzchoniowski eodem tempore, ut supra, recepit fertonem a quo- | debet grossum, solvit totum coram consulibus.

433. ^a Nie odczytano kilku liter ze względu na zniszczenie fragmentu tekstu. ^b Nie odczytano 2-4 słów ze względu na znaczne zniszczenie tekstu. ^c Zniszczone ok. 4 wiersze na dole s. 378 oraz prawdopodobnie 2 wiersze w górnej części następnej strony.

433 a. ^a Ze względu na zniszczenie znacznego fragmentu karty nie można ustalić, czy poniższy tekst jest dalszym ciągiem zapisu nr 433 z 1506 r., czy też, jak sugeruje charakterystyczny dukt pisma, odnosi się on do roku 1508 i stanowi odrębny zapis. ^b Nie odczytano prawdopodobnie 1 słowa z powodu zniszczenia fragmentu tekstu w górnej partii strony. ^c Dopisano w wierszu kończącym ten wątek zapisu. ^d Dopisano pod właściwym wierszem.

433a: ¹ Datacja domyslna na podstawie dat zapisek sąsiednich - por. przyp. a.

Item de ista peccunia dedimus pro victu puerorum Przethoczkyey XVIII grosis peccunie puerorum dictorum.

Item Stawinoga dedimus X grosis pro agro, quod invadiaverat sibi ipsorum patruus de ista pecunia.

Item Lucas recepit sex grosis pro fideiussore Jarzabek et Zych, quos debet solvere pro festo Nativitatis Christi, et hoc de ista peccunia puero- rum.

Item consules decreverunt inter se, quia cum ista peccunia in summa tota- li ponetur, recipere debent de ista summa $\frac{1}{2}$ marcam cum grosso pro necessitate civitatis, videlicet solutionem ab ipsos alias p l a t h v.

434. s. 379

1508 r.

(Zapis w znacznym stopniu zniszczony). Od tych pieniędzy, które należy zapłacić najpierw Kądzioro od 3 lat [...] płaci wiardunek [...]

Sub anno Nativitatis Domini 1508. A ista pecunia, qui tenetur so- lvere primo | -Gą- | Kądzioro a 3bus annis [a] fertorem solvit, qui [a] ad [a] et circa [b]

435. s. 380

Prawdopodobnie przed lub w 1494 r.¹

Stanisław Łuszczowski obywatel (Kamionki) zobowiązał się zapłacić Grzegorzowi Borzymowi ze Snopkowa 3 grzywny i 5 groszy do święta Oczyszczenia NMP [2 II], które ma zapłacić lub umówić się inaczej. Odtąd Grzegorzowi zastawił pół domu, łąki i ogrodu, a także winien oddać Grzegorzowi 2 grosze, które (ten) dał rajcom, wójtowi i pisarzowi.

Rajcy z pieniędzy, które mają w skrzyneczce, dali po 2 grosze Ruskowi i Leonardo- wi Kielbasie, a także na drogę (do oddziału?) 5 groszy.

[...co^a]ram nobis consulibus Johannis Vy[rzchon], Lucassio, Leonardo, protoconsule Nicolao Zythko existenti et ad viceadvocato [Johannis] Szviaszkowycz et VII scabinis veniens ad nostram presenciam noster con- civis nomine Stanislaus Łuszczowszky et Gregorius Borzym de Sznop- kov², cui noster vicinus super nominatus Stanislaus Łuszczowszky obli-

gavit se prefato Gregorio Borzym tres marcas cum quinque grossis solve pro festo Purificationis Beate Marie [2 II], quem pecuniam tenetur sibi solvere, alias se secus foedi prefatus Stanislaus Łuszczowszky. Extunc pre- dictus Gregorius Borzym obligavit in domum. Et debet prefatus Grego- rius isto anno tenere medietatem domum et pratum medium, et ortum medium, et eciam Stanislaus Łuszczowszky II grosis debet reponere, quos dedit consulibus unacum advocationi, et eciam notario prefato Gregorio Borzym etc.

Item dedimus de pecunia, quam habemus in cistacula reservatam, primo II grossis [ex]lequo eciam Russzek, Leonardo Kyelbassą latum eciam super viam a turma 5 grosis de ista pecunia.

436. s. 380

Prawdopodobnie przed lub w 1494 r.¹

Przed Marcinem Trzaską tenutariuszem wielmożnego pana Andrzeja kasztelana sądeckiego i rajcami, za zgodą Bernata, (rajcy?) zdecydowali dać Bernatowi chłopca pozostającego po śmierci matki, którego nie chciała własna siostra Katarzyna Borzo- ska; data (mu) 7,5 groszy i suknię, a on winien służyć chłopcu we wszystkim, bez przeszkód ze strony krewnych.

Coram nobis Martino Trzas[ka]² tenutario m[agnifici] domini Andrea castelani Szandzycensis³ et unacum consulibus protunc existentis, cum consensu eo[dem] Bernath, proponuerunt puerum r[a] derelictum post obitum matris sue [a] puerum noluit soror propria accep[a] Katherina Bo- rzoszką dedit mediu[m] octavum grossis cum tunica, et prefatus Bernath debet servare puerum ad omni, sine omni impedimento consangvineorum.

437. s. 380

25 stycznia 1494 r.

(Pozostał jedynie fragment tego zapisu). W święto Nawrócenia św. Pawła odbywa się sąd wielki gajony [...]

Sub anno Nativitatis Domini 149 IIII, < Conversionis^a > sancti Pa[uli]. Iudicium celebramus magnum in [... proconsu^b]lem unacum scabinis [b] eodem tunc tota [c]

434. ^a Nie odczytano 1 słowa lub jego fragmentu z powodu zniszczenia tekstu. ^b Zniszczone 5-7 wierszy tekstu na dole strony.

435. ¹ Datacja domysłna na podstawie daty ostatniej na tej stronie zapiski nr 437. ² Por. nr 33, przyp. 1.

435. ^a Nie odczytano 1-2 wierszy z powodu zniszczenia górnej części strony.

436. ¹ Por. nr 435, przyp. 1. ² Por. nr 69, przyp. 2. ³ Por. nr 5, przyp. 2.

436. ^a Nie odczytano słowa lub jego fragmentu z powodu zniszczenia karty.

437. ^a Dopisano nad właściwym wierszem. ^b Nie odczytano 2-3 słów z powodu zniszczenia znacznego fragmentu karty. ^c Zniszczone 5-8 wierszy tego zapisu na dole karty.

438. s. 381

Wtorek Zielonych Świątek, przełom XV/XVI w.¹

Rajca Maciej (?) Jerina prosił o zwłokę w spłacie pożyczki pół grzywny z pieniędzy sierot ze skrzyneczki miejskiej.

[^a]imis fidedignis prov[idi Mathie] Jerine consul existens postulabat [^b] accomodari per nos mediam marcam p[ecuniarum], a festo Pentechostis [s] ad aliud restitui obligatus est, de peccunia cisticule civi[tatis] alias orphanorum, sub omni sua possesi[one...^b] orphani mo[re] habet, si ipsum contingerit, quod abs[it], ad hoc tempus solucionis moram. Acta sunt feria 3^a festi Pentechostes, loco videlicet in domo providi Johannis Kadzyoro coramque testibus supra descriptis.

439. s. 381

1504 r.

Jakub Pępek z Siedlisk z Wojciechem Rokiem poręczyli rajcy Maciejowi Jerz(inie) grzywnę i 6 groszy za Stanisława Kądzioro [...]

| -Item venientes fideiussores coram- | Sub anno 4 [s] veniens Jacobus Pępek de Szyedlyszka cum Alberto Rok de civitate cora[m con]sulis Grabyonowszky, St[anislao] Pachlerz, Vyrzchnyo[wsky], pro Stanislao Kądzioro fi[deiuser]unt marcam cum sex grosis pref[ati cons]uli Mathie Jasz[ina ... fi^a]deiussores penes [^b] sexagenam: primus [^a], secundus | -Stephanus- | < Stanislaus^c > de [Szye]dlyszka, venientes isti [^a] fideiussores fideiusserrunt [^a] alias p a s s z y e r b y e t u m [^d]

440. s. 382

1506 r.¹

(Fragment zapisu dotyczącego czyjejs pożyczki 2 (?) grzywien i wiardunku z pieniędzy sierot, przechowywanych w skrzyneczce miejskiej.)

[...cisticu]^a lam civitatis pro puero[rum ...^b] et istius pecunie in tota suma [due ?^c] marce cum fertone, et hec coram nobili domino Mathie advocato

438. ¹ Brak daty rocznej.

438. ^a Zniszczone 5-7 wierszy tekstu w górnej części s. 381. ^b Być może w tym miejscu znajdowało się jedno słowo.

439. ^a Nie odczytano 1-2 słów z powodu znacznego zniszczenia dolnego fragmentu karty.

^b Nie odczytano 2-3 słów z powodu ich zamazania. ^c Dopisano nad przekreślonym słowem.

^d Brak ok. 4-6 wierszy tekstu ze zniszczonej części karty.

440. ¹ Datacja domyślna na podstawie dat następnej zapiski na tej stronie.

440. ^a Zniszczona górna część karty, mogąca mieścić ok. 5-7 wierszy tekstu. ^b Nie odczytano 1-2 słów z powodu znacznego zniszczenia karty. ^c Odczyt niepewny ze względu na wyblaknięcie tekstu.

cum quatuor consulibus: primo Stanislao Wyrzchon, Johanne Kądzioro, Martino Bąk, Mychal Kąsz[ycz].

441. s. 382

1506 r.

Wniesiona została zapłata za dziedzictwo Przetaczyńskie, a pieniądze w wysokości 2 grzywiem i 1 wiardunku złożone w skrzyneczce miejskiej dla trojga osieroconych dzieci.

| -In nomine Domini amen. Sub anno Nativitatis Domini 1506 facta est solucio tocium pecunie istius hereditatis Przethacz[inszkie^a] et ista suma pecunie est imposita cisticulam civitatis pro pueris orpha[no^a] tribus et istius pecunie in tota suma due marce cum fertone et hec coram nobili domino Mathie advocato cum quatuor consulibus, primo Stanislao Wyrzchon, Johanne Kądzioro, Martino Bąk, Mychal Ką[szycz^a]- |.

442. s. 382

Przełom XV i XVI w.¹

Poręczyciele ze strony Skowronka z Siedlisk w sprawie zapłaty pieniędzy odkupionych (tzn. zwróconych?): Jan Precz z Kamionki, Wojciech Rok, Mikołaj Kursa, Matys Mantul, Jan Więczorek, Grzegorz Jaruzel, Wawrzyniec młynarz z Dąbrówki, Andrzej młynarz z Kamionki [...]

Fideiussores pro parte Skowronek de de [s] Syedliska parti Dominici pro soluc[ionem] peccuniarum interemptum hunc [^a]ulsuabuntur. Johannes Precz de Kamyonka, Rok Albertus, [Kurs]a Nicolaus, Mathis Manthul, Johannes Wyeczorek, Gregorius Jarusel. Laurencius molendinator de Dambro[wka^{2...b}], Andreas molendinator de Kamyonka [^c].

443. s. 383

28 czerwca 1504 r.

(Zapis zachowany tylko fragmentarycznie): [...] resztę zobowiązany jest zapłacić Skowronek, a ten wosk kupuje z tej sumy 10 grzywien, nie odłączając jej od kościoła, gdzie spocznie martwe (zabite?) ciało.

[^a] fero [^b] Marie [^b] pro festo [^c]cere [^b] ipsius pri[ma ...^c] residuitate solve-re tenebit Skowronek, et hanc ceram emet de ista summa decem marca-

441. ^a Koniec wiersza nieczytelny z powodu wszycia w grzbiet księgi.

442. ¹ Datacja domyślna na podstawie dat sąsiednich zapisek. ² Por. nr 390, przyp. 1.

442. ^a Wyblaknięte i częściowo zniszczone ok. 1-2 słów. ^b Być może w tym miejscu znajdowało się 1 słowo. ^c Zniszczone ok. 6-8 wierszy na dole karty.

443. ^a Zniszczone ok. 10 wierszy tekstu w górnym fragmencie karty. ^b Z całego wiersza zachowano ok. 10 słów.

rum, non alienando ipsam ab eclesia, ubi corpus requiescit interemptus. Acta sunt hec in Kamyonka, domo venerabili Pachlyerz, die dominico in v[igilia ... Petri^d] et Pauli Apostolorum [28 VI], anno Dom[ini]15]04 coram nobis Sta[nislao Graby]onowski, Johanne K[ądryoro, Stanislao] Pachlerz et Stanislao V[yrzchon et aliis] quam plurimis fidedignis [e].

444. s. 384

Przetom XV i XVI w.¹

Mieszczanie: Jan rzeźnik z synem i kowal Mikołaj Szytko poręczyli Janowi Śliszowi 40 groszy [za] jego bratanków [...]

[... Kamy^a]onka [b] fidedignis. Venientes n[ostri o]pidani Johannes carni-fex unacum filio suo et Nicolao fabro alias Szythko fideiusserunt Johanni Szlysz [c] filiastris suis super manu [c]qui prenominato Johanni Szlysz [qu]adraginta grosis comunis pecunie [c] si contigerit migrasse eundem [c]je Szlysz de hoc [c] prenominati fideiussores [c]et ipsius bon[um] [d] solvere [c]a impedimento. [... act^c]a et gesta sunt in [... Corpo^c]ris Cristi [c]f].

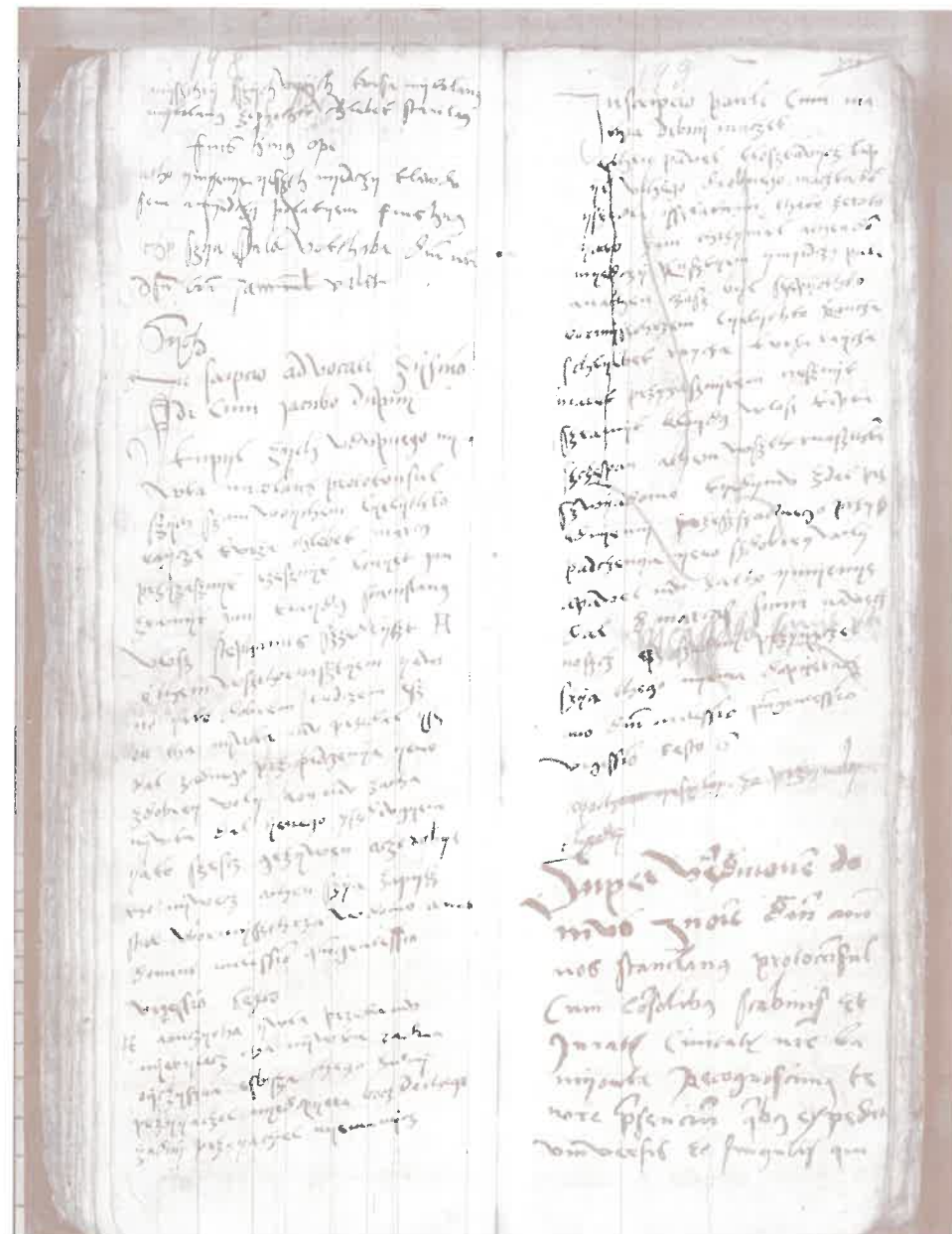
wało się tylko 1 słowo. ^c Z całego wiersza zachowały się 2 słowa. ^d Być może we wskaza-nym miejscu znajdowało się jeszcze 1 słowo, obecnie zniszczone. ^e Nie zachowała się ponad 1/3 część dolnej części karty, mogąca zawierać ok. 10 wierszy.

444. ¹ Datacja domysłna na podstawie dat sąsiednich zapisek.

444. ^a Nie zachowała się górna część karty, mogąca pierwotnie zawierać ok. 8–10 wierszy.

^b Z całego wiersza pozostało tylko 1 słowo. ^c Nie odczytano 1–2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty. ^d Być może w tym miejscu znajdowało się 1 słowo lub jego część. ^e Nie zacho-wała się 1/3 karty, mogąca zawierać ok. 10 wierszy tekstu.

^f Na tym kończy się księga opa-trzona sygn. 1. Na s. 385 umieszczono notatkę, będącą świadectwem prac XIX-wiecznych archi-wistów: Ninieyszo księgę z kart sto dziewydzieśat jedna na koncu poderilowanych złożoną podpisuiemy D. 28 Maja 1827. Po niej następują podpisy: Koczurzynski [...], Jan Kuczkowski podsędek, M. Grabionka pisarz. Prace prowadzone wówczas nad księgą dokumentują również krótkie dopiski na marginesie s. 1, poczynione zapewne w tym samym czasie co wyżej: Dlaczego ty tey odedartej?, oraz: [...] do szpichlerza.

Zapiski nr 210 i 211 z 1526 roku, sporządzone w języku polskim

Anna v. Andreas, Bąk, Benedictus, Borzechy, Byszko, Chlebkowa, Chocholkowa, Cowalicowa, Duszka, Felsztyn, Gil, Jaworek, Jelitko, Kobylka, Kudzynowna, Loyek, Mykulycz, Pariczyna, Piotrek, Podleszny, Przybylko, Rusek, Ryn, Sepiotko, Swyerczowa, Szwekowa, Wirzchonyowa, Wloszczey, Zabyelye
 – soror Elizabeth et Johanni advocati 246

Antiqua Villa (*Stara Wieś*) de Laurencius frater Martini 137

Apolonia (Appomonina)
 – de Lublin 256
 – filia Barbarae Andrzyova, soror Zophiae Wyrzchonyowa, uxor Batolomei Brzybylo 176, mater Annae 276
 – uxor Marci fabri, proconsuli 280

B

Balthazerowicz (Baltrzerowicz) Sebastianus de Sandomiria 228

Banucha
 – Petrus 60–62, 75, scab. 65
 – Stephanus 61, 62, 75, de Koczsko 60, de Kamionka 60, scab. 65

Banusszyna Katherina 74, 75

Baran Albertus de Dębowczya 117

Barbara v. Andrzeyova, Felix, Jelitko, Krol, Stassyowa, Walaszek
 – n y e w y a s z t h k a 155

Bartek v. Kawala

Bartolomeus v. Burek, Czech, Luszczowsky, Przybylo
 – sutor 84

Basszkath Stanislaus 13, sutor 76

Bąk (Bak) 133, 155
 – iuratus 102, 104, 105, 114
 – Katherina Bakowa vidua 157
 – Martinus 100, scab. 103, 106–112, cons. 113–123, 155, 432, 440, 441
 – vir Annae 142

Bedzrychowsky Jacobus nobilis 67

Benedictus 399
 – serifaber de Lublin 268, 271, vir olim Annae Swyerczowa sorori olim Nicolai Rusek 268, 321
 – Benedictowa 280, Anna uxor Benedicti 271, olim 319, Swyerczowa 317, olim 321, soror Dorotheae 319 et Nicolai Rusek olim 268, 271, 349
 – serifex de Lublin vir Joannae 402

Bernardus 12, 89, v. Krzyszek, Riga (?), Szowoklasky
 – procurator de Dlothlycze 41

Bernath 436

Białobrzegi (Byale Brzegy, Byalebrzegy) v. Kokoszka

Biecz (Byecz) in castellanus, v. Oleśnica de Andreas

Blasius de Siedliska 192

Blasius v. Nyedzyalek

Blazeyowy laneus 230

Blyoch Petrus 359

Bochothnica
 – Bochothnyczky Johannes v. Oleśnica

Bodzynowycze (*Bożniewice*?) de Johannes et Johannes fratres 132

Boguslaw v. Swiatek
 – Mathias 221, 249

Borkowsky Nicolaus rector de Dys 411

Borsukowa Dorothea 294

Borzeczek 29, 257
 – Katherina Borzoszka 436
 – Nicolaus 269, 288, filius Stephani 254
 – Stephanus 217, vir Annae 218, pater Nicolai 254

Borzym Gregorius 87, de Szonpkow 435

Bożniewice v. Bodzynowycze

Bryk Mathias 173

Brzasthowka (Brzostówka) de Albertus 343, v. Nyeczor

Brzechwa nobilis 42

Brzeznycza (*Brzeźnica*) de v. Pula

Brzybylo v. Przybylo

Buyak 154, Stanislaus 123

Burek (Burkowycz) Bartholomeus 265, 313.

Byaleczky procurator 426

Byecz v. Oleśnica

Byesz Johannes 50

Bylbel Jacobus 16

Byszko (Bisko, Bysek, Biskowyatha) scab. 155, 426
 – Andreas frater Stanislai et olim Danilo Biskowycz de Siedliska 333
 – Annae Danilowa, 2° voto uxor Thomae Krupczycz 333
 – Anna, filia Danilo et Annae Danilowa 333
 – Danilo olim vir Annae, pater Mathiae et Annae Biskowyatha 333
 – Johannes 173, 257, 394, 402, de Siedliska 230, 242–245, 292, scab. 156, 157, 159, 162–164, 167, 168, 170, 171, 185, 230, 242–245, 400
 – Mathias pueri Annae Danilowa et olim Danilo Biskowycz 333
 – Nicolaus Jano iuratus 154
 – Stanek iuratus 166
 – Stanislaus frater olim Danilo et Andree 333

Bzdzyussek Johannes de Nasutow, vir olim Annae filiae (?) olim Jacobi Jelitko 337

C v. etiam K

Canyczkeyey pupilli 197

Cayka v. Czayka

Cayl Stanislaus cons. 2

Caym Mathias 230

Charlyanszka 159

Charlanszky (Charleyszky, Charlyaszky, Charlaszky, *Charłeski*), iuratus 143, 144, 155, 157, 159
 – Mathias (Matis) 148, 428, scab. 147, 150, 152–154, 156, 162–164, vir Dorotheae 182
 – Stanislaus 60, 61, scab. 63, 65, 66

Czech v. Czech

Chedusz in Siedliska 14

Chelmensis capitaneus v. Oleśnica de Johannes

Chlebek (Chlapek) 210, 214, 215, r a y c z a 417
 – Chlebkowa Gertrudis mater Annae filiae olim Mathiae Jaworek, Jacobi, Margarethe et Elizabet 181; mater Annae, Elizabet et Margarethae 314
 – Stanislaus 209, 222, 237, scab. 164, 166–169, cons. (raycza) 170–172, 175, 178, 181, 185, 211, 248, 275, sutor de Serniki 181, procons. 182?, 206, 207, 254

Chocholek (Chocholec)
 – Anna Chocholkowa de Siedliska filia Chwyedae Chomynae 130, uxor Gregorii Chocholek 135
 – Gregorius 35, vir Annae 135

Chodor v. *Wojstawice*

Chomycz v. Ryn

Chomyna 135, Chwyeda mater Annae Chocholkowa de Siedliska 130

Choszczow (*Choszczów*) v. Kyernoszowycz

Chrczonowska Dambrowa (locum prope Kamionka) 343

Chudi Martinus 362

Chudzisztruszc Andreas 48

Chwyeda v. Chomyna

Chyech (Czlyech?) Andreas 143

Chyla Johannes 119, iuratus 106–112

Ciecierski (Ceczyerszky, Czyeczyerszky) 167
 – Martinus 100, scab. 97, 98, 109–112, 114–126, 140–142, 147, procons. 188, viceadvoc. 143–145, 149, 151, 154, 174, 178, advoc. 164, 173

– Michael iuratus 102, 104, 105
 Claudus v. Klaudus
 Coczek v. *Kock*
 Cowalicowa v. Kowalik
 Curow v. *Kurów*
 Czapala Stanislaus de Koczko 60
 Czarnota
 – Johannes 284, de Siedliska vir Zo-
 phiae 283, olim 335, frater Stanislai
 de Osowno 335
 – Stanislaus de Ossowno frater olim
 Johannis 335, 342
 Czayka 46, Stanislaus 25, 28, 32, 63, 65,
 72, cons. 2, 3, 72, 73, 84–86, 89–95,
 427, 431, procons. 95?
 Czebulińskich 345
 Czech (Chech, Czyech, Czek) 227
 – Andreas de Siedliska 146
 – Bartholomeus scab. 317, 320, 374,
 377, cons. 324, procons. 325
 – Mathias 392, vir Ruskowa 400
 Czesch Vencientius 100
 czeszla v. Albertus carpentarius
 Czeszlycz Mathias 123, 125
 Czirni Simon filius Hedvigis, gener An-
 nae Javorkova 166
 Czlupka 127
 Człoczvynszky v. Slotwinski
 Czolnowszky Johannes honorabilis do-
 minus 116
 Czornak Johannes 242, 291
 Czubka Nicolaus de Siedliska, scab. 229
 Czurylo Johannes scab. 72, cons. 84, 87,
 procons. 79
 Czwikla (*Czwikła*, Czfiklowyatha) 171,
 229, antiquus 320
 – Agnes Czwiklina 327, 328, 332
 – Andreas 308, frater Mathiae et Jo-
 hannis, gener Laurencii 320, vir
 Agnetae Czwiklinae, olim 327, 328,
 332
 – Johannes frater Andreae et Mathiae,
 gener Laurencii 320, 327, 366
 – Mathias 327, frater Andreae et Jo-
 hannis, gener Laurencii 320, 332,
 366
 – Stanislaus 120, 122
 – Stephanus 242, 246, 261, 265, 401,
 410, 421, vir Dorotheae 149
 Czychra Stanislaus de Szowocłasky
 102, 105
 Czyech (Chyech, Czlyech?) Andreas
 143, 146
 Czyeczyerski v. Ciecierski
 Czystha Luza (locum prope Kamionka)
 233

D

Dabnyczky prefectus in Dlothlicze, ge-
 nerosus 360.
 Dalecz (Dalyecz) 50
 – Johannes 37, avus Agnetae filiae
 Annae (Cowalicowa) 8, scab. 6
 – Martinus (Dalczowycz) scab. 75–
 79, 81, 84–86, (Delec) 106–108
 Dambek (Dąbek) 272
 – Adamus 331
 – Johannes 224, 226, avus Dorotheae
 Deczanka 225
 Dambrowka (*Dąbrówka*) 390
 – de molendinator v. Laurencius
 Damian Martinus iuratus 106–112
 Damszak (?) Johannes iuratus 65
 Damyanowa
 – mater Gregorii 150
 – Staszchna 154
 Danilo v. Byszko
 Deczanka (Deczanka) Dorothea 224, fi-
 liastra Johannis Dąbek 225
 Deko 160
 Deszko 45
 Dębowycza (Dąbowycza, *Dębowica*,
Dębica) de v. Andreas, Baran
 Dlothlicze (Dlothnicze, *Dłotlice*) de
 – factor v. Klonowski, Trojanowski,
 Zakrzowski

 – haeres v. Oleśnica
 – prefectus v. Dabnyczky, Klonow-
 ski, Lyupsynsky
 – procurator v. Bernardus, Girzycz-
 ky, Janowski (?), Młodeczky, Sta-
 nislaus
 – notarius v. Jacobus
 – vlodarius v. Precz
 Dobeslaus Laurencius 17
 Domaszownycza (*Domaszewnica*) v.
 Kawala
 Domyenyk 159, 161, 162, 165, 182, 305,
 306, 442
 – Mathias (Domyenyczek) 249, 279,
 298, 310, 317, 401, pater Maczyeya
 161
 – Mathias (Maczyey) filius Mathiae
 161
 – Stanislaus 154, 234, Dominkowycz
 de Ossovyenska Volya 128
 Dorothea 151, v. Borsukowa, Charlansz-
 ky, Czwikla, Deczanka, Dworak, Gil,
 Gorczyca, Jaroszowa, Jarząbkowa,
 Jelitko, Kądzoro, Krupa, Markowycz,
 Nagonyczy, Pytka, Rusek, Sracz,
 Swyerczowa, Szwekowa, Szythko
 Drasek 405
 Drag (Drag) 195, 306, Dragowy 318
 – Johannes 243
 – Stanislaus 275, 303, 315, de Rvthka
 vir Agnetae 220, pater Mathiae et
 Johannis 318, scab. 254–257, 259,
 260, 262, 263, 265, 268–270, 400,
 cons. 272, 274, 275, 394
 Drobny Maczek Mathias 211, 248
 Drzewyecz domus 61
 Drzyszcowsky domus in Siedliska 130
 Dunin generosus 132
 Dupny (Dupnycz, Duppka)
 – Jacobus 95, 132, 149, 151, 210, 233,
 pater Stanislai 282
 – Stanislaus (Dupnycz) filius Jacobi
 282

Duszka (Duska) 123, 125, 126, 147, 162
 – Jacobus 144, 145, 170, 197, 199, 428,
 vir Annae 138, 238, scab. 165, 173,
 174, 178, 181, 182, 185, 188–190,
 196, 228

Dys de

 – plebanus Nicolaus 5, v. Regowski
 – rector v. Borkowsky
 – viceadvoc. Nicolaus 400

Dworak (Dzworak) 356

 – Jacobus vir Dorotheae priori uxo-
 ris olim Vit Markowycz 352, de Sie-
 dliska 323,

Dzanisszek Johannes 79

Dzeszko Jacobus 38

Dziech (Dzyech) 313

 – Venceslaus 374, vir Helizabeth 323

Dzygos Mathias 85

E

Edvigis (Edwis) v. Hedvigis

Elizabet (Helizabeth, Yelizabet) v. Chleb-
 kowa, Dziech, Jarząbkowa, Jaworek,
 Rusek

 – soror Annae et Johanni advocati
 246

Ethman (Hethman, Adman)

 – Mathias 25, 28, 40, iuratus 65, cons.
 56, 59, 64, 102

F v. etiam Ph

Falek v. Walentinus

Famfara (Phamphara, Phwumhara,
 Phumpha) Johannes filius Phumphae
 72, scab. 87, cons. 90, 91, 93–95, 427,
 431

Felicianus v. Ozarowski

Felix 175, Sandzek v. Oleśnica, Slo-
 twinski

 – de Lublin, vir Barbarae 357

Felsztyn (Phelstin) de Anna palatinissa
 Lubliniensia 272

Flak 29

– Flakowa domus 24
Floph v. Szyedlyk
Fraczek servus 373
Fyethko Johannes 237

G

Gathka (locum prope Kamionka) 178
Gaszcz
– Katherina Gaszczanka 187
– Mathias 424
Gaska (Gaska) antiquus 369, meta Gąszyna in Scrobów 301
– Andreas (Gasczyz, Gasczyk) filius Mathiae Gaska 319, vir Katherinae 317, gener olim Annae Swyrczowa 321, scab. 346, 353, 356, 359, 366, 370, cons. 309, procons. 368
– Katherina Gaszczanka 187
– Mathias 245, 248, 250, 253, 258, 260, 261, 303, 306, 334, 387, 401, pater Andreae 319, scab. 257, 259, 262, 263, 265, 266, 268–270, 274, 275, 279, 283, 394, cons. 286–294, 300, 308, 309, 311, 313, 315–317, 320–322, 324–327, 329, 330, 333, 338, 373, 374, 377, antiquus cons. 371, procons. 276, 323
Gerka v. Gorski
Gertrudis v. Chlebkowa
– relicta Martini 54
Gil (Gyl, Gyłowye) 330, 362
– Andreas 221, 232, 237, 243, 263, 265, vir Dorotheae, pater Stanislai 259
– Anna Gylyowa relicta Stanislai 331
– Johannes vir Dorotheae 358, frater Leonardi 350
– Leonardus 316, 330, frater Johannis 350, Gyłowycz 355, frater przyrodny Katherinae uxoris Lucae 362
– Stanislaus 283, 299, filius Andreae 259, olim, vir Annae 331
Głowaczowa domus in Curow 55

Godek Johannes 353
Gomolka Stanislaus 38, 39, 45, 46, 63
Gorczyzka 159, scab. 79
– Albertus scab. 87
– Jacobus 237, 243, 247, 291, 313, frater Mathiae 223, cons. 279, 282
– Mathias frater Jacobi 223
– Nicolaus scab. 77, 78, 89,
– Petrus vir Dorotheae 112
Goreczky (*Górecki*) Mathias filius olim Jacobi Jelithko, frater Sebastiani et Stanislai, precons. et notarius Thurobinensis 334, 336
Gorski Jacobus 23, 24, filius Gerkae 27
Górka de Andreas, comes 297, 377, 379.
Grabianowski 78, 172, iuratus 104, 105, cons. 439
– Grabionowszka uxor Nicolai 79
– Nicolaus 79, scab. 75, 81, 84–86
– Stanislaus 4, 132, 223, 428, 433, 443, iuratus 102, 103, cons. 106–112, 124–126, 128–133, 135–145, 147, 150, 152–154, 156, 422, procons. 127, 134, 49, 151
Gradza (locum prope Kamionka) 177
Gregorius 34, iuratus 216, v. Borzym, Chocholek, Jaruzel, Jesz, Ryn, Rzeznyk, Sannyk
– filius Damyanowae 150
– lanifex scab. 173, 188
– sutor, pater Petri sutoris de Ulan 89
Grodzisko (locum prope Kamionka) 243, in pratum 355
Grzegorzowa v. Myroszyna
Grzyszek 170, v. etiam Krzyszek
Grzywacz
– Jacobus 30
– Petrus 31, 46
Gwizdalka Nicolaus 266, 270, 287
Gyelec S. 23
Gyelythko v. Jelitko
Gyrzyzky Stanislaus procurator de Dlothlicze 52, 53

Gywlassyzo 38

H

Hathina Mathias cons. 63
Hedvigis (Hedvys, Hethvys, Ethvys, Edwis) 104, 429, v. Ambrosius, Czirni, Dziech, Jaworek, Jarzabek, Religa, Swyderski,
– uxor Mathiae 43, 44
Helizabeth v. Elizabeth
Hethman v. Ethman
Honnes 397
Hunko Andreas frater Mathiae Phedorovycz 88

I

Iwan v. Kostrewa
– s. Plysczyna frater Mathiae 134

J

Jacobus 26, 68, 419, scab. 81, cons. 364, 425, procons. 171, 189, 370, v. Bartholomeus sartor, Bedzrychowszky, Bylbel, Chlebkowa, Dupny, Duszka, Dworak, Dzeszko, Dzworak, Gorczyzka, Gorski, Grzywacz, Jaworek, Jelitko, Kamionka, Kanyanka, Kielb, Kleszcz, Kolano, Kosmider, Koszel, Kowalik, Kozyelek, Krajcz, Krzysek, Kubalczyk, Kupyszdra, Lithuanus, Loyek, Luszczoyszky, Markowycz, masztalyerz, Młodeczky, Myczek, Nyesczor, Oszymek, Pampek, Pietracz, Polak, Przybyło, Pula, Radosth, Regowski, Rog, Rusek, Samborka, Skowronek, Strugała, Strzałkowski, *Świeszek*, Thaphylek, Wierchon, Zachoszcz
– frater Mathiae 222
– notarius 334, 342, 344, 347, 349, 350, 351–357, 359, 360, 362, 365–367, 369, 372, 384, cons. 344, 346, 347, 351–357, 359, 360, 362, 365–

367, 369, 372, procons. 189, 349, 370, quondam notarius Dlothliczensis 346

– patruus puellae Agnetae 343
Jaczek v. Rog
Jalach (Yalach) Nicolaus 362
Jajostek (Jiyosththek, Yayostek, Jaiosth) Johannes 53, 73, 136
Jandula 200
– Nicolaus 201
Janowice v. Janowski
Janowski Johannes 53, haeres de Janowicze, procurator (in Dlothlicze?) 5
Janussius v. Ozarowski
Jarosz (Yarosch)
– Nicolaus 20
– Jaroszowa (Yaroszowa) Dorothea 401
Jaruzel (Jeruzel) 97, 126, Gregorius 101, Jaruselovycz 128, 442
Jarzabek (Iarzap, Jazunbek, Yarzebek, Yazrzabek) 145, 195, 302 (Jarzabkowa), 433
– Dorothea Jarzabkowa (Iarzapkowa, Yarzabkowa) 280, 381, 403, soror Stanislai Nagonyczy 272, olim 394, uxor Johannis 199, mater Mathiae, Catherinae et Helizabeth 272, 281, mater Simoni et Reginae 281
– Johannes 197, 428, vir Dorotheae 199, scab. 106–112, 114–119, 124–126, 140–145, 147, cons. 152, 153, 158, 164, procons. 150, 156, 157, 159, 160
– Simon 295
Jarzyna 230
– Laurencius 192
– Mathias cons. 438, 439
– Stanislaus 119, 189, iuratus 106–112, de Siedliska 359
Jaszensky v. Lis
Jarwidz (Javycz) v. Kokoszka

Jawka (Yawka) v. Kmycz

Jaworek (Yaworek) 237, 239, 255, 317, 397

- Anna Jaworkowa 166, vidua, mater Margarethae et Mathiae 110, 187
- Anna filia olim Mathiae, soror Jacobi, Margarethae et Elizabeth 181
- Edwis Jaworkowa soror avuncularis Mathiae et Sebastiani Jelithkowicze 298
- Elizabeth filia olim Mathiae, soror Jacobi, Annae et Margarethae 181
- Jacobus 336, 386, filius Gertrudis et olim Mathiae 181, 242, filiaster Johannis 242
- Johannes 158, 160, olim, patruus Jacobi, frater olim Mathiae 242
- Mathias filius Annae 110, 187, olim vir Gertrudis Chlebkowa, pater Jacobi, Annae, Margarethae et Elizabeth 181, frater olim Johannis 242
- Margaretha filia Annae Jaworkowa 187, soror Mathiae 181
- Margaretha filia Mathiae Jaworek 181
- Petrus 109
- Stanislaus 34, 35
- vidua Jaworkowa 109, 160

Jegielkowie (Yegelkovye) de Bodzynowycze Johannes frater Johannis 132

Jelitko (Gelythko, Gelithko, Lelythko, Relythko, Yelydko, Yelithkovycz, Zelithko) 397

- b o r m y s t h r, precursor [s] 209
- Dorothea Gelythkowa mater Jacobi 147, uxor Nicolai Mnych de Wyelkye 55
- Jacobus 123, 180, 191, 192, 213, 406, 428, olim, pater Mathiae Goreczky proconsuli et notarii Thurobinensis, Sebastiani et Stanislai 334, eius successores: olim Anna uxor

Johannis Bdzussek, Dorothea, Barbara, Mathias, Sebastianus, Stanislaus 337, iuratus 138, 140-142, cons. 143-145, 147-154, 156, 158-160, 162-166, 182, 184, 185, 206, 207, 221, 222, 228, 235, 256, 170, 173-178, 182, 184, 185, 188, 190, 196, 197, 199-207, 209, 218-223, 227-230, 232-235, 237-239, 247-256, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 268-272, 274, 275, 394, 404, 405, 412, 423, 425, raycza 210, 211, procons. 168, 169, 171, 172, 181, 187, 198, 209, 216, 225, 226, 242-245, 257, 400-402, 409-411, 422, 426

- Jelitkowa 11, 94, 106, 118, relicta 297

- Johannes cons. 423

- Mathias 297, 324, 379, frater avuncularis Edwiis Jaworkowa 298, filius olim Jacobi 334, 337, v. Goreczky, procons. 183

- Sebastianus 297, 357, 379, 380, frater avuncularis Edwiis Jaworkowa 298, filius olim Jacobi 334, 337, frater Mathiae Goreczky 334 et Stanislai 336

- Stanislaus 297, 379, k u s n y e r z 358, filius olim Jacobi frater Mathiae et Sebastiani 334, 336, 337

Jenowy Mathias vir Elizabeth Ruskowa, olim consortis Nicolai Rusek 349, 402

Jernolth pater Katherinae de Voyczyeszkow uxoris Thomae, civis olim in Koczko 101

Jesz Gregorius 7

Joachim v. Klonowski

Joanna v. Benedictus serifex

Johannes 3, 45, 55, v. Ambrosius, Bodzynowycze, Byesz, Byszko, Bzdzyussek, Chyla, Czarnota, Czolnowszky, Czornak, Czurylo, Czwikla, Dalecz,

Damszak (?), Dąbek, Drąg, Dzaniszek, Famfara, Fyethko, Gil, Godek, Jajostek, Janowski, Jarzabek, Jaworek, Jelitko, Kalyensky, Kamionka, Kania, Karasek, Karznya, Kądzoro, Kąszycz, Kijański, Klosek, Kokotka, Kolano, Koniek, Kopacz, Korzkwa, Koszka, Kozywoyth, Krowka, Krupa, Krzyszek, Kursa, Kwycz, Kyernoszkwowycz, Labącz, Lis, Loyek, Luczyz, Lyazoch, Lyczo, Makowka, Messek, Mroczek, Myczek, Nyeczkwowycz, Nyesczor, Oleśnica, Pachlerz, Patyk, Piotrowski, Podleszny, Prażmo, Precz, Przetocki, Rog, Rusek, Rzeszothkowa, Samborka, Skowronek, Slothwynsky, Slysz, *Snopkowski*, Sramyk, Strzałka, Szwekowa, Szytko, *Świešek*, Trambaczowski, Trojanowski, Walaszek, Wączorek, Wierzchon, Włosz, Włoszczy, Wnik, Wozakowycz, Wrobl, Wszol, Wyaszko, Wyczysk, Zaborek

- advoc. 2, 17, 19, 20, 21, 23-26, 32, 34-36, 40, 42-44, 47, 213, 260, 263, 297, 306, 375, 377, 405, 406, generosus 240, 407, 409, nobilis (Kamiencki) 242, 244-246, 249-255, 259, 263, 265, 269-274, 276, 286, 287, 289, 290, 295, 297, 301, 308, 309, 314, 316, 317, 320, 322, 324-327, 373, 374, 392, 420, dominus 243, frater Annae et Elizabeth 245
- carnifex 444
- cons. 148
- filius Martini et Annae v. Wszol
- frater przyrothny Doroteae Ruskowa 222
- protocons. 77, 223
- scab. 87
- sutor 397
- vicarius v. Kamionka

Juchna 97

K

Kalyensky Johannes 277

Kamienski v. Johannes advoc.

Kamionka v. Nasutow

- advocatia 246, 409
- advoc. 289, Johannes frater Annae et Elizabeth 246, v. Ambrosius, Ciecierski, Johannes, Kursa, Mathias, Michael, Mroczek, Nicolaus, Pachlerz, Paulus, Roszdczal, Stanislaus, *Świešek*, Wincentius, Zych
- advoc. perpetuus v. Mathias
- agger 84, 85, 251
- arendarius Laurencius 101
- braxatorium 11, 55, 57, 92, 317, 346, 427
- b r o d alias lutum 177
- campus sub Lublin 178, 233
- carnifex M. 56, v. Johannes
- carpentarius (c z e s z l a) v. Albertus, Mathias
- cimiterium 127, 361
- circulum 10, 11, 19, 25, 28, 30, 40, 46, 47, 57, 58, 72, 74, 78, 106, 112, 117, 120, 128, 164, 273, 287, 292, 431, platea nova seu circulum 283, Novae Civitatis 323, 347, 372
- consules passim
- c z a p n y k v. Laurencius
- ecclesia 23, 34, 95, 101, 116, 180, 191, 271, 443
- faber v. Albertus, Mathias, Nabdzywangl, Nicolaus, Pluskwa, Szythko, Wyeprezek,
- fraternitas ecclesiae 271
- gladiator (myecznyk) v. Albertus,
- haeres v. Oleśnica
- k u s n y e r z v. Jelitko Stanislaus
- lanifex v. Gregorius
- mellificia 185, 316, alias b a r c z a 296, in borra Studen 316
- m a s z t a l y e r z Jacobus 131
- minerator 431

- minister ecclesiae v. Opoczno
- ministerialis v. Lyazoch, Rusek
- molendinator v. Andreas, Luina, Włoszczey
- molendinum 36, 56, 59, 229, 289, 306, 308, 309, 384, 393, inferior 242, 251, in Ostruph 242, 243
- notarius (scriptor) 107, 173, 340, 368, 419, 435, v. Jacobus, Klonowski, Krupa, Ostrowski
- Nova Civitas 323, 347, 372
- nuncius alias wozny v. Rusek
- piscator Stephanus 105
- piscina 32, 40, 90, 174, 245, 250, 251, 272, 394, 400, alias na d s t a w e m 220, 238, in Okolnyk 301, Pyskorzowka 229
- pisto et scab. Johannes 89, Jacobus p y e k a r z 362, Matheus p y e k a r z 88
- platea 8, 9, 12, 13, 26, 29, 105, 108, 139, 150, 212, 260, 263, 287, ad ecclesiam 95, 116, ad pontem 21, ad molendinum 36, ad Siedliska 168, 234, 274, in Szyrocyszko 73, Lublinsia 167, 216, 394, nova seu circulum versus Kozko 283, penes piscinam 32
- plebanus 178, 180, 405, 407, 409, 420, v. Dysz, Paulus, Regowski, Strzalkowski
- pons 21, 127, 138, ad Siedliska 145
- praeco v. Rusek
- presbiter 271
- pretorium 277, 283, 287, 292, 297, 299, 300, 400
- proconsules (protoconsules, preconsules) passim
- prefectus bonorum v. Klonowski, Lyupsynsky
- rector Stanislaus de Koczko, olim de Kamionka 411
- rotifex v. Leonardus, Nicolaus, Petrus, Walentinus (Falek)
- r z e s z n y k v. Rzeznyk
- sartor v. Luszczowszky
- scabini passim
- scola 76, magister scholarum v. Nicolaus
- scriptor v. notarius in Kamionka
- szdun (Sdon, zdun ?) v. Kyernoszkowycz, Nicolaus
- sentina 431
- servus v. Fraczek
- strata 81, 95, 299-301, ad Szyrocyszko 39, ad molendinum 56, 59, d o g o s z c z y n c z a 322, versus Lublin 247-249, 318, 394, versus granicias Sowoklasky 318
- sutor v. Bartholomeus, Basszkath, Chlebek, Gregorius, Johannes, Okunyowycz, Paulus, Sikora, Stanislaus
- tenutarius v. Trzaska
- via (v. etiam strata) 134-136, 326, quae transit ad Coczko 229, 255, 353, publica Lublinsia 177, 243, 245
- vicarius Johannes 127, olim 179, 180, Mathias 271, 401
- viceadvoc. v. Johannes, Kursa, Lucas, Marcus faber, Nicolaus, Swanthoslaus, Świąszek, Świercz
- vicus ad piscinam 40, aequitando in Szyroczk 45
- villicia 15
- Kania 120, 201
 - Johannes 9, 37, iuratus 6, cons. 87, 89
 - Katherina Kanyanka (filia Kanyna) 122, uxor Jacobi 201
 - Nicolaus 27, 31
- Kanusszowna Margaretha 413
- Karasek (Karaysz, Caraskowye) 164, 172, 264, 273, 289, 328
 - Johannes 256, 271,
 - Karaskowa 239, 289

- Mathias 155, 157, 245, 247
- Walentinus 329, scab. 324-326, 330, 333, 338, 353, 356, 366, 370, 374
- Karlyaszky v. Charlanszky
- Karmanowice (Karmanowycze) de Nicolaus Carmanowsky 261, plebanus in Vyas 266
- Karsznia (Karsnya, Karznya, Carsnya) 289
 - Johannes 310
 - Stanislaus 271, 274
- Kaszyszko Michael scab. 87, v. etiam
- Katherina 425, v. Banusszyna, Bakowa, Borzeczek, Gaszczanka, Gaska, Gil, Jarzabek, Jernolth, Kanyanka, Klosek, Kmyecz, Kolano, Krol, Markowycz, Precz, Rzeszothkowa, Slothwynsky, Strugala
 - soror Agnetae et Martini 22
- Kawala Bartek pater Nicolai sutoris de Domaszewnyca 174
- Kadzoro (Kandzoro, Kendoro, Kadoro) 90, 145, 397, 434
 - Johannes 146, 167, 175, 216, 394, 419, 438, 443, vir Dorotheae 85, cons. 97-99, 101, 106-112, 119-131, 158-160, 432, 440, 441, procons. 113-118, 162, 163
 - Paulus 218
 - Stanislaus 439
- Kaszycz (Kaszy, Kaszka, Kaszycz, Karzek, Kaszka, Koszyecz, Kuszycz)
 - Johannes cons. 432
 - Michael 171, 182, 410, 422, frater olim Nicolai 52, scab. 97-99, 103, 106-112, cons. 113-123, 145, 147-149, 151, 166-172, 175-177, 425, 426, 432, 440, 441, procons. (b u g m y s t r z) 143, 144, 428
 - Nicolaus olim, frater Michaeli 52
- Kielb (Cyelb) Jacobus scab. 66
- Kielbasa (Kelbyasza)
 - Leonardus 435, cons. 76, 79, 81
- Petrus scab. 2, cons. 3
- Kiernozkowicz v. Kyernoszkowycz
- Kierzkówka (Wolya Kierszkowa) v. Wszol
- Kijański (Kyensky) Johannes notarius terrae Lyvbljens 380
- Klaudus (Claudus, Klauidus) 164, 209, 211, 212, 413
 - Klaudusowna ancilla, filia Stanislai 411
 - Stanislaus 285, scab. 187, 189, 199, 201, 203, 204, 206, 207, 248, p r z y s a r z n y k 210, 213, pater ancillae Klaudusowna 411
- Klessa 410
- Kleszcz (Klyeszcz) Jacobus 141
- Klimek v. Koszel
- Klonowski
 - Joachim factor 347, de Dlothlicze 334, 348, 364, prefectus, generosus 349, 371
 - Martinus notarius 175
- Klos (Klosz)
 - de Marcuszowycze 426
 - Johannes de Siedliska scab. 223
- Klosek (Clossek, Kloscones, Kloskovye, Klusek) 119, 255, 405
 - Albertus frater Johannis de Szczarkow 133; Albertus et Mathias Kloskovye 201
 - Johannes frater Alberti de Szczarkow 133
 - Johannes filius Margarethae, frater Nicolai, Michaeli, Stanislai et Pauli 273, 289
 - Johannes Klvsssek 263
 - Katherina filia Margarethae et olim Mathiae Klossek 264
 - Margaretha mater Nicolai et Pauli Kloscones, Johannis, Michaeli et Stanislai 273 et Katherinae 264
 - Mathias 168, 177, 201, 213, 240, 245, 247, 248, 401, 407, 420, olim vir

Margarethae, pater Katherinae 264, scab. 170, 171, 175, 176, 178, 182, locatus loco consulis 181

- Michael 312, 389, filius Margarethae, frater Johannis, Nicolai, Stanislai et Pauli 273, 274, 289, 290, 322, 383, scab. 325, 326, 330, 333
- Nicolaus 263, 388, filius Margarethae, frater Johannis, Michaeli, Stanislai et Pauli 273, 289, 322, 383
- Paulus 211, 244, 247, 248, 265, 270, 279, 299, 401, filius Margarethae, frater Johannis, Michaeli, Stanislai et Nicolai 273, 274, 289
- Stanislaus filius Margarethae, frater Johannis, Nicolai, Michaeli et Pauli 273, 289, 290

Klyssa Mathias cons. 401, v. etiam Klessa

Kmyecz Albertus vir olim Katherinae, pater Yawka 373

Kobyalka Thomas vir Annae 352

Kock (Koczko, Koczsko, Cozko) 60, 101, v. Banucha, Czapala, Jernolth, Kamionka, Krol, Precz

- de Stanislaus olim rector de Kamionka 411
- praepositus v. Strzalkowski

Koczko (Koczkiy) 283

- Mathias cons. 283, 285, 396

Kokosza (Cocossza, Kokoska) campus 239, 247, 249, 260, 265, 280, 369, 393, 395, alias Pogore 365

Kokoszka (Kokosczyz) 404, domus Kokosczyński in Siedliska 118, 129, 172, 186

- Albertus Kokosczyz (Lyesko, Lyeskowycz) 285, 299, 384, 395, 404, frater Thomae 305, scab. 220-222,
- Leonardus 175, 414, scab. 202, 218, 223, 225-227, 234, 235, 237-239, 242-245, 247, 249-253, 255
- Mathias, Paulus et Wawrylo fratres Kokosczevyatha de Javycz 129
- Paulus, Wawrylo et Mathias fratres Kokosczevyatha de Javycz 129
- Petrus 178, de Byale Brzegy 132, 141, 428
- Thomas frater Alberti 305
- Wawrylo, Paulus et Mathias fratres Kokosczevyatha de Javycz 129

Kokotka Johannes 297

Kolano (Colyano) 131, 155, olim pater Mathiae et Katherinae 255

- Jacobus iuratus 156
- Johannes 126, 132, 133, scab. 150, 152-154, 156, 157, 159, 162, 163, cons. 164, 166-169, 425
- Katherina filia olim Kolyano, soror Mathiae 255
- Mathias frater Katherinae 255
- Stanislaus cons. 425

Kolaszka 162

K o l o d z e y v. Petrus rotifex

Kolodzyewowszkye domus 102

Kolybaba Mathias 283

Kon (Koyn) Andreas 19, 20, 25, 28, 72, cons. 66, 69, 71-73

Koniek (Conyek) Jan p r z y s a s z n y k 210

Kopacz Johannes de Nasutow 349

Korzilisa Stanislaus scab. 325, v. etiam Korzkwa

Korzkowynsky ortus 283

Korzkwa (Korzqua, Koszka, Korzquyczowye) 400

- Andreas 317, 327
- Johannes 16, 313, 317, 327
- Nicolaus 237, 248, 249
- Stanislaus 363, scab. 324, 326, 329, 330, 338, 346, 356, 359, 366

Korzkyewka Nicolaus 233, de Ssobole 229

Kosmider 205

- Jacobus 293
- Stanislaus 204

Kostrewa 130

- Iwan de Siedliska 14

Koszcza (Cosczan) 50, Stanislaus 11

Koszel (Coszszel, Koszek) iuratus 114-118, 125, 126, 144, 145

- Jacobus de Przethoczno 91
- Klimek cons. 148
- Nicolaus 325, 341, 428, scab. 102, 103-105, 119-124, 138, 140-143, 147, 150, 152, 153, quondam civis 168

Koszka Johannes 16

Kotek (Cothek, Kothkowycz) 98, 112, v. Rudno

- Albertus de Ruthno 159
- Stanislaus de Rudno Minori 77

Kowalewska area 57

Kowalik (Cowalik)

- Jacobus 8
- Kowalikowa Anna mater Agnetae 8

Koziey Paulus 96

Kozyel Nicolaus de Siedliska 356, 378, v. etiam Koszel

Kozyelek Jacobus 234, de Wolya 244

Kozyvoyth 147, 428, Johannes iuratus 138, 140-145

Krajcz (Craycz) Jacobus iuratus 99

Krasów (Krassow) v. Węgorz

Krol (Krolowycz)

- Katherina Krolyowa 354
- Laurencius 15, de Koczko 60
- Mathias Krolowycz 310, 354, vir olim Barbarae matri Magdalenae, nunc uxoris eiusdem Mathiae 346
- Sebastianus 354

Krowka Johannes de suburbio Lubline-nis 271

Krupa (Crupa, Krupka, Krupczycz) 129, 157, 211, 230, 255

- Adam 341, de Siedliska 302, 330
- Albertus 173, 175, scab. 170, 171, 175, 176, 178, 181 182, de Siedliska 198, 206, 324, frater Nicolai, Johanni et Pauli 206
- Johannes 155, 191, 237, 243, 271, 300, 306, 311, 344, 346, 381, 382, 398, 401, 406, 410, frater Alberti, Nicolai et Pauli 206, scab. 170, 171, 175, 176, 178, 181, 185, cons. 165, 174, 183, 187-190, 196-198, 200, 204, 205, 219, 225, 226, 234, 253-257, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 268, 270, 274, 275, 279, 283, 285-295, 297, 302, 309, 388, 390, 392, 393, 394, 396, 400, 402, 404, pro-cons. 173, 192, 201, 203, 220-223, 235, 269, 272, 306, 308
- Laurencius 143, 146, frater Stanislai 338, et Pauli 339, scab. 333, de Siedliska 423
- Mathias 317, vir Dorotheae sorori Annae Benedictowa 319, 321
- Nicolaus 230, 309, 334, 362, 375, de Siedliska 223, 225-227, 232, 242-245, 247, 249, 250-253, 254, 257, 259, 260, 262, 263, 265, 268-270, 279, 283, 288, 301, 394, frater Alberti de Siedliska, Johanni et Pauli Krupka 206, vir Dorotheae Szytkowna 207, 208, 301, 341, avus Stanislai Ruskowycz 308, patruus Pauli 341, scab. 99, 220-223, 225-227, 232, 234, 235, 237-239, 242-245, 247, 249-254, 256, 257, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 268-270, 279, 283, 286-294, 302, 306, 308, 394, cons. 276, 282, 311, 313, 315, 317, 320-323, 325, 326, 329, 338, 373, 374, procons. 316, 324, 327, 330, 333, 377
- Paulus 325, frater Alberti, Johanni et Nicolai 206, frater Stanislai 338 et Laurencii 339, filiaster Nicolai 341
- Stanislaus frater Pauli et Laurencii 338, notarius 371
- Sthephanus (Szczepan) 189, 230, scab. 104, 105, 114-123, 199, 201,

- 203, 204, 206, 207, 220–222, 248, de Siedliska 118, 206, 207
- Thomas vir Annae filiae Danilo Biskowycz 333
- Krzywy Dal campus 384
- Krzyszek (Czyzek, Krzyzek, Crzyszkowycz) 90, 123, 125, 126, 160, 164, 255, 304, 381
- Albertus 134
 - Bernardus Crzyszkowycz de Przechoczno filius Martini 35
 - Jacobus Krzyskowicz de Sczyekarkow 175
 - Johannes 2, de Przechoczno, vir Margarethae 59, 92, scab. 2, 73, cons. 3, 74–76, 81, 85, 86, 89–91, 93–95, 427, 431, procons. 77, 78, 92
 - Nicolaus 281, frater Martini 302
 - Martinus frater Nicolai 302, 310
 - Martinus pater Bernardi de Przechoczno Crzyszkowycz 35
 - Stanislaus 190, 191, 194, 195, de Szczekarkow 193, 247
- Kubalczyk Jacobus sartor de Sandomiria 228
- Kudzynowna Anna uxor Andreae Szczaniech de Siedliska 118
- Kudzynowszkye 114
- Kupyszdra Jacobus 189
- Kurów* (Curow)
- in domus Glowaczowa 55 Lysszopalka 55
 - platea 55
 - vicus 55
- Kursa (Cursa, Cursha) 150, 210, 255, 280, iuratus 155, 167, 185, cons. 158, r a y c z a 211
- Andreas scab. 154
 - Johannes cons. 196, procons. 199
 - Laurencius 312, scab. 320, 321, 325, 326, 330, 338, 346, 356, 359, 370, 374
 - Mathias 312, 389
- Nicolaus 191, 192, 209, 242, 271, 442, avunculus Annae Sepiotkowa 267, scab. 150, 152, 153, 156, 157, 159, 162–164, 166, 168, 170, 175, 176, 178, 181, 182, 425, cons. 165, 173, 183, 187–190, 197, 198, 206, 207, 216, 218, 248, 412, procons. 174, 202, 210, 214, burmyszthrz 417, advoc. 223, 225–227, 229, 230, 232–235, 237, 238, viceadvoc. 239, 242, 244, 245, 247, 250–253, 257, 259, 262–270, 274, 275, 279, 282, 283, 285, 291–295, 394, 402
- Kwycz (Kwwyecz, Kvvyecz, Cvvyecz)
- Andreas 98
 - Johannes scab. 66, cons. 2, 72, 73
- Kyczow inter, domus 155
- Kyernoszkowycz (*Kiernozkowicz*) Johannes de Choszczow s z yacz Annae Yaworkowa 187, Sdon 204
- L**
- Labacz Johannes protocons. Lublinensis 271
- Langwoyth v. Martinus
- Laska Paulus 213, servus domini 275, p a n y s z k y s z l u g a 214
- Laurencius v. Antiqua Villa, Dobeslaus, Jarzyna, Kamionka, Krol, Krupa, Kursa, Pachlerz, Pula, Religa, Slys, Strugala, *Świercz*, Wloszczey
- c z a p n y k frater olim Petri 363
 - gener Andreae, Johannis, Mathiae Czwikla 320, 327, 328, 332, 366
 - molendinator de Dambrowka 442
- Lazarius v. Rog
- Łasz Mathias 316
- Łazoch v. Lyazoch
- Leonardus 37, 190, v. Gil, Kielbasa, Podleszny, Nyesczor
- cons. 74, 77, 78, 435
 - protocons. 75
 - scab. 3, 21, 72, 73, 427, 431, rotifex 216

- Leszcze v. Laska
- Leszkowice v. Loyek
- Leykowa v. Loyek Anna uxor Alberti Mykulycz 185
- Liazoch, Liezoch v. Lyazoch
- Lis (Lysz) 12, 214
- Albertus 207, 220, 229, scab. 187, 189, cons. 209
 - Jaszensky 203
 - Johannes Lysszowycz scab. 74
 - Mathias Lyskowycz gener Andreae Regowycz 367
 - Stanislaus de Siedliska 183
- Lithuanus Jacobus 416
- Lythphinkowa Agnes 179, 180
 - Lythwynowa Marusza 116
- Loyek (Logek) 224, 225, 412, scab. 165
- Anna Loykowa, uxor olim Martini Logek 242, 2o voto uxor Alberti Mykulycz Osęka 185, 245, 412
 - Jacobus cons. 167
 - Johannes de Siedliska 187, scab. 173, 174, 187–190, 196, 199, 201–204, 206, 207, 216, 218–223, 225–227, 229, 232–235, 237–239, 242–245, 247, 249–254, 256, 257, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 268–270, p r z y s z s z a s z n y k 213
 - Loykowa antiqua 369
 - Martinus 4, 158, 369, olim vir Annae 185, 242, 412, 245, pater Pauli 242, 245, scab. 164, 166, 167, 170, 171, 425
 - Mathias advoc. de Leszkowice 107
 - Paulus filius Annae nunc uxoris Alberti Mykulycz, et olim Martini 242, 245
- Lublin v. Apolonia, Benedictus, Felix, Kamionka
- civis v. Sapydupa
 - ecclesiae: parochialis Sancti Michaelis, Gloriosae Virginis Mariae, fratribus Sancti Francisci, Sancti Stanislai 271
- notarius terrae v. Kijański
 - palatinus v. Oleśnica de Johannes
 - predium in suburbio 317
 - procons. v. Labacz
 - rotifex Mathias 49
 - serifaber v. Benedictus
 - serifex v. Benedictus
 - suburbium 317, de Johannes Krowka 271
- Lucas 131, 291, 431, 433, v. Luszcowszky
- pater Stanislai 112
 - vir Katherinae sorori Leonardi Gil 362
- Luchna 97
- Luchyna v. Luina
- Lucyz Johannes 202
- Luczynsky domus 219, alias s z o l n a s t o d o l a 181
- Luina (Luchyna, Luhyna)
- Petrus 78
 - Stanislaus 3, 19, molendinator 136
- Luszcowszky (*Łuszczowski*)
- Bartholomeus sartor 61, filius Stanislai Luszcowszky 36, obitus, pater Jacobi et iuniori filii 93, scab. 65, 77–79, 81
 - Lucas 69, consul 40, 56, 59, 66, 71–73, 75–79, 81, 84–87, 92, 101, 435, procons. 97–99, viceadvoc. 134–142
 - Margaretha Luszcowska, mater Jacobi et Lucae, uxor Stanislai 36
 - Nicolaus 89, 95
 - Stanislaus 87, 435, pater Bartholomei sartoris 36, vir Margarethae, vitricus Jacobi et Lucae 36, scab. 63, 65, 73
- Lyasczanka Margaretha v. Wégorz
- Lyazoch (Łazoch, Lyazosek) 152, 153, 181, 229, scab. 63, 65, 73
- Johannes 237, 243, 291, 298, 309, 393, gener nobilis Felicis Slothphynski 291, scab. 268–270, 274,

275, 279, 283, 286-290, 292, 297,
302, 306, 308, 394, cons. 311, 313,
316, 320, 322, 323, 326, 327, 329,
330, 333, 373, 377, procons. 314,
315, 317, 321, 338, 374, 384, mini-
sterialis 275
– Martinus 382
Lyczecho domus 133, v. etiam Lyczo
Lyczko (Lyczko) 58, 165
– Johannes cons. 276
– Petrus 57
Lyelythko v. Jelitko
Lyeniek Mathias 101
Lyeskowyatha 295, v. etiam Kokoszka
Albertus
Lyskowycz Mathias gener Andreae Re-
gowycz 367
Lysszopalka v. *Kurów*
Lythewka Agnes v. Lithuanus
Lythphinkowa v. Lithuanus
Lyupsynsky Valentinus 307, generosus
295, 313, 335, 354, 386, burgrabius
Turobinensis 297, 377, 380, prefec-
tus bonorum Dlothlicze et Kamion-
ka 316, procurator generalis 376

Ł

Łuków (Lucw) arx seu curia Regiae Ma-
iestatis 277
Lyczko v. Lyczo

M

Maczek Drobny v. Drobny
Magdalena v. Krol
Makowka 239, 299, 324,
– Albertus 288, de Siedliska 231
– Johannes frater Marci 326
– Marcus frater Johannis 326
Maleska Nicolaus 277
Małogoszcz castellanus v. Oleśnica de
Johannes
Manthul 145, 409
– Mantvlowa 264
– Martinus 247

– Mathias 124, 138, 442
Marcus v. Makowka, Pluskwa, Skowro-
nek
Margaretha v. Chlebkowa, Jaworek, Ka-
nusszowna, Klosek, Krzyszek, Lusz-
czowszky, Mykulycz, Siedliska, Sko-
wroniek, Szytko, Wierzchon
Markowycz (Marek, Marco) 230
– Andreas 121, scab. 150, 152-157,
159, 162, 163, 166-168, 425
– Jacobus frater Zophiae uxoris Ni-
colai Vyrzchon et Katherinae 270
– Stanislaus 94, v. Martinus
– Vit olim vir Dorotheae 2° voto uxo-
ri Jacobi Dworak 352
– Zophia uxor Nicolai Vyrzchon,
soror Jacobi et Katherinae 270
Marcus 188, 210, v. *Kock*, *Siedliska*, *So-
bieszyn*
Markuszowice v. Klos
Martinus 21, v. Antiqua Villa, Bąk, Chu-
di, Ciecierski, Damian, Gertrudis,
Klonowski, Krzyszek, Loyek, Lya-
zoch, Manthul, Nyeczko, Ostrowski,
Piekarczowicz, Podleszny, Radosth,
Regowski, Sannyk, Sramyk, Simon,
Szwekowa, Trzaska, Wlos, Zych
– frater Katherinae et Agnetae 22
– gener Stanislawi Markowicz 94
– langwoyth 428
– maritus secundus Annae Wscholo-
wa, pater Johannis 370
– Martinissa 48

Marusza v. Lithuanus
Masur Stanislaus 7, 32, 411
masztalyerz 112, 139, Jacobus 131
Mathias 47, 379, generosus 94, v. Adman,
Boguslaw, Bryk, Byszko, Caym,
Charlanszky, Czech, Czeszlycz,
Czwikla, Domyenyk, Drag, Drobny,
Dzygos, Gaszcz, Gaska, Gorczyca,
Goreczky, Grabianowski, Hathina,
Hedvigis, Iwan, Jaworek, Jarzabek,

Jelitko, Jenowy, Jerzyna, Lyeniek,
Kamionka, Klosek, Klyssa, Kokosz-
ka, Kolibaba, Krol, Kursa, Łasz, Lis,
Loyek, Lublin, Nyesczor, Opala,
Pera, Phedorovycz, Podleszny, Rog,
Rzeznyk, Siedliska, Skowroniek,
Świeżek, Wierzchon, Wszol
– advoc. (alias Macziey) 97-99, 120,
127-130, 138, 149, 159, 160, 165-
172, 174, 182, 185, 397, 426, nobi-
lis 101-119, 121-126, 131-137, 139-
148, 150-158, 162, 163, 175-178,
180, 181, 440, 441, perpetuus seu
quasi haereditarius alias z a k u p -
n y 180
– c z y e s z l a 125
– faber 174
– frater Alberti 155, Jacobi 222, Jo-
hannis 205
– frater p r z y r o t h n y Doroteae
Ruskowa 222
– nobilis 422
– procurator, generosus 91, impera-
tor! 94, 95
– scab. 274, 426
– vir Hedvyis, uxoris olim Ambrosii
advocati 43, 44

Matheus pyekarz v. Kamionka
Mesoshek 239
Mica Nicolaus 218
Michael 134, v. Ciecierski, Karzek, Ka-
szyszykoza, Kaszycz, Klosek, Piotr-
kowicz, Siedliska
– advoc. 100
– b u g m y s t r z 428
Michon Nicolaus 27
Mienina (Myenyna) fluvius 366
Miessek (Meszek) 255,
– Johannes 219, 242, 292
– Nicolaus 246, 261
Miska (Myska) 356, Albertus 325, 326
Missyaga (Myszyega)
– Nicolaus 287, 385, 391, de Siedli-
ska 192, 223, 225-227, 266, 295,

390, frater Stanislawi 192, scab. 202,
216, 218, 223, 225-227, 266
– Stanislaus frater Nicolai de Siedli-
ska 192
Mlodeczky Jacobus 173, factor Johannis
Bochothniczky 181, 200, 204, procu-
rator in Dlothlicze, nobilis 201
Mnych Nicolaus de Wyelkye vir Doro-
theae Gelythkowa 55, scab. 66, cons.
2, procons. 67
Mroczek 11, 37, 98, 106
– Johannes 9, advoc. 6
– Stephanus 60, scab. 84-87, 89
Myczek 95, 230
– Jacobus de Rudnyo pater Johannis
51
– Johannes filius Jacobi 51
Myczwyadek 183
Mykulycz (Mikulicz, Mykula)
– Albertus Osęka vir Annae Loyko-
wa (Leykowa) 184, 185, 412, filius
Margarethae Mykulyna 245
– Margaretha Mykulyna, mater Al-
berti Ossąka 245
– Mathias 294
– Nicolaus 137, servus Johannis de
Oleśnica 256

Myrek 37
Myroszyna Grzegorzowa 115
Myssowsky Mathias scab. 279
Mytowszky domus in postico Zawozek
95

N

Nabdzywangl Nicolaus faber 163
Nagonyczy
– frater Doroteae Jarząbkowa 394
– Dorothea Nagonyczyna 419
– Stanislaus 167, frater Dorotheae Ja-
rząbkowa 272, 394 (?)
Nagorny v. Szmolicz
Narta fluvius post Siedliska 242, 248, 270
Nasutow de v. Bzdzyusse, Kopacz

- advocatus Nicolaus Rusek de Kamionka 405, 409
 - Nicolaus 3, 249, 382, 421, v. Borkowsky, Borzeczy, Byszko, Czubka, Dys, Gorczyca, Gwizdalka, Jandula, Jalach, Jarosz, Kamionka, Kania, Kawala, Kaszycz, Klosek, Korzkyewka, Korzkwa, Koszel, Kozyel, Krzyszek, Kursa, Luszczowsky, Maleska, Miessek, Mica, Michon, Missyaga, Mnych, Nasutow, Opoczno, Piotrek, Podleszny, Riga (?), Rusek, Rzepka, Sadurski, Sepiotko, Slothwynsky, Slys, Sramik, Stawinoga, Sulowski, Szytko, *Święszek*, Wierzchon, Zakrzowski, Zalyewa
 - advoc. 54-56, 61, 65
 - faber 34, 35, 38
 - magister scholarum 18, 36, domus magistri 44
 - procons. 210, 214
 - rotifex 39
 - scab. 43, 47, 48, 50, 51, 79, 171
 - sz d u n 108, 116
 - viceadvoc. 59, 63, 69,
 - Nova Civitas v. Kamionka
 - Nowak (Nouak) Piotr 428
 - Nowek 139, 141, Stanislaus 125, 126, 152, 153, scab. 143, 145, 147
 - Nyeczek (Nyczekowycz)
 - Albertus molendinator de Rudno 91
 - Johannes Nyczekowycz 120
 - Martinus 24, scab. 75, 77-79, 81
 - Nyedy Mathias 293
 - Nyedyalek Blasius 173
 - Nyeczor 374
 - Andreas de Brzostowka frater olim Johannis et Jacobi 343, pater Johannis 351, patruus Mathiae 343
 - Jacobus 345, 351, 371, frater olim Johannis et Andreae 343
 - Johannes olim, frater Andreae et Jacobi 343, scab. 324-326, 330
 - Johannes filius Andreae de Brzostowka 351
 - Leonardus scab. 90, 91, 93-95, 97, 98
 - Mathias filiaster Andreae 343
 - Nicolaus cons. 332
 - Nyeczorowa 202
 - Nyewagłowsky Mathias nobilis 277
 - Nysthalyk Petrus gener Johannis Wierzchon 360
- O**
- Oblowszkye 93
 - Oduy Michael 58
 - Okolni Lysz silva 289, 306, 393
 - Okolnik (Okolnyk), (locum prope Kamionka) 222, 237, 260, 263, 265, 308, 330, 350, 368
 - campus 239, 298, 315, 320, 322, 331, 332
 - in piscina 301
 - silva 302
 - Okunyouicz Paulus tutor 179, 180
 - Oleśnica* de (dominus, haeres)
 - Andreas castellanus in Byecz 5, 42, Sandecensis 61, 67, 69, 71, 76, 78, 79, 85, 436
 - Felix castellanus in Solecz 5, (castellanus) Sandecensis 90
 - Johannes 221, Bochothnyczky (de Bochothnica) 159, 160, 180, 221, 394, castellanus Vyszliciensis 181, palatinus Lublinensis 219, 223, 225-227, 230, 235-237, 239, 246, 256, 260, 261, 266, 268, 272, 402, 415
 - Johannes castellanus Malogostensis, capitaneus Chelmensis 132
 - Olssyny in, pratum 229
 - Ondl 201
 - Opala (Opalka) 230
 - Albertus filister Mathiae 253, 356
 - Andreas de Siedliska 342

- Mathias 130, 192, 218, 423, de Siedliska, patruus Adalberti 253
 - Podleski 410
 - Zophia Opalina, uxor olim Johannis Czarnota, v. Czarnota
 - Opoczno de Nicolaus, minister ecclesiae, vir Annae de Zabyelye 427
 - Osowno de v. Czarnota
 - Ossanna mater Thomae 23
 - Ostrow (Ostruph), (locum prope Kamionka) 242, 243, 261, 263, 308
 - campus 98, 229, 306
 - in, molendinum 242, 243
 - Ostrów* v. Ostrowski
 - Ostrowski 137
 - Martinus 65, haeres de Ostrow 69, procurator 74, 75
 - Paulus notarius 220, scriptor 221
 - Stanislaus scab. 427
 - Ossovyenska Volya (*Wola Osowińska*) v. Domyenyk
 - Oseka (Ossaka, Oszanka, Osshaka, Osseka, Ossaka)
 - Albertus 247, 408, scab. 227-229, 232-235, 237-239, 242-245, 249-251, 254, 257, 259, 260, 262, 263, 265, 266, filius Margarethae Mykulynae, vir Annae olim uxoris Martini Loyek, matris Pauli Loyek 242, 245, 263, 412
 - Anna Ossaczyna 263
 - Mathias 247
 - Oszymek Jacobus 26
 - Ozarowski (*Ożarowski*)
 - domina 315
 - Felicianus generosus 167
 - Janussius nobilis, haeres in Wola 235
 - Prossynsky 282
- P**
- Pachlerka domus 174
 - Pachlerz (Pachlyerz) 94, 297, 430, 433
 - Andreas scab. 164
 - Johannes 33-35, 60, 249, 251, 270, scab. 219-223, 225, 226, cons. 227, 229, 232, 233, procons. 228, advoc. 37-39, 41, 44-46, 48, 50-53
 - Laurencius 400
 - Stanislaus 143, 443, cons. 97-99, 104-108, 124-130, 132-137, 139-141, 150, 154, 156, 158-160, 162-164, 422, 423, 439, procons. 109-112, 131, 138, 142, 152, 153
 - Pakrzyk 163
 - Pampek (Papek, Panpek) 130, Jacobus 15, 33, 167, scab. 6, 28, 36, 38-40, 43, 44, 91, 93-95, 427, de Siedliska 432, 439, villicus 129
 - Pariczyna Anna 293
 - Paszech 163
 - Patyk Johannes 397
 - Paulus v. Kadzoro, Klosek, Kokoszka, Kozyey, Laska, Loyek, Okunyouicz, Ostrowski, Piotrowicz, Pythka, Rzeny, Smolnyk
 - advoc. 196
 - plebanus 74
 - tutor 179
 - Pawel 229, dziewierz Peczowej 417
 - Pączek (Paczko, Pńczyk) 35, Andreas 50, 61
 - Pera Mathias 343, pater Zophiae uxori Martini Sramyk 371
 - Petrus v. Banucha, Blyoch, Gorczyca, Grzywacz, Jaworek, Kielbasa, Kokoszka, Laurencius, Nysthalyk, Piotrowski, Saczek, Sczlyey, Ulan, Węgorz, Wszol
 - rotifex (kolodzey) 17, 18, scab. 90, 91, 93-95, 427, 431, cons. 92, 97, 98
 - scab. 98, 99
 - Phamphara v. Famfara
 - Phedorovycz Mathias frater Andreae Hunko 88

Phelstin v. Felsztyn
 Phumpha v. Famfara
 Piekarczowicz Martinus gener Marci de Siedliska 169
 Pietracz (Pyetracz) Johannes scab. 87
 Pietrykowszkye (Pyetrika) in Siedliska 14, 114
 Piotr v. Nowak
 Piotrek (Piotrkowicz, Pyothrek) 171
 – Albertus frater Pauli 309
 – Anna Pawlowa Pyothrkowa 243, mater Nicolai 265
 – Michael 136, 165, 204
 – Paulus 175, 192, 209, 247, 369, frater Alberti 309, cons. 165, 173, 174, 183, 184, 187–190, 198–201, 203, procons. 185, 191, 196, 197, 204, 205
 Piotrowski
 – Johannes factor et vicegerens 223, 225–227
 – Petrus de Piothrowycze 261
 Pirzinska area 57
 Pliszczyn (Plysczyn) v. Iwan
 Plonye (locum prope Kamionka) 318, silva 315
 Pluskwa (Pluskwycz) 131, 198
 – Marcus faber (k o v a l) 226, 263, 272, 282, 307, 313, 381, 386, 415, vir Apoloniae 280, scab. 187, 199, 201, 203, 204, 206, 207, 148, p r z y s z s z y ą s z n y k 211, 213, 248, cons. 202, 216, 227, 228, 235, 237–239, 242–245, 251–254, 257, 261, 269, 270, 279, 290, 402, 405, procons. 217, 218, 229–233, 247, 249, 250, 255, 256, 268, 275, 277, 279, 280, 283, 285–289, 291–294, 388, 390, 392–394, 396, 404, 412, viceadvoc. 276, 301, 302, 306, 316, 317, 320–322, 324–326, 329, 330, 333, 338, 343, 346, 353, 354, 356, 359, 360, 365, 366, 370, 374, 377
 – Nicolaus 86
 Podlesky v. Opala
 Podleszny (Pothlyeszny, *Podleśny*) 124, 289
 – Anna Podlyesna 361
 – Johannes de Siedliska pater Mathiae 363
 – Johannes 198, 269, 288, de Szczeka[rkow] 362, frater Mathiae, Nicolai et Martini 196
 – Leonardus scab. 124–126, 150, 152, 153, 178, 181, 182
 – Mathias, filius Johannis de Siedliska 363, frater Johannis, Nicolai et Martini 196
 – Martinius frater Mathiae, Nicolai et Johannis 196
 – Nicolaus 288, frater Mathiae, Johannis et Martini 196
 Pogore v. Kokosza
 Polak 209, 417,
 – Jacobus 186, 220, scab. 165, 173, 174, 188, 190, 196
 Polykowski nobilis 402
 Porczek Nicolaus 65
 Prażmo (Prazmo, Prarżmo), Johannes de Siedliska 356, 378
 Precz (Procz, Proczk, Przecz, Preciecz, Preczek, Pranczek) 145, 157, 229, 265, 417
 – Johannes 2, 28, 37, 48, 77, 162, 163, 442, vir Katherinae 103, cons. 66, 90, 91, 93–95, 427, 431, procons. 63–65, 69, 71
 – Katherina Preczowa 214, uxor Johannis Przecz 103
 – Thomas de Koczko 101, 102, 172, quondam civis de Kamionka 171, włodarius de Dłothlicze, pater Alberti 220
 Prossynsky v. Ozarowski
 Przetocki v. Przytoczno, Słysz
 Przethacz[inszkie] haereditas 441

Przetoczno v. Przytoczno
 Przybyło (Brzybyło, Przybyłko) 201, 304
 – Anna filia Przybyłko 414
 – Bartolomeus vir Apoloniae filiae Barbarae Andrzejowa 176
 – Jacobus 266, scab. 202, 216, 218, 229, 232–235, 238, 239, 247, 260, 279, 317, 394, de Szczekarow 203
 – Przybyłko vir Annae, parentes Annae 414
 – Stanislaus 122, 133
 Przytoczno (Przethoczno) v. Koszel, Krzyszek,
 – de, Stanislaus nobilis 117
 Pula (Pola) 197, 211, 273
 – Johannes 103, 139, 160, 248
 – Laurencius de Brzezynycha 114
 – Mathias 242, 243, 269, 288, 303, de Siedliska 304, 315, 318
 – Stanislaus 107, scab. 114, 115, 117–123
 Pulak Thomas 108
 Pyothrowycze v. Piotrowski
 Pyskorzowka piscina 229
 Pytka (Pythka, Pythkowye)
 – Albertus frater Pauli 309
 – Dorothea Pythczyna 40
 – Paulus frater Alberti 309
 R
 Radosth
 – Johannes 257
 – Martinus 258, 377
 Regina v. Jarząbek, Swyerczowa
 Rego v. Rog
 Regow (*Regów*) v. Regowski
 Regowski Martinus (Jacobus) plebanus de Kamionka 178, 230, 411, 423 et Dysz 261, 266, haeres de Regow 230
 Regowycz Andreas gener (surza) Mathiae Lyskowycz 367
 Religa
 – Edvigis Relizanka 96
 – Laurencius scab. 77–79, 81, 84–87, 89
 – Nicolaus 91
 Relythko v. Jelitko
 Riga (?) Bernardus vir Annae Szwekowa, pater Nicolai 64
 Rikowsky scab. 138
 Rog (Rok, Rogo, Rego, Roszyk) 164, 171, 230, de Siedliska scab. in Kamionka 97
 – Albertus 99, 178, 183, 432, 439, 442, scab. 115–126, 142–145, 147, 150, 152, 153, 155–157, 159, 162–171, 173–176, 178, 181, 182, 188, 190, 196
 – Jacobus iuratus 154
 – Jacek scab. 98
 – Johannes frater Lazari et Stanisłai 203, scab. 185
 – Lazarius Rok frater Johannis et Stanisłai 203
 – Mathias filius Stanisłai Rego 325
 – Stanislaus Rego 269, 288, pater Mathiae 325, frater Lazari et Johannis 203
 Roszdczał w o y t h 417
 Rothowszkye 98
 Rudka (Rvthka) de v. Drąg Stanislaus
 Rudno (Ruthno, Rudnyo) de v. Kothek
 Albertus, Myczek, Nyeczko Albertus,
 – de, Stanislaus sutor 40
 Rudno Minor (*Rudzienko*) v. Kothkowycz
 Rusek (Russek, Ruskowycz) 161, 211, 239, 344, 435, olim 410
 – Dorothea Ruskowa 344, 386, uxor Johannis 221, 306, soror p r z y r o t h n a Jacobi et Mathiae 222
 – Elizabeth Ruskowa consors olim Nicolai Rusek, nunc uxor Mathiae Jenowy 349, 402
 – Johannes 222, 248, 426, vir Dorotheae, nuncius (w o s z n y, praeco, ministerialis) 167, 221, 306, vir so-

rori przyrothney Jacobi et Mathiae 222, olim 401
 – Mathias 248
 – Nicolaus 249, 406, olim, frater Annae Benedictowa 268, 271, 349, olim vir Elizabeth 349, 402, cons. 265, procons. 259, 260, 262–264, advocatus in Nasutow 405
 – Ruskowa uxor Mathiae Czech 400
 – Stanislaus 278, 309, filiaster Nicolai Krupa 308
 Ruskowa v. Czech
 Rybca 13
 Ryn
 – Chomycz 100
 – Gregorius 300, vir Annae 286, gener antiqui Martini Sannik 286, 311
 Rzemien (Rzemyen) Andreas 326
 Rzepka Nicolaus 226, 239, 242, 280
 Rzeszothkowa olim mater Johannis fratris Katherinae et Theofilii 66
 Rzeznyk (Szczesnyk) 181, 182, 211
 – Gregorius 177, 219, 221, 232, 243, scab. 165, 174, 178, 181, 182, 185, 187, 189, 190, 196, 199, 201–204, 206, 207, 218, 248, 275, przy-sasznyk 210, 213
 – Mathias pater Stanislai 30
 – Paulus 239
 – Stanislaus filius Mathiae 30
 S
 Saczek (Szaczko) Petrus scab. 97, 99, 101, cons. 102, 104, 105
 Sadurski Nicolaus, dominus 364
 Sako v. Wlosz
 Samborka (Szamborka, Zahorka)
 – Jacobus scab. 66, 72, 77, 78, cons. 87, 89
 – Johannes 101, 147, cons. 89
 Samokleski v. Szowokłaszky
 Sandecz v. Sącz
 Sandomiria v. Balthyzerowicz, Kubalczyk sartor
 Sannyk
 – Martinus 212, 300, antiquus gener Gregorii Ryn 286, 311
 Sapydupa alias Tessarz Johannes civis Lublinensis 273
 Sącz (Sandecz) de, v. Oleśnica
 Szczekarkow v. *Szczekarków*
 Sczlyey Petrus 230
 Sczyrba Mathias 310
 Sebastianus v. Balthyzerowicz, Jelitko, Krol
 Sepiotko (Szepyathko, Sepyothko, Zypyothko) 270, 292, 297, 317
 – Andreas de Szakalew (*Zakalew*) pater Nicolai 165
 – Anna mater Johannis, sororina Nicolai Kursa viceadvocati 267
 – Nicolaus 170, 182, 227, 233, 401, 410, 414, 417, de Zakalow 164, filius Andreae 165, scab. 165, 173–176, 181, 182, 185, 187–190, 196, cons. 199, 200, 201, 203–207, 209, 219–223, 225, 226, 234, 235, 242–245, 247, 249, 250, 409, procons. (*bo rm y sz t h r z*) 211, 237–239, 248, 251–253
 – Sepiotkowa 260, 305
 Serniki (Szyernyky, Tzyernyky) v. Chlebek
 Seroock (Szyroczszko) 39, 45, 73, v. Kamionka
 Servyalynskie 307
 Sewczowski domus 229, laneus 237
 Sewczowyatha
 – Nicolaus frater Stanislai 189
 – Stanislaus frater Nicolai 189
 Sewioro Thomas 329
 Siedliska 14, 16, 81, 91, 96, 100, 145, 168, 207, 223, 225–227, 230, 234, 242–245, 247, 249–254, 257, 259, 260, 262, 263, 265, 268–270, 274, 279, 283, 288, 323, 325, 423
 – de: v. Blasius, Byszko, Chedusz, Chocholkowa, Czech, Czubka,

Drzyszcowskye domus, Dzworak, Iwan, Jerzyna, Kamionka, Klos, Kokoszcynsky domus, Kostrzewa, Kozyel, Krupa, Kudzynowna, Lis, Loyek, Makowka, Missyaga, Opala, Opalka, Pampek, Pietrykowskye, Podleszny, Prażmo, Pula, Szczniech, Szytko, Wlosz, Wyaszko
 – bona Papkowskie 230
 – de Albertus 148, vir Margarethae 156
 – de Marcus, gener Martini Piekarzowicz 169
 – de Michael 257
 – de Stanislaus 439
 – de Stephanus scab. in Kamionka 103
 Sigismundus v. Zych
 Sikora (Szykora)
 – Albertus scab. 3, 74, 77–79, 81, 84–86, 89–95, 427, 431
 – Stanislaus sutor 3, 75–78, 81, 85, 86, 90, 91–95, scab. 74–79, 81, 85, 86, 90, 91–95, 320, 427, 431
 Simon (Simanowicz) v. Czirni, Jarząbek
 – Martinus 258, 377
 Skorutha Alexius 380
 Skowronek (Skowronkowycz) 356, 443, de Siedliska 124, 442
 – Jacobus filius Margarethae, frater Mathiae, Marci et Johannis 288
 – Johannes filius Margarethae 288
 – Marcus filius Margarethae, frater Jacobi, Mathiae et Johannis 288
 – Margaretha Skowronkowa mater Jacobi, Marci, Mathiae et Johannis 269, 288
 – Mathias filius Margarethae 269, frater Jacobi, Marci et Johannis 288
 – Stanislaus scab. 85, 86, 124–126,
 Skrobów (*Skrobów*) 98, 177, 230, 248, 297, 301, 302, 324, 329, 334, 354, 369, 379, 381, 396
 – campus 270, 280
 – fluvius 244
 – in, meta Gąszyna 301, Kmyecziowska 329
 – silva 257, 354, 388
 Slothwysky (*Słotwiński, Szoczphynsky, Czloczwysky, Czloczuynsky*) 75, 79, 80, 93, 98, 164, 313, 369
 – Felix nobilis, gener Johannis Lyazoch 291, 404
 – Johannes 265, 406, nobilis 275, 395
 – Nicolaus 91, vir Agnetae 81, Katherina mulier Nicolai 83
 Słysz (Szlysz, Przetoczky) 422, 433
 – Johannes 41, 121, 444, patruus Nicolai et Laurencii, filii Stephani 10, 52, scab. 65, 72, 73
 – Laurencius filius olim Stephani 10, 52
 – Nicolaus filius olim Stephani 10, 52
 – Stephanus olim, frater Johannis, pater Nicolai et Laurencii 10, 52
 Sługocin (Sługoczyn) de, Stanislaus haeres 42, 69
 Smathek 401
 Smolnyk (Szmolnyk, Szmelnik, *Smolnik*)
 – Paulus 227, 228, 235, 249, 401, (Szmelnik) 410
 Snopkowski (Sznopkowszky, Szompkowszky, Szopkowszko) Johannes 33, 41, nobilis 71
 Snopków (Sznopkow) de v. Borzym
 Sobieszyn de Marcus 93
 Sobole v. Korzkyewka
 Sokul 402
 Solec (Solecz) v. Oleśnica
 Sostek Thomas 271
 Sracz (Sraczyk)
 – Dorothea Sraczowa 284, 305
 – Mathias 212, 248
 Sramyk (Sram, Szyramyk, Shrąm, Szrąm, Zramyk) 150, 211, 255

– Johannes 187, 271, 287, 300, 374, pater Martini 371, scab. 199, 201–204, 206, 207, 216, 218, 227, 229, 232–235, 237–239, 242–245, 247–254, *p r z y s a s z n y k* 210, 213, cons. 256, 257, 259, 260, 262, 263, 268, 269, 344, 346, 347, 349, 351–354, 360, 362, 365–367, 369, 370, 372, 384, 400, 402, procons. 265, 266, 270, 332, 356, 357, 359, 364

– Martinus filius Johannis, vir Zophiae filiae Mathiae Pera 371

– Nicolaus 162

Srzapka 216

Stanislaus 168, 180, 397, v. Baszkath, Buyak, Byszko, Charlanszky, Chlebek, Czapala, Czarnota, Czayka, Czwikla, Czychra, Domyenyk, Drag, Dupny, Gil, Gomolka, Grabianowski, Gyrzyczky, Jaworek, Jelitko, Jerzyna, Kamionka, Karsznia, Klaudus, Klosek, Kolano, Korzilisa, Kosmyder, Kothkowycz, Krupa, Krzyszek, Lis, Lucas, Luina, Luszczowszky, Masur, Nagonyczy, Nowek, Osowno, Ostrowski, Pachlerz, Przytoczno, Pula, Rog, Rudno, Ruskowycz, Rzeznyk, Sikora, *Ślugocin*, Stawinoga, Swyderski, Szmothanka, Szochal, Szuchachlebyczą, *Święszek*, Thaphylek, Wierzchon, Zalyewa

– advoc. nobilis 340, 371

– filius olim Martini, privignus Gertrudis relictæ Martini 54

– procons. 212

– scab. 116

Stanek v. Byszko

Stara Wieś v. Antiqua Villa

Staszchna v. Damyanowa

Sthassyowa Barbara 310

Sthopa (Stapa) 257, Stephanus 134, scab. 140–142

Stawinoga 117, 152, 153, 433,

– Albertus 162, 163, cons. 134

– Andreas 97, 144, 181, 397, scab. 99, 101, cons. 102, 104, 105, 134, 138, 139, 141, 142, procons. 132, 133, 135–137, 140

– Nicolaus de Thalczyn 129

– Stanislaus 387

Stephanus (Szczepan) 120, 212, v. Banucha, Borzeczky, Czwykla, Kamionka, Krupa, Slys Strugala

– Jacobus 235, 249, olim, vir Katherinae, pater Laurencii Strugalycz 280

– Laurencius 281, filius olim Jacobi 280

Stryy Andreas 86

Strzalka (Stralka, Strzalczyz) 162, 212

– Andreas 424, scab. 286–294, 297, cons. 276, 306, 308, 313, 315–317, 321, 323, 374, 377, antiquus cons. 371, procons. 300, 309, 311, 320, 322, 373

– Johannes 320, scab. 317, 321, 373, 374, 377, cons. 324, 325, 327, 330, 332, 333, 338, 349, 351–354, 356, 357, 359, 364, 370, 371, 384, procons. 326, 329, 344, 346, 347, 360, 362, 365–367, 369, 372

– Mathias 197, 199, 247, 262

Strzalkowski Jacobus generosus 348, plebanus in Kamionka 323, 348, 361, praepositus Koczensis 361

Studen borra 316

Suchy Rog 350

Sula 359

Sulowski (Szulossky) 61, Nicolaus 7, 35, 52, 75, scab. 23, 24, 28, 32, 34, 40, 43, 44, cons. 45, 46

Suvala nobilis 416

Swaczycz v. *Święszek*

Swanthoslaus Johannes viceadvoc. 97, 98

Swiatek Boguslaw 398

Swyderski 386, 398, 401

– Agnes Swiderska amita Stanislai Ruskowycz 278

– Albertus nobilis, factor 268

– Stanislaus vir Agnethae (Hedvys?) 279

Swiercz v. *Świercz*

Swyerczowa Anna mater Katherinae uxoris Andreae Gasczyk (Gaska), Dorotheae et Reginae 317, olim 321, v. Benedictus

Sydorowsky domus 31

Sykacz 392

Symose[n]dowa (Szymostradowa) domus 10, 33

Szachoszcz v. Zachoszcz

Szak Stephanus scab. 102, 104, 105

Szamborka v. Samborka

Szakałew v. Zakalew

Szczekarków (Szyekarkow, Szczekarow) 201, v. Klosek, Krzyszek, Podleszny, Przybyło

Szczepan v. Szy[edem]

Szczepanowszky domus 120

Szczesnyk v. Rzeznyk

Szczniech Andreas de Siedliska vir Annae Kudzynowna 118

Szdunek v. Zdunek

Szdechowszky domus 90

Szecznyk v. Rzeznyk

Szeszkowycz Johannes cons. 63

Szlachetka Stanislaus scab. 90, 91, 93–95

Szlothwynsky v. Slothwynsky

Szmalecz 23

– Mathias 29

Szmolicz Stanislaus alias Nagorny 106

Szmołnyk v. Smolnyk

Szmothanka (Smyothanka, Szotanka, *Śmietanka*) Stanislaus 42, 47, 65, frater olim Ambrosii advocati 43, scab. 50, 52

Szochal

– Petrus 428

– Stanislaus 108, pater Alberti 113

Szompkowszky v. *Snopkowski*

Szopkowszko v. *Snopkowski*

Szowokłaszky (*Samokłęski*) 68, 318, de v. Czychra, Kamionka, Zachoszcz

– de Bernardus 63

Szresznyk v. Rzeznyk

Szuchachlebiczą Stanislaus scab. 84

Szwekowa Anna uxor Bernardi Riga (?), mater Johanni, Martini et Dorotheae 64

Szwoczowskye 147

Szwszkowicz v. *Święszek*

Szwyaszek v. *Święszek*

Szych v. Zych

Szy[edem] Szczepan *p r z y s z s z y a s z n y k* 213

Szyedlyk Floph *p r z y s z s z y a s z n y k* 213

Szymostradowa v. Symose[n]dowa

Szyroczzsko v. *Serock*

Szythko (Sythco, Zythko) 55, in Siedliska 118, 207

– Dorotheae Szythkowna uxor Nicolai Krupa 207, 208

– Johannes de Siedliska 114

– Margaretha privigna fabri Szythko 2

– Nicolaus 21, faber 2, 444, scab. 6, 21, 24, 28, 35, 40, 43–48, 50, 52, 54–56, 59, 61, 63, 65, cons. 66, 69, 71, 74–79, 81, 84–86, procons. 435

Ś

Śmietanka v. Szmothanka

Święszek (Szwyaszek, Szwyaszek, Zwyezec, Swanskowicz, Swaczycz, Szwszkowycz) 147, 205, 224, 350

– Jacobus 248, scab. 154–156, 159, 162–164, 166–169, 425, cons. 170–172, 176–178, 181, 182, 202, 216, 218, 220–223, 225, 226, 228–233, 412, procons. 175, 219, 227, 234

– Johannes Swaczycz frater Mathiae 205

– Johannes Swanskowicz 52, 81, scab. 6, 21, 25, 26, 28, 32, 34, 35, 40, 43, 44, cons. 45, 46, 56, 59, 63, 64, viceadvoc. 3, 72–79, 84–87, 89–98, 101, 102, 104–132, 427, 431, 435, advoc. 124
 – Mathias Swaczycz frater Johannis 205
 – Nicolaus cons. 53
 – Stanislaus 243, 255, 260, 265, 271, 272, 299, 302, 353, 365, 368, 384, scab. 279, 283, 286–294, 297, 306, 317, 323–327, 329, 333, 338, 354, 356, 359, 366, 371, 374, 377
Świercz (Swyercz) 317, 349,
 – Laurencius 317, 349, viceadvoc. 313
 – Swyerczowa Anna mater Katherinae uxoris Andreae Gasczyk (Gaska), Dorotheae et Reginae 317, olim 321, v. Benedictus

T

Talczyn (Thalczyn) de, v. Stawinoga
Thaphylek (Thaphil)
 – Jacobus 256
 – Stanislaus 248, 262, 347, 348, 372
Theofilus v. Rzeszothkowa
Thessarz v. Sapydupa
Thokarczyk 366
Thomas 122, v. Jernolth, Kobyalka, Kokoszka, Krupa, Ossanna, Precz, Pulak, Sewioro, Sostek, Traczaką (?), Włoszczey
Trambaczowski Johannes nobilis procurator 90
Trojanowski Johannes nobilis 313, generosus 364, factor in Dlothlicze 316
Trzaska (Traska Tryaszka) Martinus tenutarius 84, 86, 87, 436, v. Ostrowski
Turobin (Thurobin) v. Goreczky
 – burgrabius v. Lyupsynsky
Tzyernyky v. *Serniki*

U

Ujazd (Vyasd) v. *Karmanowice*
Ulan de Petrus sutor, filius Gregorii sutoris 89
Ulias filiaster Johannis Wlos de Siedliska 252

V v. etiam W

Vansko (Vaszkowski, Waskowi) 129, 230, 397
Venceslaus 187, v. Dziech
Virze[l] 11
Vndza 218

W

Walaszek (Walasek) 33, 46,
 – Barbara Walaszkowa 72, 139
 – Johannes 9, 47, 52, scab. 6, 21, 23–26, 28, 36–41, 43, 44, 65, cons. 45, 46, 54, 55, 63, 64
 – Nicolaus cons. 55
Walentinus (Valentinus, Falek) 33, 35, v. Czesch, Karasek, Lyupsynsky
 – scab. 6, 26, 28, 32, 34–37, 40, 43–48, 50–52, 54–56, 59, rotifex 10, 41
Wawryło (Wawryło) v. Kokoszka
Wącorek (Wyeczorek) 126, 128, 200, 426
 – Johannes 442, scab. 97, 98
Wegorz (Wagorz, Wągorzowycz) 329
 – Mathias 364, scab. 306, 317
 – Petrus 277, 299, 386, de Krassow 265, 282, scab. 286–294, 297, 306
 – Stanislaus vir Margarethae Lyasczanka 346
Wieprzek (Wyepzek) Nicolaus faber 60
Wierzchon (Wyrzchun, Wyrzchonyek, Wirzchonowszky, Vyrzkhonowszky) 25, 177, 213, 214, 303
 – Andreas 28, 38, 52, cons. 45, 46, 50, 54, 55, procons. 40, 47, 56, 59

– Jacobus 303, 389, filius olim Stanislai, frater Johannis, Mathiae, Nicolai 250, 296
 – Johannes 251, 280, 307, 360, 362, 410, 423, 433, filius olim Stanislai, frater Jacobi, Mathiae et Nicolai 250, 296, scab. 120–123, 138, 237–239, 242–245, 247, 249–254, 256, 257, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 268–270, 274, 394, cons. 162, 163, 282, 295, 297, 306, 308, 388, 390, 393, 401, 422, 435, procons. 154–156, 279, 301, 302
 – Mathias 193–195, 247, 261, 270, 281, 289, 295, 299, 315, 365, 368, 402, 403, 410, 414, filius Margarethae 191, filius olim Stanislai, frater Jacobi, Johannis et Nicolai 250, 296, scab. 219–223, 225–227, 229, 232, 233, cons. 237–239, 242–245, 247, 249–252, 264, 272, 283, 285, 394, 396, 401, 404, procons. 274
 – Nicolaus 248, 336, 396, filius olim Stanislai, frater Jacobi, Johannis et Mathiae 250, 296, vir Zophiae filiae Barbarae Andrzejova 276, 297, 379, 380, 414, sorori Jacobi Markowycz et Katherinae 270, scab. 283, 286–294, 306, 317, 320, 321, 323–326, 333, 338, 374, 377, cons. 344, 346, 347, 349, 351, 356, 357, 359, 360, 362, 365–372, procons. 352–354
 – Stanislaus 82, 428, 433, 443, Wirzchun olim pater Jacobi, Johanni, Mathiae et Nicolai 250, scab. 90–95, 97, 98, 427, 431, cons. 99, 104–127, 131–138, 140, 142–145, 147, 149, 151, 158, 166–169, 425, 439–441, procons. 102, 128–130, 139, 141, 148, 432
 – Zophia uxor Nicolai Wierzchon, filia Barbarae Andrzejova 276, 297,

379, 380, 414, soror Jacobi Markowycz et Katherinae 270

Wincentius advoc. 209, v. Czesch
Wislica castellanus v. *Oleśnica* de Johannes

Wit (Vit) v. Markowycz

Wlosz (Vlos) 211, 230

– Johannes 402, patruus Ulias 252, scab., de Siedliska 165, 173–176, 187–190, 196, 199, 201, 203, 204, 206, 207, 216, 220–222, 225–227, 229, 232, 234, 235, 237–239, 247–254, 256, 257, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 268–270, 279, 283, 286–294, 306, 394

– Martinus scab. 202

– Sako 129

– Stephanus p r z y s a s z n y k 210

Włoszczey 390

– Albertus molendinator, pater Johanni molendinatoris 90

– Alexius (?) 382

– Anna Włoszczeowa antiqua 390

– Johannes 242, 249, 260, 415, molendinator, nacione de Traczaką (?) 90, 251, filius Alberti 90

– Laurencius 181

– Stanislaus 391

Wnik Johannes 12

Wojcieszków Woyczeszkow de v. Jernolth, Zachoszcz

Wojstawice (Woslawycze) de Chodor 160

Wola (Wolya) 244, v. Kozyelek, Ossovyenska Volya, Ozarowski, Zych

Wola Kierszkowa v. *Kierzkówka*

Woythowszkye 115

Wozakowycz (Vozakovycz) Johannes 238

Wrobl 10, 79, 97, 117

– Johannes 33, scab. 21, 23, 26, 28, 35, 36, 38, 39

– Stanislaus 29

Wszol (Wschol, Wsolek) 340

INDEKS SŁÓW POLSKICH

Hasła zawarte w indeksie to przede wszystkim rzeczowniki, przymiotniki i czasowniki polskie podane w oryginalnej pisowni, często przytoczono także konteksty ich użycia (polskie lub łacińskie). Cyfry odsyłają do numerów zapisek.

B

barcz, barcza, mellificio alias barcza 111, 185, 296, 343
bormyszthrz 209, 210, 211, bugmystrz 428, burmyszthrz 417
brod, ad lutum alias do brodv 177

C

chovacz 161
chlyewy 346
colodzey 17, 18, colodzel 90
czapnyk 363
czas, casz 209, 211, 213, 214, 417
czena, stanuum alias czena 317
czyeszlya 125, 144, 145
czystha luza 233

D

dal 210, 211, 417
daleko 214
dobrem ludzem, dobrey voly 210, 211
dobythky 161
dom 158, 161, 209, 210, 211
dopyeracz 210, 211
dzielit 201
dziewyerz 333, 335, dczevyer 417
dziil 192

G

gathka 340
głowa, caput alias głową 181
gora 384
gosczynecz 340, via strata alias do gosczyncza 322

gradza 177, grodza 405
granycz[e], od granycz Prossynsky 282
granychnyk 322
grąth, grunth, agrum suum alias grąth 282, matheria alias grunth 346
grodzysk[o] 243
grzadzie 225
grzywny 210
gumno 270
gyesl[a] 373

K

kawalyecz 373
korthrisowa tunica 373
kosvlki 373
kovał 201, 213
krzyvyeny (*grzywny*) 214
kuklyk subductus pellialis leporinis 317
kupil 210, 211
kvsnyerz 358

L

ład 417
łaky 209, 211
locthus 373
ludzem dobrem 210
luniska tunica 373
luza czystha 233
lonkwyth, dominus advocatus fuit longwyth 216
lyasz, silva, que dicitur Okolny Lyasz 289, lyass okolny 393
lythkup, ma[n]cipatus alias lythkup 386

M

makowa tunica 317
masztalyerz 131
modra tunica 373
myecznyk 363, 374
myednycze 317
myedza alias limita 405, myedze 420

N

nawosi, z nawozow 306
nawyeszcz alias terrae adimplere 400
nowiny 144
nowya, extirpacione novalium alias nowya 306
nyewyaszthka 155
nyezagynta 113
nywa, nywka 14, 210, nywy 227
nywecz 210

O

obrus 373
obyczay, obyczayem zamyenyonym 289
ochopyei, tunica virilis alias ochopyei 317
odylowacz zathilek 400
okolny lyass 393
okupowacz alias exemere 224
opathrzycz 214
oprawvyl 214
opyekun, opyekunsthwo, a tutore alias od opyekuna 333, 364, 417
osadzyl 159
othrane 214
othkupyl 113
oyczecz 161
oyczyszna 210

P

pan 397
panszky, panyszky szluga 214, urzadnik 417
passzyerzby alias previgni 412, passzyerbyeta 439

plath, solucionem alias plathu 351, 433
plossa 328, 350, 356, 374, ploscha, medietas medii lanei alias ploscha 322, medius laneus, que dicitur plossa 330
plothno 373
pobycz 400
podavam 161
pole alias agrum 4
polyepycz 400
poplatki 219
posithek 344
pothomky 216
pozemcyszna 414
pozyvacz 214
pravo 417
przedal 210, przedaniy 238
przylyogla, adiecta est alias przylyogla 346
przypadczenya zadnego 210, 211
przyrodna soror 362, przyrothna 222
przysasznyk, przyszszyasznyky 210, 211, 213
przyyaczal 210, 211
pullanek 165
purpurianska tunica 317
pyanadz, pyenyadz 197, 198, pyenyadc 417
pyekarz 88, 362

R

rabek 373
raczuly 397
rada 161
ranthwch 373
raycza 210, 211, 417
robyl 210
rog 98
rok 158, 397
rola, rolya 161, 165, 172, 211
rudnyk 56, 59
rzesznyk, szesznyk 30165, 174, 178, 177, 181, 182, 185, 187, 189, 190, 196, 199, 201-204, 206, 207, 210, 211, 213218, 219, 221, 232, 239, 243, 248, 275

S

seroko 211
siamyanye 225
skazal 335
spuszczely 222
stal szapysz 210, 213
sthaw alias piscina 220, 238
sthay[e] 144, 281, 383, 420, alias iuiera 101
stodola 181
stryovye alias patru 412, sztry 90
surza 367
sventhy Mathias 397
szdal 209, 210, v. wzdal
szdun 108, sdon 204
szinowicza Agnes 220
szlubvye 161
szluga, panyszkyemu szludze 214
syedlysko, area alias syedlysko 288, 356
szmyercz 161
szwyadomo wszythkyem 211, 213, 417
szyaszna, szeszna 417
szyerothy 422
szyn 106, 161, puer po sene 397
szynowyata 109
szyacz, generum alias szyacza 169, 187

T

tharg 322
thrzyma 211, 410

V

vecznoszcz 211
viplacza 397
vola 210, 211
voyth 210
voythowszky dom 209
voszny alias preco, nuncius 221
vrzath 97, urzadnik 417
vssthapili, decesserunt alias vssthapili 346
vyelye 214

vygon 170
vydzacz 214

W

wal plothna 373
wasthawy alias obligaciones 223
wdawne 107
wnuczatha 121
woyth 209, 417
wpuszczila 417
wsdal, wszdal 173, alias resignavit 223, 225-227, 230, 231
wykth 191
wyprawowacz, expedire alias wyprawowacz 286
wyrzeka szya 165
wzadala 417

Y

yalowycz[e] 317
yawno 210
ymyeny 191, 209, 211, 214, alias here-ditas 270, alias domus 97, gymyemie 140, alias dominio suo 145, ymye swoye 417
ymyeyu 417
yszczecz 426

Z

zadathek 101, 112, 119
zaklath alias bravium 415
zakupny 180
zamyenyony obyczay 289
zaprzedał alias invadiavit 199
zapysz, szapysz 210, 213, 214
zassethl domus 219
zasthawyla alias obligavit 305, alias invadiavit 382
zathilek, zathylek, 221, 244, 359, 400, 428
zeroko 214

SPIS TREŚCI

Wstęp / 5

Zapiski sądowe z lat 1481–1559 / 15

Indeks osób i nazw miejscowych / 301

Indeks słów polskich / 329

ARCHIWUM PAŃSTWOWE
W LUBLINIE

WYDAWNICTWO UNIwersytetu MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ

